ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

Sri Satguru Jagjit Singh Ji e   NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਜੀਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ॥

ਅਰਥਾਤ

ਮੱਤੀ ਮਰਕੁਸ ਲੂਕਾ ਅਤੇ ਯੂਹੱਨਾ ਦੇ ਉਚਰਰੇ ਹੋਏ ਮੰਗਲ
ਸਮਾਚਾਰ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ॥

REFERENCE LIBRARY
15196
ACC. N.

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚੋਂ

ਮੱਤੀ ਦਾ ਉਚਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ

REFERENCE LIBRARY
A.C.C. No.

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ST. MATTHEW.

(GURUMUKKI.)

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੱਤੀ ਦਾ

ਉਚਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਗਲਸਮਾਚਾਰ॥

੧ ਕਾਂਡ॥ ਕੁਲਪਤ੍ਰੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾਊਦ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੀ॥
॥੨॥ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੇ ਘਰ ਇਸਹਾਕ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਇਸਹਾਕ
ਦੇ ਘਰ ਯਾਕੂਬ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਯਹੂਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਾਈ ਜੰਮੇ ॥੩॥ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ
ਦੇ ਫਰਿਸ ਅਤੇ ਜਰਾ ਥਾਮਰ ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ ਜੰਮੇ ਅਤੇ ਫਰਿਸ ਦੇ ਇਸਰੋਮ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਇਸਰੋਮ
ਦੇ ਅਰਾਮ ਜੰਮਿਆ॥੪॥ ਅਤੇ ਅਰਾਮ ਦੇ ਅਮਿਨਦਾਬ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਅਮਿਨਦਾਬ ਦੇ ਨਸੋਨ
ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਨਸੋਨ ਦੇ ਸਲਮੋਨ ਜੰਮਿਆ ॥੫॥ ਅਤੇ ਸਲਮੋਨ ਦੇ ਬੋਅਜ ਰਹਾਬ ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ
ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਬੋਅਜ ਦੇ ਓਬੇਦ ਰੂਥ ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਓਬੇਦ ਦੇ ਯੱਸੀ ਜੰਮਿਆ ॥ ੬ ॥
ਅਤੇ ਯੱਸੀ ਦੇ ਦਾਊਦ ਪਾਤਸਾਹ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਦੇ ਘਰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਉਹ ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ ਜੰਮਿਆ

ਜਿਹੜੀ ਅੱਗੇ ਊਰਿਯਾ ਦੀ ਤੀਮੀ ਸੀ ॥੭॥ ਅਤੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਰੁਬੁਆਮ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ
ਰੁਬੁਆਮ ਦੇ ਅਬਿਯਾ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਅਬਿਯਾ ਦੇ ਅਸਾਫ ਜੰਮਿਆ ॥੮॥ ਅਤੇ ਅਸਾਫ
ਦੇ ਯੋਸਫਾਤ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਯੋਸਫਾਤ ਦੇ ਯੋਰਾਮ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਯੋਰਾਮ ਦੇ ਉਜੀਯਾ ਜੰਮਿ-
ਆ ॥੯॥ ਅਤੇ ਉਜੀਯਾ ਦੇ ਯੋਆਥਾਮ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਯੋਆਥਾਮ ਦੇ ਆਖਜ ਜੰਮਿਆ ਅ-
ਤੇ ਆਖਜ ਦੇ ਹਿਜਕੀਯਾ ਜੰਮਿਆ ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਹਿਜਕੀਯਾ ਦੇ ਮਨੱਸੇ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਮਨੱ-
ਸੇ ਦੇ ਅਮੋਸ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਅਮੋਸ ਦੇ ਯੋਸੀਯਾ ਜੰਮਿਆ ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਯੋਸੀਯਾ ਦੇ ਯਿਖੁ-
ਨੀਯਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਭਾਈ ਬਾਬੁਲ ਨੂੰ ਉੱਠ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇ ਜੰਮੇ॥ ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਬਾ-
ਬੁਲ ਨੂੰ ਉੱਠ ਜਾਣ ਥੋਂ ਪਿੱਛੇ ਯਿਖੁਨੀਯਾ ਦੇ ਸਲਾਥਿਏਲ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਸਲਾਥਿਏਲ ਦੇ ਜ਼ੁ-
ਰੁਬਾਬਿਲ ਜੰਮਿਆ ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਜ਼ੁਰੁਬਾਬਿਲ ਦੇ ਅਬਿਹੂਦ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਅਬਿਹੂਦ ਦੇ
ਇਲਿਯਕੀਮ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਇਲਿਯਕੀਮ ਦੇ ਅਜੋਰ ਜੰਮਿਆ ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਅਜੋਰ ਦੇ ਸ-
ਦੋਕ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਸਦੋਕ ਦੇ ਅਖੀਮ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਅਖੀਮ ਦੇ ਇਲਿਹੂਦ ਜੰਮਿਆ ॥੧੫॥
ਅਤੇ ਇਲਿਹੂਦ ਦੇ ਇਲਿਯਾਜਰ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਇਲਿਯਾਜਰ ਦੇ ਮੱਥਾਨ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ
ਮੱਥਾਨ ਦੇ ਯਾਕੂਬ ਜੰਮਿਆ ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਯੂਸੁਫ ਜੰਮਿਆ ਉਹ ਉਸ ਮਰਿਯਮ ਦਾ
ਭਰਤਾ ਸੀ ਜਿਹ ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ ਯਿਸੂ ਜੰਮਿਆ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ॥ ॥੧੭॥ ਸੋ
ਇਬਰਾਹੀਮ ਥੋਂ ਲੈਕੇ ਦਾਊਦ ਤੀਕੁਰ ਸੱਭੇ ਚੌਦਾਂ ਪੀਹੜੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਥੋਂ ਲੈਕੇ ਬਾਬੁ-
ਲ ਨੂੰ ਉੱਠ ਜਾਣ ਤੀਕੁਰ ਚੌਦਾਂ ਪੀਹੜੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਬੁਲ ਨੂੰ ਉੱਠ ਜਾਣ ਥੋਂ ਲੈਕੇ ਮਸੀਹ ਤੀਕੁਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਚੌਦਾਂ ਪੀਹੜੀਆਂ ਹਨ॥ ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਜਨਮ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ
ਉਹ ਦੀ ਮਾਂ ਮਰਿਯਮ ਦੀ ਯੂਸੁਫ ਨਾਲ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦੇ ਅੱਗੋਂ ਉਹ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਥੋਂ ਪੇਰਭਾਰੇ ਮਲੂਮ ਹੋਈ॥੧੯॥ ਤਦ ਉਹ ਦੇ ਭਰਤਾ ਯੂਸੁਫ ਨੈ ਜਿਹੜਾ
ਧਰਮੀ ਪੁਰਖ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਭਈ ਉਹ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਲੰਕਣ ਕਰੇ ਇਹ ਦ-
ਲੀਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਚੁਪ ਕੀਤਿਆਂ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ॥੨੦॥ ਪਰ ਜਾਂ ਉਹ ਇਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ
ਚਿਤਾ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੈ ਸੁਫਨੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੂੰ ਦਰਸਣ
ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਹੇ ਯੂਸੁਫ ਦਾਊਦ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਤੀਮੀ ਮਰਿਯਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲਿਆਉ-
ਣ ਥੋਂ ਨਾ ਡਰ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਉਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਥੋਂ ਹੈਗਾ
॥੨੧॥ ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਤ੍ਰ ਜਣੇਗੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਹ ਦਾ ਨਾਉਂ ਯਿਸੂ ਰੱਖੀਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ
ਨੂੰ ਉਨਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਥੋਂ ਬਚਾਊ॥੨੨॥ ਇਹ ਸਭ ਕੁਛ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ ਭਈ ਜਿਹੜੀ ਗੱ-
ਲ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਪਿਕੰਬਰ ਦੀ ਜਬਾਨੀ ਆਖੀ ਸੀ ਉਹ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ॥੨੩॥ ਕਿ ਵੇਖੋ ਕੁਆਰੀ ਗਰਭ-
ਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜਣੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਨਾਉਂ ਇੰਮਾਨੂਏਲ ਰੱਖਣਗੇ ਜਿਹ ਦਾ ਅਰਥ ਇ-
ਹ ਹੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਸਾਡੇ ਸੰਗ॥੨੪॥ ਤਦੋਂ ਯੂਸੁਫ ਨੈ ਸੁੱਤਿਓਂ ਉੱਠਕੇ ਜਿਹਾ ਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਦੂਤ ਨੈ
ਉਹ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਅਰ ਆਪਣੀ ਤੀਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲਿਆ-
ਇਆ॥੨੫॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਿਆ ਜਿਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾ ਜਣੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਨਾ-
ਉਂ ਯਿਸੂ ਰੱਖਿਆ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੨ ਕਾਂਡ ॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਦਿਨੀਂ ਯਹੂਦਿਯਾ ਦੇ ਬੈਤਲਹਮ ਵਿੱਚ ਜੰਮਿਆ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿ ਜੋਤਸੀਆਂ ਨੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਪਾਸਿਓਂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿਚ ਆਣਕੇ ਕਿਹਾ ॥੨॥ ਭਈ ਜਿਹੜਾ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਜੰਮਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸਾਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਪਾਸੇ ਉਹਦਾ ਤਾਰਾ ਡਿੱਠਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਆਏ ਹਾਂਗੇ ॥੩॥ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਹੇਰੋਦੇਸ ਸਾਰੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਸਣੇ ਘਬਰਾਇਆ ॥੪॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਕੌਮ ਦੇ ਰੱਬੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਠਿਆਂ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਜੋ ਮਸੀਹ ਕਿੱਥੇ ਜੰਮੇਗਾ ॥੫॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਯਹੂਦਿਯਾ ਦੇ ਬੈਤਲਹਮ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਿਕੰਬਰ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਐਉਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥੬॥ ਕਿ ਹੇ ਬੈਤਲਹਮ ਯਹੂਦਾ ਦੇਸ ਦੇ ਤੂੰ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਹਾਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਹੈਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਕਮ ਨਿੱਕਲੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੀ ਕੌਮ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਰੱਛਿਆ ਕਰੂ ॥੭॥ ਤਦ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੇ ਜੋਤਸੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਪਕੀਤੇ ਬੁਲਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਤਗੀਦ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਤਾਰਾ ਕਦੋਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ॥੮॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੈਤਲਹਮ ਵੱਲ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਘੱਲਿਆ ਭਈ ਜਾਓ ਜਤਨ ਨਾਲ ਉਸ ਬਾਲਕ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੋ ਅਰ ਜਦ ਉਹ ਲੱਭ ਪਵੇ ਤਦ ਮੁੜ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਦਿਓ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੀ ਜਾਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਾਂ ॥੯॥ ਅਤੇ ਓਹ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੀ ਸੁਣਕੇ ਤੁਰ ਪਏ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਕਿ ਉਹ ਤਾਰਾ ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਪਾਸੇ ਡਿੱਠਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲਿਆ ਇੱਥੋਂ ਤੀਕੁਰ ਜੋ ਉਸ ਥਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਜਾ ਟਿਕਿਆ ਜਿੱਥੇ ਓਹ ਬਾਲਕ ਸੀ ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਤਾਰੇ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਓਹ ਵੱਡੇ ਹੀ ਅਨੰਦ ਹੋਏ ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਉਹਦੀ ਮਾਂ ਮਰਿਯਮ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿੱਠਾ ਅਰ ਪੈਰੀਂ ਪੈਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੱਥਾ
ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਥੈਲੀਆਂ ਖੋਲਕੇ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਲੁਬਾਣ ਅਤੇ ਗੰਧਰਸ ਉਹ ਦੀ ਭੇਟ
ਕੀਤੀ ॥੧੨॥ ਅਰ ਸੁਫਨੇ ਵਿੱਚ ਖਬਰ ਪਾਕੇ ਜੋ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਕੋਲ ਫੇਰ ਨਾ ਜਾਣ ਓਹ ਹੋਰ ਰਸ-
ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਗਏ ॥ ॥੧੩॥ ਜਾਂ ਓਹ ਤੁਰ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਇੱ-
ਕ ਦੂਤ ਨੈ ਯੂਸੁਫ ਨੂੰ ਸੁਫਨੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਣ ਦੇਕੇ ਆਖਿਆ ਭਈ ਉੱਠ ਬਾਲਕ ਅਤੇ ਓਹ ਦੀ ਮਾਂ
ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਮਿਸਰ ਦੇਸ ਨੂੰ ਭੱਜ ਜਾਹ ਅਤੇ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਾ ਆਖਾਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੁ ਕਿਉਂ
ਜੋ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਭਾਲੇਗਾ ॥੧੪॥ ਤਦ ਉਹ ਉੱਠਕੇ ਰਾਤੋ ਰਾਤ
ਬਾਲਕ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਮਿਸਰ ਵਲ ਤੁਰ ਪਿਆ ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਮ-
ਰਨ ਤੋੜੀ ਉੱਥੇ ਰਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਬਚਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਪਿਕੰਬਰ ਦੀ ਜਬਾਨੀ ਆਖਿਆ
ਸੀ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਭਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਦਿਆ ॥੧੬॥ ਜਾਂ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੈ ਵੇਖਿਆ
ਕਿ ਜੋਤਸੀਆਂ ਨੈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮਖੌਲ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਵਡਾ ਕ੍ਰੋਧ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜ-
ਕੇ ਬੈਤਲਹਮ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਭਨਾਂ ਨੀਂਗਰਾਂ ਨੂੰ ਮਰਵਾ ਸੁੱਟਿਆ ਜੇਹੜੇ ਦੋ ਵਰਿਹ
ਦੇ ਅਤੇ ਏਦੋਂ ਇਆਣੇ ਸਨ ਉਸ ਸਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਹੜਾ ਜੋਤਸੀਆਂ ਥੋਂ ਤਗੀਦ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿ-
ਆ ਸੀ ॥੧੭॥ ਤਦ ਉਹ ਬਚਨ ਜਿਹੜਾ ਯਿਰਮੀਆ ਪਿਕੰਬਰ ਨੈ ਆਖਿਆ ਸੀ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ
॥੧੮॥ ਭਈ ਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਵਾਜ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ ਰੋਣਾ ਅਤੇ ਵਡਾ ਵਿਰਲਾਪ। ਰਾਹੇਲ ਅ-
ਪਣੇ ਬਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਸੱਲਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਓਹ ਹਨ ਨਹੀਂ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥੧੯॥ ਜਾਂ ਹੇਰੋਦੇਸ ਮਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੈ ਮਿਸਰ ਵਿਖੇ ਯੂਸੁਫ ਨੂੰ ਸੁਫਨੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਣ ਦੇਕੇ ਆਖਿਆ ॥੨੦॥ ਉੱਠ ਬਾਲਕ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਇ-ਸਰਾਈਲ ਦੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਜਾਹ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਹੜੇ ਬਾਲਕ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀ ਸਨ ਓਹ ਮਰ ਗਏ ॥੨੧॥ ਤਦ ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਬਾਲਕ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ॥੨੨॥ ਪਰ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਅਰਕਿਲਾਊਸ ਯਹੂਦਿਯਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿ-ਤਾ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਥਾਂ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਥੋਂ ਡਰਿਆ ਪਰ ਸੁਫਨੇ ਵਿੱਚ ਖਬਰ ਪਾਕੇ ਗ-ਲੀਲ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਨਾਸਰਤ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਜ ਬਸਿਆ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਬਚਨ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੀ ਜਬਾਨੀ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਹ ਨਾਸਰੀ ਕਹਾਵੇਗਾ ॥

੩ ਕਾਂਡ ॥

ਓਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਯੂਹੱਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣਵਾਲਾ ਆਣਕੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਮਨਾਦੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ॥੨॥ ਕਿ ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਹੈ ॥੩॥ ਕਿ ਇਹ ਉਹੋ ਹੈ ਜਿਹਦੀ ਬਾਬਤ ਯਸਾਯਾ ਪਿਕੰਬਰ ਦੀ ਜ-ਬਾਨੀ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਭਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਕਾ ਦੇਣਵਾਲੇ ਦੀ ਅਵਾਜ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਉਹਦੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਕਰੋ ॥੪॥ ਇਸ ਯੂਹੱਨਾ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਊਠ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਚੰਮ ਦੀ ਪੇਟੀ ਉਹਦੇ ਲੱਕ ਨਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਭੋਜਨ ਟਿੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਬਣ ਦਾ ਸਹਿਤ ਸੀ ॥੫॥ ਤਦ ਯਰੂਸਲੀਮ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਅਤੇ ਯਰਦਨ ਦੇ ਸਭ ਲਾਂਭ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਛਾਂਭ ਦੇ ਰਹਿਣਵਾਲੇ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ॥੬॥ ਅਤੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ
ਮੰਨਕੇ ਯਰਦਨ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ॥੭॥ ਪਰ ਜਾਂ ਉਹ ਨੈ ਵੇਖਿ-
ਆ ਜੋ ਫਰੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਥੇਰੇ ਮੈਥੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਹ-
ਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇ ਸੱਪਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਓ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਉਣਵਾਲੇ ਕੋਪ ਥੋਂ ਭੱਜਣਾ ਕਿਨ ਦੱ-
ਸਿਆ ॥੮॥ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਤੋਬਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਫਲ ਦਿਓ ॥੯॥ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਸ
ਗੱਲ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦੀ ਸੋਚ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇਬਰਾਹੀਮ ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆ-
ਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੰਤਾਨ ਉਤਪੰਨ ਕਰ
ਸੱਕਦਾ ਹੈ ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਪੁਰ ਹੁਣ ਕੁਹਾੜਾ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਹਰੇਕ ਰੁੱਖ
ਜਿਹੜਾ ਅੱਛਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਵੱਢਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥੧੧॥ ਮੈਂ
ਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੋਬਾ ਦੇ ਲਈ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉ-
ਣਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਮੈਥੋਂ ਬਲਵੰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਦੀ ਜੁੱਤੀ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾ
ਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਅੱਗ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਊ ॥੧੨॥ ਉਹ ਦਾ ਛੱਜ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱ-
ਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਲਵਾੜੇ ਨੂੰ ਅੱਛੀ ਤਰਾਂ ਸਾਫ ਕਰੂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਣਕ ਨੂੰ ਕੋਠੇ
ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਕਰੂ ਪਰ ਤੂੜੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਗਨ ਵਿੱਚ ਸਾੜੇਗਾ ਜਿਹੜੀ ਬੁੱਝਣਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ॥
॥੧੩॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਗਲੀਲ ਥੋਂ ਯਰਦਨ ਦੇ ਕੰਢੇ ਯੂਹੰਨਾ ਕੋਲ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਪ-
ਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਨੂੰ ਆਇਆ ॥੧੪॥ ਪਰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਭਈ ਮੈਂ ਨੂੰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾ ਤੈਥੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਫੇਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹੈਂ ॥੧੫॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁਣ ਹੋਣ ਦਿਹ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਜੋਗ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਪੂਰਾ ਕਰਿਯੇ। ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਚੁੱਕਿਆ ਤਾਂ ਝੱਟ ਪਾਣੀ ਥੋਂ ਉੱਪਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਜੋ ਅਕਾਸ ਉਹਦੇ ਲਈ ਖੁਲ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਕਬੂਤਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਉੱਤਰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਡਿੱਠਾ ॥੧੭॥ ਅਰ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਆਈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਥੋਂ ਮੈਂ ਪਰਸਿੰਨ ਹਾਂ ॥

੪ ਕਾਂਡ ॥

ਤਦ ਯਿਸੂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਾਲ ਬਣ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਜੋ ਸਤਾਨ ਥੋਂ ਪਰਤਾਇਆ ਜਾਵੇ ॥੨॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਚਾਲ੍ਹੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਚਾਲ੍ਹੀ ਰਾਤ ਵਰਤ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਓੜਕ ਉਹ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ ॥੩॥ ਤਦ ਪਰਤਾਉਣਵਾਲ੍ਹੇ ਨੈ ਕੋਲ ਆਣ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕਹੁ ਜੇ ਏਹ ਪੱਥਰ ਰੋਟੀਆਂ ਬਣ ਜਾਣ ॥੪॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਭਈ ਮਨੁੱਖ ਨਿਰੀ ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਹੀ ਜੀਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹੂਗਾ ਪਰ ਹਰੇਕ ਵਾਕ ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਮੁਖੋਂ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ ॥੫॥ ਫੇਰ ਸਤਾਨ ਉਹ ਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਹਿਰ ਵਿੱਚ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਕਿੰਗਰੇ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ॥੬॥ ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਡੇਗ ਦਿਹ ਕਿਉਂ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਲਈ ਹੁਕਮ ਕਰੂ ਅਤੇ ਓਹ ਤੈ ਨੂੰ ਹੱਥਾਂ ਪੁਰ ਚੁੱਕ ਲੈਣਗੇ ਭਈ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਸੱਟ ਲੱਗੇ ॥੭॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਇਹ ਬੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪਰਤਾਵਾ ਨਾ ਕਰ॥ ੮॥ ਫੇਰ ਸਤਾਨ ਉਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਉੱਚੇ ਪਹਾ
ੜ ਉੱਤੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਗਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਤਸਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਭੜਕ ਉ
ਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ॥ ੯॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇ ਤੂੰ ਨੇਉੜਕੇ ਮੈ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕੇਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭੋ ਕੁਛ ਮੈਂ ਤੈ
ਨੂੰ ਦੇਆਂਗਾ॥ ੧੦॥ ਤਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਸਤਾਨ ਚੱਲਿਆ ਜਾਹ ਕਿਉ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ
ਭਈ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਕੱਲੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ॥ ੧੧॥ ਤਦ
ਸਤਾਨ ਉਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਦੂਤਾਂ ਨੈ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਉਹ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ॥

॥੧੨॥ ਜਾਂ ਉਸ ਨੈ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਯੂਹੱਨਾ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਗਲੀਲ ਨੂੰ ਤੁਰ ਪਿ-
ਆ॥ ੧੩॥ ਅਤੇ ਨਾਸਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਕਫਰਨਾਹੂਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਜਿਹੜਾ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਕੰ-
ਢੇ ਜਬੂਲੋਨ ਅਤੇ ਨਫਤਾਲੀ ਦੇ ਬੰਨਿਆਂ ਵਿਖੇ ਹੈ॥ ੧੪॥ ਭਈ ਯਸਾਯਾ ਪਿਕੰਬਰ ਦਾ ਵਾਕ
ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਕਿ॥ ੧੫॥ ਜਬੂਲੋਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਨਫਤਾਲੀ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦਰਿਆਉ ਦੀ ਵਲ
ਯਰਦਨੋਂ ਪਾਰ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦੀ ਗਲੀਲ॥ ੧੬॥ ਜੇਹੜੇ ਲੋਕ ਅਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸ-
ਨ ਉਨਾਂ ਨੈ ਵਡਾ ਚਾਨਣ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਮੌਤ ਦੇ ਦੇਸ ਅਤੇ ਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸ
ਨ ਉਨਾਂ ਲਈ ਚਾਨਣ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ॥ ॥੧੭॥ ਉਸੇ ਵੇਲਿਓਂ ਯਿਸੂ ਮਨਾਦੀ ਕਰਨ
ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਭਈ ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਕਿਉ ਜੋ ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਹੈ॥

॥੧੮॥ ਅਤੇ ਗਲੀਲ ਦੇ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਕੰਢੇ ਫਿਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਉਸ ਨੈ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਅਰ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਥਾਤ ਸਮਊਨ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਪਤਰਸ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਭਾਈ ਅੰਦ੍ਰਿਯਾਸ ਨੂੰ ਦਰਿਆ-
ਉ ਵਿੱਚ ਜਾਲ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਡਿੱਠਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਮੱਛੀ ਦੇ ਸਕਾਰੀ ਸਨ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿ-
ਹਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਆਓ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਕਾਰੀ ਬਣਾਵਾਂਗਾ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਓਹ ਝੱਟ
ਜਾਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰੇ॥੨੧॥ ਅਰ ਉੱਥੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਕੇ ਉਹ ਨੈ ਹੋਰ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ
ਅਰਥਾਤ ਜਬਦੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਭਾਈ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜੇਹੜੇ ਆਪਣੇ
ਪਿਉ ਦੇ ਨਾਲ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣਿਆਂ ਜਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਦੇ ਸਨ। ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ॥੨੨
॥ ਅਤੇ ਓਹ ਝੱਟ ਬੇੜੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰੇ॥ ॥
੨੩॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਸਾਰੀ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਫਿਰਦਾ ਹੋਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਆਂ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਦੇ-
ਸ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਰੋਗ
ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਮਾਂਦਗੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦਾ ਸੀ॥੨੪॥ ਅਰ ਸਾਰੇ ਸੂਰੀਆ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੀ ਧੂਮ
ਪੈ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਕਈ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਰੋਗਾਂ ਅਤੇ ਦੁਖਾਂ ਵਿੱਚ
ਗ੍ਰਿਸੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੂਤ ਚਿੰਬੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮਿਰਗੀਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਅਧ-
ਰੰਗੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਏ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕੀਤਾ॥੨੫॥ ਅਤੇ ਵਡੀਆਂ
ਭੀੜਾਂ ਗਲੀਲ ਅਤੇ ਦਿਕਾਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਅਤੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਅਤੇ ਯਰਦ-
ਨ ਦੇ ਪਾਰੋਂ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਲਗ ਪਈਆਂ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੫ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਭੀੜ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਉਹ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਅਰ ਜਦ ਬੈਠਾ ਤਦ ਉ-
ਹਦੇ ਸਿੱਖ ਉਸ ਪਾਸ ਆਏ॥੨॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹੁ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ
ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣ ਲੱਗਾ॥ ॥੩॥ ਧੰਨ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਦਿਲ ਦੇ
ਗਰੀਬ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਉਨਾਂ ਦਾ ਹੈ॥੪॥ ਧੰਨ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਸੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂ
ਜੋ ਓਹ ਸਾਂਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ॥੫॥ ਧੰਨ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਮਨ ਦੇ ਕੋਮਲ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵ
ਰਸ ਹੋਣਗੇ॥੬॥ ਧੰਨ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਧਰਮ ਦੇ ਭੁੱਖੇ ਅਤੇ ਤਿਹਾਏ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਰਜਾਏ ਜਾਣ-
ਗੇ॥੭॥ ਧੰਨ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਦਯਾਵਾਨ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨਾਂ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕੀਤੀ ਜਾਊ॥੮॥ ਧੰਨ ਓਹ
ਜੇਹੜੇ ਸੁੱਧ ਮਨ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ॥੯॥ ਧੰਨ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਮੇਲ ਕਰਾਉ-
ਣਵਾਲੇ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾਉਣਗੇ॥੧੦॥ ਧੰਨ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਧਰਮ ਦੇ
ਕਾਰਨ ਸਤਾਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਉਨਾਂ ਦਾ ਹੈ॥੧੧॥ ਧੰਨ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਮੇ
ਰੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੋਲੀਆਂ ਮਾਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸਤਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਬੁਰੀ ਗੱਲ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਝੂ
ਠ ਮੂਠ ਲਾਉਣਗੇ॥੧੨॥ ਅਨੰਦ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਖੁਸੀ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਫਲ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਬ-
ਹੁਤ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਨਾਂ ਨੈ ਤੁਹਾਥੋਂ ਅਗਲਿਆਂ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਸਤਾਇਆ ਸੀ॥
॥੧੩॥ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੂਣ ਹੋ ਪਰ ਜੇ ਲੂਣ ਬੇਸੁਆਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿਸ ਬਿਧ ਸ-
ਲੂਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਊ। ਉਹ ਫੇਰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਅਪਰ ਇਹ ਕਿ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਿੱਧਿਆ ਜਾਵੇ ॥੧੪॥ ਤੁਸੀ ਜਗਤ ਦੇ ਚਾਨਣ ਹੋ। ਜਿਹੜਾ ਨਗਰ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ
ਵਸਦਾ ਹੈ ਉਹ ਗੁੱਝਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸੱਕਦਾ ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਦੀਵਾ ਬਾਲਕੇ ਟੋਪੇ ਦੇ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਦੀ-
ਵਟ ਉੱਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਚਾਨਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ॥੧੬॥ ਇਸੇ ਤ-
ਰਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਚਾਨਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਮਕੇ ਤਾਂ ਓਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਭ ਕਰਮ ਵੇਖਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ
ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ॥ ॥੧੭॥ ਇਹ ਨਾ ਸਮਝੋ ਭਈ ਮੈਂ
ਤੌਰੇਤ ਜਾਂ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਖੰਡਣ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਖੰਡਣ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਨੂੰ ਆਇਆ॥
੧੮॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਨਾ ਚਿਰ ਅਕਾਸ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਟਲ਼ ਨਾ ਜਾ-
ਣ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਬਿੰਦੀ ਬੀ ਤੌਰੇਤ ਦੀ ਨਾ ਟਲੂਗੀ ਜਦ ਤੀਕੁ ਸਭ ਕੁਛ ਸੰਪੂਰਨ ਨ
ਹੋਵੇ ॥੧੯॥ ਸੋ ਜੋ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਥੋਂ ਛੋਟਿਆਂ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬੀ ਟਾਲ਼ ਦੇਵੇ ਅਤੇ
ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਵੇ ਸੋ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟਾ ਕਹਾਊਗਾ ਪਰ
ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਵੇ ਉਹ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਡਾ ਕਹਾਊਗਾ
॥੨੦॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ
ਦੇ ਧਰਮ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਬਿਧ ਨਾ ਵੜੋਗੇ॥
॥੨੧॥ ਤੁਸਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਗਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤੂੰ ਖੂਨ ਨਾ ਕਰ ਅਤੇ ਜੋ
ਕੋਈ ਖੂਨ ਕਰੇ ਸੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਜਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੋਊਗਾ ॥੨੨॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਾਂ ਭਈ ਹਰੇਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਭਰਾਉ ਉੱਤੇ ਕਰੋਧ ਕਰੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਜਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੋ-
ਊਗਾ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਭਰਾਉ ਨੂੰ ਨੀਚ ਕਹੇ ਉਹ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਸਜਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੋਊਗਾ ਪ-
ਰ ਜਿਹੜਾ ਕਹੇ ਮੂਰਖਾ ਉਹ ਅਗਨ ਦੇ ਨਰਕ ਦੀ ਸਜਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੋਊਗਾ॥ ੨੨॥ ਸੋ ਜੇ ਤੂੰ ਜਗ-
ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਭੇਟ ਝੜ੍ਹਾਉਣ ਲੱਗੇਂ ਅਰ ਉੱਥੇ ਤੈ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਆਵੇ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾਉ
ਨਾਲ਼ ਖੋਟ ਕਮਾਇਆ ਹੈ॥ ੨੪॥ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਆਪਣੀ ਭੇਟ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਛੱਡ ਕੇ ਚੱਲਿ
ਆ ਜਾਹ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾਉ ਨਾਲ਼ ਮੇਲ ਕਰ। ਪਿੱਛੋਂ ਆਣ ਕੇ ਆਪਣੀ ਭੇਟ ਝੜ੍ਹਾ॥
੨੫॥ ਜਿਨਾ ਚਿਰ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਦਈ ਨਾਲ਼ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਹੈਂ ਛੇਤੀ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਮਿਲਾਪ ਕ-
ਰ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮੁਦਈ ਤੈ ਨੂੰ ਹਾਕਮ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰੇ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਤੈ ਨੂੰ ਸਿਪਾਹੀ ਦੇ
ਹਵਾਲੇ ਕਰੇ ਅਤੇ ਤੂੰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਪੇ ਜਾਵੇਂ॥ ੨੬॥ ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜਿਨਾ ਚਿਰ ਤੂੰ
ਕੌਡੀ ਕੌਡੀ ਨਾ ਭਰ ਦੇਵੇਂ ਉੱਥੋਂ ਕਿਸੇ ਬਿਧ ਨਾ ਛੁੱਟੇਂਗਾ॥ ॥੨੭॥ ਤੁਸਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ
ਜੋ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਭਈ ਤੂੰ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕਰ॥ ੨੮॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਕੋ-
ਈ ਤੀਮੀਂ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਇੱਛਿਆ ਕਰ ਕੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤਦੋਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਮਨੋਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਚੁੱ-
ਕਿਆ॥ ੨੯॥ ਅਰ ਜੇ ਤੇਰੀ ਸੱਜੀ ਅੱਖ ਤੈ ਨੂੰ ਠੋਕਰ ਖੁਆਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕੱਢ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸੋਂ
ਸੁੱਟ ਦਿਹ ਕਿਉ ਜੋ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇਹੋ ਭਲਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤੇਰਾ
ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ॥ ੩੦॥ ਅਤੇ ਜੇ ਤੇਰਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਤੈ ਨੂੰ ਠੋਕਰ ਖੁ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਵੱਢਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸੋਂ ਸੁੱਟ ਦਿਹ ਕਿਉ ਜੋ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇਹੋ ਭਲਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਵੇ॥ ੩੧॥ ਅਤੇ ਇਹ ਬੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਭਈ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀ ਤੀਮੀਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿਆਗਪੱਤ੍ਰੀ ਲਿਖ ਦੇਵੇ॥ ੩੨॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀ ਤੀਮੀਂ ਨੂੰ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੱਬ ਨਾਲ਼ ਤਿਆਗੇ ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ਼ੋਂ ਜਾਰੀ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਤਿਆਗੀ ਹੋਈ ਨਾਲ਼ ਵਿਆਹ ਕਰੇ ਸੋ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ॥੩੩॥ ਫੇਰ ਤੁਸਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਗਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਭਈ ਤੂੰ ਝੂਠੀ ਸੌਂਹ ਨਾ ਖਾਹ ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸੌਂਹਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ॥ ੩੪॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਕਦੇ ਬੀ ਸੌਂਹ ਨਾ ਖਾਣੀ ਨਾ ਅਕਾਸ ਦੀ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਹੈ॥ ੩੫॥ ਅਤੇ ਨਾ ਧਰਤੀ ਦੀ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਚੌਂਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਯਰੂਸਲੀਮ ਦੀ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਸਹਿਰ ਹੈ॥ ੩੬॥ ਅਤੇ ਨਾ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਹ ਕਿਉ ਜੋ ਤੂੰ ਇੱਕ ਵਾਲ਼ ਨੂੰ ਧੌਲ਼ਾ ਜਾਂ ਕਾਲ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ॥ ੩੭॥ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੋਲਣ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਦੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਰ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਸੋ ਦੁਸਟ ਬੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥ ॥ ੩੮॥ ਤੁਸਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੱਖ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅੱਖ ਅਤੇ ਦੰਦ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੰਦ॥ ੩੯॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦੁਸਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸਗੋਂ ਜੋ ਕੋ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਈ ਤੇਰੀ ਸੱਜੀ ਗਲ ਉੱਤੇ ਚਪੇੜ ਮਾਰੇ ਤੂੰ ਦੂਈ ਬੀ ਉਹ ਦੀ ਵਲ ਭੁਆ ਦਿਹ ॥੪੦॥ ਅਤੇ ਜਿਹ-
ੜਾ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਾਲਸ ਕਰਕੇ ਤੇਰਾ ਕੁੜਤਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਚਾਦਰ ਬੀ ਲੈ ਲੈਣ ਦਿਹ ॥
੪੧॥ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਹ ਵਿਗਾਰੇ ਲੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਕੋਹ ਚੱਲਿਆ ਜਾਹ॥
੪੨॥ ਜਿਹੜਾ ਤੈਥੋਂ ਮੰਗੇ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿਹ ਅਤੇ ਜੋ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਉਧਾਰ ਮੰਗੇ ਉਸ ਥੋਂ ਮੂੰਹੁ ਨਾ ਮੋੜ॥

॥੪੩॥ ਤੁਸਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ
ਕਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖ ॥੪੪॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਆਪਣੇ ਵੈ-
ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ॥੪੫॥ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ
ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਵੋਂ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸੂਰਜ ਬੁਰਿਆਂ
ਅਤੇ ਭਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਚਾੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਮੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਧਰਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਮੀਂਹ ਵਰਸਾਉਂਦ-
ਹੈ ॥੪੬॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋਂ ਜੇਹੜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁ-
ਹਾਡਾ ਕੀ ਫਲ ਹੈ। ਭਲਾ ਮਸੂਲੀਏ ਬੀ ਇਹੋ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ॥੪੭॥ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਾ ਆ-
ਪਣੇ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਵੱਧ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਭਲਾ ਪਰਾਈ ਕੌਮ ਦੇ ਲੋਕ ਬੀ
ਇਹੋ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ॥੪੮॥ ਸੋ ਜਿਹਾ ਕੁ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ ਤਿਹੇ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਵੋ

੬ ਕਾਂਡ॥ ਖਬਰਦਾਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੇ ਕੰਮ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾ-
ਉਣ ਲਈ ਨਾ ਕਰੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤੁਹਾਡ

ਕੁਛ ਫਲ ਨਹੀਂ॥ ॥੨॥ ਸੋ ਜਦ ਤੂੰ ਦਾਨ ਕਰੇਂ ਆਪਣੇ ਮੂਹਰੇ ਤੁਰਹੀ ਨਾ ਬਜਾ ਜਿਸ
ਪਰਕਾਰ ਕਪਟੀ ਸਮਾਜਾਂ ਅਤੇ ਰਸਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ
। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਓਹ ਆਪਣਾ ਫਲ ਪਾ ਚੁੱਕੇ॥੩॥ ਪਰ ਜਾਂ ਤੂੰ ਦਾਨ ਕਰੇਂ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਛ ਤੇ-
ਰਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਖੱਬਾ ਹੱਥ ਨਾ ਜਾਣੇ॥੪॥ ਭਈ ਤੇਰਾ ਦਾਨ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤੇਰਾ
ਪਿਤਾ ਜਿਹੜਾ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਫਲ ਦੇਊ॥ ॥੫॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨ
ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਪਟੀਆਂ ਵਾਂਙੂ ਨਾ ਹੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਸਮਾਜਾਂ ਅਤੇ ਚੌਕਾਂ ਦੇ ਖੂੰਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹੋਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥ-
ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪਸਿੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਓਹ ਆ-
ਪਣਾ ਫਲ ਪਾ ਚੁੱਕੇ॥੬॥ ਪਰ ਜਾਂ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੇਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਵੜ ਅਤੇ ਆਪ-
ਣਾ ਬੂਹਾ ਭੇੜਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਥੋਂ ਜਿਹੜਾ ਗੁਪਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਜਿਹੜਾ
ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਫਲ ਦੇਊ॥੭॥ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਪਰਾ-
ਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਙੂਰ ਮੁੜ ਮੁੜ ਉਹੋ ਬਾਤ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਈ ਸਾਡੇ
ਬਹੁਤੇ ਬੋਲਣ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀ ਸੁਣੀ ਜਾਊ॥੮॥ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਨਾ ਹੋਵੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ
ਪਿਤਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮੰਗਣ ਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਭਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ॥
੯॥ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਿਧ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ। ਹੇ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ॥੧੦॥ ਤੇਰਾ ਰਾਜ ਆਵੇ। ਤੇਰੀ ਮਰਜੀ ਜਿਹੀ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਤਿਹੀ ਧਰਤੀ

ਉੱਤੇ ਬੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ॥੧੧॥ ਸਾਡੀ ਗੁਜਰ ਜੋਗੀ ਰੋਟੀ ਅੱਜ ਸਾਨੂੰ ਦਿਹ ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਸਾ-
ਡੇ ਕਰਜ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਜਿਵੇਂ ਅਸਾਂ ਬੀ ਆਪਣੇ ਕਰਜਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥੧੩॥ ਅ-
ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆ ਸਗੋਂ ਦੁਸ਼ਟ ਥੋਂ ਬਚਾ ॥ ॥੧੪॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ
ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਖਸੀਰਾਂ ਮਾਫ ਕਰ ਦਿਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੀ ਮਾਫ
ਕਰ ਦੇਊ ॥੧੫॥ ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਖਸੀਰਾਂ ਮਾਫ ਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ
ਬੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਤਖਸੀਰਾਂ ਮਾਫ ਨਾ ਕਰੂ ॥ ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਰਤ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਕ-
ਪਟੀਆਂ ਵਾਂਙੂ ਮੂੰਹ ਉਦਾਸ ਨਾ ਬਣਾਓ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਇਸ ਲਈ ਵਿਗਾੜਦੇ ਹਨ
ਜੋ ਓਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤੀ ਮਲੂਮ ਹੋਣ । ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਓਹ ਆਪਣਾ ਫਲ ਪ
ਚੁੱਕੇ ॥੧੭॥ ਪਰ ਜਾਂ ਤੂੰ ਵਰਤ ਰੱਖੇਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਚਿਕਣਾਈ ਲਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ
ਧੋ ॥੧੮॥ ਜੋ ਤੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਗੁਪਤ ਹੈ ਵਰਤੀ ਮਲੂਮ ਹੋਵੇਂ
ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਜਿਹੜਾ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਫਲ ਦੇਊ ॥ ॥੧੯॥ ਆਪਣੇ
ਲਈ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਧਨ ਨਾ ਜੋੜੋ ਜਿੱਥੇ ਕੀੜਾ ਅਤੇ ਜੰਗਾਲ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਚੋਰ ਸੰ-
ਨ੍ਹ ਮਾਰਦੇ ਅਤੇ ਚੁਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ॥੨੦॥ ਪਰ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲਈ ਧਨ ਜੋੜੋ ਜਿੱਥੇ ਨਾ
ਕੀੜਾ ਨਾ ਜੰਗਾਲ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਚੋਰ ਨਾ ਸੰਨ੍ਹ ਮਾਰਦੇ ਨਾ ਚੁਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ॥੨੧॥
ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੇਰਾ ਧਨ ਹੈ ਉੱਥੇ ਤੇਰਾ ਮਨ ਬੀ ਹੋਊ ॥੨੨॥ ਸਰੀਰ ਦਾ ਦੀਵਾ ਅੱਖ ਹੈ । ਇਸ ਲ

ਈ ਜੇ ਤੇਰੀ ਅੱਖ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਚਾਨਣਾ ਹੋਊਗਾ॥੨੩॥ ਪਰ ਜੇ ਤੇਰੀ ਅੱਖ ਬੁਰੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਅਨ੍ਹੇਰਾ ਹੋਊਗਾ। ਸੋ ਜੇ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਚਾਨਣ ਅਨ੍ਹੇਰਾ ਹੋਵੇ ਤ ਕੇਡਾ ਅਨ੍ਹੇਰਾ ਹੋਇਆ॥੨੪॥ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦੋਂਹੁ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਲ ਵੈਰ ਅਤੇ ਦੂਏ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖੂ ਅਥਵਾ ਇੱਕ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਰਹੂ ਅਤੇ ਦੂਏ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣੂ। ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਮਾਯਾ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ॥੨੫॥ ਇਸ ਕ-ਰਕੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦੇ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ ਭਈ ਅਸੀਂ ਕੀ ਖਾਵਾਂਗੇ ਜਾਂ ਕੀ ਪੀਵਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਨਾ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਕੀ ਪਹਿਨਾਂਗੇ। ਭਲਾ ਪ੍ਰਾਣ ਭੋਜਨ ਨਾ-ਲੋਂ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਬਸਤ੍ਰ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਕ ਨਹੀਂ॥੨੬॥ ਅਕਾਸ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਵਲ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਜੋ ਓਹ ਨਾ ਬੀਜਦੇ ਨਾ ਵੱਢਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਭੜੋਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਰ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁ-ਰਗੀ ਪਿਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿਰਤਪਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਲਾ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ॥੨੭॥ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਧਾ ਸੱ-ਕਦਾ ਹੈ॥੨੮॥ ਅਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਲਈ ਕਾਹ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜੰਗਲੀ ਸੋਸਨਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਜੋ ਓਹ ਕਿੱਕੁਰ ਵਧਦੇ ਹਨ। ਓਹ ਨਾ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਨਾ ਕੱਤਦੇ ਹਨ॥੨੯॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿ-ਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਸੁਲੇਮਾਨ ਬੀ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਭੜਕ ਵਿਖੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇ-ਆ ਨਾ ਸੀ॥੩੦॥ ਸੋ ਜਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਅੱਜ ਹੈ ਅਤੇ ਭਲਕੇ ਤੰਦੂਰ ਵਿੱ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਚ ਝੋਕੀ ਜਾਂਦੀ ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਨਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੇ ਥੋੜੀ ਪਰਤੀਤ ਵਾਲਿਓ ਭਲਾ ਉਹ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਉਸ ਥੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਪਹਿਨਾਊਗਾ॥੩੧॥ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਚਿੰਤਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਨਾ ਕਹੋ ਭਈ ਕੀ ਖਾਵਾਂਗੇ ਜਾਂ ਕੀ ਪੀਵਾਂਗੇ ਜਾਂ ਕੀ ਪਹਿਨਾਂਗੇ॥੩੨॥ ਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਹਨ। ਕਿਉ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ॥੩੩॥ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭਾਲੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਬੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ॥੩੪॥ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਭਲਕ ਦੇ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿਉ ਜੋ ਭਲਕ ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਪੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰੂ। ਅੱਜ ਦੇ ਲਈ ਅੱਜ ਹੀ ਦਾ ਦੁਖ ਬਥੇਰਾ ਹੈ॥

੭ ਕਾਂਡ॥ ਦੋਸ ਨਾ ਲਾਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਦੋਸ ਲਾਇਆ ਨਾ ਜਾਏ॥੨॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੋਸ ਲਾਉਂਦੇ ਹੋਂ ਉਸੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਬੀ ਦੋਸ ਲਾਇਆ ਜਾਊ ਅਤੇ ਜਿਸ ਮੇਪ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮਿਣਦੇ ਹੋਂ ਉਸੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਿਣਿਆ ਜਾਊ॥੩॥ ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸ ਤਿਣ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਤੇਰੇ ਭਾਈ ਦੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ ਪਰ ਉਸ ਸਤੀਰ ਦੀ ਵਲ ਜੋ ਤੇਰੀ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ॥੪॥ ਅਥਵਾ ਕਿੱਕੁਰ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਈ ਨੂੰ ਆਖੇਂਗਾ ਲਿਆ ਤੇਰੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿਣ ਕੱਢ ਸੁੱਟਾਂ ਅਤੇ ਵੇਖ ਤੇਰੀ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਸਤੀਰ ਹੈ॥੫॥ ਹੇ ਕਪਟੀ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਸਤੀਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੱਖੋਂ ਕੱਢ। ਤਾਂ ਅੱਛੀ ਤਰਾਂ ਵੇਖਕੇ ਤੂੰ ਉਸ ਤਿਣ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਈ ਦੀ ਅੱਖੋਂ ਕੱਢ ਸੱਕੇਂਗਾ॥

॥੬॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਵਸਤ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਪਾ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੋਤੀ ਸੂਰਾਂ ਅੱਗੇ ਨਾ ਸੁੱਟੋ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਓਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਿੱਧ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮੁੜ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾੜਨ॥ ॥੭॥ ਮੰਗੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਊ। ਢੂੰਢੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਭੂ। ਖੜਕਾਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਊ॥੮॥ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਜੋ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਉਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਢੂੰਢਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਖੜਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹਦੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਊ॥੯॥ ਅਥਵਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹਦਾ ਪੁੱਤ ਉਸ ਥੋਂ ਰੋਟੀ ਮੰ-ਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਦੇਵੇ॥੧੦॥ ਅਰ ਜੇ ਮੱਛੀ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਪ ਦੇਵੇ॥੧੧॥ ਸੋ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੇ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣਿਆਂ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਦਾਤ ਦੇਣੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿਨਾ ਵਧੀਕ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿ-ਤਾ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਥੋਂ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਅੱਛੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨਾ ਦੇਊਗਾ॥੧੨॥ ਸੋ ਜਿਹੋ ਜਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੌਰੇਤ ਅਤੇ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦਾ ਇਹੋ ਮਤਲਬ ਹੈ॥ ॥੧੩॥ ਭੀੜੇ ਦਰਵੱਜੇ ਥੋਂ ਵੜੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੋਕਲਾ ਹੈ ਉਹ ਦਰਵੱਜਾ ਅਤੇ ਖੁਲ੍ਹਾ ਹੈ ਉਹ ਰਾਹ ਜਿਹੜਾ ਨਾਸ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਬਹੁਤੇ ਹ-ਨ ਜੇਹੜੇ ਉਸ ਥੋਂ ਵੜਦੇ ਹਨ॥੧੪॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਭੀੜਾ ਹੈ ਉਹ ਦਰਵੱਜਾ ਅਤੇ ਸੌੜਾ ਹੈ ਉਹ ਰਾਹ ਜਿਹੜਾ ਜੀਉਣ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹਨ ਸੋ ਵਿਰਲੇ ਹਨ॥ ॥੧੫॥ ਝੂਠੇ ਪਿਕੰ-ਬਰਾਂ ਥੋਂ ਹੁਸਿਆਰ ਰਹੋ ਜੇਹੜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਓਹ ਪਾੜ-ਨ ਵਾਲੇ ਬਘਿਆੜ ਹਨ॥੧੬॥ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਲਾਂ ਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣੋਗੇ। ਭਲਾ ਕੰਡਿਆਲਿਆਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਥੋਂ ਦਾਖ ਜਾਂ ਊਂਟਕਟਾਰਿਆਂ ਥੋਂ ਹੰਜੀਰ ਤੋੜਦੇ ਹਨ॥੧੭॥ ਇਸੇ ਪਰਕਾਰ ਹਰੇਕ ਅੱਛਾ ਰੁੱਖ ਚੰ-
ਗਾ ਫਲ ਦਿੰਦਾ ਪਰ ਮਾੜਾ ਰੁੱਖ ਬੁਰਾ ਫਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ॥੧੮॥ ਅੱਛਾ ਰੁੱਖ ਬੁਰਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸੱਕ-
ਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਮਾੜਾ ਰੁੱਖ ਚੰਗਾ ਫਲ ਦੇ ਸੱਕਦਾ ਹੈ॥੧੯॥ ਹਰੇਕ ਰੁੱਖ ਜਿਹੜਾ ਚੰਗਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰ-
ਦਾ ਵੱਢਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥੨੦॥ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਲਾਂ ਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ-
ਛਾਣੋਗੇ॥੨੧॥ ਨਾ ਹਰੇਕ ਜਿਹੜਾ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੜੇਗ
ਬਲਕ ਉਹੋ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਰਜੀ ਉੱਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ॥੨੨॥ ਉਸ ਦਿ-
ਨ ਅਨੇਕ ਮੈਨੂੰ ਆਖਣਗੇ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਅਸਾਂ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਲੈਕੇ ਅਗੰਮ ਵਾਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤ
। ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਲੈਕੇ ਭੂਤ ਨਹੀਂ ਕੱਢੇ। ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਲੈਕੇ ਬਹੁਤੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਨਹੀਂ ਵਿ-
ਖਾਲੀਆਂ॥੨੩॥ ਤਦ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ ਆਖਾਂਗਾ ਭਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਬੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ। ਹੇ
ਬੁਰਿਆਰੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਚੱਲੇ ਜਾਓ॥੨੪॥ ਸੋ ਹਰੇਕ ਜੋ ਮੇਰੇ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ
ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਬੁੱਧਮਾਨ ਵਰਗਾ ਜਾਣਿਆ ਜਾਊ ਜਿਹ ਨੈ ਪੱਥਰ ਉੱਪਰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬ-
ਣਾਇਆ॥੨੫॥ ਅਤੇ ਮੀਂਹ ਵਰ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਹੜ੍ਹ ਆਏ ਅਤੇ ਅਨ੍ਹੇਰੀਆਂ ਵਗੀਆਂ ਅਰ ਉਸ
ਘਰ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨਾ ਡਿਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੀ ਨੀਉਂ ਪੱਥਰ ਉੱਪਰ ਧਰੀ ਹੋਈ
ਸੀ॥੨੬॥ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਜੋ ਮੇਰੇ ਏਹ ਬਚਨ ਸੁਣਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ ਉਹ ਉਸ ਮੂਰ-
ਖ ਵਰਗਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਊ ਜਿਹ ਨੈ ਆਪਣਾ ਘਰ ਰੇਤ ਉੱਪਰ ਬਣਾਇਆ॥੨੭॥ ਅਤੇ ਮੀਂਹ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਰਿਆ ਅਤੇ ਹੜ ਆਏ ਅਤੇ ਅਨੇਰੀਆਂ ਵਗੀਆਂ ਅਰ ਉਸ ਘਰ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਢੈ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਵਡਾ ਨਾਸ ਹੋਇਆ॥ ॥੨੭॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਹਟਿਆ ਤਾਂ ਭੀੜ ਉਹਦੇ ਉਪਦੇਸ ਥੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਈ॥ ੨੮॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਵਾਂਙੂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਖਤਿਆਰ ਵਾਲੇ ਵਰਗਾ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਦਿੰਦਾ ਸੀ

੮ ਕਾਂਡ॥ ਜਾਂ ਉਹ ਪਹਾੜੋਂ ਉੱਤਰਿਆ ਵਡੀ ਭੀੜ ਉਹਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗ ਪਈ॥ ੨॥ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਕੋੜ੍ਹੀ ਨੇ ਕੋਲ੍ਹ ਆਣਕੇ ਉਸ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈਂ॥ ੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਹੱਥ ਲੰਮਾ ਕਰਕੇ ਉਹਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸੁੱਧ ਹੋ ਜਾਹ। ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੋੜ੍ਹ ਥੋਂ ਸੁੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ॥੪॥ ਅਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਆਖਿਆ ਖਬਰਦਾਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸੀਂ ਪਰ ਜਾਕੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਵਿਖਾ ਅਤੇ ਜੋਹੜੀ ਭੇਟ ਮੂਸਾ ਨੈ ਠਰਾਈ ਚੜ੍ਹਾ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਲਈ ਸਾਖੀ ਹੋਵੇ॥ ॥੫॥ ਜਾਂ ਉਹ ਕਫਰਨਹੂਮ ਵਿੱਚ ਵੜਿਆ ਇੱਕ ਸੂਬੇਦਾਰ ਉਸ ਕੋਲ੍ਹ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨੌਕਰ ਝੋਲੇ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵਡਾ ਦੁਖੀ ਪਿਆ ਹੈ ॥੭॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਆਣਕੇ ਉਹਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ॥ ੮॥ ਅਤੇ ਸੂਬੇਦਾਰ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮੈਂ ਇਸ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਛੱਤ ਦੇ ਹੇਠ ਆਵੇਂ ਪਰ ਨਿਰਾ ਬਚਨ ਹੀ ਕਰ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਨੌਕਰ ਚੰਗਾ ਹੋ ਜਾਊ॥ ੯॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਭੀ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੂਏ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਖਤਿਆਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜਾ-
ਹ ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਏ ਨੂੰ ਕਿ ਆ ਤਾਂ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਆਪਣੇ ਚਾਕਰ ਨੂੰ ਕਿ ਇਹ
ਕਰ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ॥੧੦॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਅਚੰਭਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਹਰ ਮਗਰ
ਮਗਰ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿਹਾ ਭਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਰਾਈਲ ਵਿੱਚ ਬੀ ਮੈਂ ਐਡੀ
ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ॥੧੧॥ ਅਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਬਥੇਰੇ ਚੜ੍ਹਦਿਓਂ ਅਤੇ ਲਹਿੰਦਿਓਂ ਆ-
ਉਣਗੇ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਬਰਾਹੀਮ ਅਤੇ ਇਸਹਾਕ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਨਾਲ ਬੈਠਣ-
ਗੇ॥੧੨॥ ਪਰ ਰਾਜ ਦੇ ਪੁੜ੍ਹ ਬਾਹਰ ਦੇ ਅੰਧਘੋਰ ਵਿੱਚ ਕੱਢੇ ਜਾਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਰੋਣਾ ਅਤੇ ਦੰਦੀਆਂ
ਪੀਹਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਸੂਬੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਹ ਜਿਹੀ ਤੈਂ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ
ਤੇਰੇ ਲਈ ਤਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਨੌਕਰ ਉਸੇ ਘੜੀ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ॥ ॥੧੪॥
ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਪਤਰਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ ਉਹ ਦੀ ਸੱਸ ਨੂੰ ਤਾਪ ਨਾਲ ਪਈ ਹੋਈ ਵੇਖਿਆ
॥੧੫॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਦਾ ਹੱਥ ਛੋਹਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਤਾਪ ਲਹਿ ਗਿਆ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਉੱਠ-
ਕੇ ਉਹ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸੰਝ ਹੋਈ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਏ ਜਿ-
ਨਾਂ ਨੂੰ ਭੂਤ ਚਿੰਬੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਬਚਨ ਨਾਲ ਆਤਮਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅਰ ਸਾਰੇ
ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕੀਤਾ॥੧੭॥ ਤਾਂ ਯਸਾਯਾ ਪਿਕੰਬਰ ਦਾ ਉਹ ਵਾਕ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਭਈ ਉਹ ਨੈ
ਆਪੇ ਸਾਡੀਆਂ ਮਾਂਦਗੀਆਂ ਲੈ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਰੋਗਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ॥ ॥੧੮॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਬਹੁਤ ਭੀੜ ਆਪਣੇ ਚੁਫੇਰੇ ਵੇਖਕੇ ਪਾਰ ਚੱਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ॥੧੯
॥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੀਬੀ ਨੈ ਕੋਲ਼ ਆਣਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਤੂੰ ਜਾਵੇਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਮਗ-
ਰ ਚੱਲਾਂਗਾ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਲੂੰਬੜੀਆਂ ਦੇ ਘੁਰਨੇ ਅਤੇ ਅ-
ਕਾਸ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਆਹਲਣੇ ਹਨ ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਸਿਰ ਧਰਨ ਨੂੰ ਥਾਉਂ ਨਹੀਂ॥
੨੧॥ ਅਰ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਰ ਦੂਏ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਪਰਵਾਨਗੀ ਦਿਹ ਜੋ ਪ-
ਹਿਲਾਂ ਜਾਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਨੂੰ ਦੱਬਾਂ॥੨੨॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਚੱਲਿ-
ਆ ਆ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਰਦੇ ਦੱਬਣ ਦਿਹ॥ ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉ-
ਹ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਆਏ॥੨੪॥ ਅਰ ਵੇਖੋ ਦਰਿਆਉ ਵਿੱਚ
ਐਡੀ ਅਨ੍ਹੇਰੀ ਵਗੀ ਜੋ ਬੇੜੀ ਲਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਿਪਦੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ
॥੨੫॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਕੋਲ਼ ਆਣਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਬਚਾ। ਅਸੀਂ
ਤਾਂ ਮਰ ਚੱਲੇ ਹਾਂ॥੨੬॥ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਥੋੜੀ ਪਰਤੀਤ ਵਾਲਿਓ ਤੁਸੀਂ ਕਿ-
ਉਂ ਡਰਦੇ ਹੋ। ਤਦ ਉਹ ਨੈ ਉੱਠਕੇ ਪੌਣ ਅਤੇ ਦਰਿਆਉ ਨੂੰ ਦਬਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਡਾ ਚੈਨ ਹੋ ਗਿਆ
॥੨੭॥ ਅਤੇ ਓਹ ਮਨੁੱਖ ਹੈਰਾਨ ਹੋਕੇ ਬੋਲੇ ਜੋ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਿਹਾ ਪੁਰਖ ਹੈ ਕਿ ਪੌਣ ਅਤੇ ਦਰਿ-
ਆਉ ਬੀ ਉਹ ਦੀ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ॥ ॥੨੮॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਪਾਰ ਗਦਰੀਨੀਆਂ ਦੇ
ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਦੋ ਮਨੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੂਤ ਚਿੰਬੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ਼ਕੇ ਉ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਓਹ ਐਡੇ ਕਰੜੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਰਸਤੇ ਕੋਈ ਲੰਘ ਨਹੀ ਸੀ ਸੱਕਦਾ ॥ ੨੯ ॥ ਅ-
ਤੇ ਵੇਖੋ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਪੁਕਾਰਕੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ਼ ਕੀ ਵਾਸਤਾ । ਕਿ-
ਆ ਤੂੰ ਵੇਲਿਓਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਣ ਐਥੇ ਆਇਆ ਹੈਂ ॥ ੩੦ ॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਕੁਛ ਦੂਰ ਬ-
ਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਸੂਰਾਂ ਦਾ ਇੱਜੜ ਚੁਗਦਾ ਸੀ ॥ ੩੧ ॥ ਅਰ ਭੂਤਾਂ ਨੈ ਉਹ ਦੀਆਂ ਮਿੰਨਤਾਂ ਕਰਕੇ ਅ-
ਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਇੱਜੜ ਵਿੱਚ ਘੱਲ ਦਿਹ ॥ ੩੨ ॥ ਅਤੇ ਉਸ
ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਾਓ । ਤਾਂ ਓਹ ਨਿੱਕਲਕੇ ਸੂਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵੜੇ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਕਿ ਸਾਰਾ ਇੱਜੜ
ਢਾਹੇ ਉੱਤੋਂ ਸਿਰ ਤੋੜ ਭੱਜਕੇ ਦਰਿਆਉ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਮੋਇਆ ॥ ੩੩
॥ ਤਦ ਚੁਗਾਉਣਵਾਲੇ ਨੱਠੇ ਅਤੇ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸਾਰੀ ਵਾਰਤਾ ਅਤੇ ਭੂਤਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ
ਵਿਥਿਆ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤੀ ॥ ੩੪ ॥ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਸਾਰਾ ਨਗਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਨੂੰ ਨਿੱਕਲਿਆ ਅ-
ਰ ਜਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਦੀਆਂ ਮਿੰਨਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਹੱਦੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਜਾਹ ॥

੯ ਕਾਂਡ ॥

ਅਤੇ ਉਹ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਪਾਰ ਲੰਘਿਆ ਅਰ ਆਪਣੇ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਆ-
ਇਆ ॥ ੨ ॥ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਮੰਜੀ ਉੱਤੇ ਪਏ ਹੋਏ ਅਧਰੰਗੀ ਨੂੰ ਉਸ ਪਾਸ ਲਿ-
ਆਏ । ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਵੇਖਕੇ ਉਸ ਅਧਰੰਗੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਖਾਤਰਜ-
ਮਾ ਰੱਖ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਹੋਏ ॥ ੩ ॥ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਕਈਆਂ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਨੈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ
ਜੋ ਇਹ ਕੁਫਰ ਬਕਦਾ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਮਲੂਮ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੁਸੀਂ ਕਾਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ॥੫॥ ਭਲਾ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਸੁਖਾਲੀ ਹੈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਹੋਏ ਜਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਭਈ ਉੱਠ ਅਤੇ ਤੁਰ॥੬॥ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੜ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਮਾਫ ਕਰਨ ਦਾ ਇਖਤਿਆਰ ਹੈ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਅਧਰੰਗੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਉੱਠ ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਘਰ ਚੱਲਿਆ ਜਾਹ॥੭॥ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਤੁਰ ਗਿਆ॥੮॥ ਅਤੇ ਭੀੜ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਡਰ ਗਈ। ਅਰ ਪਰਮੇਸੁ-ਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਐਨਾ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ॥ ॥੯॥

ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਥੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਮੱਤੀ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਸੂਲ ਦੀ ਚੌਂਕੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਵੇਖਿਆ ਅਰ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਭਈ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰ। ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਠ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰਿਆ॥

॥੧੦॥ ਅਰ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਬੈਠਾ ਸੀ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸੂਲੀਏ ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਆਣ ਕੇ ਯਿਸੂ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਬੈਠ ਗਏ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਫ-ਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਮਸੂਲੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ॥੧੨॥ ਪਰ ਉਹ ਨੈ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿਹਾ ਭਈ ਨਵੇਂ ਨਰੋਇਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬ-ਲਕ ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਹਕੀਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ॥੧੩॥ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਇਹ ਦਾ ਅਰਥ ਸਿੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਬ-ਲਦਾਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਦਯਾ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਧਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ॥ ॥੧੪॥ ਤਦ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਣਕੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਇਹ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀ ਬਹੁਤ ਵਰਤ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ ਵਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਲਾੜ੍ਹਾ ਜਨੇਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਭਲਾ ਓਹ ਸੋਗ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਓਹ ਦਿਨ ਆਉਣਗੇ ਜਦ ਲਾੜ੍ਹਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਅੱਡ ਕੀਤਾ ਜਾਊ ਤਦ ਓਹ ਵਰਤ ਰੱਖਣਗੇ॥੧੬॥ ਪੁਰਾਣੇ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਕੋਰੇ ਦੀ ਟਾਕੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਟਾਕੀ ਜਿਹੜੀ ਲਾਈ ਹੈ ਉਸ ਕੱਪੜੇ ਥੋਂ ਕੁਛ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਲੰਗਾਰ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਨਾ ਨਵੀਂ ਵੈਨ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਮਸਕਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮਸਕਾਂ ਪਾਟ ਜਾਂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਵੈਨ ਵਗ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਮਸਕਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਨਵੀਂ ਵੈਨ ਨਵੀਆਂ ਮਸਕਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਓਹ ਦੋਵੇਂ ਬਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ॥

॥੧੮॥ ਜਦ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਸਰਦਾਰ ਨੈ ਆਣਕੇ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਮੇਰੀ ਧੀ ਹੁਣੇ ਮਰੀ ਪਰ ਤੂੰ ਆਣਕੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਤਾਂ ਉਹ ਜੀਏਗੀ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਉੱਠਕੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਸਣੇ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਤੁਰ ਪਿਆ॥੨੦॥ ਅਰ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਤੀਮੀਂ ਨੈ ਜਿਹ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਵਰਿਹਾਂ ਥੋਂ ਲਹੂ ਦੀ ਧਾਰ ਜਾਰੀ ਸੀ ਪਿੱਛੋਂ ਦੀ ਆਣਕੇ ਉਹ ਦੇ ਲੀੜੇ ਦਾ ਪੱਲਾ ਛੋਹਿਆ॥੨੧॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀ ਵਿੱਚ ਆਖਦੀ ਸੀ ਭਈ ਜੇ ਮੈਂ ਨਿਰਾ ਉਹ ਦੇ ਲੀੜੇ ਨੂੰ ਛੋਹ ਲਵਾਂ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੀ॥੨੨॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਪਿਛਾਹਾਂ ਮੁੜਕੇ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਆਖਿਆ ਧੀਏ ਖਾਤਰਜਮਾ ਰੱਖ। ਤੇਰੀ ਨਿਹਚਾ ਨੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਤੀਮੀ ਉਸੇ ਘੜੀਓਂ ਚੰਗੀ ਹੋ ਗਈ॥ ੨੩॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਸਰਦਾ-
ਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੌਂਸਰੀ ਬਜਾਉਣਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਭੀੜ ਨੂੰ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦੀ ਵੇਖ-
ਕੇ ਆਖਿਆ॥ ੨੪॥ ਲਾਂਭੇ ਹੋਵੋ ਕਿਉ ਜੋ ਕੰਨਿਆਂ ਮਰੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ
ਉੱਤੇ ਹੱਸੇ॥ ੨੫॥ ਪਰ ਜਾਂ ਭੀੜ ਬਾਹਰ ਕੱਢੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਅੰਦਰ ਜਾਕੇ ਉਹ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ
ਅਤੇ ਕੰਨਿਆਂ ਉੱਠੀ॥ ੨੬॥ ਅਰ ਇਹ ਖਬਰ ਉਸ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡ ਗਈ॥
॥ ੨੭॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਉੱਥੋਂ ਤੁਰਿਆ ਤਾਂ ਦੋ ਅੰਨ੍ਹੇ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਹਾਕਾਂ ਮਾਰਦੇ ਆਏ ਅਤੇ ਬੋਲਲੇ
ਹੇ ਦਾਊਦ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰ॥ ੨੮॥ ਅਰ ਜਾਂ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਅੰਨ੍ਹੇ ਉਹ
ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਭਲਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ
। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ॥ ੨੯॥ ਤਦ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਨੂੰ ਛੋਹਕੇ ਬੋਲਿਆ
ਭਈ ਜਿਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇ॥ ੩੦॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ
ਖੁਲ੍ਹ ਗਈਆਂ। ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਤਗੀਦ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਖਬਰਦਾਰ ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਣੇ॥ ੩੧॥ ਪ-
ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਨਿੱਕਲਕੇ ਉਸ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਾ ਜਸ ਖਿੰਡਾਇਆ॥ ॥ ੩੨॥ ਫੇਰ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਦਿਆਂ ਹੀ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਗੁੰਗੇ ਨੂੰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਭੂਤ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ
ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਏ॥ ੩੩॥ ਅਤੇ ਜਦ ਭੂਤ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਦ ਗੁੰਗਾ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ
। ਅਤੇ ਭੀੜ ਅਚਰਜ ਕਰਕੇ ਆਖਣ ਲੱਗੀ ਭਈ ਇਸਰਾਈਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖਿਆ॥੩੪॥ ਪਰ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਉਹ ਤਾਂ ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ਼ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥ ॥੩੫॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਆਂ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਦੇਸ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਰੋਗ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਮਾਂਦਗੀ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਸਰਬੱਤ ਨਗਰਾਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰਿਆ॥੩੬॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਨੈ ਭੀੜਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਤਰਸ ਆਇਆ ਕਿਉ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੇਡਾਂ ਵਾਂਙੂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਯਾਲ਼ੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਓਹ ਲੋਕ ਮਾੜੇ ਹਾਲ ਅਤੇ ਡਾਵਾਂਡੋਲ ਫਿਰਦੇ ਸਨ॥੩੭॥ ਤਦ ਉਹ ਨੈ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਖੇਤੀ ਪੱਕੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਪਰ ਕਾਮੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹਨ॥੩੮॥ ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਖੇਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਵੱਢਣ ਨੂੰ ਕਾਮੇ ਘੱਲ ਦੇਵੇ॥

੧੦ ਕਾਂਡ॥

ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਬਾਰਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲ਼ ਸੱਦ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਭ੍ਰਿਸਟ ਆਤਮਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਰੋਗ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਮਾਂਦਗੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ॥ ॥੨॥ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਏਹ ਨਾਉਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਸਮਊਨ ਜਿਹੜਾ ਪਤਰਸ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਭਾਈ ਅੰਦਰਿਯਾਸ। ਜਬਦੀ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਭਾਈ ਯੂਹੰਨਾ॥੩॥ ਫੈਲਬੂਸ ਅਤੇ ਬਰਥੁਲਮਾ। ਥੁਮਾ ਅਤੇ ਮੱਤੀ ਮਸੂਲੀਆ। ਹਲਫਾ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਬੱਦੀ॥੪॥ ਸਮਊਨ ਕਨਾਨੀ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਇਸਕਰਿਯੂਤੀ ਜਿਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਫੜਵਾ ਬੀ ਦਿੱਤਾ॥੫॥ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਘੱਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ॥ਤੁਸੀਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਵਲ ਨਾ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਸਾਮਰੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਗਰ
ਵਿੱਚ ਨਾ ਵੜਨਾ ॥੬॥ ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਗੁਆਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਭੇ-
ਡਾਂ ਕੋਲ੍ਹ ਜਾਓ ॥੭॥ ਅਤੇ ਤੁਰਦੇ ਤੁਰਦੇ ਮਨਾਦੀ ਕਰਕੇ ਆਖੋ ਭਈ ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਨੇੜੇ ਆ
ਇਆ ਹੈ ॥੮॥ ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰੋ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਵਾਲ੍ਹੋ ਕੋੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰੋ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ
ਕੱਢੋ। ਤੁਸਾਂ ਮੁਫਤ ਲਿਆ ਹੈ ਮੁਫਤ ਹੀ ਦਿਓ ॥੯॥ ਨਾ ਸੋਨਾ ਨਾ ਚਾਂਦੀ ਨਾ ਤਾਂਬਾ ਖੱਟ ਕੇ ਆਪ-
ਣੇ ਲੱਕ ਨਾਲ੍ਹ ਬਨੋ ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਨਾ ਰਾਹ ਦੇ ਲਈ ਝੋਲ੍ਹਾ ਨਾ ਦੋ ਕੁੜਤੇ ਨਾ ਜੁੱਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਲਾਠੀ
ਲਓ ਕਿਉ ਜੋ ਕਾਮਾ ਆਪਣੇ ਭੋਜਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਗਰ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵ
ੜੋਂ ਪੁੱਛੋ ਭਈ ਇੱਥੇ ਲਾਇਕ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਨਾ ਤੁਰੋਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਟਿਕੋ ॥੧੨॥ ਅਰ ਘਰ
ਵਿੱਚ ਵੜਦਿਆਂ ਉਹ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰੋ ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਜੇ ਘਰ ਲਾਇਕ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਲਾਮ ਉ-
ਹ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੇ ਪਰ ਜੇ ਲਾਇਕ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਲਾਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁੜ ਆਵੇ ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋ-
ਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰੇ ਨਾ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਘਰ ਅਥਵਾ ਨਗਰ
ਥੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਧੂੜ ਝਾੜ ਸੁੱਟੋ ॥੧੫॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ
ਨਿਆਉਂ ਦੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨਗਰ ਨਾਲੋਂ ਸਦੂਮ ਅਤੇ ਗਮੂਰਾ ਦੇਸ ਉੱਤੇ ਨਰਮੀ ਹੋਊ ॥
॥੧੬॥ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੇਡਾਂ ਵਾਂਙੂ ਬਘਿਆੜਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਸੱਪਾਂ ਵਰਗੇ ਹੁਸਿਆਰ
ਅਤੇ ਕਬੂਤਰਾਂ ਵਰਗੇ ਸੂਧੇ ਹੋਵੋ ॥੧੭॥ ਪਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਥੋਂ ਚੌਕਸ ਰਹੋ ਕਿਉ ਜੋ ਓਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਚ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਿਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੜਵਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣਿਆਂ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨਗੇ ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਹਾਕਮਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹਾਜਰ ਕੀਤੇ ਜਾਓਗੇ ਜੋ ਉ-ਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਰ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਹੋਵੇ ॥੧੯॥ ਪਰ ਜਦ ਓਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੜਵਾਉਣ ਤਾਂ ਚਿਤਾ ਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਿੱਕੁਰ ਅਬਵਾ ਕੀ ਬੋਲਿਯੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਤੁਸਾਂ ਬੋਲਣੀ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸੇ ਘੜੀ ਬਖਸੀ ਜਾਊ ॥੨੦॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਬੋਲਣਵਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਆਤਮਾ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ॥੨੧॥ ਅਰ ਭਾਈ ਭਾਈ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪਿਉ ਪੁੱ-ਤ ਨੂੰ ਕਤਲ ਲਈ ਫੜਵਾਏਗਾ ਅਤੇ ਬਾਲਕ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠ ਖੜੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਰਵਾ ਸੁੱਟਣਗੇ ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਕਰਕੇ ਸਭ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱ-ਖਣਗੇ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਅੰਤ ਤੋੜੀ ਸਹੇਗਾ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਪਾਊ ॥੨੩॥ ਪਰ ਜਦ ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਸਤਾਉਣ ਤਦ ਦੂਏ ਨੂੰ ਭੱਜ ਜਾਓ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਇਸਰਾਈਲ ਦਿਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਗਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਫਿਰ ਲਵੋਗੇ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਮਨੁੱਖ ਦ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨਾ ਆਵੇ॥ ॥੨੪॥ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਨਾਲੋਂ ਵਡਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਚਾਕਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ॥੨੫॥ ਐਨਾ ਬਹੁਤ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਖ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਅਤੇ ਚਾਕਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲ-ਕ ਦੇ ਤੁੱਲ ਹੋਵੇ। ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬਾਲਜਬੂਲ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾਂ ਵਧੀਕ ਉਹ ਦੇ ਘਰ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਆਖਣਗੇ ॥੨੬॥ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਨਾ ਡਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਚੀਜ ਛਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਪਰਗਟ ਨਾ ਹੋਊਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕੁਛ ਗੁਪਤ ਹੈ ਜੋ ਜਾਣਿਆ ਨਾ ਜਾਊ॥੨੭
॥ਜੋ ਕੁਛ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਕਹਿਓ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁ-
ਛ ਤੁਸੀਂ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਕੋਠਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਕਰੋ॥੨੮॥ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਨ
ਡਰੋ ਜੇਹੜੇ ਦੇਹੀ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪ੍ਰਾਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸੱਕਦੇ ਬਲਕ ਉਸੇ ਕੋਲੋਂ ਡਰੋ ਜਿਹ-
ੜਾ ਦੇਹੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ॥੨੯॥ ਭਲਾ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਨੂੰ
ਦੋ ਚਿੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਵਿਕਦੀਆਂ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਰਜੀ ਬਿਨਾ
ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਡਿਗਦੀ॥੩੦॥ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ਼ ਬੀ ਸਭ ਗਿਣੇ ਹੋਏ ਹਨ॥੩੧
॥ਸੋ ਨਾ ਡਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਚਿੜੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਹੋ॥੩੨॥ ਉਪਰੰਦ ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ
ਅੱਗੇ ਮੇਰਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੂ ਮੈਂ ਬੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਦਾ ਇ-
ਕਰਾਰ ਕਰਾਂਗਾ॥੩੩॥ ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੇਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੂ ਮੈਂ ਬੀ ਆਪਣੇ
ਪਿਤਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ॥ ॥੩੪
॥ਇਹ ਨਾ ਸਮਝੋ ਭਈ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮੇਲ਼ ਕਰਾਉਣ ਆਇਆ। ਮੇਲ਼ ਕਰਾਉਣ ਨਹੀਂ ਸ-
ਗੋਂ ਤਲਵਾਰ ਚਲਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ॥੩੫॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਪਿਉ ਥੋਂ ਅਤੇ
ਧੀ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਮਾਂ ਥੋਂ ਅਤੇ ਬਹੂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਸੱਸ ਥੋਂ ਅੱਡ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ॥੩੬॥ ਅਰ ਮ-
ਨੁੱਖ ਦੇ ਵੈਰੀ ਉਹ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਹੀ ਹੋਣਗੇ॥੩੭॥ ਜੋ ਕੋਈ ਪਿਉ ਅਥਵਾ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਪੁੱਤ ਅਥਵਾ ਧੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ॥ ੩੮॥ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਸਲੀਬ ਚੁੱਕ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਨਾ ਤੁਰੇ ਮੇਰੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ॥ ੩੯॥ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਲੱਭ ਲਈ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਆਊ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆਈ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਊ॥ ॥੪੦॥ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਮੈਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ੪੧॥ ਜਿਹੜਾ ਪਿਕੰਬਰ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਪਿਕੰਬਰ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੇ ਉਹ ਪਿਕੰਬਰ ਦਾ ਫਲ ਪਾਊ। ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਧਰਮੀ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਧਰਮੀ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੇ ਉਹ ਧਰਮੀ ਦਾ ਫਲ ਪਾਊ॥ ੪੨॥ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਾ ਇੱਕ ਕਟੋਰਾ ਠੰਢੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪਿਆਵੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਉਹ ਆਪਣਾ ਫਲ ਪਾਏ ਬਿਨਾ ਕਦੇ ਨਾ ਰਹੂ॥

੧੧ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਬਾਰਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇ ਹਟਿਆ ਤਾਂ ਉੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਗਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮਨਾਦੀ ਕਰਨ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ॥ ॥੨॥ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਪੁਛਵਾ ਭੇਜਿਆ॥ ੩॥ ਭਈ ਜਿਹੜਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਉਹ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਉਡੀਕਿਯੇ॥ ੪॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੁਣਦੇ ਅਤੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਂ ਸੋ ਯੂਹੱਨਾ ਨੂੰ ਜਾ ਦੱਸਿਓ ॥੫॥ ਕਿ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸੁਜਾਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੰਙੇ ਤੁਰ-
ਦੇ ਹਨ। ਕੋੜ੍ਹੀ ਪੁਨੀਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੋਲ਼ੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਰਦੇ ਜਿਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥੬॥ ਅਤੇ ਧੰਨ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕ-
ਰਨ ਠੋਕਰ ਨਾ ਖਾਵੇ ॥੭॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਓਹ ਤੁਰ ਪਏ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਯੂਹੱਨਾ ਦੀ ਬਾਬਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ-
ਣ ਲੱਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵੇਖਣ ਨਿੱਕਲ਼ੇ ਸਓ। ਕਿਆ ਇੱਕ ਕਾਨੇ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਵਾਉ
ਨਾਲ਼ ਹਿੱਲਦਾ ਹੈ ॥੮॥ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਵੇਖਣ ਨਿੱਕਲ਼ੇ ਸਓ। ਕਿਆ ਮਹੀਨ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ
ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ। ਵੇਖੋ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਮਹੀਨ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਮਹੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ
॥੯॥ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਕਾਹ ਨੂੰ ਨਿੱਕਲ਼ੇ ਸਓ। ਕਿਆ ਇੱਕ ਪੈਕੰਬਰ ਦੇ ਵੇਖਣ ਨੂੰ। ਹਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆ-
ਖਦਾ ਹਾਂ ਸਗੋਂ ਪੈਕੰਬਰ ਨਾਲ਼ੋਂ ਬੀ ਵਡਾ ॥੧੦॥ ਇਹ ਉਹੋ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਭਈ ਵੇਖ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਰਸੂਲ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਤੇਰਾ ਰਾਹ ਬਣਾਊ
॥੧੧॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੇਹੜੇ ਤੀਮੀਆਂ ਥੋਂ ਜੰਮੇ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਯੂਹੱਨਾ ਬਪਤਿ-
ਸਮਾ ਦੇਣਵਾਲ਼ੇ ਨਾਲ਼ੋਂ ਵਡਾ ਕੋਈ ਬੀ ਨਾ ਉੱਠਿਆ ਪਰ ਜੋ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਛੋਟਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਥੋਂ
ਵਡਾ ਹੈ ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਯੂਹੱਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣਵਾਲ਼ੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਥੋਂ ਹੁਣ ਤੋੜੀ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਪੁਰ
ਜੋਰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋਰ ਮਾਰਨਵਾਲ਼ੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ॥੧੩॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਪੈ-
ਕੰਬਰ ਅਤੇ ਤੌਰੇਤ ਯੂਹੱਨਾ ਤੀਕੁਰ ਅਗੰਮਵਾਕ ਕਰਦੇ ਸਨ ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਆਉਣਵਾਲਾ ਇ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲੀਆਸ ਇਹੋ ਹੈ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਮੰਨੋ॥੧੫॥ ਜਿਹ ਦੇ ਸੁਣਨ ਦੇ ਕੰਨ ਹੋਣ ਸੋ ਸੁਣੇ॥੧੬॥ ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹ ਦੇ ਵਰਗਾ ਦੱਸਾਂ। ਏਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੀਂਗਰਾਂ ਵਰਗੇ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਬਜਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅਵਾਜ ਮਾਰਕੇ ਆਖਦੇ ਹਨ॥੧੭॥ ਭਈ ਅਸਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬੌਂਸ-ਰੀ ਬਜਾਈ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਨੱਚੇ। ਅਸਾਂ ਸਿਆਪਾ ਕੀਤਾ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਪਿੱਟੇ॥੧੮॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਖਾਂਦਾ ਨਾ ਪੀਂਦਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਭੂਤ ਹੈ॥੧੯॥ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਖਾਂਦਾ ਪੀਂਦਾ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਖਦੇ ਹਨ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਖਾਊ ਅਤੇ ਸਰਾਬੀ ਮਨੁੱਖ ਮ-ਸੂਲੀਆਂ ਅਰ ਪਾਪੀਆਂ ਦਾ ਯਾਰ। ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਥੋਂ ਸੱਚਾ ਠਹਿਰਿਆ॥

॥੨੦॥ ਤਦ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਗਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਆਂ ਉਲਾਂਭਾ ਦੇਣ ਲੱਗਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਤੋਬਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ॥੨੧॥ ਹਾਇ ਤੈਨੂੰ ਖੁਰਾਜੀਨ ਹਾਇ ਤੈਨੂੰ ਬੈਤਸੈਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਹੜੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਿ-ਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜੇ ਸੂਰ ਅਤੇ ਸੈਦਾ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਤਾਂ ਓਹ ਤੱਪੜ ਪਹਿਨ-ਕੇ ਅਤੇ ਸੁਆਹ ਵਿੱਚ ਬੈਠਕੇ ਕਦੀ ਦੇ ਤੋਬਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ॥੨੨॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਨਿਆਉਂ ਦੇ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਸੂਰ ਅਤੇ ਸੈਦਾ ਉੱਤੇ ਨਰਮੀ ਹੋਊ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਹੇ ਕਫਰ-ਨਾਹੂਮ ਕੀ ਤੂੰ ਅਕਾਸ ਤੀਕੁਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਏਂਗਾ। ਤੂੰ ਸਗੋਂ ਪਤਾਲ ਤੋੜੀ ਉੱਤਰੇਂਗਾ ਕਿਉਂ-ਕਿ ਜੇਹੜੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜੇ ਓਹ ਸਦੂਮ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਜ ਤਾਈਂ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ॥੨੪॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਨਿਆਉਂ ਦੇ ਦਿਨ ਤੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਸਦੂਮ ਦੇਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਨਰਮੀ ਹੋਊ ॥ ॥੨੫॥ ਉਸ ਵੇਲੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਅਕਾਸ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੈਂ ਇਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਥੋਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਇਆਣਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ॥੨੬॥ ਹਾਂ ਹੇ ਪਿਤਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਇਹੋ ਚੰਗਾ ਮਲੂਮ ਹੋਇਆ ॥੨੭॥ ਸਭ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਅਪਰ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਪਰ ਪੁਤ੍ਰ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਉਹ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਚਾਹੇ ॥੨੮॥ ਹੇ ਸਾਰੇ ਥੱਕੇ ਹੋਇਓ ਅਤੇ ਭਰਵਾਲਿਓ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਓ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਰਾਮ ਦਿਆਂਗਾ ॥੨੯॥ ਮੇਰਾ ਜੂਲ੍ਹਾ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਲਵੋ ਅਤੇ ਮੈਥੋਂ ਸਿੱਖੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਮਨ ਦਾ ਗਰੀਬ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਰਾਮ ਪਾਓਗੇ ॥੩੦॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਜੂਲ੍ਹਾ ਹੌਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਾਰ ਹਲਕਾ ਹੈ ॥

੧੨ ਕਾਂਡ ॥ ਉਸ ਵੇਲੇ ਯਿਸੂ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਭੁੱਖੇ ਹੋਕੇ ਸਿੱਟੇ ਤੋੜ ਤੋੜ ਚੱਬਣ ਲੱਗੇ ॥੨॥ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਵੇਖਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਵੇਖ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਕਰਨਾ ਜੋਗ ਨ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੀ॥੩॥ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਤੁਸਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਭਈ ਦਾਊਦ ਨੈ ਕੀ
ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਉਹ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਾਥੀ ਭੁੱਖੇ ਸਨ॥ ੪॥ ਜੋ ਉਹ ਕਿੱਕੂਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ
ਗਿਆ ਅਤੇ ਝੜ੍ਹਾਵੇ ਦੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਖਾਧੀਆਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਉਹ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ
ਨੂੰ ਖਾਣੀਆਂ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀਆਂ ਪਰ ਨਿਰੇ ਜਾਜਕਾਂ ਨੂੰ॥੫॥ ਜਾਂ ਤੁਸਾਂ ਤੌਰੇਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪ
ੜ੍ਹਿਆ ਭਈ ਜਾਜਕ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਬਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਕੇ ਬੀ ਨਿਰਦੋਸ
ਹਨ॥੬॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਐੱਥੇ ਮੰਦਰ ਨਾਲੋਂ ਬੀ ਇੱਕ ਵਡਾ ਹੈ॥੭॥ ਪਰ ਜੇ ਤੁ
ਸੀਂ ਇਹ ਦਾ ਅਰਥ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਬਲਿਦਾਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਦਇਆ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਿਰਦੋ-
ਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਨਾ ਠਰਾਉਂਦੇ॥੮॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ॥

॥੯॥ ਅਰ ਉੱਥੋਂ ਤੁਰਕੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਗਿਆ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ
ਜਿਹ ਦਾ ਹੱਥ ਸੁੱਕਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਜੁੰਮੇ ਦੋਸ ਲਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉ-
ਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਭਲਾ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਜੋਗ ਹੈ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ
ਭਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਭੇਡ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਸਬਤ
ਦੇ ਦਿਨ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਡਿਗ ਪਏ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਨਾ ਕੱਢੇ॥੧੨॥ ਸੋ ਮਨੁੱਖ ਭੇਡ ਨਾਲੋਂ ਕਿੰਨਾ ਕੁ
ਉੱਤਮ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਭਲਾ ਕਰਨਾ ਜੋਗ ਹੈ॥੧੩॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆ-
ਖਿਆ ਭਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਲੰਮਾ ਕਰ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਲੰਮਾ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਉਹ ਦੂਏ ਵਰਗਾ ਫੇਰ ਚੰਗਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੋ ਗਿਆ॥੧੪॥ ਤਦ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਉਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਤਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਉ-
ਹ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਿਯੇ॥੧੫॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਇਹ ਜਾਣਕੇ ਉੱਥੋਂ ਤੁਰ ਪਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉ-
ਹ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗ ਤੁਰੇ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਗੀਦ
ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੈ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਨਾ ਕਰਨਾ॥੧੭॥ ਤਾਂ ਉਹ ਬਚਨ ਜਿਹੜਾ ਯਸਾਯਾ ਪਿਕੰਬਰ ਨੈ ਆਖਿ-
ਆ ਸੀ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ॥੧੮॥ ਕਿ ਵੇਖੋ ਮੇਰਾ ਬੰਦਾ ਜਿਹ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਸਿੰਦ ਕੀਤਾ। ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਜਿਸ ਥੋਂ
ਮੇਰਾ ਜੀ ਪਰਸਿੰਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੂੰ
ਨਿਆਉਂ ਦੀ ਖਬਰ ਕਰੂ॥੧੯॥ ਉਹ ਨਾ ਝਗੜਾ ਕਰੂ ਅਤੇ ਨਾ ਧੁੰਮ ਮਚਾਊ ਅਤੇ ਨਾ ਚੌਂਕਾਂ ਵਿੱਚ
ਕੋਈ ਉਹ ਦੀ ਅਵਾਜ ਸੁਣੂ॥੨੦॥ ਉਹ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਨਿਆਉਂ ਨੂੰ ਜੈ ਮਾਨ ਨਾ ਕਰੇ ਲਿਤੜੇ ਹੋਏ
ਕਾਨੇ ਨੂੰ ਨਾ ਤੋੜੂ ਅਤੇ ਧੁਖਦੀ ਹੋਈ ਸਣ ਨੂੰ ਨਾ ਬੁਝਾਊ॥੨੧॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਪੁਰ ਪਰਾਈ-
ਆਂ ਕੋਮਾਂ ਆਸਰਾ ਰੱਖਣਗੀਆਂ॥ ॥੨੨॥ ਤਦ ਲੋਕ ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹਾ ਗੁੰਗਾ ਜਿਹ ਨੂੰ
ਭੂਤ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਚੰਗਾ ਕੀ-
ਤਾ ਜੋ ਗੁੰਗਾ ਬੋਲਣ ਵੇਖਣ ਲੱਗਾ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਸਰਬ ਲੋਕ ਅਚਰਜ ਹੋਕੇ ਬੋਲੇ ਭਲਾ ਇਹੋ
ਦਾਊਦ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਹੈ॥੨੪॥ ਪਰ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਸੁਣਕੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਇਹ ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ
ਬਾਲਜਬੂਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਬਿਨਾ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦਾ॥੨੫॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ
ਵਿਚਾਰ ਜਾਣਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪੈਂਦੀ ਸੋ ਵਿਰਾਨ ਹੋ ਜਾਂ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨਗਰ ਅਥਵਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰੂ ॥੨੬॥ ਅਤੇ ਜੇ ਸਤਾਨ ਹੀ ਸਤਾਨ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਫੁੱਟ ਪੈ ਗਈ ਹੈ। ਫੇਰ ਉਹ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿੱਕੁਰ ਠਹਿਰੂ ॥੨੭॥ ਅਰ ਜੇ ਮੈਂ ਬਾਲਜਬੂਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਹ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਆਉਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਓਹੋ ਹੋਣਗੇ ॥੨੮॥ ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ॥੨੯॥ ਅਥਵਾ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਜੋਰਾਵਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੜਕੇ ਉਹ ਦਾ ਅਸਬਾਬ ਕਿੱਕੁਰ ਲੁੱਟ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਜੋਰਾਵਰ ਨੂੰ ਬਨ ਨਾ ਲਵੇ। ਤਾਂ ਉਹ ਦਾ ਘਰ ਲੁੱਟੇਗਾ ॥੩੦॥ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੋ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁਧ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੋ ਖਿੰਡਾਉਂਦਾ ਹੈ ॥੩੧॥ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਪਾਪ ਅਤੇ ਕੁਫਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਜਾਊ ਪਰ ਉਹ ਕੁਫਰ ਜਿਹੜਾ ਆਤਮਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਮਾਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਊ ॥੩੨॥ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਨ ਕਰੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਜਾਊ ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਨ ਕਰੇ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਲੋਕ ਨਾ ਪਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਜਾਊ ॥੩੩॥ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਠਰਾਓ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਫਲ ਨੂੰ ਚੰਗਾ। ਅਥਵਾ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਮੰਦਾ ਠਰਾਓ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਫਲ ਨੂੰ ਮੰਦਾ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਰੁੱਖ ਆਪਣੇ ਫਲੋਂ ਹੀ ਪਛਾਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥੩੪॥ ਹੇ ਸੱਪਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਓ ਤੁਸੀ ਬੁਰੇ ਹੋਕੇ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੂਰ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਮਨ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹੋ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ॥ ੩੫
॥ ਅੱਛਾ ਮਨੁੱਖ ਅੱਛੇ ਖਜਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਛੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੱਢਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੁਰਾ ਮਨੁੱਖ ਬੁਰੇ ਖਜਾ-
ਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੱਢਦਾ ਹੈ॥ ੩੬॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਮਨੁੱਖ ਹਰੇਕ ਅ-
ਕਾਰਥ ਗੱਲ ਜੋ ਬੋਲਣ ਨਿਆਉਂ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣਗੇ॥ ੩੭॥ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੂੰ
ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਥੋਂ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਥੋਂ ਝੂਠਾ ਠਰਾਇਆ ਜਾਏਂਗਾ॥

॥ ੩੮॥ ਤਦ ਕਿੰਨੇ ਗੰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੈ
ਥੋਂ ਕੋਈ ਨਿਸਾਨੀ ਵੇਖਣੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ॥ ੩੯॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ
ਦੇ ਬੁਰੇ ਅਤੇ ਹਰਾਮਕਾਰ ਲੋਕ ਨਿਸਾਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਯੂਨਸ ਪਿਕੰਬਰ ਦੀ ਨਿਸਾਨੀ ਬਿਨਾ
ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਸਾਨੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਨਾ ਜਾਊਗੀ॥ ੪੦॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਯੂਨਸ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅ-
ਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤ ਮੱਛੀ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤ ਧਰਤੀ
ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਊਗਾ॥ ੪੧॥ ਨੀਨਵਾਹ ਦੇ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਉੱ-
ਠ ਖੜੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਠਰਾਉਣਗੇ ਕਿਉ ਜੋ ਉਨਾਂ ਨੇ ਯੂਨਸ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਸੁਣਕੇ ਤੋ-
ਬਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਐੱਥੇ ਯੂਨਸ ਨਾਲੋਂ ਬੀ ਇੱਕ ਵਡਾ ਹੈ॥ ੪੨॥ ਦੱਖਣ ਦੀ ਰਾਣੀ ਅਦਾਲਤ
ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਉੱਠੂਗੀ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਠਰਾਊਗੀ ਕਿਉ ਜੋ ਉਹ ਧਰਤੀ
ਦੀ ਹੱਦੋਂ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਨ ਆਈ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਐੱਥੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨਾਲੋਂ ਬੀ ਇੱਕ ਵਡਾ ਹੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥੪੩॥ ਪਰ ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸਟ ਆਤਮਾ ਮਨੁੱਖ ਥੋਂ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੁੱਕਿਆਂ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅ-
ਰਾਮ ਢੂੰਢਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ॥੪੪॥ ਤਦ ਆਖਦਾ ਹੈ ਭਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਿ-
ਥੋਂ ਨਿੱਕਲਿਆ ਸੀ ਮੁੜ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆਣਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵਿਹਲਾ ਅਤੇ ਝਾੜਿਆ ਸੁਆਰਿਆ
ਹੋਇਆ ਵੇਖਦਾ ਹੈ॥੪੫॥ ਤਦ ਉਹ ਜਾਕੇ ਹੋਰ ਸੱਤ ਆਤਮੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਬੀ ਭੈੜੇ ਸੰਗ ਲਿ-
ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਅੰਦਰ ਵੜਕੇ ਉੱਥੇ ਵਸਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪਿੱਛਲਾ ਹਾਲ ਪ-
ਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਬੁਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੁਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਬੀ ਠੀਕ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਹਾਲ ਹੋਊਗਾ॥

॥੪੬॥ ਉਹ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਅਜੇ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਹੀ ਵੇਖੋ ਉਹ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭਾਈ
ਬਾਹਰ ਖੜੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਾਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ॥੪੭॥ ਤਦ ਕਿਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਵੇਖ
ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਭਾਈ ਬਾਹਰ ਖੜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਬਾਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ॥੪੮॥ ਪਰ ਉਹ ਨੇ
ਆਖਣਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕੌਣ ਹੈ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਕੌਣ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥੪੯॥ ਅਤੇ ਆਪ-
ਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਵਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਪਸਾਰਕੇ ਕਿਹਾ ਵੇਖੋ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥੫੦॥ ਕਿ-
ਉਂਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਰਜੀ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਮੇਰਾ ਭ-
ਈ ਅਤੇ ਭੈਣ ਅਤੇ ਮਾਂ ਹੈ॥

੧੩ਕਾਂਡ॥ ਉਸੇ ਦਿਨ ਯਿਸੂ ਘਰੋਂ ਨਿੱਕਲਕੇ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾ ਬੈਠਾ॥੨॥ ਅਤੇ ਐ-
ਡੀ ਭੀੜ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਲੱਗ ਗਈ ਜੋ ਉਹ ਬੇੜੀ ਪੁਰ ਚੜ੍ਹ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਭੀ-

ੜਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਖੜੀ ਰਹੀ॥੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹੀਆਂ ਕਿ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਬੀਜਣ ਵਾਲਾ ਬੀਜਣ ਨੂੰ ਨਿੱਕਲਿਆ॥੪॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਬੀਜਦਿਆਂ ਕੁਛ ਪਹੇ ਵਲ ਕਿਰ ਪਿਆ ਅਤੇ ਪੰਛੀ ਆਣਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਚੁਗ ਗਏ॥੫॥ ਅਤੇ ਕੁਛ ਪਥਰੇਲੀ ਜਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨੂੰ ਬਹੁਤੀ ਮਿੱਟੀ ਨਾ ਮਿਲੀ ਅਰ ਦਲਦਾਰ ਮਿੱਟੀ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਛੇਤੀ ਉਗ ਪਿਆ॥੬॥ ਪਰ ਜਾਂ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਕੁਮਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੜ੍ਹ ਨਾ ਫੜਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੁੱਕ ਗਿਆ॥੭॥ ਅਤੇ ਕੁਛ ਕੰਡਿਆਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਕੰਡਿਆਲਿਆਂ ਨੈ ਵਧਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਦਬਾ ਲਿਆ॥੮॥ ਅਤੇ ਕੁਛ ਚੰਗੀ ਜਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਫਲਿਆ ਕੁਛ ਸੌ ਗੁਣਾ ਕੁਛ ਸੱਠ ਗੁਣਾ ਕੁਛ ਤੀਹ ਗੁਣਾ॥੯॥ ਜਿਹ ਦੇ ਕੰਨ ਹੋਣ ਸੋ ਸੁਣੇ॥ ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਨੇੜੇ ਆਣਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈਂ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਭੇਤਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ॥੧੨॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਊਗਾ ਅਤੇ ਵਾਧਾ ਹੋਊ ਪਰ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਸ ਥੋਂ ਜੋ ਕੁਛ ਹੈ ਸੋ ਬੀ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਊਗਾ॥੧੩॥ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਓਹ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ॥੧੪॥ ਅਰ ਉਨਾਂ ਉੱਤੇ ਯਸਾਯਾ ਦਾ ਇਹ ਅਗੰਮ ਵਾਕ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣੋਗੇ ਪਰ ਮੂਲੋਂ ਨਾ ਸਮਝੋਗੇ ਅਤੇ ਵੇਖਦੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੋਏ ਵੇਖੋਗੇ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੂਲੋਂ ਨਹੀਂ ਆਊਗੀ ॥੧੫॥ ਕਿਉ ਜੋ ਇਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਨ ਮੋਟਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ਼ ਉੱਚਾ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਲਈਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ਼ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਮਨ ਨਾਲ਼ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਮੁੜ ਆਉਣ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਾਂ ॥੧੬॥ ਪਰ ਧੰਨ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਜੋ ਓਹ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨ ਜੋ ਓਹ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ॥੧੭॥ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਬੇਰੇ ਪਿਕੰਬਰ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਚਾਹ ਕਰਦੇ ਸਨ ਭਈ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਸੋ ਵੇਖਣ ਪਰ ਨਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਸੋ ਸੁਣਨ ਪਰ ਨਾ ਸੁਣਿਆ ॥੧੮॥ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਬੀਜਣਵਾਲ਼ੇ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਸੁਣੋ ॥੧੯॥ ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਰਾਜ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਸੋ ਉਹਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਛ ਬੀਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਦੁਸਟ ਆਣਕੇ ਉਹਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਪਹੇ ਵਲ ਬੀਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਪਥਰੈਲੀ ਜਮੀਨ ਵਿੱਚ ਬੀਜਿਆ ਗਿਆ ਸੋ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਝੱਟ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਉਹ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ॥੨੧॥ ਪਰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਜੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੀ ਥੋੜਾ ਚਿਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਾਂ ਬਚਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਖ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦਾ ਅਥਵਾ ਸਤਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਝੱਟ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਜੇਹੜਾ ਕੰਡਿਆਲ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੀਜਿਆ ਗਿਆ ਸੋ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਜੁਗ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਧਨ ਦਾ ਧੋਖਾ ਬਚਨ ਨੂੰ ਦਬਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਫਲ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥੨੩॥ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਚੰਗੀ ਜਮੀਨ ਵਿੱਚ ਬੀਜਿਆ ਗਿਆ ਸੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਜਰੂਰ ਫਲ਼ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸੌ ਗੁਣਾ ਕੋਈ ਸੱਠ ਗੁਣਾ ਕੋਈ ਤੀਹ ਗੁਣਾ ਫਲ਼ਦਾ ਹੈ॥ ॥੨੪॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਭਈ ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੈ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਅੱਛਾ ਬੀਉ ਬੀਜਿਆ॥੨੫॥ ਪਰ ਜਦ ਲੋਕ ਸੌਂ ਰਹੇ ਸਨ ਤਦ ਉਹ ਦਾ ਵੈਰੀ ਆਇਆ ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਕਣਕ ਵਿੱਚ ਭੁਗਾਟ ਬੀਜ ਗਿਆ॥੨੬॥ ਅਰ ਜਦ ਅੰਗੂਰੀ ਨਿੱਕਲੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਲੱਗੇ ਤਦ ਭੁਗੱਾਟ ਬੀ ਦਿਸ ਪਿਆ॥੨੭॥ ਤਾਂ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਚਾਕਰਾਂ ਨੈ ਕੋਲ਼ ਆਣਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਮਹਾਰਾਜ ਤੈਂ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਅੱਛਾ ਬੀਉ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬੀਜਿਆ। ਫੇਰ ਭੁਗਾਟ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ॥੨੮॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੈਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਅਤੇ ਚਾਕਰਾਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੇ ਮਰਜੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕੱਠਾ ਕਰਿਯੇ॥੨੯॥ ਪਰ ਉਹ ਨੈ ਕਿਹਨਾ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਭੁਗਾਟ ਨੂੰ ਕੱਠਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਣਕ ਨੂੰ ਬੀ ਨਾਲ਼ ਹੀ ਪੁੱਟ ਲਓ॥੩੦॥ ਵਾਢੀ ਤੋੜੀ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਰਲ਼ੇ ਮਿਲ਼ੇ ਵਧਣ ਦਿਓ ਅਰ ਮੈਂ ਵਾਢੀ ਦੇ ਵੇਲੇ ਵੱਢਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਾਂਗਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਾਟ ਨੂੰ ਕੱਠਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਫੂਕਣ ਲਈ ਉਹ ਦੇ ਗੱਠੇ ਬੰਨੋ ਪਰ ਕਣਕ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾ ਕਰੋ॥ ॥੩੧॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਭਈ ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਰਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਦਾਣੇ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੈ ਲੈਕੇ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਬੀਜਿਆ॥੩੨॥ ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਬੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟਾ ਹੈ ਪਰ ਜਦ ਉਗਦਾ ਹੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਂ ਤਰਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਅਜਿਹਾ ਬੂਟਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਕਾਸ ਦੇ ਪੰਛੀਆ-
ਣਕੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਵਸੇਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ ॥੩੩॥ ਉਸ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ
ਇੱਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਖਮੀਰ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੀਮੀ ਨੈ ਲੈਕੇ
ਤਿਨ ਸੇਰ ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਇਆ ਐਥੋਂ ਤੋੜੀ ਜੋ ਸਾਰਾ ਖਮੀਰਾ ਹੋ ਗਿਆ॥ ॥
॥੩੪॥ ਏਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਈਆਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਦ੍ਰਿ-
ਸਟਾਂਤ ਉਹ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬੋਲਦਾ॥ ੩੫॥ ਤਾਂ ਜਿਹੜਾ ਬਚਨ ਪਿਕੰਬਰ ਨੈ ਆਖਿਆ
ਸੀ ਉਹ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮੈਂ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਉਚਾਰਾਂ-
ਗਾ ਜੇਹੜੀਆਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮੁੱਢੋਂ ਗੁਪਤ ਰਹੀਆਂ ਹਨ॥ ॥੩੬॥ ਤਦ ਉਹ ਭੀੜ ਨੂੰ
ਛੱਡਕੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਸ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਖਤੇ ਦੇ ਭੁਗ
ਟ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਖੋਲਕੇ ਸਾ ਨੂੰ ਦੱਸ॥ ੩੭॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹੜਾ ਅੱਛਾ ਬੀਉ
ਬੀਜਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ॥ ੩੮॥ ਖੇਤ ਜਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਛਾ ਬੀਉ ਰਾਜ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਆ-
ਤੇ ਭੁਗਾਟ ਦੁਸਟ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹਨ॥ ੩੯॥ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵੈਰੀ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਬੀਜਿਆ ਉਹ ਸਤਾਨ ਹੈ।
ਵਾਢੀ ਦਾ ਵੇਲਾ ਜੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ ਅਰ ਵੱਢਣਵਾਲੇ ਦੂਤ ਹਨ॥ ੪੦॥ ਸੋ ਜਿਸ ਪਰਕਾਰ ਭੁ-
ਗਾਟ ਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਫੂਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਪਰਕਾਰ ਇਸ ਜੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸ-
ਮੇ ਹੋਵੇਗਾ॥ ੪੧॥ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਆਪਣਿਆਂ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਚੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਠੋਕਰ ਖੁਆਉਣਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਕੁਕਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਠਿਆਂ ਕਰਨਗੇ
॥੪੨॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਭਖਦੇ ਭੱਠੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਰੋਣਾ ਅਰ ਦੰਦੀਆਂ ਪੀਹਣੀਆਂ ਹੋ-
ਣਗੀਆਂ॥੪੩॥ ਤਦ ਧਰਮੀ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਵਾਂਙੂ ਚਮਕਣਗੇ॥ ਜਿ-
ਹਦੇ ਕੰਨ ਹੋਣ ਸੋ ਸੁਣੇ॥ ॥੪੪॥ ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਉਸ ਧਨ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਖੇਤ
ਵਿੱਚ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੈ ਲੱਭਕੇ ਲੁਕਾ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਖੁਸੀ ਦੇ ਮਾਰੇ
ਉਹਨੈ ਜਾਕੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਛ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲਿਆ॥ ॥੪੫
॥ ਫੇਰ ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਇੱਕ ਬੁਪਾਰੀ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਚੰਗੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਤਲਾਸ ਵਿੱਚ ਸੀ॥
੪੬॥ ਜਦ ਉਹਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਤੀ ਭਾਰੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਛ ਵੇਚ-
ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲਿਆ॥ ॥੪੭॥ ਫੇਰ ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਇੱਕ ਜਾਲ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿ-
ਹੜਾ ਦਰਿਆਉ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਰ ਭਾਂਤ ਦੇ ਮੱਛ ਕੱਛ ਸਮੇਟ ਲਿਆਇਆ॥੪੮
॥ ਸੋ ਜਾਂ ਉਹ ਭਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਲੋਕ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਖਿੱਚ ਕੇ ਲੈ ਆਏ ਅਤੇ ਬੈਠਕੇ ਖਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਂਡਿਆਂ
ਵਿੱਚ ਜਮਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਿਕੰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ॥੪੯॥ ਸੋ ਜੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇ ਅਜਿਹਾ
ਹੀ ਹੋਊਗਾ। ਦੂਤ ਨਿੱਕਲਿ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਧਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਸਟਾਂ ਨੂੰ ਅੱਡ ਕਰਨਗੇ॥ ॥੫੦॥
ਅਰ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਭਖਦੇ ਭੱਠੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਰੋਣਾ ਅਰ ਦੰਦੀਆਂ ਪੀਹਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ
॥ ॥੫੧॥ ਕੀ ਤੁਸਾਂ ਇਹ ਸਭੋ ਕੁਛ ਸਮਝਿਆ। ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹਾਂ ਜੀ॥੫੨

॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹਰੇਕ ਗ੍ਰੰਥੀ ਜਿਹ ਨੈ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ-
ਈ ਹੈ ਉਸ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਤੋਸੇਖਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਵੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾ-
ਣੀਆਂ ਚੀਜਾਂ ਕੱਢਦਾ ਹੈ॥ ॥੫੩॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਏਹ ਦ੍ਰਿਸ-
ਟਾਂਤ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਉੱਥੋਂ ਤੁਰ ਪਿਆ॥ ॥੫੪॥ ਅਰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜ
ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਓਹ ਦੰਗ ਹੋਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਭਈ ਇਸ ਮਨੁੱਖ
ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਅਰ ਏਹ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲੀਆਂ॥ ॥੫੫॥ ਭਲਾ ਇਹ ਤਰਖਾਣ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਦੀ ਮਾਂ ਮਰਿਯਮ ਨਹੀਂ ਕਹਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇ ਭ੍ਰਾਈ ਯਾਕੂਬ ਅਰ ਯੂਸੁਫ
ਅਰ ਸਮਊਨ ਅਰ ਯਹੂਦਾ॥ ॥੫੬॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਸਭੇ ਭੈਣਾਂ ਕਿਆ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹਨ।
ਫੇਰ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਛ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਿਆ॥ ॥੫੭॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਥੋਂ ਠੋਕਰ ਖਾਧੀ। ਪਰ ਯਿਸੂ
ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਪਿਕੰਬਰ ਦਾ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਥੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਿਆ-
ਦਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ॥ ॥੫੮॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਪਰਤੀਤੀ ਦੇ ਸਬੱਬ ਓਥੇ ਬਹੁਤ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਨਾ
ਵਿਖਾਲੀਆਂ॥

੧੪ ਕਾਂਡ॥

ਉਸ ਸਮੇ ਰਾਜਾ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੈ ਯਿਸੂ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣੀ॥ ॥੨॥ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕ-
ਰਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਇਹ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ
ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ॥ ॥੩॥ ਕਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਜੋ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਭਾਈ ਫੈਲਬੂਸ ਦੀ ਤੀਮੀ ਹੇਰੋਦਿਯਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਯੂਹੱਨਾ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਬੰਧਾ ਅਤੇ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ॥੪॥ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਯੂਹੱਨਾ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ ਭਈ ਉਹ ਦਾ ਰੱਖਣਾ ਤੈ ਨੂੰ ਜੋਗ ਨਹੀ॥੫॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣਾ ਚਾਹਿਆ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਥੋਂ ਡ-ਰਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਕੰਬਰ ਮੰਨਦੇ ਸਨ॥੬॥ ਪਰ ਜਦ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਆਇਆ ਤਦ ਹੇਰੋਦਿਯਾਸ ਦੀ ਧੀ ਨੈ ਵਿਚਾਲੇ ਨੱਚਕੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੂੰ ਰਿਝਾਇਆ॥੭॥ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਸੌਂਹ ਖਾਕੇ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਭਈ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਮੰਗੇਂ ਸੋਈ ਤੈ ਨੂੰ ਦਿਆਂਗਾ॥੮॥ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਹੋਈ ਬੋਲੀ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣਵਾਲੇ ਦਾ ਸਿਰ ਐਥੇ ਥਾਲ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਦਿਹ॥੯॥ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਉਦਾਸ ਹੋਇਆ ਪਰ ਆਪਣੀ ਸੌਂਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਰਕੇ ਜੋ-ਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਸਨ ਉਸ ਨੈ ਦੇ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਭੇਜਕੇ ਕੈਦਖਾ-ਨੇ ਵਿੱਚ ਯੂਹੱਨਾ ਦਾ ਸਿਰ ਵਢਵਾ ਸੁੱਟਿਆ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਸਿਰ ਥਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਅ-ਰ ਕੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਲੈ ਗਈ॥੧੨॥ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱ-ਖਾਂ ਨੈ ਓਥੇ ਜਾਕੇ ਲੋਥ ਚੁੱਕੀ ਅਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਬਿਆ ਅਤੇ ਆਣਕੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ॥

॥੧੩॥ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਉੱਥੋਂ ਬੇੜੀ ਪੁਰ ਚੜਕੇ ਇੱਕ ਉਜਾੜ ਥਾਉਂ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ਅਰ ਲੋਕ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਨਗਰਾਂ ਥੋਂ ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪੈਦਲ ਤੁਰਪ-ਏ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਨਿੱਕਲਕੇ ਵਡੀ ਭੀੜ ਵੇਖੀ ਅਰ ਉਨਾਂ ਉੱਤੇ ਤਰਸ ਖਾਕੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਰੋਗੀ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸੰਝ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਬਾ-
ਉਂ ਉਜਾੜ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਲਾ ਹੁਣ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਰ ਤਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਆ-
ਪਣੇ ਲਈ ਖਾਣਾ ਦਾਣਾ ਮੁੱਲ ਲੈਣ ॥੧੬॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਉਨਾਂ ਦੇ ਜਾਣ ਦੀ
ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਨੂੰ ਦਿਓ ॥੧੭॥ ਪਰ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਐਥੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੰਜ
ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋਹੁ ਮੱਛੀਆਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ॥੧੮॥ ਤਾਂ ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਐਥੇ ਮੇ-
ਰੇ ਪਾਸ ਲਿਆਓ ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਘਾਹ ਉੱਤੇ ਬੈਠਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਤਦ ਉਨਾਂ
ਪੰਜਾਂ ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋਹਾਂ ਮੱਛੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਅਰ ਅਕਾਸ ਵਲ ਵੇਖਕੇ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ ਅ-
ਤੇ ਰੋਟੀਆਂ ਤੋੜਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਓਹ ਸੱਭੇ
ਖਾਕੇ ਰੱਜ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੈ ਬਾਚਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਬਾਰਾਂ ਟੋਕਰੀਆਂ ਭਰੀਆਂ
ਹੋਈਆਂ ਚੁੱਕ ਲਈਆਂ ॥੨੧॥ ਅਰ ਖਾਣਵਾਲੇ ਤੀਮੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਲਕਾਂ ਬਿਨਾ ਪੰਜਕੁ ਹਜ਼ਾ-
ਰ ਮਰਦ ਸਨ ॥ ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਓਨ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਗੀਦ ਕੀਤੀ ਭਈ ਜ-
ਦ ਤੀਕੁਰ ਮੈਂ ਭੀੜ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਰਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਮੈਥੋਂ ਅੱਗੇ ਪਾਰ ਜਾਓ ॥੨੩॥ ਅ-
ਤੇ ਉਹ ਭੀੜ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਾੜ ਪੁਰ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ
ਅਰ ਜਾਂ ਸੰਝ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਕੱਲਾ ਹੀ ਸੀ ॥੨੪॥ ਪਰ ਬੇੜੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਰਿਆਉ ਵਿੱਚ ਲ-
ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਮਾਰੀ ਡੋਲਦੀ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਪੌਣ ਸਾਹਮਣੀ ਸੀ ॥੨੫॥ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪ-

ਹਿਰ ਉਹ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਉੱਤੋਂ ਦੀ ਉਨਾਂ ਵਲ ਤੁਰਦਾ ਹੋਇਆ ਆਇਆ॥੨੬॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਦਰਿਆਉ ਪੁਰ ਤੁਰਗਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਘਬਰਾਕੇ ਆਖਣ ਲੱਗੇ ਜੋ ਇਹ ਭੂਤ ਹੈ ਅਤੇ ਡਰਕੇ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਨ ਲੱਗੇ॥੨੭॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਝੱਟ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਖਾਤਰ ਜਮਾ ਰੱਖੋ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਨਾ ਡਰੋ॥੨੮॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਉੱਤੋਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿਹ॥੨੯॥ ਉਹ ਨੈ ਆਖਿਆ ਆ। ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਬੇੜੀ ਪੁਰੋਂ ਉੱਤਰਕੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਉੱਤੇ ਤੁਰਨ ਲੱਗਾ॥੩੦॥ ਪਰ ਪੌਣ ਵੇਖਕੇ ਡਰਿਆ ਅਰ ਜਾਂ ਡੁੱਬਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਚੀਕ ਮਾਰਕੇ ਬੋਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾ ਲੈ॥੩੧॥ ਅਤੇ ਝੱਟ ਯਿਸੂ ਨੈ ਹੱਥ ਲੰਮਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਥੋੜੀ ਪਰਤੀਤ ਵਲਿਆ ਤੈਂ ਕਿਉਂ ਭਰਮ ਕੀਤਾ॥੩੨॥ ਅਰ ਜਾਂ ਓਹ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਤਾਂ ਪੌਣ ਥੰਮ ਗਈ॥੩੩॥ ਫੇਰ ਜੇਹੜੇ ਲੋਕ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਸਨ ਓਹ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਕੇ ਬੋਲੇ ਤੂੰ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ॥ ॥੩੪॥ ਅਤੇ ਓਹ ਪਾਰ ਲੰਘਕੇ ਗਨੇਸਰਤ ਦੀ ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਉੱਤਰੇ॥੩੫॥ ਅਰ ਜਾਂ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਖਬਰ ਭੇਜਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪਾਸ ਲਿਆਂਦਾ॥੩੬॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾ ਆਪਣੇ ਲੀੜੇ ਦਾ ਪੱਲਾ ਛੋਹਣ ਦਿਹ ਅਰ ਜਿੰਨਿਆਂ ਨੈ ਛੋਹਿਆ ਓਹ ਚੰਗੇ ਹੋ ਗਏ॥

੧੫ਕਾਂਡ॥

ਤਦ ਫਰੀਸੀਆਂ ਅਰ ਰਿੱਬੀਆਂ ਨੈ ਯਰੂਸਲੀਮ ਥੋਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਕਿਹਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥੨॥ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ ਵਡਿਆਂ ਦੀ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਉਲੰਘਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਦੇ ਵੇਲੇ ਹੱਥ ਨ-
ਹੀਂ ਧੋਂਦੇ॥੩॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਕਿਉਂ ਆਪਣੀ ਰੀਤ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹੁ-
ਕਮ ਨੂੰ ਉਲੰਘਣ ਕਰਦੇ ਹੋ॥੪॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਫਰਮਾਇਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਅਤੇ ਆ-
ਪਣੀ ਮਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਪਿਉ ਜਾਂ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਦਾ ਬੋਲੇ ਉਹ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ॥੫
॥ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ ਭੁਈ ਜਿਹੜਾ ਪਿਉ ਜਾਂ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਹੇ ਕਿ ਜੋ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਤੈ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੋ ਸੱਕਦ
ਸੀ ਸੋ ਭੇਟ ਹੋ ਗਿਆ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਦਾ ਆਦਰ ਨਾ ਕਰੇ॥੬॥ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੀ ਰੀਤ ਨ-
ਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਅਕਾਰਥ ਕਰ ਦਿੱਤਾ॥੭॥ ਹੇ ਕਪਟੀਓ ਯਸਾਯਾ ਨੈ ਤੁਹਾਡੀ ਬਾਬਤ
ਠੀਕ ਅਗੰਮ ਵਾਕ ਕੀਤਾ ਹੈ॥੮॥ ਕਿ ਏਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਹੋਠਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪ-
ਰ ਇਨਾਂ ਦਾ ਮਨ ਮੈਥੋਂ ਦੂਰ ਹੈ॥੯॥ ਪਰ ਓਹ ਵਿਰਥਾ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ-
ਆਂ ਆਗਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਠਰਾਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲ ਸੱਦਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਅਤੇ ਸਮਝੋ॥੧੧॥ ਕਿ ਜੋ ਕੁਛ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸਟ ਨ-
ਹੀਂ ਕਰਦਾ ਬਲਕ ਜੋ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸਟ ਕਰਦਾ ਹੈ॥੧੨॥ ਤਦ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ
ਨੇੜੇ ਆਣਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਤੈ ਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੈ ਜੋ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਠੋਕੁ-
ਰ ਖਾਧੀ॥੧੩॥ ਉਹ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭੁਈ ਹਰੇਕ ਬੂਟਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਨੈ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ
ਸੋ ਜੜੋਂ ਪੁੱਟਿਆ ਜਾਊ॥੧੪॥ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ ਓਹ ਅੰਨ੍ਹੇ ਆਗੂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਗੂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਟੋਏ ਵਿਚ ਡਿੱਗਣਗੇ॥੧੫॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ
ਇਸ ਕਹਾਉਤ ਦਾ ਅਰਬ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ॥੧੬॥ ਉਹ ਨੈ ਕਿਹਾ ਭੁਲਾ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਅਜੇ ਨਿਰਬੁੱਧ ਹੋਂ॥
੧੭॥ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਭਈ ਸਭ ਕੁਛ ਜੋ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਢਿੱਡ ਵਿਚ ਪੈਂਦ
ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਸੇਦਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥੧੮॥ ਪਰ ਜੇਹੜੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿੱਕ-
ਲਦੀਆਂ ਹਨ ਓਹ ਮਨ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਏਹੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸਟ ਕਰਦੀਆਂ
ਹਨ॥੧੯॥ ਕਿੰਉਕਿ ਬੁਰੇ ਖਿਆਲ ਖੂਨ ਜਾਰੀਆਂ ਹਰਾਮਕਾਰੀਆਂ ਚੋਰੀਆਂ ਝੂਠੀਆਂ
ਉਗਾਹੀਆਂ ਕੁਫਰ ਮਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਦੇ ਹਨ॥੨੦॥ ਏਹੋ ਬਾਤਾਂ ਹਨ ਜੇਹੜੀਆਂ ਮਨੁੱਖ
ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਅਣਧੋਤੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਰੋਟੀ ਖਾਣੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸਟ ਨਹੀਂ
ਕਰਦੀ॥ ॥੨੧॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਉੱਥੋਂ ਉੱਠਕੇ ਸੂਰ ਅਤੇ ਸੈਦਾ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਗਿ-
ਆ॥੨੨॥ ਅਰ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਕਨਾਨੀ ਤੀਮੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਕੇ ਹਾਕਾਂ ਮਾਰਦੀ ਬੋ-
ਲੀ ਕਿ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਊਦ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰ। ਮੇਰੀ ਧੀ ਦਾ ਭੂਤ ਦੇ ਸਾਏ ਨਾਲ ਬੁਰਾ
ਹਾਲ ਹੈ॥੨੩॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕੋਈ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਤਦ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਕੋਲ ਆ-
ਣਕੇ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਭਈ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਰ ਕਿੰਉ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਮਗਰ
ਡੰਡ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ॥੨੪॥ ਉਸ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਪਰਵਾਰ ਦੀਆਂ ਗੁ-
ਆਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰਨਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ॥੨੫॥ ਪਰ ਉਹ

ਆਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਕੇ ਬੋਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ॥੨੬॥ ਤਾਂ ਉਹ
ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਾਲਕਾਂ ਦੀ ਰੋਟੀ ਲੈਕੇ ਕਤੂਰਿਆਂ ਅੱਗੇ ਸੁੱਟਣੀ ਅੱਛੀ ਨਹੀਂ ਹੈ॥੨੭
॥ ਉਹ ਬੋਲੀ ਠੀਕ ਮਹਾਰਾਜ ਪਰ ਜੇਹੜੇ ਚੂਰੇ ਭੂਰੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਮੇਜ ਦੇ ਉੱਤੋਂ ਡਿਗਦੇ
ਹਨ ਓਹ ਕਤੂਰੇ ਬੀ ਖਾਂਦੇ ਹਨ॥੨੮॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੇ ਤ੍ਰੀਮਤ ਤੇਰੀ ਨਿਹਚ
ਵਡੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈਂ ਤੇਰੀ ਲਈ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਧੀ ਉਸੇ ਘੜੀ ਚੰਗੀ ਹੋ
ਗਈ॥ ॥੨੯॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਉੱਥੋਂ ਤੁਰਕੇ ਗਲੀਲ ਦੇ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇ-
ਆ ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਉੱਥੇ ਬਹਿ ਗਿਆ॥੩੦॥ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਟੋਲੀਆਂ ਲੂਲ੍ਹਿਆਂ ਅੰ-
ਨ੍ਹਿਆਂ ਗੁੰਗਿਆਂ ਟੁੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਥੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੰਗ ਲੈਕੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਈ-
ਆਂ ਅਤੇ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪਾਇਆ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ॥੩੧॥
ਐੱਥੋਂ ਤੋੜੀ ਕਿ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਗੁੰਗੇ ਬੋਲਦੇ ਟੁੰਡੇ ਚੰਗੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਲੰਙੇ ਤੁਰਦੇ ਅਤੇ ਅ-
ਨ੍ਹੇ ਸੁਜਾਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ॥
॥੩੨॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲ ਸੱਦਕੇ ਕਿਹਾ ਭਈ ਮੈ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ
ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਤਿਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਥੋਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਖਾ-
ਣ ਨੂੰ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਅਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜੋ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖਿਆਂ ਵਿਦਿਆ ਕਰਾਂ ਕਿਤੇ ਅਜਿਹਾ
ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਨਿਤਾਣੇ ਹੋ ਜਾਣ॥੩੩॥ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਜਾੜ ਵਿੱ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਚ ਅਸੀਂ ਐਨੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਕਿੱਥੋਂ ਲਿਆਇਯੇ ਜੋ ਐਡੀ ਭੀੜ ਨੂੰ ਰਜਾਇਯੇ॥ ੩੪॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ਼ ਕਿੰਨੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਹਨ। ਓਹ ਬੋਲੇ ਸੱਤ ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਜੇਹੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਹਨ॥ ੩੫॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਭੀੜ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭੂਏਂ ਬੈਠ ਜਾਣ॥ ੩੬॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਓਹ ਸੱਤ ਰੋਟੀਆਂ ਅਰ ਮੱਛੀਆਂ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਸੁਕਰ ਕਰਕੇ ਤੋੜੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡੀਆਂ॥ ੩੭॥ ਅਤੇ ਓਹ ਸਭੇ ਖਾਕੇ ਰੱਜ ਗਏ ਅਰ ਬਚਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਤ ਟੋਕਰੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਚੁੱਕ ਲਏ॥ ੩੮॥ ਅਤੇ ਖਾਣਵਾਲੇ ਤੀਮੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਲਕਾਂ ਬਿਨਾ ਚਾਰ ਹਜਾਰ ਮਰਦ ਸਨ॥ ੩੯॥ ਫੇਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਰਕੇ ਉਹ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਗਦਾਨ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ॥

੧੬ ਕਾਂਡ॥

ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀਆਂ ਨੇ ਕੋਲ਼ ਆਣਕੇ ਪਰਤਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਾ ਨੂੰ ਅਕਾਸ ਵਲੋਂ ਕੋਈ ਨਿਸਾਨੀ ਵਿਖਾਦਿਹ॥ ੨॥ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਸੰਝ ਦੇ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਭਲਕੇ ਨਿਬਲ਼ ਹੋਊ ਕਿਉਂਕਿ ਅਕਾਸ ਲਾਲ ਹੈ॥ ੩॥ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹੋ ਅੱਜ ਅਨੇਰੀ ਵਗੂਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਕਾਸ ਲਾਲ ਅਤੇ ਧੁੰਦਲਾ ਹੈ। ਅਕਾਸ ਦੇ ਤੌਰ ਭੌਰ ਦੀ ਜਾਚ ਕਰਨੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਮਲੂਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ॥ ੪॥ ਇਸ ਪੀਹ-

ਙੀ ਦੇ ਬੁਰੇ ਅਤੇ ਹਰਾਮਕਾਰ ਲੋਕ ਨਿਸਾਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਯੂਨਸ ਦੀ ਨਿਸਾਨੀ ਬਿਨਾ ਉ-
ਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਸਾਨੀ ਵਿਖਾਈ ਨਾ ਜਾਊਗੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ
॥ ॥੫॥ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਪਾਰ ਪਹੁੰਚੇ ਪਰ ਰੋਟੀ ਲੈਣੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸਨ॥੬॥ ਤਦ ਯਿ-
ਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਖਬਰਦਾਰ ਫਰੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀਆਂ ਦੇ ਖਮੀਰ ਥੋਂ ਹੁਸਿਆ
ਰ ਰਹੋ॥੭॥ ਅਤੇ ਓਹ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਭਈ ਅਸੀਂ ਰੋਟੀ ਜੋ ਨਹੀਂ
ਲਿਆਏ॥੮॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਇਹ ਜਾਣਕੇ ਕਿਹਾ ਹੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਪਰਤੀਤ ਵਾਲਿਓ ਤੁਸੀਂ ਆਪੋ ਵਿੱ-
ਚ ਕਿਉਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰੋਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ॥੯॥ ਭਲਾ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਸਮ-
ਝਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਪੰਜਾਂ ਹਜਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਰੋਟੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਅਰ ਤੁਸਾਂ ਕਿਨੀ-
ਆਂ ਟੋਕਰੀਆਂ ਚੁੱਕ ਲਈਆਂ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਨਾ ਉਨਾਂ ਚੌਹੁ ਹਜਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਰੋਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅ-
ਰ ਤੁਸਾਂ ਕਿਨੇ ਟੋਕਰੇ ਚੁੱਕ ਲਏ ਸਨ॥੧੧॥ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਰੋਟੀਆਂ
ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਆਖੀ ਪਰ ਫਰੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀਆਂ ਦੇ ਖਮੀਰ ਥੋਂ ਹੁਸਿਆਰ ਰਹੋ॥੧੨
॥ ਤਦ ਓਹ ਸਮਝੇ ਭਈ ਉਸ ਨੈ ਰੋਟੀ ਦੇ ਖਮੀਰ ਥੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਫਰੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀਆਂ
ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਥੋਂ ਹੁਸਿਆਰ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ॥ ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ
ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਪੁੱਛਿਆ
ਜੋ ਲੋਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ॥੧੪॥ ਓਹ ਬੋਲੇ ਕਈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਂ ਯੂਹੱਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣਵਾਲਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਇਲੀਆਸ ਅਤੇ ਕਈ ਯਿਰਿ-
ਮੀਆ ਜਾਂ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ॥੧੫॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ
ਹੋਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ॥੧੬॥ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦ
ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ॥੧੭॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਧੰਨ ਹੈਂ ਤੂੰ ਸਮਊਨ ਯੂਨਸ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਰੀ-
ਰ ਅਤੇ ਲਹੂ ਨੈ ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੈ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਇਹ ਗੱਲ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਪ-
ਰਗਟ ਕੀਤੀ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੀ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਪਤਰਸ ਹੈਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਪੱਥਰ ਪੁ-
ਰ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਬਣਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਪਤਾਲ ਦੇ ਦਰਵੱਜਿਆਂ ਦਾ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਕੁਛ ਵੱ-
ਸ ਨਾ ਚੱਲੂਗਾ॥੧੯॥ ਮੈਂ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਤੈਨੂੰ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ
ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨੇਂਗਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆ ਜਾਊ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇਂਗਾ
ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਊ॥੨੦॥ ਤਦ ਉਹ ਨੈ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਗੀਦ ਕੀਤੀ ਭਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ
ਨਾ ਦੱਸੋ ਜੋ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਹਾਂ॥ ॥੨੧॥ ਉਸ ਸਮੇ ਥੋਂ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ
ਲੱਗਾ ਭਈ ਮੈ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਹੈ ਜੋ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬੁਜੁਰਗਾਂ ਅਤੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜ-
ਕਾਂ ਅਤੇ ਰੱਬੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਝੱਲਾਂ ਅਤੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤੀਏ ਦਿਨ ਜੀਉ-
ਠਾਂ॥੨੨॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਉਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਕੇ ਝਿੜਕਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਜੀ ਤੇਰੀ ਖੈਰ ਹੋਵੇ। ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਕਦੇ ਨਾ ਹੋਣਾ॥੨੩॥ ਪਰ ਉਹ ਨੈ ਮੁੜਕੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੇ ਸਤਾਨ ਮੇਰੇ ਅੱਗੋਂ ਚੱਲਿਆ ਜਾਹ। ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਠੋਕਰ ਹੈਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਨ-
ਹੀਂ ਪਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈਂ॥ ੨੪॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ
ਕਿਹਾ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਲੀਬ
ਚੁੱਕ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲੇ॥ ੨੫॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਇਆ ਚਾਹੇ ਉਹ ਉਸ
ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਊ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆਏ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਊ॥ ੨੬॥
ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੀ ਲਾਭ ਜੇ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਕੁਮਾਵੇ ਪਰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਗੁਆਵੇ ਅਬਵਾ ਮਨੁੱਖ
ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੀ ਦੇਊਗਾ॥ ੨੭॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਸਣੇ ਆਪਣੇ ਪਿ-
ਤਾ ਦੇ ਤੇਜ ਨਾਲ ਆਊਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇ ਉਹ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਕਰਣੀ ਮੂਜਬ ਫਲ ਦੇਊ॥ ੨੮॥
ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਈ ਇਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਹੜੇ ਐਥੇ ਖੜੇ ਹਨ ਮੌਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਨਾ ਚੱ-
ਖਣਗੇ ਜਦ ਤੋੜੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਨਾ ਵੇਖਣ॥

੧੭ ਕਾਂਡ॥

ਅਤੇ ਛਿਆਂ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਯਿਸੂ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਭਾਈ ਯੂ-
ਹੰਨਾ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਨਿਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ॥
੨॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਰੂਪ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਦਲ ਗਿਆ ਅਰ ਉਹ ਦਾ ਮੂੰਹ ਸੂਰਜ ਵਾਂਙੂ ਚਮ-
ਕਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਲੀੜੇ ਚਾਨਣ ਜੇਹੇ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਗਏ॥ ੩॥ ਅਰ ਵੇਖੋ ਜੋ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਲੀਅ-
ਸ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲੀ ਦਿੱਤੇ॥ ੪॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਖਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸਾਡਾ ਐਥੇ ਹੋਣਾ ਅੱਛਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਐਥੇ ਤਿਨ ਡੇਰੇ ਬਣਾਵਾਂ ਇੱਕ ਤੇਰੇ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਲੀਆਸ ਦੇ ਲਈ॥੫॥ ਉਹ ਅਜੇ ਬੋਲਦਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਵੇਖੋ ਇੱ-
ਕ ਜੋਤਮਾਨ ਬੱਦਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਛਾਉਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਉਸ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਵਾਜ ਇ-
ਹ ਕਹਿੰਦੀ ਆਈ ਜੋ ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਥੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸਿੰਨ ਹਾਂ। ਉਹ ਦੀ ਸੁਣੋ॥੬
॥ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਮੂੰਧੇ ਮੂੰਹ ਡਿਗ ਪਏ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਡਰੇ॥੭॥ ਅਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆ-
ਣਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਉੱਠੋ ਅਤੇ ਨਾ ਡਰੋ॥੮॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖੀ-
ਆਂ ਚੁੱਕਕੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਕੱਲੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ॥ ॥੯॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉ-
ਹ ਪਹਾੜੋਂ ਉੱਤਰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਈ ਜਦ ਤੀਕੁ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾ ਜੀ ਉੱਠੇ ਇਸ ਦਰਸਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਿਓ॥੧੦॥ ਤਦ ਉਹ
ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਫੇਰ ਗ੍ਰੰਥੀ ਕਿਉਂ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਲੀਆਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆ-
ਉਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ॥੧੧॥ ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਲੀਆਸ ਠੀਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭੋ ਕੁਛ
ਮੁੜਕੇ ਸੁਆਰੂਗਾ॥੧੨॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਇਲੀਆਸ ਤਾਂ ਆ ਚੁੱਕਿਆ
ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਪਛਾਣਿਆ। ਪਰ ਜੋ ਕੁਛ ਉਨਾਂ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਸੋ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ।
ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬੀ ਉਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਦੁਖ ਪਾਊਗਾ॥੧੩॥ ਤਦ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਜੋ
ਉਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣਵਾਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ॥ ॥੧੪॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਤੇ ਜਦ ਓਹ ਭੀੜ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ ਤਦ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋ-
ਡੇ ਨਿਵਾਕੇ ਬੋਲਿਆ॥੧੫॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਮਿਰਗੀ ਦੇ ਮਾਰੇ ਬ-
ਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡਿ-
ਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖਾਂ ਕੋਲ ਲਿਆਇਆ ਸੀ ਅਰ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨ
ਕਰ ਸੱਕੇ॥੧੭॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੇ ਬੇਪਰਤੀਤ ਅਤੇ ਉਲਟੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਕਦ ਤੋੜੀ ਮੈਂ ਤੁ-
ਹਾਡੇ ਸੰਗ ਰਹਾਂਗਾ। ਕਦ ਤੋੜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਂਗਾ। ਉਹ ਨੂੰ ਐਥੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਿਆ॥੧੮॥ ਅਤੇ
ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਅਤੇ ਭੂਤ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ ਅਰ ਮੁੰਡਾ ਉਸੇ ਘੜੀਓਂ ਚੰ-
ਗਾ ਹੋ ਗਿਆ॥੧੯॥ ਤਦ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਨਿਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ
ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੱਢ ਸੱਕੇ॥੨੦॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਆਪਣੀ ਘਟ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਸਬੱਬ ਕਿ-
ਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਈ ਦੇ ਦਾਣੇ ਸਮਾਨ ਨਿਹਚਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਕਹੋਗੇ ਜੋ ਐਥੋਂ ਹਟਕੇ ਉਸ ਥਾਂ ਚੱਲਿਆ ਜਾਹ ਅਤੇ ਉਹ ਚੱਲਿਆ ਜਾ-
ਊਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਅਣਹੋਣਾ ਨਾ ਹੋਊਗਾ॥ ॥੨੨॥ ਜਦ ਓਹ ਗਲੀਲ
ਵਿੱਚ ਫਿਰਦੇ ਸਨ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਵਾਇਆ ਜਾਊਗਾ
॥੨੩॥ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਤੀਏ ਦਿਨ ਜੀ ਉੱਠੂ। ਤਾਂ ਓਹ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੋ-
ਏ॥ ॥੨੪॥ ਜਾਂ ਓਹ ਕਫਰਨਾਹੂਮ ਵਿੱਚ ਆਏ ਤਾਂ ਮੰਦਰ ਦੀ ਕਾਰ ਉਗਰਾਹੁਣ ਵਾਲਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਂ ਨੈ ਪਤਰਸ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਆਣਕੇ ਕਿਹਾ ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਮੰਦਰ ਦੀ ਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਉਹ ਨੈ ਕਿ-
ਹਾ ਹਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ॥੨੫॥ ਅਰ ਜਦ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ
ਕਿਹਾ ਸਮਊਨ ਤੂੰ ਕੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜੇ ਕਿਨਾਂ ਥੋਂ ਕਰ ਜਾਂ ਜੇਜਯਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਆ-
ਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਥੋਂ ਜਾਂ ਪਰਾਇਆਂ ਥੋਂ॥੨੬॥ ਜਦ ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਪਰਾਇਆਂ ਥੋਂ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ
ਆਖਿਆ ਫੇਰ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾਂ ਮਾਫ਼ ਹੋਏ॥੨੭॥ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਠੋਕੁਰ ਨਾ ਖੁ-
ਆਇਯੇ ਤੂੰ ਜਾਕੇ ਦਰਿਆਉ ਵਿੱਚ ਕੁੰਡੀ ਸੁੱਟ ਅਰ ਜੋ ਮੱਛੀ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿੱਕਲੇ ਉਹ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਅ-
ਤੇ ਤੂੰ ਉਹ ਦਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਇੱਕ ਰੁਪੱਯਾ ਵੇਖੇਂਗਾ ਸੋ ਉਹ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਦਲੇ ਉ-
ਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਈਂ॥

੧੮ ਕਾਂਡ॥ ਉਸੇ ਘੜੀ ਸਿੱਖ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਬੋਲੇ ਜੋ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਰਨਾਂ
ਨਾਲੋਂ ਵਡਾ ਕੌਣ ਹੈ॥੨॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਕੋਲ ਸੱਦਕੇ ਉ-
ਸ ਨੂੰ ਉਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਖੜਾ ਕੀਤਾ॥੩॥ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੇ ਤੁ-
ਸੀਂ ਨਾ ਮੁੜੋ ਅਤੇ ਛੋਟਿਆਂ ਬਾਲਕਾਂ ਵਾਂਙੂ ਨਾ ਬਣੋ ਤਾਂ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਾ ਵੜੋਗੇ॥
੪॥ ਉਪਰੰਦ ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਲਕ ਵਾਂਙੂ ਛੋਟਾ ਜਾਣੇ ਸੋਈ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ
ਵਿੱਚ ਹੋਰਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਡਾ ਹੈ॥੫॥ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਅੰ-
ਗੀਕਾਰ ਕਰੇ ਸੋ ਮੈ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ॥੬॥ ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਇਨਾਂ ਛੋਟਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋਹੜੇ ਮੇ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਨੂੰ ਠੋਕੁਰ ਖੁਆਵੇ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਸੀ ਜੋ ਖਰਾਸ ਦਾ ਪੁੜ
ਉਹ ਦੇ ਗਲ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਡੂੰਘਾਣ ਵਿੱਚ ਡੋਬਿਆ ਜਾਂਦਾ॥੭॥
ਠੋਕੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬੱਬ ਜਗਤ ਉੱਤੇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਠੋਕੁਰ ਦਾ ਲੱਗਣਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈ ਪਰ ਹਾ-
ਇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਠੋਕੁਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ॥੮॥ ਪਰ ਜੇ ਤੇਰਾ ਹੱਬ ਜਾਂ ਤੇਰਾ ਪੈਰ ਤੈਨੂੰ
ਠੋਕੁਰ ਖੁਆਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਵੱਢਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸੋਂ ਸੁੱਟ ਦਿਹ। ਟੁੰਡਾ ਜਾਂ ਲੰਙਾ ਹੋਕੇ ਜੀਉਣ ਵਿੱਚ
ਵੜਨਾ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਭਲਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਹੱਥ ਜਾਂ ਦੋ ਪੈਰ ਹੁੰਦਿਆਂ ਤੂੰ ਸਦੀਪਕ ਅੱਗ ਵਿੱਚ
ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਂ॥੯॥ ਅਤੇ ਜੇ ਤੇਰੀ ਅੱਖ ਤੈਨੂੰ ਠੋਕੁਰ ਖੁਆਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕੱਢਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸੋਂ
ਸੁੱਟ ਦਿਹ। ਕਾਣਾ ਹੋਕੇ ਜੀਉਣ ਵਿੱਚ ਵੜਨਾ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਭਲਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਅੱਖੀਆਂ ਹੁੰ-
ਦਿਆਂ ਤੂੰ ਅੱਗ ਦੇ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਂ॥੧੦॥ ਖਬਰਦਾਰ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ
ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਨਾ ਜਾਣੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਮੇਰੇ
ਪਿਤਾ ਦਾ ਜੇਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮੂੰਹ ਸਦਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ॥੧੨॥ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜੋ ਕਿਸੇ
ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਸੌ ਭੇਡਾਂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗੁਆਚ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੜ੍ਹਿੰ-
ਨਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਉੱਤੇ ਜਾਕੇ ਉਸ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਨੂੰ ਨਾ ਭਾਲੂ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਮੈਂ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੇ ਐਉਂ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਲੱਭੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੜ੍ਹਿੰ-
ਨਵਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੁਆਚ ਨਾ ਗਈਆਂ ਸੀਆਂ ਬਹੁਤ ਅਨੰਦ ਹੋਊ॥੧੪॥ ਇਸੇ ਤ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਰਜੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਨਾਂ ਛੋਟਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਬੀ
ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ॥ ॥੧੫॥ ਜੇ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਗੁਨਾਹ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜਾਹ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸੰਗ
ਕੱਲਾ ਹੋਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਦਿਹ। ਜੇ ਉਹ ਤੇਰੀ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਤੈਂ ਆਪਣੇ ਭਾਈ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ॥੧੬
॥ ਪਰ ਜੇ ਨਾ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਜਣੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਲੈ ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਬਾਤ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਉਗਾ-
ਹਾਂ ਦੇ ਮੂਹੋਂ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਵੇ॥੧੭॥ ਅਰ ਜੇ ਉਹ ਉਨਾਂ ਦੀ ਨਾ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਖਬਰ ਦਿਹ
। ਫੇਰ ਜੇ ਉਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਬੀ ਨਾ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਉਹ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਪਰਾਈ ਕੌਮ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮਸੂਲੀਏ
ਵਰਗਾ ਹੋਵੇ॥੧੮॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨੋਗੇ ਸੋ ਸੁ-
ਰਗ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆ ਜਾਊ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੋਲੋਗੇ ਸੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਖੋਲਿਆ ਜਾਊ
॥੧੯॥ ਫੇਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਜਣੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਵਾਸਤੇ ਮਿਲ-
ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਨਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਊ॥੨੦॥
ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਪੁਰ ਕੱਠੇ ਹੋਣ ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਾਂ॥ ॥
॥੨੧॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੈ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰੀ ਮੇਰਾ
ਗੁਨਾਹ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਾਂ ਕਿਆ ਸੱਤ ਵਾਰੀ ਤੀਕੁਰ॥੨੨॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ
ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਸੱਤ ਵਾਰੀ ਤੀਕੁਰ ਨਹੀਂ ਆਖਦਾ ਪਰ ਸੱਤਰ ਗੁਣਾ ਸੱਤ ਵਾਰੀ ਤੀਕੁਰ॥੨੩॥ ਇਸਲ-
ਈ ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੈ ਆਪਣੇ ਚਾਕਰਾਂ ਥੋਂ ਹਿਸਾਬ ਲੈਣਾ ਚਾਹਿਆ

॥੨੪॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਹਿਸਾਬ ਲੈਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਦਸ ਹਜਾਰ ਤੋੜੇ ਦੇ ਇੱਕ ਕਰਜਾਈ ਨੂੰ ਉਸ ਪਾਸ ਲਿ-
ਆਏ॥੨੫॥ ਪਰ ਜਦ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਦੇਣ ਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾ ਸੀ ਤਦ ਉਹ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਹ
ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਤੀਮੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਅਰ ਸਭ ਕੁਛ ਜੋ ਉਹ ਦਾ ਹੈ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕ-
ਰਜ ਭਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ॥੨੬॥ ਤਦ ਉਸ ਚਾਕਰ ਨੈ ਪੈਰੀਂ ਪੈਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ
ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਧੀਰਜ ਕਰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਕਰਜ ਭਰ ਦਿਆਂਗਾ॥੨੭॥ ਤਦ ਉਸ ਚ
ਕਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੈ ਤਰਸ ਖਾਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਰਜ ਬੀ ਉਹ ਨੂੰ ਬਖਸ ਦਿੱਤਾ॥੨੮॥ ਜ
ਉਹ ਚਾਕਰ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਚਾਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭ ਪਿਆ ਜਿ-
ਸ ਥੋਂ ਉਹ ਨੈ ਪੰਜਾਹ ਕੁ ਰੁਪੱਯੇ ਲੈਣੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਪਾਕੇ ਸੰਘੀਓਂ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿ-
ਆ ਭਈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਦਿਹ॥੨੯॥ ਤਦ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਦਾ ਚਾਕਰ ਉਹ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਪਿਆ
ਅਤੇ ਮਿੰਨਤ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਧੀਰਜ ਕਰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਕਰਜ ਭਰ ਦਿਆਂਗਾ॥੩੦॥ ਪਰ
ਉਸ ਨੈ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਸਗੋਂ ਜਾਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨੰ ਚਿਰ ਕਰਜ ਨਾ ਭਰ ਦੇਵੇ ॥
੩੧॥ ਪਰ ਜਾਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਚਾਕਰਾਂ ਨੈ ਇਹ ਹਾਲ ਡਿੱਠਾ ਤਾਂ ਵਡੇ ਉਦਾਸ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜਾਕੇ ਅ-
ਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਹਾਲ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ॥੩੨॥ ਤਦ ਉਹ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ਼ ਸੱ-
ਦਕੇ ਕਿਹਾ ਓਇ ਦੁਸਟ ਚਾਕਰ ਮੈਂ ਤੈਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰਾ ਕਰਜ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੈਂ ਮੇਰੀ ਮਿੰ-
ਨਤ ਕੀਤੀ॥੩੩॥ ਫੇਰ ਜਿਹੀ ਕੁ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕੀਤੀ ਕਿਆ ਤੈਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ਼ ਦੇ ਚਾਕਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉੱਤੇ ਤਿਹੀਕੁ ਦਯਾ ਕਰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹੀਦੀ॥ ੩੪॥ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੈ ਕਰੋਧੀ ਹੋਕੇ ਉਹ
ਨੂੰ ਦੁਖਦਾਇਕਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਸਾਰਾ ਕਰਜ ਭਰ ਨਾ ਦੇਵੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਰਹੇ॥ ੩੫
॥ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਮੇਰਾ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਬੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰੂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮ-
ਨਾਂ ਥੋਂ ਮਾਫ ਨਾ ਕਰੋ॥

੧੯ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਹਟਿਆ ਤਾਂ ਗਲੀਲ ਥੋਂ ਚੱਲਿ-
ਆ ਗਿਆ ਅਰ ਯਰਦਨ ਦੇ ਪਾਰ ਯਹੂਦਿਯਾ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ॥ ੨
॥ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤੁਰੇ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ॥
॥ ੩॥ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀ ਉਹ ਦੇ ਪਰਤਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਬੋਲੇ ਕੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਜੋਗ
ਹੈ ਜੋ ਹਰੇਕ ਸਬੱਬ ਥੋਂ ਆਪਣੀ ਤੀਮੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ॥ ੪॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕੀ ਤੁਸਾਂ
ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਭਈ ਜਿਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਉਹ ਨੈ ਮੁੱਢੋਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਨਰ ਅਤੇ ਨਾਰੀ ਬਣਾ-
ਇਆ॥ ੫॥ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਮਾਂ ਪਿਉ ਨੂੰ ਛੱਡੂਗਾ ਅਰ ਆਪਣੀ ਤੀਮੀ
ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਰਹੂਗਾ ਅਤੇ ਓਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਹੋਣਗੇ॥ ੬॥ ਸੋ ਹੁਣ ਓਹ ਦੋ ਨਹੀਂ ਬਲਕ
ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਹਨ। ਉਪਰੰਦ ਜੋ ਕੁਛ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਅੱਡ ਨਾ ਕਰੇ॥ ੭॥
ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਫੇਰ ਮੂਸਾ ਨੈ ਕਿਉਂ ਤਿਆਗਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦੀ ਆ-
ਗਿਆ ਦਿੱਤੀ॥ ੮॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੂਸਾ ਨੈ ਤੁਹਾਡੇ ਕਠੋਰ ਮਨ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੀਮੀਆਂ ਤਿਆਗਣ ਦੀ ਪਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਮੁੱਢੋਂ ਅਜਿਹਾ ਨ ਸੋ॥੯॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦ
ਹਾਂ ਭਈ ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਤੀਮੀਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੱਬੋਂ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਦੂ-
ਈ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇ ਸੋ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਤਿਆਗੀ ਹੋਈ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇ
ਸੋ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ॥੧੦॥ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇ ਤੀਮੀਂ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਇਹ ਹਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਆ
ਹ ਕਰਨਾ ਅੱਛਾ ਨਹੀਂ॥੧੧॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਭ ਲੋਕ ਕਬੂਲ
ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਓਹ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਬਖਸਿਆ ਗਿਆ॥੧੨॥ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜੇਹੇ ਨਪੁੰਸਕ ਹਨ ਜੇਹੜੇ
ਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਜੰਮੇ ਅਤੇ ਅਜੇਹੇ ਨਪੁੰਸਕ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਪੁੰਸਕ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ
ਅਤੇ ਅਜੇਹੇ ਨਪੁੰਸਕ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨਾਂ ਨੈ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਪੁੰਸਕ
ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਕਬੂਲ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਬੂਲ ਕਰੇ॥ ॥੧੩॥ ਤਦ ਛੋਟੇ ਬਾਲ
ਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨਾਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੇ ਪਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ
ਝਿੜਕਿਆ॥੧੪॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਖਿਆ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉ-
ਣੋਂ ਬੇਂਨਾ ਵਰਜੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਇਹੋ ਜਿਹਾਂ ਦਾ ਹੈ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨਾਂ ਪੁਰ ਹੱਥ ਰੱਖਕੇ ਉੱ-
ਥੋਂ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ॥ ॥੧੬॥ ਅਰ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਜਣੇ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਕਿਹਾ ਗੁ-
ਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਹੜਾ ਭਲਾ ਕੰਮ ਕਰਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਮਿਲੇ॥੧੭॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ਤੂੰ ਭਲੇ ਦੀ ਬਾਬਤ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈਂ। ਭਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕੋ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਤੂੰ ਜੀਉਣ ਵਿੱਚ ਵੜ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ॥੧੮॥ ਉਸ ਨੈ ਓਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕੇਹੜੇ ਹੁਕਮ। ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ
ਕਿਹਾ ਏਹ ਜੋ ਖੂਨ ਨਾ ਕਰ ਜਰੀ ਨਾ ਕਰ ਚੋਰੀ ਨਾ ਕਰ ਝੂਠੀ ਉਗਾਹੀ ਨਾ ਦੇਹ॥੧੯॥ ਆਪਣੇ ਮੰ
ਪਿਉ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕਰ॥੨੦॥ ਉਸ ਜੁ-
ਆਨ ਨੈ ਓਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਘਾਟਾ ਹੈ॥
੨੧॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਓਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇ ਤੂੰ ਪੂਰਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਵੇਚ ਅਤੇ
ਕੰਗਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਹ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਧਨ ਮਿਲੂਗਾ ਅਤੇ ਆ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰ॥੨੨॥
ਪਰ ਉਸ ਜੁਆਨ ਨੈ ਜਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਉਦਾਸ ਹੋਕੇ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉ ਜੋ ਵਡਾ ਮਾਲ-
ਦਾਰ ਸੀ॥ ॥੨੩॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖ-
ਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਧਨਮਾਨ ਦਾ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੜਨਾ ਔਖਾ ਹੈ॥੨੪॥ ਫੇਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ
ਹਾਂ ਜੋ ਸੂਈ ਦੇ ਨੱਕੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਊਠ ਦਾ ਲੰਘਣਾ ਐਸ ਨਾਲੋਂ ਸੁਖਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਧਨਮਾਨ ਮਨੁੱਖ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੜੇ॥੨੫॥ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਵਡੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਫੇ-
ਰ ਕਿਹਦੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋ ਸੱਕਦੀ॥੨੬॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਵਲ ਵੇਖਕੇ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਇਹ ਮ-
ਨੁੱਖ ਥੋਂ ਅਣਹੋਣਾ ਹੈ ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਥੋਂ ਸਭੋ ਕੁਛ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ॥੨੭॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੈ ਓਹ ਨੂੰ
ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਵੇਖ ਅਸੀਂ ਸਭੋ ਕੁਛ ਛੱਡਕੇ ਤੇਰੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਸਾ ਨੂੰ ਕੀ ਲੱਭੂ॥੨੮॥
ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਵੀਂ ਸਰਿਸਟ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤੇਜ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬੈਠੂਗਾ ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰੇ ਹੋ ਬਾਰਾਂ ਸਿੰ-
ਘਾਸਣਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੋਗੇ ਅਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਗੋਤਾਂ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਕਰੋਗੇ॥ ੨੯॥ ਅ-
ਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਹ ਨੈ ਘਰਾਂ ਜਾਂ ਭਾਈਆਂ ਜਾਂ ਭੈਣਾਂ ਜਾਂ ਪਿਉ ਜਾਂ ਮਾਂ ਜਾਂ ਬਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਜਾਂ ਜਮੀ-
ਨ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸੌ ਗੁਣਾ ਪਾਊਗਾ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਦਾ ਵਾਰ-
ਸ ਹੋਊ॥ ੩੦॥ ਪਰ ਬਥੇਰੇ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਹਨ ਸੋ ਪਿਛਲੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਹਨ ਸੋ ਪਹਿਲੇ
ਹੋਣਗੇ॥

੨੦ ਕਾਂਡ॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਤੜਕੇ ਘਰੋਂ
ਨਿੱਕਲਿਆ ਭਈ ਆਪਣੇ ਦਾਖ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਮਜੂਰ ਲਾਵੇ॥ ੨॥ ਅਤੇ ਜਾਂ
ਉਹ ਨੈ ਮਜੂਰਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੱਕ ਅਠਿਆਨੀ ਦਿਹਾੜੀ ਚੁਕਾ ਲਈ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾ-
ਗ ਵਿੱਚ ਘੱਲ ਦਿੱਤਾ॥ ੩॥ ਅਤੇ ਪਹਿਰ ਕੁ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਉਹ ਨੈ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਜਾਰ ਵਿ-
ਚ ਵਿਹਲੇ ਖੜੇ ਵੇਖਿਆ॥ ੪॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਅਰ ਜੋ
ਹੱਕ ਹੋਵੇ ਸੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਆਂਗਾ। ਅਤੇ ਓਹ ਗਏ॥ ੫॥ ਫੇਰ ਦੁਪਹਿਰ ਅਰ ਤੀਏ ਪਹਿਰ ਦੇ ਲਗ-
ਭਗ ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਉਹ ਨੈ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਕੀਤਾ॥ ੬॥ ਅਰ ਘੰਟਾ ਕੁ ਦਿਨ ਰਹਿੰਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਉਹ ਨੈ
ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਖੜੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਐਥੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕਿਉਂ ਵਿਹਲੇ ਖੜੇ ਰਹੇ॥
੭॥ ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਕਿਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿਹਾੜੀ ਨਾ ਲਾਇਆ। ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਜਾਓ॥੮॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸੰਝ ਹੋਈ ਬਾਗ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੈ ਆਪਣੇ ਮੁਖ-
ਤਿਆਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਮਜੂਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦੇ ਅਰ ਪਿਛਲਿਆਂ ਥੋਂ ਲਾਕੇ ਪਹਿਲਿਆਂ ਤੀਕੁਰ ਉ-
ਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਜੂਰੀ ਦੇ ਦਿਓ॥੯॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਓਹ ਆਏ ਜੇਹੜੇ ਘੰਟਾ ਦਿਨ ਰਹਿੰਦੇ ਕੰਮ ਲੱਗੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉ-
ਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇੱਕ ਅਠਿਆਨੀ ਮਿਲੀ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਆਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਭਈ
ਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਵੱਧ ਮਿਲੂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਠਿਆਨੀ ਮਿਲੀ॥੧੧॥ ਪਰ ਓਹ ਇਹ
ਲੈਕੇ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਉੱਤੇ ਕੁੜ੍ਹਨ ਲੱਗੇ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਿਛਲਿਆਂ ਨੈ ਇੱਕੋ ਘੜੀ
ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਰ ਤੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਬਰੋਬਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦਾ ਭਾਰ ਅਤੇ ਧੁੱਪ ਸ-
ਹੀ॥੧੩॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਾਈ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕੁਛ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ
ਕਰਦਾ। ਭਲਾ ਤੈਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਠਿਆਨੀ ਨਹੀਂ ਚੁਕਾਈ ਸੀ॥੧੪॥ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਲੈਕੇ
ਚੱਲਿਆ ਜਾਹ ਪਰ ਮੇਰੀ ਮਰਜੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨਾ ਤੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਉੱਨਾ ਹੀ ਇਸ ਪਿਛਲੇ ਨੂੰ ਬੀ ਦਿਆਂ
॥੧੫॥ ਭਲਾ ਮੇਰਾ ਇਖਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਨਾਲ ਜੋ ਚਾਹਾਂ ਸੋ ਕਰਾਂ। ਕੀ ਤੂੰ ਇਸੇ ਲ-
ਈ ਬੁਰੀ ਨਜਰ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਂ ਭਲਾ ਹਾਂ॥੧੬॥ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਹਨ ਸੋ ਪਹਿਲੇ ਹੋਣਗੇ
ਅਤੇ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਹਨ ਸੋ ਪਿਛਲੇ ਹੋਣਗੇ॥ ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਯਰੂਸਲੀਮ
ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਬਾਰਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਕੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ॥੧੮॥ ਵੇਖੋ
ਅਸੀਂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਰ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਫੜਵਾਇਆ ਜਾਊਗਾ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਗੇ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ
ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਅਰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨ ਅਰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦੇ ਹੱਥ
ਫੜਵਾ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਤੀਏ ਦਿਨ ਫੇਰ ਜਿਵਾਇਆ ਜਾਊਗਾ॥ ॥੨੦॥ ਤਦ ਜ-
ਬਦੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਸਣੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ੍ਹ ਆਈ ਅਤੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਕੇ ਉਸ ਅੱਗੇ ਇ-
ਕ ਅਰਜ ਕਰਨ ਲੱਗੀ॥੨੧॥ ਸੋ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈਂ। ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ
ਕਿਹਾ ਆਗਿਆ ਕਰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਏਹ ਦੋਵੇਂ ਪੁਤ੍ਰ ਇੱਕ ਤੇਰੇ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੇਰੇ ਖੱਬੇ
ਹੱਥ ਬੈਠੇ॥੨੨॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਕੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਪਿਆ-
ਲਾ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਪੀਣੇ ਪੁਰ ਹਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪੀ ਸੱਕਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਅਸੀਂ ਪੀ ਸੱਕਦੇ
॥੨੩॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪਿਆਲਾ ਜਰੂਰ ਪੀਓਗੇ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾ ਜਿ-
ਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਅਰ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਬਿਠਾਲ੍ਹਨਾ ਮੇਰਾ
ਕੰਮ ਨਹੀਂ॥੨੪॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਦਸਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਖਿਝ
ਗਏ॥੨੫॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲ੍ਹ ਸੱਦਕੇ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋ-
ਮਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਵਡੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਖਤਿ-
ਆਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ॥੨੬॥ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਊਗਾ ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵਡਾ
ਹੋਣਾ ਚਾਹੇ ਸੋ ਤੁਹਾਡਾ ਟਹਿਲੂਆ ਹੋਊ॥੨੭॥ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਰਦਾਰ ਬਣਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਚਾਹੇ ਸੋ ਤੁਹਾਡਾ ਚਾਕਰ ਹੋਊ॥੨੭॥ ਜਿਹਾ ਕੁ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਆਪਣੀ ਟਹਿਲ ਕਰਾਉਣ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਭਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਣ ਨੂੰ ਆਇਆ॥ ॥੨੯॥ ਅਰ ਜਦ ਓਹ ਯਰੀਹੋ ਥੋਂ ਨਿੱਕਲਦੇ ਸਨ ਤਦ ਵਡੀ ਭੀੜ ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤੁਰੀ॥੩੦॥ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਕਿ ਦੋ ਅੰਨ੍ਹੇ ਜੇਹੜੇ ਸੜਕ ਦੇ ਕੰਢੇ ਬੈਠੇ ਸਨ ਜਾਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਯਿਸੂ ਲੰਘਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉੱਚੀ ਦੇ ਕੇ ਬੋਲੇ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਊਦ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰ॥੩੧॥ ਅਤੇ ਭੀੜ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਭਈ ਚੁੱਪ ਕਰ ਜਾਣ ਪਰ ਓਹ ਹੋਰ ਬੀ ਉੱਚੀ ਦੇ ਕੇ ਬੋਲੇ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਊਦ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰ॥੩੨॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਖੜੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਰਾਂ॥੩੩॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣ॥੩੪॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਤਰਸ ਖਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਅਰ ਓਹ ਝੱਟ ਸੁਜਾਖੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਤੁਰ ਪਏ॥

੨੧ ਕਾਂਡ॥

ਅਤੇ ਜਾਂ ਓਹ ਯਰੂਸਲੀਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਏ ਅਰ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਬੈਤਫਗਾ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਦੋਹੁ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ॥ ੨॥ ਉਸ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਵੜਦੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਗਧੀ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ ਸੋ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲਿਆਓ॥੩॥ ਅਰ ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਛ ਕਹੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਾ ਭਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਫੇਰ ਉਹ ਉੱਸੇ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਲ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੇਊ॥੪॥ ਸੋ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਿਕੰਬਰ ਦਾ ਇਹ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ॥੫॥ ਜੋ ਸੀਓ-
ਨ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਆਖੋ ਕਿ ਵੇਖ ਤੇਰਾ ਪਾਤਸਾਹ ਅਧੀਨਗੀ ਨਾਲ਼ ਗਧੀ ਉੱਤੇ ਬਲਕ ਗਧੀ ਦੇ ਬੱਚੇ
ਉੱਤੇ ਸੁੰਆਰ ਹੋਕੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ॥੬॥ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਜਾਕੇ ਜਿੱਕੁਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ
ਸੀ ਤਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ॥੭॥ ਅਤੇ ਗਧੀ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਸਣੇ ਲਿਆਏ ਅਰ ਆਪਣੇ ਲੀੜੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਉ-
ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨਾਂ ਪੁਰ ਚੜ੍ਹ ਬੈਠਾ॥੮॥ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਆਪਣੇ ਲੀੜੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱ-
ਚ ਬਿਛਾਏ ਪਰ ਹੋਰਨਾਂ ਨੈ ਬਿਰਛਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਲੀਆਂ ਵੱਢਕੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਬਿਛਾ ਦਿੱਤੀਆਂ॥
੯॥ ਅਤੇ ਭੀੜ ਜਿਹੜੀ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ਼ ਆਖਣ
ਲੱਗੀ ਹੋਸੱਨਾ ਦਾਊਦ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ। ਧੰਨ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਧਾ-
ਮ ਵਿੱਚ ਹੋਸੱਨਾ॥੧੦॥ ਅਰ ਜਦ ਉਹ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹਲ
ਚਲ ਪੈ ਗਈ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ॥੧੧॥ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਆਖਿਆ ਇਹ ਉਹ ਪਿਕੰਬਰ
ਹੈ ਯਿਸੂ ਗਲੀਲ ਦੇ ਨਾਸਰਤ ਦਾ॥ ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱ-
ਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋਹੜੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚਦੇ ਅਰ ਮੁੱਲ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ
ਅਤੇ ਸਰਾਫਾਂ ਦੇ ਤਖਤਪੋਸ ਅਰ ਕਬੂਤਰ ਵੇਚਣਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਚੌਕੀਆਂ ਉਲਟਾ ਸੁੱਟੀਆਂ
॥੧੩॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਘਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਘਰ ਸਦਾਵੇਗਾ ਪਰ
ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਧਾੜਵੀਆਂ ਦੀ ਗੁਫਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਅੰਨੇ ਅਰ ਲੰਙੇ ਉ-

ਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ॥੧੫॥ ਅਰ ਜਾਂ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਗੰ-
ਥੀਆਂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਅਚਰਜ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਉਸ ਨੈ ਕੀਤੇ ਅਰ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਅਵਾ-
ਜ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਹੋਸੱਨਾ ਆਖਦੇ ਆਖਦੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਖਿਝ ਗਏ ॥੧੬॥
ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕੀ ਤੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਏਹ ਕੀ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਆ
ਤੁਸਾਂ ਕਦੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜੋ ਬਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਣਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਤੇਂ ਉਸਤੁਤ ਪੂਰੀ
ਕਰਵਾਈ ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਸਹਿਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਿਆ ਅਰ ਬੈਤਅਨੀਆ ਵਿੱਚ
ਆਣਕੇ ਉੱਥੇ ਰਾਤ ਕੱਟੀ ॥ ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤੜਕੇ ਉਹ ਸਹਿਰ ਨੂੰ ਮੁੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤ
ਉਹ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਪੁਰ ਹੰਜੀਰ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਰਛ ਵੇਖਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਿਆ ਪ
ਰ ਪੱਤਾਂ ਬਿਨਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਾ ਲੱਭਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅੱਜ ਥੋਂ ਲਾਕੇ ਤੈ
ਨੂੰ ਕਦੇ ਫਲ ਨਾ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਹੰਜੀਰ ਦਾ ਬਿਰਛ ਓਵੇਂ ਸੁੱਕ ਗਿਆ ॥੨੦॥ ਅਰ ਸਿੱਖ ਇਹ ਵੇਖਕੇ
ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਹੰਜੀਰ ਦਾ ਬਿਰਛ ਕਿੱਕੁਰ ਐਡੀ ਛੇਤੀ ਸੁੱਕ ਗਿਆ ॥੨੧॥ ਯਿਸੂ ਨੈ
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੇ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰਮ
ਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਾ ਇਹੋ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਹੰਜੀਰ ਦੇ ਬਿਰਛ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਬਲਕ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ
ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਕਹੋ ਜੋ ਉਠ ਅਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪਉ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਜਾਊਗਾ ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਛ
ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਕੇ ਮੰਗੋ ਸੋ ਪਾਓਗੇ ॥ ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਮੰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਰ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ ਉਪਦੇਸ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਤਦ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਅਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬੁਜ਼ਰਗ ਉਹਦੇ ਕੋਲ਼
ਆਏ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਤੂੰ ਕਿਹੜੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਨਾਲ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਅਰ ਕਿਹਨੈ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਇਖ਼ਤਿ-
ਆਰ ਦਿੱਤਾ॥੨੪॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਬੀ ਤੁਹਾਥੋਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਪੁੱਛਨਾ ਸੋ ਜੇ ਤੁਸੀ
ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਭਈ ਮੈਂ ਕਿਹੜੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਨਾਲ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ॥੨੫
॥ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਕਿੱਥੋਂ ਸੀ ਸੁਰਗ ਵਲੋਂ ਅਥਵਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਲੋਂ। ਅਤੇ ਓਹ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਵਿ-
ਚਾਰ ਕਰਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਜੇ ਕਹਿਯੇ ਸੁਰਗ ਵਲੋਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਖੂ ਫੇਰ ਤੁਸਾਂ ਉਹਦੀ ਪਰਤੀ-
ਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤੀ॥੨੬॥ ਅਰ ਜੇ ਕਹਿਯੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਲੋਂ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਥੋਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸੱਭੇ ਯੂਹੰਨਾ
ਨੂੰ ਪਿਕੰਬਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ॥੨੭॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਸ
ਨੈ ਬੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਬੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਜੋ ਕਿਹੜੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਏਹ ਕੰਮ ਕ-
ਰਦਾ ਹਾਂ॥੨੮॥ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦੋ ਪੁਤ੍ਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਕੋਲ਼
ਆਣਕੇ ਬੋਲਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਹ ਅੱਜ ਦਾਖ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ॥੨੯॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱ-
ਤਾ ਮੇਰਾ ਜੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਪਿੱਛੋਂ ਪਛਤਾਕੇ ਗਿਆ॥੩੦॥ ਫੇਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸ ਆਣਕੇ ਇਹੋ ਹੀ
ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅੱਛਾ ਮਹਾਰਾਜ ਪਰ ਗਿਆ ਨਾ॥੩੧॥ ਸੋ ਇਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿ-
ਹ ਨੈ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਰਜੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਉਨਾਂ ਆਖਿਆ ਪਹਿਲੇ ਨੈ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾ
ਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮਸੂਲੀਏ ਅਤੇ ਕੰਜਰੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱ

ਜਾਂਦੇ ਹਨ॥ ੩੨॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਧਰਮ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਉਹ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਕੀਤੀ ਪਰ ਮਸੂਲੀਆਂ ਅਰ ਕੰਜਰੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖਕੇ ਪਿੱਛੋਂ ਬੀ ਨਾ ਪਛਤਾਏ ਜੋ ਉਹ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦੇ॥ ॥੩੩॥ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਸੁਣੋ ਜੋ ਇੱਕ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜਿਹ ਨੈ ਦਾਖ ਦਾ ਬਾਗ ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਚੁਫੇਰੇ ਬੜ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਸ ਲਈ ਇੱਕ ਚੁਬੱਚਾ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਬੁਰਜ ਉਸਾਰਿਆ ਅਰ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪਕੇ ਪਰਦੇਸ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ॥ ੩੪॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਫਲਾਂ ਦੀ ਰੁੱਤ ਨੇੜੇ ਆਈ ਤਾਂ ਉਹ ਨੈ ਆਪਣੇ ਚਾਕਰ ਮਾਲੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਫਲ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਘੱਲੇ॥ ੩੫॥ ਅਤੇ ਮਾਲੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਚਾਕਰਾਂ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਅਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਅਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਥਰਾਉ ਕੀਤਾ॥ ੩੬॥ ਫੇਰ ਉਹ ਨੈ ਹੋਰ ਚਾਕਰ ਪਹਿਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਕ ਘੱਲੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੀ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਕੀਤਾ॥ ੩੭॥ ਅਤੇ ਓੜਕ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਘੱਲਿਆ ਭਈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਗੇ॥ ੩੮॥ ਪਰ ਮਾਲੀਆਂ ਨੈ ਜਾਂ ਉਹ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਵਾਰਸ ਇਹੋ ਹੈ ਆਓ ਇਹ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਏ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਵਿਰਸਾ ਸਾਂਭ ਲਇਏ॥ ੩੯॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਅਰ ਬਾਗੋਂ ਬਹਰ ਕੱਢਕੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ॥ ੪੦॥ ਸੋ ਜਦ ਬਾਗ ਦਾ ਮਾਲਕ ਆਉਗਾ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਲੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰੂ॥ ੪੧॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁਰਿਆਰਾਂ ਦਾ ਬੁਰੀ ਤਰਾਂ ਨਾਸ ਕ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੂ ਅਤੇ ਦਾਖ ਦਾ ਬਾਗ ਹੋਰਨਾਂ ਮਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗਾ ਜੋ ਰੁੱਤ ਸਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਫਲ ਪੁਚਾਉਣਗੇ
॥੪੨॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਤੁਸਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਭਈ ਜਿ-
ਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਰਾਜਾਂ ਨੈ ਰੱਦਿਆ ਸੋਈ ਖੂੰਜੇ ਦਾ ਸਿਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਵਲੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾ-
ਡੀ ਨਜਰ ਵਿੱਚ ਅਚਰਜ ਹੈ॥੪੩॥ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾ-
ਜ ਤੁਹਾਥੋਂ ਖੋਹਿਆ ਅਤੇ ਪਰਾਈ ਕੌਮ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਉਹ ਦੇ ਫਲ ਦੇਵੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਊ॥੪੪॥ ਅਰ
ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗੂ ਸੋ ਚੂਰ ਹੋ ਜਾਊਗਾ ਪਰ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਡਿੱਗੂ ਉਹ ਨੂੰ ਪੀਹ ਸੁੱ-
ਟੂਗਾ॥੪੫॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਮਲੂ-
ਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਹੀ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਖਦਾ ਹੈ॥੪੬॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ
ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਥੋਂ ਡਰੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਕੰਬਰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ॥

੨੨ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅਰ ਕਿ-
ਹਾ॥੨॥ ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਇੱਕ ਪਾਤਸਾਹ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੈ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ
ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ॥੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਪਰਾਹੁਣਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਸੱਦਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਚਾ-
ਕਰਾਂ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਪਰ ਓਹ ਆਉਣ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਨਾ ਹੋਏ॥੪॥ ਫੇਰ ਉਹ ਨੈ ਹੋਰਨਾਂ ਚਾਕਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ
ਕਹਿਕੇ ਘੱਲਿਆ ਜੋ ਪਰਾਹੁਣਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹੋ ਭਈ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੇਰੇ
ਬੈਲ ਅਰ ਮੋਟੇ ਮੋਟੇ ਜਾਨਵਰ ਕੋਹੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਛ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਚੱ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲੋ॥੫॥ ਪਰ ਓਹ ਬੇਪਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਚੱਲੇ ਗਏ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਨੂੰ ਅਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਵ-
ਣਜ ਬੁਪਾਰ ਨੂੰ॥੬॥ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਚਾਕਰਾਂ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਪਤ ਲਾਹੀ ਅਰ ਮਾਰ
ਸੁੱਟਿਆ॥੭॥ ਅਤੇ ਪਾਤਸਾਹ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਘੱਲਕੇ
ਉਨਾਂ ਖੂਨੀਆਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਰ ਉਨਾਂ ਦਾ ਸਹਿਰ ਫੂਕ ਸੁੱਟਿਆ॥੮॥ ਤਦ ਉਹ ਨੈ ਆ-
ਪਣੇ ਚਾਕਰਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਾਮਿਆਨ ਤਾਂ ਤਿਆਰ ਹੈ ਪਰ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਨਲਾਇਕ ਸ-
ਨ॥੯॥ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਚੁਰਾਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਅਤੇ ਜਿੰਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਸੱਦ ਲਿ-
ਆਓ॥੧੦॥ ਤਾਂ ਓਹ ਚਾਕਰ ਰਸਤਿਆਂ ਉੱਤੇ ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਜਿੰਨੇ ਮਿਲੇ ਸੱਭ ਨੂੰ ਕੱਠੇ ਕ-
ਰ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲ਼ਾ ਘਰ ਪਰਾਹੁਣਿਆਂ ਨਾਲ਼ ਭਰ ਗਿਆ॥੧੧॥ ਪਰ ਜਦ ਪਾ-
ਤਸਾਹ ਪਰਾਹੁਣਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਤਦ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਜਿਹੜਾ ਵਿ-
ਆਹੁਣਾ ਕੱਪੜਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਨਸੇ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਵਿਆ-
ਹੁਣੇ ਕੱਪੜੇ ਬਾਝੋਂ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਅੰਦਰ ਆਇਆ। ਪਰ ਉਹ ਚੁੱਪ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ॥੧੩॥ ਤ-
ਦ ਪਾਤਸਾਹ ਨੈ ਟਹਿਲ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਇਹ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਬੰਨਕੇ ਇਹ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਦੇ
ਅੰਧਘੋਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿਓ ਉੱਥੇ ਰੋਣਾ ਅਤੇ ਦੰਦੀਆਂ ਪੀਹਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ॥੧੪॥ ਕਿ-
ਉ ਜੋ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਥੋੜੇ॥ ॥੧੫॥ ਤਦੋਂ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ
ਜਾਕੇ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਏ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਆਪ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੇਰੋਦੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਭਈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਸੱਚਾ ਹੈਂ ਅਰ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ॥੧੭॥ ਸੋ ਸਾ ਨੂੰ ਦੱਸ ਤੂੰ ਕੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਕੈਸਰ ਨੂੰ ਜੇਜਯਾ ਦੇਣਾ ਜੋਗ ਹੈ ਕੇ ਨਹੀਂ॥੧੮॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਦੀ ਖਚਰਵਿੱਦਿਆ ਜਾਣਕੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਕਪਟੀਓ ਕਿਉਂ ਮੈਨੂੰ ਪਰਤਾਉਂਦੇ ਹੋ॥੧੯॥ ਜੇਜਯੇ ਦਾ ਸਿੱਕਾ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਓ। ਤਦ ਓਹ ਇੱਕ ਅਠਿਆਨੀ ਉਸ ਪਾਸ ਲਿਆਏ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਇਹ ਮੂਰਤ ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਕਿਹ ਦੀ ਹੈ॥੨੧॥ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕੈਸਰ ਦੀ। ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਫੇਰ ਜੇਹੜੀਆਂ ਚੀਜਾਂ ਕੈਸਰ ਦੀਆਂ ਹਨ ਓਹ ਕੈਸਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜੇਹੜੀਆਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਹਨ ਓਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਦਿਓ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੈ ਇਹ ਸੁਣ-ਕੇ ਅਚੰਭਾ ਕੀਤਾ ਅਰ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਚੱਲੇ ਗਏ॥ 1519 ॥੨੩॥ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸਦੂਕੀ ਜੇਹੜੇ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਯਾਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਉਸ ਪਾਸ ਆਏ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਆ-ਲ ਕੀਤਾ॥੨੪॥ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੂਸਾ ਨੈ ਆਖਿਆ ਸੀ ਭਈ ਜੇ ਕੋਈ ਔਤ ਮਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦਾ ਭਾਈ ਉਹ ਦੀ ਤੀਮੀਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਾਈ ਵਾਸਤੇ ਵੰਸ ਉਤਪੱਤ ਕ-ਰੇ॥੨੫॥ ਸੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਭਾਈ ਸਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਵਿਆਹ ਕਰਕੇ ਮਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੇ-ਉਲਾਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਭਾਈ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੀ ਤੀਮੀਂ ਛੱਡ ਗਿਆ॥੨੬॥ ਇਸੇ

NCE L
A.C.C. No.

ਤਰਾਂ ਦੂਆ ਬੀ ਅਤੇ ਤੀਆ ਬੀ ਸੱਤਵੇਂ ਤੀਕੁਰ ॥੨੭॥ ਅਰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਤੀਮੀਂ ਬੀ ਮਰ ਗਈ ॥੨੮॥ ਉਪਰੰਦ ਕਿਯਾਮਤ ਨੂੰ ਉਹ ਉਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹ ਦੀ ਤੀਮੀਂ ਹੋਊ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਵਸਾਇਆ ਸੀ ॥੨੯॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਕੇ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੋਂ ॥੩੦॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਿਯਾਮਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਵਿਆਹ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਵਿਆਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਬਲਕ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਦੂਤਾਂ ਵਰਗੇ ਹਨ ॥੩੧॥ ਪਰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਕਿਯਾਮਤ ਦੀ ਬਾਬਤ ਕੀ ਤੁਸਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਿਆ ॥੩੨॥ ਕਿ ਮੈਂ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਇਸਹਾਕ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਾਂ। ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ॥੩੩॥ ਅਤੇ ਲੋਕ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਉਹ ਦੇ ਉਪਦੇਸ ਥੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ॥ ॥੩੪॥ ਪਰ ਜਦ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਸਦੂਕੀਆਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਦ ਓਹ ਇੱਕ ਥਾਉਂ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ॥੩੫॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੈ ਜਿਹੜਾ ਸਰਾ ਦਾ ਸਿਖਲਾਉਣਵਾਲ੍ਹਾ ਸੀ ਉਹ ਦੇ ਪਰਤਾਉਣ ਲਈ ਸੁਆਲ ਕੀਤਾ ॥੩੬॥ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰਾ ਵਿੱਚ ਵਡਾ ਹੁਕਮ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ॥੩੭॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਮਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰ ॥੩੮॥ ਵਡਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਹੁਕਮ ਇਹੋ ਹੈ ॥੩੯॥ ਅਤੇ ਦੂਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਹ ਦੇ ਵਾਙੂ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕਰ॥੪੦॥ ਇਨ੍ਹਾਂ
ਦੋਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਰੀ ਸਰਾ ਅਤੇ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਟਿਕੇ ਹੋਏ ਹਨ॥ ॥੪੧
॥ ਅਰ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਫਰੀਸੀ ਕੱਠੇ ਸਨ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ॥੪੨॥ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿ-
ਚ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋਂ ਉਹ ਕਿਹ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਦਾਊਦ ਦਾ॥੪੩॥ ਉ-
ਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਫੇਰ ਦਾਊਦ ਆਤਮਾ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਕਿੱਕੁਰ ਉਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਆਖਦਾ ਹੈ॥੪੪॥ ਕਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਬੈਠ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪੈਰ
ਹੇਠ ਨਾ ਕਰ ਦਿਆਂ॥੪੫॥ ਸੋ ਜਦ ਦਾਊਦ ਉਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਸ
ਤਰਾਂ ਹੋਇਆ॥੪੬॥ ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਚਨ ਤੀਕੁਰ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦੇ ਸੱਕਿਆ ਅਤੇ
ਨਾ ਉਸ ਦਿਨ ਥੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੀਆ ਪਿਆ ਜੋ ਉਸ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਣ ਕਰੇ॥

੨੩ ਕਾਂਡ॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ॥੨॥ ਰੱਬੀ ਅਤੇ ਫ-
ਰੀਸੀ ਮੂਸਾ ਦੀ ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਹਨ॥੩॥ ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਕੁਛ ਜੋ ਓਹ ਤੁ-
ਹਾ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨੇ
ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ॥੪॥ ਓਹ ਭਾਰੇ ਬੋਝ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚੁੱਕਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਬੰਨ
ਕੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਿਆਂ ਮੋਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਓਹ ਆਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਨਾ-
ਲ ਖਿਸਕਾਉਣ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਨਹੀਂ॥੫॥ ਅਤੇ ਓਹ ਆਪਣੇ ਸਭ ਕੰਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਖਲਾਵੇ ਲ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉ ਜੋ ਓਹ ਆਪਣੇ ਜੰਤਰ ਚਾਉੜੇ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਝਾਲ-
ਰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ॥੬॥ ਅਤੇ ਜਿਆਫਤਾਂ ਵਿਚ ਉੱਚੀ ਥਾਉਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿਚ ਅਗਲੀਆਂ
ਕੁਰਸੀਆਂ॥੭॥ ਅਤੇ ਬਜਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸਲਾਮ ਲੈਣ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਕੋਲੋਂ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਕਹਾਉ-
ਣ ਦੇ ਭੁੱਖੇ ਹਨ॥੮॥ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸੁਆਮੀ ਨਾ ਕਹਾਓ ਕਿਉ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਇੱਕੋ ਹੈ ਅਰ ਤੁਸੀਂ
ਸਭੇ ਭਾਈ ਹੋ॥੯॥ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਿਤਾ ਨਾ ਆਖੋ ਕਿਉ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ
ਇੱਕੋ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਅਕਾਸ ਉੱਤੇ ਹੈ॥੧੦॥ ਅਰ ਨਾ ਤੁਸੀਂ ਹਾਦੀ ਕਹਾਓ ਕਿਉ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਹਾਦੀ ਇੱਕੋ
ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਮਸੀਹ॥੧੧॥ ਪਰ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਰਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਡਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਹਾਡਾ ਟਹਿ-
ਲੂਆ ਹੋਊਗਾ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੂ ਸੋ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਊ ਅਤੇ ਜੋ
ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰੂ ਸੋ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਊ॥ ॥੧੩॥ ਪਰ ਹੇ ਕਪਟੀ ਗ੍ਰੰਥੀ-
ਓ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਓ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅ-
ਗੇ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿਉ ਜੋ ਉਸ ਵਿਚ ਨਾ ਆਪ ਵੜਦੇ ਨਾ ਵੜਨਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੜਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ
॥ ॥੧੫॥ ਹੇ ਕਪਟੀ ਗ੍ਰੰਥੀਓ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਓ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਹਾਇ ਹਾਇ। ਕਿਉ
ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਵਿੱਚ ਰਲਾਉਣ ਲਈ ਜਲ ਥਲ ਗਾਹੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉ-
ਹ ਆ ਚੁੱਕਿਆ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਦੂਣਾ ਨਰਕ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ॥
॥੧੬॥ ਹੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਆਗੂਓ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਜੇਹੜੇ ਆਖਦੇ ਹੋ ਭਈ ਜੇ ਕੋਈ ਮੰਦਰ ਦੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੌਂਹ ਖਾਵੇ ਤਾਂ ਕੁਛ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਕਰ-
ਨੀ ਪਊ॥ ੧੭॥ ਹੇ ਮੂਰਖੋ ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹਿਓ ਕਿਹੜਾ ਵਡਾ ਹੈ ਸੋਨਾ ਅਥਵਾ ਮੰਦਰ ਜਿਹ ਨੈ ਸੋਨੇ
ਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ੧੮॥ ਅਤੇ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋ ਭਈ ਜੋ ਕੋਈ ਜਗਵੇਦੀ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਵੇ ਤਾਂ
ਕੁਛ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਪਰ ਜਿਹੜੀ ਭੇਟ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ
ਪਊ॥ ੧੯॥ ਹੇ ਅੰਨ੍ਹਿਓ ਕਿਹੜੀ ਵਡੀ ਹੈ ਭੇਟ ਅਥਵਾ ਜਗਵੇਦੀ ਜਿਹੜੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਕਰਦੀ ਹੈ॥ ੨੦॥ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਕੋਈ ਜਗਵੇਦੀ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਹ ਦੀ ਅਤੇ ਸ-
ਭਨੀਂ ਚੀਜਾਂ ਦੀ ਜੇਹੜੀਆਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹਨ ਸੌਂਹ ਖਾਂਦਾ ਹੈ॥ ੨੧॥ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਮੰਦਰ ਦੀ
ਸੌਂਹ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਦੀ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਵਾਲੇ ਦੀ ਬੀ ਸੌਂਹ ਖਾਂਦਾ ਹੈ॥ ੨੨॥
ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸੁਰਗ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਪਰ
ਬੈਠਣਵਾਲੇ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਂਦਾ ਹੈ॥ ॥ ੨੩॥ ਹੇ ਕਪਟੀ ਗ੍ਰੰਥੀਓ ਅਤੇ ਫਰੀ-
ਸੀਓ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪੂਦਨੇ ਅਤੇ ਸੋਇਆਂ ਅਤੇ ਜੀਰੇ ਦਾ ਦ-
ਸੌਂਧ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਰਾ ਦੇ ਭਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਨਿਆਉਂ ਅਰ ਦਯਾ ਅਰ ਨਿਹ-
ਚਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ਨਾ ਛੱਡਦੇ॥
੨੪॥ ਹੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਆਗੂਓ ਜੇਹੜੇ ਮੱਛਰ ਪੁਣ ਲੈਂਦੇ ਅਤੇ ਊਠ ਨਿਗਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ॥
॥ ੨੫॥ ਹੇ ਕਪਟੀ ਗ੍ਰੰਥੀਓ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਓ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਟੋਰੇ ਅਰ ਥਾਲੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਸਾਫ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਓਹ ਲੁੱਟ ਅਤੇ ਬਦਪਰਹੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ॥੨੬॥ ਹੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਫਰੀਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕਟੋਰੇ ਅਤੇ ਥਾਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰ ਤਾਂ ਓਹ ਬਾਹਰੋਂ ਬੀ ਸਾਫ ਹੋਣ॥ ॥੨੭॥ ਹੇ ਕਪਟੀ ਗ੍ਰੰਥੀਓ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਓ ਤੁਹਾ-ਡੇ ਉੱਤੇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਲੀ ਫੇਰੀ ਹੋਈ ਕਬਰਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋ ਜੇਹੜੀਆਂ ਬਾਹਰੋਂ ਤ ਸੁਹਣੀਆਂ ਦਿਸਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਪਲੀਤੀ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ॥੨੮॥ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਬਾਹਰੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਧ-ਰਮੀ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਕਪਟ ਅਰ ਕੁਧਰਮ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੋ॥ ॥੨੯॥ ਹੇ ਕਪਟੀ ਗ੍ਰੰਥੀਓ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਓ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਧਰਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਮਾਧਾਂ ਸੁਆਰਦੇ ਹੋ॥੩੦॥ ਅਤੇ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਡਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੇ ਖ਼ੂਨ ਵਿੱਚ ਸਾਂ-ਝੀ ਨਾ ਹੁੰਦੇ॥੩੧॥ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਉਗਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੇ ਖ਼ੂਨੀਆਂ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂਗੇ॥੩੨॥ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਡਿਆਂ ਦੇ ਹਾੜ੍ਹੇ ਨੂੰ ਭਰੀ ਜਾਓ॥੩੩॥ ਹੇ ਸੱਪੋ ਹੇ ਨਾ-ਗਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਓ ਤੁਸੀਂ ਨਰਕ ਦੇ ਦੰਡੋਂ ਕਿਸ ਬਿਧ ਭੱਜੋਗੇ॥੩੪॥ ਇਸ ਲਈ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਪਿਕੰਬਰ ਅਤੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟੋਗੇ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਓਗੇ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਰ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ੜ੍ਹੇ ਮਾਰੋਗੇ ਅਤੇ ਸਹਿਰ ਸਹਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਪਓਗੇ॥੩੫॥ ਤਾਂਕਿ ਧਰਮੀਆਂ ਦਾ ਜਿਤਨਾ ਲ-
ਹੂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵਹਾਇਆ ਗਿਆ ਹਾਬਿਲ ਧਰਮੀ ਦੇ ਲਹੂ ਤੋਂ ਲਾਕੇ ਬਰਖੀਆ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜਕਰੀ-
ਆ ਦੇ ਲਹੂ ਤੀਕੁ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸਭੋ ਤੁਹਾਡੇ
ਜੁੰਮੇ ਆਵੇ॥੩੬॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਭ ਕੁਛ ਇਸ ਪੀਹੜੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੁੰ-
ਮੇ ਆਊਗਾ॥ ॥੩੭॥ ਹੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਯਰੂਸਲੀਮ ਤੂੰ ਜੋ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ
ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲ੍ਹ ਘੱਲੇ ਗਏ ਪਥਰਾਉ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਮੈਂ ਕਿਤਨੀ ਵਾਰੀ ਚਾਹਿ-
ਆ ਜੋ ਤੇਰੇ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਕੱਠੇ ਕਰਾਂ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕੁਕੜੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੰਭਾਂ ਦੇ ਹੇਠ
ਕੱਠੇ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸਾਂ ਨਾ ਚਾਹਿਆ॥੩੮॥ ਵੇਖੋ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਉਜਾੜ ਛੱਡਿ-
ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥੩੯॥ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਏਦੋਂ ਅੱਗੇ ਫੇਰ ਨਾ ਵੇਖੋਗੇ
ਜਦ ਤੋੜੀ ਇਹ ਨਾ ਕਹੋਗੇ ਭਈ ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ॥

੨੪ਕਾਂਡ॥

ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ੍ਹਕੇ ਚੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਉ-
ਸ ਕੋਲ੍ਹ ਆਏ ਜੋ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲਣ॥੨॥ ਪਰ ਉ-
ਸ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਚੀਜਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖ-
ਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਐਥੇ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਏਗਾ ਜੋ ਡੇਗਿਆ ਨਾ ਜਾਊ॥
॥੩॥ ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਉਸ ਪਾਸ ਨਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਜੋ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਦ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਆਉ-
ਣ ਅਰ ਜੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਕੀ ਲੱਛਣ ਹੋਊ॥੪॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਚੌਕਸ
ਹੋ ਭਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਭੁਲਾਵੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਾਵੇ॥੫॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਧਾਰਕੇ ਬਥੇਰੇ ਇਹ ਕ-
ਹਿੰਦੇ ਆਉਣਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਣਗੇ॥੬॥ ਅਤੇ
ਤੁਸੀਂ ਲੜਾਈਆਂ ਅਤੇ ਲੜਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਅਵਾਈਆਂ ਸੁਣੋਗੇ। ਖਬਰਦਾਰ ਕਿਤੇ ਘ-
ਬਰਾ ਨਾ ਜਾਣਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਹੀ ਹਨ ਪਰ ਅਜੇ ਅੰਤ ਨਹੀਂ॥੭॥ ਕਿਉਂ
ਜੋ ਕੋਮ ਕੋਮ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਪਾਤਸਾਹੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰੂ ਅਤੇ ਥਾਉਂ ਥਾਉਂ ਕਾਲ ਪੈਣਗੇ ਅ-
ਤੇ ਭੁਚਾਲ ਆਉਣਗੇ॥੮॥ ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਛ ਪੀੜਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲ ਹੈ॥੯॥ ਤਦ ਓਹ ਤੁਹਾ
ਨੂੰ ਦੁਖ ਭੋਗਣ ਲਈ ਫੜਵਾ ਦੇਣਗੇ ਅਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਦੇ ਕਾਰਨ
ਸਰਬੱਤ ਕੋਮਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਣਗੀਆਂ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇ ਬਥੇਰੇ ਠੋਕਰ ਖਾਣ-
ਗੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਫੜਵਾਊਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖੂ॥੧੧॥ ਅਰ ਬਹੁਤ ਝੂਠੇ ਪ-
ਕੰਬਰ ਉੱਠਣਗੇ ਅਤੇ ਬਥੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਣਗੇ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਕੁਧਰਮ ਦੇ ਵਧਣ
ਕਰਕੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਠੰਢੀ ਹੋ ਜਾਊ॥੧੩॥ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਅੰਤ ਤੀਕੁਰ ਸਹੇਗਾ ਸੋਈ ਮੁਕ-
ਤਿ ਪਾਊ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਇਸ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ-
ਤੀ ਜਾਊ ਜੋ ਸਭ ਕੋਮਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਹੋਵੇ ਅਰ ਤਦੋਂ ਅੰਤ ਆਊਗਾ॥ ॥੧੫॥ ਉਪ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੰਦ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉਜਾੜਨਵਾਲੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਚੀਜ ਨੂੰ ਜਿਹ ਦੀ ਖਬਰ ਦਾਨਿਯੇਲ ਪਿ-
ਕੰਬਰ ਨੈ ਦਿੱਤੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਥਾਉਂ ਵਿੱਚ ਖੜੀ ਵੇਖੋਗੇ। ਵਾਚਣਵਾਲਾ ਸਮਝ ਲਵੇ।।੧੬।। ਤਦ
ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਪਹਾੜਾਂ ਉੱਤੇ ਭੱਜ ਜਾਣ।।੧੭।। ਜੇਹੜਾ ਕੋਠੇ ਪੁਰ ਹੋਵੇ ਉਹ
ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸਬਾਬ ਲੈਣ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਉੱਤਰੇ।।੧੮।। ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਹੋ-
ਵੇ ਆਪਣੇ ਲੀੜੇ ਲੈਣ ਨੂੰ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨਾ ਮੁੜੇ।।੧੯।। ਪਰ ਹਮਸੋਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੇਹੜੀਆਂ ਉਨ੍ਹ
ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਭਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਉਣਵਾਲੀਆਂ ਹੋਣ।।੨੦।। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨ
ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਭੱਜਣਾ ਸਿਆਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨਾ ਹੋਵੇ।।੨੧।। ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇ
ਅਜਿਹਾ ਵਡਾ ਕਸਟ ਹੋਊਗਾ ਜੋ ਜਗਤ ਦੇ ਮੁੱਢੋਂ ਲਾਕੇ ਨਾ ਹੁਣ ਤੋੜੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਕਦੇ
ਹੋਊ।।੨੨।। ਅਰ ਜੇ ਓਹ ਦਿਨ ਘਟਾਏ ਨਾ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਰੀਰ ਨਾ ਬਚਦਾ ਪਰ ਓਹ ਦਿਨ
ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਘਟਾਏ ਜਾਣਗੇ।।੨੩।। ਤਦ ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖੇ ਭਈ ਵੇ-
ਖੋ ਮਸੀਹ ਐਥੇ ਜਾਂ ਓਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸੱਚ ਨਾ ਮੰਨਣਾ।।੨੪।। ਕਿਉਂਕਿ ਝੂਠੇ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਪਿ-
ਕੰਬਰ ਉੱਠਣਗੇ ਅਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਡੀਆਂ ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਚਰਜ ਕੰਮ ਵਿਖਾਉ-
ਣਗੇ ਕਿ ਜੇ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਤਾਂ ਓਹ ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਬੀ ਭੁਲਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦੇ।।੨੫।। ਵੇਖੋ
ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ।।੨੬।। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਓਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਣ ਵੇਖੋ ਉਹ ਉਜਾ-
ੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਣਾ। ਵੇਖੋ ਉਹ ਅੰਦਰਲੀਆਂ ਕੋਠੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਸੱਤ ਨਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੰਨਣਾ॥੨੭॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਬਿਜਲੀ ਚੜ੍ਹਦਿਓਂ ਚਮਕਾਰਾ ਮਾਰਕੇ ਲਹਿੰਦੇ ਤੀਕੁ-
ਰ ਦਿਸਦੀ ਹੈ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਆਉਣਾ ਹੋਊਗਾ॥੨੮॥ ਜਿੱਥੇ ਮੁਰਦਾਰ ਹੈ ਉੱ-
ਥੇ ਗਿਰਝਾਂ ਕੱਠੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ॥ ॥੨੯॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਦੇ ਪਿੱ-
ਛੋਂ ਝੱਟ ਸੂਰਜ ਅਨੇਰਾ ਹੋ ਜਾਊ ਅਤੇ ਚੰਦ ਆਪਣੀ ਚਾਂਦਨੀ ਨਾ ਦੇਊ ਅਰ ਤਾਰੇ ਅਕਾਸ
ਥੋਂ ਡਿਗ ਪੈਣਗੇ ਅਤੇ ਅਕਾਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸਕਤੀਆਂ ਹਿਲਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ॥੩੦॥
ਅਰ ਤਦ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਨਿਸਾਨੀ ਅਕਾਸ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਹੋਊਗੀ ਅਰ ਤਦੋਂ ਧਰਤੀ
ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਮਾਂ ਪਿੱਟਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥਾ ਅਰ ਵਡੇ ਤੇਜ ਨਾ-
ਲ ਅਕਾਸ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਵੇਖਣਗੇ॥੩੧॥ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਵਡੀ ਅਵਾ-
ਜ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੂਗਾ ਅਰ ਓਹ ਚੌਹਾਂ ਕੂੰਟਾਂ ਥੋਂ ਅਕਾਸ ਦੇ ਉਸ ਸਿਰੇ ਥੋਂ ਲਾਕੇ ਐ-
ਸ ਸਿਰੇ ਤੀਕੁਰ ਉਹ ਦੇ ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਕੱਠਿਆਂ ਕਰਨਗੇ॥੩੨॥ ਫੇਰ ਹੰਜੀਰ ਦੇ ਬਿਰ-
ਛ ਥੋਂ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਸਿੱਖੋ। ਜਦ ਉਹ ਦੀ ਲਾਗਰ ਕੋਮਲ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਪੱਤੇ ਫੁਟਦੇ ਹਨ ਤਦ ਜਾ-
ਣ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਭਈ ਗਰਮੀ ਦੀ ਰੁੱਤ ਨੇੜੇ ਆਈ ਹੈ॥੩੩॥ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਜਾਂ ਇਹ ਸ-
ਭ ਕੁਛ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਜਾਣ ਲਓ ਜੋ ਉਹ ਨੇੜੇ ਸਗੋਂ ਬੂਹੇ ਪੁਰ ਹੈ॥੩੪॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ
ਕਿ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਏਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਹੋ ਲੈਣ ਇਹ ਪੀਹੜ੍ਹੀ ਬੀਤ ਨਾ ਜਾਊਗੀ॥੩੫॥ ਅਕਾਸ
ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਟਲ ਜਾਣਗੇ ਪਰ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਕਦੇ ਨਾ ਟਲਣਗੇ॥੩੬॥ ਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ਅਤੇ ਘ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ੜੀ ਦੀ ਬਾਬਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਨਾ ਸੁਰਗ ਦੇ ਦੂਤ ਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪਰ ਕੇਵਲ ਪਿਤਾ ॥ ੩੭ ॥ ਪਰ
ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਨੂਹ ਦੇ ਦਿਨ ਸਨ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਆਉਣਾ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਹੋਊ ॥ ੩੮ ॥ ਕਿਉਂਕਿ
ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਪਰਲੋਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਵਿਆਹ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਵਿਆਹੇ ਜਾਂਦੇ ਸ-
ਨ ਉਸ ਦਿਨ ਤੀਕੁਰ ਕਿ ਨੂਹ ਕਿਸਤੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ॥ ੩੯ ॥ ਅਤੇ ਓਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਜਦ
ਤਾਈਂ ਪਰਲੋ ਨਾ ਆਈ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਰੁੜ੍ਹਾ ਕੇ ਲੈ ਨਾ ਗਈ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਆ-
ਉਣਾ ਹੋਊਗਾ ॥ ੪੦ ॥ ਤਦ ਦੋ ਜਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ ਇੱਕ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਊ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੱਡਿ-
ਆ ਜਾਊ ॥ ੪੧ ॥ ਦੋ ਤੀਮੀਆਂ ਚੱਕੀ ਪੀਂਹਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਇੱਕ ਲੈ ਲਈ ਜਾਊ ਅਤੇ ਇੱ-
ਕ ਛੱਡੀ ਜਾਊ ॥ ੪੨ ॥ ਸੋ ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਹੜੇ ਦਿ-
ਨ ਆਊਗਾ ॥ ੪੩ ॥ ਪਰ ਇਹ ਜਾਣੋ ਕਿ ਜੇ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੁੰਦੀ ਭਈ ਚੋਰ ਕਿਸ ਪ-
ਹਿਰ ਆਊਗਾ ਤਾਂ ਜਾਗਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਸੰਨ ਲੱਗਣ ਨਾ ਦਿੰਦਾ ॥ ੪੪ ॥ ਇ-
ਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਤਿਆਰ ਰਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਘੜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਿਤ ਚੇਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉਸੇ ਘੜੀ ਮ-
ਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਆਊਗਾ ॥ ੪੫ ॥ ਉਪਰੰਦ ਉਹ ਮਾਤਬਰ ਅਤੇ ਬੁੱਧਮਾਨ ਚਾਕਰ ਕੌਣ ਹੈ ਕਿ ਜਿ-
ਹ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਚਾਕਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਭਈ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ
ਰਸਤ ਦੇਵੇ ॥ ੪੬ ॥ ਧੰਨ ਉਹ ਚਾਕਰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਦ ਆਵੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰ-
ਦਿਆਂ ਵੇਖੇ ॥ ੪੭ ॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਮਾਲ ਮਤਾ ਉ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਕਰ ਦੇਊਗਾ॥੪੮॥ ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਦੁਸਟ ਚਾਕਰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਖੇ ਜੋ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਚਿਰ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ॥੪੯॥ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਦੇ ਚਾਕਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਸਰਾਬੀਆਂ ਨਾਲ ਖਾਏ ਪੀਏ॥੫੦॥ ਤਾਂ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਘੜੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਉਸ ਚਾਕਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਆਊਗਾ॥੫੧॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਟੁਕੜੇ ਕਰੂ ਅਰ ਕਪਟੀਆਂ ਨਾਲ ਉਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਠਰਾਊ। ਉੱਥੇ ਰੋਣਾ ਅਤੇ ਦੰਦੀਆਂ ਪੀਹਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ॥

੨੫ ਕਾਂਡ॥ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਰਗਾ ਹੋਊਗਾ ਜੇਹੜੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਸਾਲਾਂ ਲੈਕੇ ਲਾੜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਨ ਨਿੱਕਲੀਆਂ॥੨॥ ਅਰ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਤਾਂ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਪੰਜ ਚਤੁਰ ਸੀਆਂ॥੩॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਹੜੀਆਂ ਮੂਰਖ ਸਨ ਉਨਾਂ ਨੈ ਆਪਣੀਆਂ ਮਸਾਲਾਂ ਤਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ ਪਰ ਤੇਲ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਾ ਲਿਆ॥੪॥ ਪਰ ਚਤੁਰਾਂ ਨੈ ਆਪਣੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਆਪਣੀਆਂ ਮਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਲੈ ਲਿਆ॥੫॥ ਅਤੇ ਜਦ ਲਾੜੇ ਨੈ ਚਿਰ ਲਾਇਆ ਓਹ ਸਭ ਊਂਘ ਪਈਆਂ ਅਤੇ ਸੌਂ ਗਈਆਂ॥੬॥ ਅਰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਧੁੰਮ ਪਈ ਔਹ ਲਾੜਾ ਆਇਆ ਉਹ ਦੇ ਮਿਲਨ ਨੂੰ ਨਿੱਕਲੋ॥੭॥ ਤਦ ਉਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੈ ਉੱਠਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮਸਾਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ॥੮॥ ਅਤੇ ਮੂਰਖਾਂ ਨੈ ਚਤੁਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਤੇਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਛ ਸਾਨੂੰ ਦਿਓ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਸਾਲਾਂ ਬੁਝਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ॥੮॥ ਪਰ ਚਤੁਰਾਂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਨਾ ਕਿਤੇ ਸਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁ-
ਹਾਡੇ ਲਈ ਥੁੜ ਨਾ ਜਾਏ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਵੇਚਣਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮੁੱਲ ਲ-
ਓ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਜਦ ਓਹ ਮੁੱਲ ਲੈਣ ਗਈਆਂ ਲਾੜਾ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਜੇਹੜੀਆਂ ਤਿਆਰ
ਸਨ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹਵਾਲੇ ਘਰ ਜਾ ਵੜੀਆਂ ਅਤੇ ਬੂਹਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ॥੧੧॥ ਅ-
ਰ ਪਿੱਛੋਂ ਦੂਜੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਬੀ ਆਈਆਂ ਅਤੇ ਬੋਲੀਆਂ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਸ-
ਡੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿਹ॥੧੨॥ ਪਰ ਉਹ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾ
ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦਾ॥੧੩॥ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ ਕਿਉੁ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਉਸ ਦਿਨ ਅਤੇ ਨਾ
ਉਸ ਘੜੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ॥੧੪॥ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗੀ ਹੈ ਜਿਹ ਨੈ ਪਰਦੇ-
ਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੱਗਿਆਂ ਆਪਣੇ ਚਾਕਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਕੇ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ॥੧੫॥
ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੰਜ ਤੋੜੇ ਦੂਏ ਨੂੰ ਦੋ ਅਤੇ ਤੀਏ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਗੁਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱ-
ਤਾ ਅਤੇ ਪਰਦੇਸ ਨੂੰ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ॥੧੬॥ ਜਿਹ ਨੈ ਪੰਜ ਤੋੜੇ ਲਏ ਸਨ ਉਹ ਨੈ ਝੱਟ ਜਾਕੇ ਉ-
ਨਾਂ ਨਾਲ਼ ਬਣਜ ਬੁਪਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੰਜ ਤੋੜੇ ਕਮਾਏ॥੧੭॥ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਜਿਹ ਨੈ ਦੋ ਲ-
ਏ ਸਨ ਉਹ ਨੈ ਬੀ ਹੋਰ ਦੋ ਖੱਟ ਲਏ॥੧੮॥ ਪਰ ਜਿਹ ਨੈ ਇੱਕੋ ਲਿਆ ਸੀ ਉਹ ਨੈ ਜਾਕੇ ਧਰਤੀ
ਪੁੱਟੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਰੁਪੱਯਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਦਿੱਤਾ॥੧੯॥ ਅਰ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਉ-
ਨਾਂ ਚਾਕਰਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਥੋਂ ਲੇਖਾ ਲੈਣ ਲੱਗਾ॥੨੦॥ ਸੋ ਜਿਹ ਨੈ ਪੰਜ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੋੜੇ ਲਏ ਸਨ ਉਹ ਨੈ ਕੋਲ਼ ਆਣਕੇ ਹੋਰ ਪੰਜ ਤੋੜੇ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਤੈਂ ਮੈ ਨੂੰ ਪੰਜ ਤੋੜੇ ਸੌਂਪੇ ਸਨ ਵੇਖ ਮੈਂ ਪੰਜ ਤੋੜੇ ਹੋਰ ਬੀ ਖੱਟੇ॥੨੧॥ ਉਹ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾਤਬਰ ਚਾਕਰ ਸਾਬਾਸੇ। ਤੂੰ ਤਾਂ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਵਿਚ ਮਾਤਬਰ ਨਿੱਕਲਿਆ ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉੱਤੇ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਖੁਸੀ ਵਿਚ ਸਾਮਿਲ ਹੋ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਜਿਹ ਨੈ ਦੋ ਤੋੜੇ ਲਏ ਸਨ ਉਹ ਬੀ ਪਾਸ ਆਣਕੇ ਬੋਲਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਤੈਂ ਮੈ ਨੂੰ ਦੋ ਤੋੜੇ ਸੌਂਪੇ ਸਨ ਵੇਖ ਮੈਂ ਦੋ ਤੋੜੇ ਹੋਰ ਬੀ ਖੱਟੇ॥੨੩॥ ਉਹ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾਤਬਰ ਚਾਕਰ ਸਾਬਾਸੇ। ਤੂੰ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਵਿਚ ਮਾਤਬਰ ਨਿੱਕਲਿਆ ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉੱਤੇ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਖੁਸੀ ਵਿਚ ਸਾਮਿਲ ਹੋ॥੨੪॥ ਫੇਰ ਜਿਹ ਨੈ ਇੱਕ ਤੋੜਾ ਲਿਆ ਸੀ ਉਹ ਬੀ ਕੋਲ਼ ਆਣਕੇ ਬੋਲਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰੜਾ ਆਦਮੀ ਹੈਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੈਂ ਨਹੀਂ ਬੀਜਿਆ ਉੱਥੋਂ ਵੱਢਦਾ ਹੈਂ ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਨਹੀਂ ਖਿੰਡਾਇਆ ਉੱਥੋਂ ਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ॥੨੫॥ ਸੋ ਮੈਂ ਡਰਿਆ ਅਤੇ ਜਾਕੇ ਤੇਰੇ ਤੋੜੇ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਲੁਕਾ ਦਿੱਤਾ ਆਹ ਆਪਣਾ ਲੈ ਲੈ॥੨੬॥ ਉਹ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਓਇ ਦੁਸਟ ਅਤੇ ਆਲਸੀ ਚਾਕਰ ਤੈਂ ਜਾਣਿਆ ਭਈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬੀਜਿਆ ਉੱਥੋਂ ਵੱਢਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਖਿੰਡਾਇਆ ਉੱਥੋਂ ਕਠਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ॥੨੭॥ ਇਸੇ ਲਈ ਤੈ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਰੁਪੱਯੇ ਸਰਾਫਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਣਕੇ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਬਿਆਜ ਸੁਧਾ ਲੈਂਦਾ॥੨੮॥ ਸੋ ਉਹ ਤੋੜਾ ਉਸ ਕੋ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲੋਂ ਲੈ ਲਓ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਾਸ ਦਸ ਤੋੜੇ ਹਨ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿਓ॥੨੯॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਕੁਛ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਊ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਊ ਪਰ ਜਿਸ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਜੋ ਉਹ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਬੀ ਫੇਰ ਲਿਆ ਜਾਊ॥੩੦॥ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਕੰਮੇ ਚਾਕਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਦੇ ਅੰਧ ਘੋਰ ਵਿੱਚ ਕੱਢ ਦਿਓ। ਉੱਥੇ ਰੋਣਾ ਅਤੇ ਦੰਦੀਆਂ ਪੀਹਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ॥ ॥੩੧॥ ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਆਪਣੇ ਤੇਜ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਦੂਤਾਂ ਸਣੇ ਆਊਗਾ ਤਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤੇਜ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬੈਠੂ॥੩੨॥ ਅਰ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਰ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਅਯਾਲੀ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਬਕਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਓਸੇ ਤਰਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਏ ਥੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰੂ॥੩੩॥ ਅਤੇ ਉਹ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਅਰ ਬਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਖੜੀਆਂ ਕਰੂ॥੩੪॥ ਤਦ ਪਾਤਸਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹੋਣ ਆਖੂ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਮੁਬਾਰਕ ਲੋਕੋ ਆਓ ਜਿਹੜਾ ਰਾਜ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮੁੱਢੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਵੋ॥੩੫॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਭੁੱਖਾ ਸਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਖਾਣ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਤਿਹਾਇਆ ਸਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਇਆ। ਮੈਂ ਪਰਦੇਸੀ ਸਾਂ ਅਰ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਉਤਾਰਿਆ॥੩੬॥ ਨੰਗਾ ਸਾਂ ਅਰ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਨਾਇਆ। ਮੈਂ ਰੋਗੀ ਸਾਂ ਅਰ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰੀ ਖਬਰ ਲਈ। ਮੈਂ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਸਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਏ॥੩੭॥ ਤਦ ਧਰਮੀ ਲੋਕ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਉੱਤਰ ਦੇਣਗੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਅਸਾਂ ਕਦ ਤੈਨੂੰ ਭੁੱਖਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਖੁਆਲਿਆ ਜਾਂ ਤਿਹਾਇਆ ਅਤੇ ਪਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਾਇਆ॥ ੩੮॥ ਕਦ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਪਰਦੇਸੀ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਉਤਾਰਿਆ ਜਾਂ
ਨੰਗਾ ਅਤੇ ਪਹਿਨਾਇਆ॥ ੩੯॥ ਕਦ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਰੋਗੀ ਜਾਂ ਕੈਦੀ ਵੇਖਿਆ ਅਰ ਤੇਰੇ ਕੋ-
ਲ ਆਏ॥ ੪੦॥ ਅਤੇ ਪਾਤਸਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇਊਗਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ
ਜਦ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਬੋਂ ਛੋਟੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਇਹ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ-
ਤਾ॥ ੪੧॥ ਤਦ ਜੇਹੜੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਹੋਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ਉਹ ਕਹੇਗਾ ਹੇ ਸਰਾਪੇ ਹੋਇਓ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ
ਉਸ ਸਦੀਪਕ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਚੱਲੇ ਜਾਓ ਜਿਹੜੀ ਸਤਾਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀ-
ਤੀ ਹੋਈ ਹੈ॥ ੪੨॥ ਕਿਉ ਜੋ ਮੈਂ ਭੁੱਖਾ ਸਾਂ ਅਰ ਤੁਸਾਂ ਮੇ ਨੂੰ ਨਾ ਖੁਆਲਿਆ ਮੈਂ ਤਿਹਾਇਆ
ਸਾਂ ਅਰ ਤੁਸਾਂ ਮੇਨੂੰ ਨਾ ਪਿਆਇਆ॥ ੪੩॥ ਮੈਂ ਪਰਦੇਸੀ ਸਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਮੇਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘ-
ਰ ਨਾ ਉਤਾਰਿਆ। ਨੰਗਾ ਸਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਮੇਨੂੰ ਨਾ ਪਹਿਨਾਇਆ। ਰੋਗੀ ਅਤੇ ਕੈਦੀ ਸਾਂ ਅਰ
ਤੁਸਾਂ ਮੇਰੀ ਖਬਰ ਨਾ ਲਈ॥ ੪੪॥ ਤਦ ਓਹ ਬੀ ਉੱਤਰ ਦੇਣਗੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਕਦ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਭੁੱ-
ਖਾ ਜਾਂ ਤਿਹਾਇਆ ਜਾਂ ਪਰਦੇਸੀ ਜਾਂ ਨੰਗਾ ਜਾਂ ਰੋਗੀ ਜਾਂ ਕੈਦੀ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਟਹਿਲ
ਨਾ ਕੀਤੀ॥ ੪੫॥ ਤਦ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਉੱਤਰ ਦੇਊਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ
ਜਦ ਤੁਸਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਬੋਂ ਛੋਟਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਇਹ ਨਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾ ਕੀਤਾ
॥ ੪੬॥ ਅਤੇ ਏਹ ਸਦੀਪਕ ਦੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਪਰ ਧਰਮੀ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਵਿੱਚ॥

੨੬ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਏਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਹਟਿਆ ਤਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ॥ ੨॥ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਦੋਹੁੰ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਪਸਾਹ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਹੋ-
ਊਗਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਫੜਵਾਇਆ ਜਾਊ॥ ੩॥ ਤਦ
ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬੁਜ਼ੁਰਗ ਕਯਾਫ਼ਾ ਨਾਮੇ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਵੇਹੜੇ ਵਿੱਚ ਕੱਠੇ
ਹੋਏ॥ ੪॥ ਅਰ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਛਲ੍ਹ ਨਾਲ੍ਹ ਫੜਕੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਯੇ॥ ੫॥ ਪਰ ਉ-
ਨਾਂ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਕਿਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਲਵਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਏ॥ ੬॥ ਅਤੇ
ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਬੈਤਅਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਮਊਨ ਕੋੜ੍ਹੀ ਦੇ ਘਰ ਸੀ॥ ੭॥ ਤਾਂ ਇੱਕ ਤੀਮੀਂ ਮਹਿੰਗ
ਮੁੱਲਾ ਅਤਰ ਸੀਸੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਈ ਅਰ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਬੈਠ
ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਪਾਇਆ॥ ੮॥ ਪਰ ਸਿੱਖ ਇਹ ਵੇਖਕੇ ਖਿਝ੍ਹ ਗਏ ਅਤੇ
ਬੋਲੇ ਇਹ ਨੁਕਸਾਨ ਕਾਹ ਨੂੰ ਹੋਇਆ॥ ੯॥ ਕਿਉਂਕਿ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਵਡੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ
ਵਿਕਦਾ ਅਤੇ ਕੰਗਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ॥ ੧੦॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਇਹ ਜਾਣਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿ-
ਆ ਇਸ ਤੀਮੀਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਔਖਿਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਰਤਾਵਾ
ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ੧੧॥ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਗਾਲ ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ੍ਹ ਹਨ ਪਰ ਮੈਂ ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ੍ਹ ਨ-
ਹੀਂ ਹਾਂ॥ ੧੨॥ ਕਿ ਇਹ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਅਤਰ ਮੇਰੀ ਦੇਹੀ ਉੱਤੇ ਪਾਇਆ ਸੋ ਮੇਰੇ ਕਫਨਾਉਣ ਦ-
ਫਨਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ੧੩॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ
ਕਿਤੇ ਇਸ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉੱਥੇ ਇਹ ਬੀ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਦੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਯਾਦਗਾਰੀ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਊ॥ ॥੧੪॥ ਤਦ ਉਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਜਿਹ ਦਾ ਨਾਉਂ ਯ-
ਹੂਦਾ ਇਸਕਰਿਯੂਤੀ ਸੀ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਆਖਿਆ॥੧੫॥ ਜੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ
ਫੜਵਾ ਦਿਆਂ ਤਾਂ ਮੈ ਨੂੰ ਕੀ ਦਿਓਗੇ। ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਤੀਹ ਰੁਪੱਯੇ ਚੁਕਾਏ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ
ਵੇਲਿਓਂ ਉਹ ਦੇ ਫੜਵਾਉਣ ਦਾ ਦਾਉ ਲੱਭਦਾ ਸੀ॥ ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਪਤੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਤਿ-
ਉਹਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਖ-
ਣ ਲਈ ਪਸਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਿਯੇ॥੧੮॥ ਤਾਂ ਉਹ ਨੈ ਕਿਹਾ ਸਹਿਰ ਵਿੱਚ ਫਲਾਣੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਉ-
ਹ ਨੂੰ ਕਹੋ ਭਈ ਗੁਰੂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਵੇਲਾ ਨੇੜੇ ਆ ਢੁਕਿਆ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ
ਤੇਰੇ ਘਰ ਪਸਾਹ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਕਰਾਂਗਾ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁ-
ਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਕਰਿਆ ਅਤੇ ਪਸਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸੰਝ ਹੋਈ
ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਸਣੇ ਬੈਠਾ ਖਾਂਦਾ ਸੀ॥੨੧॥ ਅਰ ਜਦ ਓਹ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ ਉਸ ਨੈ ਕਿਹਾ
ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਮੈ ਨੂੰ ਫੜਵਾਊਗਾ॥੨੨॥ ਤਾਂ ਓਹ ਬ-
ਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲੱਗਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕੀ ਉਹ ਮੈਂ ਹਾਂ॥੨੩॥ ਉਹ
ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹ ਨੈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਥਾਲੀ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਪਾਇਆ ਹੈ ਉਹੋ ਮੈ ਨੂੰ ਫੜਵਾਊਗਾ
॥੨੪॥ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹਾ ਕੁ ਉਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਪਰ ਹਾਇ
ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਜਿਹ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਫੜਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਈ ਭੁਲਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਉਹ ਨਿੱਜ ਜੰਮਦਾ ॥ ੨੫ ॥ ਤਦ ਯਹੂਦਾ ਜਿਹ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਵਾਇਆ
ਅੱਗੋਂ ਬੋਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਕੀ ਉਹ ਮੈਂ ਹਾਂ । ਓਨ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੈਂ ਆਪੇ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ॥ ੨੬ ॥
ਅਤੇ ਜਦ ਓਹ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਰੋਟੀ ਲਈ ਅਤੇ ਬਰਕਤ ਦੇਕੇ ਤੋੜੀ ਅਰ ਸਿੱਖ
ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਲਓ ਖਾਓ ਇਹ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਹੈ ॥ ੨੭ ॥ ਫੇਰ ਉਹ ਨੈ ਪਿਆਲਾ ਲੈਕੇ ਸੁਕਰ
ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੀਓ ॥ ੨੮ ॥ ਕਿਉ ਜੋ ਇਹ ਮੇਰਾ
ਲਹੂ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਨੇਮ ਦਾ ਲਹੂ ਜਿਹੜਾ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫੀ ਲਈ ਵ-
ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥ ੨੯ ॥ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਏਦੋਂ ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾਖ ਰਸ
ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਪੀਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੀਕੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨ-
ਵਾਂ ਨਾ ਪੀਵਾਂ ॥ ੩੦ ॥ ਫੇਰ ਓਹ ਭਜਨ ਗਾਕੇ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਨਿੱਕਲ ਗਏ ॥ ੩੧ ॥ ਤਦ
ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੁਸੀਂ ਸੱਭੇ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਠੋਕਰ ਖਾਵੋਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਿ-
ਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਅਯਾਲੀ ਨੂੰ ਮਾਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇੱਜੜ ਦੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਖਿੱਲਰ ਜਾਣਗੀਆਂ
॥ ੩੨ ॥ ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਤੁਹਾਥੋਂ ਅੱਗੇ ਗਲੀਲ ਨੂੰ ਜਾਵਾਂਗਾ ॥ ੩੩
॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਾਵੇਂ ਤੇਰੇ ਕਾਰਨ ਸੱਭੇ ਠੋਕਰ ਖਾਣ ਪਰ ਮੈਂ ਠੋਕਰ
ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਖਾਵਾਂਗਾ ॥ ੩੪ ॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਅੱਜ ਰਾ-
ਤ ਕੁੱਕੜ ਦੇ ਬਾਂਗ ਦੇਣ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਂਗਾ ॥ ੩੫ ॥ ਪਤਰਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਭਾਵੇਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮੈ ਨੂੰ ਮਰਨਾ ਬੀ ਪਵੇ ਤਾਂ ਬੀ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਦੇ ਨਾ ਕਰਾਂਗਾ ਅ-
ਤੇ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਬੋਲੇ॥ ੩੬॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗਤਸਮਨੀ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਬਾਉਂ ਆ-
ਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਐੱਥੇ ਬੈਠੋ ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂ॥ ੩੭
॥ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਅਰ ਜਬਦੀ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਉਹ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਦਿਲਗੀਰ ਹੋਣ ਲ-
ਗਾ॥ ੩੮॥ ਫੇਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੇਰਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੈ ਬਲਕ ਮਰਨ ਵਰਗਾ ਹਾਲ
ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਐੱਥੇ ਠਹਿਰੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ॥ ੩੯॥ ਅਰ ਥੋੜਾ ਅੱਗੇ ਵਧਕੇ ਮੂੰਹ ਭਾਰ
ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੇ ਹੋ ਸੱਕੇ ਤਾਂ ਇਹ ਪਿਆਲਾ
ਮੈਥੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਬਲਕ ਉਹ ਜੋ ਤੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ॥ ੪੦॥ ਅਤੇ
ਸਿੱਖਾਂ ਪਾਸ ਆਣਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਇਹ ਕੀ ਤੁਹਾ
ਥੋਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘੜੀ ਬੀ ਨਾ ਜਾਗ ਹੋਇਆ॥ ੪੧॥ ਜਾਗੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ
ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਓ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਤਿਆਰ ਹੈ ਪਰ ਸਰੀਰ ਢਿੱਲਾ ਹੈ॥ ੪੨॥ ਫੇਰ ਉਹ ਦੂਈ
ਵਾਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਹ ਨੈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਪੀਣ ਬਿ-
ਨਾ ਨਾ ਦੂਰ ਹੋ ਸੱਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੇਰੀ ਮਰਜੀ ਹੈ ਸੋਈ ਹੋਵੇ॥ ੪੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਆਣਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਫੇ-
ਰ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੀਂਦਰ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੀਆਂ॥
੪੪॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਛੱਡਕੇ ਗਿਆ ਅਰ ਉਹੋ ਬਾਤ ਕਹਿਕੇ ਤੀਜੀ ਵਾਰੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥੪੫॥ ਫੇਰ ਸਿੱਖਾਂ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਤੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਵਿਸਰਾਮ ਕਰੋ
ਵੇਖੋ ਘੜੀ ਨੇੜੇ ਆ ਢੁਕੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ॥੪੬॥ ਉੱਠੋ ਚੱਲੀਏ ਵੇਖੋ ਮੇਰਾ ਫੜਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਹੈ॥੪੭॥ ਅਤੇ ਉਹ
ਅਜੇ ਬੋਲਦਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਵੇਖੋ ਯਹੂਦਾ ਜਿਹੜਾ ਉਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ
ਅਤੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬੁਜੁਰਗਾਂ ਦੀ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਵਡੀ ਭੀੜ ਤਲਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਡ
ਗਾਂ ਫੜੀ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ॥੪੮॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਫੜਵਾਉਣਵਾਲੇ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਪ
ਤਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਭਈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚੁੰਮਾਂ ਉਹੋ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਣਾ॥੪੯॥ ਅਰ ਝੱਟ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆ-
ਣਕੇ ਉਹ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ॥੫੦॥ ਅਤੇ ਯਿ-
ਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜਿਸ ਕੰਮ ਵਾਸਤੇ ਤੂੰ ਆਇਆ ਹੈਂ ਸੋ ਕਰ ਲੈ। ਤਦ ਉਨਾਂ ਨੈ ਕੋ-
ਲ ਆਣਕੇ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਪਾਏ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ॥੫੧॥ ਅਰ ਵੇਖੋ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲਦਿ-
ਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੈ ਹੱਥ ਕੱਢਕੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਧੂ ਲਈ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਚਾਕਰ
ਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਉਹ ਦਾ ਕੰਨ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ॥੫੨॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਆਪਣੀ ਤਲ-
ਵਾਰ ਮਿਆਨ ਕਰ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਜੋ ਤਲਵਾਰ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਉਨਾਂ ਦਾ ਨਾਸ
ਹੋ ਜਾਊ॥੫੩॥ ਕੀ ਤੂੰ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲੋਂ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ
ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਫੌਜਾਂ ਥੋਂ ਵਧੀਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਾਜਰ ਨਾ ਕਰੂ॥੫੪॥ ਫੇਰ ਓ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹ ਲਿਖਤਾਂ ਭਈ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ ਕਿੱਕੁਰ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ॥੫੫॥ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਯਿਸੂ
ਨੈ ਉਸ ਭੀੜ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਤਲਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਡਾਂਗਾਂ ਫੜੀ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਧਾੜਵੀ ਵਾਂਗੂ ਫ
ੜਨ ਨੂੰ ਨਿੱਕਲੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਰੋਜ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਕੇ ਉਪਦੇਸ ਦਿਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਫੜਿਆ
॥੫੬॥ ਪਰ ਇਹ ਸਭੋ ਕੁਛ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ ਜੋ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ-
ਣ। ਤਦ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਉਹ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਭੱਜ ਗਏ ॥੫੭॥ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਸੀ ਸੋ
ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਕਯਾਫਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਿੱਥੇ ਰੱਬੀ ਅਰ ਬੁਜੁਰਗ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਉਹ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ
॥੫੮॥ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਕੁਛ ਵਿੱਥ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਵੇਹੜੇ ਤੀਕੁ ਚੱ-
ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਜਾਕੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਭਈ ਵੇਖੇ ਜੋ ਓੜਕ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥੫੯
॥ ਅਤੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਅਰ ਸਾਰੀ ਮਹਾ ਸਭਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹ ਦੇ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਲਈ ਝੂਠੀ
ਉਗਾਹੀ ਢੂੰਢਦੀ ਸੀ ॥੬੦॥ ਪਰ ਨਾ ਲੱਭੀ ਭਾਵੇਂ ਝੂਠੇ ਉਗਾਹ ਬਹੁਤ ਆਏ। ਪਰ ਓੜਕ ਨੂੰ ਦੋ
ਜਣੇ ਅੱਗੇ ਆਣਕੇ ਬੋਲੇ ॥੬੧॥ ਜੋ ਇਹ ਨੈ ਆਖਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਢਾਹਕੇ ਤਿੰ-
ਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੂੰ ਬਣਾ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ ॥੬੨॥ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਨੈ ਖਲੋਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆ-
ਖਿਆ ਕੀ ਤੂੰ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿਦਾ ਏਹ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀ ਉਗਾਹੀ ਦਿਦੇ ਹਨ ॥੬੩॥ ਪਰ ਯਿਸੂ
ਚੁਪ ਹੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ
ਸੌਂਹ ਦਿਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੇ ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ॥੬੪॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਾਂ ਤੈਂ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਬਲਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਏਦੋਂ ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸ-
ਕਤਿ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਕਾਸ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖੋਗੇ॥੬੫
॥ ਤਦ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਨੈ ਆਪਣੇ ਲੀੜੇ ਪਾੜਕੇ ਆਖਿਆ ਇਹ ਕੁਫਰ ਬੋਲ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ
ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਉਗਾਹਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਹੁਣੇ ਤੁਸਾਂ ਇਹ ਕੁਫਰ ਸੁਣਿਆ ਤੁਹਾਡੀ ਕੀ
ਸਲਾਹ ਹੈ॥੬੬॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਇਹ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੈ॥੬੭॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਹ
ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਥੁੱਕਿਆ ਅਰ ਉਹ ਨੂੰ ਮੁੱਕੇ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੈ ਚਪੇੜਾਂ ਮਾਰਕੇ ਕਿਹਾ॥੬੮॥
ਹੇ ਮਸੀਹ ਸਾਨੂੰ ਅਗੰਮ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਦੱਸ ਤੈ ਨੂੰ ਕਿਹ ਨੈ ਮਾਰਿਆ॥੬੯॥ ਅਤੇ ਪਤਰਸ
ਬਾਹਰ ਵੇਹੜੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਰ ਇੱਕ ਗੋੱਲੀ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਆਣਕੇ ਬੋਲੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਗਲੀ-
ਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਤੂੰ ਬੀ ਸੀ॥੭੦॥ ਪਰ ਉਹ ਨੈ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੁੱਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾ-
ਣਦਾ ਤੂੰ ਕੀ ਬੋਲਦੀ ਹੈਂ॥੭੧॥ ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਬਾਹਰ ਡੇਉੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਦੂਈ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ
ਵੇਖਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਉੱਥੇ ਸਨ ਆਖਿਆ ਇਹ ਬੀ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ॥੭੨॥
ਅਤੇ ਉਹ ਸੌਂਹ ਖਾਕੇ ਫੇਰ ਮੁੱਕਰ ਗਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ॥੭੩॥ ਅਰ
ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਜੇਹੜੇ ਉੱਥੇ ਖੜੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੱਚੀ ਮੁੱਚੀ
ਤੂੰ ਬੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈਂ ਤੇਰੀ ਬੋਲੀ ਜੋ ਪਈ ਦੱਸਦੀ ਹੈ॥੭੪॥ ਤਦ ਉਹ ਸਰਾਪ ਦੇਣ ਅਰ ਸੌਂ-
ਹ ਖਾਣ ਲੱਗਾ ਭਈ ਮੈਂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਓਵੇਂ ਕੁੱਕੜ ਨੈ ਬਾਂਗ ਦਿੱਤੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥੭੫॥ ਤਦੋਂ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਉਹ ਬਾਤ ਚੇਤੇ ਆਈ ਜਿਹੜੀ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਖੀ ਸੀ ਜੋ ਕੁੱਕੁੜ ਦੇ ਬਾਂਗ ਦੇਣ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਂਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਅਰ ਭੁੱਭਾਂ ਮਾਰਕੇ ਰੋਇਆ॥

੨੭ਕਾਂਡ॥

ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬੁਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ॥੨॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਲੈ ਗਏ ਅਰ ਪਿਲਾਤੁਸ ਹਾਕਮ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ॥ ॥੩॥ ਤਦ ਯਹੂਦਾ ਜਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਵਾਇਆ ਸੀ ਇਹ ਵੇਖਕੇ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਪਛਤਾਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਤੀਹ ਰੁਪੱਯੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਰ ਬੁਜ਼ੁਰਗਾਂ ਕੋਲ਼ ਮੋੜ ਲਿਆਇਆ॥੪॥ ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ ਮੈਂ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਜੋ ਨਿਰਦੋਸ ਜਿੰਦ ਨੂੰ ਫੜਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਓਹ ਬੋਲੇ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਤੂੰ ਹੀ ਜਾਣ॥੫॥ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੁਪੱਯਾਂ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਕੇ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ਅਰ ਜਾਕੇ ਆਪੇ ਫਾਹਾ ਲੈ ਲਿਆ॥੬॥ ਅਤੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਨੈ ਰੁਪੱਯੇ ਲੈਕੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਲਹੂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਹੈ॥੭॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਮਤਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ਼ ਇੱਕ ਘੁਮਿਆਰ ਦਾ ਖੇਤ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਦੇ ਦੱਬਣ ਲਈ ਮੁੱਲ ਲਿਆ॥੮॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਖੇਤ ਅੱਜ ਤੀਕੁਰ ਲਹੂ ਦਾ ਖੇਤ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ॥੯॥ ਤਦ ਜਿਹੜਾ ਬਚਨ ਯਿਰਮੀਆ ਪਿਕੰਬਰ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਤੀਹ ਰੁ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪੱਜੇਲਏ ਅਰਬਾਤ ਉਸਦਾ ਮੁੱਲ ਜਿਹ ਦਾ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਵੰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਨਿਆਂ ਨੈ ਮੁੱਲ ਠ-
ਰਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਘੁਮਿਆਰ ਦੇ ਖੇਤ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹਾ ਕੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨੈ ਮੈ ਨੂੰ
ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ॥ ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਹਾਕਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਸੀ ਅਰ ਹਾ-
ਕਮ ਨੈ ਉਸ ਥੋਂ ਇਹ ਪੁੱਛਿਆ ਭਲਾ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਤੂੰ ਹੈਂ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆ-
ਖਿਆ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ॥ ੧੨॥ ਅਤੇ ਜਦ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਅਰ ਬੁਜੁਰਗ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੋਸ ਲਾਉਂਦੇ
ਸਨ ਉਹ ਕੁਛ ਜਵਾਬ ਨਾ ਸੀ ਦਿੰਦਾ॥ ੧੩॥ ਤਦ ਪਿਲਾਤੂਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਸੁਣਦਾ ਨਹੀਂ
ਜੋ ਏਹ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿੰਨੀਆਂ ਉਗਾਹੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ॥ ੧੪॥ ਪਰ ਓਨ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦਾ ਬੀ
ਜਵਾਬ ਨ ਦਿੱਤਾ ਐੱਥੋਂ ਤੀਕੁ ਜੋ ਹਾਕਮ ਨੈ ਬਹੁਤ ਅਚੰਭਾ ਕੀਤਾ॥ ੧੫॥ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਦੀ ਇਹ
ਰੀਤ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਤਿਉਹਾਰ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਜਿਹ ਨੂੰ ਓਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਛੱਡਦਾ ਹੁੰਦ
ਸੀ॥ ੧੬॥ ਅਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਨਾਂ ਦਾ ਬਰੱਬਾਸ ਕਰਕੇ ਇਕ ਨਾਮੀ ਕੈਦੀ ਸੀ॥ ੧੭॥ ਸੋ ਜਾਂ ਓਹ
ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਪਿਲਾਤੂਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਤਰ ਛੱ-
ਡ ਦਿਆਂ। ਬਰੱਬਾਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ॥ ੧੮॥ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣ-
ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਸੀ॥ ੧੯॥ ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ
ਉਹ ਦੀ ਤੀਮੀ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਅਖਵਾ ਭੇਜਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਉਸ ਧਰਮੀ ਨਾਲ ਕੁਛ ਵਾਸਤਾ ਨਾ ਰੱਖ ਕਿਉਂ ਜੋ
ਮੈਂ ਅੱਜ ਸੁਫਨੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਸਬੱਬ ਵਡਾ ਦੁਖ ਡਿੱਠਾ॥ ੨੦॥ ਪਰ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਬੁਜੁਰ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗਾਂ ਨੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ ਜੋ ਬਰੱਬਾਸ ਨੂੰ ਮੰਗੋ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰੋ॥੨੧॥ ਫੇਰ ਹਾਕ-
ਮ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਤਰ ਛੱਡ
ਦਿਆਂ। ਓਹ ਬੋਲੇ ਬਰੱਬਾਸ ਨੂੰ॥੨੨॥ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਫੇਰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀ
ਹ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ। ਓਹ ਸਭ ਬੋਲੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਵੇ॥੨੩॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ
ਆਖਿਆ ਉਹ ਨੈ ਕੀ ਬੁਰਿਆਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਬੀ ਡੰਡ ਪਾਕੇ ਕਿਹਾ ਉਹ ਸਲੀਬ
ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਵੇ॥੨੪॥ ਜਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਬੀ
ਰੌਲ਼ਾ ਪੈਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਦ ਉਹ ਨੈ ਪਾਣੀ ਲੈਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਧੋਤੇ ਅਤੇ ਕਿਹਾ
ਮੈਂ ਇਸ ਧਰਮੀ ਦੇ ਲਹੂ ਥੋਂ ਨਿਰਦੋਸ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ॥੨੫॥ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਉ-
ਹ ਦਾ ਲਹੂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਅਰ ਸਾਡੀ ਉਲਾਦ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇ॥੨੬॥ ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਬਰੱਬਾਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖ-
ਾਤਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਕੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ॥
॥੨੭॥ ਤਦ ਹਾਕਮ ਦੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦਿਵਾਨਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਕੇ ਸਾਰਾ
ਜਥਾ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਕੱਠਾ ਕੀਤਾ॥੨੮॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਲਾਹਕੇ ਕਿਰਮਚੀ ਚੋਗਾ ਉਹ ਨੂੰ ਪ-
ਹਿਨਾਇਆ॥੨੯॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਤਾਜ ਗੁੰਦਕੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਕਾਨਾ ਉਹ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੋਡੇ ਨਿਵਾਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਠੱ-
ਠਾ ਮਾਰਕੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸਲਾਮ॥੩੦॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਸ ਪੁਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਥੁੱਕਿਆ ਅਰ ਉਹ ਕਾਨਾ ਲੈਕੇ ਉਹਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਮਾਰਿਆ॥ ੩੧॥ ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਨੂੰ ਠੱਠਾ ਕ-
ਰਹਟੇ ਤਦ ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਹ ਚੋਗਾ ਉਹਦੇ ਉੱਤੋਂ ਲਾਹ ਲਿਆ ਅਰ ਉਸੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ
ਏ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ॥ ॥੩੨॥ ਅਤੇ ਜਦ
ਓਹ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਉਨਾਂ ਨੈ ਸਮਊਨ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਕੁਰੇਨੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ। ਉਹ ਨੂੰ ਵਿ-
ਗਾਰੇ ਫੜਿਆ ਜੋ ਉਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਚੁੱਕਕੇ ਲੈ ਚੱਲੇ॥ ੩੩॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਥਾਉਂ ਵਿੱਚ ਆ-
ਏ ਜਿਹ ਦਾ ਨਾਉਂ ਗਲਗਥਾ ਅਰਥਾਤ ਖੋਪਰੀ ਦਾ ਥਾਉਂ ਸੀ॥ ੩੪॥ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੈ ਪਿੱਤ ਦੇ
ਨਾਲ ਮਿਲਾਈ ਹੋਈ ਵੈਨ ਉਹ ਨੂੰ ਪੀਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਚੱਖਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪੀਣਾ ਨਾ
ਚਾਹਿਆ॥ ੩੫॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਅਤੇ ਗੁਣੇ ਪਾਕੇ ਉਹਦੇ ਕੱ-
ਪੜੇ ਵੰਡ ਲਏ॥ ੩੬॥ ਅਰ ਬੈਠਕੇ ਉੱਥੇ ਉਹ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਲੱਗੇ॥ ੩੭॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੈ
ਉਹ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉਤਾਹਾਂ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੀ ਦੋਸਪਤ੍ਰੀ ਲਾਈ ਜੋ ਇਹ ਯਿਸੂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਤ-
ਸਾਹ ਹੈ॥ ੩੮॥ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਧਾੜਵੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਸੱਜੇ
ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੱਬੇ॥ ੩੯॥ ਅਤੇ ਆਉਣ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮਿਹਣਾ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਸਿਰ ਹਲ
ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ॥ ੪੦॥ ਭਈ ਤੂੰ ਜਿਹੜਾ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਢਾਹਕੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਂਦਾ
ਸੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲੈ। ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੋਂ ਉੱਤਰ ਆ॥
੪੧॥ ਅਰ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਨੈ ਬੀ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁਜੁਰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਠੱਠਾ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ॥੪੨॥ ਉਸ ਨੈ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ
ਬਚਾ ਸੱਕਦਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਇਸਰਾਈਲ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਲੀਬੋਂ ਉੱਤਰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਅ-
ਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਾਂਗੇ॥੪੩॥ ਉਹ ਨੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪੁਰ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹ
ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਛੁਡਾਵੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਆਖਿਆ ਸੀ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁ-
ਤ੍ਰ ਹਾਂ॥੪੪॥ ਅਰ ਧਾੜਵੀ ਬੀ ਜੇਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਗਏ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਉ-
ਹ ਨੂੰ ਬੋਲੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਸਨ॥ ॥੪੫॥ ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰਾਂ ਥੋਂ ਲਾਕੇ ਤੀਏ ਪਹਿਰ ਤੀ-
ਕੁਰ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਨੇਰਾ ਰਿਹਾ॥੪੬॥ ਅਰ ਤੀਏ ਕੁ ਪਹਿਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾ-
ਲ ਪੁਕਾਰਕੇ ਕਿਹਾ ਏਲੀ ਏਲੀ ਲਮਾ ਸਬਕਤਾਨੀ ਜਿਹਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇ-
ਸੁਰ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ॥੪੭॥ ਅਤੇ ਕਿਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਹੜੇ ਉੱਥੇ
ਖੜੇ ਸਨ ਸੁਣਕੇ ਬੋਲੇ ਇਹ ਇਲੀਆਸ ਨੂੰ ਅਵਾਜ ਮਾਰਦਾ ਹੈ॥੪੮॥ ਅਰ ਝੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱ-
ਚੋਂ ਇੱਕ ਨੈ ਦੌੜਕੇ ਸਪੰਜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਿਰਕੇ ਨਾਲ ਭੇਵਿਆ ਅਤੇ ਕਾਨੇ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਉਹ
ਨੂੰ ਚੁਸਾਇਆ॥੪੯॥ ਹੋਰਨਾਂ ਆਖਿਆ ਰਹਿਣ ਦਿਹ ਅਸੀਂ ਵੇਖੀਏ ਭਲਾ ਇਲੀਆਸ
ਉਹ ਦੇ ਬਚਾਉਣ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ॥੫੦॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਫੇਰ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਕੇ ਪ੍ਰਾ-
ਣ ਛੱਡੇ॥੫੧॥ ਅਰ ਵੇਖੋ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪੜਦਾ ਉੱਪਰੋਂ ਲਾਕੇ ਹੇਠਾਂ ਤਾਈਂ ਪਾਟਕੇ ਦੋ ਹੋ ਗਿਆ
ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਕੰਬੀ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਤਿੜਕ ਗਏ॥੫੨॥ ਅਤੇ ਕਬਰਾਂ ਖੁੱਲ ਗਈਆਂ ਅਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਬਥੇਰੀਆਂ ਲੋਥਾਂ ਜੀ ਉੱਠੀਆਂ ॥ ੫੩ ॥ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ
ਪਿੱਛੋਂ ਓਹ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਹਿਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੱਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ
ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ ॥ ੫੪ ॥ ਅਤੇ ਸੂਬੇਦਾਰ ਅਰ ਜੇਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰ-
ਦੇ ਸਨ ਭੁਚਾਲ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਵਾਰਤਾ ਵੇਖਕੇ ਬਹੁਤ ਡਰੇ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਇਹ ਸੱਚੀ ਮੁੱਚੀ ਪਰਮੇ-
ਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੀ ॥ ੫੫ ॥ ਅਰ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਤੀਮੀਆਂ ਦੂਰੋਂ ਵੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸੀਆਂ ਜੇਹੜੀਆਂ
ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਗਲੀਲ ਥੋਂ ਉਹ ਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਆਈਆਂ ਸਨ ॥ ੫੬ ॥ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਵਿੱਚ ਮਰਿਯਮ ਮਗਦਲੀਨੀ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਅਰ ਯੋਸੇਸ ਦੀ ਮਾਂ ਮਰਿਯਮ ਅਤੇ ਜਬਦੀ
ਦੇ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਸੀ ॥ ॥ ੫੭ ॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸੰਝ ਹੋਈ ਤਾਂ ਯੂਸੁਫ ਨਾਮੇ ਅਰਿਮਥੈਆ
ਦਾ ਇੱਕ ਧਨਮਾਨ ਮਨੁੱਖ ਆਇਆ ਜਿਹੜਾ ਆਪ ਬੀ ਯਿਸੂ ਦਾ ਸਿੱਖ ਸੀ ॥ ੫੮ ॥ ਉਹ ਨੈ
ਪਿਲਾਤੁਸ ਪਾਸ ਜਾਕੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਲੋਥ ਮੰਗੀ। ਤਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਲੋਥ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ
॥ ੫੯ ॥ ਅਤੇ ਯੂਸੁਫ ਨੈ ਲੋਥ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਸਾਫ ਮਹੀਨ ਕੱਪੜੇ ਵਿੱਚ ਵਲੇਟਿਆ ॥ ੬੦ ॥ ਅਰ ਅ
ਪਣੀ ਨਵੀਂ ਕਬਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਜਿਹੜੀ ਉਸ ਨੈ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚ ਖੁਦਵਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਡਾ
ਰਾ ਪੱਥਰ ਕਬਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਰੇੜ੍ਹਕੇ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ॥ ੬੧ ॥ ਅਤੇ ਮਰਿਯਮ ਮਗਦਲੀ-
ਨੀ ਅਰ ਦੂਜੀ ਮਰਿਯਮ ਉੱਥੇ ਕਬਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੀਆਂ ਸੀਆਂ ॥ ॥ ੬੨
॥ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਜਿਹੜਾ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਦਿਨ ਥੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਸੀ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਅਤੇ ਫ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੀਸੀ ਕੱਠੇ ਹੋਕੇ ਪਿਲਾਤੂਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਅਰ ਬੋਲੇ ॥ ੬੩ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਛਲੀਆ ਆਪਣੇ ਜੀਉਂਦੇ ਜੀ ਕਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਤਿਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਜੀ ਉੱਠਾਂਗਾ ॥ ੬੪ ॥ ਇਸ ਲਈ ਹੁਕਮ ਕਰ ਜੋ ਤੀਏ ਦਿਨ ਤੀਕੁਰ ਕਬਰ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕੀਤੀ ਜਾਏ ਕਿਤੇ ਉਹਦੇ ਸਿੱਖ ਆਣਕੇ ਉਹਨੂੰ ਚੁਰਾ ਨਾ ਲੈ ਜਾਣ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਆਖਣ ਭਈ ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਭੁੱਲ ਪਹਿਲੀ ਨਾਲੋਂ ਬੁਰੀ ਹੋਊਗੀ ॥ ੬੫ ॥ ਪਿਲਾਤੂਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਪਹਿਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਜਾਓ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸਮਝੋ ਉਹਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰੋ ॥ ੬੬ ॥ ਸੋ ਓਹ ਗਏ ਅਰ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਮੁਹੁਰ ਲਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਬਰ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਪਹਿਰਾਊਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ॥

੨੮ ਕਾਂਡ ॥ ਜਾਂ ਸਬਤ ਦਾ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਿਆ ਤਾਂ ਹਫਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਪਊ ਫਟਦੇ ਵੇਲੇ ਮਰਿਯਮ ਮਗਦਲੀਨੀ ਅਤੇ ਦੂਈ ਮਰਿਯਮ ਕਬਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਆਈਆਂ ॥ ੨ ॥ ਅਰ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਵਡਾ ਭੁਚਾਲ ਆਇਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦੂਤ ਅਕਾਸੋਂ ਉੱਤਰਿਆ ਅਰ ਨੇੜੇ ਆਣਕੇ ਉਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਰੇੜ੍ਹਕੇ ਲਾਂਭੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬਹਿ ਗਿਆ ॥ ੩ ॥ ਉਹਦਾ ਰੂਪ ਬਿਜਲੀ ਵਰਗਾ ਅਰ ਉਹਦਾ ਬਸਤ੍ਰ ਬਰਫ ਜਿਹਾ ਚਿੱਟਾ ਸੀ ॥ ੪ ॥ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਭੈ ਦੇ ਮਾਰੇ ਰਾਖੇ ਕੰਬ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਾਂਙੂ ਹੋ ਗਏ ॥ ੫ ॥ ਪਰ ਦੂਤ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਤ੍ਰੀਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਡਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚ-

ੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਲਦੀਆਂ ਹੋ॥੬॥ ਉਹ ਐਥੇ ਹੈ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹਾ ਕੁ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ
ਉਹ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ। ਆਓ ਇਹ ਥਾਉਂ ਵੇਖੋ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ॥੭॥ ਅਰ ਛੇਤੀ ਜ
ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਖੋ ਭਈ ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਉਹ ਤੁਹਾਥੋਂ ਅੱ
ਗੇ ਗਲੀਲ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਵੇਖੋਗੇ। ਲਓ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ॥੮॥ ਅਤੇ ਓ
ਹ ਭੈ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਕਬਰ ਪਾਸੋਂ ਛੇਤੀ ਚੱਲ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਦੇਣ ਲਈ ਦੌੜੀ-
ਆਂ ਗਈਆਂ॥੯॥ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਯਿਸੂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਅਰ ਬੋਲਿਆ ਸਲਾਮ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹ
ਨੈ ਕੋਲ ਆਣ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਚਰਨ ਫੜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ॥੧੦॥ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ
ਕਿਹਾ ਡਰੋ ਨਾ ਜਾਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਖੋ ਜੋ ਗਲੀਲ ਨੂੰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਓਹ ਉੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਣ-
ਗੇ॥ ॥੧੧॥ ਅਰ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਓਹ ਚੱਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਪਹਿਰੇਵਾਲਿ-
ਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਨਿਆਂ ਨੇ ਸਹਿਰ ਜਾ ਕੇ ਸਾਰੀ ਵਾਰਤਾ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ॥੧੨॥
ਅਤੇ ਓਹ ਬੁਜੁਰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਰ ਮਤਾ ਪਕਾ ਕੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰੁਪੱਯੇ ਦਿੱਤੇ
॥੧੩॥ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਜਦ ਅਸੀਂ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਸਾਂ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਰਾਤ ਨੂੰ
ਆਣ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਚੁਰਾ ਲੈ ਗਏ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਗੱਲ ਹਾਕਮ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੀਕੁਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ
ਅਸੀਂ ਓਹ ਨੂੰ ਮਨਾ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਚਿੰਤ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ॥੧੫॥ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਰੁਪੱਯੇ ਲੈ ਕੇ ਉਸੇ
ਤਰਾਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸਿਖਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਅੱਜ ਤੀਕੁ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਜਾਗਰ ਹੈ॥ ॥੧੬॥ ਫੇਰ ਓਹ ਗਿਆਰਾਂ ਸਿੱਖ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਦਾ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸੀ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿ-ਆ ਪਰ ਕਈਆਂ ਨੈ ਭਰਮ ਕੀਤਾ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਕੋਲ਼ ਆਣ ਕੇ ਉਨਾਂ ਨਾਲ਼ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਅਕਾਸ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਇਖਤਿਆਰ ਮੈ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿ-ਆ ਹੈ॥੧੯॥ ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਸਰਬੱਤ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿਓ॥੨੦॥ ਅਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕਰੋ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਤਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਓਹ ਉਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ। ਅ-ਤੇ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਜੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਤੀਕੁਰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ਼ ਹਾਂ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚੋਂ

ਮਰਕੁਸ ਦਾ ਉਚਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ST. MARK.

(GURUMUKKI.)

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਰਕੁਸ ਦਾ

ਉਚਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ॥

੧ ਕਾਂਡ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਆਰੰਭ॥
॥੨॥ ਜਿਹਾਕੁ ਯਸਾਯਾ ਪਿਕੰਬਰ ਦੇ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੇਖ ਮੈਂ ਅ
ਪਣੇ ਰਸੂਲ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੇਰਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਊਗਾ॥੩॥ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ
ਹੋਕਾ ਦੇਣਵਾਲੇ ਦੀ ਅਵਾਜ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਉਹ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਕਰੋ॥
੪॥ ਯੂਹੰਨਾ ਆਇਆ ਜਿਹੜਾ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਰ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾ-
ਫੀ ਲਈ ਤੋਬਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਕਰਦਾ ਸੀ॥੫॥ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਯਹੂਦਿਯਾ ਦੇ-
ਸ ਅਰ ਯਰੂਸਲੀਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਹਿਣਵਾਲੇ ਨਿੱਕਲਕੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਚੱਲੇ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਪੋ ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਕੇ ਯਰਦਨ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ
ਸਨ॥੬॥ ਅਤੇ ਯੂਹੱਨਾ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਊਠ ਦੇ ਵਾਲ਼ਾਂ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਚੰਮ ਦੀ ਪੇਟੀ ਉਹ ਦੇ ਲੱਕ ਨਾ-
ਲ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਟਿੱਡੀਆਂ ਅਰ ਬਣ ਦਾ ਸਹਤ ਖਾਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ॥੭॥ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਮਨਾਦੀ
ਕੀਤੀ ਭਈ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈ ਥੋਂ ਬਲਵੰਤ ਹੈ ਅਰ ਮੈਂ ਇਸ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ
ਜੋ ਨਿਉਂਕੇ ਉਹ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਦਾ ਤਸਮਾ ਖੋਲ੍ਹਾਂ॥੮॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ਼ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ
ਪਰ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ਼ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਊ॥ ॥੯॥ ਅਤੇ ਉਨੀਂ
ਦਿਨੀਂ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਗਲੀਲ ਦੇ ਨਾਸਰਤ ਥੋਂ ਆਣਕੇ ਯਰਦਨ ਵਿੱਚ ਯੂਹੱਨਾ
ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ॥੧੦॥ ਅਰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ਼ਦੇ ਸਾਰ ਉਹ ਨੈ ਅਕਾਸ ਨੂੰ ਖੁ-
ਲ੍ਹਦਿਆਂ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਕਬੂਤਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਉੱਤਰਦਿਆਂ ਡਿੱਠਾ॥੧੧
॥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਆਈ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਤੈਂ ਥੋਂ ਮੈਂ ਪਰਸਿੰਨ ਹਾਂ॥
॥੧੨॥ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਝੱਟ ਉਹ ਨੂੰ ਬਣ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ॥੧੩॥ ਅਰ ਬਣ
ਵਿੱਚ ਚਾਹਲੀਆਂ ਦਿਨਾਂ ਤੀਕੁਰ ਸਤਾਨ ਉਹ ਨੂੰ ਪਰਤਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਹ ਜੰਗਲੀ ਜ-
ਨਾਉਰਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਤ ਉਹ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਦੇ ਸਨ॥ ॥੧੪॥
ਉਪਰੰਦ ਯੂਹੱਨਾ ਦੇ ਫੜਵਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਯਿਸੂ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਰ ਉਸ ਨੈ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਮੰਗਲਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ॥੧੫॥ ਸਮਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਨੇੜੇ ਆ ਢੁਕਿਆ ਹੈ। ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਉੱਤੇ ਪਰਤੀ-
ਤ ਕਰੋ॥ ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਗਲੀਲ ਦੇ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਫਿਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਸ-
ਮਊਨ ਅਰ ਸਮਊਨ ਦੇ ਭਰਾਉ ਅੰਦ੍ਰਿਯਾਸ ਨੂੰ ਦਰਿਆਉ ਵਿੱਚ ਜਾਲ਼ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਡਿੱਠਾ ਕਿ-
ਉ ਜੋ ਓਹ ਮੱਛੀਆਂ ਦੇ ਸਕਾਰੀ ਸਨ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਆਓ ਤਾਂ
ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਕਾਰੀ ਬਣਾਵਾਂਗਾ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਓਹ ਝੱਟ ਜਾਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਮਗ-
ਰ ਹੋ ਤੁਰੇ॥੧੯॥ ਅਰ ਬੇੜੀ ਦੂਰ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਉਹ ਨੈ ਜਬਦੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਭ-
ਰਾਉ ਯੂਹੱਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਓਹ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਜਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਦੇ ਸਨ॥੨੦॥ ਅਰ ਝੱਟ ਉਸ ਨੈ
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਅਤੇ ਓਹ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਜਬਦੀ ਨੂੰ ਕਾੱਮਿਆਂ ਸਣੇ ਬੇੜੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ ਉਹ ਦੇ
ਮਗਰ ਤੁਰ ਪਏ॥ ॥੨੧॥ ਅਤੇ ਓਹ ਕਫਰਨਾਹੂਮ ਵਿੱਚ ਵੜੇ ਅਰ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿ-
ਨ ਉਹ ਝੱਟ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣ ਲੱਗਾ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਦੇ ਉਪਦੇਸ ਤੋਂ ਹੈ-
ਰਾਨ ਹੋਏ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਵਾਂਙੂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਖਤਿਆਰ ਵਾਲੇ ਵਾਂਙੂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਦਿੰ-
ਦਾ ਸੀ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਆਤਮਾ
ਚਿਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਐਉਂ ਕਹਿ ਕੇ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਬੋਲ ਉੱਠਿਆ॥੨੪॥
ਹੇ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਤੇਰਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ਼ ਕੀ ਵਾਸਤਾ। ਕੀ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਨਾਸ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹੈਂ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ
ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਨ ਹੈਂ॥੨੫॥ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਵਰਜ ਕੇ ਕਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਾ ਚੁੱਪ ਕਰ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਜਾਹ ॥ ੨੬ ॥ ਸੋ ਉਹ ਭ੍ਰਿਸਟ ਆਤਮਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮਰੋੜਮ-
ਰਾੜਕੇ ਵਡੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦਾ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ ॥ ੨੭ ॥ ਅਤੇ ਓਹ ਸਾਰੇ
ਲੋਕ ਐਡੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਕਿ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਭਈ ਇਹ ਕੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਿੱਖਿ-
ਆ। ਕਿ ਉਹ ਭ੍ਰਿਸਟ ਆਤਮਿਆਂ ਨੂੰ ਇਖਤਿਆਰ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਦੀ ਮੰ-
ਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ॥ ੨੮ ॥ ਓਵੇਂ ਹੀ ਗਲੀਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੀ ਧੁੰਮ ਪੈ ਗਈ ॥
॥ ੨੯ ॥ ਅਤੇ ਓਹ ਝੱਟ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਕੇ ਯਾਕੂਬ ਅਰ ਯੂਹੰਨਾ ਸਣੇ ਸਮਊਨ ਅ-
ਤੇ ਅੰਦ੍ਰਿਯਾਸ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ॥ ੩੦ ॥ ਅਤੇ ਸਮਊਨ ਦੀ ਸੱਸ ਤਾਪ ਨਾਲ ਪਈ ਸੀ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਤੁ-
ਰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ॥ ੩੧ ॥ ਅਰ ਉਹ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਹੱਥੋਂ ਫੜਕੇ ਉਠ
ਲਿਆ ਅਰ ਉਹ ਦਾ ਤਾਪ ਲਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ ॥
॥ ੩੨ ॥ ਅਤੇ ਸੰਝ ਨੂੰ ਜਾਂ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਰੋਗੀਆਂ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੂਤ ਚਿੰਬੜੇ ਹੋ-
ਏ ਸਨ ਉਸ ਕੋਲ ਲਿਆਏ ॥ ੩੩ ॥ ਅਰ ਸਾਰਾ ਨਗਰ ਬੂਹੇ ਉੱਤੇ ਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ॥ ੩੪ ॥
ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਹੜੇ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੇ ਰੋਗੀ ਸਨ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਅਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਅ
ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਸਨ ॥
॥ ੩੫ ॥ ਅਤੇ ਉਹ ਵਡੇ ਤੜਕੇ ਕੁਛ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਉੱਠਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਿਆ ਅਰ ਇੱ-
ਕ ਉਜਾੜ ਥਾਉਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ॥ ੩੬ ॥ ਅਤੇ ਸਮਊਨ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਾਥੀ ਉਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਏ॥੩੭॥ ਅਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੈ ਨੂੰ ਸਭੋ ਭਾਲਦੇ ਹਨ॥੩੮॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਆਓ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਨਗਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਿਏ ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਬੀ ਮਨਾਦੀ ਕਰਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸੇ ਲਈ ਨਿੱਕਲਿਆ॥੩੯॥ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਆਂ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿਖੇ ਜਾਕੇ ਮਨਾਦੀ ਕਰਦਾ ਅਰ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਸੀ॥
॥੪੦॥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੋੜ੍ਹੀ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਉਹ ਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕੀਤੀ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਨਿਵਾਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈਂ॥੪੧॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਤਰਸ ਖਾਕੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਲੰਮਾ ਕੀਤਾ ਅਰ ਉਹ ਨੂੰ ਛੋਹਕੇ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸੁੱਧ ਹੋ ਜਾਹ॥੪੨॥ ਤਾਂ ਝੱਟ ਉਹ ਦਾ ਕੋੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸੁੱਧ ਹੋ ਗਿਆ॥੪੩॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਤਗੀਦ ਕਰਕੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਤੋਰ ਦਿੱਤਾ॥੪੪॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਵੇਖ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾ ਦੱਸੀਂ ਪਰ ਜਾਕੇ ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਵਿਖਾ ਅਰ ਆਪਣੇ ਸੁੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਬਾਬਤ ਜਿਹੜੀ ਭੇਟ ਮੂਸਾ ਨੈ ਠਰਾਈ ਝੜ੍ਹਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਾਖੀ ਹੋਵੇ॥੪੫॥ ਪਰ ਉਹ ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਬਹੁਤ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਐਡਾ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਯਿਸੂ ਫੇਰ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਖੁਲਮਖੁਲੀ ਨਾ ਵੜ ਸੱਕਿਆ ਪਰ ਬਾਹਰ ਉਜਾੜ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਚੁਫੇਰਿਓਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ॥

੨ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਕਿੰਨਿਆਂ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਜਾਂ ਉਹ ਕਫਰਨਾਹੂਮ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਉਹ ਘਰੇ ਹੈ॥੨॥ ਅਤੇ ਐਂਨੇ ਲੋਕ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਜੋ ਬੂਹੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੀ ਥਾਉਂ
ਨਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਨ ਸੁਣਾਇਆ॥੩॥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਧਰੰਗੀ ਨੂੰ ਚੌਹੁੰ ਮਨੁੱਖਾਂ
ਕੋਲੋਂ ਚੁਕਵਾਕੇ ਉਹ ਦੇ ਪਾਸ ਲਿਆਏ॥੪॥ ਅਰ ਜਾਂ ਓਹ ਭੀੜ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਾ ਆ ਸੱਕੇ
ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਉਸ ਛੱਤ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੀ ਮੋਘ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਧੇੜਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ
ਮੰਜੀ ਨੂੰ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਅਧਰੰਗੀ ਪਿਆ ਸੀ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ॥੫॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਦੀ ਨਿ-
ਹਚਾ ਵੇਖਕੇ ਉਸ ਅਧਰੰਗੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਹੋਏ॥੬॥ ਪਰ ਕਈ ਗ੍ਰੰਥੀ ਉੱਥੇ ਬੈ-
ਠੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗੇ॥੭॥ ਭਈ ਇਹ ਕਿਉਂ ਇਸ ਤਰਾਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਇ-
ਹ ਕੁਫ਼ਰ ਬਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੌਣ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ॥੮॥ ਅ-
ਤੇ ਓਵੇਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ਼ ਜਾਣਕੇ ਜੋ ਓਹ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਉਂ ਵਿਚਾਰ
ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਕਾਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜੇਹੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ॥੯॥
ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਸੁਖਾਲ਼ੀ ਹੈ ਇਸ ਅਧਰੰਗੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਹੋਏ ਜਾਂ ਇਹ
ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਉੱਠ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕਕੇ ਤੁਰ॥੧੦॥ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋਂ ਭ-
ਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਹੈ ਉਹ ਨੈ ਅਧਰੰਗੀ ਨੂੰ
ਕਿਹਾ॥੧੧॥ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਉੱਠ ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕਕੇ ਘਰ ਚੱਲਿਆ ਜਾਹ॥੧੨॥
ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਰ ਝੱਟ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕਕੇ ਉਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿੱਕਲ਼ ਗਿਆ। ਤਦ

ਓਹ ਸਭੇ ਦੰਗ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਜੋ ਅਸਾਂ ਇਸ ਤੁ-
ਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ॥ ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਉਹ ਫੇਰ ਬਾਹਰ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ
ਗਿਆ ਅਰ ਸਾਰੀ ਭੀੜ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਆਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਦਿੱਤਾ॥੧੪॥ ਅ-
ਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਨੈ ਹਲਫਾ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਲੇਵੀ ਆ ਨੂੰ ਮਸੂਲ ਦੀ ਚੌਂਕੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ
ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤੁਰ। ਸੋ ਉਹ ਉੱਠਕੇ ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤੁਰਿਆ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇ-
ਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸੂਲੀਏ ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਯਿ-
ਸੂ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ਼ ਬੈਠ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਓਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਤੁਰ
ਆਏ ਸਨ॥੧੬॥ ਅਰ ਜਦ ਫਰੀਸੀਆਂ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਪਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਮਸੂਲੀਆ
ਦੇ ਨਾਲ਼ ਖਾਂਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਉਹ ਮਸੂਲੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਨ
ਲ਼ ਖਾਂਦਾ ਪੀਂਦਾ ਹੈ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਸੁਣਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਨਵੇਂ ਨਰੋਇਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ
ਬਲਕ ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਹਕੀਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਧਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ-
ਉਣ ਆਇਆ॥ ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸਿੱਖ ਅਰ ਫਰੀਸੀ ਵਰਤ ਰੱਖਦੇ
ਸਨ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਆਣਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਇਹ ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਫ-
ਰੀਸੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖ ਵਰਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ ਵਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ
ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਲਾੜ੍ਹਾਂ ਜਨੇਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਹੈ ਭਲਾ ਓਹ ਵਰਤ ਰੱਖ ਸੱਕ-

ਦੇ ਹਨ। ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਲਾੜਾ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਓਹ ਵਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸੱਕਦੇ॥੨੦॥ ਪਰ ਓਹ ਦਿ-
ਨ ਆਉਣਗੇ ਜਦ ਲਾੜਾ ਉਨਾਂ ਥੋਂ ਅੱਡ ਕੀਤਾ ਜਾਊਗਾ ਤਦ ਉਸ ਦਿਨ ਓਹ ਵਰਤ ਰੱਖਣਗੇ॥
੨੧॥ ਪੁਰਾਣੇ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਕੋਰੇ ਦੀ ਟਾਕੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਟਾਕੀ ਜਿਹੜੀ ਲਾਈ
ਹੈ ਉਸ ਥੋਂ ਕੁਛ ਖਿਚ ਲੈਂਦੀ ਅਰਥਾਤ ਨਵੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਥੋਂ ਅਤੇ ਉਹ ਲੰਗਾਰ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥੨੨
॥ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਵੈਨ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਮਸਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਭਰਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵੈਨ ਮਸਕਾਂ ਨੂੰ
ਪਾੜ ਦੇਊਗੀ ਅਰ ਵੈਨ ਅਤੇ ਮਸਕਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਨਵੀਂ ਵੈਨ ਨਵੀਆਂ ਮਸ-
ਕਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਰਦੇ ਹਨ॥ ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਹ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਪੇ-
ਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਦਾ ਸੀ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਰਾਹ ਚਲਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੋੜਨ ਲੱਗੇ॥੨੪॥ ਅ-
ਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਵੇਖ ਏਹ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਕੰਮ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜਾ
ਕਰਨਾ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ॥੨੫॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਭਲਾ ਤੁਸਾਂ ਕਦੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ
ਭਈ ਦਾਊਦ ਨੈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਉਹ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਾਥੀ ਮੁਤਾਜ ਅਤੇ ਭੁੱਖੇ ਸਨ॥੨੬॥ ਜੋ ਉਹ
ਕਿੱਕੁਰ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਅਬਿਯਾਥਰ ਦੇ ਸਮੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਝੜ੍ਹਾ-
ਵੇ ਦੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਖਾਧੀਆਂ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਖਾਣਾ ਜਾਜਕਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਅ-
ਰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬੀ ਦਿੱਤੀਆਂ॥੨੭॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸਬਤ ਦਾ ਦਿ-
ਨ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਖਾਤਰ ਹੋਇਆ ਅਰ ਨਾ ਮਨੁੱਖ ਸਬਤ ਦੀ ਖਾਤਰ॥੨੮॥ ਇਸ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਦ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪੁਤ੍ਰ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਬੀ ਮਾਲਕ ਹੈ॥

੩ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਉਹ ਫੇਰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਰ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਹ ਦਾ ਹੱਥ ਸੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ॥੨॥ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਦੀ ਤੱਕ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਵੇਖੀਏ ਉਹ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰੂ ਕਿ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਜੁੰਮੇ ਦੋਸ ਲਾਉਣ॥੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਸ ਸੁੱਕੇ ਹੱਥ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਵਿਚਾਲੇ ਖੜਾ ਹੋ॥੪॥ ਫੇਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਭਲਾ ਕਰਨਾ ਜੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਬੁਰਾ ਕਰਨਾ। ਜਾਨ ਬਚਾਉਣੀ ਅਥਵਾ ਜਾਨ ਮਾਰਨੀ ਪਰ ਓਹ ਚੁੱਪ ਹੀ ਰਹੇ॥੫॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਦੀ ਕਠਨਾਈ ਦੇ ਸਬੱਬ ਉਦਾਸ ਹੋਕੇ ਉਨਾਂ ਵਲ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਚੁਫੇਰੇ ਨਜਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਲੰਮਾ ਕਰ। ਤਾਂ ਉਹ ਨੈ ਲੰਮਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਹੱਥ ਫੇਰ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ॥੬॥ ਤਦ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਨਿੱਕਲਕੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਹੇਰੋਦੀਆਂ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਜੋ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਉਹ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਿਯੇ॥ ॥੭॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਸਣੇ ਦਰਿਆਉ ਦੀ ਵਲ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ਅਰ ਗਲੀਲ ਥੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰੇ॥੮॥ ਅਰ ਯਹੂਦਿਯਾ ਅਤੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਅਤੇ ਅਦੂਮ ਥੋਂ ਅਤੇ ਯਰਦਨ ਦੇ ਪਾਰੋਂ ਅਤੇ ਸੂਰ ਅਤੇ ਸੈਦਾ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲਿਓਂ ਇੱਕ ਵਡੀ ਭੀੜ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਜੋ ਉਹ ਕੇਹੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਈ॥੯॥ ਤਾਂ ਉਹ ਨੈ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭੀੜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਡੋਂਗੀ ਮੇਰੇ ਲ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਈ ਤਿਆਰ ਰਹੇ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਲੋਕ ਮੈ ਨੂੰ ਦਬਾ ਲੈਣ ॥੧੦॥ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੈ ਬਹੁਤਿ-
ਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਐਥੋਂ ਤੋੜੀ ਕਿ ਜਿਨੇ ਰੋਗੀ ਸਨ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਛੋਹਣ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਡਿ-
ਗਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸਟ ਆਤਮਿਆਂ ਨੈ ਜਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਡਿਗ
ਪਏ ਅਰ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਕੇ ਬੋਲੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ॥੧੨॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਵਡੀ ਤਗੀਦ
ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੈ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਨਾ ਕਰਨਾ॥ ॥੧੩॥ ਫੇਰ ਉਹ ਨੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਜਿਨਾਂ
ਨੂੰ ਉਹ ਆਪ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲ਼ ਸੱਦਿਆ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਪਾਸ ਆਏ ॥੧੪॥ ਅਰ ਉਸ ਨੈ
ਬਾਰਾਂ ਮਨੁੱਖ ਠਰਾਏ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਭਈ ਮਨਾਦੀ ਕਰਨ ॥੧੫
॥ ਨਾਲ਼ੇ ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਕੱਢਣ ਦਾ ਇਖਤਿਆਰ ਰੱਖਣ ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਸਮਊਨ ਦਾ ਨਾਉਂ ਉਹ ਨੈ ਪਤਰ-
ਸ ਬੀ ਰੱਖਿਆ ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਜਬਦੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਯਾਕੂਬ ਅਰ ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਭ੍ਰਾਈ ਯੂਹੱਨਾ ਜਿਨਾਂ ਦੋਹ ਾਂ
ਦਾ ਨਾਉਂ ਉਹ ਨੈ ਬਨੀ ਰੋਗਿਜ ਰੱਖਿਆ ਅਰਥਾਤ ਗਰਜਣ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਅੰਦ੍ਰਿਯਾਸ
ਅਤੇ ਫੈਲਬੂਸ ਅਤੇ ਬਰਥੁਲਮਾ ਅਤੇ ਮੱਤੀ ਅਤੇ ਥੂਮਾ ਅਤੇ ਹਲਫ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਥੱ-
ਦੀ ਅਤੇ ਸਮਊਨ ਕਨਾਨੀ ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਇਸਕਰਿਯੂਤੀ ਜਿਹ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਵਾ ਬੀ ਦਿੱਤਾ
॥ ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਉਹ ਘਰ ਆਇਆ ਅਰ ਫੇਰ ਐਨੀ ਭੀੜ ਕੱਠੀ ਹੋਈ ਜੋ ਓਹ ਰੋਟੀ
ਬੀ ਨਾ ਖਾ ਸੱਕੇ ॥੨੧॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਦੇ ਸਾਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਉਸ ਦੇ ਫੜਨ ਨੂੰ ਨਿੱਕਲ਼ੇ
ਕਿਉ ਜੋ ਉਨਾਂ ਆਖਿਆ ਉਹ ਸੁਦਾਈ ਹੈ ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਨੈ ਜੇਹੜੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਥੋਂ ਆਏ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਨ ਕਿਹਾ ਭਈ ਉਹ ਬਾਲਜਬੂਲ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਦੀ ਸ-
ਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਸੱਦਕੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ
ਵਿੱਚ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਤਾਨ ਨੂੰ ਸਤਾਨ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਕੱਢ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ॥ ੨੪ ॥ ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਰਾਜ
ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਰਾਜ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ ॥ ੨੫ ॥ ਅਰ ਜੇ ਕਿਸੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪੈ
ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਘਰ ਠਹਿਰ ਨਾ ਸੱਕੂ ॥ ੨੬ ॥ ਅਤੇ ਜੇ ਸਤਾਨ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠੇ ਅਰ ਉਸ
ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ ਬਲਕ ਉਹਦਾ ਓੜਕ ਆ ਪੁੱਜਿਆ ॥ ੨੭ ॥ ਪ-
ਰ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਜੋਰਾਵਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੜਕੇ ਉਹ ਦਾ ਅਸਬਾਬ ਲੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉ-
ਸ ਜੋਰਾਵਰ ਨੂੰ ਬੰਨ ਨ ਲਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦਾ ਘਰ ਲੁੱਟੂ ॥ ੨੮ ॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱ-
ਖਾਂ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਕੁਫਰ ਜੋ ਬੋਲਣ ਮਾਫ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ॥ ੨੯ ॥ ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਪਵਿ-
ਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੁਫਰ ਬੋਲੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਦੇ ਬੀ ਮਾਫੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੂਗੀ ਬਲਕ ਸਦੀਵਕਾਲ
ਦੇ ਪਾਪ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ॥ ੩੦ ॥ ਕਿੰਉ ਜੋ ਉਨਾਂ ਆਖਿਆ ਸੀ ਭਈ ਉਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਆਤਮਾ
ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ॥ ੩੧ ॥ ਤਦ ਉਹ ਦੀ ਮਾਂ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਭਾਈ ਆਏ
ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਖੜੋਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਭੇਜਿਆ ॥ ੩੨ ॥ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਉਹ ਦੇ ਚੁਫੇਰੇ ਬੈਠੇ ਸਨ
ਸੋ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲੱਗੇ ਵੇਖ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਭਾਈ ਬਾਹਰ ਤੈਨੂੰ ਢੂੰਢਦੇ ਹਨ ॥ ੩੩ ॥ ਉਸ ਨੈ
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕੌਣ ਹੈ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਵਲ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਉਹ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਬੈਠੇ ਸਨ ਚੌਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਨਿਗਾਹ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਔਹ ਵੇਖੋ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਅ-
ਤੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ੩੫॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਰਜੀ ਉੱਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਮੇਰਾ ਭਾ-
ਈ ਅਤੇ ਭੈਣ ਅਤੇ ਮਾਂ ਹੈ॥

੪ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਉਹ ਫੇਰ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣ ਲੱਗਾ ਅਰ ਇੱਕ ਐਡੀ ਭੀ-
ੜ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਕੱਠੀ ਹੋਈ ਜੋ ਉਹ ਦਰਿਆਉ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇੜੀ ਪੁਰ ਚੜ੍ਹ ਬੈਠਾ
ਅਰ ਸਾਰੀ ਭੀੜ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਕੰਢੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਹੀ॥ ੨॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ
ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿੱਤਾ ਅਰ ਆਪਣੇ ਉਪਦੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ
॥ ੩॥ ਸੁਣੋ। ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਬੀਜਣਵਾਲਾ ਬੀਜਣ ਨੂੰ ਨਿੱਕਲਿਆ॥ ੪॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉ-
ਹ ਦੇ ਬੀਜਦਿਆਂ ਕੁਛ ਪਹੇ ਵੱਲ ਕਿਰ ਪਿਆ ਅਤੇ ਪੰਛੀ ਆਣਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਚੁਗ ਗਏ॥ ੫॥ ਅ-
ਰ ਕੁਛ ਪਥਰੇਲੀ ਜਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨੂੰ ਬਹੁਤੀ ਮਿੱਟੀ ਨਾ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਦਲ-
ਦਾਰ ਮਿੱਟੀ ਨਾ ਮਿਲਨ ਕਰਕੇ ਉਹ ਛੇਤੀ ਉਗ ਪਿਆ॥ ੬॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਕੁ-
ਮਲਾ ਗਿਆ ਅਰ ਜੜ੍ਹ ਨਾ ਫੜਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੁੱਕ ਗਿਆ॥ ੭॥ ਅਤੇ ਕੁਛ ਕੰਡਿਆਲਿਆਂ
ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਕੰਡਿਆਲਿਆਂ ਨੇ ਵਧਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਦਬਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨਾ ਫਲਿਆ
॥ ੮॥ ਅਰ ਕੁਛ ਚੰਗੀ ਜਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਉਗਦਿਆਂ ਵਧਦਿਆਂ ਫਲਿਆ। ਕੁਛ
ਤੀਹ ਗੁਣਾ ਕੁਛ ਸੱਠ ਗੁਣਾ ਕੁਛ ਸੌ ਗੁਣਾ ਫਲਿਆ॥ ੯॥ ਫੇਰ ਉਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਿਹ ਦੇ ਸੁਣਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੇ ਕੰਨ ਹੋਣ ਉਹ ਸੁਣੇ॥ ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਜੇਹੜੇ ਉ-
ਹਦੇ ਕੋਲ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਰਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਉਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ॥
੧੧॥ ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਭੇਤ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਜੇ-
ਹੜੇ ਬਾਹਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ॥੧੨॥ ਭਈ ਵੇ-
ਖਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵੇਖਣ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਝੇ ਨਾ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸੁਣਨ ਪਰ ਓਹ ਸਮਝਣ ਨਾ ਤਾਂ ਨਾ
ਹੋਵੇ ਜੋ ਓਹ ਕਦੇ ਮੁੜ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫੀ ਮਿਲੇ॥੧੩॥ ਫੇਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕੀ
ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿੱਕੁਰ ਸਮਝੋਗੇ॥੧੪॥ ਬੀਜ-
ਣਵਾਲਾ ਬਚਨ ਬੀਜਦਾ ਹੈ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਪਹੇ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਵਾਲੇ ਜਿੱਥੇ ਬਚਨ ਬੀਜਿਆ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਲੋਕ ਹਨ ਭਈ ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਣ ਲਿਆ ਤਦ ਸਤਾਨ ਓਵੇਂ ਆਣਕੇ ਉਸ ਬਚਨ ਨੂੰ ਲੈ-
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੀਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਜੇਹੜੇ ਪਥਰੇਲੀ-
ਆਂ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬੀਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸੋ ਓਹ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸੁਣਦਿਆਂ ਸਾਰ ਖੁਸੀ ਨਾਲ
ਉਹ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਜੜ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਪਰ ਥੋੜਾ ਚਿਰ ਰਹਿੰ-
ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਂ ਬਚਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੇ ਅਥਵਾ ਸਤਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਝੱਟ ਠੋਕੁਰ ਖ-
ਦੇ ਹਨ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਓਹ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਕੰਡਿਆਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੀਜੇ ਜਾਂਦੇ। ਏਹ ਓਹ ਹਨ ਜਿ-
ਨ੍ਹਾਂ ਬਚਨ ਸੁਣਿਆ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਅਰ ਧਨ ਦਾ ਧੋਖਾ ਅਰ ਹੋਰਨਾਂ ਚੀਜਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਾ ਲੋਭ ਆਣਕੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਦਬਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ॥ ੨੦॥ ਅਤੇ ਜੇਹ-
ੜੇ ਚੰਗੀ ਜਮੀਨ ਵਿੱਚ ਬੀਜੇ ਗਏ ਸਨ ਸੋ ਓਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ
ਅਤੇ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕੁਛ ਤੀਹ ਗੁਣਾ ਕੁਛ ਸੱਠ ਗੁਣਾ ਕੁਛ ਸੌ ਗੁਣਾ॥ ॥੨੧
॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿਆ ਦੀਵਾ ਟੋਪੇ ਦੇ ਹੇਠ ਜਾਂ ਮੰਜੇ ਦੇ ਹੇਠ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਲਿਆ
ਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੀਵਟ ਉੱਤੇ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ॥ ੨੨॥ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਪਰ
ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਏ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਛਿਪਾਈ ਗਈ ਪਰ
ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਉਜਾਗਰ ਹੋਵੇ॥ ੨੩॥ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸੁਣਨ ਦੇ ਕੰਨ ਹੋਣ ਤਾਂ ਸੁਣੇ॥ ੨੪॥ ਫੇ
ਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਚੌਕਸ ਰਹੋ ਜੋ ਕੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਜਿਸ ਮੇਪ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮਿਣਦੇ ਹੋ ਉਸੇ ਨ
ਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਿਣਿਆ ਜਾਊ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧੀਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਊ॥ ੨੫॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹ ਦੇ
ਕੋਲ ਕੁਛ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਊ ਅਤੇ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਉਸ ਥੋਂ ਜੋ ਕੁਛ ਹੈ ਸੋ ਬੀ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾ
ਊ॥ ॥੨੬॥ ਅਤੇ ਉਨ ਆਖਿਆ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਇਹਾ ਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਹਾ ਕੁ
ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਜਮੀਨ ਵਿੱਚ ਬੀਉ ਪਾਵੇ॥ ੨੭॥ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਿਨ ਸੌਂਵੇ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਉਹ ਬੀਉ ਉ-
ਗ ਪਵੇ ਅਰ ਵਧੇ ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਜਾਣੇ ਕਿਸ ਤਰਾਂ॥ ੨੮॥ ਜਮੀਨ ਤਾਂ ਆਪੇ ਆਪ ਫਲ ਲਿ-
ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਗੂਰੀ ਫੇਰ ਸਿੱਟਾ ਫੇਰ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਦਾਣੇ॥ ੨੯॥ ਅਰ ਜਾਂ
ਫਲ ਪੱਕੇ ਤਾਂ ਉਹ ਝੱਟ ਦਾਤੀ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਵਾਢੀ ਦਾ ਵੇਲਾ ਆ ਗਿਆ॥ ੩੦॥ ਫੇਰ

ਉਹ ਨੈ ਕਿਹਾ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਿਹ ਦੇ ਵਰਗਾ ਦੱਸਿਯੇ ਜਾਂ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹ-
ੜਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਦੇਇਯੇ॥ ੩੧॥ ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਈ ਦੇ ਦਾਣੇ ਵਰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਜਮੀਨ ਵਿੱਚ ਬੀ
ਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਮੀਨ ਦੇ ਸਭਨਾਂ ਬੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟਾ ਹੈ॥ ੩੨॥ ਪਰ ਜਦ ਬੀਜਿਆ ਗਿਆ
ਤਦ ਉਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਤਰਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਡਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵ-
ਡੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਫੁੱਟਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਕਾਸ ਦੇ ਪੰਛੀ ਉਹ ਦੀ ਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਵਸੇਰਾ ਕ-
ਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ॥ ॥ ੩੩॥ ਅਤੇ ਉਹ ਏਹੇ ਜੇਹੇ ਬਹੁਤ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨਾਂ ਨਾਲ
ਬਚਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਓਹ ਸੁਣ ਸੱਕਦੇ ਸਨ॥ ੩੪॥ ਅਰ ਬਿਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਉਹ ਉਨਾਂ
ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬੋਲਦਾ ਪਰ ਨਿਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਦੱ-
ਸਦਾ ਸੀ॥ ॥ ੩੫॥ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਸੰਝ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਅ-
ਸੀਂ ਪਾਰ ਚੱਲਿਯੇ॥ ੩੬॥ ਅਰ ਓਹ ਭੀੜ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਜਿੱਕੁਰ ਉਹ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਸੀ ਤਿਹਾ ਹੀ ਉਹ
ਨੂੰ ਲੈ ਚੱਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੇੜੀਆਂ ਬੀ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਆਂ॥ ੩੭॥ ਤਦ ਵਡੀ ਅਨ੍ਹੇਰੀ ਵਗੀ ਅ-
ਤੇ ਲਹਿਰਾਂ ਬੇੜੀ ਪੁਰ ਐੱਥੇ ਤੀਕੁਰ ਲੱਗ ਗਈਆਂ ਜੋ ਬੇੜੀ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰ ਚੱਲੀ ਸੀ॥
੩੮॥ ਅਰ ਉਹ ਬੇੜੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਿਰੇ ਵਲ ਇੱਕ ਸਿਰਹਾਣਾ ਰੱਖਕੇ ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਤਦ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈ ਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਅਸੀਂ
ਨਸਟ ਹੋ ਚੱਲੇ ਹਾਂ॥ ੩੯॥ ਤਦ ਉਹ ਨੈ ਉੱਠਕੇ ਪੌਣ ਨੂੰ ਦਬਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਰਿਆਉ ਨੂੰ ਕਿਹ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਚੁੱਪ ਕਰ ਥੰਮ੍ਹ ਜਾਹ। ਤਾਂ ਪੌਣ ਥੰਮ੍ਹ ਗਈ ਅਤੇ ਵਡਾ ਚੈਨ ਹੋ ਗਿਆ॥੪੦॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ
ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਡਰਦੇ ਹੋ। ਅਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਆਈ॥੪੧॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੇ ਡਾਢ
ਭੈ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ ਕਿ ਪੌਣ ਅਤੇ ਦਰਿਆਉ ਬੀ ਉਹ ਦੀ
ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ॥

੫ ਕਾਂਡ॥

ਅਤੇ ਓਹ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਪਾਰ ਗਿਰਸੇਨੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ॥੨॥ ਅ-
ਰ ਜਾਂ ਉਹ ਬੇੜੀ ਉੱਤੋਂ ਉੱਤਰਿਆ ਤਾਂ ਓਵੇਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਜਿਹ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸਟ ਆਤਮ
ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆ ਮਿਲਿਆ॥੩॥ ਉਹ ਕਬਰਾਂ ਵਿ-
ਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੋਈ ਉਹ ਨੂੰ ਸੰਗਲਾਂ ਨਾਲ ਬੀ ਜਕੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸੱਕਦਾ॥੪॥ ਕਿਉਂ ਜੋ
ਉਹ ਕਈ ਵਾਰੀ ਬੇੜੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਗਲਾਂ ਨਾਲ ਜਕੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਨੇ ਸੰਗਲ
ਤੋੜ ਸੁੱਟੇ ਅਰ ਬੇੜੀਆਂ ਦੇ ਟੋਟੇ ਟੋਟੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕ-
ਦਾ ਸੀ॥੫॥ ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਤ ਦਿਨ ਨਿੱਤ ਕਬਰਾਂ ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦਾ ਅਰ ਅ-
ਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਵੱਢਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ॥੬॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੂਰੋਂ ਡਿੱਠਾ ਤਾਂ
ਦੌੜਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ॥੭॥ ਅਰ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਬੋਲਿਆ ਹੇ
ਯਿਸੂ ਮਹਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਸਤਾ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੌਂਹ ਦਿੰ-
ਦਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦਿਹ॥੮॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹੇ ਭ੍ਰਿਸਟ ਆਤਮਾ ਇਸ ਮ-

ਨੁੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਜਾਹ॥ ੯॥ ਫੇਰ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਤੇਰਾ ਕੀ ਨਾਉਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੈ ਉਹ
ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਫੌਜ ਹੈ ਕਿਉ ਜੋ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤੇ ਹਾਂਗੇ॥ ੧੦॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਦੀਆਂ ਬ-
ਹੁਤ ਮਿੰਨਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਭਈ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾ ਕੱਢ॥ ੧੧॥ ਅਰ ਉੱਥੇ ਪਹਾੜ ਦੇ ਨੇੜੇ
ਸੂਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਡਾ ਇੱਜੜ ਚੁਗਦਾ ਸੀ॥ ੧੨॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਹ ਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ
ਸੂਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿਹ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵੜੀਏ॥ ੧੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੱ-
ਤਾ। ਅਰ ਭ੍ਰਿਸਟ ਆਤਮੇ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਸੂਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵੜੇ ਅਤੇ ਇੱਜੜ ਢਾਹੇ ਉੱਤੋਂ ਸਿਰ ਤੋੜ ਭੱ-
ਜ ਕੇ ਦਰਿਆਉ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪਿਆ। ਓਹ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕੁ ਹਜਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਓਹ ਦਰਿਆਉ
ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਮੋਏ॥ ੧੪॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੁਗਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੈ ਨੱਠ ਕੇ ਨਗਰ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱ-
ਚ ਖਬਰ ਪੁਚਾਈ ਅਰ ਲੋਕ ਇਹ ਵੇਖਣ ਨਿੱਕਲੇ ਜੋ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ॥ ੧੫॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ
ਕੋਲ ਆਣ ਕੇ ਉਸ ਭੂਤ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਫੌਜ ਦਾ ਸਾਇਆ ਸੀ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੀਂ ਅਤੇ ਸੁਰਤ
ਸਮ੍ਹਾਲੀ ਬੈਠਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਓਹ ਡਰ ਗਏ॥ ੧੬॥ ਅਰ ਵੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੈ ਉਸ ਭੂਤ ਦੇ
ਗ੍ਰਸੇ ਹੋਏ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਕੁਛ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ॥ ੧੭॥
ਤਦ ਓਹ ਉਸ ਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਜੋ ਸਾਡੀ ਹੱਦੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਜਾਹ॥ ੧੮॥ ਅਤੇ ਜਿ-
ਉਂ ਉਹ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਜਿਹੜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਭੂਤ ਦਾ ਗ੍ਰਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ
ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ॥ ੧੯॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਰਹਿਣ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਪਣੇ ਸਾਕਾਂ ਕੋਲ ਜਾਹ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ
ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਤੇਰੇ ਲਈ ਕੇਡੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਰ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕੀਤੀ ॥ ੨੦ ॥ ਅਤੇ ਉਹ ਚੱਲਿ-
ਆ ਗਿਆ ਅਰ ਦਿਕਾਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨਾਦੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਕੇਡੇ
ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ॥ ॥ ੨੧ ॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਫੇਰ
ਪਾਰ ਲੰਘਿਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਡੀ ਭੀੜ ਉਸ ਕੋਲ ਕੱਠੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ
ਸੀ ॥ ੨੨ ॥ ਅਰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਰੁਸ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ
ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਉਹ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਪਿਆ ॥ ੨੩ ॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿੰਨਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਛੋਟੀ ਧੀ ਮ-
ਰਨਾਉ ਹੈ ਚੱਲਕੇ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਤਾਂ ਉਹ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੀ ਰਹੇ ॥ ੨੪
॥ ਤਦ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਆ ਅਰ ਵਡੀ ਭੀੜ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਤੁਰੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਦੱਬ ਲਿ-
ਆ ॥ ॥ ੨੫ ॥ ਤਦ ਇੱਕ ਤੀਮੀਂ ਜਿਹ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਵਰਿਹਾਂ ਥੋਂ ਲਹੂ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਸੀ
॥ ੨੬ ॥ ਅਰ ਜਿਨ ਕਈ ਹਕੀਮਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਵਡਾ ਦੁੱਖ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਛ ਖ-
ਰਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਕੁਛ ਬੀ ਅਰਾਮ ਨਾ ਪਾਇਆ ਸਗੋਂ ਉਹ ਦਾ ਹੋਰ ਬੀ ਮਾੜਾ ਹਾਲ ਹੋ ਗਿ-
ਆ ਸੀ ॥ ੨੭ ॥ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣਕੇ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੋਂ ਦੀ ਹੋਕੇ ਆਈ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ
ਲੀੜਾ ਛੋਹ ਲਿਆ ॥ ੨੮ ॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਆਖਿਆ ਭਈ ਜੇ ਮੈਂ ਨਿਰਾ ਉਹ ਦੇ ਲੀੜੇ ਨੂੰ ਹੀ ਛੋਹਾਂ
ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੀ ॥ ੨੯ ॥ ਅਤੇ ਓਵੇਂ ਉਹ ਦੇ ਲਹੂ ਦੀ ਧਾਰ ਸੁੱਕ ਗਈ ਅਰ ਉਨ ਆਪਣੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਮਲੂਮ ਕਰ ਲਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਬਲਾ ਥੋਂ ਛੁੱਟੀ॥ ੩੦॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਸ ਵੇ-
ਲੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਖੇ ਜਾਣ ਕੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਕਤਿ ਨਿੱਕਲੀ ਹੈ ਉਸ ਭੀੜ ਦੀ ਵਲ ਮੁੜ ਕੇ
ਕਿਹਾ ਮੇਰੇ ਲੀੜੇ ਨੂੰ ਕਿਹ ਨੈ ਛੋਹਿਆ॥ ੩੧॥ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਵੇਖਦਾ
ਹੈਂ ਜੋ ਲੋਕ ਤੈ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਤੂੰ ਕਹਿਦਾ ਹੈਂ ਮੇ ਨੂੰ ਕਿਹ ਨੇ ਛੋਹਿਆ॥ ੩੨॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੈ
ਇਧਰ ਉਧਰ ਨਜਰ ਮਾਰੀ ਭਈ ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੂੰ ਵੇਖੇ॥ ੩੩॥ ਤਦ ਉਹ ਤੀਮੀ
ਜੋ ਕੁਛ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬੀਤਿਆ ਸੀ ਜਾਣ ਕੇ ਡਰਦੀ ਅਤੇ ਕੰਬਦੀ ਆਈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉੱਤੇ
ਡਿਗ ਕੇ ਸਾਰੀ ਹਕੀਕਤ ਉਹ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ॥ ੩੪॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਧੀਏ ਤੇਰੀ ਨਿ-
ਹਚਾ ਨੈ ਤੈ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਲਾਮਤ ਚੱਲੀ ਜਾਹ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਲਾ ਥੋਂ ਬਚੀ ਰਹੁ॥
॥ ੩੫॥ ਉਹ ਅਜੇ ਬੋਲਦਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਦੇ ਘਰੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਆਣ ਕੇ ਆ-
ਖਿਆ ਤੇਰੀ ਧੀ ਮਰ ਗਈ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਹੋਰ ਔਖਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ॥ ੩੬॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਸ ਗੱ-
ਲ ਦੀ ਜੋ ਓਹ ਆਖਦੇ ਸਨ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰ ਕੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਨਾ ਡਰ ਕੇਵਲ
ਨਿਹਚਾ ਕਰ॥ ੩੭॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਪਤਰਸ ਅਰ ਯਾਕੂਬ ਅਰ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਭਰਾਉ ਯੂਹੱਨਾ ਦੇ
ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ਼ ਆਉਣ ਨਾ ਦਿੱਤਾ॥ ੩੮॥ ਅਤੇ ਜਦ ਓਹ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਰ-
ਦਾਰ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਰੌਲਾ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰੋਂਦੇ ਕੁਰਲਾਉਂ-
ਦੇ ਵੇਖਿਆ॥ ੩੯॥ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕਾਹ ਨੂੰ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦੇ ਅਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੋਂਦੇ ਹੋ ਲੜਕੀ ਮਰੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸੁੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ॥੪੦॥ ਤਾਂ ਓਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਸੇ। ਪਰ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਕੇ ਲੜਕੀ ਦੇ ਮਾਂ ਪਿਉ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਜਿੱਥੇ ਲੜਕੀ ਸੀ ਉੱਥੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ॥੪੧॥ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਲੜਕੀ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤਲੀਤਾ ਕੂਮੀ ਜਿਹ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੇ ਕੰਨਿਆਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਉੱਠ॥੪੨॥ ਅਤੇ ਉਹ ਕੰਨਿਆਂ ਝੱਟ ਉੱਠ ਖੜੀ ਹੋਈ ਅਰ ਤੁਰਨ ਫਿਰਨ ਲੱਗੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਵਰਿਹਾਂ ਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਓਵੇਂ ਓਹ ਵਡੇ ਅਚੰਭੇ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ॥੪੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਤਗੀਦ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਈ ਕੋਈ ਇਹ ਗੱਲ ਨਾ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਛ ਖਾਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏ॥

੬ ਕਾਂਡ॥ ਫੇਰ ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਤੁਰਕੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤੁਰੇ॥੨॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸਬਤ ਦਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣ ਲੱਗਾ ਅਰ ਬਹੁਤੇ ਸੁਣਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਰ ਏਹੋ ਜੇਹੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕੀ ਹਨ॥੩॥ ਭਲਾ ਇਹ ਤਰਖਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮਰਿਯਮ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਅਰ ਯੋਸੇਸ ਅਰ ਯਹੂਦਾ ਅਰ ਸਮਊਨ ਦਾ ਭਾਈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਕਿਆ ਐਥੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸੋ ਉਨਾਂ ਉਸ ਥੋਂ ਠੋਕਰ ਖਾਧੀ॥੪॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆ ਪਿਕੰਬਰ ਦਾ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਸਾਕ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਥੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਿ-
ਤੇ ਨਿਆਦਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ॥ ੫॥ ਅਰ ਉਹ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਕਰਾਮਾਤ ਨਾ ਵਿਖਾ ਸੱਕਿਆ ਪਰ ਥੋੜੇ ਜੇਹੇ
ਰੋਗੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ॥ ੬॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਪਰਤੀਤੀ ਉੱਤੇ ਅ-
ਚੰਭਾ ਕੀਤਾ। ਅਰ ਉਹ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਦੇਸ ਦਿੰਦਾ ਫਿਰਿਆ॥
॥੭॥ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲ ਸੱਦਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਦੋ ਕਰਕੇ ਭੇਜਣ ਲੱਗਾ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਉ-
ਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸਟ ਆਤਮਿਆਂ ਉੱਤੇ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ॥ ੮॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਈ ਰ
ਾਹ ਦੇ ਲਈ ਲਾਠੀ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਾ ਲਓ ਨਾ ਰੋਟੀ ਨਾ ਝੋਲਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕੁਛ ਖਰਚ ਆਪਣੇ ਲੱਕ
ਨਾਲ ਬੰਨੋ॥ ੯॥ ਪਰ ਜੁੱਤੀ ਪਾਓ ਅਤੇ ਦੋ ਕੁੜਤੇ ਨਾ ਪਹਿਨੋ॥ ੧੦॥ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆ-
ਖਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਤਾਂ ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਉੱਥੋਂ ਨਾ ਤੁਰੋ ਉੱਥੇ ਹੀ ਟਿਕੋ॥ ੧੧॥ ਪ-
ਰ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਨਾ ਸੁਣਨ ਤਾਂ ਉੱਥੋਂ ਨਿੱਕਲਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੀ ਧੂੜ ਝਾੜ ਸੁੱਟੋ॥ ੧੨॥ ਅਤੇ ਓਹ ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਮ-
ਨਾਦੀ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਕਿ ਲੋਕ ਤੋਬਾ ਕਰਨ॥ ੧੩॥ ਅਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅ-
ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਰੋਗੀਆਂ ਪੁਰ ਤੇਲ ਮਲਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ॥ ॥੧੪॥
ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੈ ਸੁਣਿਆ ਕਿਉ ਜੋ ਉਹ ਦਾ ਨਾਉਂ ਬਹੁਤ ਉਜਾਗਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਾਂ
ਉਸ ਨੈ ਆਖਿਆ ਯੂਹੱਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਅਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਸੇ ਲਈ ਉਸ ਥੋਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ॥੧੫॥ ਹੋਰਨਾਂ ਆਖਿਆ ਜੋ ਇਲੀ-
ਆਸ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਪਿਕੰਬਰ ਹੈ ਹੋਰਨਾਂ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਵਰਗਾ॥੧੬॥ ਪਰ
ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੈ ਸੁਣਕੇ ਕਿਹਾ ਯੂਹੱਨਾ ਜਿਹ ਦਾ ਸਿਰ ਮੈਂ ਵਢਵਾਇਆ ਸੀ ਉਹੋ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ॥
੧੭॥ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਭਾਈ ਫੇਲਬੂਸ ਦੀ ਤੀਮੀ ਹੇਰੋਦਿਯਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਹਨੂੰ
ਉਸ ਨੈ ਵਿਆਹਿਆ ਸੀ ਆਪੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਕੇ ਯੂਹੱਨਾ ਨੂੰ ਫੜਵਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕੈਦ-
ਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਸੀ॥੧੮॥ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਯੂਹੱਨਾ ਨੈ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆ
ਪਣੇ ਭਾਈ ਦੀ ਤੀਮੀ ਦਾ ਰੱਖਣਾ ਤੈ ਨੂੰ ਜੋਗ ਨਹੀਂ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦਿਯਾਸ ਉਸ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱ-
ਖਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਵੱਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚੱਲਦਾ॥੨੦॥ ਕਿਉਂਜੋ ਹੇਰੋਦੇ-
ਸ ਯੂਹੱਨਾ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਰਖ ਜਾਣਕੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਡਰਦਾ ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਰੱਛਿਆ ਕ-
ਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਦੁਬਧਾ ਵਿੱਚ ਪੇ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਉਹ ਦੀ ਸੁਣ-
ਦਾ ਸੀ॥੨੧॥ ਅਰ ਦਾਉ ਦਾ ਦਿਨ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜੋ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਉੱਤੇ
ਆਪਣੇ ਅਮੀਰਾਂ ਅਤੇ ਫੌਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗਲੀਲ ਦੇ ਰਈਸਾਂ ਲਈ ਜਿਆਫਤ
ਕੀਤੀ॥੨੨॥ ਅਰ ਜਦ ਹੇਰੋਦਿਯਾਸ ਦੀ ਧੀ ਆਪ ਅੰਦਰ ਆਣਕੇ ਨੱਚੀ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦੇਸ
ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠਣਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਝਾਇਆ ਤਦ ਰਾਜਾ ਨੈ ਉਸ ਕੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ
ਜੋ ਚਾਹੇਂ ਸੋ ਮੈ ਥੋਂ ਮੰਗ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਦਿਆਂਗਾ॥੨੩॥ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੌਂਹ ਖਾਧੀ ਭਈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਮੇਂ ਥੋਂ ਮੰਗੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅੱਧੇ ਰਾਜ ਤੀਕੁਰ ਬੀ ਤੈ ਨੂੰ ਦਿਆਂਗਾ॥੨੪॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ
ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਕੀ ਮੰਗਾਂ। ਉਹ ਬੋਲੀ ਯੂਹੱਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣਵਾ-
ਲੇ ਦਾ ਸਿਰ॥੨੫॥ ਤਦ ਉਹ ਫੁਰਤੀ ਨਾਲ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਰਾਜਾ ਦੇ ਕੋਲ ਫੇਰ ਅੰਦਰ ਗਈ ਅਤੇ
ਅਰਜ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਇੱਕ ਥਾਲ ਵਿੱਚ ਯੂਹੱਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ-
ਵਾਲੇ ਦਾ ਸਿਰ ਮੈ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਦੇ ਦਿਹ॥੨੬॥ ਤਦ ਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੋਇਆ ਪਰ ਉਹ ਨੈ ਆਪ-
ਣੀ ਸੌਂਹ ਅਤੇ ਨਾਲ ਬੈਠਣਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਂਹ ਕਰਨੀ ਨਾ ਚਾਹੀ॥੨੭॥ ਤਾਂ
ਰਾਜਾ ਨੈ ਝੱਟ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਕੇ ਭੇਜਿਆ ਜੋ ਉਹ ਦਾ ਸਿਰ ਲਿਆਵੇ। ਤਦ ਉਹ ਨੈ
ਜਾਕੇ ਉਹ ਦਾ ਸਿਰ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਵੱਢਿਆ॥੨੮॥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਥਾਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਕੇ ਲਿਆਂ-
ਦਾ ਅਰ ਕੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੰਨਿਆਂ ਨੈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ॥੨੯॥ ਅਤੇ ਉਹ
ਦੇ ਸਿੱਖ ਸੁਣਕੇ ਆਏ ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਲੋਥ ਚੁੱਕਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ॥
॥੩੦॥ ਫੇਰ ਰਸੂਲ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਉਪਦੇ-
ਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਸਭ ਉਹ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ॥੩੧॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਉਜ-
ੜ ਥਾਉਂ ਅਲੱਗ ਚੱਲੇ ਚੱਲੋ ਅਤੇ ਰਤੀਕੁ ਸਸਤਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸ-
ਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਦਾ ਬੀ ਵਿਹੁਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ॥੩੨॥ ਸੋ ਓਹ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ
ਉਜਾੜ ਥਾਉਂ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ ਚੱਲੇ ਗਏ॥੩੩॥ ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਅਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨਗਰਾਂ ਥੋਂ ਪੈਦਲ ਉਧਰ ਨੂੰ ਇੱਕਸੀ-
ਗ ਦੌੜੇ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਹੀ ਜਾ ਪਹੁੰਚੇ॥੩੪॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਨਿੱਕਲਕੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਭੀੜ
ਵੇਖੀ ਅਰ ਉਨਾਂ ਪੁਰ ਤਰਸ ਖਾਧਾ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਓਹ ਉਨਾਂ ਭੇਡਾਂ ਵਾਂਙੂ ਸਨ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਅ-
ਯਾਲੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣ ਲੱਗਾ॥੩੫॥ ਅਰ ਜਾਂ ਦਿਨ ਬ-
ਹੁਤ ਢਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਸ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਥਾਉਂ ਉਜਾੜ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿ-
ਨ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਢਲ ਗਿਆ॥੩੬॥ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਰ ਤਾਂ ਓਹ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਗ-
ਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਖਾਣ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲੈਣ॥੩੭॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਤਿ-
ਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਦਿਓ। ਪਰ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਲ ੧
ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਸੌ ਰੁਪੱਯੇ ਦੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਮੁੱਲ ਲੈਕੇ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆਇਯੇ॥੩੮॥ ਉਸ ਨੈ ਉ-
ਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿਨੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਹਨ ਜਾਓ ਵੇਖੋ। ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਮਲੂਮ ਕਰਕੇ ਕਿ-
ਹਾ ਕਿ ਪੰਜ ਅਤੇ ਦੋ ਮੱਛੀਆਂ॥੩੯॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਭੇ ਹਰੇ ਘਾਹ
ਉੱਪਰ ਪੰਗਤਾਂ ਹੋਕੇ ਬਹਿ ਜਾਣ॥੪੦॥ ਅਰ ਉਨਾਂ ਦੀ ਸੌ ਸੌ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਪੰਜਾਹ ਦੀ ਪਾ-
ਲ ਬੈਠੀ॥੪੧॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਓਹ ਪੰਜ ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋਹੁੰ ਮੱਛੀਆਂ ਲੈਕੇ ਅਕਾਸ ਦੀ ਵ-
ਲ ਵੇਖਿਆ ਅਰ ਬਰਕਤ ਦੇਕੇ ਰੋਟੀਆਂ ਤੋੜੀਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਲਈ
ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਮੱਛੀਆਂ ਉਹ ਨੈ ਸਭਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀਆਂ॥੪੨॥ ਅਰ ਓ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹ ਸਾਰੇ ਖਾਕੇ ਰੱਜ ਗਏ॥੪੩॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਟੋਕਰੀਆਂ ਭਰੀ-
ਆਂ ਹੋਈਆਂ ਉਠਾਈਆਂ ਅਤੇ ਕੁਛ ਮੱਛੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੀ ਉਠਾਇਆ॥੪੪॥ ਅਤੇ ਰੋਟੀ-
ਆਂ ਦੇ ਖਾਣਵਾਲ੍ਹੇ ਪੰਜ ਹਜਾਰ ਮਰਦ ਸਨ॥ ॥੪੫॥ ਫੇਰ ਉਹ ਨੈ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਅ-
ਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਗੀਦ ਕੀਤੀ ਭਈ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਮੈਂ ਭੀੜ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਰਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੇੜੀ ਉੱ-
ਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਮੈ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਬੈਤਸੈਦਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਜਾਓ॥੪੬॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋਰਕੇ ਉਹ ਆਪ ਪ੍ਰਾ-
ਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ॥੪੭॥ ਅਰ ਜਾਂ ਸੰਝ ਹੋਈ ਤਾਂ ਬੇੜੀ
ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਵਿਚਾਲ੍ਹੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕੱਲਾ ਹੀ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਸੀ॥੪੮॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਚੱਪੇ ਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਔਖਾ ਵੇਖਿਆ ਕਿਉ ਜੋ ਪੌਣ ਸਾਹਮਣੀ ਸੀ ਤਾਂ ਰਾਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਕੁ
ਪਹਿਰ ਉਹ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਉੱਤੋਂ ਦੀ ਤੁਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਅੱ-
ਗੇ ਵਧਣ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਸੀ॥੪੯॥ ਪਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਿਆਉ ਉੱਤੇ ਤੁਰਦਿਆਂ ਵੇਖਿ-
ਆ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਭੂਤ ਜਾਣਕੇ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਨ ਲੱਗੇ॥੫੦॥ ਕਿਉਂਕਿ ਓਹ ਸਭ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖ-
ਕੇ ਘਬਰਾ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਓਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ੍ਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਖਾਤ-
ਰਜਮਾ ਰੱਖੋ ਮੈਂ ਹਾਂ ਨਾ ਡਰੋ॥੫੧॥ ਤਦ ਉਹ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ੍ਹ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੌਣ
ਥੰਮ੍ਹ ਗਈ। ਤਦ ਓਹ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡਾਢੇ ਅਚਰਜ ਹੋਏ॥੫੨॥ ਕਿਉ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੋਟੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਮਝੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਸੁੰਨ ਹੋਏ ਹੋਏ ਸਨ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥੫੩॥ ਅਤੇ ਓਹ ਪਾਰ ਲੰਘਕੇ ਗਨੇਸਰਤ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਪੜੇ ਅਰ ਬੇੜੀ ਨੂੰ ਘਾਟ ਪੁ-
ਰ ਲਾਇਆ ॥੫੪॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਓਹ ਬੇੜੀ ਉੱਤੋਂ ਉੱਤਰੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਝੱਟ ਸਿਆਣ
ਲਿਆ ॥੫੫॥ ਅਰ ਉਸ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਦੇ ਚੌਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਦੌੜੇ ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੈ
ਉੱਥੇ ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਜੀਂ ਪਾਕੇ ਲੈ ਜਾਣ ਲੱਗੇ ॥੫੬॥ ਅਰ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਜਾਂ ਨ-
ਗਰਾਂ ਜਾਂ ਗਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੜਦਾ ਸੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਮਾਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਜਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਰੱਖਦੇ
ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਲੀੜੇ ਦਾ ਪੱਲਾ ਹੀ ਛੋਹਣਾ ਪਾਉਣ ਅਰ
ਜਿੰਨਿਆਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਸੋ ਸਭੇ ਚੰਗੇ ਹੋ ਗਏ ॥

੭ ਕਾਂਡ ॥ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀ ਅਰ ਕਈ ਰੱਬੀ ਜੇਹੜੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਥੋਂ ਆਏ ਸਨ ॥੨॥
ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਕਿਨਿਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਸੁੱਧ ਅਰਥਾਤ ਅਣਧੋਤੇ ਹੱਥ
ਨਾਲ਼ ਰੋਟੀ ਖਾਂਦੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ॥੩॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਫਰੀਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਯਹੂ-
ਦੀ ਵਡਿਆਂ ਦੀ ਰੀਤ ਨੂੰ ਮੰਨਕੇ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮਲ਼ ਮਲ਼ ਕੇ ਨਾ ਧੋ ਲੈਣ ਖਾਂਦੇ ਨਹੀਂ ॥
੪॥ ਅਤੇ ਬਜਾਰੋਂ ਆਣਕੇ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਜਿੰਨਾਂ ਚਿਰ ਨਹਾ ਨਾ ਲੈਣ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਥੇਰੀਆਂ ਗੱ-
ਲਾਂ ਹਨ ਜੇਹੜੀਆਂ ਉਨਾਂ ਨੈ ਮੰਨਣ ਵਾਸਤੇ ਕ਼ਬੂਲ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹਾ ਕੁ ਕਟੋਰਿਆਂ ਅ-
ਰ ਲੋਟਿਆਂ ਅਰ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਦਾ ਧੋਣਾ ॥੫॥ ਤਦ ਫਰੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਰੱਬੀਆਂ ਨੈ
ਉਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ ਵਡਿਆਂ ਦੀ ਰੀਤ ਉੱਤੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੇ ਪਰ ਅਸੁੱਧ ਹੱਥੀਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੋਟੀ ਖਾਂਦੇ ਹਨ॥੬॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸਾਂ ਕਪਟੀਆਂ ਦੀ ਬਾਬਤ ਯਸਾਯਾ ਨੇ ਠੀਕ
ਅਗੰਮ ਵਾਕ ਕੀਤਾ ਜਿਹਾ ਕੁ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਭਈ ਏਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਹੋਠਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਆਦ-
ਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਨਾਂ ਦਾ ਮਨ ਮੈਥੋਂ ਦੂਰ ਹੈ॥੭॥ ਪਰ ਓਹ ਵਿਰਥਾ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਠਰਾਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ॥੮॥ ਤੁਸੀਂ ਪਰ-
ਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਰੀਤ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹੋ॥੯॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ
ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਟਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਆਪਣੀ ਰੀਤ ਨੂੰ ਕ
ਇਮ ਰੱਖੋ॥੧੦॥ ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦਾ ਆਦਰ
ਕਰ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਪਿਉ ਜਾਂ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਦਾ ਬੋਲੇ ਉਹ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ॥੧੧॥ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆ
ਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਪਿਉ ਜਾਂ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਹੇ ਭਈ ਜੋ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਤੈ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਸੀ
ਸੋ ਕੁਰਬਾਨ ਅਰਥਾਤ ਭੇਟ ਚੜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ॥੧੨॥ ਤੁਸੀਂ ਫੇਰ ਉਹ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਪਿਉ ਜਾਂ ਉਹ ਦੀ
ਮਾਂ ਦੀ ਲਈ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੰਦੇ॥੧੩॥ ਇਸ ਤਰਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਆਪ-
ਣੀ ਰੀਤ ਨਾਲ ਜਿਹੜੀ ਤੁਸਾਂ ਚਲਾਈ ਹੈ ਅਕਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਥੇਰੇ ਏਹੋ ਜੇਹੇ ਕੰਮ
ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ॥੧੪॥ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਕੋਲ ਸੱਦ ਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਸ-
ਭ ਦੇ ਸਭ ਮੇਰੀ ਸੁਣੋ ਅਤੇ ਸਮਝੋ॥੧੫॥ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ
ਬਾਹਰੋਂ ਉਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸਟ ਕਰ ਸੱਕੇ ਪਰ ਜੇਹੜੀਆਂ ਚੀਜਾਂ ਉਹ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਿੱਕਲਦੀਆਂ ਹਨ ਓਹੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ
ਪਾਸੋਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ॥੧੮॥ ਤਾਂ ਉ-
ਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਭਲਾ ਤੁਸੀ ਬੀ ਅਜੇਹੇ ਨਿਰਬੁੱਧ ਹੋ ਕੀ ਤੁਸੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਭਈ ਜੋ ਕੁਛ
ਬਾਹਰੋਂ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਹ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ॥੧੯॥ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ
ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਰ ਢਿੱਡ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਦਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਨਿੱਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕ-
ਹਿਕੇ ਉਹ ਨੈ ਸਾਰੇ ਭੋਜਨ ਸੁੱਧ ਠਰਾਏ॥੨੦॥ ਫੇਰ ਓਨ ਆਖਿਆ ਭਈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ
ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸਟ ਕਰਦਾ ਹੈ॥੨੧॥ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਦਰੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚੋਂ
ਬੁਰੇ ਖਿਆਲ ਹਰਾਮਕਾਰੀਆਂ॥੨੨॥ ਚੋਰੀਆਂ ਖੂਨ ਜਾਰੀਆਂ ਲੋਭ ਬਦੀਆਂ ਛਲ ਮਸਤੀ
ਬੁਰੀ ਨਜਰ ਕੁਫਰ ਹੰਕਾਰ ਮੂਰਖਤਾਈ ਨਿੱਕਲਦੀ ਹੈ॥੨੩॥ ਏਹ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ
ਅੰਦਰੋਂ ਨਿੱਕਲਦੀਆਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ॥ ॥੨੪॥ ਫੇਰ
ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਉੱਠਕੇ ਸੂਰ ਅਤੇ ਸੈਦਾ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਰ ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ
ਅਤੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਭਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਉਹ ਲੁਕਿਆ ਨਾ ਰਹਿ ਸੱਕਿਆ॥੨੫
॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਵੇਂ ਇੱਕ ਤੀਮੀ ਜਿਹ ਦੀ ਛੋਟੀ ਧੀ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸਟ ਆਤਮਾ ਚੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਉਹ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣਕੇ ਆਈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਪਈ॥੨੬॥ ਉਹ ਤੀਮੀ ਯੂਨਾਨਣ ਅਤੇ ਜ-
ਨਮ ਦੀ ਸੁਰੁਫੈਨਿੱਸਣ ਸੀ। ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਧੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭੂਤ ਨੂੰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੱਢ ਦਿਹ॥੨੭॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਰੱਜ ਕੇ ਖਾਣ ਦਿਹ ਕਿੰਉਂ
ਜੋ ਬਾਲਕਾਂ ਦੀ ਰੋਟੀ ਲੈਕੇ ਕਤੂਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣੀ ਅੱਛੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।੨੮॥ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤ-
ਰ ਦਿੱਤਾ ਠੀਕ ਮਹਾਰਾਜ ਕਤੂਰੇ ਬੀ ਤਾਂ ਮੇਜ ਦੇ ਹੇਠ ਬਾਲਕਾਂ ਦੇ ਚੂਰੇ ਭੂਰੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ॥੨੯॥
ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਬੱਬ ਚੱਲੀ ਜਾਹ ਭੂਤ ਤੇਰੀ ਧੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ
ਗਿਆ ਹੈ॥੩੦॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਕੇ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਲੜਕੀ ਮੰਜੇ ਉੱਤੇ ਲੰਮੀ ਪਈ
ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਭੂਤ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ ਹੈ॥ ॥੩੧॥ ਅਤੇ ਉਹ ਫੇਰ ਸੂਰ ਦੀਆਂ ਹੱ-
ਦਾਂ ਥੋਂ ਨਿੱਕਲਕੇ ਸੈਦਾ ਦੇ ਰਾਹ ਦਿਕਾਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਹੋਕੇ ਗਲੀਲ ਦੇ ਦਰਿਆ
ਉ ਨੂੰ ਗਿਆ॥੩੨॥ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਇੱਕ ਬੋਲੇ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਬਥਲਾ ਬੀ ਸੀ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆ
ਕੇ ਉਹ ਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸ ਪੁਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖੇ॥੩੩॥ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਭੀੜ ਥੋਂ ਅ-
ਲੱਗ ਲੈ ਗਿਆ ਅਰ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਉਹ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਥੁੱਕਕੇ
ਉਹ ਦੀ ਜੀਭ ਛੋਹੀ॥੩੪॥ ਅਤੇ ਅਕਾਸ ਵਲ ਵੇਖਕੇ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ ਅਰ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਇੱਫਤਾ ਅਰਥਾਤ ਖੁਲ ਜਾਹ॥੩੫॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਕੰਨ ਖੁਲ ਗਏ ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਜੀਭ ਦਾ
ਅਟਕਣਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਫ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ॥੩੬॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤ-
ਗੀਦ ਨਾਲ ਆਖਿਆ ਭਈ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਨਾ ਕਹਿਣਾ। ਪਰ ਜਿੰਨੀ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਗੀਦ
ਕੀਤੀ ਓਹ ਓੱਨਾ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬੀ ਬਹੁਤ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ॥੩੭॥ ਅਤੇ ਲੋਕ ਡਾਢੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈਰਾਨ ਹੋਕੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਉਹ ਨੈ ਸਭੋ ਕੁਛ ਅੱਛਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੋਲ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਗੂੰ-
ਗਿਆਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸਕਤਿ ਦਿੰਦਾ ਹੈ॥

੮ਕਾਂਡ॥ ਉਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਜਾਂ ਫੇਰ ਵਡੀ ਭੀੜ ਜੁੜ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ੍ਹ ਖਾਣ ਨੂੰ ਕੁਛ
ਨਸੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੈ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲ੍ਹ ਸੱਦਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ॥ ੨॥ ਮੈ
ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉ ਜੋ ਹੁਣ ਓਹ ਤਿਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਥੋਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ੍ਹ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ
ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ੍ਹ ਖਾਣ ਨੂੰ ਕੁਛ ਨਹੀਂ॥ ੩॥ ਅਰ ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰਾਂ ਵਲ ਭੁੱਖਿਆਂ ਤੋਰ ਦਿ-
ਆਂ ਤਾਂ ਓਹ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਨਿਤਾਣੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਕਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਰੋਂ ਆਏ ਹਨ॥ ੪॥ ਅਰ
ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਟੀਆਂ ਨਾਲ੍ਹ ਕਿੱ-
ਥੋਂ ਰਜਾ ਸਕੂ॥ ੫॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ੍ਹ ਕਿਨੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਹਨ। ਓ-
ਹ ਬੋਲੇ ਸੱਤ॥ ੬॥ ਫੇਰ ਉਹ ਨੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਈ ਭੂਏਂ ਬਹਿ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਓਹ
ਸੱਤ ਰੋਟੀਆਂ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਸੁਕਰ ਕਰਕੇ ਤੋੜੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ
ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ॥ ੭॥ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋ-
ਲ੍ਹ ਥੋੜੀਆਂ ਜੇਹੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਸਨ ਸੋ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਬਰਕਤ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਏ-
ਹ ਬੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖੋ॥ ੮॥ ਅਤੇ ਓਹ ਖਾਕੇ ਰੱਜ ਗਏ ਅਰ ਬਚਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਟੁਕੜਿ-
ਆਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਸੱਤ ਟੋਕਰੇ ਚੁੱਕ ਲਏ॥ ੯॥ ਅਤੇ ਲੋਕ ਚਾਰਕੁ ਹਜਾਰ ਸਨ। ਫੇਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤਾ ॥੧੦॥ ਅਰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਸਣੇ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਦਲਮ
ਨੂਥਾ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ॥ ॥੧੧॥ ਤਦ ਫਰੀਸੀ ਨਿੱਕਲੇ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਪ
ਰਤਾਉਣ ਲਈ ਅਕਾਸ ਵਲੋਂ ਕੋਈ ਨਿਸਾਨੀ ਉਸ ਥੋਂ ਮੰਗਕੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਲੱਗੇ
॥੧੨॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਥੀਂ ਹਉਕਾ ਭਰਕੇ ਕਿਹਾ ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲੋਕ ਕਿਉਂ ਨਿ-
ਸਾਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਸਾਨੀ ਨਾ
ਦਿੱਤੀ ਜਾਊ ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਫੇਰ ਬੇੜੀ ਪੁਰ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਪਾਰ ਚੱਲਿਆ ਗਿ-
ਆ ॥ ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਓਹ ਰੋਟੀ ਲੈਣੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸਨ ਅਰ ਬੇੜੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੋਟੀ ਦੇ
ਬਿਨਾ ਉਨਾਂ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਾ ਸੀ ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਤਗੀਦ ਨਾਲ ਆਖਿਆ ਕਿ ਖ-
ਬਰਦਾਰ ਫਰੀਸੀਆਂ ਦੇ ਖਮੀਰ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਖਮੀਰ ਥੋਂ ਚੌਕਸ ਰਹੋ ॥੧੬॥ ਤਦ ਓਹ ਆ-
ਪੋ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਬੋਲੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰੋਟੀਆਂ ਜੋ ਨਹੀ ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਇਹ ਜਾਣਕੇ ਉ-
ਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਭਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰੋਟੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਭਲਾ ਤੁਸੀਂ ਅ-
ਜੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਸੁੰਨ ਹੀ ਹੈ ॥੧੮॥ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸੁੰਦੇ
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਅਤੇ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਸੁੰਦਿਆਂ ਨਹੀ ਸੁਣਦੇ ਅਰ ਚੇਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ॥
੧੯॥ ਜਦ ਮੈਂ ਓਹ ਪੰਜ ਰੋਟੀਆਂ ਪੰਜਾਂ ਹਜਾਰਾਂ ਲਈ ਤੋੜੀਆਂ ਤਦ ਤੁਸਾਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੀਆਂ
ਕਿਨੀਆਂ ਟੋਕਰੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੁੱਕੀਆਂ। ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਬਾਰਾਂ ॥੨੦॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਤੇ ਜਦ ਸੱਤ ਰੋਟੀਆਂ ਚੌਹੁੰ ਹਜਾਰਾਂ ਲਈ ਤੋੜੀਆਂ ਤਦ ਤੁਸਾਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਟੋਕਰੇ ਭੁ-
ਰੇ ਹੋਏ ਚੁੱਕ ਲਏ। ਫੇਰ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੱਤ॥ ੨੧॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਅਜੇ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ॥ ॥੨੨॥ ਫੇਰ ਓਹ ਬੇਤਸੈਦਾ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਤੇ ਲੋਕ ਇ-
ਕ ਅੰਨੇ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਲਿਆਏ ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਛੋਹੇ॥ ੨੩॥ ਅਤੇ ਉ-
ਹ ਉਸ ਅੰਨੇ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪਿੰਡੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਿਆ ਅਰ ਉਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਥੁੱਕ ਕੇ
ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਤੈਨੂੰ ਕੁਛ ਦਿੱਸਦਾ ਹੈ॥ ੨੪॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਨਜਰ ਪੱ-
ਟ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉ ਜੋ ਓਹ ਤੁਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਮੈ ਨੂੰ ਬਿਰਛਾਂ ਵ-
ਰਗੇ ਦਿੱਸਦੇ ਹਨ॥ ੨੫॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਫੇਰ ਉਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪੁਰ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਨਜਰ
ਟਿਕਾ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਕੇ ਸਭ ਕੁਛ ਸਾਫ ਸਾਫ ਵੇਖਣ ਲੱਗਾ॥ ੨੬॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ
ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਜੋ ਤੂੰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵੜਨਾ ਬੀ ਨਾ ਉਹ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਘਰ ਘੱਲ ਦਿੱਤਾ॥ ॥੨੭॥
ਤਦ ਯਿਸੂ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਗਏ ਅਤੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੈ ਅ-
ਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਲੋਕ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ॥ ੨੮॥ ਤਾਂ
ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਇਲੀਆਸ ਅ-
ਤੇ ਕਈ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ॥ ੨੯॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ
ਕੌਣ ਹਾਂ। ਪਤਰਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈਂ॥ ੩੦॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਤਗੀਦ ਕੀਤੀ ਜੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੇਰੀ ਬਾਬਤ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸੋ॥ ੩੧॥ ਫੇਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਲਣ ਲੱਗਾ ਭਈ ਜਰੂਰ
ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਝੱਲੇ ਅਤੇ ਬੁਜ਼ੁਰਗਾਂ ਅਤੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਰ ਗ੍ਰੰਥੀ-
ਆਂ ਥੀਂ ਰੱਦਿਆ ਜਾਏ ਅਰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਏ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਜੀ ਉੱਠੇ॥ ੩੨॥ ਅਰ
ਉਸ ਨੈ ਇਹ ਗੱਲ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਕਹਿ ਦਿੱਤੀ। ਤਦ ਪਤਰਸ ਉਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਕੇ ਝਿੜਕਨ ਲੱ-
ਗਾ॥ ੩੩॥ ਪਰ ਉਹ ਨੈ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਲ ਵੇਖਕੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਝਿ-
ੜਕਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੇ ਸ਼ਤਾਨ ਮੇਰੇ ਅੱਗੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਹ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ
ਪਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈਂ॥ ੩੪॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਭੀੜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿੱ-
ਖਾਂ ਸਣੇ ਕੋਲ੍ਹ ਸੱਦਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ ਚਾਹੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮ-
ਨ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਲੀਬ ਚੁੱਕਕੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲੇ॥ ੩੫॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਆਪ-
ਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਇਆ ਚਾਹੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਆਊਗਾ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੰਗਲਸਮਾਚਾ-
ਰ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆਏ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਊਗਾ॥ ੩੬॥ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੀ ਲ-
ਭੂ ਜੇ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਕਮਾਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਗੁਆਵੇ॥ ੩੭॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ
ਜਾਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੀ ਦੇਵੇ॥ ੩੮॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਹਰਾਮਕਾਰ ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ
ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਥੋਂ ਅਤੇ ਮੇਰਿਆਂ ਬਚਨਾਂ ਥੋਂ ਸਰਮਾਊਗਾ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬੀ ਉਸ ਥੋਂ ਸਰਮਾਊਗਾ
ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਤੇਜ ਨਾਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦੂਤਾਂ ਸਣੇ ਆਊ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੯ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਇਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇ
ਹੜੇ ਐਥੇ ਖੜੇ ਹਨ ਕਈ ਹਨ ਕਿ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਕਤਿ ਨਾ-
ਲ਼ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਨਾ ਵੇਖਣ ਕਦੇ ਮੌਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਨਾ ਚੱਖਣਗੇ॥ ॥੧॥ ਅਤੇ
ਛਿਆਂ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੱਨਾ ਨੂੰ ਨਾਲ਼ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ
ਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ ਪੁਰ ਨਿਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਰੂਪ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮ-
ਣੇ ਬਦਲ ਗਿਆ॥ ੩॥ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਲੀੜੇ ਚਮਕਣ ਲੱਗੇ ਅਰ ਅਜਿਹੇ ਡਾਢੇ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਗਏ ਕਿ
ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧੋਬੀ ਓਹੋ ਜੇਹੇ ਚਿੱਟੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ॥ ੪॥ ਅਤੇ ਇਲੀਆਸ ਮੂਸਾ ਦੇ ਨਾਲ਼
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਅਰ ਓਹ ਯਿਸੂ ਨਾਲ਼ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸਨ॥ ੫॥ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਨੈ ਯਿਸੂ
ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਸਾਡਾ ਐਥੇ ਹੋਣਾ ਅੱਛਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਡੇਰੇ ਬਣਾਇਯੇ ਇੱ-
ਕ ਤੇਰੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਲੀਆਸ ਦੇ ਲਈ॥ ੬॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ
ਭਈ ਕੀ ਉੱਤਰ ਦੇਵੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਓਹ ਬਹੁਤ ਡਰ ਗਏ ਸਨ॥ ੭॥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੱਦਲ਼ ਨੈ ਉਨਾਂ
ਉੱਤੇ ਛਾਉਂ ਕੀਤੀ ਅਰ ਉਸ ਬੱਦਲ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਵਾਜ ਆਈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ
ਉਹ ਦੀ ਸੁਣੋ॥ ੮॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੈ ਅਚਾਣਕ ਚੁਫੇਰੇ ਨਜਰ ਕਰ ਕੇ ਫੇਰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਰ
ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ਼ ਡਿੱਠਾ॥ ॥੯॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਓਹ ਪਹਾੜੋਂ ਉੱਤਰਦੇ ਸ-
ਨ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਈ ਜਦ ਤੀਕੁ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾ ਜੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉੱਠੇ ਤੁਸਾਂ ਜੋ ਕੁਛ ਡਿੱਠਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਣਾ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਕੇ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਭਈ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਹੈ ਕੀ॥੧੧॥ ਅਰ ਉਨਾਂ ਉਸ ਅੱਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰਬੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਲੀਆਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਇਲੀਆਸ ਤਾਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਆਣਕੇ ਸਭੋ ਕੁਛ ਮੁੜ ਸੁਆਰੇਗਾ ਅਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿੱਕੁਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲੂ ਅਤੇ ਤੁੱਛ ਗਿਣਿਆ ਜਾਊ॥੧੩॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਇਲੀਆਸ ਆ ਬੀ ਚੁਕਿਆ ਨਾਲੇ ਜਿਹਾ ਕੁ ਉਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਨਾਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਚਾਹਿਆ ਸੋਈ ਕੀਤਾ॥ ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਓਹ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਚੁਫੇਰੇ ਵਡੀ ਭੀੜ ਅਰ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਰਬੀਆਂ ਨੂੰ ਝਗੜਾ ਕਰਦੇ ਡਿੱਠਾ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਝੱਟ ਸਾਰੀ ਭੀੜ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਓਹ ਦੇ ਕੋਲ ਦੌੜਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ॥੧੬॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਤੁਸੀਂ ਇਨਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਝਗੜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪੁੜ ਜਿਹ ਨੂੰ ਗੁੰਗਾ ਆਤਮਾ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਲਿਆਇਆ॥੧੮॥ ਅਰ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਝਗ ਛੱਡਦਾ ਅਤੇ ਦੰਦ ਪੀਹੰਦਾ ਅਤੇ ਸੁੱਕਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇਣ ਪਰ ਓਹ ਨਾ ਕੱਢ ਸੱਕੇ॥੧੯॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੇ ਬੇਪਰਤੀਤ ਪੀੜ੍ਹੀ ਕਦ ਤੋੜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਰਹਾਂਗਾ ਕਦ ਤੋੜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਂਗਾ ਉਹ ਨੂੰ
ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਿਆਓ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਏ ਅਰ ਜਾਂ ਉਸ ਨੈ ਓਹ ਨੂੰ
ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੈ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵਡਾ ਮਰੋੜਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਭੂਏਂ ਡਿਗ ਪਿਆ ਅਰ
ਝੱਗ ਛੱਡਦਾ ਹੋਇਆ ਲਿੱਟਣ ਲੱਗਾ॥੨੧॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਪਿਉ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿੰਨੇ-
ਕੁ ਚਿਰ ਥੋਂ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਛੋਟੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਥੋਂ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਕਈ ਵ-
ਰੀ ਉਸ ਨੈ ਇਹ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਅਰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਬੀ ਸੁੱਟਿਆ ਹੈ ਭਈ ਇਹ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰੇ ਪ-
ਰ ਜੇ ਤੂੰ ਕੁਛ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਤਰਸ ਖਾਕੇ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ॥੨੩॥ ਯਿਸੂ
ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੇ ਤੂੰ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਤੀਤ ਕਰਨਵਾਲੇ ਦੇ ਲਈ ਸਭੋ ਕੁਛ ਹੋ ਸੱਕ-
ਦਾ ਹੈ॥੨੪॥ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਸ ਬਾਲਕ ਦਾ ਪਿਉ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਮੈਂ ਪ-
ਰਤੀਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਬੇਪਰਤੀਤੀ ਦਾ ਉਪਾਉ ਕਰ॥੨੫॥ ਜਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਵੇਖਿਆ ਕਿ
ਲੋਕ ਦੌੜਕੇ ਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਦ ਉਹ ਨੈ ਭ੍ਰਿਸਟ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ
ਕਿਹਾ ਹੇ ਗੁੰਗੇ ਬੋਲੇ ਆਤਮਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਜਾਹ ਅਤੇ ਫੇ-
ਰ ਕਦੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਵੜੀਂ॥੨੬॥ ਅਤੇ ਉਹ ਚੀਕ ਮਾਰਕੇ ਅਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਰੋੜ
ਮਰਾੜਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਲਕ ਮੁਰਦਾ ਜਿਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਐਥੋਂ ਤੋ-
ੜੀ ਜੋ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ ਆਖਿਆ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ॥੨੭॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਕੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਸ ਨੂੰ ਉਠਾਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ॥ ੨੮॥ ਅਰ ਜਾਂ ਓਸੂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆ-
ਇਆ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਨਿਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਕੱ-
ਢ ਸੱਕੇ॥ ੨੯॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋ-
ਰ ਤਰਾਂ ਨਹੀਂ ਨਿੱਕਲ ਸੱਕਦੇ॥ ॥੩੦॥ ਫੇਰ ਓਹ ਉਥੋਂ ਤੁਰ ਪਏ ਅਰ ਗਲੀਲ
ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਵੇ॥ ੩੧॥ ਇਸ ਲਈ
ਕਿ ਓਹ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਲਦਾ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਸੀ ਭਈ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਨੁੱ-
ਖਾਂ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਫੜਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣਗੇ ਅਰ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਥੋਂ ਤਿਨ
ਦਿਨ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਫੇਰ ਜੀ ਉੱਠੂ॥ ੩੨॥ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਇਹ ਗੱਲ ਨਾ ਸਮਝੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪੁੱਛਣ
ਥੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ॥ ॥੩੩॥ ਫੇਰ ਓਹ ਕਫਰਨਾਹੂਮ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਘ-
ਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਤੁਸੀਂ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗੱਲਾਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦੇ ਸਓ॥ ੩੪॥ ਪ-
ਰ ਓਹ ਚੁੱਪ ਹੀ ਰਹੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਨਾਂ ਨੈ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨਾਲ ਇਹ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਜੋ ਵਡਾ ਕਿਹੜਾ ਹੈ॥ ੩੫॥ ਫੇਰ ਉਹ ਨੈ ਬੈਠਕੇ ਉਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਜੋ ਕੋਈ ਪਹਿਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਥੋਂ ਪਿਛਲਾ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਟਹਿਲੂਆ ਹੋਊਗ
॥੩੬॥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਖੜਾ ਕੀਤਾ। ਫੇਰ ਉਹ ਨੂੰ
ਕੁੱਛੜ ਚੁੱਕਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ॥ ੩੭॥ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਕਰਕੇ ਅਜੇਹਾਂ ਬਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ

ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੇ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੇ ਸੋ ਮੈਨੂੰ
ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਮੇਰੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ॥੩੮॥ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ
ਉਹਨੂੰ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾਉਂ ਨਾਲ ਭੂਤ ਕੱਢਦੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ
ਵਰਜਿਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚੱਲਦਾ॥ ੩੯॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਉਹਨੂੰ
ਨਾ ਵਰਜੋ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਲੈਕੇ ਕਰਾਮਾਤ ਵਿਖਾਲੇ ਅਰ ਛੇਵੇਂ ਮੈਨੂੰ
ਬੁਰਾ ਕਹਿ ਸੱਕੇ॥੪੦॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਵੱਲ ਹੈ॥੪੧॥ ਇਸ
ਲਈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕਟੋਰਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੀਣ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ
ਹੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਉਹ ਆਪਣਾ ਫਲ ਪਾਏ ਬਿਨਾ ਕਦੇ ਨਾ ਰਹੂਗਾ॥੪੨॥
ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਇਨਾਂ ਛੋਟਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਹੜੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਨੂੰ ਠੋਕਰ ਖੁਆ
ਵੇ ਉਹਦੇ ਲਈ ਭਲਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਖਰਾਸ ਦਾ ਪੁੜ ਉਹਦੇ ਗਲ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸ
ਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ॥੪੩॥ ਅਰ ਜੇ ਤੇਰਾ ਹੱਥ ਤੈਨੂੰ ਠੋਕਰ ਖੁਆਵੇ ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਵੱਢ
ਸੁੱਟ। ਟੁੰਡਾ ਹੋਕੇ ਜੀਉਣ ਵਿੱਚ ਵੜਨਾ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਭਲਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਹੱਥ ਹੁੰਦਿਆਂ ਤੂੰ ਨਰ
ਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਂ ਜਿਹੜੀ ਬੁਝਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ॥੪੫॥ ਅਤੇ ਜੇ ਤੇਰਾ ਪੈਰ ਤੈਨੂੰ ਠੋ-
ਕਰ ਖੁਆਵੇ ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਵੱਢ ਸੁੱਟ। ਲੰਙਾ ਹੋਕੇ ਜੀਉਣ ਵਿੱਚ ਵੜਨਾ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਭ-
ਲਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਪੈਰ ਹੁੰਦਿਆਂ ਤੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਂ॥੪੭॥ ਅਤੇ ਜੇ ਤੇਰੀ ਅੱਖ ਤੈਨੂੰ ਠੋ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੁਰ ਖੁਆਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕੱਢ ਸੁੱਟ। ਕਾਣਾ ਹੋਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੜਨਾ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇਸ
ਨਾਲੋਂ ਭਲਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਅੱਖਾਂ ਹੁੰਦਿਆਂ ਤੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਂ॥ ੪੮॥ ਜਿੱਥੇ ਉਨਾਂ ਦਾ ਕੀੜਾ
ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ ਅਤੇ ਅੱਗ ਨਹੀਂ ਬੁਝਦੀ॥ ੪੯॥ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਲੂਣਾ ਕੀਤਾ
ਜਾਊਗਾ॥ ੫੦॥ ਲੂਣ ਅੱਛਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਲੂਣ ਬੇਸੁਆਦ ਹੋ ਜਾਏ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕਾਸ ਨਾਲ ਸੁ-
ਆਦੀ ਕਰੋਗੇ। ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਲੂਣ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਰਹੋ॥

੧੦ ਕਾਂਡ॥ ਫੇਰ ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਉੱਠਕੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਯਰਦਨ ਦੇ ਪਾਰ ਪ
ਹੁੰਚਿਆ ਅਰ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਫੇਰ ਆਣ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਹ ਨੈ ਆ
ਪਣੇ ਦਸਤੂਰ ਮੂਜਬ ਫੇਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਦਿੱਤਾ॥ ੨॥ ਅਰ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਕੋਲ ਆਣਕੇ
ਉਹ ਦੇ ਪਰਤਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਭਲਾ ਇਹ ਜੋਗ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰਖ ਤੀਮੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ
ਦੇਵੇ॥ ੩॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੂਸਾ ਨੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ॥ ੪॥ ਓਹ ਬੋਲੇ ਮੂਸ
ਨੈ ਤਾਂ ਪਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਤਿਆਗਪੜ੍ਹੀ ਲਿਖਕੇ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ॥ ੫॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ
ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਉਹ ਨੈ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨਾਂ ਦੀ ਕਠਨਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਲਿ
ਖਿਆ॥ ੬॥ ਪਰ ਸਰਿਸਟ ਦੇ ਮੁੱਢੋਂ ਲਾਕੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਨਰ ਅਤੇ ਨਾਰੀ ਬਣਾਇਆ॥ ੭
॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਮਾਂ ਪਿਉ ਥੋਂ ਵਖਰਾ ਹੋਕੇ ਆਪਣੀ ਤੀਮੀ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਰਹੂ
ਅਤੇ ਓਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਹੋਣਗੇ॥ ੮॥ ਸੋ ਉਹ ਹੁਣ ਦੋ ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਇੱਕੋ ਸਰੀਰ ਹਨ॥ ੯

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਪਰੰਦ ਜਿਹ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਡ ਨਾ ਕਰੇ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱ-
ਚ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਬਾਬਤ ਫੇਰ ਉਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ॥੧੧॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਤੀਮੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ ਅਰ ਦੂਈ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱ-
ਚ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਥਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਦੂਏ ਨਾਲ ਵਿਆਹ
ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ॥ ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿ-
ਆਏ ਭਈ ਉਹ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਛੋਹੇ ਪਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ॥੧੪॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਇਹ ਵੇ-
ਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਨਰਾਜ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਛੋਟਿਆਂ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉ-
ਣ ਦਿਓ। ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਵਰਜੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਏਹੋ ਜੇਹਾਂ ਦਾ ਹੈ॥੧੫॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱ-
ਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੋ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਬਾਲਕ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਅੰਗੀਕਾਰ ਨ
ਕਰੇ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਾ ਵੜੂਗਾ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਛੜ ਚੁੱਕਿਆ ਅਰ ਉਨ
ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ॥ ॥੧੭॥ ਅਰ ਜਦ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕ-
ਲ ਕੇ ਰਾਹ ਵਲ ਚੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਇੱਕ ਜਣਾ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਦੌੜਿਆ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉ-
ਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਨਿਵਾ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਉੱਤਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਜੋ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉ-
ਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵਾਂ॥੧੮॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਮੈ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ ਉੱ-
ਤਮ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪਰ ਨਿਰਾ ਇੱਕੋ ਪਰਮੇਸੁਰ॥੧੯॥ ਤੂੰ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਖੂਨ ਨਾ ਕਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾਰੀ ਨਾ ਕਰ ਚੋਰੀ ਨਾ ਕਰ ਝੂਠੀ ਉਗਾਹੀ ਨਾ ਦਿਹ ਠਗੀ ਨਾ ਕਰ ਆਪਣੇ ਮਾਂ ਪਿਉ ਦਾ ਅ
ਦਰ ਕਰ॥੨੦॥ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਾਲਕਪੁਣੇ ਥੋਂ ਲਾਕੇ ਉਨਾਂ ਸਭਨ
ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਆਇਆ ਹਾਂ॥੨੧॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਸ ਵਲ ਵੇਖਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ
ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦਾ ਘਾਟਾ ਹੈ ਜਾਹ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੇਰਾ ਹੈ ਵੇਚ ਅਤੇ ਕੰਗਾਲ
ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਹ ਤਾਂ ਤੈ ਨੂੰ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਧਨ ਮਿਲੂ ਅਤੇ ਆ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤੁਰ॥੨੨॥ ਪਰ ਉਹ ਨੈ
ਉਸ ਗੱਲ ਥੋਂ ਬੁਰਾ ਮੂੰਹ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਹੋਕੇ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਵਡ
ਮਾਲਦਾਰ ਸੀ॥ ॥੨੩॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਚੁਫੇਰੇ ਨਿਗਾਹ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ
ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇਹੜੇ ਦੌਲਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਨਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੜਨਾ ਕੇਡਾ ਹੀ ਔਖ
ਹੋਊਗਾ॥੨੪॥ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਉਹ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਥੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ
ਫੇਰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੱਚਿਓ ਜੇਹੜੇ ਧਨ ਉੱਤੇ ਆਸਰਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਨਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ
ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੜਨਾ ਕੇਡਾ ਹੀ ਔਖਾ ਹੈ॥੨੫॥ ਸੂਈ ਦੇ ਨੱਕੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਊਠ ਦਾ ਲੰਘਣਾ ਇਸ
ਨਾਲੋਂ ਸੁਖਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਧਨਮਾਨ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੜੇ॥੨੬॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੈ
ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਿਹ ਦੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋ ਸੱਕਦੀ ਹੈ॥੨੭॥ ਯਿ-
ਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਵਲ ਵੇਖਕੇ ਕਿਹਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਥੋਂ ਇਹ ਅਣਹੋਣਾ ਹੈ ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਥੋਂ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ-
ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਥੋਂ ਸਭ ਕੁਛ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ॥੨੮॥ ਪਤਰਸ ਉਹ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਵੇਖ ਅਸੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਭੋ ਕੁਛ ਛੱਡਕੇ ਤੇਰੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰੇ ਹਾਂ॥ ੨੯॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ
ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਿਹਨੈ ਘਰ ਜਾਂ ਭਾਈਆਂ ਜਾਂ ਭੈਣਾਂ ਜਾਂ ਮਾਂ ਜਾਂ ਪਿਉ ਜਾਂ ਬਾਲ ਬੱਚਿਆਂ
ਜਾਂ ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਹੋਵੇ॥ ੩੦॥ ਜਿਹੜਾ ਹੁਣ ਇ-
ਸ ਸਮੇ ਵਿੱਚ ਸੌ ਗੁਣਾ ਨਾ ਪਾਏ ਘਰ ਅਤੇ ਭਾਈ ਅਤੇ ਭੈਣ ਅਤੇ ਮਾਂ ਅਤੇ ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਅਤੇ
ਜਮੀਨ ਦੁਖਾਂ ਨਾਲ਼ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਜੁਗ ਵਿੱਚ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ॥ ੩੧॥ ਪਰ ਬਥੇਰੇ ਜੋ ਪ-
ਹਿਲੇ ਹਨ ਸੋ ਪਿਛਲੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਹਨ ਸੋ ਪਹਿਲੇ ਹੋਣਗੇ॥ ॥੩੨
॥ਅਤੇ ਓਹ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਹੋਕੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਰ ਯਿਸੂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲ-
ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਓਹ ਦੰਗ ਹੋਏ ਅਰ ਮਗਰ ਆਉਣਵਾਲੇ ਡਰੇ। ਅਤੇ ਫੇਰ ਉਹ ਉਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ
ਲੇਕੇ ਜੋ ਕੁਛ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬੀਤਣਾ ਸੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲੱਗਾ॥ ੩੩॥ ਕਿ ਵੇਖੋ ਅਸੀਂ ਯਰੂਸ-
ਲੀਮ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਵਾਇ-
ਆ ਜਾਊ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਗੇ ਅਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ
ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨਗੇ॥ ੩੪॥ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਠੱਠਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਪੁਰ ਥੁੱਕਣਗੇ ਅਤੇ
ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨਗੇ ਅਤੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਫੇਰ ਜੀਉਠੂਗਾ॥
॥੩੫॥ ਅਤੇ ਜਬਦੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਯਾਕੂਬ ਅਰ ਯੂਹੰਨਾ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਆਣਕੇ ਉਹ
ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਜੋ ਕੁਛ ਅਸੀਂ ਤੈਥੋਂ ਮੰਗੀਏ ਤੂੰ ਸੋਈ ਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇ ਲਈ ਕਰੇਂ॥ ੩੬॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਰਾਂ॥ ੩੭॥ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬਖਸ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਤੇਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੇਰੇ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੱਬੇ ਬੈਠਿਯੇ॥ ੩੮॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਕੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋ। ਕਿਆ ਉਹ ਪਿਆਲਾ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਪੀਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੀ ਸੱਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਉਹ ਬਪਤਿਸਮਾ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਸੱਕਦੇ ਹੋ॥ ੩੯॥ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸਾਥੋਂ ਹੋ ਸੱਕ-ਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਉਹ ਪਿਆਲਾ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਪੀਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪੀਓਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਬਪਤਿਸਮਾ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲਵੋਗੇ॥ ੪੦॥ ਪਰ ਉਨਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾ ਜਿਨਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਜਾਂ ਖੱਬੇ ਬਿਠਾਲਣਾ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ॥ ੪੧॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਦੱਸਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੱਨਾ ਉੱਤੇ ਖਿਝਣ ਲੱਗੇ॥ ੪੨॥ ਤਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਸੱਦਿਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਈ ਜੇਹੜੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਾਕਮ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਓਹ ਉਨਾਂ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਉਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇਖਤਿਆਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ॥ ੪੩॥ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿ-ਚੋਂ ਵਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੇ ਸੋ ਤੁਹਾਡਾ ਟਹਿਲੂਆ ਹੋਊਗਾ॥ ੪੪॥ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱ-ਚੋਂ ਸਰਦਾਰ ਬਣਿਆ ਚਾਹੇ ਉਹ ਸਭ ਦਾ ਚਾਕਰ ਹੋਊਗਾ॥ ੪੫॥ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪੁਤ੍ਰ ਬੀ ਆਪਣੀ ਟਹਿਲ ਕਰਾਉਣ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਨਿਸ-
ਤਾਰੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਭਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਣ ਨੂੰ ਆਇਆ॥ ॥੪੬॥ ਅ-
ਤੇ ਓਹ ਯਰੀਹੋ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਰ ਜਦ ਉਹ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਯਰੀਹੋ ਥੋਂ
ਨਿੱਕਲਦੇ ਸਨ ਤਿਮਈ ਦਾ ਪੁੱਤ ਬਰਤਿਮਈ ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹਾ ਮੰਗਤਾ ਸੜਕ ਦੇ ਕੰਢੇ ਬੈਠਾ ਸੀ
॥੪੭॥ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਹੈ ਉੱਚੀ ਦੇਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਹੇ ਦਾਊਦ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ
ਹੇ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰ॥੪੮॥ ਅਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਭਈ ਚੁੱਪ ਰ-
ਹੁ ਪਰ ਓਹ ਹੋਰ ਬੀ ਉੱਚੀ ਦੇਕੇ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਦਾਊਦ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰ॥੪੯॥ ਤ-
ਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਖੜੋਕੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਸੱਦ ਲਿਆਓ। ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਸੱਦਿ-
ਆ ਭਈ ਖਾਤਰਜਮਾ ਰੱਖ ਉੱਠ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ॥੫੦॥ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਲੀੜ
ਸੁੱਟਕੇ ਉੱਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆਇਆ॥੫੧॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਉ-
ਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਕਰਾਂ। ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੁਆ
ਮੀ ਜੀ ਮੈਂ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਜਾਵਾਂ॥੫੨॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਹ ਤੇਰੀ ਨਿਹਚਾ ਨੈ ਤੈਨੂੰ ਬ-
ਚਾਇਆ। ਅਤੇ ਓਵੇਂ ਉਹ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਤੁਰ ਪਿਆ

੧੧ਕਾਂਡ॥

ਅਤੇ ਜਾਂ ਓਹ ਯਰੂਸਲੀਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਕੋਲ ਬੈਤਫਗਾ
ਅਤੇ ਬੈਤਅਨੀਆ ਤੀਕੁਰ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੈ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋਹੁ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ॥੨॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੜਦੇ ਸਾਰ ਇੱਕ ਗਧੀ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖੋਗੇ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਸੁਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਲਿਆਓ॥੩॥ ਅਰ ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹੇ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਹਿਣਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਇਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਦ ਉਹ ਝੱਟ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਐਧਰ ਘੱਲ ਦੇਊਗਾ॥੪॥ ਅਤੇ ਓਹ ਗਏ ਅਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦਰਵੱਜੇ ਦੇ ਕੋਲ੍ਹ ਬਾਹਰਲੇ ਪਾਸੇ ਚੌਂਕ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ॥੫॥ ਅਰ ਕਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਹੜੇ ਉੱਥੇ ਖੜੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਇਹ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋ॥੬॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਜਿਹਾ ਕੁ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਖਿਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ। ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ॥੭॥ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਕੋਲ੍ਹ ਲਿਆਏ ਅਰ ਆਪਣੇ ਲੀੜੇ ਉਸ ਪੁਰ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੁਆਰ ਹੋਇਆ॥੮॥ ਅਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ ਆਪਣੇ ਲੀੜੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਬਿਛਾਏ ਅਰ ਹੋਰਨਾਂ ਨੈ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੱਤੇ ਵੱਢਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਸ ਬਿਛਾ ਦਿੱਤਾ॥੯॥ ਅਤੇ ਓਹ ਜਿਹੜੇ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਹੋਸੰਨਾ ਧੰਨ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ॥੧੦॥ ਧੰਨ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦਾਊਦ ਦਾ ਰਾਜ ਜਿਹੜਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮ ਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੋਸੰਨਾ॥

॥੧੧॥ ਅਤੇ ਉਹ ਯਰੂਸਲੀਮ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਦ ਉਸਨੈ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਸਭ ਕਾਸੇ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾ ਕਰ ਲਈ ਤਦ ਉਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਨਿੱਕਲਕੇ ਬੈਤਅਨੀਆ ਨੂੰ ਗਿਆ ਕਿਉ ਜੋ ਸੰਝ ਹੋਗਈ ਸੀ॥ ॥੧੨॥
ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਓਹ ਬੈਤਅਨੀਆ ਥੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ
॥੧੩॥ ਅਤੇ ਦੂਰੋਂ ਪੱਤਿਆਂ ਵਾਲ਼ਾ ਇੱਕ ਹੰਜੀਰ ਦਾ ਰੁੱਖ ਵੇਖਕੇ ਉਹ ਗਿਆ ਜੋ ਕੀਜ
ਣਿਯੇ ਉਸ ਥੋਂ ਕੁਛ ਲੱਭੇ। ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਪੱਤਿਆਂ ਬਿਨਾ
ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਾ ਪਾਇਆ ਕਿਉਕਿ ਹੰਜੀਰਾਂ ਦੀ ਰੁੱਤ ਨਾ ਸੀ॥੧੪॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਉਹ
ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਫਲ਼ ਫੇਰ ਕਦੇ ਨਾ ਖਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਇਹ ਸੁਣਿਆ॥
॥੧੫॥ ਅਤੇ ਓਹ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਰ ਉਹ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਉ-
ਨਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚਦੇ ਅਰ ਮੁੱਲ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ਕੱਢਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਸਰਾਫਾਂ
ਦੇ ਤਖਤਪੋਸ ਅਰ ਕਬੂਤਰ ਵੇਚਣਵਾਲ਼ਿਆਂ ਦੀਆਂ ਚੌਂਕੀਆਂ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤੀਆਂ॥
੧੬॥ ਅਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਭਾਂਡਾ ਲੈਕੇ ਲੰਘਣ ਨਾ ਦਿੱਤਾ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਉ-
ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਪਦੇਸ ਦਿੱਤਾ ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਘਰ ਸਾਰੀ-
ਆਂ ਕੋਮਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਘਰ ਸਦਾਵੇਗਾ ਪਰ ਤੁਸਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਧਾੜਵੀਆਂ ਦੀ ਗੁਫਾ
ਬਣਾ ਛੱਡਿਆ ਹੈ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਅਰ ਗ੍ਰੰਥੀ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਇਸ ਗੱ-
ਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗੇ ਭਈ ਉਹ ਦਾ ਕਿੱਕੁਰ ਨਾਸ ਕਰਿਯੇ ਕਿਉਕਿ ਉਸ ਥੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ ਇ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸ ਲਈ ਜੋ ਸਭ ਲੋਕ ਉਹ ਦੇ ਉਪਦੇਸ ਥੋਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ॥ ॥੧੯॥ ਅਤੇ
ਹਰ ਸੰਝ ਨੂੰ ਉਹ ਸਹਿਰੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ॥ ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਓਹ ਉੱ-
ਧਰਦੀ ਲੰਘੇ ਤਾਂ ਡਿੱਠਾ ਜੋ ਉਹ ਹੰਜੀਰ ਦਾ ਰੁੱਖ ਜੜੋਂ ਸੁੱਕ ਗਿਆ ਹੈ॥੨੧॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੈ ਚੇ-
ਤੇ ਕਰਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਵੇਖ ਇਹ ਹੰਜੀਰ ਦਾ ਰੁੱਖ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੈਂ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਸੁੱਕ ਗਿਆ ਹੈ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਰੱਖੋ॥
੨੩॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਕਹੇ ਉੱਠ ਅਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜ
ਪਉ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਭਰਮ ਨਾ ਕਰੇ ਬਲਕ ਪਰਤੀਤ ਕਰੇ ਕਿ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਅ
ਖਦਾ ਹਾਂ ਓਹ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਹੋਊਗਾ॥੨੪॥ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ
ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਕੇ ਮੰਗੋ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੂਗਾ॥੨੫
॥ ਅਰ ਜਦ ਕਦੇ ਤੁਸੀਂ ਖਲੋਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ
ਮਾਫ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ ਬੀ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਤਖਸੀਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰੇ॥
॥੨੭॥ ਅਤੇ ਓਹ ਫੇਰ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਅਰ ਜਦ ਉਹ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ
ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਤਦ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਅਤੇ ਬੁਜੁਰਗ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ॥੨੮॥
ਅਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਕਿਹੜੇ ਇਖਤਿਆਰ ਨਾਲ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਅਥਵਾ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਨ
ਨੂੰ ਕਿਨ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ॥੨੯॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਇੱਕ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗੱਲ ਪੁੱਛਣਾ ਤੁਸੀਂ ਮੈ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿਓ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜੋ ਕਿਹੜੇ ਇਖਤਿਆਰ ਨਾਲ ਏ-
ਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ॥ ੩੦॥ ਯੂਹੱਨਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸੁਰਗ ਵਲੋਂ ਸੀ ਅਥਵਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਲੋਂ
ਮੈ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿਓ॥ ੩੧॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਜੇ ਕਹਿਯੇ ਸੁਰਗ ਵਲੋਂ
ਤਾਂ ਓਹ ਬੋਲੂ ਫੇਰ ਤੁਸਾਂ ਉਹ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤੀ॥ ੩੨॥ ਪਰ ਜੇ ਕਹਿਯੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਲੋਂ
ਤਾਂ ਓਹ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸੱਭੇ ਯੂਹੱਨਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਪਿਕੰਬ-
ਰ ਹੈ॥ ੩੩॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਫੇਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅ
ਖਿਆ ਮੈਂ ਬੀ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਜੋ ਕਿਹੜੇ ਇਖਤਿਆਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ॥

੧੨ ਕਾਂਡ॥

ਫੇਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੈ ਦ
ਖ ਦਾ ਬਾਗ ਲਾਇਆ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਚੁਫੇਰੇ ਬਾੜ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਰਸ ਲਈ ਚੁਬੱ-
ਚਾ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੁਰਜ ਉਸਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪ ਕੇ ਪਰਦੇਸ
ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ॥ ੨॥ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਰੁੱਤ ਸਿਰ ਇੱਕ ਚਾਕਰ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆਂ ਕੋਲ ਘੱਲਿਆ ਜੋ
ਉਹ ਮਾਲੀਆਂ ਥੋਂ ਬਾਗ ਦੇ ਫਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਛ ਲਵੇ॥ ੩॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਕੁੱਟਿਆ
ਅਰ ਸੱਖਣੇ ਹੱਥ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ॥ ੪॥ ਅਰ ਉਹ ਨੈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚਾਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਘੱਲਿਆ।
ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰ ਭੰਨਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਪਤ ਲਾਹ ਦਿੱਤੀ॥ ੫॥ ਫੇਰ ਉਸ ਨੈ ਇੱਕ
ਹੋਰ ਘੱਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ। ਅਰ ਉਹ ਨੈ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਘੱਲੇ ਅ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਅਰ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ॥ ੬ ॥ ਅਜੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ
ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁਤ੍ਰ। ਓੜਕ ਉਸ ਨੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਬੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਘੱਲਿ-
ਆ ਭਈ ਓਹ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਗੇ॥ ੭ ॥ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਲੀਆਂ ਨੈ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ
ਵਾਰਸ ਇਹੋ ਹੈ ਆਓ ਇਹ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਯੇ ਤਾਂ ਵਿਰਸਾ ਸਾਡਾ ਹੋ ਜਾਊਗਾ॥ ੮ ॥ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਬਾਗੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਿਆ॥ ੯ ॥ ਸੋ ਬਾਗ ਦਾ ਮਾਲਕ
ਕੀ ਕਰੂ। ਉਹ ਆਊਗਾ ਅਰ ਮਾਲੀਆਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰੂ ਅਤੇ ਦਾਖ ਦਾ ਬਾਗ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ-
ਗਾ॥ ੧੦ ॥ ਕੀ ਤੁਸਾਂ ਇਹ ਲਿਖਤ ਬੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਕਿ ਜਿਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਰਾਜਾਂ ਨੈ ਰੱਦਿਆ ਸੋਈ
ਖੂੰਜੇ ਦਾ ਸਿਰਾ ਹੋ ਗਿਆ॥ ੧੧ ॥ ਇਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਨਜਰ ਵਿੱਚ ਅ-
ਚਰਜ ਹੈ॥ ੧੨ ॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਚਾਹਿਆ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਣ ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਥੋਂ ਡਰੇ ਕਿਉੁਂ ਜੋ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਜਾਣ ਲਿਆ ਭਈ ਉਸ ਨੈ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱ-
ਡਕੇ ਚੱਲੇ ਗਏ॥ ॥ ੧੩ ॥ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਫਰੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕ-
ਈਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਘੱਲਿਆ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਫਾਹੀ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ
॥ ੧੪ ॥ ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਣਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਸੱਚਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੈ-
ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸਗੋਂ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈਂ। ਕੈਸਰ ਨੂੰ ਜੇਜਯਾ ਦੇਣਾ ਜੋਗ ਹੈ ਕੇ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਦੇਇਯੇ ਕੇ

ਨਾ ਦੇਇਯੇ॥੧੫॥ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਪਟ ਜਾਣਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ
ਪਰਤਾਉਂਦੇ ਹੋਂ ਇੱਕ ਅਠਿਆਨੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਿਆਓ ਤਾਂ ਵੇਖਾਂ॥੧੬॥ਜੋ ਓਹ ਲਿਆਏ। ਤ-
ਦ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਇਹ ਮੂਰਤ ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਕਿਹਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕੈ-
ਸਰ ਦੀ॥੧੭॥ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇਹੜੀਆਂ ਚੀਜਾਂ ਕੈਸਰ ਦੀਆਂ ਹਨ ਸੋ ਕੈਸਰ
ਨੂੰ ਦਿਓ ਅਤੇ ਜੇਹੜੀਆਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਹਨ ਸੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਦਿਓ। ਤਾਂ ਓਹ ਉਸ ਥੋਂ ਬ-
ਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ॥ ॥੧੮॥ਫੇਰ ਸਦੂਕੀ ਜੇਹੜੇ ਆਖਦੇ ਹਨ ਭਈ ਕਿਯਾਮ-
ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਉਸ ਕੋਲ ਆਏ ਅਰ ਉਸ ਥੋਂ ਇਹ ਸੁਆਲ ਕੀਤਾ॥੧੯॥ਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡੇ
ਲਈ ਮੂਸਾ ਨੈ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਭਈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਭਾਈ ਮਰ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਤੀਮੀ ਰਹੇ ਅਰ
ਕੋਈ ਉਲਾਦ ਨਾ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦਾ ਭਾਈ ਉਹ ਦੀ ਤੀਮੀ ਨੂੰ ਕਰ ਲਵੇ ਅਤੇ ਆ-
ਪਣੇ ਭਾਈ ਵਾਸਤੇ ਵੰਸ ਉਤਪੱਤ ਕਰੇ॥੨੦॥ਸੱਤ ਭਾਈ ਸਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਨੈ ਤੀਮੀ ਕੀ-
ਤੀ ਅਰ ਔਤ ਮਰ ਗਿਆ॥੨੧॥ਤਦ ਦੂਜੇ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਔਤ ਮਰ ਗਿਆ
ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਤੀਆ ਬੀ। ਅਰ ਸੱਤੇ ਔਤ ਗਏ॥੨੨॥ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਤੀਮੀਂ
ਬੀ ਮਰ ਗਈ॥੨੩॥ਕਿਯਾਮਤ ਨੂੰ ਉਹ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹਦੀ ਤੀਮੀਂ ਹੋਊ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸੱਤਾਂ ਨੈ
ਉਹ ਨੂੰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਰਕੇ ਵਸਾਇਆ ਸੀ॥੨੪॥ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਰ-
ਕੇ ਤਾਂ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਏ ਹੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਪੁਸਤਕਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾਣਦੇ ਹੋ।।੨੫।। ਕਿਉਂਕਿ ਜਦ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਠਣਗੇ ਓਹ ਨਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨਗੇ ਨਾ ਵਿਆ
ਹੇ ਜਾਣਗੇ ਬਲਕ ਸੁਰਗੀ ਦੂਤਾਂ ਵਰਗੇ ਹਨ।।੨੬।। ਪਰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਬਾਬਤ ਜੋ ਓਹ ਜਿਵਾਲੇ
ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਤੁਸਾਂ ਮੂਸਾ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਝਾੜੀ ਦੀ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿ
ਕੂਰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਇਸਹਾਕ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਾਂ।।੨੭।। ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਡੀ
ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੋਏ ਹੋ।। ।।੨੮।। ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੈ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁ
ਆਲ ਜਵਾਬ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਕੇ ਭਈ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿ
ਆ ਜੋ ਸਭਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੱਖ ਕਿਹੜਾ ਹੈ।।੨੯।। ਯਿਸੂ ਨੈ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਮੁੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੇ
ਇਸਰਾਈਲ ਸੁਣ। ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ।।੩੦।। ਅਰ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਮਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧ ਨਾ
ਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸਕਤਿ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰ।।੩੧।। ਦੂਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ
ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕਰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਵਡਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।।੩੨
।। ਤਦ ਉਸ ਗ੍ਰੰਥੀ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਠੀਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਂ ਸੱਤ ਆਖਿਆ ਭਈ ਉਹ ਇੱਕੋ ਹੈ ਅਤੇ
ਉਹ ਦੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।।੩੩।। ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸਮਝ ਨਾਲ
ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸਕਤਿ ਨਾਲ ਉਹ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਅਰ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ

ਕਰਨਾ ਸਾਰੇ ਹੋਮਾਂ ਅਤੇ ਬਲਿਦਾਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੈ॥ ੩੪॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਡਿੱਠਾ ਕਿ ਉਹ
ਨੈ ਅਕਲ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਥੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈਂ। ਅਤੇ
ਏਦੋਂ ਅੱਗੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੀਆ ਨਾ ਪਿਆ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਕੁਛ ਸੁਆਲ ਕਰੇ॥ ॥੩੫
॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ ਜੋ ਗ੍ਰੰਥੀ ਕਿੱਕੁਰ ਕਹਿੰਦੇ
ਹਨ ਭਈ ਮਸੀਹ ਦਾਊਦ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ॥ ੩੬॥ ਦਾਊਦ ਨੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਆਪੇ ਅ
ਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਬੈਠ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ
ਤੇਰੇ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੌਂਕੀ ਨਾ ਕਰ ਦਿਆਂ॥ ੩੭॥ ਦਾਊਦ ਤਾਂ ਆਪੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਫੇ-
ਰ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿੱਥੋਂ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਆਮ ਖਾਸ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਉਹ ਦੀ ਸੁਣਦੇ ਸਨ॥
॥ ੩੮॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਉਪਦੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਥੋਂ ਚੌਕਸ ਰਹੋ ਜੇਹੜੇ ਲੰ-
ਮੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਨੀਂ ਤੁਰਨ ਫਿਰਨ ਅਤੇ ਬਜਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਲਾਮ ਲੈਣ॥ ੩੯॥ ਅਤੇ ਸਮਾਜਾਂ
ਵਿੱਚ ਅਗਲੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਅਤੇ ਜਿਆਫਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੋਚਦੇ ਹਨ॥੪੦
॥ ਓਹ ਬਿਧਵਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਚੱਟ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਖਾਲਣ ਲਈ ਲੰਮੀਆਂ ਲੰਮੀਆਂ ਪ੍ਰ
ਰਥਨਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਦੰਡ ਮਿਲੂ॥ ॥੪੧॥ ਅਤੇ ਉਹ ਭੰਡਾਰ ਦੇ
ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਕੇ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਲੋਕ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਪੈਸੇ ਟਕੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਰ ਬ-
ਥੇਰੇ ਧਨਮਾਨਾਂ ਨੈ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਪਾਇਆ॥ ੪੨॥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੰਗਾਲ ਬਿਧਵਾ ਨੈ ਆਣ ਕੇ ਦੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਮੜੀਆਂ ਅਰਥਾਤ ਧੇਲਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ॥੪੩॥ ਤਾਂ ਉਹ ਨੈ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲ ਸੱਦਕੇ ਉ-
ਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੇਹੜੇ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨਾਂ ਸਭਨਾਂ
ਨਾਲੋਂ ਇਸ ਕੰਗਾਲ ਬਿਧਵਾ ਨੈ ਬਹੁਤਾ ਪਾਇਆ ॥੪੪॥ ਕਿਉ ਜੋ ਸਭਨਾਂ ਨੈ ਆਪਣੇ ਵਾਫ-
ਰ ਮਾਲ ਥੋਂ ਕੁਛ ਪਾਇਆ ਪਰ ਇਸ ਨੈ ਆਪਣੀ ਥੁੜ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਕੁਛ ਇਹਦਾ ਸੀ ਅਰਥਾਤ ਅ-
ਪਣੀ ਸਾਰੀ ਪੂੰਜੀ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ॥

੧੩ ਕਾਂਡ ॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਮੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੈ ਉਹ
ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੇਖ ਏਹ ਕੇਹੇ ਜੇਹੇ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਕਿਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤ
ਹਨ ॥੨॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕੀ ਤੂੰ ਇਨਾਂ ਵਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ ਐੱਥੇ ਪੱ-
ਥਰ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰ ਛੱਡਿਆ ਨਾ ਜਾਊਗਾ ਜਿਹੜਾ ਡੇਗਿਆ ਨਾ ਜਾਏ ॥ ॥੩॥ ਅ-
ਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂ-
ਹੰਨਾ ਅਤੇ ਅੰਦ੍ਰਿਯਾਸ ਨੈ ਨਿਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ॥੪॥ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਏਹ
ਗੱਲਾਂ ਕਦ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇ ਦਾ ਕੀ ਲੱਛਣ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਏਹ ਸਭ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਲੱਗ-
ਣਗੀਆਂ ॥੫॥ ਯਿਸੂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲੱਗਾ ਚੌਕਸ ਰਹੋ ਭਈ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਲਾਵੇ ਵਿੱਚ
ਨਾ ਪਾਵੇ ॥੬॥ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਧਾਰਕੇ ਬਥੇਰੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਆਉਣਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਉਹੋ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿ-
ਆਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਣਗੇ ॥੭॥ ਜਾਂ ਲੜਾਈਆਂ ਅਤੇ ਲੜਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਅਵਾਈ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਂ ਸੁਣੋਂ ਤਾਂ ਘਬਰਾ ਨਾ ਜਾਣਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ ਪਰ ਅਜੇ ਅੰਤ ਨਹੀਂ॥੭॥ ਕਿਉ ਜੋ ਕੋਮ ਕੋਮ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਪਾਤਸਾਹੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰੂਗੀ। ਥਾਉ ਥਾਉਂ ਭੁਚਾਲ ਆਉਣਗੇ ਕਾਲ ਪੈਣਗੇ। ਇਹ ਅਜੇ ਪੀੜਾਂ ਦਾ ਮੁੱਢ ਹੈ॥

॥੮॥ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਚੌਕਸ ਰਹੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਮਜਲਸਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨਗੇ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰ ਖਾਓਗੇ ਅਤੇ ਹਾਕਮਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਹੋਵੇ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਜਰੂਰ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੰਗਲਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾਏ॥੧੧॥ ਪਰ ਜਾਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਕੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਅੱਗੇ ਹੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰਨੀ ਭਈ ਅਸੀਂ ਕੀ ਆਖਾਂਗੇ ਬਲਕ ਜੋ ਕੁਛ ਉਸ ਘੜੀ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਬਖਸਿਆ ਜਾਵੇ ਸੋਈ ਕਹਿਣਾ ਕਿਉਕਿ ਕਹਿਣਵਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਹੈ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਭਾਈ ਭਾਈ ਨੂੰ ਅਰ ਪਿਉ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਰਵਾਉਣ ਲਈ ਫੜਵਾਊਗਾ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜੇ ਹੋਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਮਰਵਾ ਸੁੱਟਣਗੇ॥੧੩॥ ਅਰ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਕਰਕੇ ਸਭ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਣਗੇ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਅੰਤ ਤੋੜੀ ਸਹੇਗਾ ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਪਾਊ॥

॥੧੪॥ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉਜਾੜਨਵਾਲੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਚੀਜ ਨੂੰ ਜਿਸ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਉੱਥੇ ਖੜੀ ਵੇਖੋਂ ॰ ਵਾਚਣਵਾਲਾ ਸਮਝ ਲਵੇ ॰ ਤਦ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਭੱਜ ਜਾਣ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਕੋਠੇ ਪੁਰ ਹੋਵੇ ਹਿਠਾਹਾਂ ਨਾ ਉੱਤਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰੋਂ ਕੁਛ ਕੱਢ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਨਾ ਵੜੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥੧੬॥ ਅਤੇ ਜੇੜ੍ਹਾ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਆਪਣੇ ਲੀੜੇ ਲੈਣ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਮੁੜੇ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਹਅ-
ਸੋਸ ਉਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜੇਹੜੀਆਂ ਉਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਰਭਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਉਣ ਵਾਲ੍ਹੀਆਂ
ਹੋਣ॥੧੮॥ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਇਹ ਸਿਆਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ॥੧੯॥ ਕਿਉਕਿ ਉਨੀਂ
ਦਿਨੀਂ ਐਡਾ ਕਸਟ ਹੋਊ ਜੋ ਸਰਿਸਟ ਦੇ ਮੁੱਢੋਂ ਲਾਕੇ ਜਿਹ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਸਾਜਿਆ ਹੈ ਨਾਹੁ-
ਣ ਤੋੜੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਊ ॥੨੦॥ ਅਰ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਉਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਘਟਾਉਂਦਾ ਤਾਂ ਕੋ-
ਈ ਸਰੀਰ ਨਾ ਬਚਦਾ ਪਰ ਉਨਾਂ ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨੈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਉ-
ਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ॥੨੧॥ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇ ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖੇ ਕਿ ਵੇਖੋ ਮਸੀਹ
ਐਥੇ ਹੈ ਜਾਂ ਵੇਖੋ ਉੱਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸੱਤ ਨਾ ਮੰਨਣਾ॥੨੨॥ ਕਿਉਕਿ ਝੂਠੇ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਪਿਕੰਬਰ
ਉੱਠਣਗੇ ਅਤੇ ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਅਰ ਅਚਰਜ ਕੰਮ ਵਿਖਾਲਣਗੇ ਤਾਂ ਜੇ ਹੋ ਸੱਕੇ ਓਹ ਚੁਣਿਆਂ
ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਾਵੇਣ॥੨੩॥ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਚੌਕਸ ਰਹੋ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਹੀ
ਸਭੋ ਕੁਛ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ॥ ॥੨੪॥ ਪਰ ਉਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਸਟ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਸੂ-
ਰਜ ਅਨੇਰਾ ਹੋ ਜਾਊਗਾ ਅਤੇ ਚੰਦ ਆਪਣੀ ਚਾਨਣੀ ਨਾ ਦੇਊ॥੨੫॥ ਅਤੇ ਤਾਰੇ ਅਕਾਸ
ਥੋਂ ਡਿਗ ਪੈਣਗੇ ਅਤੇ ਜੇਹੜੀਆਂ ਸਕਤੀਆਂ ਅਕਾਸ ਵਿੱਚ ਹਨ ਹਿਲਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ
॥੨੬॥ ਅਰ ਤਦ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਵਡੀ ਸਾਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਤੇਜ ਨਾਲ੍ਹ ਬੱਦਲਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂ-
ਦਿਆਂ ਵੇਖਣਗੇ॥੨੭॥ ਅਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੂਗਾ ਅਤੇ ਚੌਹਾਂ ਕੂੰਟਾਂ ਥੋਂ ਧਰਤੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵੀ ਹੱਦੋਂ ਅਕਾਸ ਦੀ ਹੱਦ ਤੀਕੁਰ ਆਪਣੇ ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਕੱਠਿਆਂ ਕਰੂ॥
॥੨੭॥ ਫੇਰ ਹੰਜੀਰ ਦੇ ਬਿਰਛ ਥੋਂ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸਿੱਖੋ। ਜਦ ਉਹ ਦੀ ਲਾਗਰ ਕੋਮਲ ਹੁੰ-
ਦੀ ਅਤੇ ਪੱਤੇ ਫੁੱਟਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਜੋ ਗਰਮੀ ਦੀ ਰੁੱਤ ਨੇੜੇ ਆਈ ਹੈ॥ ੨੮॥ ਇਸੇ
ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀ ਬੀ ਜਾਂ ਵੇਖੋਂ ਕਿ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜਾਣੋ ਭਈ ਉਹ ਨੇੜੇ ਸਗੋਂ ਬੂ-
ਹੇ ਉੱਤੇ ਹੈ॥੩੦॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦ ਤੇੜੀ ਏਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਹੋ ਲੈਣ ਇ-
ਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਬੀਤ ਨਾ ਜਾਊਗੀ॥੩੧॥ ਅਕਾਸ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਟਲ ਜਾਣਗੇ ਪਰ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਕ-
ਦੇ ਨਾ ਟਲਣਗੇ॥੩੨॥ ਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ਅਥਵਾ ਉਸ ਘੜੀ ਦੀ ਬਾਬਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾ-
ਣਦਾ ਨਾ ਸੁਰਗ ਦੇ ਦੂਤ ਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪਰ ਕੇਵਲ ਪਿਤਾ॥੩੩॥ ਖਬਰਦਾਰ ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਉਹ ਵੇਲਾ ਕਦ ਹੋਊ॥੩੪॥ ਇਹ ਇੱਕ ਪਰ-
ਦੇਸ ਗਏ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੈ ਘਰੋਂ ਜਾਂਦੇ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਚਾਕਰਾਂ ਨੂੰ ਇਖਤਿਆ
ਰ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਹ ਦਾ ਕੰਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਰਬਾਨ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਈ ਜਾਗਦਾ ਰਹੁ॥੩੫
॥ਸੋ ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਭਈ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਕਦ ਆਊਗਾ। ਸੰਝ
ਨੂੰ ਜਾਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕੁੱਕੁੜ ਦੇ ਬਾਂਗ ਦੇਣ ਦੇ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਤੜਕੇ ਨੂੰ॥੩੬॥ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨ
ਹੋਵੇ ਜੋ ਅਚਾਣਕ ਆਣਕੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਤੇ ਵੇਖੇ॥੩੭॥ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਸੋ
ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੧੪ ਕਾਂਡ ॥
ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਪਸਾਹ ਅਤੇ ਪਤੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ
ਅਰ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗੇ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ
ਕਿੱਕੁਰ ਛਲ ਨਾਲ ਫੜਕੇ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਿਯੇ ॥੨॥ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਨਹੀਂ
ਕਿਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਲਵਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ॥ ॥੩॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਬੈਤਅਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਮ-
ਊਨ ਕੋੜ੍ਹੀ ਦੇ ਘਰ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਬੈਠਾ ਸੀ ਇੱਕ ਤੀਮੀਂ ਮਹਿੰਗਮੁੱਲਾ ਜਟਾਮਾਸੀ ਦਾ ਖਰਾ ਅਤਰ
ਸੀਸੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਈ ਅਤੇ ਸੀਸੀ ਨੂੰ ਭੰਨਕੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਡੁਹਲ ਦਿੱਤਾ ॥੪॥ ਤਦ ਕਿਨੇ
ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਖਿਝਕੇ ਬੋਲੇ ਜੋ ਇਸ ਅਤਰ ਦਾ ਇਹ ਨੁਕਸਾਨ ਕਾਹ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ॥ ੫ ॥
ਕਿਉਕਿ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਅਤਰ ਡੂਢ ਸੌ ਰੁਪੱਯੇ ਥੋਂ ਵਧੀਕ ਨੂੰ ਵਿਕਦਾ ਅਤੇ ਕੰਗਾਲਾਂ ਨੂੰ
ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਤੀਮੀਂ ਉੱਤੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਲਗੇ ॥੬॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਖਿਆ
ਇਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ ਕਿਉਂ ਇਹ ਨੂੰ ਔਖਿਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਨੈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਰਤਾਵਾ ਕੀਤਾ
ਹੈ ॥੭॥ ਕਿਉ ਜੋ ਕੰਗਾਲ ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰ ਸੱਕਦੇ
ਹੋ ਪਰ ਮੈਂ ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ॥੮॥ ਜੋ ਉਸ ਥੋਂ ਬਣ ਪਿਆ ਉਸ ਨੈ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਨੈ ਅੱ-
ਗੇਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਕਫਨਾਉਣ ਦਫਨਾਉਣ ਲਈ ਅਤਰ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ॥੯॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱ-
ਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਮੰਗਲਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾਊ-
ਗੀ ਉੱਥੇ ਇਹ ਬੀ ਜੋ ਇਸ ਨੈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਦੀ ਯਾਦਗੀਰੀ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਊ ॥ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੧੦॥ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਇਸਕਰਿਯੂਤੀ ਜਿਹੜਾ ਉਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ
ਕੋਲ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ਭਈ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਵਾ ਦੇਵੇ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਓਹ ਸੁਣਕੇ ਅ-
ਨੰਦ ਹੋਏ ਅਰ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁੱਪਯੇ ਦੇਣ ਦਾ ਕਰਾਰ ਕੀਤਾ। ਤਦ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗਾ ਜੋ
ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਮੌਕਾ ਪਾਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਫੜਵਾ ਦੇ॥ ॥੧੨॥ ਅਰ ਪਤੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਤਿਉ-
ਹਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਪਸਾਹ ਦੇ ਲਈ ਬਲਿਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉ-
ਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਤੇਰੇ ਖਾਣ ਲਈ ਪਸਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਿਯੇ॥੧੩
॥ ਤਦ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋਹੁ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸਹਿਰ ਵਿੱਚ
ਜਾਓ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਪਾਣੀ ਦਾ ਘੜਾ ਚੁੱਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲੂਗਾ। ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਤੁਰ ਪਓ॥੧੪
॥ ਅਰ ਜਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਓਹ ਜਾਵੇ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਹੋ ਜੋ ਗੁਰੂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਉ-
ਤਾਰੇ ਦਾ ਥਾਉਂ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਸਾਹ ਖਾਵਾਂ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਉਹ ਆ-
ਪਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵਡਾ ਚੁਬਾਰਾ ਫਰਸ ਬਿਛਿਆ ਅਤੇ ਸੁਆਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਲੂ ਸੋ
ਉੱਥੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਚੱਲੇ ਗਏ ਅਰ ਸਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਜਿਹੋ
ਜਿਹਾ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਤਿਹੋ ਜਿਹਾ ਡਿੱਠਾ ਅਤੇ ਪਸਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ॥
॥੧੭॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸੰਝ ਪਈ ਓਹ ਉਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ॥੧੮॥ ਅਰ ਜਦ ਓਹ
ਬੈਠੇ ਖਾਂਦੇ ਸਨ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਮੇ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੇ ਨਾਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਫੜਵਾਊਗਾ॥੧੯॥ ਤਦ ਓਹ ਉਦਾਸ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਉਹਨੂੰ
ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕੀ ਉਹ ਮੈਂ ਹਾਂ॥੨੦॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਣਾ ਜਿਹ-
ੜਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਾਲੀ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਹੈ॥੨੧॥ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੜ ਤਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜਿਹਾ ਉਹਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਪਰ ਹਾਇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਜਿਹਦੀ ਰਾਹੀਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁ-
ੜ ਫੜਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਭਲਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਉਹ ਨਿੱਜ ਜੰਮਦਾ॥
॥੨੨॥ ਅਰ ਜਦ ਓਹ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਰੋਟੀ ਲਈ ਅਤੇ ਬਰਕਤ ਦੇਕੇ ਤੋੜੀ ਅਤੇ ਉ-
ਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਲਓ ਇਹ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਹੈ॥੨੩॥ ਫੇਰ ਉਹ ਨੈ ਪਿਆਲਾ ਲੈਕੇ ਸੁਕਰ ਕੀਤਾ
ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਅਰ ਸਭਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੀਤਾ॥੨੪॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਇਹ ਮੇ-
ਰਾ ਲਹੂ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਨੇਮ ਦਾ ਲਹੂ ਜਿਹੜਾ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥੨੫॥
ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਫੇਰ ਕਦੇ ਦਾਖਰਸ ਨਾ ਪੀਆਂਗਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੀਕੁਰ ਪਰਮੇਸੁ-
ਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਵਾਂ ਨਾ ਪੀਆਂ॥ ॥੨੬॥ ਫੇਰ ਓਹ ਭਜਨ ਗਾਕੇ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ
ਨੂੰ ਨਿੱਕਲ ਗਏ॥ ॥੨੭॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਸੱਭੇ ਠੋਕੁਰ ਖ-
ਓਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਭਈ ਮੈਂ ਅਯਾਲੀ ਨੂੰ ਮਾਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਖਿੱਲਰ ਜਾਣਗੀ-
ਆਂ॥੨੮॥ ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਤੁਹਾਥੋਂ ਅੱਗੇ ਗਲੀਲ ਨੂੰ ਜਾਵਾਂਗਾ॥੨੯
॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਵੇਂ ਸੱਭੇ ਠੋਕੁਰ ਖਾਣ ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਖਾਵਾਂਗਾ॥੩੦

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਅੱਜ ਇਸੇ ਰਾਤ ਕੁੱਕੜ ਦੇ ਦੋ ਵਾਰ ਬ- ੦
ਗ ਦੇਣ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਤਿਨ ਵਾਰ ਮੇਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਂਗਾ॥ ੩੧॥ ਪਰ ਉਹ ਨੈ ਵਡੇ ਹੱਠ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜੇ
ਮੈ ਤਰ ਨਾਲ੍ਹ ਮਨੂ ਸਰਨੀ ਬਾਧਵੰਤਾ ਥੋਂ ਮੈਂ ਤਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਦ ਨਾ ਕਰਾਂਗਾ ਅੱਤੇ ਸਭੇ ਇਸ ਤਰਾਂ
ਬੋਲੇ॥ ॥੩੨॥ ਫੇਰ ਓਹ ਗਤਸਮਨੀ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਥਾਂ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਆਪ-
ਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾਂ ਤੁਸੀਂ ਐਥੇ ਬੈਠੋ॥ ੩੩॥ ਅਰ ਪਤਰਸ ਅਤੇ
ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਅਰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਗੀਰ ਹੋਣ ਲੱ-
ਗਾ॥ ੩੪॥ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੇਰਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੈ ਬਲਕ ਮਰਨ ਵਰਗਾ ੦
ਹਾਲ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਐਥੇ ਠਹਿਰੋ ਅਰ ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ॥ ੩੫॥ ਅਤੇ ਉਹ ਥੋੜਾ ਅੱਗੇ ਵਧਕੇ ਭੂਏਂ ਡਿਗ-
ਪਿਆ ਅਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇ ਹੋ ਸੱਕੇ ਤਾਂ ਇਹ ਘੜੀ ਮੈਥੋਂ ਟਲ ਜਾਏ॥ ੩੬॥ ਅੱਤੇ ਉਨ
ਆਖਿਆ ਅੱਬਾ ਹੇ ਪਿਤਾ ਤੈਥੋਂ ਸੱਭੋ ਕੁਛ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਆਲਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਹਟਾ ਦਿਹ।
ਤਾਂ ਬੀ ਉਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਤੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ॥ ੩੭॥ ਫੇਰ ਉਹ ਨੈ
ਆਣਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਸਮਊਨ ਤੂੰ ਸੌਂਦਾ ਹੈਂ ਕੀ ਤੈਥੋਂ ਇੱ-
ਕ ਘੜੀ ਬੀ ਨਾ ਜਾਗ ਹੋਇਆ॥ ੩੮॥ ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱ-
ਚ ਨਾ ਪਓ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਤਿਆਰ ਹੈ ਪਰ ਸਰੀਰ ਢਿੱਲਾ ਹੈ॥ ੩੯॥ ਅਤੇ ਉਹ ਫੇਰ ਗਿਆ ਅ-
ਰ ਉਹੋ ਗੱਲ ਕਹਿਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ॥ ੪੦॥ ਅਤੇ ਫੇਰ ਆਣਕੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਵੇ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖਿਆ ਕਿਉ ਜੋ ਉਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੀਂਦਰ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੀਆਂ ਅਤੇ ਓਹ ਨਹੀਂ
ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਭਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ॥੪੧॥ ਅਤੇ ਉਹ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਆਇਆ ਅਰ ਉਨ੍ਹ
ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਤੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਅਰਾਮ ਕਰੋ। ਬਸ ਹੈ ਘੜੀ ਆ ਢੁਕੀ ਵੇਖੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥੪੨॥ ਉੱਠੋ ਚੱਲਿਏ ਵੇਖੋ ਮੇਰਾ ਫੜਵਾਉਣ-
ਵਾਲਾ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ॥੪੩॥ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਬੋਲਦਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਓਵੇਂ ਯਹੂ-
ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਉਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਰ ਰੱਬੀਆਂ ਅ-
ਰ ਬੁਜੁਰਗਾਂ ਦੀ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਭੀੜ ਤਲਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਡਾਂਗਾਂ ਫੜੀ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ॥੪੪॥ ਅਰ
ਉਹ ਦੇ ਫੜਵਾਉਣਵਾਲੇ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਪਤਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਭਈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚੁੰਮਾਂ ਉਹੋ
ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਤਕੜਾਈ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ॥੪੫॥ ਸੋ ਜਦ ਉਹ ਆਗਿਆ ਝੱਟ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਜ
ਕੇ ਉਸ ਨੈ ਕਿਹਾ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ॥੪੬॥ ਤਦ ਉਨਾਂ ਉਸ ਪੁਰ ਹੱਥ ਪਾਏ ਅ-
ਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ॥੪੭॥ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਉੱਥੇ ਖੜੇ ਸਨ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੈ ਤਲਵਾਰ ਧੂ ਲਈ
ਅਰ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਚਾਕਰ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਉਹ ਦਾ ਕੰਨ ਉੜਾ ਦਿੱਤਾ ॥੪੮॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ
ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ ਭਈ ਤਲਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਡਾਂਗਾਂ ਫੜੀ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈ ਨੂੰ ਧਾੜਵੀ ਵਾਂਙੂ ਫੜਨ
ਨੂੰ ਨਿੱਕਲੇ ਹੋ ॥੪੯॥ ਮੈਂ ਰੋਜ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਰ ਤੁ-
ਸਾਂ ਮੈ ਨੂੰ ਨਾ ਫੜਿਆ ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ ਜੋ ਲਿਖਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ॥੫੦॥ ਅਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੱਭੇ ਸਿੱਖ ਉਹ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਭੱਜ ਗਏ॥ ॥੫੦॥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੁਆਨ ਜਿਹ ਨੇ ਦੁੱਪ-
ਟਾ ਆਪਣੇ ਨੰਗੇ ਪਿੰਡੇ ਉੱਤੇ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਤੁਰਿਆ ਅਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ
ਉਹ ਨੂੰ ਫੜਿਆ॥੫੨॥ ਪਰ ਉਹ ਦੁਪੱਟਾ ਛੱਡਕੇ ਨੰਗਾ ਭੱਜ ਗਿਆ॥ ॥੫੩॥
ਤਦ ਓਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਪਾਸ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ
ਅਤੇ ਬੁਜ਼ੁਰਗ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਕੱਠੇ ਹੋਏ॥੫੪॥ ਅਰ ਪਤਰਸ ਕੁਛ ਵਿੱਥ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ
ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਵੇਹੜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੀਕੁ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠਕੇ
ਅੱਗ ਸੇਕਣ ਲੱਗਾ॥੫੫॥ ਤਦ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਮਹਾਂ ਸਭਾ ਨੈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱ-
ਧ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ ਲਈ ਉਗਾਹੀ ਢੂੰਢੀ ਪਰ ਨਾ ਲੱਭੀ॥੫੬॥ ਕਿ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ
ਝੂਠੀ ਉਗਾਹੀ ਤਾਂ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਉਨਾਂ ਦੀਆਂ ਉਗਾਹੀਆਂ ਇੱਕੋ ਜੇਹੀਆਂ ਨਾ ਸੀਆਂ॥੫੭॥ ਤਦ
ਕਈਆਂ ਨੈ ਉੱਠਕੇ ਉਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਝੂਠੀ ਉਗਾਹੀ ਦਿੱਤੀ॥੫੮॥ ਭਈ ਅਸਾਂ ਉ-
ਹ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇ-
ਆ ਹੈ ਢਾਹ ਦਿਆਂਗਾ ਅਰ ਤਿਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਹੱਥ ਲਾਏ ਬਣਾਵਾਂਗਾ
॥੫੯॥ ਤਾਂ ਬੀ ਉਨਾਂ ਦੀ ਉਗਾਹੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਨਾ ਸੀ॥੬੦॥ ਤਦ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਵਿਚਾ-
ਲੇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕੀ ਤੂੰ ਕੁਛ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਏਹ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱ-
ਧ ਕੀ ਉਗਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ॥੬੧॥ ਪਰ ਉਹ ਚੁੱਪ ਹੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਕੁਛ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਅ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਨੈ ਫੇਰ ਉਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕੀ ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਪਰਮ ਧੰਨ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ॥੬੨॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਹਾਂ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸਕਤਿ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਕਾਸ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖੋਗੇ॥੬੩॥ ਤਦ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਨੈ ਆਪਣੇ ਲੀੜੇ ਪਾੜਕੇ ਆਖਿਆ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਉਗਾਹਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ॥੬੪॥ ਤੁਸਾਂ ਇਹ ਕੁਫਰ ਸੁਣਿਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਠਰਾਇਆ॥੬੫॥ ਅਤੇ ਕਿਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਥੁੱਕਣ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਮੂੰਹ ਢੱਕਣ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੁੱਕੇ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਅਗੰਮ ਦੀ ਖਬਰ ਦਿਹ। ਅਰ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਚੁਪੇੜਾਂ ਮਾਰੀਆਂ॥ ॥੬੬॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਪਤਰਸ ਹੇਠਾਂ ਵੇਹੜੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੀਆਂ ਗੋੱਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਈ॥੬੭॥ ਅਰ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਸੇਕਦਾ ਵੇਖਕੇ ਉਹ ਦੀ ਵਲ ਨਿਗਾਹ ਕਰਕੇ ਬੋਲੀ ਤੂੰ ਬੀ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ॥੬੮॥ ਪਰ ਉਹ ਮੁੱਕਰ ਕੇ ਬੋਲਿਆ ਨਾ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਭਈ ਤੂੰ ਕੀ ਆਖਦੀ ਹੈਂ। ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਡੇਉੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ਅਰ ਕੁੱਕੜ ਨੈ ਬਾਂਗ ਦਿੱਤੀ॥੬੯॥ ਅਤੇ ਗੋੱਲੀ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਉੱਥੇ ਖੜੇ ਸਨ ਆਖਣ ਲੱਗੀ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ॥੭੦॥ ਪਰ ਉਹ ਫੇਰ ਮੁੱਕਰ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਜੇਹੜੇ ਉੱਥੇ ਖੜੇ ਸਨ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੱਚੀਂ ਮੁੱਚੀ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈਂ ਕਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉ ਜੋ ਤੂੰ ਗਲੀਲੀ ਹੈਂ॥ ੭੧॥ ਪਰ ਉਹ ਸਰਾਪ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੌਂਹ ਖਾਣ ਲੱਗਾ ਭਈ ਮੈਂ ਉਸ ਮ-
ਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਿਹ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਣਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ॥ ੭੨॥ ਅਰ ਝੱਟ ਦੂਈ ਵਾਰ ਕੁੱਕ-
ੜ ਨੈ ਬਾਂਗ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲ ਚੇਤੇ ਆਈ ਜਿਹੜੀ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖੀ
ਸੀ ਜੋ ਕੁੱਕੜ ਦੇ ਦੋ ਵਾਰ ਬਾਂਗ ਦੇਣ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਤੂੰ ਤਿਨ ਵਾਰ ਮੇਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਂਗਾ। ਅਤੇ ਉ-
ਹ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੋਚ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗਾ॥

੧੫ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਨੈ ਬੁਜ਼ੁਰਗਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥੀ-
ਆਂ ਸਣੇ ਅਰ ਸਾਰੀ ਮਹਾਂ ਸਭਾ ਨੈ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ
ਅਤੇ ਲੈ ਜਾਕੇ ਪਿਲਾਤੁਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ॥ ੨॥ ਅਤੇ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਭ-
ਲਾ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਤੂੰ ਹੈਂ। ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ॥ ੩॥ ਅਤੇ
ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਨੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਦੋਸ ਲਾਇਆ॥ ੪॥ ਅਰ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉਸ ਥੋਂ ਫੇ-
ਰ ਪੁੱਛਿਆ ਤੂੰ ਕੁਛ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਵੇਖ ਓਹ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਦੋਸ ਥ-
ਉਂਦੇ ਹਨ॥ ੫॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਫੇਰ ਕੁਛ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਐਥੋਂ ਤੀਕੁ ਜੋ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਅ-
ਚੰਭਾ ਕੀਤਾ॥ ॥੬॥ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਤਿਉਹਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਜਿਹ ਦੇ ਲਈ
ਲੋਕ ਅਰਜ ਕਰਦੇ ਸਨ ਉਨਾਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਛੱਡਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ॥ ੭॥ ਅਤੇ ਬਰੱਬਾਸ ਨਾਉਂ
ਦਾ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਸਾਦੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਸਾਦ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਕੀਤਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੈਦ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ॥੮॥ ਅਤੇ ਲੋਕ ਨੇੜੇ ਜਾਕੇ ਅਰਜ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਜੋ ਦਸਤੂਰ ਮੂਜ-
ਬ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਰ ॥੯॥ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹ
ਡੇ ਲਈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਆਂ ॥੧੦॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਮਲੂਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਭਈ
ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਨੈ ਖਾਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਉਹ ਨੂੰ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥੧੧॥ ਪਰ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਨੈ
ਭੀੜ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਜੋ ਸਗੋਂ ਬਰੱਬਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ॥੧੨॥ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਅੱਗੋਂ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਮੈਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾ
ਲ ਕੀ ਕਰਾਂ ॥੧੩॥ ਓਹ ਫੇਰ ਡੰਡ ਪਾਕੇ ਬੋਲੇ ਉਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿਹ ॥੧੪॥ ਪਿਲ
ਤੁਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿਉਂ ਇਸ ਨੈ ਕੀ ਬੁਰਿਆਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਓਹ ਹੋਰ ਬੀ ਡੰਡ
ਪਾਕੇ ਬੋਲੇ ਉਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿਹ ॥੧੫॥ ਤਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਨ
ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਰੱਬਾਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਕੇ ਹਵਾ
ਲੇ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀ ਉਹ ਨੂੰ
ਉਸ ਵੇਹੜੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਹਾਕਮ ਦੀ ਕਚਹਿਰੀ ਹੈ ਲੈ ਗਏ ਅਰ ਸਾਰੇ ਜਥੇ ਨੂੰ ਕੱਠਾ ਬੁਲਾਲਿ-
ਆ ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਬੈਂਗਣੀ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਨਾਇਆ ਅਤੇ ਕੰਡਿਆਂ ਵਾਲਾ ਤ
ਜ ਗੁੰਦਕੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਕਿ ਹੇ ਯ-
ਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸਲਾਮ ॥੧੯॥ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਕਾਨੇ ਮਾਰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪੁਰ ਥੁੱਕਦੇ ਅਤੇ ਗੋਡੇ ਨਿਵਾਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਸਨ॥੨੦॥ ਅਰ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਠੱਠਾ
ਕਰ ਹਟੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੋਂ ਬੈਂਗਣੀ ਬਸਤ੍ਰ ਲਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਸਤ੍ਰ ਉਹਨੂੰ
ਪਹਿਨਾਕੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਏ॥ ॥੨੧॥ ਅ-
ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਕੰਦਰ ਅਤੇ ਰੂਫੁਸ ਦੇ ਪਿਉ ਸ਼ਮਊਨ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਕੁਰੇਨੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ
ਪਿੰਡੋਂ ਆਉਂਦਿਆਂ ਉੱਥੋਂ ਦੀ ਲੰਘਦਾ ਸੀ ਵਿਗਾਰੇ ਫੜਿਆ ਭਈ ਉਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਚੁੱਕਕੇ
ਲੈ ਚੱਲੇ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਗਲਗਥਾ ਵਿੱਚ ਜਿਹ ਦਾ ਅਰਥ ਖੋਪਰੀ ਦਾ ਥਾਉਂ ਹੈ
ਲਿਆਏ॥੨੩॥ ਅਰ ਵੈਨ ਵਿੱਚ ਗੰਧਰਸ ਮਿਲਾਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲੱਗੇ ਪਰ ਓਨ ਨਾ ਲਿ-
ਆ॥੨੪॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਕੇ ਉਹ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਗੁਣੇ
ਪਾਏ ਜੋ ਕਿਹੜਾ ਕਿਹ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆਵੇ॥੨੫॥ ਅਤੇ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ॥੨੬॥ ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਇਹ ਦੋਸ ਪਤ੍ਰੀ ਉੱਪਰ ਲਿਖੀ
ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ॥੨੭॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਹੁ ਧਾੜਵੀ-
ਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਹ ਦੇ ਸੱਜੇ ਤਾਂ ਦੂਆ ਉਹ ਦੇ ਖੱਬੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ॥੨੮॥ ਅਤੇ
ਆਉਣ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮਿਹਣਾ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਸਿਰ ਹਲਾਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ॥੩੦॥
ਵਾਹ ਤੂੰ ਜਿਹੜਾ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਢਾਹਕੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ ਸਲੀਬੋਂ ਉੱਤਰਕੇ ਅ-
ਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲੈ॥੩੧॥ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਨੇ ਬੀ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਰੀਬੀਅ

ਨਾਲ਼ ਮਿਲ਼ਕੇ ਠੱਠਾ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਇਸ ਨੈ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਆਪਣੇ ਆ-
ਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸੱਕਦਾ॥ ੩੨॥ ਇਸਰਾਈਲ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਮਸੀਹ ਹੁਣ ਸਲੀਬੋਂ ਉੱਤ-
ਰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਯੇ ਅਤੇ ਪਰਤੀਤ ਕਰਿਯੇ। ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ਼ ਸਲੀਬ ਉੱ-
ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਗਏ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬੋਲੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਸਨ॥ ॥੩੩॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਦੁਪ-
ਹਿਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਨੇਰਾ ਛਾ ਗਿਆ ਅਰ ਤੀਏ ਪਹਿਰ ਤੀਕੁਰ ਰਿਹਾ॥
੩੪॥ ਅਤੇ ਤੀਏ ਪਹਿਰ ਯਿਸੂ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ਼ ਬੋਲਿਆ ਏਲੋਈ ਏਲੋਈ ਲਮਾ
ਸਬਕਤਾਨੀ। ਜਿਹ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿ-
ਉਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ॥ ੩੫॥ ਅਰ ਕਿਨੇਕੁ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਹੜੇ ਓੱਥੇ ਖੜੇ ਸਨ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਬੋਲੇ
ਵੇਖੋ ਇਹ ਇਲੀਆਸ ਨੂੰ ਅਵਾਜ ਮਾਰਦਾ ਹੈ॥ ੩੬॥ ਅਰ ਕਿਸੇ ਨੈ ਦੌੜਕੇ ਸਪੰਜ ਨੂੰ ਸਿ-
ਰਕੇ ਨਾਲ਼ ਭੇਵਿਆ ਅਤੇ ਕਾਨੇ ਉੱਤੇ ਬੰਨਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਚੂਸਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਖਿਆ
ਰਹਿਣ ਦਿਓ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਯੇ ਭਲਾ ਇਲੀਆਸ ਉਹ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ॥ ੩੭
॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ਼ ਪੁਕਾਰਕੇ ਸਾਹ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ॥ ੩੮॥ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦ
ਪੜਦਾ ਉੱਪਰੋਂ ਲਾਕੇ ਹੇਠਾਂ ਤੀਕੁਰ ਪਾਟਕੇ ਦੋ ਹੋ ਗਿਆ॥ ੩੯॥ ਅਰ ਜਾਂ ਉਸ ਸੂਬੇਦਾਰ
ਨੈ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਸੀ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਐਉਂ ਸਾਹ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਤ
ਬੋਲਿਆ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਠੀਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੀ॥ ੪੦॥ ਅਤੇ ਕਈ ਤੀਮੀਆਂ ਦੂਰੋਂ ਵੇ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਰਿਯਮ ਮਗਦਲੀਨੀ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਯਾਕੂਬ ਅਰ ਯੋਸੇਸ
ਦੀ ਮਾਂ ਮਰਿਯਮ ਅਤੇ ਸਲੋਮੇ ਸੀ॥ ੪੧॥ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਸ ਵੇਲੇ
ਓਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸ-
ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੀ ਬਥੇਰੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਆਈਆਂ ਸੀਆਂ॥
॥੪੨॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸੰਝ ਹੋਈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ ਅਰਥਾਤ
ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਸਬਤ ਥੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥ ੪੩॥ ਅਰਿਮਥੈਆ ਦਾ ਯੂਸੁਫ
ਇੱਕ ਪਤਵੰਤਾ ਸਲਾਹਕਾਰ ਜਿਹੜਾ ਆਪ ਬੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਸੀ
ਆਇਆ ਅਤੇ ਬੇਧੜਕ ਪਿਲਾਤੁਸ ਕੋਲ ਅੰਦਰ ਜਾਕੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਲੋਥ ਮੰਗੀ॥ ੪੪॥
ਪਰ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਅਚੰਭਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਐਡੀ ਛੇਤੀ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਮਰ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਸੂਬੇਦਾਰ ਨੂੰ
ਕੋਲ ਸੱਦਕੇ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਭਈ ਉਹ ਨੂੰ ਮਰੇ ਕੁਛ ਚਿਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ॥੪੫॥ ਅਤੇ ਸੂਬੇਦਾ-
ਰ ਥੋਂ ਮਲੂਮ ਕਰਕੇ ਲੋਥ ਯੂਸੁਫ ਨੂੰ ਦੁਆ ਦਿੱਤੀ॥੪੬॥ ਅਰ ਉਹ ਨੈ ਮਹੀਨ ਕੱਪੜਾ ਮੁੱਲ ਲਿ-
ਆ ਅਰ ਲੋਥ ਨੂੰ ਉਤਾਰਕੇ ਉਸ ਕੱਪੜੇ ਵਿੱਚ ਵਲ੍ਹੇਟਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਬਰ ਦੇ ਅੰਦਰ
ਰੱਖਿਆ ਜਿਹੜੀ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚ ਖੋਦੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕਬਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਰੇ-
ੜ੍ਹ ਦਿੱਤਾ॥੪੭॥ ਅਤੇ ਮਰਿਯਮ ਮਗਦਲੀਨੀ ਅਰ ਯੋਸੇਸ ਦੀ ਮਾਂ ਮਰਿਯਮ ਉਸ ਥਾਉਂ
ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਵੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੧੬ ਕਾਂਡ ॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸਬਤ ਦਾ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮਰਿਯਮ ਮਗਦਲੀਨੀ ਅਰ ਯਾਕੂ-
ਬ ਦੀ ਮਾਂ ਮਰਿਯਮ ਅਰ ਸਲੋਮੇ ਨੈ ਸੁਗੰਧਾਂ ਮੁੱਲ ਲਈਆਂ ਭਈ ਜਾਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ
ਮਲਨ ॥੨॥ ਅਤੇ ਹਫਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਤੜਕੇ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਉਹ ਕਬਰ ਪੁਰ ਆਈ-
ਆਂ ॥੩॥ ਅਤੇ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀਆਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਕਬਰ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕੌਣ ਰੇੜ੍ਹਕੇ
ਲਾਂਭੇ ਕਰੂ ॥੪॥ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਪੱਥਰ ਲਾਂਭੇ ਰਿੜ੍ਹਿਆ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ-
ਉ ਜੋ ਉਹ ਬਹੁਤ ਭਾਰਾ ਸੀ ॥੫॥ ਅਤੇ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਜੁਆਨ ਨੂੰ ਚਿੱਟਾ ਬਸਤ੍ਰ ਪ-
ਹਿਨੀਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਬੈਠਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਓਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋਈਆਂ ॥੬॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੈਰਾ-
ਨ ਨਾ ਹੋਵੋ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਨੂੰ ਭਾਲਦੀਆਂ ਹੋ ਜਿਹੜਾ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
। ਉਹ ਤਾਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਐਥੇ ਹੈ ਨਹੀਂ ਲਓ ਇਹ ਥਾਉਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ॥
੭॥ ਪਰ ਜਾਓ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਆਖੋ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਥੋਂ ਅੱਗੇ ਹੀ ਗਲੀਲ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਵੇਖੋਗੇ ਜਿਹਾ ਕੁ ਉਸ ਨੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ॥੮॥ ਅਤੇ ਓਹ ਨਿੱਕਲਕੇ ਕਬਰ ਪਾ-
ਸੋਂ ਨੱਸੀਆਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕੰਬਦੀਆਂ ਅਤੇ ਘਬਰਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ ਅਰ ਡਰਦੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਕਿਸੇ ਨ-
ਲ ਕੁਛ ਨਾ ਬੋਲੀਆਂ ॥ ॥੯॥ ਹਫਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਉਹ ਨੈ ਤੜਕੇ ਜੀ ਉੱਠਕੇ ਪਹਿਲ-
ਮਰਿਯਮ ਮਗਦਲੀਨੀ ਨੂੰ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਨੈ ਸੱਤ ਭੂਤ ਕੱਢੇ ਸਨ ਦਰਸਣ ਦਿੱਤਾ ॥੧੦॥ ਉਸ ਨੈ ਜਾ-
ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਸੋਗ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ ਸਨ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਇਹ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੁਣਕੇ ਜੋ ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲੀ ਦਿੱਤਾ ਸੱਤ ਨਾ ਮੰਨਿਆ॥ ॥੧੨
॥ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਨੇ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਕੇ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋਹੁ ਜਣਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਓਹ ਚੱਲਦੇ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੀ
ਵਲ ਤੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਦਰਸਣ ਦਿੱਤਾ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਨੇ ਜਾਕੇ ਬਾਕੀ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਪਰ
ਉਨਾਂ ਨੇ ਇਨਾਂ ਦੀ ਬੀ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਕੀਤੀ॥ ॥੧੪॥ ਇਹ ਦੇ ਉਪਰੰਦ ਉਸ ਨੇ ਉਨਾਂ ਗਿਆ
ਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਓਹ ਖਾਣ ਬੈਠੇ ਸਨ ਦਰਸਣ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਬੇਪਰਤੀਤੀ ਅਰ ਮਨ ਦੀ ਕਠਨਾਈ ਦਾ
ਉਲਾਂਭਾ ਦਿੱਤਾ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਿਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਉਨਾਂ ਦੀ ਪਰਤੀ-
ਤ ਨਾ ਕੀਤੀ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸਰਬੱਤ ਸਰਿ-
ਸਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਕਰੋ॥੧੬॥ ਜਿਹੜਾ ਨਿਹਚਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸ-
ਮਾ ਲਵੇ ਉਹ ਮੁਕਤਿ ਪਾਊਗਾ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਕਰੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਜਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜਾਊ॥੧੭
॥ ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਏਹ ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਓਹ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਲੈਕੇ ਭੂਤ
ਨੂੰ ਕੱਢਣਗੇ। ਓਹ ਨਵੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣਗੇ॥੧੮॥ ਓਹ ਸੱਪਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋ-
ਈ ਜਹਿਰ ਵਾਲੀ ਚੀਜ ਪੀ ਲੈਣ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਦਾ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਵਿਗੜੇਗਾ। ਓਹ ਰੋਗੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ-
ਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਚੰਗੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ॥ ॥੧੯॥ ਫੇਰ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿਸੂ ਜਾਂ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਬਚਨ ਕਰ ਹਟਿ-
ਆ ਅਕਾਸ ਉੱਤੇ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਇਆ॥੨੦॥ ਅਤੇ
ਉਨਾਂ ਨੇ ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਹਰ ਥਾਉਂ ਮਨਾਦੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਅਰ ਬਚਨ ਨੂੰ ਉ-
ਨਾਂ ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਆਮੀਨ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚੋਂ

ਲੂਕਾ ਦਾ ਉਚਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ST. LUKE.

(GURUMUKKI.)

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲੂਕਾ ਦਾ

ਉਚਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ॥

੧ ਕਾਂਡ॥ ਹੇ ਸਰਬ ਉਪਮਾ ਜੋਗ ਥਿਉਫਿਲੁਸ ਜਿਸ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ ਉ-
ਨਾਂ ਬਾਤਾਂ ਦਾ ਵਿਰਤਾਂਤ ਲਿਖਣ ਨੂੰ ਲੱਕ ਬੰਨਿਆ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧ ਹੋਈ-
ਆਂ ਹਨ॥੨॥ ਜਿਹਾ ਕੁ ਉਨਾਂ ਨੈ ਸਾਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜੇਹੜੇ ਮੁੱਢੋਂ ਲਾਕੇ ਆਪਣੀ ਅੱਖੀਂ ਵੇਖਣ-
ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਬਚਨ ਦੇ ਸੇਵਕ ਸਨ॥੩॥ ਮੈਂ ਬੀ ਸਿਰੇ ਥੋਂ ਸਾਰੀ ਵਾਰਤਾ ਦੀ ਵਡੇ ਜਤਨ ਨਾ-
ਲ ਭਾਲ ਕਰਕੇ ਉਚਿਤ ਜਾਣਿਆ ਭਈ ਤੇਰੇ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਲਿਖਾਂ॥੪॥
ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਉਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਵੇਂ ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਤੈਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪਾਈ॥
॥੫॥ ਯਹੂਦਿਯਾ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਦਿਨੀਂ ਅਬਿਯਾ ਦੇ ਵਾਰੀ ਵਾਲਿਆਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਿੱਚੋਂ ਜਕਰੀਆ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਜਾਜਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਤੀਮੀ ਹਾਰੂਨ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵਿ-
ਚੋਂ ਸੀ ਅਰ ਉਹ ਦਾ ਨਾਉਂ ਸੀ ਇਲਿਸਬਤ ॥੬॥ ਓਹ ਦੋਵੇਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਧਰਮੀ ਸਨ
ਅਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਬਿਧਾਂ ਪੁਰ ਨਿਰਦੋਖ ਚੱਲਦੇ ਸਨ ॥੭॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹ
ਦੇ ਉਲਾਦ ਨਸੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਲਿਸਬਤ ਬਾਂਝ ਸੀ ਅਰ ਦੋਵੇਂ ਵਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸਨ ॥੮॥ ਅ-
ਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਸਿਰ ਜਾਜਕ ਦਾ
ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ॥੯॥ ਤਾਂ ਜਾਜਕੀ ਦੇ ਦਸਤੂਰ ਮੂਜਬ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਧੂ-
ਪ ਧੁਖਾਉਣ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆਈ ॥੧੦॥ ਅਰ ਧੂਪ ਧੁਖਾਉਣ ਵੇਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਬਾ-
ਹਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ॥੧੧॥ ਤਦ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਤ ਧੂਪ ਦੀ ਵੇਦੀ ਦੇ ਸੱਜੇ
ਪਾਸੇ ਖਲੋਤਾ ਦਿੱਸਿਆ ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਜਕਰੀਆ ਵੇਖਕੇ ਘਬਰਾਇਆ ਅਰ ਉਸ ਨੂੰ ਡ-
ਰ ਲੱਗਾ ॥੧੩॥ ਪਰ ਦੂਤ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਜਕਰੀਆ ਨਾ ਡਰ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੇਰੀ ਬੇਨ-
ਤੀ ਸੁਣੀ ਗਈ ਅਰ ਤੇਰੀ ਤੀਮੀ ਇਲਿਸਬਤ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪੁੱਤ ਜਣੇਗੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਹ
ਦਾ ਨਾਉਂ ਯੂਹੱਨਾ ਰੱਖਣਾ ॥੧੪॥ ਅਰ ਤੈ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਹੋਊਗਾ ਅਰ ਬਥੇਰੇ ਉਹ ਦੇ
ਜੰਮਣ ਥੋਂ ਖੁਸ ਹੋਣਗੇ ॥੧੫॥ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਵਡਾ ਹੋਊਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਵੈਨ
ਨਾ ਮਧ ਪੀਊ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ ਹੀ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਊ ॥੧੬॥ ਅ-
ਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਉਲਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਵਲ ਮੋੜੂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥੧੭॥ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਇਲੀਆਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਅਰ ਸਕਤਿ ਨਾਲ ਚੱਲੂ
ਜੋ ਪੇਵਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਲਕਾਂ ਦੀ ਵਲ, ਅਤੇ ਬੇਮੁਖਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮੀਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧ ਦੀ ਵਲ ਮੋੜੇ
ਭਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਲਈ ਸੁਧਾਰੀ ਹੋਈ ਕੋਮ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰੇ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਜਕਰੀਆ ਨੈ ਦੂਤ ਨੂੰ
ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿੱਕੁਰ ਮੰਨਾਂ ਕਿਉਕਿ ਮੈਂ ਬੁੱਢਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤੀਮੀਂ ਵਡੀ ਉਮਰ ਦੀ
ਹੋ ਗ਼ਈ ਹੈ॥੧੯॥ ਅਰ ਦੂਤ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਜਿਬਰਾਈਲ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਹਾਜਰ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਘੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਭਈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ
ਗੱਲਾਂ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਖੁਸੀ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣਾਵਾਂ॥੨੦॥ ਅਰ ਵੇਖ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੀਕੁਰ ਇ-
ਹ ਗੱਲਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਾ ਹੋਣ ਤੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹੇਂਗਾ ਅਤੇ ਬੋਲ ਨਾ ਸੱਕੇਂਗਾ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੈਂ ਮੇਰੀ-
ਆਂ ਬਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜੇਹੜੀਆਂ ਆਪਣੇ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ॥੨੧
॥ ਅਤੇ ਲੋਕ ਜਕਰੀਆ ਦਾ ਰਾਹ ਵੇਖਦੇ ਸਨ ਅਰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਚਿਰ ਲਾਉਣ ਕ-
ਰਕੇ ਅਚੰਭਾ ਕਰਦੇ ਸਨ॥੨੨॥ ਫੇਰ ਜਾਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲ
ਨਾ ਸੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਮਲੂਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਰਤੱਖ ਦਰਸਣ
ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਰ ਉਹ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਸੈਨਤਾਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁੰਗਾ ਰਹਿ ਗਿਆ॥੨੩॥
ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦ ਉਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਤਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚੱਲਿ-
ਆ ਗਿਆ॥ ॥੨੪॥ ਫੇਰ ਉਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਦੀ ਤੀਮੀਂ ਇਲਿਸਬਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪੇਰ ਭਾਰੇ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਹ ਨੈ ਪੰਜਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੀਕੁਰ ਅਪਣੇ ਤਾਈਂ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਲੁਕ
ਇਆ॥੨੫॥ ਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਜਿਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾ ਕੀਤੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ਼ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਵ-
ਰਤਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਭਈ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੀ ਸਰਮਿੰਦਗੀ ਹਟਾ ਦੇਵੇ॥ ॥੨੬
॥ਅਤੇ ਛੇਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਜਿਬਰਾਈਲ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਨਾਸਰਤ ਨਾਮੇ ਗਲੀਲ ਦੇ
ਇੱਕ ਨਗਰ ਵਿੱਚ॥੨੭॥ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਜਿਹ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ
ਯੂਸੁਫ ਕਰਕੇ ਦਾਊਦ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਸ ਨਾਲ਼ ਹੋਈ ਸੀ ਅਰ ਉਸ ਕੁਆਰੀ ਦਾ ਨਾ
ਉਂ ਸੀ ਮਰਿਯਮ॥੨੮॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਸ ਪਾਸ ਅੰਦਰ ਆਣਕੇ ਕਿਹਾ ਸਲਾਮ ਤੈਨੂੰ ਜਿ-
ਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ। ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਨਾਲ਼ ਹੈ॥੨੯॥ ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਬਚਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘਬ-
ਰਾਈ ਅਰ ਸੋਚਣ ਲੱਗੀ ਜੋ ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸਲਾਮ ਹੈ॥੩੦॥ ਅਰ ਦੂਤ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆ-
ਖਿਆ ਕਿ ਹੇ ਮਰਿਯਮ ਨਾ ਡਰ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ॥੩੧॥ ਅਤੇ
ਵੇਖ ਤੂੰ ਪੇਰ ਭਾਰੇ ਹੋਵੇਂਗੀ ਅਰ ਪੁੱਤ ਜਣੇਂਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਨਾਉਂ ਯਿਸੂ ਰੱਖਣਾ॥੩੨॥ ਉ-
ਹ ਵਡਾ ਹੋਊਗਾ ਅਤੇ ਮਹਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤ ਸਦਾਊਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਹ ਦੇ ਪਿ-
ਤਾ ਦਾਊਦ ਦਾ ਤਖਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਊਗਾ॥੩੩॥ ਅਰ ਉਹ ਜੁਗਾਂ ਜੁਗ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਘਰਾਣੇ
ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਅੰਤ ਨਾ ਹੋਊ॥੩੪॥ ਤਦ ਮਰਿਯਮ ਨੈ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਖਿ-
ਆ ਇਹ ਕਿੱਕੁਰ ਹੋਊਗਾ ਜਦ ਮੈਂ ਪੁਰਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ॥੩੫॥ ਅਤੇ ਦੂਤ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਤੇਰੇ ਉੱਪਰ ਆਊਗਾ ਅਰ ਮਹਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਕਤਿ ਤੇ-
ਰੇ ਉੱਤੇ ਛਾਇਆ ਕਰੂਗੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜਿਹੜਾ ਜੰਮੂਗਾ ਉਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁ-
ਤ੍ਰ ਕਹਾਊਗਾ॥੩੬॥ ਅਰ ਵੇਖ ਤੇਰੀ ਸਾਕ ਇਲਿਸਬਤ ਉਹ ਨੂੰ ਬੀ ਬੁਢੇਪੇ ਵਿੱਚ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਣ-
ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਬਾਂਝ ਕਹਾਉਂਦੀ ਸੀ ਉਹ ਦਾ ਇਹ ਛੇਵਾਂ ਮਹੀਨਾ ਹੈ॥੩੭॥ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ
ਬਚਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਲੋਂ ਸਕਤਹੀਣ ਨਾ ਹੋਊਗਾ॥੩੮॥ ਅਤੇ ਮਰਿਯਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਵੇਖ ਮੈਂ
ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਦਾਸੀ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਆਖੇ ਮੂਜਬ ਹੋਵੇ। ਤਦ ਦੂਤ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ
॥ ॥੩੯॥ ਅਤੇ ਉਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਮਰਿਯਮ ਉੱਠਕੇ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਪਹਾੜੀ ਦੇਸ ਵਿਖੇ ਯਹੂਦ
ਦੇ ਇੱਕ ਨੱਗਰ ਨੂੰ ਗਈ॥੪੦॥ ਅਰ ਜਕਰੀਆ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਇਲਿਸਬਤ ਨੂੰ ਸਲਾਮ
ਕੀਤਾ॥੪੧॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਇਲਿਸਬਤ ਨੈ ਮਰਿਯਮ ਦਾ ਸਲਾਮ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਬੱ-
ਚਾ ਉਹ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਉੱਛਲ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇਲਿਸਬਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈ॥੪੨
॥ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋਰ ਨਾਲ ਉੱਚੀ ਦੇਕੇ ਬੋਲੀ ਧੰਨ ਹੈਂ ਤੂੰ ਤੀਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾਲੇ ਧੰਨ ਤੇਰੀ ਕੁੱਖ ਦਾ
ਫਲ॥੪੩॥ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਮਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਈ॥੪੪
॥ ਕਿ ਵੇਖ ਤੇਰੇ ਸਲਾਮ ਦੀ ਅਵਾਜ ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਪੈਂਦੇ ਹੀ ਬੱਚਾ ਮੇਰੀ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਖੁਸੀ ਦੇ ਮਾਰੇ ਉੱਛਲ
ਪਿਆ॥੪੫॥ ਅਰ ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜਿਨ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਵਲੋਂ
ਉਹ ਨੂੰ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਓਹ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ॥੪੬॥ ਤਾਂ ਮਰਿਯਮ ਨੇ ਆਖਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਪਰਮੇ-
ਸੁਰ ਥੋਂ ਅਨੰਦ ਹੋਇਆ ॥ ੪੮॥ ਕਿਉੁ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੀ ਦਾਸੀ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਪੁਰ ਨਿਗ
ਕੀਤੀ ਕਿ ਵੇਖ ਏਦੋਂ ਅੱਗੇ ਹਰ ਸਮੇ ਦੇ ਲੋਕ ਮੈ ਨੂੰ ਧੰਨ ਕਹਿਣਗੇ ॥ ੪੯॥ ਕਿਉਕਿ ਜਿਹੜ
ਸਾਮਰਥੀ ਹੈ ਉਸ ਨੈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵਡੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਉਹ ਦਾ ਨਾਉਂ ॥ ੫੦॥
ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜੇਹੜੇ ਉਸ ਥੋਂ ਭਾਉ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੀ ਦਯਾ ਪੀਹੜ੍ਹੀਓ ਪੀਹੜ੍ਹੀ ਹੈ ॥ ੫੧
॥ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਦਾ ਜੋਰ ਵਿਖਾਲਿਆ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਖਿ-
ਆਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰੀ ਸਨ ਖਿੰਡਾ ਦਿੱਤਾ ॥ ੫੨॥ ਉਸ ਨੈ ਬਲਵੰਤਾਂ ਨੂੰ ਤਖਤੋਂ ਡੇਗ ਦਿੱਤਾ ਅ-
ਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਆਂ ਕੀਤਾ ॥ ੫੩॥ ਉਸ ਨੈ ਭੁੱਖਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਰਜਾਇ-
ਆ ਅਰ ਪਦਾਰਥ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਖਣੇ ਹੱਥ ਤਾਹ ਦਿੱਤਾ ॥ ੫੪॥ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਇ-
ਸਰਾਈਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ॥ ੫੫॥ ਜੋ ਸਦਾ ਤੀਕੁਰ ਇਬਰਾਹੀਮ ਅਤੇ ਉ-
ਹ ਦੀ ਉਲਾਦ ਪੁਰ ਦਯਾ ਕਰਨੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਜਿਹਾ ਕੁ ਉਸ ਨੈ ਸਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ
॥ ॥੫੬॥ ਅਰ ਮਰਿਯਮ ਤਿੰਨਕੁ ਮਹੀਨੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ
ਮੁੜ ਗਈ ॥ ॥੫੭॥ ਹੁਣ ਇਲਿਸਬਤ ਦੇ ਜਣਨ ਦਾ ਵੇਲਾ ਆ ਪੁੱਗਾ ਅਤੇ ਉਹ
ਪੁਤ੍ਰ ਜਣੀ ॥ ੫੮॥ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਕਾਂ ਨੈ ਸੁਣਕੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਡੀ
ਦਯਾ ਕਰੀ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ॥ ੫੯॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਓਹ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਬਾ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਕ ਦੀਆਂ ਸੁੰਨਤਾਂ ਕਰਾਉਣ ਆਏ ਅਰ ਉਹ ਦਾ ਨਾਉਂ ਜਕਰੀਆ ਰੱਖਣ ਲੱਗੇ ਜਿਹੜਾ ਉਹ
ਦੇ ਪਿਉ ਦਾ ਨਾਉਂ ਸੀ ॥ ੬੦ ॥ ਪਰ ਉਹ ਦੀ ਮਾਂ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਯੂਹੰਨਾ ਸਦਾਊਗ
॥ ੬੧ ॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੇਰੇ ਸਾਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਸ ਨਾਉਂ ਕਰਕੇ ਸੱਦੀਦਾ
ਹੈ ॥ ੬੨ ॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਪਿਉ ਵਲ ਸੈਨਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਦਾ ਕੀ ਨਾਉਂ ਰੱਖਿਆ ਚਾਹੁੰਦਾ
ਹੈ ॥ ੬੩ ॥ ਅਤੇ ਉਨ ਪੱਟੀ ਮੰਗਾਕੇ ਲਿਖਿਆ ਭਈ ਉਹ ਦਾ ਨਾਉਂ ਯੂਹੰਨਾ ਹੈ ਅਰ ਸਭੇ ਹੈਰਾਨ
ਰਹਿ ਗਏ ॥ ੬੪ ॥ ਅਤੇ ਉੱਸੇ ਵੇਲੇ ਉਹ ਦਾ ਮੂੰਹ ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਜੀਭ ਖੁਲ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ਬੋ-
ਲਿਆ ਅਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ॥ ੬੫ ॥ ਤਦ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ
ਰਹਿਣਵਾਲੇ ਡਰ ਗਏ ਅਤੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਾੜੀ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ
ਦੀ ਚਰਚਾ ਖਿੰਡ ਗਈ ॥ ੬੬ ॥ ਅਰ ਸਭ ਸੁਣਨਵਾਲਿਆਂ ਨੈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱ-
ਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਭਲਾ ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਬਾਲਕ ਹੋਊ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਹੱਥ ਉਹ ਦੇ
ਉੱਤੇ ਸੀ ॥ ॥ ੬੭ ॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਪਿਉ ਜਕਰੀਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ
ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਗੰਮ ਵਾਕ ਕਰਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ॥ ੬੮ ॥ ਕਿ ਧੰਨ ਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਇਸਰਾਈਲ
ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾ ਕੀਤੀ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸਤਾਰਾ
ਦਿੱਤਾ ॥ ੬੨ ॥ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੰਦੇ ਦਾਊਦ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤਿ ਦਾ ਸਿੰਙ
ਖੜਾ ਕੀਤਾ ॥ ੭੦ ॥ ਜਿਹਾ ਕੁ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੀ ਜਬਾਨੀ ਆਖਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੇਹੜੇ ਜਗਤ ਦੇ ਮੁੱਢੋਂ ਹੁੰਦੇ ਆਏ ॥ ੭੧॥ ਉਹ ਨੈ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵੈਰੀਆਂ ਥੋਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ
ਹੱਥੋਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿੜ੍ਹ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿੱਤਾ॥ ੭੨॥ ਭਈ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਉੱਤੇ
ਦਯਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨੇਮ ਨੂੰ ਚਿੱਤ ਰੱਖੇ॥ ੭੩॥ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਸੌਂਹ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ
ਉਸ ਨੈ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਇਬਰਾਹੀਮ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ॥ ੭੪॥ ਭਈ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬਖਸ਼ੇ ਜੋ ਆ
ਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਛੁੱਟਕੇ॥ ੭੫॥ ਉਮਰ ਭਰ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾਈ ਅਤੇ ਸਚਿ-
ਆਈ ਨਾਲ ਬੇਧੜਕ ਉਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿਯੇ॥ ੭੬॥ ਅਰ ਹੇ ਬਾਲਕ ਤੂੰ ਮਹਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਦਾ ਪਿਕੰਬਰ ਕਹਾਵੇਂਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਰਸਤਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਦੇ ਅੱ-
ਗੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲੇਂਗਾ॥ ੭੭॥ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਕਤਿ ਦਾ ਗਿ-
ਆਨ ਦੇਵੇਂ॥ ੭੮॥ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡੀ ਦਯਾ ਥੋਂ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਵੇਰ ਦਾ ਚਾਨਣ
ਉੱਪਰੋਂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਚਮਕੇਗਾ ॥ ੭੯॥ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਅਨ੍ਹੇਰੇ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ
ਬੈਠੇ ਹਨ ਚਾਨਣ ਬਖਸ਼ੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਚਲਾਵੇ॥ ॥੮੦
॥ ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਲਕ ਵਧਦਾ ਅਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਜੋਰ ਪਕੜਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਰਾਈ-
ਲ ਪੁਰ ਆਪਣੇ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇ ਦਿਨ ਤੀਕੁਰ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ॥

੨ ਕਾਂਡ॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੈਸਰ ਔਗੂਸਤੁਸ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਹੁਕਮ
ਨਿੱਕਲਿਆ ਜੋ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਮਰਦਮਸੁਮਾਰੀ ਹੋਵੇ॥ ੨॥ ਇਹ ਪਹਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲੀ ਮਰਦਮਸੁਮਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਸੂਰੀਆ ਦੇ ਹਾਕਮ ਕੁਰੇਨਿਯੁਸ ਦੇ ਸਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ॥੩
॥ਤਦੋਂ ਸਭ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਨਗਰ ਨੂੰ ਨਾਉਂ ਲਿਖਾਉਣ ਚੱਲੇ॥੪॥ ਅਤੇ ਯੂਸੁਫ ਬੀ ਇਸ ਲਈ
ਜੋ ਉਹ ਦਾਊਦ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਅਤੇ ਉਲਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ ਗਲੀਲ ਥੋਂ ਨਾਸਰਤ ਨਗਰੋਂ ਯਹੂਦਿਯਾ
ਵਿੱਚ ਦਾਊਦ ਦੇ ਨਗਰ ਨੂੰ ਜੋ ਬੈਤਲਹਮ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆ॥੫॥ ਭਈ ਆਪਣੀ ਮੰਗ ਮ-
ਰਿਯਮ ਸਣੇ ਜੋ ਪੈਰ ਭਾਰੇ ਸੀ ਆਪਣਾ ਨਾਉਂ ਲਿਖਾਵੇ॥੬॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਨਾਂ ਦੇ ਉੱ-
ਥੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਮਰਿਯਮ ਦੇ ਜਣਨੇ ਦੇ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਹੋਏ॥੭॥ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਜੇਠਾ ਪੁੱਤ ਜਣੀ ਅ-
ਰ ਉਹ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਵਿੱਚ ਵਲੇਟਕੇ ਖੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਗਾ ਨ
ਮਿਲੀ॥ ॥੮॥ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਅਯਾਲੀ ਸਨ ਜੋ ਰੜੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ
ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇੱਜੜ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦੇ ਸਨ॥੯॥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਤ ਉਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸ
ਆ ਖਲੋਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਜੋਤ ਉਨਾਂ ਦੇ ਚੁਫੇਰੇ ਚਮਕੀ ਅਰ ਓਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡਰ ਗਏ॥੧੦
॥ਤਦ ਦੂਤ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਨਾ ਡਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਵਡੀ ਖੁਸੀ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁ-
ਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਰੀ ਕੋਮ ਦੇ ਲਈ ਹੋਊਗੀ॥੧੧॥ ਭਈ ਦਾਊਦ ਦੇ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਤੁਹਾ-
ਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਉਹ ਮਸੀਹ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ
ਇਹ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਵਿੱਚ ਵਲੇਟਿਆ ਅਤੇ ਖੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਪਿ-
ਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖੋਗੇ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਇੱਕਵਾਰਗੀ ਸੁਰਗ ਦੀ ਫੌਜ ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾ ਉਸ ਦੂ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਸਤੁਤ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ॥੧੪॥ ਭਈ ਪਰ-
ਮੰਧਾਮ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਸਲਾਮਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਪਰਸਿੰਨ ਹੈ॥ ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦ ਦੂਤ ਉ-
ਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਅਕਾਸ ਉੱਤੇ ਚੱਲੇ ਗਏ ਤਦ ਅਯਾਲੀਆਂ ਨੈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ ਆ-
ਓ ਹੁਣ ਬੈਤਲਹਮ ਤੀਕਰ ਚੱਲਿਯੇ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜੋ ਹੋਈ ਹੈ ਵੇਖਿਯੇ ਜਿਹ ਦੀ ਪ੍ਰ-
ਭੂ ਨੈ ਸਾ ਨੂੰ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ॥੧੬॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਆਣਕੇ ਮਰਿਯਮ ਅਤੇ ਯੂ-
ਸੁਫ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਖੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਡਿੱਠਾ ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਵੇਖਕੇ ਉਸ ਬਚ-
ਨ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਬਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੮॥
ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੁਣਨਵਾਲਿਆਂ ਨੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਥੋਂ ਜੋ ਅਯਾਲੀਆਂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹੀਆਂ
ਅਚੰਭਾ ਕੀਤਾ ॥੧੯॥ ਪਰ ਮਰਿਯਮ ਨੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਧਿ-
ਆਨ ਕਰਕੇ ਰੱਖਿਆ ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਅਯਾਲੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਬਾਬਤ ਜਿੱਕੁਰ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਤਿੱਕੁਰ ਸੁਣ ਵੇਖਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ
ਉਸਤੁਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁੜ ਗਏ॥ ॥੨੧॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਅੱਠ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਕਿ
ਉਹ ਦੀਆਂ ਸੁੰਨਤਾਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਹ ਦਾ ਨਾਉਂ ਯਿਸੂ ਕਰਕੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਕੁੱਖ
ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਦੂਤ ਨੈ ਰੱਖਿਆ ਸੀ॥ ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੂਜਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹਾਜਰ ਕਰਨ ਲਈ
ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਏ ॥ ੨੩ ॥ ਜਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਰਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਭਈ ਹਰੇਕ ਪਲੋਠਾ ਨਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਹਾਵੇਗਾ ॥ ੨੪ ॥ ਅਤੇ ਉਸ ਗੱਲ
ਮੂਜਬ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਰਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਘੁੱਗੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਜਾਂ
ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਬਲਿਦਾਨ ਕਰਨ ॥ ੨੫ ॥ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਜੋ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਸਮਊਨ
ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਅਰ ਉਹ ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਭਗਤ ਲੋਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ
ਤਸੱਲੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੀ ॥ ੨੬ ॥ ਅਰ ਉਹ ਨੂੰ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨੈ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਭਈ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖ ਲ-
ਵੇਂ ਤੂੰ ਨਾ ਮਰੇਂਗਾ ॥ ੨੭ ॥ ਅਤੇ ਉਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਾਲ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇ-
ਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮਾਂ ਪਿਉ ਉਸ ਬਾਲਕ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਜੋ ਸਰਾ
ਦੀ ਰੀਤ ਮੂਜਬ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਅਮਲ ਕਰਨ ॥ ੨੮ ॥ ਓਨ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਛੜ ਲਿਆ ਅਤੇ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਕੇ ਬੋਲਿਆ ॥ ੨੯ ॥ ਹੇ ਮਾਲਕ ਹੁਣ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਲਾਮਤੀ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ॥ ੩੦ ॥ ਕਿਉਂਕਿ
ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੈ ਤੇਰੀ ਮੁਕਤਿ ਡਿੱਠੀ ॥ ੩੧ ॥ ਜੋ ਤੈਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ
॥ ੩੨ ॥ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋਤ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕ ਇਸਰਾਈਲ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੇ ਲਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ੩੩ ॥ ਤਦ ਉਹ ਦਾ ਪਿਉ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਥੋਂ ਜੋ ਉਹ
ਦੇ ਵਿਖੇ ਆਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਚੰਭਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ॥ ੩੪ ॥ ਅਤੇ ਸਮਊਨ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਮਾਂ ਮਰਿਯਮ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਵੇਖ ਇਹ ਬਾਲਕ ਇਸਰਾਈ-
ਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਡਿਗਣ ਅਤੇ ਉੱਠਣ ਦੇ ਲਈ ਠਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱ-
ਕ ਨਿਸਾਨ ਲਈ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ ਗੀਆਂ ॥ ੩੫ ॥ ਬਲਕ ਤਲਵਾਰ ਤੇਰੀ ਜਿੰ-
ਦ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬੀ ਫਿਰ ਜਾਊਗੀ- ਤਾਂ ਜੋ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਪਰਗਟ ਹੋ ਜਾ-
ਣ ॥ ੩੬ ॥ ਅਤੇ ਅਸੇਰ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਨਾ ਨਾਉਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪਿਕੰਬਰਨੀ ਫਨੂਏਲ
ਦੀ ਧੀ ਸੀ ਉਹ ਵਡੀ ਉਮਰ ਦੀ ਸੀ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਪੁਣੇ ਥੋਂ ਲਾਕੇ ਸੱਤ ਵ-
ਰਹੇ ਭਰਥਾ ਨਾਲ ਨਿਰਵਾਹ ਕੀਤਾ ਸੀ ॥ ੩੭ ॥ ਅਤੇ ਉਹ ਚੁਰਾਸੀਆਂ ਵਰਿਹਾਂ ਥੋਂ ਬਿਧ-
ਵਾ ਸੀ ਜੋ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡਦੀ ਪਰ ਵਰਤ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰਾਤ ਦਿ-
ਨ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ॥ ੩੮ ॥ ਉਸ ਨੈ ਉਸੇ ਘੜੀ ਉੱਥੇ ਆਣਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜੇਹੜੇ ਯਰੂਸਲੀਮ
ਦੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਸਨ ॥ ੩੯ ॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਓਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਸਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਸਭ ਕੁਛ ਕਰ ਹਟੇ ਤਾਂ ਗਾਲੀਲ ਵਲ ਆਪਣੇ ਨਗਰ ਨਾਸਰਤ ਨੂੰ ਮੁੜੇ ॥
॥ ੪੦ ॥ ਅਤੇ ਬਾਲਕ ਵਧਦਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਕੇ ਜੋਰ ਫੜਦਾ ਗਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੀ॥ ॥੪੧॥ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਮਾਂ ਪਿਉ ਵਰਹੇ ਦੇ
ਵਰਹੇ ਪਸਾਹ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਉੱਤੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ॥੪੨॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਬਾ-
ਰਾਂ ਵਰਿਹਾ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਤਿਉਹਾਰ ਦੀ ਰੀਤ ਅਨੁਸਾਰ ਗਏ॥੪੩॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਜਦ ਮੁੜਨ ਲੱਗੇ ਤਦ ਉਹ ਬਾਲਕ ਯਿਸੂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਿ-
ਆ ਪਰ ਉਹ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਮਲੂਮ ਨਾ ਸੀ॥੪੪॥ ਪਰ ਇਹ ਸਮਝਕੇ ਭਈ ਉਹ ਸੰਗ ਵਿ-
ਚ ਹੈ ਇੱਕ ਮਜਲ ਗਏ। ਤਦ ਉਹ ਨੂੰ ਸਾਕਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣ ਪਛਾਣਾਂ ਵਿੱਚ ਢੂੰਢਿਆ॥੪੫॥ ਅ-
ਰ ਜਦ ਉਹ ਨਾ ਲੱਭਾ ਤਦ ਉਹ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਮੁੜੇ॥੪੬॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋ-
ਇਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਤਿੰਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵਿਖੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਿਆਂ ਉਨ੍ਹ
ਦੀ ਸੁਣਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰਦਿਆਂ ਲੱਭਾ॥੪੭॥ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਨੈ ਜੇਹੜੇ ਉ-
ਹ ਦੀ ਸੁਣਦੇ ਸਨ ਉਹ ਦੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤਰਾਂ ਥੋਂ ਅਚੰਭਾ ਕੀਤਾ॥੪੮॥ ਤਦ ਓਹ
ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਅਚਰਜ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਮਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਤੈਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇ-
ਹ ਕੀ ਕੀਤਾ ਵੇਖ ਤੇਰਾ ਪਿਉ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਲਪਦੇ ਹੋਏ ਤੈ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਫਿਰੇ॥੪੯॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਾਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮੈ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਸਓ ਭਲਾ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੇ ਭਈ ਮੈ ਨੂੰ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਰਹਾਂ॥੫੦॥ ਪਰ ਓਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਿ-
ਹੜੀ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖੀ ਨਾ ਸਮਝਿਆ॥੫੧॥ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਰਕੇ ਨਾਸ਼-

ਤੇ ਨੂੰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ। ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਮਾਂ ਨੈ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆ-
ਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਆਂ॥ ॥੫੨॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਗਿਆਨ ਅਰ ਡੀਲ ਅਰ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਵਧਦਾ ਗਿਆ॥

੩ ਕਾਂਡ॥ ਫੇਰ ਤਿਬਿਰਿਯੁਸ ਕੈਸਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪੰਧਰਵੇਂ ਵਰਹੇ ਜਦ ਪੁੰਤਿਯੁਸ ਪਿ-
ਲਾਤੂਸ ਯਹੂਦਿਯਾ ਦਾ ਹਾਕਮ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਗਲੀਲ ਦਾ ਰਾਜਾ ਅ-
ਤੇ ਉਹ ਦਾ ਭਾਈ ਫੈਲਬੂਸ ਇਤੂਰਿਯਾ ਅਤੇ ਤ੍ਰਖੋਨੀਤਿਸ ਦੇਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਲੁਸਾਨਿਯੁ-
ਸ ਅਬਿਲੇਨੇ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ॥੨॥ ਅੰਨਾਸ ਅਰ ਕਯਾਫਾ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕਾਂ ਦੇ ਸਮੇ ਪਰਮੇ-
ਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਕਰੀਆ ਦੇ ਪੁੱਤ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਿਆ॥੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ
ਯਰਦਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲਾਂਭ ਛਾਂਭ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫੀ ਲਈ ਤੋਬਾ ਦੇ ਬਪਤਿ-
ਸਮਾ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਕੀਤੀ॥੪॥ ਜਿਹਾਕੁ ਯਸਾਯਾ ਪਿਕੰਬਰ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ
ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਕਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਵਾਜ ਭਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਰ-
ਸਤੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਉਹ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਕਰੋ॥੫॥ ਹਰੇਕ ਖੱਡ ਪੂਰੀ ਜਾਊਗੀ ਅਤੇ ਹਰੇ-
ਕ ਪਹਾੜ ਅਤੇ ਟਿੱਬਾ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਊ ਅਰ ਵਿੰਗ ਤੜਿੰਗੇ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਖਰਧਲੇ ਰਾਹ ਪੱਧ-
ਰੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ॥੬॥ ਅਤੇ ਸਭ ਸਰੀਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮੁਕਤਿ ਵੇਖਣਗੇ॥ ॥
੭॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੰਡਲੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਥੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੇਣ ਨਿੱਕਲੀਆਂ ਸਨ ਆਖ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆ ਕਿਹੇ ਸੱਪਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਓ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਉਣਵਾਲੇ ਕੋਪ ਥੋਂ ਭੱਜਣਾ ਕਿਨ ਦੱਸਿਆ ॥ ੮ ॥ ਸੋ ਤੁਸੀਂ
ਤੋਬਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਫਲ ਦਿਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾ ਆਖਣ ਲੱਗੋ ਕਿ ਇਬਰਾਹੀ-
ਮ ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੇ ਲਈ
ਇਨਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਲਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ॥ ੯ ॥ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਪੁਰ ਹੁਣ ਬੀ
ਕੁਹਾੜਾ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਸੋ ਹਰੇਕ ਰੁੱਖ ਜਿਹੜਾ ਅੱਛਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਵੱਢਿਆ ਅ-
ਤੇ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਤਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਿ-
ਏ ॥ ੧੧ ॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਦੋ ਕੁੜਤੇ ਹੋਣ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇ-
ਵੇ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਖਾਣ ਨੂੰ ਹੋਵੇ ਉਹ ਬੀ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਕਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਤਦ
ਮਸੂਲੀਏ ਬੀ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਨੂੰ ਆਏ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਿਏ ॥
੧੩ ॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੋ ਠਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀ-
ਕ ਨਾ ਲਓ ॥ ੧੪ ॥ ਅਰ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੈ ਬੀ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੀ ਕੀ ਕਰਿਏ ।
ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਨਾ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਜੁਲਮ ਕਰੋ ਨਾ ਊਜ ਲਾਕੇ ਕੁਛ ਲਓ ਅਤੇ ਆ-
ਪਣੀ ਤਲਬ ਉੱਤੇ ਰਾਜੀ ਰਹੋ ॥ ॥ ੧੫ ॥ ਅਰ ਜਾਂ ਲੋਕ ਉਡੀਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ
ਸਭੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਬਾਬਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸੀ ਭਈ ਕਿਤੇ ਇਹੋ ਮਸੀਹ
ਨਾ ਹੋਏ ॥ ੧੬ ॥ ਤਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਇੱਕ ਮੈ ਥੋਂ ਬਲਵੰਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਦਾ ਤਸਮਾ ਮੈਂ ਖੋ-
ਲ੍ਹਣ ਦੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਅਰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਊ॥੧੭॥
ਉਹ ਦਾ ਛੱਜ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਲਵਾੜੇ ਨੂੰ ਅੱਛੀ ਤਰਾਂ ਸਾਫ ਕਰੇ ਅ-
ਤੇ ਕਣਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾ ਕਰੇ ਪਰ ਉਹ ਤੂੜੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਫੂਕ ਦੇਊਗਾ ਜਿ-
ਹੜੀ ਬੁਝਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ॥ ॥੧੮॥ ਫੇਰ ਉਹ ਹੋਰ ਬਥੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਖੇ ਲੋਕਾਂ
ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਮੰਗਲਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ॥੧੯॥ ਪਰ ਰਾਜਾ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੈ
ਆਪਣੇ ਭਾਈ ਦੀ ਤੀਮੀਂ ਹੇਰੋਦਿਯਾਸ ਦੀ ਬਾਬਤ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਦੀ ਬਾਬਤ
ਜੇਹੜੀਆਂ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੈ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀਆਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਮਲਾਮਤ ਉਠਾਕੇ॥੨੦॥ ਸਭ ਥੋਂ ਵੱਧ
ਇਹ ਬੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਯੂਹੱਨਾ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ॥ ॥੨੧॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਬਪ-
ਤਿਸਮਾ ਲੈ ਹਟੇ ਅਰ ਯਿਸੂ ਬੀ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਐਉਂ ਹੋਇਆ
ਜੋ ਅਕਾਸ ਖੁਲ ਗਿਆ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦੇਹ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਕਬੂਤਰ ਦੀ
ਨਿਆਈਂ ਉਸ ਪੁਰ ਉੱਤਰਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਕਾਸਬਾਣੀ ਆਈ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ
ਤੇਥੋਂ ਮੈਂ ਪਰਸਿਨ ਹਾਂ॥ ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਆਪ ਜਾਂ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਤੀ-
ਹਾਂਕੁ ਵਰਿਹਾਂ ਦਾ ਸੀ ਅਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਉਹ ਯੂਸੁਫ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਏਲੀ ਦਾ ਪੁ-
ਤ੍ਰ ਸੀ॥੨੪॥ ਉਹ ਮੱਥਾਤ ਦਾ ਉਹ ਲੇਵੀਏ ਦਾ ਉਹ ਮਿਲਖੀ ਦਾ ਉਹ ਯੰਨੈ ਦਾ ਉਹ ਯੂਸੁਫ ਦਾ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੨੫॥ ਉਹ ਮੱਤਾਥਯਸ ਦਾ ਉਹ ਅਮੋਸ ਦਾ ਉਹ ਨਾਹੂਮ ਦਾ ਉਹ ਇਸਲੀ ਦਾ ਉਹ ਨੱਗੈ ਦਾ
॥੨੬॥ ਉਹ ਮਾਥ ਦਾ ਉਹ ਮੱਤਾਥਯਸ ਦਾ ਉਹ ਸਿਮਿਔਨ ਦਾ ਉਹ ਯੋਸੇਖ ਦਾ ਉਹ ਯੋਦਾ ਦਾ
॥੨੭॥ ਉਹ ਯੋਅਨਨ ਦਾ ਉਹ ਰੇਸੇ ਦਾ ਉਹ ਜ਼ੁਰੁਬਾਬਿਲ ਦਾ ਉਹ ਸਾਲਥਿਯੇਲ ਦਾ ਉਹ ਨੇ-
ਰੀ ਦਾ॥੨੮॥ ਉਹ ਮਿਲਖੀ ਦਾ ਉਹ ਅੱਦੀ ਦਾ ਉਹ ਕੋਸਾਮ ਦਾ ਉਹ ਇਲਮਦਾਮ ਦਾ ਉਹ ਏ-
ਰ ਦਾ॥੨੯॥ ਉਹ ਯੇਸੂਸ ਦਾ ਉਹ ਇਲਿਯਾਜ਼ਰ ਦਾ ਉਹ ਯੋਰੈਮ ਦਾ ਉਹ ਮੱਥਾਤ ਦਾ ਉਹ
ਲੇਵੀਏ ਦਾ॥੩੦॥ ਉਹ ਸ਼ਿਮਿਯੋਨ ਦਾ ਉਹ ਯਹੂਦਾ ਦਾ ਉਹ ਯੂਸੁਫ਼ ਦਾ ਉਹ ਯੋਨਾਮ ਦਾ ਉਹ
ਇਲਿਯਕੀਮ ਦਾ॥੩੧॥ ਉਹ ਮਿਲਿਯੇ ਦਾ ਉਹ ਮਿੰਨੇ ਦਾ ਉਹ ਮਤੱਥੇ ਦਾ ਉਹ ਨਥਾਨ ਦਾ ਉ-
ਹ ਦਾਊਦ ਦਾ॥੩੨॥ ਉਹ ਯੱਸੀ ਦਾ ਉਹ ਓਬੇਦ ਦਾ ਉਹ ਬੋਅਜ਼ ਦਾ ਉਹ ਸਲਮੋਨ ਦਾ ਉ-
ਹ ਨੱਸੋਨ ਦਾ॥੩੩॥ ਉਹ ਅਮਿਨਦਾਬ ਦਾ ਉਹ ਅਰਨੈ ਦਾ ਉਹ ਇਸਰੋਨ ਦਾ ਉਹ ਫਰਿ-
ਸ ਦਾ ਉਹ ਯਹੂਦਾ ਦਾ॥੩੪॥ ਉਹ ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਉਹ ਇਸਹਾਕ ਦਾ ਉਹ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦਾ ਉਹ
ਤਾਰਾ ਦਾ ਉਹ ਨਾਹੂਰ ਦਾ॥੩੫॥ ਉਹ ਸਰੂਖ ਦਾ ਉਹ ਰਗੌ ਦਾ ਉਹ ਫਲਿਕ ਦਾ ਉਹ ਇਬਿਰ
ਦਾ ਉਹ ਸਲੇ ਦਾ॥੩੬॥ ਉਹ ਕਾਇਨਨ ਦਾ ਉਹ ਅਰਫਕਸਾਦ ਦਾ ਉਹ ਸਾਮ ਦਾ ਉਹ ਨੂ-
ਹ ਦਾ ਉਹ ਲਾਮਿਖ ਦਾ॥੩੭॥ ਉਹ ਮਥੂਸਲੇ ਦਾ ਉਹ ਹਨੂਖ ਦਾ ਉਹ ਯਰਿਦ ਦਾ ਉ-
ਹ ਮਲਿਲਿਯੇਲ ਦਾ ਉਹ ਕਾਇਨਨ ਦਾ॥੩੮॥ ਉਹ ਇਨੋਸ ਦਾ ਉਹ ਸੇਥ ਦਾ ਉਹ ਆਦ-
ਮ ਦਾ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤ ਸੀ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੪ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਕੇ ਯਰਦਨਥੋਂ ਮੁੜਿਆ ਅ-
ਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਾਲ ਚਾਲੀਆਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋੜੀ ਬਣ ਵਿੱਚ ਫਿਰਦ
ਰਿਹਾ॥੨॥ ਅਤੇ ਸਤਾਨ ਉਹ ਨੂੰ ਪਰਤਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਰ ਉਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਉਸ ਨੈ ਕੁਛ ਨਾ ਖਾਧ
॥ ਅਰ ਜਦ ਓਹ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ॥੩॥ ਤਦ ਸਤਾਨ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ
ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਤਾਂ ਇਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਆਖ ਜੋ ਰੋਟੀ ਬਣ ਜਾਏ॥੪॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ
ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਭਈ ਮਨੁੱਖ ਨਿਰੀ ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਰ-
ਹੇਗਾ॥੫॥ ਅਤੇ ਸਤਾਨ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਥਾਂ ਲੈ ਜਾਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ
ਤਸਾਹੀਆਂ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈਆਂ॥੬॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਇਹ ਸਾਰਾ
ਇਖਤਿਆਰ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਭੜਕ ਤੈਨੂੰ ਦਿਆਂਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿਦਾ ਹਾਂ॥੭॥ ਸੋ ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕੇਂ
ਤਾਂ ਸਭੋ ਕੁਛ ਤੇਰਾ ਹੋਊਗਾ॥੮॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਭਈ ਤੂੰ
ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕੀਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਕੱਲੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਂ॥੯॥ ਤਦ ਉਸ
ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਕੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਕਿੰਗਰੇ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਥੋਂ ਹੇਠਾਂ ਡੇਗ ਦਿਹ॥੧੦॥ ਕਿ-
ਉਂ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਲਈ ਹੁਕਮ ਕਰੂ ਜੋ ਤੇਰੀ ਰੱਛਿਆ ਕਰਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥੧੧॥ ਅਤੇ ਓਹ ਤੈਨੂੰ ਹੱਥਾਂ ਪੁਰ ਚੁੱਕ ਲੈਣਗੇ ਭਈ ਤੇਰੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਸੱਟ ਨਾ ਲੱ-
ਗੇ॥੧੨॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁ-
ਰ ਦਾ ਪਰਤਾਵਾ ਨਾ ਕਰੀਂ॥ ॥੧੩॥ ਅਰ ਸਤਾਨ ਜਾਂ ਸਾਰਾ ਪਰਤਾਵਾ ਕਰ ਹਟਿਆ
ਤਾਂ ਕੁਛ ਚਿਰ ਤੀਕੁਰ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਦੂਰ ਰਿਹਾ॥ ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ-
ਕਤਿ ਨਾਲ ਗਲੀਲ ਨੂੰ ਮੁੜਿਆ ਅਰ ਉਹ ਦਾ ਜਸ ਸਾਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡ ਗਿਆ॥੧੫
॥ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਦੇਸ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕ-
ਰਦੇ ਸਨ॥ ॥੧੬॥ ਫੇਰ ਉਹ ਨਾਸਰਤ ਨੂੰ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ ਪਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਆਪਣੇ ਦਸਤੂਰ ਮੂਜਬ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਖੜਾ ਹੋਇਆ॥
੧੭॥ ਅਤੇ ਯਸਾਯਾ ਪਿਕੰਬਰ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਗ੍ਰੰਥ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਉ-
ਹ ਜਗਾ ਕੱਢੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ॥੧੮॥ ਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੈ ਇ-
ਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਮੈ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਕੀਤਾ ਭਈ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਵਾਂ। ਮੈਨੂੰ
ਘੱਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੰਧੂਆਂ ਨੂੰ ਛੁੱਟਣ ਅਤੇ ਅਨ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਕਰਾਂ ਕੁਚਲਿ-
ਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਵਾਂ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਮਨ ਭਾਉਂਦੇ ਵਰਹੇ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਕਰਾਂ॥੨੦
॥ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਅਰ ਸਭਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜੇ-
ਹੜੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਹਾਜਰ ਸਨ ਉਸ ਪੁਰ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੀਆਂ॥੨੧॥ ਤਦ ਉਹ ਉਨ੍ਹ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਲਿਖਤ ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ੨੨ ॥ ਅਤੇ ਸ-
ਭਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਥੋਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿੱਕਲ-
ਦੀਆਂ ਸਨ ਅਚਰਜ ਮੰਨਕੇ ਕਿਹਾ ਭਲਾ ਇਹ ਯੂਸੁਫ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ॥ ੨੩ ॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਜਰੂਰ ਇਹ ਕਹਾਉਤ ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਕਹੋਗੇ। ਕਿ ਹੇ ਬੈਦ ਆਪਣੇ ਅ
ਪ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰ। ਜੋ ਕੁਛ ਅਸਾਂ ਕਫਰਨਾਹੂਮ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੁਣਿਆ ਐੱਥੇ ਆਪਣੇ ਦੇ-
ਸ ਵਿੱਚ ਥੀ ਕਰ ॥ ੨੪ ॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਕੋਈ ਪਿਕੰਬਰ
ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ॥ ੨੫ ॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਠੀਕ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਲੀਆਸ
ਦੇ ਦਿਨੀਂ ਜਾਂ ਸਾਢੇ ਤਿਨਾਂ ਵਰਿਹਾਂ ਦੀ ਐਡੀ ਔੜ ਲੱਗੀ ਭਈ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਪੁਰ ਵਡਾ ਕਾਲ ਪਿ-
ਆ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਧਵਾਂ ਇਸਰਾਈਲ ਵਿੱਚ ਸੀਆਂ ॥ ੨੬ ॥ ਪਰ ਸੈਦਾ ਦੇਸ ਦੇ ਸਾਰਿ-
ਪਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਥੋਂ ਬਿਨਾ ਇਲੀਆਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਘੱਲਿਆ
ਗਿਆ ॥ ੨੭ ॥ ਅਤੇ ਇਲੀਸਾ ਪਿਕੰਬਰ ਦੇ ਸਮੇ ਇਸਰਾਈਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੋੜ੍ਹੀ ਸ-
ਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾਮਾਨ ਸੁਰਿਯਾਨੀ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਪੁਨੀਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ॥ ੨੮ ॥ ਜੋ ਜੇਹ-
ੜੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਨ ਓਹ ਸਭ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ ॥ ੨੯ ॥ ਅਰ
ਉੱਠਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਗਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਪਹਾੜ ਦੀ ਟੀਸੀ ਉੱਤੇ ਜਿਸ ਪੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦ
ਨਗਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਲੈ ਚੱਲੇ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਸਿਰ ਪਰਨੇ ਡੇਗ ਦੇਣ ॥ ੩੦ ॥ ਪਰ ਉਹ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਕੇ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ॥ ॥੩੧॥ ਅਤੇ ਉਹ ਗਲੀਲ ਦੇ
ਇੱਕ ਨਗਰ ਕਫਰਨਾਹੂਮ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣ ਲੱਗਾ॥੩੨
॥ ਅਰ ਓਹ ਉਸ ਦੇ ਉਪਦੇਸ ਥੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਦਾ ਬਚਨ ਇਖਤਿਆਰ ਨਾਲ ਸੀ॥
੩੩॥ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਹ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸਟ ਭੂਤ ਦਾ ਆਤਮਾ ਚਿਬੜਿਆ ਹੋਇ-
ਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ॥੩੪॥ ਹਾਏ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਤੇਰਾ ਸਾਡੇ ਨਾ-
ਲ ਕੀ ਵਾਸਤਾ ਕੀ ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਨਾਸ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹੈਂ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤੂੰ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਨ ਹੈਂ॥੩੫॥ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਵਰਜਕੇ ਕਿਹਾ ਚੁੱਪ ਕਰ ਅਤੇ ਇ-
ਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਜਾਹ। ਸੋ ਉਹ ਭੂਤ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਚਕਾਰ ਪਟਕਕੇ ਬਿਨਾ ਸੱਟ ਲਾਏ ਉਸ ਅੰਦ-
ਰੋਂ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ॥੩੬॥ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਾਤਾਂ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਦੂ-
ਏ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਭਈ ਇਹ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਇਖਤਿਆਰ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ
ਭ੍ਰਿਸਟ ਆਤਮਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਨਿੱਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ॥੩੭॥ ਅਤੇ ਉਸ
ਇਲਾਕੇ ਦੀਆਂ ਸਭਨਾਂ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੀ ਕੀਰਤ ਖਿੰਡਣ ਲੱਗੀ॥ ॥੩੮॥
ਫੇਰ ਉਹ ਸਮਾਜ ਥੋਂ ਉੱਠਕੇ ਸਮਊਨ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਅਰ ਸਮਊਨ ਦੀ ਸੱਸ ਨੂੰ ਵਡਾ ਤਾਪ
ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਅਰਜ ਕੀਤੀ॥੩੯॥ ਤਦ
ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜੋਕੇ ਤਾਪ ਨੂੰ ਦਬਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਲਹਿ ਗਿਆ ਅਰ ਓਵੇਂ ਉਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੇ ਉੱਠਕੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ॥ ॥੪੦॥ ਫੇਰ ਆਥੁਣ ਵੇਲੇ ਓਹ ਸਾਰੇ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੇ ਰੋਗੀ ਸਨ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ॥੪੧॥ ਅਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭੂਤ ਬੀ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦੇ ਅਤੇ ਇਹ ਆਖਦੇ ਨਿੱਕਲ ਆਏ ਭਈ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਕੇ ਬੋਲਣ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਪਛਾਣਦੇ ਸਨ ਜੋ ਇਹ ਮਸੀਹ ਹੈ॥

॥੪੨॥ ਅਰ ਜਾਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿੱਕਲਕੇ ਇੱਕ ਉਜਾੜ ਥਾਉਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੰਡਲੀਆਂ ਉਹ ਨੂੰ ਭਾਲਦੀਆਂ ਭਾਲਦੀਆਂ ਉਸ ਪਾਸ ਆਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜੋ ਉਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਨਾ ਜਾਵੇ॥੪੩॥ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੈ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰਨਾਂ ਨਗਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਵਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸੇ ਲਈ ਘੱਲਿਆ ਗਿਆ॥ ॥੪੪॥ ਅਤੇ ਉਹ ਗਲੀਲ ਦਿਆਂ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਾਦੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ॥

੫ ਕਾਂਡ॥

ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਲੋਕ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਡਿਗਦੇ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਗਨੇਸਰਤ ਦੀ ਝੀਲ ਦੇ ਕੰਢੇ ਖੜਾ ਸੀ॥੨॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਝੀਲ ਦੇ ਕੰਢੇ ਦੋ ਬੇੜੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਪਰ ਮਾਛੀ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਕੇ ਆਪਣੇ ਜਾਲਾਂ ਨੂੰ ਧੋ ਰਹੇ ਸਨ॥੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨਾਂ ਬੇੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪੁਰ ਜੋ ਸਮਊਨ ਦੀ ਸੀ ਚੜ੍ਹਕੇ ਉਸ ਥੋਂ ਚਾਹਨਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕੰਢਿਓਂ ਰਤੀਕੁ ਹਟਾ ਲੈ। ਅਰ ਉ-
ਹ ਬੈਠਕੇ ਬੇੜੀ ਉੱਤੋਂ ਮੰਡਲੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣ ਲੱਗਾ॥ ੪॥ ਅਰ ਜਾਂ ਉਹ ਬਚਨ ਕਰ
ਹਟਿਆ ਤਾਂ ਸਮਊਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਭਈ ਡੂੰਘੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲ ਅਤੇ ਸਕਾਰ ਲਈ ਆਪ-
ਣੇ ਜਾਲ ਪਾਉ॥ ੫॥ ਅਤੇ ਸਮਊਨ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਅਸਾਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਮਿਹਨ-
ਤ ਕੀਤੀ ਪਰ ਕੁਛ ਨਾ ਫੜਿਆ ਤਦ ਬੀ ਤੇਰੇ ਆਖਣ ਨਾਲ ਜਾਲ ਪਾਊਨਾ॥ ੬॥ ਅਰ ਜਾਂ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਘੇਰ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਟੁੱਟ-
ਣ ਲੱਗੇ॥ ੭॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਦੂਜੀ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਸਨ ਸੈਨਤ ਕੀਤੀ
ਜੋ ਆਣਕੇ ਸਾਡੀ ਮੱਦਤ ਕਰੋ। ਸੋ ਉਹ ਆਏ ਅਰ ਦੋਵੇਂ ਬੇੜੀਆਂ ਅਜੇਹੀਆਂ ਭਰ ਲਈਆਂ
ਜੋ ਡੁੱਬਣ ਲੱਗੀਆਂ॥ ੮॥ ਅਤੇ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਇਹ ਵੇਖਕੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਪਿਆ ਅਤੇ
ਬੋਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਚੱਲਿਆ ਜਾਹ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ॥ ੯॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਐਨੀਆਂ
ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਕਰਕੇ ਉਹ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਸਭੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ॥ ੧੦॥ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰਾਂ
ਜਬਦੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬੀ ਜੋ ਸਮਊਨ ਦੇ ਸਾਂਝੀ ਸਨ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ। ਤਦ ਯਿਸੂ
ਨੈ ਸਮਊਨ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਨਾ ਡਰ ਏਦੋਂ ਅੱਗੇ ਤੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸਕਾਰੀ ਹੋਵੇਂਗਾ॥ ੧੧॥ ਤਦ ਓ-
ਹ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇੜੀਆਂ ਕੰਢੇ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਸਭੋ ਕੁਛ ਛੱਡਕੇ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰੇ॥
॥ ੧੨॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੋੜ੍ਹ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਉੱਥੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਭਾਰ ਡਿਗਿਆ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈਂ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਹੱਥ ਲੰਮਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸੁੱਧ ਹੋ ਜਾਹ। ਅਰ ਝਟ ਉਹ ਦਾ ਕੋੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨ ਦੱਸੀਂ ਪਰ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਵਿਖਾ ਅਰ ਆਪਣੇ ਸੁੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਬਾਬਤ ਭੇਟ ਝੜਾ ਜਿਹਾ ਕੁ ਮੂਸਾ ਨੈ ਠਰਾਇਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਾਖੀ ਹੋਵੇ॥੧੫॥ ਪਰ ਉਹ ਦੀ ਚਰਚਾ ਵਧੀਕ ਫੈਲ ਗਈ ਅਤੇ ਵਡੀ ਭੀੜ ਉਹ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮਾਂਦਗੀਆਂ ਥੋਂ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਲਈ ਕੱਠੀ ਹੋਈ॥੧੬॥ ਪਰ ਉਹ ਆਪ ਉਜਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ॥ ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਈ ਫਰੀਸੀ ਅਤੇ ਤੌਰੇਤ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜੋ ਗਲੀਲ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਅਤੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਥੋਂ ਆਏ ਸਨ ਉੱਥੇ ਬੈਠੇ ਅਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਸਾਮਰੱਥਾ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ॥੧੮॥ ਅਰ ਵੇਖੋ ਲੋਕ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਅਧਰੰਗੀ ਸੀ ਮੰਜੇ ਉੱਤੇ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਚਾਹਿਆ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ॥੧੯॥ ਅਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਭੀੜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਢੰਗ ਨਾ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਕੋਠੇ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਅਤੇ ਖਪਰੈਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਉਹ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਸਣੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਚਕ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਲਮਕਾ ਦਿੱਤਾ॥ ੨੦॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਵੇਖਕੇ ਕਿਹਾ ਮਨੁੱਖਾ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਤੈ
ਨੂੰ ਮਾਫ ਹੋਏ॥ ੨੧॥ ਤਾਂ ਰੀਖੀ ਅਰ ਫਰੀਸੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਭਈ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਹ-
ੜਾ ਕੁਫਰ ਬਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੌਣ ਪਾਪ ਮਾਫ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ॥ ੨੨॥ ਪ-
ਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਅੱਗੋਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ
ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋਂ॥ ੨੩॥ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਸੁਖਾਲੀ ਹੈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਤੈਨੂੰ ਮਾਫ ਹੋਏ
ਜਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਭਈ ਉੱਠ ਅਤੇ ਤੁਰ॥ ੨੪॥ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁ-
ਤ੍ਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਮਾਫ ਕਰਨ ਦਾ ਇਖਤਿਆਰ ਹੈ ਉਹ ਨੈ ਅਧਰੰਗੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ
ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਉੱਠ ਅਰ ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕਕੇ ਘਰ ਚੱਲਿਆ ਜਾਹ॥ ੨੫॥ ਅਤੇ ਉਹ ਝੱਟ
ਉਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਠਿਆ ਅਰ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪਿਆ ਸੀ ਉਹ ਨੂੰ ਚੁੱਕਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿ-
ਆਈ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ॥ ੨੬॥ ਅਤੇ ਓਹ ਸਭੇ ਵਡੇ ਹੈਰ-
ਾਨ ਹੋਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਅਰ ਅੱਤ ਭੈਮਾਨ ਹੋਕੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਅਸਾਂ ਅੱ-
ਜੁ ਅਚਰਜ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ॥ ॥ ੨੭॥ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ
ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਅਰ ਲੇਵੀ ਆ ਨਾਉਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਸੂਲੀਏ ਨੂੰ ਮਸੂਲ ਦੀ ਚੌਂਕੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਵੇ-
ਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤੁਰ॥ ੨੮॥ ਤਾਂ ਉਹ ਸਭੋ ਕੁਛ ਛੱਡਕੇ ਉੱ-
ਠਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤੁਰਿਆ॥ ੨੯॥ ਅਰ ਲੇਵੀ ਆ ਨੈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਉਹ ਦੀ ਖ

ਤਰ ਵਡਾ ਕੱਠ ਕੀਤਾ ਅਰ ਓੱਥੇ ਮਸੂਲੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਣ ਬੈਠੇ
ਸਨ ਵਡੀ ਭੀੜ ਸੀ॥ ੩੦॥ ਅਰ ਫਰੀਸੀ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੀਬੀ ਉਹਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਬੁੜਬੁੜ-
ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉ ਮਸੂਲੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਹੋ॥ ੩੧
॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨਰੋਇਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਹ-
ਕੀਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ॥ ੩੨॥ ਮੈਂ ਧਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲ
ਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ॥ ੩੩॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸਿੱਖ ਬਹੁਤ ਵਰ-
ਤ ਰੱਖਦੇ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਰ ਇੱਸੇ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਫਰੀਸੀਆਂ ਦੇ ਬੀ ਪਰ ਤੇਰੇ ਸਿੱ-
ਖ ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ॥ ੩੪॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਦ ਤੀਕ ਲਾੜ੍ਹਾ ਜਨੇਤੀਆਂ ਦੇ
ਨਾਲ ਹੈ ਭੁਲਾ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਵਰਤ ਰਖਾ ਸੱਕਦੇ ਹੋ॥ ੩੫॥ ਪਰ ਓਹ ਦਿਨ ਆਉਣਗੇ ਅ-
ਤੇ ਜਦ ਲਾੜ੍ਹਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਅੱਡ ਕੀਤਾ ਜਾਊ ਤਦ ਉਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਓਹ ਵਰਤ ਰੱਖਣਗੇ॥ ੩੬
॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਬੀ ਕਿਹਾ ਭਈ ਨਵੇਂ ਕੱਪੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਟਾਕੀ ਪਾੜਕੇ
ਪੁਰਾਣੇ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਓਹ ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦੇਊ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਦੀ ਟਾਕੀ
ਪੁਰਾਣੇ ਨਾਲ ਸੱਜਣੀ ਬੀ ਨਹੀਂ॥ ੩੭॥ ਅਰ ਨਵੀਂ ਵੈਨ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਮਸਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ
ਨਹੀਂ ਭਰਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਵੈਨ ਮਸਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾੜਕੇ ਆਪ ਵਗ ਜਾਊਗੀ ਅਤੇ ਮਸਕਾਂ ਦ
ਬੀ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਊ॥ ੩੮॥ ਬਲਕ ਨਵੀਂ ਵੈਨ ਨਵੀਆਂ ਮਸਕਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥੩੯॥ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਪੀਕੇ ਨਵੀਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਭਈ ਪੁਰਾਣੀ
ਚੰਗੀ ਹੈ॥

੬ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਹ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਦਾ
ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਖ ਸਿੱਟੇ ਤੋੜਕੇ ਆਪਣਿਆਂ ਹੱਬਾਂ ਨਾਲ਼ ਮਲ ਮਲ ਚੱ-
ਬਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ॥੨॥ ਅਰ ਫਰੀਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਿ-
ਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋਂ ਜਿਹੜਾ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਕਰਨਾ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ॥੩॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤ-
ਰ ਦਿੱਤਾ ਭਲਾ ਤੁਸਾਂ ਇਹ ਬੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜੋ ਦਾਊਦ ਨੈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਉਹ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸ-
ਬੀ ਭੁੱਖੇ ਸਨ॥੪॥ ਜੋ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਝੜਾਵੇ ਦੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ
ਲੈਕੇ ਖਾਧੀਆਂ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਖਾਣਾ ਜਾਜਕਾਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਅਰ ਆਪਣੇ ਸਾ-
ਬੀਆਂ ਨੂੰ ਬੀ ਦਿੱਤੀਆਂ॥੫॥ ਫੇਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਬਤ ਦੇ
ਦਿਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ॥ ॥੬॥ ਦੂਜੇ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਹ ਸਮ-
ਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣ ਲੱਗਾ ਅਰ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਹ ਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਬ ਸੁੱਕਿਆ
ਹੋਇਆ ਸੀ॥੭॥ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਅਰ ਫਰੀਸੀ ਉਹ ਦੀ ਤੱਕ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ ਭਈ ਵੇ-
ਖਿਏ ਉਹ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਚੰਗਾ ਕਰੂਗਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਜੁੰਮੇ ਦੋਸ ਲਾਉ-
ਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ਼ੇ॥੮॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਉਸ ਸੁੱਕੇ ਹੱਬ ਵਾਲ਼ੇ

ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਉੱਠ ਅਤੇ ਵਿਚਾਲੇ ਖੜੋ ਜਾਹ। ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਠ ਖੜੋਤਾ॥ ੮॥ ਫੇਰ ਯਿ-
ਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਤੁਹਾਥੋਂ ਪੁੱਛਨਾ ਹਾਂ ਭਈ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਭਲਾ ਕਰਨਾ ਜੋਗ ਹੈ
ਜਾਂ ਬੁਰਾ ਕਰਨਾ। ਜਾਨ ਬਚਾਉਣੀ ਅਥਵਾ ਨਾਸ ਕਰਨੀ॥ ੧੦॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਸਭ-
ਨਾਂ ਵਲ ਚੁਫੇਰੇ ਵੇਖਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਲੰਮਾ ਕਰ। ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਹੱਥ ਮੁੜ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ॥ ੧੧॥ ਪਰ ਓਹ ਸੁਦਾਪੁਣੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ ਅਰ
ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਭਈ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਿਯੇ॥
॥ ੧੨॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਾ-
ੜ ਉੱਤੇ ਗਿਆ ਅਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਕੱਟੀ॥ ੧੩॥
ਅਤੇ ਜਾਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣਿਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲ ਸੱਦਿਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਵਿੱ-
ਚੋਂ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਕੇ ਉਨਾਂ ਦਾ ਨਾਉਂ ਰਸੂਲ ਬੀ ਰੱਖਿਆ। ਸੋ ਏਹ ਹਨ॥ ੧੪॥ ਸਮਊਨ ਜਿ-
ਹ ਦਾ ਨਾਉਂ ਉਸ ਨੈ ਪਤਰਸ ਬੀ ਧਰਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਭਾਈ ਅੰਦ੍ਰਿਯਾਸ ਅਰ ਯਾਕੂਬ
ਅਰ ਯੂਹੰਨਾ ਅਰ ਫੈਲਬੂਸ ਅਰ ਬਰਥੁਲਮਾ॥ ੧੫॥ ਅਰ ਮੱਤੀ ਅਰ ਥੂਮਾ ਅਰ ਹ-
ਲਫਾ ਦਾ ਪੁੱਤ ਯਾਕੂਬ ਅਰ ਸਮਊਨ ਜਿਹੜਾ ਜੇਲੋਤੇਸ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ॥ ੧੬॥ ਯਾਕੂਬ ਦਾ
ਪੁੱਤ ਯਹੂਦਾ ਅਰ ਯਹੂਦਾ ਇਸਕਰਿਯੂਤੀ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਦਾ ਫੜਵਾਉਣਵਾਲਾ ਹੋਇਆ
॥ ੧੭॥ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਉੱਤਰਕੇ ਪੱਧਰ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਨਾਲੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਡੀ ਮੰਡਲੀ ਅਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵਡੀ ਭੀੜ ਜੇਹੜੇ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਅਤੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਅ-
ਤੇ ਸੂਰ ਅਰ ਸੈਦਾ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕੰਢਿਓਂ ਓਹਦੀ ਸੁਣਨ ਲਈ ਅਰ ਆਪਣਿਆਂ ਰੋ-
ਗਾਂ ਥੋਂ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਲਈ ਆਏ ਸਨ॥ ੧੮॥ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਭ੍ਰਿਸਟ ਆਤਮਿਆਂ ਥੋਂ ਦੁਖੀ
ਸਨ ਓਹ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਗਏ॥ ੧੯॥ ਅਰ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਓਹ ਨੂੰ ਛੋਹਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਇਸ ਲ-
ਈ ਜੋ ਸਕਤਿ ਉਸ ਥੋਂ ਨਿੱਕਲਕੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਦੀ ਸੀ॥ ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਉ-
ਸ ਨੈ ਆਪਣਿਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਧੰਨ ਹੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜੇਹੜੇ ਗਰੀਬ ਹੋਂ ਕਿ-
ਉ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ॥ ੨੧॥ ਧੰਨ ਹੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜੇਹੜੇ ਹੁਣ ਭੁੱਖੇ ਹੋਂ ਕਿਉ ਜੋ ਰਜ
ਏ ਜਾਓਗੇ। ਧੰਨ ਹੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜੇਹੜੇ ਹੁਣ ਰੋਂਦੇ ਹੋਂ ਕਿਉ ਜੋ ਹੱਸੋਗੇ॥ ੨੨॥ ਧੰਨ ਹੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਮਨੁੱ-
ਖ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਣਗੇ ਅਤੇ ਜਾਂ ਓਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਛੇਕ ਦੇਣਗੇ
ਅਤੇ ਬੋਲੀਆਂ ਮਾਰਨਗੇ ਅਰ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਉਂ ਬੁਰਾ ਗਿਣਕੇ ਕੱਢ ਸੁੱਟਣਗੇ॥ ੨੩॥ ਉਸ
ਦਿਨ ਅਨੰਦ ਹੋ ਅਤੇ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਉੱਛਲੋ ਕਿਉ ਜੋ ਵੇਖੋ ਤੁਹਾਡਾ ਫਲ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁ-
ਤ ਹੈ ਕਿਉ ਜੋ ਉਨਾਂ ਦੇ ਵਡਿਆਂ ਨੈ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਕੀਤਾ॥ ੨੪॥ ਪਰ ਹਾਇ
ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਧਨਵਾਨ ਹੋਂ ਕਿਉ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਤਸੱਲੀ ਲੈ ਚੁੱਕੇ॥ ੨੫॥ ਹਾਇ ਤੁਹਾ
ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਹੁਣ ਰੱਜੇ ਹੋਏ ਹੋਂ ਕਿਉ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਖੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਹਾਇ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਹੁਣ ਹੱਸਦੇ ਹੋਂ
ਕਿਉ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੋਗ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਰੋਵੋਗੇ॥ ੨੬॥ ਹਾਇ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਭਾ ਕਰ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਡਿਆਂ ਨੈ ਝੂਠੇ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਕੀਤਾ॥ ॥੨੭
॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਆਪਣੇ ਦੁਸਮਣਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ। ਜੋ ਤੁ-
ਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰੋ॥ ੨੮॥ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦੇਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀ-
ਸ ਦਿਓ। ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤ ਲਾਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ॥ ੨੯॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਇੱਕ ਗੱਲ
ਉੱਤੇ ਚਪੇੜ ਮਾਰੇ ਤੂੰ ਦੂਈ ਬੀ ਉਹ ਦੀ ਵਲ ਕਰ ਦਿਹ। ਅਰ ਜੋ ਤੇਰੀ ਚਾਦਰ ਖੋਹ ਲਵੇ ਉਹ
ਨੂੰ ਕੁੜਤਾ ਬੀ ਲੈਣੋਂ ਮਨੇ ਨਾ ਕਰ॥ ੩੦॥ ਜੋ ਕੋਈ ਤੈਥੋਂ ਮੰਗੇ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿਹ ਅਰ ਜੋ ਤੇਰੀਆਂ
ਵਸਤਾਂ ਖੋਹ ਲਵੇ ਉਸ ਥੋਂ ਮੁੜ ਨਾ ਮੰਗ॥ ੩੧॥ ਅਤੇ ਜਿਹੋ ਜਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮਨੁੱ-
ਖ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤਿਹੋ ਜਿਹਾ ਕਰੋ॥ ੩੨॥ ਅਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਜੇਹੜੇ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਹਸਾਨ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ
ਪਾਪੀ ਲੋਕ ਬੀ ਆਪਣਿਆਂ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ ੩੩॥
ਅਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰੋ ਜੇਹੜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਹ-
ਸਾਨ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਾਪੀ ਲੋਕ ਬੀ ਇਹੋ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ ੩੪॥ ਅਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨੂੰ ਉਧ
ਰ ਦਿਓ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਲੈਣ ਦੀ ਆਸਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਹਸਾਨ ਹੈ। ਪਾਪੀ ਲੋਕ ਬੀ ਪਾਪੀ-
ਆਂ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਭਈ ਮੁੜ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਓਨਾ ਹੀ ਲੈ ਲੈਣ॥ ੩੫॥ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪ-
ਣਿਆਂ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰੋ ਅਰ ਨਿਰਾਸ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਉਧਾਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਿਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਫਲ ਬਹੁਤ ਹੋਊਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਵੋਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾ-
ਸ਼ੁਕਰਿਆਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾਲੂ ਹੈ॥ ੩੬॥ ਦਿਆਲੂ ਹੋਵੋ ਜਿਹਾਕੁ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ
ਦਿਆਲੂ ਹੈ॥ ੩੭॥ ਅਤੇ ਦੋਸ ਨਾ ਲਾਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਦੋਸ ਲਾਇਆ ਨਾ ਜਾਊਗਾ। ਅਤੇ
ਅਪਰਾਧੀ ਨਾ ਠਰਾਓ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਪਰਾਧੀ ਨਾ ਠਰਾਏ ਜਾਓਗੇ। ਛੱਡ ਦਿਓ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਛੱਡੇ ਜਾ-
ਓਗੇ॥ ੩੮॥ ਦਿਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਊਗਾ ਪੂਰਾ ਮੇਪ ਦੱਬ ਦੱਬਕੇ ਹਿਲਾ ਹਿਲਾਕੇ ਅਤੇ ਡੁੱ-
ਲ੍ਹਦਾ ਹੋਇਆ ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਲੇ ਪਾਉਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਮੇਪ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮਿਣਦੇ ਹੋਂ ਉਸੇ ਨਾਲ ਤੁ-
ਹਾਡੇ ਲਈ ਫੇਰ ਮਿਣਿਆ ਜਾਊ॥ ॥ ੩੯॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂ-
ਤ ਬੀ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਭਲਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦਾ ਆਗੂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਓਹ ਦੋਵੇਂ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਨਾ ਡਿ-
ਗਣਗੇ॥ ੪੦॥ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਨਾਲੋਂ ਵਡਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਹਰੇਕ ਜਦ ਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਤਦ ਆਪਣੇ ਗੁ-
ਰੂ ਦੇ ਤੁੱਲ ਹੋਊਗਾ॥ ੪੧॥ ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸ ਤਿਣ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਤੇਰੇ ਭਾਈ ਦੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂ
ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ ਪਰ ਉਸ ਸ਼ਤੀਰ ਦੀ ਵਲ ਜੋ ਤੇਰੀ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰ-
ਦਾ॥ ੪੨॥ ਅਥਵਾ ਕਿੱਕੁਰ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਈ ਨੂੰ ਆਖ ਸੱਕਦਾ ਹੈਂ ਭਾਈ ਲਿਆ ਉਸ ਤਿਣ
ਨੂੰ ਜੋ ਤੇਰੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕੱਢ ਸੁੱਟਾਂ ਪਰ ਤੂੰ ਉਸ ਸ਼ਤੀਰ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਤੇਰੀ ਆਪਣੀ ਅੱਖ
ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ। ਹੇ ਕਪਟੀ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਸ਼ਤੀਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੱਖੋਂ ਕੱਢ ਤਾਂ ਅੱਛੀ ਤ-
ਰਾਂ ਵੇਖਕੇ ਤੂੰ ਉਸ ਤਿਣ ਨੂੰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਭਾਈ ਦੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕੱਢ ਸੱਕੇਂਗਾ॥ ੪੩॥ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਈ ਚੰਗਾ ਰੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮਾੜਾ ਫਲ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਰੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਚੰਗਾ ਫਲ ਦੇਵੇ॥੪੪॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਰੁੱਖ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਫਲ ਥੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਕੰਡਿਆਲਿਆਂ ਥੋਂ ਹੰਜੀਰ ਨਹੀਂ ਤੋੜਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਝਾੜੀਓਂ ਦਾਖ ਤੋੜਦੇ ਹਨ॥੪੫॥ ਅੱਛਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਅੱਛੇ ਖਜਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਛੀ ਗੱਲ ਕੱਢਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੁਰਾ ਆ-ਦਮੀ ਬੁਰੇ ਖਜਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਰੀ ਗੱਲ ਕੱਢਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਮਨ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉ-ਹਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਉਹੋ ਆਉਂਦਾ ਹੈ॥ ॥੪੬॥ ਤੁਸੀਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂ ਪੁਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਸੋ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ॥੪੭॥ ਹਰੇਕ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕਿਸ ਵਰਗਾ ਹੈ॥੪੮॥ ਉਹ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੈ ਘਰ ਬਣਾਉਂਦਿਆਂ ਡੂੰਘਾ ਪੁਟਕੇ ਪੱਥਰ ਪੁਰ ਨੀਉਂ ਧ-ਰੀ ਅਤੇ ਜਾਂ ਹੜ ਆਇਆ ਤਾਂ ਧਾਰ ਨੈ ਉਸ ਘਰ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਮਾਰਿਆ ਪਰ ਉਹ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਨਾ ਸ-ਕੀ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਅੱਛੀ ਤਰਾਂ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ॥੪੯॥ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਸੁਣਕੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਉਹ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੈ ਨੀਉਂ ਬਿਨਾ ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਘਰ ਬਣਾਇ-ਆ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਧਾਰ ਨੈ ਜੋਰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਝੱਟ ਢਹਿ ਪਿਆ ਅਰ ਉਸ ਘਰ ਦਾ ਸੱਤਿ-ਆਨਾਸ ਹੋ ਗਿਆ॥

੭ ਕਾਂਡ॥ ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੰਨੀਂ ਪਾ ਚੁੱਕਿਆ ਤਾਂ ਕ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਫਰਨਾਹੂਮ ਵਿੱਚ ਆਇਆ॥ ॥੨॥ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸੂਬੇਦਾਰ ਦਾ ਚਾਕਰ ਜੋ ਉ-
ਹ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਸੀਗਾ ਰੋਗ ਨਾਲ ਮਰਨਾਊ ਸੀ॥੩॥ ਉਸ ਨੈ ਯਿਸੂ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣ-
ਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਿਆਂ ਕਈਆਂ ਬੁਜੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਘੱਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਅੱਗੇ
ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਆਣਕੇ ਮੇਰੇ ਚਾਕਰ ਨੂੰ ਬਚਾ॥੪॥ ਸੋ ਜਾਂ ਓਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਅੱਪੜੇ
ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਦੀ ਵਡੀ ਮਿੰਨਤ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਭਈ ਉਹ ਇਸ ਲਾਇਕ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਉਹ
ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰੇਂ॥੫॥ ਕਿਉਕਿ ਉਹ ਸਾਡੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਉ-
ਸ ਨੈ ਆਪ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਮਾਜ ਬਣਵਾਇਆ ਹੈ॥੬॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱ-
ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਰ ਜਾਂ ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸੂਬੇਦਾਰ ਨੈ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਰਾ-
ਹੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਖੇਚਲ ਨਾ ਕਰ ਕਿਉਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਜੋ
ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਛੱਤ ਹੇਠ ਆਵੇਂ॥੭॥ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੇ ਬੀ
ਜੋਗ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ਪਰ ਤੂੰ ਨਿਰਾ ਬਚਨ ਹੀ ਉਚਾਰ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਨੌਕਰ ਚੰਗਾ ਹੋ ਜਾਊ॥
੮॥ ਕਿਉ ਜੋ ਮੈਂ ਬੀ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੂਏ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀ-
ਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਖਤਿਆਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜਾਹ ਤਾਂ ਉਹ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਏ ਨੂੰ ਕਿ ਆ ਤਾਂ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਆਪਣੇ ਚਾਕਰ ਨੂੰ ਕਿ ਇਹ
ਕਰ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ॥੯॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਉਸ ਪੁਰ ਅਚੰਭਾ ਕੀਤਾ ਅ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇ ਉਸ ਭੀੜ ਦੀ ਵਲ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਚੱਲੀ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਮੁੜਕੇ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆ-
ਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸਰਾਈਲ ਵਿੱਚ ਬੀ ਮੈਂ ਐਡੀ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਜੋ ਭੇਜੇ
ਗਏ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਰ ਮੁੜਕੇ ਉਸ ਚਾਕਰ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਡਿੱਠਾ॥੧੧॥ ਅ-
ਤੇ ਇਹ ਦੇ ਬੋੜ੍ਹੇ ਚਿਰ ਪਿਛੋਂ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਹ ਨਈਨ ਨਾਉਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਗਰ ਨੂੰ ਗਿ-
ਆ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਵਡੀ ਭੀੜ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਰੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਜਿਸ
ਵੇਲੇ ਉਹ ਨਗਰ ਦੇ ਦਰਵੱਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਪੁੱਜਿਆ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲਈ
ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪੁੱਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਧਵਾ ਸੀ ਅਰ ਨਗਰ ਦੀ ਵ-
ਡੀ ਭੀੜ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈਸੀ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਤਰਸ ਖ-
ਧਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਨਾ ਰੋ॥੧੪॥ ਅਰ ਨੇੜੇ ਆਣਕੇ ਸਿੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਅਰ
ਚੁੱਕਣਵਾਲੇ ਖੜੋ ਗਏ। ਤਦ ਉਹ ਨੈ ਕਿਹਾ ਹੇ ਜੁਆਨ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਉੱਠ॥੧੫
॥ ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਰਦਾ ਉੱਠ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਮਾਂ
ਦੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪਿਆ॥੧੬॥ ਅਰ ਸਭ ਦੇ ਸਭ ਡਰ ਗਏ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ
ਕਰਕੇ ਬੋਲੇ ਭਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਡਾ ਪਿਕੰਬਰ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਆ-
ਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾ ਕੀਤੀ॥੧੭॥ ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦਿਯ
ਅਤੇ ਉਸ ਤਮਾਮ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡ ਗਈ॥ ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਯੂਹੱਨਾ ਦੇ ਸਿੱ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ॥੧੮॥ ਅਰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ ਆਪਣੇ
ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਜਣੇ ਕੋਲ ਸੱਦਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭੇਜਿਆ ਭਈ ਜਿਹੜਾ ਆਉਣਵਾਲਾ ਸੀ
ਉਹ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ ਜਾਂ ਅਸੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਉਡੀਕਿਯੇ ॥੨੦॥ ਸੋ ਉਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆ
ਣਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣਵਾਲੇ ਨੇ ਸਾਡੀ ਜੁਬਾਨੀ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਾ ਭੇਜਿਆ
ਹੈ ਭਈ ਜਿਹੜਾ ਆਉਣਵਾਲਾ ਸੀ ਉਹ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਉਡੀਕਿਯੇ ॥੨੧
॥ ਉਸ ਨੈ ਉਸ ਘੜੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਗਾਂ ਅਰ ਬਲਾਇਆਂ ਅਤੇ ਦੁਸਟ ਆਤਮਿਆਂ ਥੋਂ
ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਅੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਜਾਖਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ॥੨੨॥ ਤਦ ਉਹ ਨੈ ਉਨ
ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾਂ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਜਾ ਦੱਸਿਓ
ਕਿ ਅੰਨੇ ਸੁਜਾਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਲੰਙੇ ਤੁਰਦੇ ਹਨ ਕੋੜ੍ਹੀ ਪੁਨੀਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਸੁ-
ਣਦੇ ਹਨ। ਮੁਰਦੇ ਜਿਵਾਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਮੰਗਲਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂ-
ਦਾ ਹੈ ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਧੰਨ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਠੋਕਰ ਨਾ ਖਾਵੇ ॥ ॥੨੪॥ ਜ
ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਚੱਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਬਾਬਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਕਿ
ਤੁਸੀਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵੇਖਣ ਨਿੱਕਲੇ ਸਓ ਕਿਆ ਇੱਕ ਕਾਨੇ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਵਾਉ ਨਾਲ
ਹਿੱਲਦਾ ਹੈ ॥੨੫॥ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਵੇਖਣ ਨਿੱਕਲੇ ਸਓ ਕਿਆ ਮਹੀਨ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਨੇ
ਹੋਏ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ। ਵੇਖੋ ਓਹ ਜੋ ਭੜਕੀਲੀ ਪੁਸਾਕ ਪਹਿਨਦੇ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਭੋਗਦੇ ਹਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੋ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥ ੨੬ ॥ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਵੇਖਣ ਨਿੱਕਲੇ ਸਓ ਕਿ-
ਆ ਇੱਕ ਪਿਕੰਬਰ। ਹਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਸਗੋਂ ਪਿਕੰਬਰ ਨਾਲੋਂ ਬੀ ਵਡਾ ॥ ੨੭ ॥
ਇਹ ਉਹੋ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਭਈ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਰਸੂਲ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ
ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਤੇਰਾ ਰਾਹ ਬਣਾਊਗਾ ॥ ੨੮ ॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ
ਕਿ ਜੇਹੜੇ ਤੀਮੀਆਂ ਥੋਂ ਜੰਮੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨਾਲੋਂ ਵਡਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪਰ ਜੋ ਪਰਮੇ-
ਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਛੋਟਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਥੋਂ ਵਡਾ ਹੈ ॥ ੨੯ ॥ ਅਰ ਸਭਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜਾਂ ਸੁਣਿ-
ਆ ਅਤੇ ਮਸੂਲੀਆਂ ਨੇ ਬੀ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਮੰਨਿ-
ਆ ॥ ੩੦ ॥ ਪਰ ਫਰੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰਾ ਦੇ ਸਿਖਲਾਉਣਵਾਲਿਆਂ ਨੈ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਬ-
ਪਤਿਸਮਾ ਨਾ ਲੈਕੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਜੁਗਤ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ॥ ੩੧ ॥ ਫੇਰ
ਮੈਂ ਇਸ ਪੀਹੜੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹ ਦੇ ਵਰਗਾ ਦੱਸਾਂ ਅਤੇ ਓਹ ਕਿਹ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ ॥ ੩੨
॥ ਓਹ ਉਨਾਂ ਨੀਂਗਰਾਂ ਵਰਗੇ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਬਜਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਅਵਾਜ ਮਾ-
ਰਦੇ ਜੋ ਆਖਦੇ ਹਨ ਭਈ ਅਸਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬੌਂਸਰੀ ਬਜਾਈ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਨੱਚੇ
। ਅਸਾਂ ਸਿਆਪਾ ਕੀਤਾ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਰੋਏ ॥ ੩੩ ॥ ਕਿਉ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ
ਵਾਲਾ ਨਾ ਰੋਟੀ ਖਾਂਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਵੈਨ ਪੀਂਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਂ ਕਿ
ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਭੂਤ ਹੈ ॥ ੩੪ ॥ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਖਾਂਦਾ ਪੀਂਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੁਸੀਂ ਆਹੰਦੇ ਹੋ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਖਾਊ ਅਤੇ ਸਰਾਬੀ ਮਨੁੱਖ ਮਸੂਲੀਆਂ ਅਰ ਪਾਪੀਆਂ ਦਾ ਯ-
ਰ॥੩੫॥ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਬਾਲਕਾਂ ਥੋਂ ਸੱਚਾ ਠਹਿਰਿਆ॥ ॥੩੬
ਫੇਰ ਫਰੀਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ਼ ਰੋਟੀ ਖਾਹ। ਅਤੇ ਉਹ
ਫਰੀਸੀ ਦੇ ਘਰ ਜਾਕੇ ਖਾਣ ਬੈਠਾ॥੩੭॥ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਉਸ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੀਮੀ ਹੈਸੀ ਜਿ-
ਹੜੀ ਪਾਪਣ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਕੇ ਭਈ ਉਹ ਫਰੀਸੀ ਦੇ ਘਰ ਖਾਣ ਬੈਠਾ ਹੈ ਇੱਕ ਸੀਸੀ
ਵਿੱਚ ਅਤਰ ਲਿਆਈ॥੩੮॥ ਅਰ ਪਿਛਲੀ ਵਲ ਉਹ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਖਲੋਕੇ ਰੋਂਦੀ ਰੋਂਦੀ
ਅੰਝੂਆਂ ਨਾਲ਼ ਉਹ ਦੇ ਚਰਨ ਭੇਉਣ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ਼ਾਂ ਨਾਲ਼ ਪੂੰਝਕੇ ਉਹ ਦੇ
ਚਰਨ ਚੁੰਮੇ ਅਤੇ ਅਤਰ ਮਲਿਆ॥੩੯॥ ਅਰ ਇਹ ਵੇਖਕੇ ਉਹ ਫਰੀਸੀ ਜਿਹ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ
ਨੇਉਂਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਆਪਣੇ ਜੀ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਭਈ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਜੇ ਪਿਕੰਬਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ
ਜਾਣ ਲੈਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਤੀਮੀ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਛੋਹੰਦੀ ਹੈ ਕੌਣ ਅਤੇ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿਉ ਜੋ ਉਹ ਪਾਪਣ
ਹੈ॥੪੦॥ ਅਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸਮਊਨ ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਕੁਛ ਆਖਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਬੋ-
ਲਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫਰਮਾਉ॥੪੧॥ ਕਿਸੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਦੋ ਕਰਜਾਈ ਸਨ ਇੱਕ ਢਾਈ ਸੌ ਰੁਪੱਯੇ
ਅਤੇ ਦੂਆ ਪੰਜੀ ਦਾ॥੪੨॥ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਦੇਣ ਨੂੰ ਕੁਛ ਨ ਸੋ ਤਾਂ ਉਹ ਨੈ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਬਖਸ
ਦਿੱਤਾ ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਨਾਲ਼ ਕਿਹੜਾ ਵਧੀਕ ਪਿਆਰ ਕਰੂ॥੪੩॥ ਸਮਊਨ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱ-
ਤਾ ਮੇਰੀ ਜਾਚ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਿਹ ਨੂੰ ਉਸ ਨੈ ਵਧੀਕ ਬਖਸਿਆ। ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੈਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਠੀਕ ਨਿਬੇੜ ਕੀਤਾ ॥੪੪॥ ਫੇਰ ਉਸ ਤੀਮੀਂ ਦੀ ਵਲ ਮੂੰਹ ਫੇਰਕੇ ਸਮਊਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਇਸ ਤੀਮੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ। ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਘਰ ਆਇਆ ਤੈਂ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪਾਣੀ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਇਹ ਨੈ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਅੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭੇਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਪੂੰਝੇ ॥੪੫॥ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਚੁੰਮਿਆ ਪਰ ਇਹ ਜਦੋਂ ਦਾ ਮੈਂ ਐਥੇ ਆਇਆ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਚੁੰਮਣ ਥੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟੀ ॥੪੬॥ ਤੈਂ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਪੁਰ ਤੇਲ ਨਾ ਮਲਿਆ ਪਰ ਇਸ ਨੈ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਅਤਰ ਮਲਿਆ ॥੪੭॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਦੇ ਪਾਪ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹਨ ਸੋ ਮਾਫ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੈ ਪਿਆਰ ਬਹੁਤ ਕੀਤਾ ਪਰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੋ ਥੋੜਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥੪੮॥ ਫੇਰ ਓਨ ਉਸ ਤੀਮੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਮਾਫ ਕੀਤੇ ਗਏ ॥੪੯॥ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਣ ਬੈਠੇ ਸਨ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਭਈ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪ ਬੀ ਮਾਫ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥੫੦॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਸ ਤੀਮੀਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੇਰੀ ਨਿਹਚਾ ਨੈ ਤੈਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਹੈ ਸਲਾਮਤ ਚੱਲੀ ਜਾਹ ॥

੮ ਕਾਂਡ ॥

ਅਰ ਇਹ ਦੇ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਨਗਰੋ ਨਗਰ ਅਤੇ ਪਿੰਡੋ ਪਿੰਡ ਫਿਰਦਾ ਹੋਇਆ ਮਨਾਦੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਓਹ ਬਾਰਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ ॥੧॥ ਅਰ ਕਈ ਤੀਮੀਆਂ ਬੀ ਜੇਹੜੀਆਂ ਦੁਸਟ ਆਤਮਿਆਂ ਅਤੇ ਰੋਗਾਂ ਥੋਂ ਚੰਗੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਆਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਰਥਾਤ ਮਾਰਿਯਮ ਜੋ ਮਗਦਲੀਨੀ ਕਹਾਉਂਦੀ ਸੀ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਤ ਭੂਤ ਨਿੱਕਲੇ ਸਨ
॥੩॥ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਦਿਵਾਨ ਖੂਜਾਹ ਨਾਮੇ ਦੀ ਤੀਮੀ ਯੋਅੱਨਾ ਅਰ ਸੂਸੱਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬ-
ਥੇਰੀਆਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸੀਆਂ॥
੪॥ ਉਪਰੰਦ ਜਾਂ ਵਡੀ ਭੀੜ ਕੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂ-
ਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਨਾਲ ਕਿਹਾ॥੫॥ ਕਿ ਇੱਕ ਬੀਜਣਵਾਲਾ ਬੀਜ ਬੀਜਣ ਨੂੰ ਨਿੱ-
ਕਲਿਆ। ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਬੀਜਦਿਆਂ ਕੁਛ ਪਹੇ ਵਲ ਕਿਰ ਪਿਆ ਅਤੇ ਮਿੱਧਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ
ਅਕਾਸ ਦੇ ਪੰਛੀ ਉਹ ਨੂੰ ਚੁਗ ਗਏ॥੬॥ ਅਰ ਹੋਰ ਪੱਥਰ ਪੁਰ ਕਿਰਿਆ ਸੋ ਉਗਦਿਆਂ ਹੀ
ਸੁੱਕ ਗਿਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਗਿੱਲ ਨਾ ਪਹੁੰਚੀ॥੭॥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਡਿਆਲਿਆਂ ਵਿੱਚ
ਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਕੰਡਿਆਲਿਆਂ ਨੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਧ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਦਬਾ ਲਿਆ॥੮॥ ਅਰ ਹੋਰ ਚੰ-
ਗੀ ਜਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਉਗ ਕੇ ਸੌ ਗੁਣਾ ਫਲਿਆ। ਉਹ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਕੇ ਉੱਚੀ ਦੀਂ
ਬੋਲਿਆ ਭਈ ਜਿਹ ਦੇ ਸੁਣਨ ਦੇ ਕੰਨ ਹੋਣ ਸੋ ਸੁਣੇ॥ ॥੯॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ
ਨੈ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਭਈ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ॥੧੦॥ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਕਿਹਾ ਪਰ-
ਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਭੇਤਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤ
ਜੋ ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਸਮਝਣ॥੧੧॥ ਪਰ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਐ-
ਉਂ ਹੈ ਕਿ ਬੀਉ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਪਹੇ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਵਾਲੇ ਓਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੁ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਣਿਆ। ਤਾਂ ਸਤਾਨ ਆਣਕੇ ਉਸ ਬਚਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਓਹ ਪਰਤੀਤ ਕਰਕੇ ਮੁਕਤਿ ਪਾਉਣ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਜੋ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਕਿਰੇ ਸੋ ਓਹ ਹਨ ਕਿ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਓਹ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਚਨ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਰ ਏਹ ਜੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਚਿਰ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦੇ ਅਰ ਪਰਤਾਵੇ ਦੇ ਵੇਲੇ ਹਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ॥੧੪॥ ਅਰ ਜੋ ਕੰਡਿਆਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆ ਸੋ ਓਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਜਾਕੇ ਜੀਉਣ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਂ ਅਰ ਮਾਯਾ ਅਤੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ਨਾਲ ਦਬਾਏ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਪੱਕੇ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ॥੧੫॥ ਪਰ ਜੋ ਚੰਗੀ ਜਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆ ਸੋ ਓਹ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਸੁਣਕੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਰ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ॥

॥੧੬॥ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦੀਵਾ ਬਾਲਕੇ ਭਾਂਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਮੰਜੇ ਦੇ ਹੇਠ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਬਲਕ ਦੀਵਟ ਉੱਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਭਈ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਚਾਨਣ ਵੇਖਣ॥੧੭॥ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਛ ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਜੋ ਪਰਗਟ ਨਾ ਹੋਊਗਾ ਅਤੇ ਲੁਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜੋ ਜਾਣਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਜਾਗਰ ਨਾ ਹੋਵੇ॥੧੮॥ ਇਸ ਕਰਕੇ ਚੌਕਸ ਰਹੋ ਜੋ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਕੁਛ ਹੋਵੇ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਊਗਾ ਅਤੇ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਥੋਂ ਉਹ ਬੀ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਚ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਊਗਾ॥

॥੧੯॥ ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਭਾਈ ਉਸ ਪਾਸ ਆਏ ਅਤੇ ਭੀੜ ਦੇ ਸਬੱਬ ਕਰ-

ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅੱਪੜ ਨਾ ਸੱਕੇ ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਈ ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਅ-
ਤੇ ਤੇਰੇ ਭਾਈ ਬਾਹਰ ਖੜੇ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥੨੧॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱ-
ਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਏਹ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਅਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹ-
ਨ ॥ ॥੨੨॥ ਫੇਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਖ ਬੇੜੀ ਉੱ-
ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਆਓ ਅਸੀਂ ਝੀਲ ਦੇ ਪਾਰ ਚੱਲਿਯੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ
ਬੇੜੀ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ॥੨੩॥ ਪਰ ਜਾਂ ਬੇੜੀ ਚੱਲੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸੌਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਝੀਲ ਪੁ-
ਰ ਅਨ੍ਹੇਰੀ ਆਈ ਅਤੇ ਬੇੜੀ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਰ ਓਹ ਜੋਖੋਂ ਵਿੱਚ ਸਨ ॥੨੪
॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਕੋਲ੍ਹ ਆਣਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਮਹਾਰਾਜ ਅ-
ਸੀਂ ਤਾਂ ਮਰ ਚੱਲੇ ਹਾਂ । ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਉੱਠਕੇ ਪੌਣ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਠੱਠਾਂ ਨੂੰ ਦਬਕਾ ਦਿੱਤਾ
ਅਰ ਓਹ ਥੰਮ੍ਹ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਚੈਨ ਹੋ ਗਿਆ ॥੨੫॥ ਫੇਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁ-
ਹਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਕਿੱਥੇ । ਅਤੇ ਓਹ ਡਰ ਗਏ ਅਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਕੇ ਆਪੋ ਵਿੱਚੀਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਇ-
ਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਪੌਣ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਉੱਤੇ ਬੀ ਹੁਕਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਓਹ ਉਸ ਦੀ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ॥
॥੨੬॥ ਅਤੇ ਓਹ ਗਿਰਸੇਨੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਗਲੀਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਰ
ਹੈ ਪਹੁੰਚੇ ॥੨੭॥ ਅਰ ਜਾਂ ਉਹ ਕੰਢੇ ਪੁਰ ਉੱਤਰਿਆ ਤਾਂ ਨਗਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਟੱਕਰਿ-
ਆ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਭੂਤ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਦਾ ਬਸਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਹਿਰਦਾ ਅਤੇ ਘਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਦਾ ਸੀ॥੨੮॥ ਅਰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਚੀਕ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸ
ਦੇ ਅੱਗੇ ਡਿਗ ਪਿਆ ਅਰ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਮਹਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਯਿ-
ਸੂ ਤੇਰਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਸਤਾ। ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖ ਨਾ ਦਿਹ॥੨੯
॥ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਭ੍ਰਿਸਟ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਜ
ਹ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਉਹ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਖੜਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਗਲਾਂ ਅਤੇ ਬੇੜੀਆਂ
ਨਾਲ ਜਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਪਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਸੁੱਟਦਾ ਅਤੇ
ਭੂਤ ਉਹ ਨੂੰ ਉਜਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਭਜਾਉਂਦਾ ਸੀ॥੩੦॥ ਅਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ
ਕੀ ਹੈ। ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਫੌਜ ਕਿਉਂ ਜੋ ਬਹੁਤ ਭੂਤ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੜੇ ਹੋਏ ਸਨ॥੩੧॥ ਅਤੇ ਉਨ
ਉਹ ਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕੀਤੀ ਭਈ ਸਾਨੂੰ ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਕਰ॥੩੨॥ ਅ-
ਰ ਉੱਥੇ ਸੂਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਡਾ ਇੱਜੜ ਪਹਾੜ ਪੁਰ ਚੁਗਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕੀ-
ਤੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਰਵਾਨਗੀ ਦਿਹ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵੜੀਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਵਾਨਗੀ
ਦਿੱਤੀ॥੩੩॥ ਅਰ ਭੂਤ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਕੇ ਸੂਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵੜੇ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਇੱਜ-
ੜ ਢਾਹੇ ਉੱਤੋਂ ਸਿਰ ਤੋੜ ਭੱਜਕੇ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਡੁੱਬ ਮੋਇਆ॥੩੪॥ ਅਰ ਚੁ-
ਗਾਉਣਵਾਲੇ ਇਹ ਵਿਥਿਆ ਵੇਖਕੇ ਭੱਜੇ ਅਤੇ ਨਗਰ ਅਰ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਖਬਰ ਪੁਚਾਈ
॥੩੫॥ ਅਰ ਲੋਕ ਉਸ ਵਿਥਿਆ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਿੱਕਲੇ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਉਸ ਮ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਭੂਤ ਨਿੱਕਲੇ ਸਨ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੀਂ ਅਤੇ ਸੁਰਤ ਸਮ੍ਹਾਲੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ
ਲੱਗੇ ਬੈਠਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਓਹ ਡਰ ਗਏ॥ ੩੬॥ ਅਰ ਵੇਖਣਵਾਲਿਆਂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਬ-
ਰ ਦਿੱਤੀ ਭਈ ਉਹ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭੂਤ ਸਨ ਕਿੱਕੂੰ ਬਚ ਗਿਆ॥ ੩੭॥ ਅਰ ਗਿਰਸੇਨੀਅ
ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਚੱਲੇ ਜਾਓ ਕਿਉ ਜੋ ਉ-
ਨਾਂ ਨੂੰ ਵਡਾ ਖੌਫ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋ ਉਹ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਮੁੜ ਗਿਆ॥ ੩੮॥ ਅਤੇ ਉਸ ਮ-
ਨੁੱਖ ਨੈ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਭੂਤ ਨਿੱਕਲੇ ਸਨ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ। ਪਰ ਉ-
ਸ ਨੈ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤਾ॥ ੩੯॥ ਭਈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਾਹ ਅਤੇ
ਦੱਸੀਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਤੇਰੇ ਲਈ ਕੇਡੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ
ਕਰਦਾ ਗਿਆ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਕੇਡੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ॥ ॥੪੦॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਯਿ-
ਸੂ ਮੁੜਿ ਆਇਆ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿਉ ਜੋ ਓਹ ਸਭ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕ-
ਰ ਰਹੇ ਸਨ॥ ੪੧॥ ਅਰ ਵੇਖੋ ਕਿ ਜੈਰੁਸ ਨਾਉਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਆਇਆ ਜਿਹੜਾ ਸਮਾਜ
ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨੈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਪੈਕੇ ਉਹ ਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਚੱਲ॥
੪੨॥ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਉਹ ਦੀ ਬਾਰਾਂਕੁ ਵਰਿਹਾਂ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਧੀ ਸੀ ਅਰ ਉਹ ਸੀ ਮਰਨਾਊ।
ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਤੁਰਦਿਆਂ ਜਾਂਦਿਆਂ ਭੀੜ ਉਸ ਨੂੰ ਦਬਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ॥ ॥੪੩॥
ਤਦ ਇੱਕ ਤੀਮੀਂ ਨੈ ਜਿਹ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਵਰਿਹਾਂ ਥੋਂ ਲਹੂ ਦੀ ਧਾਰ ਜਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੀ ਪੂੰਜੀ ਹਕੀਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਬੈਠੀ ਸੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਥੋਂ ਚੰਗੀ ਨਾ ਹੋ ਸੱਕੀ॥ ੪੪॥ ਪਿੱਛੋਂ ਦੀ ਆਣ ਕੇ ਉ-
ਹ ਦੇ ਲੀੜੇ ਦਾ ਪੱਲਾ ਛੋਹਿਆ ਅਤੇ ਓਵੇਂ ਉਹ ਦੇ ਲਹੂ ਦੀ ਧਾਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ॥ ੪੫॥ ਅਤੇ
ਯਿਸੂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈ ਨੂੰ ਕਿਹ ਨੈ ਛੋਹਿਆ। ਜਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੈ ਨਾਂਹ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਉ-
ਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿਆਂ ਨੈ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਭੀੜ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਕੱਠੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਤੈ ਨੂੰ ਪੀੜਦੀ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥ ੪੬॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਕਿਸੇ ਨੈ ਮੈ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈ ਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੋਇਆ
ਭਈ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਕਤਿ ਨਿਕਲੀ ਹੈ॥ ੪੭॥ ਜਾਂ ਉਸ ਤੀਮੀਂ ਨੈ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਲੁਕੀ ਨਾ ਰਹੀ
ਤਾਂ ਕੰਬਦੀ ਕੰਬਦੀ ਆਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਡਿਗ ਕੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਲ ਦੱਸਿ-
ਆ ਜੋ ਕਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਓਵੇਂ ਚੰਗੀ ਹੋ ਗਈ॥ ੪੮॥ ਅਰ ਉਸ
ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਧੀਏ ਤੇਰੀ ਨਿਹਚਾ ਨੈ ਤੈ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਲਾਮਤ ਚੱਲੀ ਜਾਹ॥
॥ ੪੯॥ ਉਹ ਅਜੇ ਬੋਲਦਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਦੇ ਘਰੋਂ ਕਿਨੇ ਆ-
ਣ ਕੇ ਕਿਹਾ ਭਈ ਤੇਰੀ ਧੀ ਮਰ ਗਈ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਔਖਾ ਨਾ ਕਰ॥ ੫੦॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਸੁਣ ਕੇ
ਅੱਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਨਾ ਡਰ ਕੇਵਲ ਨਿਹਚਾ ਕਰ ਤਾਂ ਉਹ ਬਚ ਜਾਊ॥ ੫੧॥ ਅਤੇ ਉਹ
ਨੈ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਪਤਰਸ ਅਰ ਯੂਹੰਨਾ ਅਰ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਉਸ ਕੁੜੀ ਦੇ ਮਾਂ ਪਿਉ ਥੋਂ ਬਿਨਾ
ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਵੜਨ ਨਾ ਦਿੱਤਾ॥ ੫੨॥ ਅਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਉਸ ਕੁੜੀ ਨੂੰ
ਰੋਂਦੇ ਪਿੱਟਦੇ ਸਨ ਪਰ ਉਹ ਨੈ ਆਖਿਆ ਨਾ ਰੋਵੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਮਰੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਹੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥੫੩॥ ਤਾਂ ਓਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਸਣ ਲੱਗੇ ਕਿਉ ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਭਈ ਉਹ ਮੋਈ ਪਈ ਹੈ॥੫੪॥
ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਕੇ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਲੜਕੀ ਉੱਠ॥੫੫॥ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ
ਆਤਮਾ ਮੁੜ੍ਹਿ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਝੱਟ ਉੱਠ ਖੜੀ ਹੋਈ। ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ
ਕੁਛ ਖਾਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏ॥੫੬॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮਾਂ ਪਿਉ ਅਚਰਜ ਰਹਿ ਗਏ ਪਰ ਉਸ ਨੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਗੀਦ ਕੀਤੀ ਭਈ ਇਹ ਵਿੱਥਿਆ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਨਾ ਦੱਸਿਓ॥

੯ ਕਾਂਡ॥

ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਬਾਰਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੱਠੇ ਬੁਲਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਭੂਤਾਂ ਪੁਰ ਅਤੇ
ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਕਤਿ ਅਰ ਵੱਸ ਦਿੱਤਾ॥੨॥ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰ-
ਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਲਿਆ॥੩॥
ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰਾਹ ਦੇ ਲਈ ਕੁਛ ਨਾ ਲਓ ਨਾ ਲਾਠੀ ਨਾ ਝੋਲ੍ਹਾ
ਨਾ ਰੋਟੀ ਨਾ ਰੁਪੱਯਾ ਅਤੇ ਨਾ ਦੋ ਕੁੜਤੇ ਰੱਖੋ॥੪॥ ਅਰ ਜਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਓ ਓਥੇ ਹੀ ਟਿਕੋ
ਅਰ ਓੱਥੋਂ ਹੀ ਤੁਰੋ॥੫॥ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਆਦਰ ਭਾਉ ਨਾ ਕਰਨ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਗਰੋਂ ਨਿੱ-
ਕਲ੍ਹਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਧੂੜ ਝਾੜ ਸੁੱਟੋ॥੬॥ ਤਾਂ ਓਹ ਬਾਹਰ
ਜਾਕੇ ਪਿੰਡੋ ਪਿੰਡ ਹਰ ਥਾਉਂ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਰੋਗਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਫਿਰੇ॥
॥੭॥ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੈ ਸਭ ਕੁਛ ਜੋ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਸੁਣਿਆ ਅਰ ਦੁਬ-
ਧਾ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਕਈ ਆਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ॥ ੮॥ ਪਰ ਕਈ ਬੋਲੇ ਭਈ ਇਲੀਆਸ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਹੰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਅ-
ਗਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਪਿਕੰਬਰ ਫੇਰ ਉੱਠਿਆ ਹੈ॥ ੯॥ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਹੰਨ
ਦਾ ਸਿਰ ਮੈਂ ਵਢਾ ਸੁੱਟਿਆ ਪਰ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਐਹੋ ਜੇਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ-
ਦਾ ਹਾਂ। ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਭਾਲ ਕੀਤੀ॥ ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਰਸੂ-
ਲਾਂ ਨੈ ਮੁੜਿ ਆਕੇ ਜੋ ਕੁਛ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸੋ ਉਹ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਅਰ ਉਹ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਅਲੱ-
ਗ ਬੈਤਸੈਦਾ ਨਾਉਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ॥ ੧੧॥ ਪਰ ਲੋਕ ਇਹ ਮਲੂਮ ਕਰਕੇ ਉਹ
ਦੇ ਮਗਰ ਤੁਰ ਪਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਬਾ-
ਬਤ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਬਚਨ ਕਰਿਆ ਅਤੇ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਿਆਂ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ
ਕੀਤਾ॥ ੧੨॥ ਅਤੇ ਦਿਨ ਢੱਲਣ ਲੱਗਾ। ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਨੈ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਕਿ ਭੀੜ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਰ ਜੋ ਓਹ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦਿਆਂ ਪਿੰਡਾਂ ਅਤੇ ਗਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ
ਰਾਤ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਕੁਛ ਲੈਕੇ ਖਾਣ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਐਥੇ ਉਜਾੜ ਥਾਉਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂਗੇ॥ ੧੩॥ ਪ-
ਰ ਉਸ ਨੈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਦਿਓ। ਓਹ ਬੋਲੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੰਜ
ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਮੱਛੀਆਂ ਥੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਅਪਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਇਨਾਂ ਸ-
ਭਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਭੋਜਨ ਮੁੱਲ ਲਿਆਇਯੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਓਹ ਪੰਜਕੁ ਹਜਾਰ ਮਰਦ ਸਨ॥
੧੪॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੰਜਾਹਾਂ ਪੰਜਾਹਾਂ ਦੀ ਟੋ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲੀ ਕਰਕੇ ਬਿਠਾਲ ਦਿਓ ॥੧੫॥ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਕਰਕੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਠਾਲਿਆ ॥੧੬॥
ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਂ ਰੋਟੀਆਂ ਅਰ ਦੋਹੂੰ ਮੱਛੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਅਰ ਅਕਾਸ ਵਲ ਵੇਖ-
ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਤੋੜਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਭਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ॥੧੭
॥ ਅਰ ਓਹ ਸਾਰੇ ਖਾਕੇ ਰੱਜ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਆਂ ਬਾਚਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬ
ਰਾਂ ਟੋਕਰੀਆਂ ਚੁੱਕੀਆਂ ਗਈਆਂ ॥ ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਉਹ
ਨਿਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਨ੍ਹ
ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਭਈ ਲੋਕ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ ॥੧੯॥ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਯੂਹੰਨ
ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣਵਾਲਾ ਪਰ ਹੋਰ ਇਲੀਆਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਈ ਅਗਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਪਿ-
ਕੰਬਰ ਫੇਰ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ॥੨੦॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹ
। ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਮਸੀਹ ॥੨੧॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਗੀਦ
ਕਰਕੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸੋ ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਭਈ ਜਰੂਰ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱ-
ਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਝੱਲੇ ਅਤੇ ਬੁਜੁਰਗਾਂ ਅਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਰ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਥੀਂ ਰੱਦਿ-
ਆ ਜਾਏ ਅਤੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਏ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਜੁਆਲਿਆ ਜਾਏ ॥੨੩॥ ਅਰ ਉਸ
ਨੈ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਰੋਜ
ਆਪਣੀ ਸਲੀਬ ਚੁੱਕਕੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲੇ ॥੨੪॥ ਕਿੰਉਕਿ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਇ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆ ਚਾਹੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਆਊਗਾ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਗੁਆਏ ਉਹ ਉਸ
ਨੂੰ ਬਚਾਊਗਾ॥੨੫॥ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੀ ਲਾਭ ਹੈ ਜੇ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਕਮਾਵੇ ਪਰ ਆਪਣਾ ਨ
ਸ ਕਰੇ ਜਾਂ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਆਵੇ॥੨੬॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਮੈਥੋਂ ਅਤੇ ਮੇਰਿਆਂ ਬਚਨਾਂ ਥੋਂ ਸਰਮਾਏ-
ਗਾ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬੀ ਉਸ ਥੋਂ ਸਰਮਾਏਗਾ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦੂ-
ਤਾਂ ਦੇ ਤੇਜ ਨਾਲ ਆਵੇਗਾ॥੨੭॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਈਕੁ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਹੜੇ
ਐਥੇ ਖੜੇ ਹਨ ਮੌਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਨਾ ਚੱਖਣਗੇ ਜਦ ਤਾਈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖਣ॥
॥੨੮॥ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਅੱਠਕੁ ਦਿਨ ਪਿੱਛੋਂ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਹ ਪਤਰਸ ਅ-
ਰ ਯੂਹੰਨਾ ਅਰ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਚੜ੍ਹਿਆ॥੨੯॥ ਅਰ ਉ-
ਹ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਰ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਪੁਸਾਕ ਚਿੱਟੀ
ਅਤੇ ਚਮਕੀਲੀ ਹੋ ਗਈ॥੩੦॥ ਅਰ ਵੇਖੋ ਕਿ ਦੋ ਮਨੁੱਖ ਅਰਥਾਤ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਲੀਆਸ
ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸਨ॥੩੧॥ ਓਹ ਤੇਜ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦੇਕੇ ਉਹ ਦੇ ਕੂਚ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ
ਕਰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਣ ਕਰਨਾ ਸੀ॥੩੨॥ ਪਰ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਉਹ
ਦੇ ਸਾਥੀ ਨੀਂਦ੍ਰ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਗਦਿਆਂ ਉਹ ਦੇ ਤੇਜ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਜਣਿ-
ਆਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜੇ ਸਨ ਡਿੱਠਾ॥੩੩॥ ਅਰ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਓਹ ਉਸ ਥੋਂ ਜੁ-
ਦੇ ਹੋਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਡਾ ਐਥੇ ਹੋਣਾ ਅੱਛਾ ਹੈ ਸੋ ਅ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੀ ਤਿੰਨ ਡੇਰੇ ਬਣਾਇਯੇ ਇੱਕ ਤੇਰੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਲੀਆਸ ਦੇ ਲਈ ਪਰ ਉਹ
ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਦਾ ਭਈ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ॥ ੩੪॥ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਅਜੇ ਬੋਲਦਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਬੱ-
ਦਲ ਨੈ ਆਣਕੇ ਉਨਾਂ ਉੱਤੇ ਛਾਉਂ ਕੀਤੀ ਅਰ ਓਹ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਵੜਦੇ ਹੀ ਡਰ ਗਏ॥ ੩੫॥ ਅ-
ਰ ਉਸ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਵਾਜ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਆਈ ਜੋ ਇਹ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਚੁਣਿਆ ਹੋ-
ਇਆ। ਇਹ ਦੀ ਸੁਣੋ॥ ੩੬॥ ਅਤੇ ਇਹ ਅਵਾਜ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਯਿਸੂ ਇਕੱਲਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਤੇ
ਓਹ ਚੁੱਪ ਕਰ ਰਹੇ ਅਰ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਸੀਆਂ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਛ
ਨਾ ਦੱਸਿਆ॥ ॥੩੭॥ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਓਹ ਪਹਾੜੋਂ ਉੱਤ-
ਰੇ ਤਾਂ ਵਡੀ ਭੀੜ ਉਸ ਨੂੰ ਆ ਮਿਲੀ॥ ੩੮॥ ਅਰ ਵੇਖੋ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੈ ਉੱਚੀ ਦੇਕੇ ਕਿਹ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰਾ
ਇਕਲੌਤਾ ਹੈ॥ ੩੯॥ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਕਿ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਉਹ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰਗੀ ਚੀ-
ਕਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਘੁੱਟਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਝੱਗ ਵਹਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਭੰ-
ਨ ਮਰੋੜਕੇ ਮਸਾਂ ਜਿਹੇ ਉਹ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਹੈ॥ ੪੦॥ ਅਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ
ਕੱਢ ਦੇਣ ਪਰ ਓਹ ਨਾ ਕੱਢ ਸੱਕੇ॥ ੪੧॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੇ ਬੇਪਰਤੀਤ ਅਤੇ ਉਲਟੀ ਪੀ-
ਹੜੀ ਕਦ ਤੋੜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਰਹਾਂਗਾ ਅਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਂਗਾ। ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਐਥੇ ਲਿਆ॥ ੪੨
॥ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਭੂਤ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਪਟਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਡਾ ਮਰੋੜਿਆ। ਪਰ ਯਿਸੂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੈ ਉਸ ਭ੍ਰਿਸਟ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਅਤੇ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਅਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਪਿਉ
ਦੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ॥ ੪੩॥ ਅਰ ਸਭ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਥੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ॥
॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸਭ ਉਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਕੰਮਾਂ ਥੋਂ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਕੀਤੇ ਅਚੰਭਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਓਨ ਆਪਣੇ ਸਿ-
ਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ॥ ੪੪॥ ਭਈ ਇਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣ ਛੱਡੋ ਕਿਉ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਫੜਵਾਇਆ ਜਾਣੇ ਪੁਰ ਹੈ ॥ ੪੫॥ ਪਰ ਉਨਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਨਾ ਸਮਝੀ ਅਤੇ ਇਹ
ਉਨਾਂ ਥੋਂ ਛਿਪੀ ਰਹੀ ਜੋ ਇਹ ਨੂੰ ਨਾ ਬੁੱਝਣ ਅਰ ਐਸ ਗੱਲ ਦੀ ਬਾਬਤ ਉਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਥੋਂ ਡਰਦੇ
ਸਨ ॥ ॥ ੪੬॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਹਿਸ ਹੋਣ ਲੱਗੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵਡਾ ਕਿਹੜਾ
ਹੋਊ ॥ ੪੭॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਸੋਚ ਵੇਖਕੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ
ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ॥ ੪੮॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਕਰਕੇ ਇ-
ਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੇ ਸੋ ਮੈ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਮੈ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕ-
ਰੇ ਸੋ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਨ ਮੈ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਹੈ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਤੁਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ
ਹੋਰਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟਾ ਹੈ ਸੋਈ ਵਡਾ ਹੈ ॥ ॥ ੪੯॥ ਅਤੇ ਯੂਹੱਨਾ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ
ਮਹਾਰਾਜ ਅਸਾਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਤੇਰੇ ਨਾਉਂ ਨਾਲ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵਰਜਿ-
ਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਮਗਰ ਨਹੀ ਚੱਲਦਾ ॥ ੫੦॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆ-
ਖਿਆ ਨਾ ਵਰਜੋ ਕਿਉਕਿ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਲ ਹੈ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥੫੧॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਉਹ ਦੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਦਿਨ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਉ-
ਹ ਨੈ ਮਨ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰਕੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੁਹਾਣਾ ਮੋੜਿਆ॥੫੨॥ ਅਰ
ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਹਲਕਾਰੇ ਭੇਜੇ ਅਤੇ ਓਹ ਤੁਰਕੇ ਸਾਮਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵੜੇ ਭ-
ਈ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ॥੫੩॥ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਇ-
ਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਯਰੂਸਲੀਮ ਦੀ ਵਲ ਸਿਧ ਕਰੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ॥੫੪॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ
ਯਾਕੂਬ ਅਰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ ਇਹ ਵੇਖਕੇ ਕਿਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਕਿਆ ਤੇਰੀ ਮਰਜੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਹੁਕਮ ਕ-
ਰਿਯੇ ਭਈ ਅਕਾਸੋਂ ਅੱਗ ਵਰਸੇ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰੇ॥੫੫॥ ਪਰ ਉਹ ਨੈ ਮੁੜਕੇ ਉ-
ਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ॥੫੬॥ ਅਤੇ ਓਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਚੱਲੇ ਗਏ॥ ॥੫੭
॥ ਅਰ ਜਾਂ ਓਹ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਨੇ ਆਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਤੂੰ ਜਾ-
ਵੇਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਮਗਰ ਚੱਲਾਂਗਾ॥੫੮॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਭਈ ਲੂੰਬੜੀਆਂ ਦੇ ਘੁਰ-
ਨੇ ਅਤੇ ਅਕਾਸ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਆਹਲਣੇ ਹਨ ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਸਿਰ ਧਰਨ ਨੂੰ ਥਾ-
ਉਂ ਨਹੀਂ॥੫੯॥ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਹੋਰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਿਆ। ਪਰ ਉਹ ਨੈ ਕਿ-
ਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮੈ ਨੂੰ ਪਰਵਾਨਗੀ ਦਿਹ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਨੂੰ ਦੱਬਾਂ॥੬੦॥ ਉਸ ਨੈ
ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਰਦੇ ਦੱਬਣ ਦਿਹ ਪਰ ਤੂੰ ਜਾਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ
ਰਾਜ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣਾ॥੬੧॥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੋਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲੜ ਲੱਗਾਂਗਾ ਪ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਰਵਾਨਗੀ ਦਿਹ ਜੋ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਿਆਂ ਥੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋ ਆਵਾਂ ॥ ੬੨॥
ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਲ਼ ਪੁਰ ਰੱਖਕੇ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਤ
ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ॥

੧੦ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਸੱਤਰ ਹੋਰ ਥੀ ਠਰਾਏ ਅਰ ਹਰ ਨਗਰ ਅਤੇ
ਹਰ ਜਗਾ ਜਿੱਥੇ ਆਪ ਜਾਣਵਾਲ਼ਾ ਸੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਦੋ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿ-
ਆ॥ ੨॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਖੇਤੀ ਪੱਕੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਪਰ ਕਾੱਮੇ ਥੋੜੇ ਹਨ ਇਸ ਲ-
ਈ ਤੁਸੀਂ ਖੇਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਵੱਢਣ ਨੂੰ ਕਾੱਮੇ ਘੱਲ ਦੇਵੇ॥
੩॥ ਜਾਓ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਲੇਲਿਆਂ ਵਾਂਙੂ ਬਘਿਆੜਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ॥ ੪॥ ਨਾ ਬਟੂਆ ਨਾ
ਝੋਲ਼ਾ ਨਾ ਜੁੱਤੀਆਂ ਲਓ ਅਤੇ ਨਾ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰੋ॥ ੫॥ ਅਰ ਜਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ
ਤੁਸੀਂ ਜਾਓ ਪਹਿਲਾਂ ਆਖੋ ਭਈ ਇਸ ਘਰ ਦੀ ਸਲਾਮਤੀ ਹੋਵੇ॥ ੬॥ ਅਰ ਜੇ ਸਲਾਮਤੀ ਦਾ
ਪੁੜ ਓੱਥੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਮਤੀ ਉਸ ਪੁਰ ਠਹਿਰੂਗੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਮੁੜ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਊ-
ਗੀ॥ ੭॥ ਅਤੇ ਓਸੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਟਿਕੋ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਓਹ ਦੇਣ ਖਾਓ ਪੀਓ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਾੱਮਾ ਆਪਣੀ
ਮਜੂਰੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਘਰ ਘਰ ਨਾ ਫਿਰੋ॥ ੮॥ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵੜੋਂ ਅਤੇ ਓਹ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਸੋ ਖਾਓ॥ ੯॥ ਅਰ ਓੱਥੋਂ ਦੇ
ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹੋ ਭਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇੜੇ ਆ ਢੁੱਕਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ॥੧੦॥ ਪਰ ਜਿਸ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵੜੋਂ ਅਤੇ ਓਹ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਚੌਂਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਕਹੋ॥੧੧॥ ਭਈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਗਰ ਦੀ ਧੂੜ ਬੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪਈ ਹੈ ਅਸੀਂ ਤੁਸਾਂ ਪੁਰ ਝਾੜ ਸੁੱਟਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਇਹ ਜਾਣੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਹੈ॥੧੨॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਉਸ ਦਿਨ ਉਸ ਨਗਰ ਨਾਲੋਂ ਸਦੂਮ ਉੱਤੇ ਨਰਮੀ ਹੋਊਗੀ॥੧੩॥ ਹਾਇ ਤੈਨੂੰ ਖੁਰਾਜੀਨ ਹਾਇ ਤੈਨੂੰ ਬੈਤਸੈਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਹੜੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜੇ ਸੂਰ ਅਤੇ ਸੈਦਾ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਤਾਂ ਓਹ ਤੱਪੜ ਪਹਿਨਕੇ ਅਤੇ ਸੁਆਹ ਵਿੱਚ ਬੈਠਕੇ ਕਦੀ ਦੇ ਤੋਬਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ॥੧੪॥ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਸੂਰ ਅਤੇ ਸੈਦਾ ਉੱਤੇ ਨਰਮੀ ਹੋਊ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਹੇ ਕਫਰਨਹੂਮ ਕੀ ਤੂੰ ਅਕਾਸ ਤੀਕੁਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਏਂਗਾ। ਤੂੰ ਸਗੋਂ ਪਤਾਲ ਤੋੜੀ ਉਤਾਰਿਆ ਜਾਏਂਗਾ॥੧੬॥ ਜੋ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਓਹ ਮੇਰੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦਾ ਹੈ॥

॥੧੭॥ ਅਤੇ ਓਹ ਸੱਤਰ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਮੁੜੇ ਅਰ ਬੋਲੇ ਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਨਾਉਂ ਕਰਕੇ ਭੂਤ ਬੀ ਸਾਡੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹਨ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਸਤਾਨ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਙੂ ਅਕਾਸ ਥੋਂ ਡਿਗਾ ਹੋਇਆ ਡਿੱਠਾ॥੧੯॥ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਪਾਂ ਅਤੇ ਠੂੰਹਿਆਂ ਦੇ ਲਿਤਾੜਨ ਦਾ ਅਰ ਵੈਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਕਤਿ ਉੱਤੇ ਇਖਤਿਆਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਚੀਜ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਮੂਲੋਂ ਵਾਧਾ ਨਾ ਕਰੂਗੀ॥ ੨੦॥ ਪਰ ਇਸ ਥੋਂ ਅਨੰਦ ਨ ਹੋਵੋ ਕਿ ਆਤਮੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਥੋਂ ਅਨੰਦ ਹੋਵੋ ਭਈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਉਂ ਸੁਰਗ ਵਿ- ਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ॥ ॥ ੨੧॥ ਉਸੇ ਘੜੀ ਉਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਗਨ ਹੋਕੇ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਅਕਾਸ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੈਂ ਇ- ਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁੱਧਵਾਨਾਂ ਥੋਂ ਲੁਕੋਇਆ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਆਣਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਹਾਂ ਪਿਤਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹੋ ਤੈਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਮਲੂਮ ਹੋਇਆ॥ ੨੨॥ ਸਭੋ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਭਈ ਪੁਤ੍ਰ ਕੌਣ ਹੈ ਅਪਰ ਪਿਤਾ ਅਰ ਪਿਤਾ ਕੌਣ ਹੈ ਅਪਰ ਪੁਤ੍ਰ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਚਾਹੇ॥ ੨੩ ॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਵਲ ਮੁੜਕੇ ਨਿਰਾਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧੰਨ ਓਹ ਅੱਖੀਆਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਇ- ਹ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ॥ ੨੪॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤਿਆਂ ਪਿ- ਕੰਬਰਾਂ ਅਤੇ ਪਾਤਸਾਹਾਂ ਨੈ ਚਾਹ ਕੀਤੀ ਭਈ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਸੋ ਵੇਖਣ ਪਰ ਨਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਸੋ ਸੁਣਨ ਪਰ ਨਾ ਸੁਣਿਆ॥ ॥ ੨੫॥ ਅਰ ਵੇ- ਖੋ ਇੱਕ ਸਰਾ ਦੇ ਸਿਖਲਾਉਣਵਾਲੇ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਪਰਤਾਉਣ ਲਈ ਖੜ੍ਹਕੇ ਕਿਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਜੋ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵਾਂ॥ ੨੬॥ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਤੌਰੇਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੂੰ ਕਿੱਕੁਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈਂ॥ ੨੭॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਮਨ ਨਾਲ਼ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਨ ਨਾਲ਼ ਅ-
ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸਕਤਿ ਨਾਲ਼ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧ ਨਾਲ਼ ਪਿਆਰ ਕਰ ਅਰ ਆਪਣੇ
ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ॥ ੨੮॥ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੈਂ ਠੀਕ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਇਹੋ ਕਰ
ਤਾਂ ਤੂੰ ਜੀਏਂਗਾ॥ ੨੯॥ ਪਰ ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਭਈ ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਸੱਚਾ ਠਰਾਵੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿ-
ਹਾ ਫੇਰ ਕੌਣ ਹੈ ਮੇਰਾ ਗੁਆਂਢੀ॥ ੩੦॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਯਰੂਸਲੀਮ ਥੋਂ ਯ-
ਰੀਹੋ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾੜਵੀਆਂ ਦੇ ਕਾਬੂ ਆ ਗਿਆ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕਰਕੇ ਮਾ-
ਰਿਆ ਅਰ ਅਧਮੋਇਆ ਛੱਡਕੇ ਚੱਲੇ ਗਏ॥ ੩੧॥ ਅਤੇ ਸਬੱਬ ਨਾਲ਼ ਇੱਕ ਜਾਜਕ ਉਸ ਰ-
ਸਤੇ ਉੱਤਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਲਾਂਭੇ ਹੋਕੇ ਲੰਘ ਗਿਆ॥ ੩੨॥ ਅਰ ਇਸੇ ਤਰ
ਇੱਕ ਲੇਵੀ ਬੀ ਓਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਲਾਂਭੇ ਹੋਕੇ ਲੰਘ ਗਿਆ॥ ੩੩॥ ਪਰ ਇੱਕ
ਸਾਮਰੀ ਸਫਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਓਥੇ ਆਇਆ॥ ੩੪॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਤਰਸ
ਖਾਕੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤੇਲ ਅਰ ਵੈਨ ਲਾਕੇ ਉਹ ਦੇ ਘਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਅਰ ਆਪਣੀ
ਅਸਵਾਰੀ ਪੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਝੜ੍ਹਾਕੇ ਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਟਹਿਲ ਟਕੋਰ ਕੀਤੀ॥ ੩੫
॥ ਫੇਰ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਦੋ ਅਠਿਆਨੀਆਂ ਕੱਢਕੇ ਭਟਿਆਰੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਭਈ ਇ-
ਹ ਦੀ ਟਹਿਲ ਟਕੋਰ ਕਰਦਾ ਰਹੀਂ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਤੇਰਾ ਹੋਰ ਲੱਗੂ ਸੋ ਮੈਂ ਜਾਂ ਮੁੜਿ ਆਵਾਂ ਤੇਰਾ ਭਰ
ਦਿਆਂਗਾ॥ ੩੬॥ ਸੋ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਜੋ ਧਾੜਵੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈ ਗਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜ

ਤੈਨੂੰ ਗੁਆਂਢੀ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥੩੭॥ ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਜਿਹ ਨੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕੀਤੀ। ਫੇ-
ਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਬੀ ਜਾਕੇ ਐਵੇਂ ਹੀ ਕਰ॥ ॥੩੮॥ ਫੇਰ ਜਾਂ ਓਹ
ਚੱਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਜਾ ਵੜਿਆ ਅਤੇ ਮਰਥਾ ਨਾਉਂ ਦੀ ਇੱਕ ਤੀਮੀ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਘਰ ਉਤਾਰਿਆ॥੩੯॥ ਅਤੇ ਮਰਿਯਮ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੀ ਇੱਕ ਭੈਣ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਪ੍ਰ-
ਭੁ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਾਸ ਬੈਠਕੇ ਉਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਦੀ ਸੀ॥੪੦॥ ਪਰ ਮਰਥਾ ਵਡੀ ਟਹਿਲ ਥੋਂ
ਘਬਰਾ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਬੋਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਕੁਛ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਭੈ-
ਣ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੱਲੀ ਹੀ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਕਹੁ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮੱਦਤ ਕਰੇ॥
੪੧॥ ਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮਰਥਾ ਮਰਥਾ ਤੂੰ ਬਹੁਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੀ
ਅਤੇ ਘਬਰਾਉਂਦੀ ਹੈਂ॥੪੨॥ ਪਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉ ਜੋ ਮਰਿਯਮ ਨੈ ਉਹ ਅੱਛਾ
ਹਿੱਸਾ ਪਸਿੰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਥੋਂ ਖੋਸਿਆ ਨਾ ਜਾਊਗਾ॥

੧੧ਕਾਂਡ॥

ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਥਾਉਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਰ ਜਾਂ ਕਰ
ਹਟਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾ-
ਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਸਿਖਾਲ ਜਿਹੀ ਕੁ ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ ਬੀ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਲੀ॥੨॥ ਫੇਰ ਉਸ
ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਹੋ ਹੇ ਪਿਤਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ
। ਤੇਰਾ ਰਾਜ ਆਵੇ॥੩॥ ਸਾਡੀ ਗੁਜਰ ਜੋਗੀ ਰੋਟੀ ਰੋਜ ਸਾਨੂੰ ਦਿਹ॥੪॥ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾਪ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪ ਬੀ ਆਪਣੇ ਹਰੇਕ ਕਰਜਾਈ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅ-
ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆ॥ ॥੫॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਤੁ-
ਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਹ ਦਾ ਇੱਕ ਮਿਤ੍ਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਹੇ
ਮਿਤ੍ਰਾ ਤਿਨ ਰੋਟੀਆਂ ਮੈ ਨੂੰ ਉਧਾਰੀਆਂ ਦਿਹ॥੬॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਮਿਤ੍ਰ ਪੈਂਡਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ
ਪਾਸ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਾਂ॥੭॥ ਅਰ ਉਹ ਅੰਦਰੋਂ
ਉੱਤਰ ਦੇਵੇ ਭਈ ਮੈ ਨੂੰ ਔਖਾ ਨਾ ਕਰ ਹੁਣ ਬੂਹਾ ਵੱਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲੜਕੇ ਬਾ-
ਲੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ ਮੈਂ ਉੱਠਕੇ ਤੈਨੂੰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ॥ ੮॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ
ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਮਿਤ੍ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਠਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਵੇ ਪਰ ਉਹ ਦੇ ਢੀਠਪੁਣੇ ਦੇ ਸਬੱਬ ਉ-
ਠੂਗਾ ਅਤੇ ਜਿਨੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਊ ਉਹ ਨੂੰ ਦੇਊਗਾ॥੯॥ ਅਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਮੰਗੋ ਤਾਂ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਊ ਢੂੰਢੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭੂ ਖੜਕਾਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਊ॥੧੦॥
ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਜਿਹੜਾ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਉਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਢੂੰਢਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਖੜਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਊਗਾ॥੧੧॥ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ
ਕਿਹੜਾ ਪਿਉ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਰੋਟੀ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਦੇਊਗਾ। ਅਥਵਾ ਉਹ ਮੱਛੀ
ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੱਛੀ ਦੇ ਥਾਂ ਸੱਪ ਦੇਊਗਾ॥੧੨॥ ਅਥਵਾ ਜੇ ਆਂਡਾ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਠੂਹ
ਦੇਊਗਾ॥੧੩॥ ਸੋ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰੇ ਹੋਕੇ ਆਪਣਿਆਂ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਦਾਤ ਦੇਣੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਂ ਉਹ ਪਿਤਾ ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਨਾ ਵਧੀਕ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਉਸ ਥੋਂ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਪਵਿਤ੍ਰਆ-
ਤਮਾ ਨਾ ਦੇਊਗਾ॥ ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਗੁੰਗੇ ਭੂਤ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਐ-
ਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਭੂਤ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਗੁੰਗਾ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਰ ਲੋਕਾਂ ਨੈ
ਅਚੰਭਾ ਕੀਤਾ॥੧੫॥ ਪਰ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਨਿਆਂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਹ ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਬਾਲ-
ਜਬੂਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ਼ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੈ ਪਰਤਾਉਣ ਲਈ
ਅਕਾਸ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਨਿਸਾਨੀ ਉਸ ਥੋਂ ਮੰਗੀ॥੧੭॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ-
ਕੇ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪੈਂਦੀ ਸੋ ਵਿਰਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿ-
ਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪੈਂਦੀ ਸੋ ਉੱਜੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥ ੧੮॥ ਅਰ ਜੇ ਸਤਾਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱ-
ਚ ਹੀ ਫੁੱਟ ਪੈ ਗਈ ਤਾਂ ਉਹ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿੱਕੁਰ ਠਹਿਰੂ। ਕਿਉ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋਂ ਭਈ ਮੈਂ ਬਾਲ-
ਜਬੂਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ਼ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ॥੧੯॥ ਅਰ ਜੇ ਮੈਂ ਬਾਲਜਬੂਲ ਦੀ ਸਹਾ-
ਇਤਾ ਨਾਲ਼ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਹ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ਼ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਇ-
ਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਆਉਂ ਕਰਨਵਾਲੇ ਉਹੋ ਹੋਣਗੇ॥੨੦॥ ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਂਗਲ਼
ਨਾਲ਼ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਤੁਸਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ॥੨੧॥ ਜਦ
ਕੋਈ ਜੋਰਾਵਰ ਹਥਿਆਰ ਬੰਨੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਰਖਵਾਲ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਦਾ ਮਾਲ ਬ-
ਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ॥੨੨॥ ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜੋਰਾਵਰ ਆਣਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਾਰੇ ਹਥਿਆਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹਦਾ ਮਾਣ ਸੀ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਲੁੱਟ ਵੰਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ॥੨੩
॥ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੋ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੋ ਖਿੰਡਾਉਂਦਾ ਹੈ॥
੨੪॥ ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸਟ ਆਤਮਾ ਮਨੁੱਖ ਥੋਂ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੁੱਕਿਆਂ ਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਅਰਾਮ
ਢੂੰਢਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਲੱਭਕੇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਮੁੜ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਨਿੱਕ-
ਲਿਆ ਸਾਂ॥੨੫॥ ਅਰ ਆਣਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਝਾੜਿਆ ਸੁਆਰਿਆ ਵੇਖਦਾ ਹੈ॥੨੬॥ ਤਦ ਉ-
ਹ ਜਾਕੇ ਹੋਰ ਸੱਤ ਆਤਮੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਬੀ ਭੈੜੇ ਸੰਗ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਅੰਦਰ ਵ-
ੜਕੇ ਓਥੇ ਵਸਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਾਲ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਬੁਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥
॥੨੭॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਉਹ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਪਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਭੀੜ
ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੀਮੀਂ ਬੋਲ ਉੱਠੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਕੁੱਖ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਪਿਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਓਹ ਮੁੰਮੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੈਂ ਚੁੰਘਿਆ ਸੀ॥੨੮॥ ਤਾਂ ਓਸ ਆਖਿਆ ਹਾਂ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਧੰਨ ਓਹ
ਜੇਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ॥ ॥੨੯॥ ਜਾਂ
ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਜੋ ਇਹ ਪੀਹੜੀ ਬੁਰੀ
ਪੀਹੜੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸਾਨੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਯੂਨਸ ਦੀ ਨਿਸਾਨੀ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਨਿਸਾਨੀ ਉਹ ਨੂੰ
ਦਿੱਤੀ ਨਾ ਜਾਊਗੀ॥੩੦॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਯੂਨਸ ਨੀਨਵਾਹ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਨਿਸਾਨੀ ਹੋ-
ਇਆ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬੀ ਇਸ ਪੀਹੜੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੋਊਗਾ॥੩੧॥ ਦੱਖਣ ਦੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਾਣੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੀਹੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਉੱਠੂਗੀ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਠਰਾਊ-
ਗੀ ਕਿਉ ਜੋ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੀ ਹੱਦੋਂ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਨ ਆਈ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਏਥੇ
ਸੁਲੇਮਾਨ ਨਾਲੋਂ ਬੀ ਇੱਕ ਵਡਾ ਹੈ॥ ੩੨॥ ਨੀਨਵਾਹ ਦੇ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਐਸ ਪੀਹ-
ੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਉੱਠ ਖੜੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਠਰਾਉਣਗੇ ਕਿਉ ਜੋ ਉਨਾਂ ਨੇ ਯੂ-
ਨਸ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਸੁਣਕੇ ਤੋਬਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਏਥੇ ਯੂਨਸ ਨਾਲੋਂ ਬੀ ਇੱਕ ਵਡਾ ਹੈ॥
॥੩੩॥ ਕੋਈ ਦੀਵਾ ਬਾਲਕੇ ਭੋਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਟੋਪੇ ਦੇ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਦੀਵਟ ਉੱਤੇ ਰੱ-
ਖਦਾ ਹੈ ਭਈ ਅੰਦਰ ਆਉਣਵਾਲੇ ਚਾਨਣ ਵੇਖਣ॥ ੩੪॥ ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਦੀਵਾ ਤੇਰਾ ਨੇ-
ੜ ਹੈ। ਜਾਂ ਤੇਰਾ ਨੇੜ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਬੀ ਚਾਨਣਾ ਹੈ ਪਰ ਜਾਂ ਉਹ ਬੁਰਾ ਹੈ ਤ
ਤੇਰਾ ਸਰੀਰ ਬੀ ਅਨੇਰਾ ਹੈ॥ ੩੫॥ ਇਸ ਲਈ ਵੇਖ ਕਿ ਉਹ ਚਾਨਣ ਜੋ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਤੇ ਅ-
ਨੇਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ॥ ੩੬॥ ਉਪਰੰਦ ਜੇ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਚਾਨਣਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਅੰਗ ਅਨੇਰਾ
ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਹੀ ਚਾਨਣਾ ਹੋਊਗਾ ਜਿਹਾ ਕੁ ਦੀਵਾ ਆਪਣੀ ਜੋਤ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਚਾਨਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
॥ ॥੩੭॥ ਜਾਂ ਉਹ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਫਰੀਸੀ ਨੇ ਉਸ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ
ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰੋਟੀ ਖਾਹ। ਸੋ ਉਹ ਅੰਦਰ ਆਣਕੇ ਖਾਣ ਬੈਠਾ॥ ੩੮॥ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀ ਨੈ ਇਹ ਵੇਖ-
ਕੇ ਅਚੰਭਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਣ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਨ੍ਹਾਤਾ॥ ੩੯॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿ-
ਆ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫਰੀਸੀ ਬਾਲੀ ਛੱਨੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਮਾਂਝਦੇ ਹੋ ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਦਰ ਲੁੱਟ ਅਤੇ ਬੁਰਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਈ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ॥੪੦॥ ਹੇ ਨਦਾਨੋ ਜਿਨ ਬਾਹਰ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਭਲਾ ਉਸ
ਨੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਬੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ॥੪੧॥ ਪਰ ਜਿਉਂ ਤੁਹਾਥੋਂ ਬਣੇ ਦਾਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਸਭ
ਕੁਛ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੁੱਧ ਹੈ॥ ॥੪੨॥ ਪਰ ਤੁਸਾਂ ਫਰੀਸੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹਾਇ ਹਾਇ
ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪੂਦਨੇ ਅਤੇ ਹਰਮਲ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸਾਗ ਦਾ ਦਸੌਂਧ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਅਰ ਨਿਆ-
ਉਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨੂੰ ਉਲੰਘਦੇ ਹੋ ਪਰ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉ-
ਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ਨਾ ਛੱਡਦੇ॥੪੩॥ ਤੁਸਾਂ ਫਰੀਸੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਮਾਜਾਂ
ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਕੁਰਸੀ ਅਤੇ ਬਜਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਲਾਮ ਲੈਣ ਦੇ ਭੁੱਖੇ ਹੋ॥੪੪॥ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ
ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਬਰਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋ ਜੇਹੜੀਆਂ ਮਲੂਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ
ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤੋਂ ਦੀ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ॥ ॥੪੫॥ ਅ-
ਤੇ ਸਰਾ ਦੇ ਸਿਖਲਾਉਣਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਕ-
ਹਿਕੇ ਤੂੰ ਸਾਡੀ ਬੀ ਪਤ ਲਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ॥੪੬॥ ਪਰ ਉਹ ਨੇ ਆਖਿਆ ਤੁਸਾਂ ਸਰਾ ਦੇ ਸਿਖ-
ਲਾਉਣਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਬੀ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਪੁਰ ਅਜੇਹੇ ਭਾਰ ਰੱ-
ਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚੁੱਕਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭ-
ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੋਹੰਦੇ ਹੋ॥੪੭॥ ਹਾਇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਬ-
ਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਰ ਤੁਹਾਡਿਆਂ ਵਡਿਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ॥੪੮॥ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਉ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗਾਹ ਹੋਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਏਸ ਲਈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ
ਸੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ॥ ੪੮॥ ਇਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਗਿਆ
ਨ ਨੈ ਬੀ ਆਖਿਆ ਭਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਘੱਲਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕ
ਈਆਂ ਨੂੰ ਓਹ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣਗੇ ਅਤੇ ਸਤਾਉਣਗੇ॥ ੫੦॥ ਭਈ ਸਭਨਾਂ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦਾ ਲਹੂ ਜੋ ਸੰਸਾ
ਰ ਦੇ ਮੁੱਢੋਂ ਲਾਕੇ ਵਹਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ॥ ੫੧॥ ਹਾਬਿਲ ਦੇ ਲਹੂ ਥੋਂ ਲਾਕੇ ਜਕਰੀਆ ਦੇ ਲਹੂ ਤੀਕੁਰ
ਜੋ ਜਗਵੇਦੀ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਸ ਪੀਹੜੀ ਥੋਂ ਭਰਿਆ ਜਾਵੇ।
ਹਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਇਸੇ ਪੀਹੜੀ ਥੋਂ ਭਰਿਆ ਜਾਊਗਾ॥ ੫੨॥ ਤੁਸਾਂ ਸਰਾ ਦੇ ਸਿਖਲਾਉਣ-
ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਲੈ ਗਏ। ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਨਹੀਂ ਵੜੇ ਅਤੇ
ਵੜਨਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੀ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ॥ ॥੫੩॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਓਥੋਂ ਨਿੱਕਲਿਆ ਤਾਂ ਗ੍ਰੰ-
ਥੀ ਅਰ ਫਰੀਸੀ ਬੁਰੀ ਤਰਾਂ ਉਹ ਦੇ ਗਲ ਪੈਣ ਅਤੇ ਉਸ ਥੋਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਖਵਾਉਣ ਲੱ-
ਗੇ॥ ੫੪॥ ਅਰ ਘਾਤ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਫੜਿਯੇ॥

੧੨ ਕਾਂਡ॥ ਐੱਨੇ ਨੂੰ ਜਾਂ ਹਜਾਰਾਂ ਲੋਕ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਐੱਥੋਂ ਤੋੜੀ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਏ ਪੁਰ ਡਿਗਿਆ
ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਫਰੀਸੀਆਂ
ਦੇ ਖਮੀਰ ਥੋਂ ਜੋ ਕਪਟ ਹੈ ਹੁਸਿਆਰ ਰਹੋ॥ ੨॥ ਪਰ ਕੋਈ ਚੀਜ ਛਿਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਪ-
ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜੀ ਮਲੂਮ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ॥ ੩॥ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਕੁਛ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੁਸਾਂ ਅਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸੋ ਚਾਨਣ ਵਿਖੇ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਊਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾਂ ਕੋਠੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਨੀਂ ਆਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਕੋਠਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾਊ ॥੪॥ ਅਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਿਤ੍ਰ ਹੋ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਨਾ ਡਰੋ ਜੇਹੜੇ ਦੇਹੀ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਅਰ ਇਸ ਥੋਂ ਉਪਰੰਦ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ॥੫॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕਿਹ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਡਰੋ। ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਡਰੋ ਜੋ ਮਾਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਇਖਤਿਆਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉੱਸੇ ਥੋਂ ਡਰੋ ॥੬॥ ਭਲਾ ਦੋ ਪੈਸਿਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਚਿੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਵਿਕਦੀਆਂ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਵਿਸਰੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ॥੭॥ ਬਲਕ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ ਬੀ ਸਭ ਗਿਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਨਾ ਡਰੋ ਤੁਸੀ ਬਹੁਤੀਆਂ ਚਿੜੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਹੋ ॥੮॥ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੇਰਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਹ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੂਗਾ ॥੯॥ ਪਰ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੇਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਹ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਊ ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਨ ਕਰੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਜਾਊਗਾ ਪਰ ਜੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੁਫਰ ਬਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਨਾ ਜਾਊਗਾ ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਾਜਾਂ ਅਰ ਸਰਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਾਕਮਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਣ ਤਾਂ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਿੱਕੁਰ ਅਥਵਾ ਕੀ ਉੱਤਰ ਦੇ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਸੇ ਅਥਵਾ ਕੀ ਆਖਿਯੇ॥੧੨॥ ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਉਸੇ ਘੜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਲੇ-
ਗਾ ਭਈ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ॥ ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿ-
ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਭਰਾਉ ਨੂੰ ਕਹੁ ਜੋ ਉਹ ਵਿਰਸਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੰਡ ਲਵੇ॥੧੪॥ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਹ
ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮਨੁੱਖਾ ਕਿਨ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਨਿਆਈ ਅਥਵਾ ਵੰਡਣਵਾਲਾ ਠਰਾਇਆ ਹੈ॥
੧੫॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਖਬਰਦਾਰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਭ ਥੋਂ ਬਚੇ ਰਹੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਿਸੇ
ਦਾ ਜੀਉਣ ਉਹਦੇ ਮਾਲ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ
ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਧਨਵਾਨ ਦਾ ਖੇਤ ਬਹੁਤ ਫਲਿਆ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਮਨ
ਵਿੱਚ ਸੋਚਕੇ ਕਿਹਾ ਭਈ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਈ ਥਾਉਂ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ ਆਪਣੇ ਹਾਂਸਲ ਨੂੰ ਜ-
ਮਾਂ ਰੱਖਾਂ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਓਸ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੋਠਿਆਂ ਨੂੰ ਢਾਹਕੇ ਅ-
ਗੇ ਨਾਲੋਂ ਵਡੇ ਬਣਾਵਾਂਗਾ ਅਰ ਓੱਥੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਅੰਨ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਧਨ ਜਮਾਂ ਕਰਾਂਗਾ
॥੧੯॥ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਆਖਾਂਗਾ ਹੇ ਜਾਨ ਬਹੁਤ ਵਰਿਹਾਂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਧਨ
ਬਾਹਲਾ ਰੱਖਿਆ ਪਿਆ ਹੈ ਸੁਖੀ ਰਹੁ ਖਾਹ ਪੀ ਅਤੇ ਮੌਜ ਕਰ॥੨੦॥ ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ
ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਦਾਨ ਅੱਜ ਦੀ ਰਾਤ ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਤੈ ਥੋਂ ਮੰਗਣਗੇ ਫੇਰ ਜੇਹੜੀਆਂ ਚੀ-
ਜਾਂ ਤੈਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਓਹ ਕਿਹਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ॥੨੧॥ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਅ-
ਪਣੇ ਲਈ ਧਨ ਜੋੜਦਾ ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਧਨਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ॥ ॥੨੨॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦੇ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ ਭਈ ਅਸੀਂ ਕੀ ਖਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਲਈ ਭਈ ਕੀ ਪਹਿਨਾਂਗੇ ॥ ੨੩॥ ਕਿਉਕਿ ਪ੍ਰਾਣ ਭੋਜਨ ਨਾਲੋਂ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਬਸਤ੍ਰ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਕ ਹੈ ॥ ੨੪॥ ਕਾਵਾਂ ਦੀ ਵਲ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਜੋ ਓਹ ਨਾ ਬੀਜਦੇ ਨਾ ਵੱਢਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਨਾ ਭੰਡਾਰ ਨਾ ਭੜੋਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿਰਤਪਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੰਛੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਨੇ ਹੀ ਉੱਤਮ ਹੋ॥ ੨੫॥ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਇੱਕ ਪੱਲ ਵਧਾ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ॥ ੨੬॥ ਇਸ ਲਈ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੇ ਥੋਂ ਛੋਟਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਤਾਂ ਹੋ-ਰਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਾਸਤੇ ਕਾਹ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋ॥ ੨੭॥ ਸੋਸਨ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਵਲ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਜੋ ਓਹ ਕਿੱਕੁਰ ਵਧਦੇ ਹਨ। ਓਹ ਨਾ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਨਾ ਕੱਤਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਸੁਲੇਮਾਨ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਭੜਕ ਵਿਖੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਨਾ ਸੀ ਪਹਿਨਿ-ਆ ਹੋਇਆ॥ ੨੮॥ ਸੋ ਜਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਅੱਜ ਹੈ ਅਤੇ ਭਲਕੇ ਤੰਦੂਰ ਵਿੱਚ ਝੋਕੀ ਜਾਂਦੀ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਪਹਿਨਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੇ ਥੋੜੀ ਪਰਤੀਤ ਵਾਲਿਓ ਉਹ ਕਿਨਾ ਵਧੀਕ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਨਾ ਪਹਿਨਾਊਗਾ॥ ੨੯॥ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੀ ਭਾਲ ਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਕੀ ਖਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਕੀ ਪੀਆਂਗੇ ਅਤੇ ਭਰਮ ਨਾ ਕਰੋ॥ ੩੦॥ ਕਿਉ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਪਰਾਈ-ਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਹਨ ਅਰ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਭ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ॥ ੩੧ ॥ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਭਾਲੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਏਹ ਵਸਤਾਂ ਬੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ॥ ੩੨ ॥ ਹੇ ਛੋਟੇ ਝੁੰਡ ਨਾ ਡਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤ
ਨੂੰ ਪਸਿੰਦ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵੇ ॥ ੩੩ ॥ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਵੇਚ ਕੇ ਦਾਨ ਕਰੋ। ਅ-
ਪਣੇ ਲਈ ਬਟੂਏ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਧਨ ਜੋ ਘੱਟਦਾ ਨਹੀਂ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕ-
ਰੋ ਜਿੱਥੇ ਨਾ ਚੋਰ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕੀੜਾ ਨਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ੩੪ ॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡ
ਧਨ ਹੈ ਓੱਥੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਬੀ ਹੋਊਗਾ॥ ॥ ੩੫ ॥ ਤੁਹਾਡੇ ਲੱਕ ਬਨੇ ਅਰ ਦੀ-
ਵੇ ਬਲਦੇ ਰਹਿਣ ॥ ੩੬ ॥ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋਵੋ ਜੇਹੜੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ
ਉਡੀਕਦੇ ਹਨ ਭਈ ਉਹ ਵਿਆਹ ਥੋਂ ਕਦ ਮੁੜ ਆਊਗਾ ਤਾਂ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਆਵੇ ਅਤੇ ਬੂ-
ਹਾ ਖੜਕਾਵੇ ਓਹ ਝੱਟ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਣ ॥ ੩੭ ॥ ਧੰਨ ਓਹ ਚਾਕਰ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਜਦ
ਆਵੇ ਜਾਗਦਿਆਂ ਪਾਵੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਲੱਕ ਬੰਨ ਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ
ਬਿਠਾਊਗਾ ਅਤੇ ਕੋਲ ਆਣ ਕੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰੂ॥ ੩੮ ॥ ਅਰ ਜੇ ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਅ-
ਥਵਾ ਤੀਏ ਪਹਿਰ ਨੂੰ ਆਵੇ ਅਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਓਹ ਚਾਕਰ ਧੰਨ ਹਨ ॥ ੩੯ ॥ ਪਰ
ਇਹ ਜਾਣੋ ਕਿ ਜੇ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਚੋਰ ਕਿਸ ਘੜੀ ਆਊਗਾ ਤਾਂ ਜਾਗ-
ਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਸੰਨ ਲੱਗਣ ਨਾ ਦਿੰਦਾ ॥ ੪੦ ॥ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਤਿਆਰ ਰ-
ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਘੜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਿੱਤ ਚੇਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉਸੇ ਘੜੀ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਆਊਗਾ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥੪੧॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੈ ਕਿਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤੂੰ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਜਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੀ॥੪੨॥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਤਬਰ ਅਤੇ ਬੁੱਧਮਾਨ ਮੁਖ-ਤਿਆਰ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਚਾਕਰਾਂ ਉੱਤੇ ਠਰਾਵੇ ਭਈ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤ ਦੇਵੇ॥੪੩॥ ਧੰਨ ਉਹ ਚਾਕਰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਦ ਆਵੇ ਅਜਿ-ਹਾ ਹੀ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਖੇ॥੪੪॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਮਾਲ ਮਤਾ ਉੱਤੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਕਰ ਦੇਊਗਾ॥੪੫॥ ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਚਾਕਰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱ-ਚ ਆਖੇ ਭਈ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਚਿਰ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੋੱਲੇ ਗੋੱਲੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਖਾਣ ਪੀਣ ਅਤੇ ਮਤਵਾਲਾ ਹੋਣ ਲੱਗੇ॥੪੬॥ ਤਾਂ ਉਸ ਚਾਕਰ ਦਾ ਮਾਲ-ਕ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਘੜੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਆਊਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਟੁਕੜੇ ਕਰੂਗਾ ਅਰ ਬੇਈਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਠਰਾਊਗਾ॥੪੭॥ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਕਰ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਰਜੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਪਰ ਤਿਆਰੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਉਹ ਦੀ ਮਰਜੀ ਮੂਜਬ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਬਹੁਤ ਮਾਰ ਖਾਊਗਾ॥੪੮॥ ਪਰ ਜਿ-ਹੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਮਾਰ ਖਾਣ ਦੇ ਜੋਗ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਉਹ ਥੋੜੀ ਮਾਰ ਖਾਊਗਾ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਥੋਂ ਬਹੁਤੇ ਦਾ ਲੇਖਾ ਲਿਆ ਜਾਊ ਅਰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਬਹੁਤ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ ਉਸ ਥੋਂ ਵਧੀਕ ਮੰਗਣਗੇ॥ ॥੪੯॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਲਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਹੁਣ ਲੱਗ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ॥੫੦॥ ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਉਹ ਸੰਪੂਰਣ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਦ ਤੀ-ਕੁਰ ਮੈਂ ਕੇਡਾ ਔਖਾ ਹਾਂ ॥੫੧॥ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਈ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਮੇਲ ਕਰਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਜੁਦਾਈ ॥੫੨॥ ਕਿਉਂਕਿ ਏਦੋਂ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਘਰ ਦੇ ਪੰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਜੁਦਾਈ ਹੋਊਗੀ। ਤਿਨ ਦੋਂਹੁ ਦੇ ਅਰ ਦੋ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ॥੫੩॥ ਓਹ ਅੱਡੋ ਅੱਡ ਹੋਣਗੇ ਅਰਥਾਤ ਪਿਉ ਪੁੱਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਰ ਪੁੱਤ ਪਿਉ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਮਾਂ ਧੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਰ ਧੀ ਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਸੱਸ ਆਪਣੀ ਨੂੰਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਰ ਨੂੰਹ ਸੱਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ॥੫੪॥ ਫੇਰ ਉਸ ਨੈ ਭੀੜ ਨੂੰ ਬੀ ਕਿਹਾ ਜਦ ਲਹਿੰਦੇ ਪਾਸੇ ਬੱਦਲ ਉੱਠਦਾ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਝੱਟ ਆਖਦੇ ਹੋਂ ਮੀਂਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥੫੫॥ ਅਰ ਜਦ ਦੱਖਣ ਦੀ ਵਾਉ ਵਗਦੀ ਹੈ ਤਦ ਆਹੰਦੇ ਹੋਂ ਭਈ ਗਰਮੀ ਹੋਊ ਅਤੇ ਉਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ॥੫੬॥ ਹੇ ਕਪ-ਟੀਓ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਅਕਾਸ ਦੇ ਤੌਰ ਭੌਰ ਦੀ ਜਾਚ ਕਰਨੀ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਸਮੇ ਦੀ ਜਾਚ ਕਰਨੀ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਕਿੱਕੂੰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ॥੫੭॥ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪੇ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ॥੫੮॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਹਾਕਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਥੋਂ ਛੁੱਟਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਹ ਤੈ ਨੂੰ ਹਾਕਮ ਦੇ ਕੋਲ ਖਿੱਚ ਖੜੇ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਤੈ ਨੂੰ ਪਿਆਦੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆ

ਦਾ ਤੈ ਨੂੰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਪਾਵੇ॥ ੫੯॥ ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਤੂੰ ਓਥੋਂ ਕਿਸੇ ਬਿਧ ਨਾ ਛੁੱਟੇਂਗਾ
ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਦਮੜੀ ਦਮੜੀ ਨਾ ਭਰ ਦੇਵੇਂ॥

੧੩ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਈ ਉੱਥੇ ਹਾਜਰ ਸਨ ਜੇਹੜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨਾਂ ਗਲੀਲੀ-
ਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲ ਦੱਸਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਲਹੂ ਪਿਲਾਤੂਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਦੇ ਬ-
ਲਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਸੀ॥ ੨॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਲਾ ਤੁਸੀਂ ਸ-
ਮਝਦੇ ਹੋ ਭਈ ਏਹ ਗਲੀਲੀ ਸਭਨਾਂ ਗਲੀਲੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਡੇ ਪਾਪੀ ਸਨ ਜੋ ਉਨਾਂ ਨੈ
ਏਹ ਦੁਖ ਸਹੇ॥ ੩॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤੋਬਾ ਨਾ ਕਰੋਂ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਸਭਨ
ਦਾ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਊਗਾ॥ ੪॥ ਅਥਵਾ ਓਹ ਅਠਾਰਾਂ ਜਿਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸਿਲੋਆਮ ਦਾ ਬੁ-
ਰਜ ਢੱਠਾ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਭਲਾ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜੋ ਓਹ ਯਰੂਸਲੀਮ
ਦੇ ਸਭ ਰਹਿਣਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਡੇ ਗੁਨਾਹੀ ਸਨ॥ ੫॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਪ-
ਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤੋਬਾ ਨਾ ਕਰੋਂ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਊਗਾ॥
॥ ੬॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਾਖ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ
ਹੰਜੀਰ ਦਾ ਬੂਟਾ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਲੈਣ ਆਇਆ ਪਰ ਨ
ਲੱਭਾ॥ ੭॥ ਤਦ ਉਹ ਨੈ ਬਾਗਬਾਨ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਵੇਖ ਮੈਂ ਇਸ ਹੰਜੀਰ ਦੇ ਬੂਟੇ ਦੇ ਫਲ ਲੈ-
ਣ ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਵਰਿਹਾਂ ਥੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ। ਇਹ ਨੂੰ ਵੱਢ ਸੁੱਟ ਕਾਹ ਨੂੰ ਜਮੀਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬੀ ਰੋਕ ਛੱਡੀ ਹੈ॥ ੮॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮਹਾਰਾਜ ਇਹ ਨੂੰ ਐਤਕੀ ਹੋਰ ਬੀ ਰਹਿਣ ਦਿਹ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇ ਗਿਰਦੇ ਖਾਲ਼ ਖੋਦਾਂ ਅਤੇ ਰੂੜੀ ਪਾਵਾਂ॥ ੯॥ ਭਲਾ ਜੇ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਫਲ ਲੱਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਨੂੰ ਵੱਢ ਸੁੱਟ॥ ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਉਹ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਉਪਦੇਸ ਦਿੰਦਾ ਸੀ॥ ੧੧॥ ਅਰ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਤੀਮੀਂ ਜਿਹ ਨੂੰ ਅਠਾਰਾਂ ਵਰਿਹਾਂ ਥੋਂ ਮਾਂਦਗੀ ਦਾ ਆਤਮਾ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕੁੱਬੀ ਹੈਸੀ ਅਰ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਸਿੱਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸੱਕਦੀ॥ ੧੨॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਕੋਲ਼ ਸੱਦਿਆ ਅਰ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਤ੍ਰੀਮਤ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂਦਗੀ ਥੋਂ ਛੁੱਟ ਗਈ ਹੈਂ॥ ੧੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਅਰ ਓਵੇਂ ਉਹ ਸਿੱਧੀ ਹੋ ਗਈ ਅਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਲੱਗੀ॥ ੧੪॥ ਪਰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਨੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੈ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨਰੋਈ ਕੀਤੀ ਗੁੱਸੇ ਹੋਕੇ ਅੱਗੋਂ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਛੇ ਦਿਨ ਹਨ ਜਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਇਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ ਚੰਗੇ ਹੋਵੋ ਨਾ ਕਿ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ॥ ੧੫॥ ਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੇ ਕਪਟੀਓ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਅਪਣੇ ਬਲਦ ਜਾਂ ਗਧੇ ਨੂੰ ਖੁਰਲੀ ਥੋਂ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਪਾਣੀ ਪਿਆਉਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ॥ ੧੬॥ ਫੇਰ ਭਲਾ ਇਹ ਤੀਮੀਂ ਜੋ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੀ ਧੀ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਸਤਾਨ ਨੈ ਵੇਖ ਅਠਾਰਾਂ ਵਰਿਹਾਂ ਥੋਂ ਬੰਨ੍ਹ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਇਹ ਨੂੰ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਇਸ ਬੰਧਨ ਥੋਂ ਛੁਡਾਉਣਾ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥੧੭॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਸਭ ਵਿਰੋਧੀ ਸਰਮਿੰਦੇ ਹੋਗਏ ਅਤੇ
ਸਾਰੀ ਜਮਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਪਰਤਾਪਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਥੋਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਹੋਏ ਸਨ ਅਨੰਦ ਹੋਈ॥
॥੧੮॥ ਇਸਲਈ ਉਹ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਸ ਵਰਗਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹ ਦੇ ਵਰਗਾ ਦੱਸਾਂ॥੧੯॥ ਉਹ ਰਾਈ ਦੇ ਦਾਣੇ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹਨੂੰ ਇੱ-
ਕ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਲੈਕੇ ਆਪਣੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਬੀਜਿਆ ਅਰ ਉਹ ਉਗਿਆ ਅਤੇ ਬਿਰਛ ਹੋ
ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਕਾਸ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਨੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਵਸੇਰਾ ਕੀਤਾ॥੨੦॥
ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਫੇਰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਿਹ ਦੇ ਵਰਗਾ ਦੱਸਾਂ॥੨੧॥ ਉ-
ਹ ਖਮੀਰ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੀਮੀ ਨੇ ਲੈਕੇ ਤਿਨ ਸੇਰ ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਗੁੰਨਿਆ ਐਥੋਂ
ਤੋੜੀ ਜੋ ਸਾਰਾ ਖਮੀਰਾ ਹੋ ਗਿਆ॥ ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਉਹ ਉਪਦੇਸ ਦਿੰਦਾ ਹੋਇ-
ਆ ਨਗਰ ਨਗਰ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਹੋਕੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਦੀ ਵਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ॥੨੩॥ ਤਦ ਇੱ-
ਕ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਜੇਹੜੇ ਮੁਕਤਿ ਪਾਉਂਦੇ ਸੋ ਕਿਆ ਓਹ ਵਿਰਲੇ ਹਨ॥੨੪॥
ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਭੀੜੇ ਬੂਹੇ ਥੋਂ ਵੜਨ ਦਾ ਵਡਾ ਜਤਨ ਕਰੋ ਕਿਉ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਥੇਰੇ ਵੜਨ ਨੂੰ ਚਾਹਣਗੇ ਪਰ ਵੜ ਨਾ ਸੱਕਣਗੇ॥੨੫॥ ਜਦੋਂ ਘਰ ਦਾ
ਮਾਲਕ ਉੱਠਕੇ ਬੂਹਾ ਮਾਰ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਖੜੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਬੂਹਾ ਖੜਕਾਉਣ ਲੱ-
ਗੋਗੇ ਕਿ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੋਲ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇਊਗਾ ਭਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੋਂ ਦੇ ਹੋ ॥੨੬॥ ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਆਖਣ ਲੱਗੋਗੇ ਕਿ ਅਸਾਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਖਾ-
ਧਾ ਪੀਤਾ ਅਤੇ ਤੈਂ ਸਾਡੇ ਚੌਕਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਦੇਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ॥੨੭॥ ਫੇਰ ਉਹ ਬੋਲੂਗਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾ
ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੋਂ ਦੇ ਹੋ। ਹੇ ਸਭ ਕੁਕਰਮੀਓ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ
ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਓ ॥੨੮॥ ਓਥੇ ਰੋਣਾ ਅਤੇ ਦੰਦੀਆਂ ਪੀਹਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਇ-
ਬਰਾਹੀਮ ਅਰ ਇਸਹਾਕ ਅਰ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ
ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਹੋਏ ਵੇਖੋਗੇ ॥੨੯॥ ਅਰ ਲੋਕ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱ-
ਛਮ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਥੋਂ ਆਣਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਗੇ ॥੩੦॥ ਅ
ਰ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਪਿਛਲੇ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਪਹਿਲੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਪਿਛਲੇ ਹੋਣਗੇ
॥ ॥੩੧॥ ਉੱਸੇ ਘੜੀ ਕਈ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ
ਐੱਥੋਂ ਨਿੱਕਲਕੇ ਚੱਲਿਆ ਜਾਹ ਕਿਉ ਜੋ ਹੇਰੋਦੇਸ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥੩੨॥
ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਉਸ ਲੂੰਬੜੀ ਨੂੰ ਕਹੋ ਭਈ ਵੇਖ ਮੈਂ ਅੱਜ ਅਰ
ਕਲ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦਾ ਅਤੇ ਨਰੋਆ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਤੀਏ ਦਿਨ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ ॥੩੩॥
ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੱਜ ਅਰ ਕਲ ਅਤੇ ਪਰਸੋਂ ਫਿਰਦਾ ਰਹਾਂ ਕਿਉਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ
ਸੱਕਦਾ ਜੋ ਯਰੂਸਲੀਮ ਥੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਪਿਕੰਬਰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ॥੩੪॥ ਹੇ ਯਰੂਸਲੀ-
ਮ ਯਰੂਸਲੀਮ ਤੂੰ ਜੋ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਘੱਲੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੋਏ ਹਨ ਪਥਰਾਉ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰੀ ਚਾਹਿਆ ਜੋ ਤੇਰੇ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉੱਸੇ ਤਰਾਂ ਕੱਠਾ ਕ-
ਰਾਂ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕੁਕੜੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੰਭਾਂ ਹੇਠ ਕੱਠੇ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸਾਂ ਨਾ ਚਾਹਿਆ
॥੩੫॥ ਵੇਖੋ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਉਜਾੜ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖ-
ਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖੋਗੇ ਜਦ ਤੋੜੀ ਇਹ ਨਾ ਕਹੋਗੇ ਭਈ ਧੰਨ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾ-
ਉਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ॥

੧੪ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦ ਉਹ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਫਰੀਸੀ ਸਰਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਗਿਆ ਤਦ ਓਹ ਉਸ ਦੀ ਤੱਕ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ
॥੨॥ ਅਰ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਜਲੋਧਰੀ ਮਨੁੱਖ ਉਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ॥੩॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਅੱਗੋਂ ਸਰਾ
ਦੇ ਸਿਖ੍ਲਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਬੋਲਿਆ ਭਲਾ ਸਬਤ ਦੇ
ਦਿਨ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ ਜੋਗ ਹੈ ਕੇ ਨਹੀਂ॥ ੪॥ ਪਰ ਓਹ ਚੁੱਪ ਵਟ ਗਏ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਲੈਕੇ
ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੋਰ ਦਿੱਤਾ॥੫॥ ਅਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਣ ਹੈ ਕਿ ਜੇ
ਉਹ ਦਾ ਗਧਾ ਜਾਂ ਬੈਲ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਡਿਗ ਪਏ ਤਾਂ ਉਹ ਝੱਟ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਕੱਢੇ॥੬॥
ਅਤੇ ਓਹ ਇਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦੇ ਸੱਕੇ॥ ॥੭॥ ਅਰ ਜਾਂ ਉਸ ਨੈ ਵੇਖਿਆ
ਭਈ ਪਰਾਹੁਣੇ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਥਾਂਵਾਂ ਨੂੰ ਪਸਿੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਦੇ
ਕੇ ਕਿਹਾ॥੮॥ ਕਿ ਜਾਂ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਨਿਉਂਦਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਉੱਚੀ ਥਾਉਂ ਨਾ ਬੈਠ ਕੀ ਜਾਣਿਯੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿ ਓਨ ਤੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਆਦਰਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਿਉਂਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ ॥੯॥ ਅਰ ਜਿਸ ਨੈ ਤੈ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉ-
ਸ ਨੂੰ ਨਿਉਂਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸੋ ਆਣਕੇ ਤੈ ਨੂੰ ਆਖੇ ਕਿ ਇਹ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿਹ ਅਰ ਤਦ ਤੈ ਨੂੰ ਸਰਮਿੰ-
ਦਗੀ ਨਾਲ ਸਭ ਥੋਂ ਨੀਵੀਂ ਥਾਂ ਬੈਠਣਾ ਪਵੇ ॥੧੦॥ ਪਰ ਜਾਂ ਤੈ ਨੂੰ ਨਿਉਂਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏ ਤਾਂ ਸਭ
ਥੋਂ ਨੀਵੀਂ ਥਾਂ ਜਾ ਬੈਠ ਫੇਰ ਜਿਨ ਤੈ ਨੂੰ ਨਿਉਂਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਦ ਉਹ ਆਵੇ ਤਦ ਤੈ ਨੂੰ ਆਖੇ ਮਿਤ੍ਰ
ਅੱਗੇ ਆ ਜਾਹ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਖਾਣ ਬੈਠੇ ਹਨ ਤੇਰਾ ਆਦਰ ਹੋ-
ਊਗਾ ॥੧੧॥ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਊ ਅਤੇ
ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਊ॥ ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਜਿਨ
ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਉਂਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਬੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਂ ਤੂੰ ਦਿਨ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦੀ ਜਿਆਫਤ ਕ-
ਰੇਂ ਤਾਂ ਆਪਣਿਆਂ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣਿਆਂ ਭਾਈਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣਿਆਂ ਸਾਕਾਂ ਅਤੇ ਧ-
ਨਵਾਨ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਬੁਲਾ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਓਹ ਫੇਰ ਤੈ ਨੂੰ ਬੀ ਬੁਲਾਉਣ ਅਰ
ਤੇਰਾ ਬਦਲਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥੧੩॥ ਪਰ ਜਾਂ ਤੂੰ ਕੱਠ ਕਰੇਂ ਤਾਂ ਕੰਗਾਲਾਂ ਟੁੰਡਿਆਂ ਲੰਙਿਆਂ ਅੰਨ੍ਹਿ-
ਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦ ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੋਵੇਂਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੇਰਾ ਬਦਲਾ ਦੇਣ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੁਛ ਨ-
ਹੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੈ ਨੂੰ ਧਰਮੀਆਂ ਦੀ ਕਿਯਾਮਤ ਵਿੱਚ ਫਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਊਗਾ॥
॥੧੫॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਬੈਠਣਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੈ ਏਹ ਬਾਤਾਂ ਸੁਣਕੇ ਉਹ ਨੂੰ
ਕ੍ਹਿਹਾ ਕਿ ਧੰਨ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰੋਟੀ ਖਾਊਗਾ॥ ॥੧੬॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਹ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੈ ਇੱਕ ਵਡੀ ਜਿਆਫਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਖਾਣੇ ਦੇ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਚਾਕਰ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਜੋ ਉਹ ਪਰਾਹੁਣਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹੇ ਭਈ ਆਓ ਕਿਉਂ ਜੋ ਹੁਣ ਸਭੋ ਕੁਛ ਤਿਆਰ ਹੈ ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਓਹ ਸਭੇ ਇੱਕ ਮੱਤ ਹੋਕੇ ਉਜਰ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਇੱਕ ਖੇਤ ਮੁੱਲ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਰੂਰ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂ। ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਮੇਰੀ ਵਲੋਂ ਉਜਰ ਕਰੀਂ ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੈ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਬਲਦਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਜੋੜੀਆਂ ਮੁੱਲ ਲਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਪਰਖਣੇ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਵਲੋਂ ਉਜਰ ਕਰੀਂ ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨੈ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸੱਕਦਾ ॥੨੧॥ ਅਰ ਉਸ ਚਾਕਰ ਨੈ ਆਣਕੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ। ਤਦ ਉਸ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੈ ਗੁੱਸੇ ਹੋਕੇ ਆਪਣੇ ਚਾਕਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸਤਾਬੀ ਨਿੱਕਲਕੇ ਸਹਿਰ ਦੇ ਚੌਕਾਂ ਅਤੇ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਹ ਅਰ ਕੰਗਾਲਾਂ ਅਤੇ ਟੁੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਅੰਨਿਆਂ ਅਤੇ ਲੰਙਿਆਂ ਨੂੰ ਐਥੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆ ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਚਾਕਰ ਨੈ ਕਿਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜਿਹਾ ਤੈਂ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਿਹਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਜਗਾ ਹੈ ॥੨੩॥ ਅਰ ਮਾਲਕ ਨੈ ਚਾਕਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਭਈ ਨਿੱਕਲਕੇ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਪੈਲੀ ਬੰਨਿਆਂ ਵਲ ਜਾਹ ਅਤੇ ਵਡੀ ਤਗੀਦ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਘਰ ਭਰ ਜਾਵੇ ॥੨੪॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਉਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਹੜੇ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਇੱਕ ਬੀ ਮੇਰਾ ਖਾਣਾ ਨਾ ਚੱਖੇਗਾ॥ ॥੨੫॥ ਅਤੇ ਵਡੀ ਭੀੜ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੈ ਮੁੜਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ॥੨੬॥ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਵੇ ਅਰ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਅਤੇ ਮਾਂ ਅਤੇ ਤੀਮੀਂ ਅਤੇ ਬਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਭਾਈਆਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ ਬਲਕ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਬੀ ਵੈਰ ਨਾ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰਾ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ॥੨੭॥ ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਸਲੀਬ ਚੁੱਕਕੇ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਨਾ ਆਵੇ ਮੇਰਾ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ॥੨੮॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਹ ਦੀ ਬੁਰਜ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਠਕੇ ਖਰਚ ਦਾ ਲੇਖਾ ਨਾ ਕਰੇ ਭਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਦੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਜੋਗਾ ਹੈ ਕੇ ਨਹੀਂ॥੨੯॥ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜਾਂ ਉਸ ਨੈ ਨੀਉਂ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰ ਸੱਕਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਵੇਖਣਵਾਲੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪੈਣ॥੩੦॥ ਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾਉਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰ ਸੱਕਿਆ॥੩੧॥ ਅਥਵਾ ਕਿਹੜਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਦੂਏ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਲੜਨ ਵਾਸਤੇ ਨਿੱਕਲੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਠਕੇ ਸਲਾਹ ਨਾ ਕਰੂ ਭਈ ਕੀ ਮੈਂ ਦਸ ਹਜਾਰ ਨਾਲ ਉਹ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹ ਨੈ ਵੀਹ ਹਜਾਰ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਚੜਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ॥੩੨॥ ਅਰ ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੂਏ ਦੇ ਅਜੇ ਦੂਰ ਹੁੰਦਿਆਂ ਉਹ ਵਕੀਲ ਘੱਲਕੇ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਸੁਆਲ ਕਰਦਾ ਹੈ॥੩੩॥ ਸੋ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਜੋ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਛ ਨਾ ਤਿਆਗੇ ਉਹ ਮੇਰਾ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ॥੩੪॥ ਇਸਲ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਈ ਲੂਣ ਅੱਛਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਲੂਣ ਬੀ ਬੇਸੁਆਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਆਦੀ ਕੀਤਾ ਜਊ॥੩੫॥ ਉਹ ਨਾ ਖੇਤ ਨਾ ਰੂੜੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਉਹ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਹ ਦੇ ਸੁਣਨ ਦੇ ਕੰਨ ਹੋਣ ਸੋ ਸੁਣੇ॥

੧੫ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਸਭ ਮਸੂਲੀਏ ਅਰ ਪਾਪੀ ਉਹ ਦੀ ਸੁਣਨ ਲਈ ਉਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਸਨ॥੨॥ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀ ਅਰ ਗ੍ਰੰਥੀ ਦੋਵੇਂ ਬੁੜਬੁੜਾਕੇ ਬੋਲੇ ਭਈ ਇਹ ਤਾਂ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ॥ ॥੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਦੇਕੇ ਆਖਿਆ॥੪॥ ਭਈ ਤੁਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਸੌ ਭੇਡਾਂ ਹੋਣ ਅਰ ਜੇ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗੁਆਚ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨਾਂ ਨੜਿੰਨਵਿਆਂ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਛੱਡਕੇ ਉਸ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਵੇ ਜਦ ਤਾਈਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭੇ॥੫॥ ਅਰ ਜਾਂ ਲੱਭ ਪਏ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਆਪਣਿਆਂ ਮੋਢਿਆਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖ ਲੈਂਦਾ॥੬॥ ਅਤੇ ਘਰ ਜਾਕੇ ਆਪਣੇ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਠੇ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਭਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਨੰਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਭੇਡ ਲੱਭੀ ਹੈ॥੭॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਤੋਬਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨੜਿੰਨਵਿਆਂ ਧਰਮੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਊਗੀ॥ ॥੮॥ ਅਥਵਾ ਕਿਹੜੀ ਤੀਮੀ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਦਸ

ਚੁਆਨੀਆਂ ਹੋਣ ਜੇ ਇੱਕ ਚੁਆਨੀ ਗੁਆਚ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦੀਵਾ ਬਾਲਕੇ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ
ਹੂੰਝ ਹਾਂਝਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਜਤਨ ਨਾਲ ਨਾ ਢੂੰਢੇ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭੇ॥ ੯॥ ਅਰ ਜਾਂ ਲੱ-
ਭ ਲਏ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਹੇਲੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢਣਾਂ ਨੂੰ ਕੱਠੀਆਂ ਬੁਲਾਕੇ ਆਖਦੀ ਹੈ
ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਨੰਦ ਕਰੋ ਕਿਉ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਚੁਆਨੀ ਲੱਭੀ ਹੈ॥ ੧੦॥ ਮੈਂ
ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਿਆਂ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਦੇ ਕਾ-
ਰਨ ਜੋ ਤੋਬਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਖੁਸੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ॥ ॥੧੧॥ ਫੇਰ ਉਸ ਨੈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੁੱ-
ਖ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤ ਸਨ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋ ਛੋਟੇ ਨੈ ਪਿਉ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮਾਲ ਦਾ ਜਿ-
ਹੜਾ ਹਿੱਸਾ ਮੈ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੈ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂੰਜੀ ਵੰਡ ਦਿੱਤੀ॥੧੩॥
ਅਰ ਥੋੜੇ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਛੋਟਾ ਪੁੱਤ ਸਭੋ ਕੁਛ ਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਦੂਰ ਦੇਸ ਨੂੰ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ਅ-
ਰ ਓੱਥੇ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਬਦ ਚਲਣੀ ਨਾਲ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਸਭ ਖਰਚ
ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਵਡਾ ਕਾਲ ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਤਾਜ ਹੋਣ ਲੱਗਾ॥੧੫
॥ ਅਰ ਉਹ ਉਸ ਦੇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਰਹਿਣਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪ-
ਣਿਆਂ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਚਾਰਣ ਲਈ ਘੱਲਿਆ॥੧੬॥ ਅਰ ਉਹ ਉਨਾਂ ਛਿੱਲੜਾਂ ਨਾਲ
ਜੇਹੜੇ ਸੂਰ ਖਾਂਦੇ ਸਨ ਆਪਣਾ ਢਿੱਡ ਭਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਕਿਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾ ਦਿੱਤਾ॥
੧੭॥ ਪਰ ਉਹ ਨੈਂ ਸੁਰਤ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ ਕਿਹਾ ਭਈ ਮੇਰੇ ਪਿਉ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਕਾੱਮਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਫਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੋਟੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਐਥੇ ਭੁੱਖਾ ਮਰਦਾ ਹਾਂ॥੧੮॥ ਮੈਂ ਉੱਠਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਕੋਲ ਜਾਵਾਂਗ
ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਾਂਗਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮੈਂ ਅਸਮਾਨ ਦਾ ਅਰ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਗੁਨਾਹ ਕੀਤਾ ਹੈ॥੧੯॥
ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਜੋ ਫੇਰ ਤੇਰਾ ਪੁੱਤ ਸਦਾਵਾਂ। ਮੈ ਨੂੰ ਆਪਣਿਆਂ ਕਾੱਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ
ਜਿਹਾ ਰੱਖ॥੨੦॥ ਸੋ ਉਹ ਉੱਠਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਕੋਲ ਗਿਆ। ਪਰ ਉਹ ਅਜੇ ਦੂਰ ਸੀ ਕਿ ਉ-
ਹ ਦੇ ਪਿਉ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਤਰਸ ਆਇਆ ਅਰ ਦੌੜਕੇ ਗਲੇ ਲਾ ਲਿਆ
ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ॥੨੧॥ ਅਰ ਪੁੱਤ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮੈਂ ਅਸਮਾਨ ਦਾ
ਅਰ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਗੁਨਾਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਜੋ ਫੇਰ ਤੇਰਾ ਪੁੱਤ ਸਦਾਵਾਂ॥੨੨
॥ ਪਰ ਪਿਤਾ ਨੈ ਆਪਣੇ ਚਾਕਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਭ ਥੋਂ ਚੰਗੇ ਬਸਤ੍ਰ ਛੇਤੀ ਕੱਢਕੇ ਇਹ ਨੂੰ ਪਹਿ-
ਨਾਓ ਅਰ ਇਹ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਅੰਗੂਠੀ ਅਰ ਪੈਰੀਂ ਜੁੱਤੀ ਪਾਓ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਪਲਿਆ ਹੋਇਆ
ਵੱਛਾ ਲਿਆਕੇ ਜਿਬਾ ਕਰੋ ਭਈ ਖਾਇਯੇ ਅਤੇ ਖੁਸੀ ਕਰਿਯੇ॥੨੪॥ ਕਿਉੁ ਜੋ ਮੇਰਾ ਇਹ ਪੁੱਤ
ਮੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੇਰ ਜੀ ਪਿਆ ਹੈ। ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੇਰ ਲੱਭਿਆ ਹੈ। ਸੋ ਓਹ ਲੱ-
ਗੇ ਖੁਸੀ ਕਰਨ॥੨੫॥ ਪਰ ਉਹ ਦਾ ਵਡਾ ਪੁੱਤ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਰ ਜਾਂ ਉਹ ਆਣਕੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇ-
ੜੇ ਅੱਪੜਿਆ ਤਾਂ ਰਾਗ ਨਾਚ ਦੀ ਅਵਾਜ ਸੁਣੀ॥੨੬॥ ਤਦ ਨੌਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪ-
ਣੇ ਕੋਲ ਸੱਦਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਭਈ ਇਹ ਕੀ ਹੈ॥੨੭॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਓਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੇਰਾ ਭਰ
ਉ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰੇ ਪਿਉ ਨੈ ਪਲਿਆ ਹੋਇਆ ਵੱਛਾ ਜਿਬਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹ ਨੂੰ ਭਲਾ ਚੰਗਾ ਪਾਇਆ ॥ ੨੮ ॥ ਪਰ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਨੂੰ ਉਹ ਦ ਜੀ ਨਾ ਕੀਤਾ । ਸੋ ਉਹ ਦਾ ਪਿਉ ਬਾਹਰ ਆਣਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲੱਗਾ ॥ ੨੯ ॥ ਪਰ ਓਨ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਵੇਖ ਮੈਂ ਐਨੇ ਵਰਿਹਾਂ ਥੋਂ ਤੇਰੀ ਟਹਿਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮੋੜਿਆ ਅਰ ਤੈਂ ਮੈ ਨੂੰ ਕਦੇ ਇੱਕ ਪਠੋਰਾ ਬੀ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣਿਆਂ ਬੇਲੀਆਂ ਨਾਲ ਖੁਸੀ ਕਰਾਂ ॥ ੩੦ ॥ ਪਰ ਜਦ ਤੇਰਾ ਇਹ ਪੁੱਤ ਆਇਆ ਜਿਹ ਨੈ ਕੰਜਰੀਆ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇਰੀ ਪੂੰਜੀ ਉਡਾ ਦਿੱਤੀ ਤੈਂ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਪਲਿਆ ਹੋਇਆ ਵੱਛਾ ਜਿਬਾ ਕੀਤਾ ॥ ੩੧ ॥ ਪਰ ਓਨ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਬੱਚਾ ਤੂੰ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਭੋ ਕੁਛ ਤੇਰਾ ਹੈ ॥ ੩੨ ॥ ਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਹੋਣਾ ਜੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰਾ ਇਹ ਭਰਾਉ ਮੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੇਰ ਜੀ ਪਿਆ ਹੈ ਅਰ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਲੱਭਿਆ ਹੈ ॥

੧੬ ਕਾਂਡ ॥

ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਧਨਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਖਤਿਆਰ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾ ਗਿਲਾ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਉਹ ਤੇਰਾ ਮਾਲ ਉਡਾਉਂਦਾ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਸੱਦਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਇਹ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ । ਆਪਣੀ ਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦਿਹ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੂੰ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਮੁਖਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸੱਕਦਾ ॥ ੩ ॥ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਖਤਿਆਰ ਨੈ ਆਪਣੇ ਜੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਮੁਖਤਿਆਰੀ ਮੈਂ ਥੋਂ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ । ਕਹੀ ਮੈਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਭਿੱਛਿਆ ਮੰਗਣ ਥੋਂ ਮੈ ਨੂੰ ਲਾਜ ਆਉਂਦੀ ਹੈ॥੪॥ ਮੈਂ ਜ
ਣ ਗਿਆ ਭਈ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਮੁਖਤਿਆਰੀਓਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵਾਂ ਓਹ ਮੈਨੂੰ
ਆਪਣਿਆਂ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਨ॥੫॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕ-
ਰਜਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਕੋਲ ਸੱਦਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੈਂ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਦ
ਕਿੰਨਾ ਦੇਣਾ ਹੈ॥੬॥ ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਸੌ ਮਣ ਤੇਲ। ਫੇਰ ਓਨ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਅ
ਪਣੀ ਬਹੀ ਲੈ ਅਤੇ ਬੈਠਕੇ ਸਤਾਬੀ ਪੰਜਾਹ ਲਿਖ॥੭॥ ਫੇਰ ਦੂਏ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੈਂ ਕਿੰਨਾ ਦੇਣ
ਹੈ। ਓਸ ਆਖਿਆ ਸੌ ਮਾਣੀ ਕਣਕ। ਓਨ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਆਪਣੀ ਬਹੀ ਲੈਕੇ
ਅੱਸੀ ਲਿਖ॥੮॥ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਨੈ ਉਸ ਨਿਮਕਹਰਾਮ ਮੁਖਤਿਆਰ ਦੀ ਤਰੀਫ ਕਰੀ
ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਚਤੁਰਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉ ਜੋ ਐਸ ਜੁਗ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਆਪਣੇ ਸਮੇ ਦੇ
ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਾਨਣ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਚਾਤੁਰ ਹਨ॥ ੯॥ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ
ਹਾਂ ਭਈ ਕੁਧਰਮ ਦੀ ਮਾਯਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮਿਤ੍ਰ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਜਾਂਦੀ ਰ-
ਹੇ ਓਹ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸਦੀਵਕਾਲ ਦੇ ਰਹਿਣਵਾਲੇ ਡੇਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਨ॥੧੦॥
ਜੋ ਥੋੜੇ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੈ ਸੋ ਬਹੁਤ ਵਿੱਚ ਬੀ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਥੋੜੇ ਹੀ ਵਿੱਚ
ਬੇਈਮਾਨ ਹੈ ਸੋ ਬਹੁਤ ਵਿੱਚ ਬੀ ਬੇਈਮਾਨ ਹੈ॥੧੧॥ ਸੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਧਰਮ ਦੀ ਮਾਯਾ ਵਿੱਚ
ਇਮਾਨਦਾਰ ਨਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸੱਚੀ ਕੌਣ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗਾ॥੧੨॥ ਅਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਾਏ ਮਾਲ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰ ਨਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਹੀ ਕੌਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਊ॥੧੨॥ ਕੋਈ ਟਹਿ-
ਲੂਆ ਦੋ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਲ ਵੈਰ ਅਤੇ ਦੂਏ
ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖੂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਰਹੂ ਅਤੇ ਦੂਏ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣੂ। ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼-
ਰ ਅਤੇ ਮਾਯਾ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ॥ ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀ-
ਆਂ ਨੈ ਜੇਹੜੇ ਰੁਪੱਯਾਂ ਦੇ ਲੋਭੀ ਸਨ ਏਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮਖੌ-
ਲ ਕਰਨ ਲੱਗੇ॥੧੫॥ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹੋ ਹੋ ਜੇਹੜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ
ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਠਰਾਉਂਦੇ ਹੋ ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ
ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਲੇਖੇ ਉੱਤਮ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੈ॥੧੬॥
ਤੌਰੇਤ ਅਰ ਪਿਕੰਬਰ ਯੂਹੰਨਾ ਤੀਕੁਰ ਸਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਥੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਮੰਗਲ-
ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜੋਰ ਮਾਰਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੜਦਾ ਹੈ॥੧੭
॥ ਪਰ ਅਕਾਸ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਟਲ ਜਾਣਾ ਤੌਰੇਤ ਦੀ ਇੱਕ ਬਿੰਦੀ ਦੇ ਮਿਟ ਜਾਣ ਨਾਲੋਂ
ਸਹਿਜ ਹੈ॥੧੮॥ ਹਰੇਕ ਜੋ ਆਪਣੀ ਤੀਮੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗਕੇ ਦੂਈ ਨੂੰ ਵਿਆਹੇ ਸੋ ਜਾਰੀ ਕ-
ਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਖਸਮ ਦੀ ਤਿਆਗੀ ਹੋਈ ਤੀਮੀ ਨੂੰ ਵਿਆਹੇ ਉਹ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ॥
॥੧੯॥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧਨਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜੋ ਬੈਂਗਣੀ ਅਰ ਬਰੀਕ ਕੱਪੜਾ ਪ-
ਹਿਨਦਾ ਅਤੇ ਨਿੱਤ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਭੜਕ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ॥੨੦॥ ਅਰ ਲ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਰ ਨਾਉਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਗਾਲ ਫੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਉਹ ਦੀ ਡੇਊਢੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਿੱਟਿਆ ਪਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ॥੨੧॥ ਅਰ ਜੇਹੜੇ ਚੂਰੇ ਭੂਰੇ ਉਸ ਧਨਵਾਨ ਦੀ ਮੇਜ ਦੇ ਉੱਤੋਂ ਡਿਗਦੇ ਸਨ ਉਹ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਢਿਡ ਭਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਬਲਕ ਕੁੱਤੇ ਬੀ ਆਣ-ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਫੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੱਟਦੇ ਸਨ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਹ ਕੰਗਾਲ ਮਰ ਗਿ-ਆ ਅਰ ਦੂਤਾਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਰੱਖਿਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਧਨ-ਵਾਨ ਬੀ ਮਰਿਆ ਅਤੇ ਦੱਬਿਆ ਗਿਆ॥੨੩॥ ਅਰ ਪਤਾਲ ਵਿਖੇ ਕਸਟ ਵਿੱਚ ਹੋਕੇ ਉਹ ਨੈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਉਠਾਈਆਂ ਅਤੇ ਦੂਰੋਂ ਇਬਰਾਹੀਮ ਨੂੰ ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਲਾਜਰ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ॥੨੪॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਅਵਾਜ ਮਾਰਕੇ ਕਿਹਾ ਹੇ ਪਿਤਾ ਇਬਰਾਹੀਮ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰ ਅਤੇ ਲਾਜਰ ਨੂੰ ਘੱਲ ਜੋ ਆਪਣੀ ਉਂਗੁਲ ਦਾ ਪੋਟਾ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋਕੇ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਠੰਢੀ ਕਰੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਲੰਬ ਵਿੱਚ ਕਲਪਦਾ ਹਾਂ॥੨੫॥ ਪਰ ਇਬਰਾਹੀਮ ਬੋ-ਲਿਆ ਬੱਚਾ ਯਾਦ ਕਰ ਜੋ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਉਂਦੇ ਜੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਛੀਆਂ ਚੀਜਾਂ ਪਾ ਚੁੱਕਾ ਅਰ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਲਾਜਰ ਮੰਦੀਆਂ ਚੀਜਾਂ ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਐਥੇ ਸਾਂਤਿ ਪਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਕਲ-ਪਦਾ ਹੈਂ॥੨੬॥ ਅਰ ਇਸ ਥੋਂ ਬਾਝ ਸਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਡੀ ਖੱਡ ਪਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਐਥੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਾਰ ਲੰਘਣਾ ਚਾਹੁਣ ਓਹ ਨਾ ਲੰਘ ਸੱਕਣ ਅਤੇ ਨਾ ਓਧਰੋਂ ਕੋ-ਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਐਸ ਪਾਸੇ ਆਉਣ॥੨੭॥ ਤਾਂ ਓਸ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਤਦ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਮਿੰਨਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਉਹ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਉ ਦੇ ਘਰ ਭੇਜ ॥੨੮॥ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪੰਜ ਭਰਾਉ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਖੀ ਦੇਵੇ ਭਈ ਕਿਤੇ ਓਹ ਬੀ ਇਸ ਕਸਟ ਦੇ ਥਾਉਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣ ॥੨੯॥ ਪਰ ਇਬਰਾਹੀਮ ਨੈ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਪਿਕੰਬਰ ਹਨ ਓਹ ਉਨ ਦੀ ਸੁਣਨ ॥੩੦॥ ਪਰ ਓਸ ਆਖਿਆ ਨਾ ਜੀ ਹੇ ਪਿਤਾ ਇਬਰਾਹੀਮ ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਓਹ ਤੋਬਾ ਕਰਨਗੇ ॥੩੧॥ ਪਰ ਉਹ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੀ ਨਾ ਸੁਣਨ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੀ ਕੋਈ ਜੀ ਉੱਠੇ ਪਰ ਓਹ ਨਾ ਮੰਨਣਗੇ ॥

੧੭ਕਾਂਡ ॥

ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਠੋਕਰਾਂ ਦਾ ਨਾ ਲੱਗਣਾ ਅਣਹੋਣ ਹੈ ਪਰ ਹਾਇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਓਹ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ ॥੨॥ ਜੇ ਖਰਾਸ ਦਾ ਪੁੜ ਉਹ ਦੇ ਗਲ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਖੇ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਇਨਾਂ ਛੋਟਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਠੋਕਰ ਖੁਆਵੇ ॥੩॥ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹੋ। ਜੇ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ਗੁਨਾਹ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਦਿਹ ਅਰ ਜੇ ਤੋਬਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ॥੪॥ ਅਰ ਜੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਵਾਰੀ ਤੇਰਾ ਗੁਨਾਹ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸੱਤ ਵਾਰੀ ਤੇਰੀ ਵਲ ਮੁੜਕੇ ਕਹੇ ਮੈਂ ਤੋਬਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰ ॥

॥੫॥ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਵਧਾ ॥੬॥ ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੈ ਆਖਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਈ ਦੇ ਦਾਣੇ ਸਮਾਨ ਨਿਹਚਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੂਤ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਜੋ ਉੱ-
ਖੜ ਜਾਹ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਹ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ॥੭॥ ਅਰ ਤੁ-
ਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਣ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਦਾ ਚਾਕਰ ਹਲ ਵਾਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਭੇਡਾਂ ਚਾਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜਿਸ ਵੇ-
ਲੇ ਉਹ ਖੇਤੋਂ ਆਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖੇਗਾ ਛੇਤੀ ਆਕੇ ਖਾਣ ਨੂੰ ਬੈਠ॥੮॥ ਸਗੋਂ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ
ਨਾ ਆਖੂ ਭਈ ਕੁਛ ਤਿਆਰ ਕਰ ਜੋ ਮੈਂ ਖਾਵਾਂ ਅਤੇ ਲੱਕ ਬੰਨਕੇ ਮੇਰੀ ਟਹਿਲ ਕਰ ਜ-
ਦ ਤੀਕੁਰ ਮੈਂ ਖਾ ਪੀ ਨਾ ਹਟਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਤੂੰ ਖਾਵੀਂ ਪੀਵੀਂ॥੯॥ ਭੁਲਾ ਉਹ ਉਸ ਚਾਕ-
ਰ ਦਾ ਹਸਾਨ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਹੁਕਮ ਮੂਜਬ ਕੰਮ ਕੀਤੇ॥੧੦॥ ਇਸੇ ਤਰਾਂ
ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਜਾਂ ਓਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੂਰੇ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਤਾਂ ਕ-
ਹੋ ਭਈ ਅਸੀਂ ਨਿਕੰਮੇ ਬੰਦੇ ਹਾਂ। ਜੋ ਕੁਛ ਸਾ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸੀ ਅਸਾਂ ਉਹੋ ਕੀਤਾ॥

॥੧੧॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਉਹ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਚੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ
ਸਾਮਰਿਯਾ ਅਰ ਗਲੀਲ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਿਆ॥੧੨॥ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵ-
ੜਦਿਆਂ ਦਸ ਕੋੜੀ ਮਰਦ ਉਹ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਜੇਹੜੇ ਦੂਰ ਖੜੇ ਰਹੇ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੈ ਉੱਚੀ
ਅਵਾਜ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਹੇ ਯਿਸੂ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਵੇਖਕੇ ਉ-
ਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਾਓ ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਜਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਓ। ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਓਹ ਜ-
ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸੁੱਧ ਹੋ ਗਏ॥੧੫॥ ਅਰ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਵੇਖਕੇ ਜੋ ਮੈਂ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਵਡੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਮੁੜਿ ਆਇਆ॥੧੬॥ ਅ-
ਤੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਭਾਰ ਉਹ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਪੈਕੇ ਉਹਦਾ ਸੁਕਰ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਮਰੀ ਸੀ॥੧੭॥ ਪਰ ਯਿ-
ਸੂ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਦਸੇ ਸੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਤਾਂ ਓਹ ਨੌ ਕਿੱਥੇ ਹਨ॥੧੮॥ ਇਸ ਓਪਰੇ ਥੋਂ
ਬਿਨਾ ਕਿਆ ਹੋਰ ਨਾ ਮਿਲੇ ਜੋ ਮੁੜਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ
ਕਿਹਾ ਉੱਠਕੇ ਚੱਲਿਆ ਜਾਹ ਤੇਰੀ ਨਿਹਚਾ ਨੈ ਤੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ॥੨੦॥ ਅਤੇ
ਜਾਂ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਭਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕਦ ਕੁ ਆਊਗਾ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਪਰਤੱਖ ਹੋਕੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ॥੨੧॥ ਅਤੇ ਨਾ ਓਹ ਕਹਿਣ-
ਗੇ ਭਈ ਵੇਖੋ ਏਥੇ ਜਾਂ ਓਥੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਵੇਖੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੇ ਹੈ॥
॥੨੨॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਓਹ ਦਿਨ ਆਉਣਗੇ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ
ਦਿਆਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਚਾਹੋਗੇ ਪਰ ਨਾ ਵੇਖੋਗੇ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ
ਜੋ ਵੇਖੋ ਉੱਥੇ ਵੇਖੋ ਐਥੇ। ਤੁਸਾਂ ਨਾ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਮਗਰ ਨਾ ਲੱਗਣਾ॥੨੪॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਤ-
ਰਾਂ ਬਿਜਲੀ ਜਾਂ ਅਕਾਸ ਦੇ ਹੇਠ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸਿਓਂ ਲਿਸਕਦੀ ਤਾਂ ਅਕਾਸ ਦੇ ਹੇਠ ਦੇ ਦੂਏ ਪਾ-
ਸੇ ਤੀਕੁਰ ਚਮਕਦੀ ਹੈ ਓੱਸੇ ਤਰਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਹੋਊਗਾ॥੨੫॥ ਪਰ
ਪਹਿਲੇ ਉਹ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਕਸਟ ਭੋਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਪੀਹੜੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਥੀਂ ਰੱਦਿਆ ਜ-
ਵੇ॥੨੬॥ ਅਰ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਨੂਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਓੱਸੇ ਤਰਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਦਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੀ ਹੋਊਗਾ॥੨੭॥ ਓਹ ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਵਿਆਹ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਵਿਆਹੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਉ-
ਸ ਦਿਨ ਤੀਕੁਰ ਕਿ ਨੂਹ ਕਿਸਤੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਪਰਲੋਂ ਆਈ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਨਾਸ
ਕੀਤਾ॥੨੮॥ ਅਰ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਲੂਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਓਹ ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਮੁੱਲ ਲੈਂ-
ਦੇ ਵੇਚਦੇ ਬੀਜਦੇ ਅਤੇ ਘਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ॥੨੯॥ ਪਰ ਜਿਸ ਦਿਨ ਲੂਤ ਸਦੂਮ ਥੋਂ ਨਿੱ-
ਕਲਿਆ ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਅਕਾਸੋਂ ਬਰਸੀ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕੀਤਾ॥੩੦॥ ਇਸੇ
ਤਰਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਬੀ ਹੋਊਗਾ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪਰਗਟ ਹੋਊ॥੩੧॥ ਉਸ ਦਿਨ ਜੇਹੜਾ ਕੋਠੇ
ਪੁਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਅਸਬਾਬ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਲੈਣ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਉੱਤਰੇ। ਅਤੇ
ਜਿਹੜਾ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨਾ ਮੁੜੇ॥੩੨॥ ਲੂਤ ਦੀ ਤੀਮੀਂ ਨੂੰ ਚਿੱਤ ਰੱਖੋ॥
੩੩॥ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਸਮ੍ਹਾਲਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਆ ਬੈਠੂ ਪਰ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ
ਗੁਆਵੇ ਸੋ ਉਹ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਰੱਖੂ॥੩੪॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਉਸ ਰਾਤ ਇੱਕ ਮੰ-
ਜੇ ਉੱਤੇ ਦੋ ਜਣੇ ਹੋਣਗੇ ਇੱਕ ਲੈ ਲੀਤਾ ਜਾਊ ਅਤੇ ਦੂਆ ਛੱਡਿਆ ਜਾਊ॥੩੫॥ ਦੋ ਤੀਮੀਂ-
ਆਂ ਕੱਠੀਆਂ ਪੀਹੰਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਇੱਕ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਈ ਛੱਡੀ ਜਾਊ॥੩੭॥ ਤਦ ਓ-
ਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਕਿੱਥੇ। ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਿੱਥੇ ਲੋਥ ਹੈ ਓੱਥੇ ਗਿਰਝ
ਬੀ ਕੱਠੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ॥

੧੮ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਤਬਲ ਦਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਦਾ ਪ੍ਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸੁਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ॥੨॥ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਗ-
ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਾਕਮ ਸੀ ਜਿਹ ਨੂੰ ਨਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਭਾਉ ਅਤੇ ਨਾ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਸੀ
॥੩॥ ਅਰ ਉੱਸੇ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਧਵਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਆ-
ਉਂਦੀ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵੈਰੀ ਥੋਂ ਮੇਰਾ ਬਦਲਾ ਲੈ ਦਿਹ ॥੪॥ ਅਰ ਕਿੰਨਾਕੁ ਚਿਰ ਤਾਂ ਉਹ ਨੇ ਨਾ ਚਾ-
ਹਿਆ ਪਰ ਪਿੱਛੋਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਨਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਭਾਉ ਕਰਦਾ ਅ-
ਤੇ ਨਾ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ॥੫॥ ਤਾਂ ਬੀ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਇਹ ਬਿਧਵਾ ਮੈਨੂੰ ਜਿੱਚ
ਕਰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਉਹ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈ ਦਿਆਂਗਾ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਹ ਘੜੀ ਮੁੜੀ ਆਣਕੇ
ਮੇਰਾ ਨੱਕ ਵਿੱਚ ਦਮ ਕਰ ਦੇਵੇ ॥੬॥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਕਿ ਇਹ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ ਹਾ-
ਕਮ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ॥੭॥ ਫੇਰ ਭਲਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈ-
ਨਾ ਦੇਊਗਾ ਜੇਹੜੇ ਰਾਤ ਦਿਨ ਉਹ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨਾਂ ਉੱਤੇ ਧੀਰਜ ਕਰਦਾ
ਹੈ ॥੮॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਤਾਬੀ ਉਨਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈ ਦੇਊ। ਪਰ ਜਦ ਮਨੁੱ-
ਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਆਊਗਾ ਤਦ ਕਿਆ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਪਾਊ॥ ॥੯॥ ਅਤੇ
ਉਸ ਨੇ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਭਈ ਅਸੀਂ ਧਰਮੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋ-
ਰਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਬੀ ਦਿੱਤਾ ॥੧੦॥ ਕਿ ਦੋ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ
ਲਈ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਗਏ ਇੱਕ ਫਰੀਸੀ ਅਤੇ ਦੂਆ ਮਸੂਲੀਆ ॥੧੧॥ ਫਰੀਸੀ ਨੇ ਲਾਂਭੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖਲੋਕੇ ਐਉਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਸੁਕਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਮੈਂ ਹੋਰਨਾਂ ਵ
ਙੂਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਲੁਟੇਰੇ ਕੁਧਰਮੀ ਅਤੇ ਬਿਭਚਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਇਸ ਮਸੂਲੀਏ ਵਰਗਾ
ਹਾਂ॥੧੨॥ ਮੈਂ ਸਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰੀ ਵਰਤ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚੋਂ
ਦਸੌਂਧ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ॥੧੩॥ ਪਰ ਉਸ ਮਸੂਲੀਏ ਨੈ ਕੁਛ ਫਰਕ ਨਾਲ ਖੜੋਕੇ ਐੱਨਾ ਬੀ ਨਾ ਚਾ-
ਹਿਆ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਅਕਾਸ ਦੀ ਵਲ ਉਠਾਵੇ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਹਿੱਕ ਪਿਟਦਾ ਅ-
ਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੈਂ ਪਾਪੀ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰ॥੧੪॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹ
ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਹ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਗਿਆ ਕਿੰਉਕਿ ਹਰੇਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆ-
ਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਊ ਪਰ ਜੋ ਆਪ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ
ਜਾਊ॥ ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਇਆਣਿਆਂ ਨੂੰ ਬੀ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਏ ਤਾਂ ਜੋ
ਉਹ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਛੋਹੇ ਪਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਵੇਖਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ॥੧੬॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਅ-
ਪਣੇ ਪਾਸ ਸੱਦਕੇ ਕਿਹਾ ਛੋਟਿਆਂ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਵ-
ਰਜੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਏਹੋ ਜੇਹਾਂ ਦਾ ਹੈ॥੧੭॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ
ਜੋ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਬਾਲਕ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਕਬੂਲ ਨਾ ਕਰੇ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ
ਨਾ ਵੜੂ॥ ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਦਾਰ ਨੈ ਉਸ ਅੱਗੇ ਅਰਜ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ
ਉੱਤਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਜੋ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵਾਂ॥੧੯॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਮੈ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਕਿਉ ਆਖਦਾ ਹੈਂ। ਉੱਤਮ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪਰ ਨਿਰਾ ਇੱਕੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੨੦॥ ਤੂੰ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕਰ ਖੂਨ ਨਾ ਕਰ ਚੋਰੀ ਨਾ ਕਰ ਝੂਠੀ ਉਗਾਹੀ ਨਾ ਦਿ-ਹ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਅਤੇ ਮਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰ॥੨੧॥ ਓਨ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਾਲਕਪੁਣੇ ਥੋਂ ਲਾਕੇ ਇਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਆਇਆ ਹਾਂ॥੨੨॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੁਣਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਅਜੇ ਤੈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦਾ ਘਾਟਾ ਹੈ। ਜੋ ਕੁਛ ਤੇਰਾ ਹੈ ਵੇਚ ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦਿਹ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਧਨ ਮਿਲੂ ਅਤੇ ਆ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਹੋ ਤੁਰ॥੨੩॥ ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਉ-ਦਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿਉ ਜੋ ਉਹ ਵਡਾ ਧਨਵਾਨ ਸੀ॥੨੪॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜੇਹੜੇ ਦੌਲਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਨਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੜਨਾ ਕੇਡਾ ਹੀ ਔਖਾ ਹੋ-ਊਗਾ॥੨੫॥ ਕਿਉ ਜੋ ਸੂਈ ਦੇ ਨੱਕੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਊਠ ਦਾ ਵੜਨਾ ਐਸ ਨਾਲੋਂ ਸੁਖਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਧ-ਨਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੜੇ॥੨੬॥ ਅਤੇ ਸੁਣਨਵਾਲਿਆਂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਿਹ ਦੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋ ਸੱਕਦੀ ਹੈ॥੨੭॥ ਪਰ ਓਸ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮਨੁੱਖ ਥੋਂ ਅਣਹੋਣੀਆਂ ਹਨ ਓਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਥੋਂ ਹੋ ਸੱਕਦੀਆਂ ਹਨ॥੨੮॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੈ ਕਿਹਾ ਵੇ-ਖ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਭੋ ਕੁਛ ਛੱਡਕੇ ਤੇਰੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰੇ ਹਾਂ॥੨੯॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਿਹ ਨੈ ਘਰ ਜਾਂ ਤੀਮੀ ਜਾਂ ਭਾ-ਈਆਂ ਜਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਜਾਂ ਬਾਲਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਛੱਡਿਆ ਹੈ॥੩੦

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਸਮੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੁਣਾ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਜੁਗ ਵਿੱਚ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਨਾ
ਪਾਵੇ॥ ॥੩੧॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਬਾਰਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਵੇਖੋ ਅ-
ਸੀਂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਛ ਜੋ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਊਗਾ॥ ੩੨॥ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦੇ
ਹੱਥ ਫੜਵਾਇਆ ਜਾਊਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਠੱਠਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਊਗਾ ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਪਤ
ਲਾਹੀ ਜਾਊ ਅਰ ਉਸ ਪੁਰ ਥੁੱਕਿਆ ਜਾਊ॥ ੩੩॥ ਅਤੇ ਓਹ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨਗੇ ਅਤੇ ਨਾਲੇ
ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਤੀਏ ਦਿਨ ਫੇਰ ਜੀਉਠੂ॥ ੩੪॥ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱ-
ਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਛ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਬਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਗੁਪਤ ਰਹੀ ਅਰ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ
ਕਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾ ਜਾਣੀਆਂ॥ ॥੩੫॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ
ਕਿ ਜਾਂ ਉਹ ਯਰੀਹੋ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅੱਪੜਿਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੜਕ ਦੇ ਕੰਢੇ ਬੈਠਾ ਭੀਖ ਮੰਗਦਾ
ਸੀ॥ ੩੬॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਭੀੜ ਲੰਘਦੀ ਸੁਣਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਭਈ ਇਹ ਕੀ ਹੈ॥ ੩੭॥ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਉ-
ਹ ਨੂੰ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਲੰਘਦਾ ਹੈ॥ ੩੮॥ ਤਦ ਉਹ ਨੈ ਪੁਕਾਰਕੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਯਿ-
ਸੂ ਦਾਊਦ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰ॥ ੩੯॥ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਓਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਝਿ-
ੜਕਿਆ ਭਈ ਚੁੱਪ ਕਰ ਪਰ ਉਹ ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਬੀ ਉੱਚੀ ਦੇਕੇ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਦਾਊਦ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ
ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰ॥ ੪੦॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਖੜੋਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੀ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ॥ ੪੧ ॥ ਤੂੰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲ-
ਈ ਕਰਾਂ। ਉਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮੈਂ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਜਾਵਾਂ ॥ ੪੨ ॥ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੁਜਾ-
ਖਾ ਹੋ ਜਾਹ ਤੇਰੀ ਨਿਹਚਾ ਨੇ ਤੈਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ॥ ੪੩ ॥ ਅਤੇ ਓਵੇਂ ਉਹ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅ-
ਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਤੁਰ ਪਿਆ ਅਰ ਸਭਨਾਂ
ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੇਖਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ॥

੧੯ ਕਾਂਡ ॥ ਅਤੇ ਉਹ ਯਰੀਹੋ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਕੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਦਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ॥ ੨ ॥ ਅ-
ਰ ਵੇਖੋ ਜੱਕੀ ਨਾਉਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁਰਖ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਮਸੂਲੀਆਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਅ-
ਤੇ ਧਨਵਾਨ ਸੀ ॥ ੩ ॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਭਈ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਪਰ ਭੀੜ ਦੇ
ਮਾਰੇ ਵੇਖ ਨਾ ਸੱਕਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਕੱਦ ਦਾ ਮਧਰਾ ਹੈਸੀ ॥ ੪ ॥ ਜੋ ਉਹ ਅੱਗੇ ਦੌੜਕੇ ਇੱਕ
ਤੂਤ ਦੇ ਬਿਰਛ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਭਈ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉਸੇ ਰਸਤਿਓਂ ਲੰਘਣ
ਸੀ ॥ ੫ ॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਜਾਂ ਉਸ ਥਾਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਤਾਹਾਂ ਨਜਰ ਮਾਰਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਜੱਕੀ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਉੱਤਰਿ ਆ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੀ ਘਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਤਾਂ ਉਹ ਛੇ-
ਤੀ ਉੱਤਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਉਹ ਦਾ ਆਦਰ ਭਾਉ ਕੀਤਾ ॥ ੭ ॥ ਅਰ ਸਭ ਵੇ-
ਖਕੇ ਕੁੜਨ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਉੱਤਰਿਆ ਹੈ ॥ ੮ ॥
ਪਰ ਜੱਕੀ ਨੇ ਖੜੋਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਵੇਖ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਅੱਧਾ ਮਾਲ ਕੰਗਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਊਜ ਲਾਕੇ ਕੁਛ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਚੌਗੁਣਾ ਮੋੜ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ॥੮॥
ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਅੱਜ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤਿ ਆਈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਇਹ ਬੀ ਇਬ-
ਰਾਹੀਮ ਦਾ ਪੁੱਤ ਹੈ ॥੧੦॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਅਤੇ ਬਚਾਉਣ ਲ-
ਈ ਆਇਆ ॥ ॥੧੧॥ ਜਦ ਓਹ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਸਨ ਉਸ ਨੈ ਹੋਰ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ-
ਟਾਂਤ ਦਿੱਤਾ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਯਰੂਸਲੀਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ ਅਤੇ ਓਹ ਸਮਝੇ ਭਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰ-
ਜ ਹੁਣੇ ਪਰਗਟ ਹੋਣਵਾਲਾ ਹੈ ॥੧੨॥ ਸੋ ਉਸ ਨੈ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਦੂਰ ਦੇਸ ਨੂੰ ਗਿ-
ਆ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਾਸਤੇ ਪਾਤਸਾਹੀ ਲੈਕੇ ਮੁੜਿ ਆਵੇ ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਦਸਾਂ ਚਾਕਰਾਂ
ਨੂੰ ਸੱਦਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਸ ਅਸਰਫੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਮੈਂ ਨਾ ਆਵਾਂ
ਤੁਸੀਂ ਬਣਜ ਬੁਪਾਰ ਕਰੋ ॥੧੪॥ ਪਰ ਉਹ ਦੇ ਸਹਿਰ ਦੇ ਰਹਿਣਵਾਲੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਦੇ ਸਨ
ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਾਸਦਾਂ ਦੀ ਜਬਾਨੀ ਕਹਾ ਭੇਜਿਆ ਭਈ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਜੋ ਇਹ ਸਾਡੇ
ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇ ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਉਹ ਪਾਤਸਾਹੀ ਲੈਕੇ ਮੁੜਿ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉ-
ਨ੍ਹਾਂ ਚਾਕਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੈ ਰੁਪੱਯੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਸੱਦਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮਲੂਮ ਕਰੇ
ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁਪਾਰ ਕਰਕੇ ਕੀ ਖਟਿਆ ॥੧੬॥ ਤਦ ਪਹਿਲੇ ਨੈ ਆਣਕੇ ਕਿਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇਰੀ ਅ-
ਸਰਫੀ ਨੈ ਦਸ ਅਸਰਫੀਆਂ ਹੋਰ ਕਮਾਈਆਂ ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਓਨ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਅੱਛੇ ਚ-
ਕਰ ਸਾਬਾਸੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਵਿੱਚ ਮਾਤਬਰ ਨਿੱਕਲਿਆ ਤੂੰ ਦਸਾਂ ਨਗਰਾਂ ਉੱਤੇ ਇ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖਤਿਆਰ ਰੱਖ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਦੂਏ ਨੈ ਆਣਕੇ ਕਿਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇਰੀ ਅਸਰਫੀ ਨੈ ਪੰਜ ਅਸ-
ਰਫੀਆਂ ਹੋਰ ਕਮਾਈਆਂ॥੧੯॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਬੀ ਆਖਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਬੀ ਪੰਜਾਂ ਨਗਰਾਂ ਉ-
ਤੇ ਹੋ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨੈ ਆਣਕੇ ਕਿਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਵੇਖ ਅਹ ਤੇਰੀ ਅਸਰਫੀ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਮੈਂ
ਰੁਮਾਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਛੱਡਿਆ ਹੈ॥੨੧॥ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਥੋਂ ਡਰਿਆ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰੜਾ ਆ
ਦਮੀ ਹੈਂ। ਜੋ ਤੈਂ ਨਹੀਂ ਧਰਿਆ ਸੋ ਚੁੱਕਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਨਹੀਂ ਬੀਜਿਆ ਸੋ ਵੱਢਦਾ ਹੈਂ॥੨੨॥ ਓਨ
ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਓਇ ਦੁਸਟ ਚਾਕਰ ਤੇਰੇ ਹੀ ਮੂੰਹੋਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੋਸੀ ਠਰਾਵਾਂਗਾ। ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਿ-
ਆ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰੜਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਧਰਿਆ ਸੋ ਚੁੱਕਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਜੋ ਨਹੀਂ ਬੀਜਿਆ
ਸੋ ਵੱਢਦਾ ਹਾਂ॥੨੩॥ ਫੇਰ ਤੈਂ ਮੇਰੇ ਰੁਪੱਯੇ ਸਰਾਫ ਦੀ ਹੱਟੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਰੱਖੇ ਜੋ ਮੈਂ ਆਣਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਬਿਆਜ ਸੁੱਧਾ ਲੈਂਦਾ॥੨੪॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋਹੜੇ ਪਾਸ ਖੜੇ ਸਨ ਆਖਿਆ ਅਸ-
ਰਫੀ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਲੈ ਲਓ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਾਸ ਦਸ ਅਸਰਫੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿਓ॥੨੫॥ ਅਤੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਦਸ ਅਸਰਫੀਆਂ ਹਨ॥੨੬॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆ-
ਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਕੁਛ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਊਗਾ ਪਰ ਉਸ ਥੋਂ ਜਿਹ ਦੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ
ਓਸ ਕੋਲੋਂ ਜੋ ਉਹ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਬੀ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਊਗਾ॥੨੭॥ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋਹੜੇ
ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਭਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਾਂ ਐਥੇ ਲਿਆਓ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਰ ਸੁੱ-
ਟੋ॥ ॥੨੮॥ ਅਤੇ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰਕੇ ਉਹ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਜਾਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਤੁਰਦਾ ਸੀ॥ ॥੨੯॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਉਹ ਉਸ ਪਹਾੜ
ਕੋਲ ਜਿਹੜਾ ਜੈਤੂਨ ਦਾ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਬੈਤਫਗਾ ਅਤੇ ਬੈਤਅਨੀਆ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤ
ਉਸ ਨੈ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੌਹੁ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਘੱਲਿਆ॥੩੦॥ ਭਈ ਸਾਹਮਣੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਜਾਓ ਅਤੇ
ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੜਕੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਗਧੀ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖੋਗੇ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਕਦੇ ਕੋਈ
ਸੁਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਲਿਆਓ॥੩੧॥ ਅਰ ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਭਈ ਤੁਸੀਂ
ਕਾਹ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਐਉਂ ਕਹਿਣਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਇਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ॥੩੨॥ ਸੋ ਜੇਹੜੇ ਭੇਜੇ ਗਏ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਕੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਓੱਸੇ ਤਰਾਂ ਵੇਖਿਆ॥੩੩॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ
ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋ॥੩੪॥ ਫੇਰ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਇਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ॥੩੫॥ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿ-
ਆਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੀੜੇ ਬੱਚੇ ਪੁਰ ਪਾਕੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ॥੩੬॥ ਅਰ ਜਿਉਂ ਉਹ
ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਿਉਂ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਲੀੜੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਬਿਛਾਉਂਦੇ ਸਨ॥੩੭॥
ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਨੇੜੇ ਜੈਤੂਨ ਦੀ ਉਤਰਾਈ ਪੁਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਟੋਲੀ ਅਨੰਦ
ਹੋਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਵੇਖੀਆਂ ਸੀਆਂ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਇ-
ਹ ਕਹਿਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਸਤੁਤ ਕਰਨ ਲੱਗੀ॥੩੮॥ ਭਈ ਧੰਨ ਉਹ ਪਾਤਸਾਹ ਜਿਹੜਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਕੁਸਲ ਅਤੇ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਵਡਿਆਈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥੩੯॥ ਤਦ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਨਿਆਂ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣਿਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵਰਜ॥੪੦॥ ਅਤੇ ਓਸ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਏਹ ਚੁੱਪ ਕਰ ਜਾਣ ਤਾਂ ਪੱਥਰ ਬੋਲ ਉੱਠਣਗੇ॥ ॥੪੧॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਹਿਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸ ਉੱਪਰ ਰੁਦਨ ਕੀਤਾ॥੪੨॥ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜੇ ਤੂੰ ਇਸ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਹੀ ਸਲਾਮਤੀ ਦੀ-ਆਂ ਬਾਤਾਂ ਜਾਣਦਾ ਪਰ ਹੁਣ ਓਹ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਥੋਂ ਲੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ॥੪੩॥ ਕਿਉਂਕਿ ਓਹ ਦਿਨ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆਉਣਗੇ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਵੈਰੀ ਤੇਰੇ ਗਿਰਦੇ ਮੋਰਚਾ ਬੰਨਣਗੇ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਘੇਰ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਚੁਫੇਰਿਓਂ ਤੈਨੂੰ ਰੋਕਣਗੇ॥੪੪॥ ਅਰ ਤੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਸਣੇ ਜੋ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਤੈਨੂੰ ਘੱਟੇ ਵਿੱਚ ਰਲਾਉਣਗੇ ਅਰ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰ ਨਾ ਛੱਡਣਗੇ ਇ-ਸ ਲਈ ਜੋ ਤੈਂ ਉਸ ਸਮੇ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋਈ ਨਾ ਜਾਣਿਆ॥

॥੪੫॥ ਅਤੇ ਉਹ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੜਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਵੇਚਦੇ ਸਨ ਕੱਢਣ ਲੱਗਾ॥੪੬॥ ਅਰ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਘਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਘਰ ਹੋਊਗਾ ਪਰ ਤੁਸਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਧਾੜਵੀਆਂ ਦਾ ਗੁਫਾ ਬਣਾ ਛੱਡਿਆ॥ ॥੪੭॥ ਅਤੇ ਉਹ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਰੋ-ਜ ਦਿਹਾੜੇ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਉ-ਹ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਸਨ॥੪੮॥ ਪਰ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਬਿਧ ਨਾ ਪਾਈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਭ ਲੋਕ ਉਹ ਦੀ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਏ ਸਨ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੨੦ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਉਹ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਲੋ-
ਕਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਮੰਗਲਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਸੀ ਪਰਧਾਨ ਜਾ-
ਜਕ ਅਤੇ ਰੱਬੀ ਬੁਜੁਰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹ ਆਏ॥੨॥ ਅਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ
ਭਈ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਤੂੰ ਕਿਹੜੇ ਇਖਤਿਆਰ ਨਾਲ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਜਾਂ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਹ ਨੈ ਤੈਨੂੰ
ਇਹ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ॥੩॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਬੀ ਤੁਹਾਥੋਂ ਇੱਕ ਗੱਲ
ਪੁੱਛਣਾ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ॥੪॥ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸੁਰਗ ਵਲੋਂ ਸੀ ਅਥਵਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਲੋਂ
॥੫॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੈ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਜੇ ਕਹਿਯੇ ਸੁਰਗ ਵਲੋਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਖੂ
ਤੁਸਾਂ ਉਹਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤੀ॥੬॥ ਅਰ ਜੇ ਕਹਿਯੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਲੋਂ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਸ
ਨੂੰ ਪਥਰਾਉ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਓਹ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਪਿਕੰਬਰ ਸੀ॥੭
॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਭਈ ਕਿੱਥੋਂ ਸੀ॥੮॥ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ
ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਬੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਜੋ ਕਿਹੜੇ ਇਖਤਿਆਰ ਨਾਲ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ॥
॥੯॥ ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਸੁਣਾਉਣ ਲੱਗਾ ਭਈ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੈ
ਦਾਖ ਦਾ ਬਾਗ ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪਕੇ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪਰ-
ਦੇਸ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ॥੧੦॥ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਰੁੱਤ ਸਿਰ ਇੱਕ ਚਾਕਰ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆਂ ਕੋਲ ਘੱ-
ਲਿਆ ਜੋ ਓਹ ਬਾਗ ਦੇ ਫਲ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕੁਛ ਦੇਣ। ਪਰ ਮਾਲੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੁੱਟ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੇ ਸੱਖਣੇ ਹੱਥ ਤਾਹ ਦਿੱਤਾ ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚਾਕਰ ਘੱਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉ-
ਸ ਨੂੰ ਬੀ ਮਾਰਿਆ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਪਤ ਲਾਹ ਕੇ ਸੱਖਣੇ ਹੱਥ ਤਾਹ ਦਿੱਤਾ ॥੧੨॥ ਅ-
ਰ ਉਸ ਨੈ ਤੀਏ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਬੀ ਘਾਇਲ ਕਰ ਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ
॥੧੩॥ ਤਦ ਬਾਗ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੈ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਘੱਲਾਂਗਾ
ਕੀ ਜਾਣਿਯੇ ਓਹ ਉਸ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨ ॥੧੪॥ ਪਰ ਜਾਂ ਮਾਲੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਤਾਂ ਆ-
ਪੋ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਕਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਵਾਰਸ ਇਹੋ ਹੈ ਇਹ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਯੇ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਰਸਾ ਸਾਡਾ ਹੋ
ਜਾਵੇ ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਗੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ। ਸੋ ਬਾਗ ਦਾ ਮਾਲ-
ਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰੂ ॥੧੬॥ ਉਹ ਆਊਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਲੀਆਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰੂ ਅਤੇ ਦਾ-
ਖ ਦਾ ਬਾਗ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੂ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿਹਾ ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ ॥੧੭॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲ ਧਿਆਨ ਕਰ ਕੇ ਆਖਿਆ ਫੇਰ ਉਹ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਕੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿ-
ਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਰਾਜਾਂ ਨੈ ਰੱਦਿਆ ਸੋਈ ਖੂੰਜੇ ਦਾ ਸਿਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ॥੧੮॥ ਹਰੇਕ ਜੋ ਉਸ ਪੱਥ-
ਰ ਉੱਤੇ ਡਿਗੂ ਸੋ ਚੂਰ ਹੋ ਜਾਊ ਪਰ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਡਿਗੂਗਾ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪੀਹ ਸੁੱਟੂ॥

॥੧੯॥ ਅਤੇ ਰੱਬੀ ਅਤੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸੇ ਘੜੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਥ
ਪਾਉਣ. ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਥੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ. ਕਿਉ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਲਿਆ ਭਈ ਉਸ ਨੈ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇ-
ਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਕਿਹਾ ਹੈ ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਦੀ ਤੱਕ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਭੇਤੀਆਂ ਨੂੰ ਘੱ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਿਆ ਜੇਹੜੇ ਕਪਟ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ ਭਈ ਉਹਦੀ ਕੋਈ ਗੱ-
ਲ ਫੜਨ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਹਾਕਮ ਦੇ ਵੱਸ ਅਤੇ ਇਖਤਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣ॥੨੧॥ ਤ
ਓਨਾਂ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਠੀਕ ਬੋਲਦਾ ਅਤੇ ਸਿਖਾਉਂਦ
ਹੈਂ ਅਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਰਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸਗੋਂ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਹ ਦੱਸਦ
ਹੈਂ॥੨੨॥ ਕੈਸਰ ਨੂੰ ਜੇਜੀਆ ਦੇਣਾ ਸਾਨੂੰ ਜੋਗ ਹੈ ਕੇ ਨਹੀਂ॥੨੩॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਦੀ ਖ-
ਚਰ ਵਿੱਦਿਆ ਜਾਣਕੇ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ॥੨੪॥ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਠਿਆਨੀ ਵਿਖਾਓ। ਐ-
ਸ ਉੱਤੇ ਕਿਹ ਦੀ ਮੂਰਤ ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਹੈ। ਉਨਾਂ ਆਖਿਆ ਕੈਸਰ ਦੀ॥੨੫॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਫੇਰ ਜੇਹੜੀਆਂ ਚੀਜਾਂ ਕੈਸਰ ਦੀਆਂ ਹਨ ਓਹ ਕੈਸਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜੇਹੜੀਆਂ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਹਨ ਓਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਦਿਓ॥੨੬॥ ਅਤੇ ਓਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉ-
ਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਫੜ ਨਾ ਸੱਕੇ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤਰ ਥੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਕੇ ਚੁੱਪ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ॥
॥੨੭॥ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਹੜੇ ਆਖਦੇ ਹਨ ਭਈ ਕਿਯਾਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਕਿੰਨੇਕੁ
ਪਾਸ ਆਏ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ॥੨੮॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੂਸਾ ਨੈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਲਿਖਿਆ
ਹੈ ਭਈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਭਰਾਉ ਤੀਮੀਂ ਵਾਲਾ ਕਾਲਵੱਸ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਬੇਔਲਾਦਾ ਹੋ-
ਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦਾ ਭਰਾਉ ਉਸ ਤੀਮੀ ਨੂੰ ਕਰ ਲਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਉ ਵਾਸਤੇ ਵੰਸ ਉਤਪੱ-
ਤ ਕਰੇ॥੨੯॥ ਜੋ ਸੱਤ ਭਰਾਉ ਸਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਤੀਮੀਂ ਕਰਕੇ ਔਤ ਮਰ ਗਿਆ॥੩੦॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਰ ਦੂਏ ਅਤੇ ਤੀਏ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਰ ਲਿਆ ॥ ੩੧ ॥ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਸੱਤਾਂ ਦੇ ਸੱਤ ਔਤ ਗਏ ॥ ੩੨ ॥ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਤੀਮੀ ਬੀ ਮਰ ਗਈ ॥ ੩੩ ॥ ਸੋ ਕਿਯਾਮਤ ਨੂੰ ਉਹ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹ ਦੀ ਤੀਮੀ ਹੋਊਗੀ ਕਿਉ ਜੋ ਸੱਤਾਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਤੀਮੀਂ ਕਰਕੇ ਵਸਾਇਆ ਸੀ ॥ ੩੪ ॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਜੁਗ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਵਿਆਹ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਵਿਆਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ॥ ੩੫ ॥ ਪਰ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਉਸ ਜੁਗ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿਖੇ ਸਾਂਝੀ ਹੋਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਓਹ ਨਾ ਵਿਆਹ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਵਿਆਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ॥ ੩੬ ॥ ਕਿਉ ਜੋ ਓਹ ਫੇਰ ਮਰ ਬੀ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਤੁੱਲ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਯਾਮਤ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹਨ ॥ ੩੭ ॥ ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਮੁਰਦੇ ਜਿਵਾਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮੂਸਾ ਨੈ ਬੀ ਝਾੜੀ ਦੀ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਇਸਹਾਕ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ॥ ੩੮ ॥ ਪਰ ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ਕਿਉ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਲੇਖੇ ਸਭੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ ॥ ੩੯ ॥ ਤਦ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਂ ਭਲਾ ਕਿਹਾ ॥ ੪੦ ॥ ਕਿਉ ਜੋ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਕੁਛ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੀਆ ਨਾ ਪਿਆ ॥ ॥ ੪੧ ॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਦਾਊਦ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿੱਕੁਰ ਆਖਦੇ ਹਨ ॥ ੪੨ ॥ ਕਿਉ ਜੋ ਦਾਊਦ ਜਬੂਰ ਦੇ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਆਪੇ ਕੱਹਿੰਦਾ ਹੈ ਭਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਮੇ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਬੈਠ॥੪੩॥ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੌਂਕੀ ਨਾ ਕ-
ਰਾਂ॥੪੪॥ਸੋ ਦਾਊਦ ਉਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿੱਕੁਰ ਹੋਇਆ॥
॥੪੫॥ਜਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣਿਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ॥
੪੬॥ ਕਿ ਰੱਬੀਆਂ ਥੋਂ ਹੁਸਿਆਰ ਰਹੋ ਜੇਹੜੇ ਲੰਮੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਨੀਂ ਫਿਰਨਾ ਪਸਿੰਦ ਕਰਦੇ
ਅਤੇ ਬਜਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਲਾਮ ਲੈਣ ਅਤੇ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਅਰ ਜਿ-
ਆਫਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੋਚਦੇ ਹਨ॥੪੭॥ ਓਹ ਬਿਧਵਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਚੱਟ ਕਰ
ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਖਾਲਣ ਲਈ ਲੰਮੀਆਂ ਲੰਮੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵ-
ਧੀਕ ਡੰਡ ਮਿਲੂ॥

੨੧ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਅੱਖੀਆਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਧਨਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਖਰਾਇਤਾਂ ਭੰ-
ਡਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਡਿੱਠਾ॥੨॥ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਇੱਕ ਕੰਗਾਲ ਬਿਧਵਾ ਨੂੰ
ਦੋ ਦਮੜੀਆਂ ਓਥੇ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ॥੩॥ ਅਤੇ ਓਸ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਤ
ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਇਸ ਕੰਗਾਲ ਬਿਧਵਾ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ॥੪॥
ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੈ ਆਪਣੇ ਵਾਫਰ ਮਾਲ ਥੋਂ ਕੁਛ ਖਰਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਪਰ ਇ-
ਹ ਨੈ ਆਪਣੀ ਥੁੜ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰੀ ਪੂੰਜੀ ਜੋ ਇਹ ਦੀ ਸੀ ਪਾ ਦਿੱਤੀ॥ ॥੫॥ ਅਤੇ ਜ-
ਬਾਜੇ ਲੋਕ ਮੰਦਰ ਦੀ ਬਾਬਤ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਸੁਹਣੇ ਪੱਥਰਾਂ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਾਵਿਆਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਲ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸੁਆਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ॥੬॥ ਭਈ ਏਹ ਚੀਜਾਂ
ਜੇਹੜੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਓਹ ਦਿਨ ਆਉਣਗੇ ਜਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐੱਥੇ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰ
ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਊ ਜਿਹੜਾ ਡੇਗਿਆ ਨਾ ਜਾਊ ॥੭॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਫੇਰ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਦ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇ ਦਾ ਕੀ ਲੱਛਣ ਹੈ ਜਾਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ
ਲੱਗਣਗੀਆਂ ॥੮॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਕਿਹਾ ਚੌਕਸ ਰਹੋ ਕਦੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਤੇ ਭੁਲਾਵੇ ਵਿੱਚ ਨਾ
ਪਓ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਧਾਰਕੇ ਬਥੇਰੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਆਉਣਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਉਹੋ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ
ਵੇਲਾ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਉਨਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਨਾ ਲੱਗਣਾ ॥੯॥ ਪਰ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੜਾਈਆਂ ਅਤੇ ਹੱਲੇ
ਗੁੱਲੇ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਸੁਣੋਂ ਤਾਂ ਘਬਰਾ ਨਾ ਜਾਣਾ ਕਿਉ ਜੋ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣੀ-
ਆਂ ਹੀ ਹਨ ਪਰ ਅੰਤ ਓਵੇਂ ਨਹੀ ॥ ॥੧੦॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕੌਮ ਕੋ-
ਮ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਪਾਤਸਾਹੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰੂ ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਵਡੇ ਭੁਚਾਲ ਅਰ ਥ-
ਉਂ ਥਾਉਂ ਕਾਲ ਅਤੇ ਮਰੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਭਯਾਨਕ ਚੀਜਾਂ ਅਰ ਵਡੀਆਂ ਨਿਸਾਨੀ-
ਆਂ ਅਕਾਸੋਂ ਪਰਗਟ ਹੋਣਗੀਆਂ ॥੧੨॥ ਪਰ ਇਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕ ਤੁ-
ਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਪਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤਾਉਣਗੇ ਅਰ ਸਮਾਜਾਂ ਅਤੇ ਕੈਦਖਾਨਿਆਂ ਵਿ-
ਚ ਫੜਵਾ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਾਜਿਆਂ ਅਰ ਹਾਕਮਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੈ ਜਾਣ-
ਗੇ ॥੧੩॥ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਉਗਾਹੀ ਦੇ ਲਈ ਬੀਤੂਗਾ ॥੧੪॥ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਿੱਚ ਪੱਕ ਠਰਾ ਛੱਡੋ ਭਈ ਅਸੀਂ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਥੋਂ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰਾਂਗੇ॥੧੫॥
ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਬਚਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਦਿਆਂਗਾ ਜਿਹ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਬਿਰੋਧੀ
ਸਾਹਮਣਾ ਅਥਵਾ ਖੰਡਣ ਨਾ ਕਰ ਸੱਕਣਗੇ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਮਾਂ ਪਿਉ ਅਰ ਭਾਈ ਅਰਸ
ਕ ਅਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੜਵਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਨਿਆਂ ਨੂੰ ਮਰਵਾ ਦੇਣ-
ਗੇ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਕਰਕੇ ਸਭ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ਼ ਵੈਰ ਰੱਖਣਗੇ॥੧੮॥ ਪਰ ਤੁਹ
ਡੇ ਸਿਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਲ਼ ਬੀ ਵਿੰਗਾ ਨਾ ਹੋਊਗਾ॥੧੯॥ ਆਪਣੇ ਧੀਰਜ ਨਾਲ਼ ਤੁਸੀਂ ਆਪ-
ਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਮਾਓਗੇ॥ ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਫੌਜਾਂ
ਨਾਲ਼ ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਜਾਣੋ ਭਈ ਉਹ ਦਾ ਉੱਜੜਨਾ ਨੇੜੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ
॥੨੧॥ ਤਦ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਭੱਜ ਜਾਣ ਅਤੇ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਉ-
ਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਸੋ ਨਿੱਕਲ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਉਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਵੜਨ॥
੨੨॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਏਹ ਵੱਟਾ ਲੈਣ ਦੇ ਦਿਨ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਸਭ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲ਼
ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ॥੨੩॥ ਹਮੋਸੋਸ ਉਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜੇਹੜੀਆਂ ਉਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਰਭਾਰੀਆਂ
ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਉਣ ਵਾਲ਼ੀਆਂ ਹੋਣ ਕਿਉਂ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵਡੀ ਤੰਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕੋਮ
ਪੁਰ ਕਰੋਧ ਹੋਊਗਾ॥੨੪॥ ਅਰ ਓਹ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ ਨਾਲ਼ ਮਾਰੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਬੰ-
ਧੂਏ ਹੋਕੇ ਸਭ ਕੋਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਚਾਏ ਜਾਣਗੇ ਅਰ ਯਰੂਸਲੀਮ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਥੋਂ ਲਤਾ-

ੜਿਆ ਜਾਊਗਾ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਸਮੇ ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋਣ ॥੨੫॥ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਅ-
ਰ ਚੰਦ ਅਰ ਤਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅਰ
ਉਹ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇ ਗਰਜਨੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕਸਟ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਹੋਊ ॥੨੬॥
ਅਰ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਥੋਂ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹ-
ਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀ ਡੁੱਬ ਜਾਣਗੇ ਕਿਉ ਜੋ ਅਕਾਸ ਦੀਆਂ ਸਕਤੀਆਂ ਹਲਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ
॥੨੭॥ ਅਰ ਤਦ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸਾਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਵਡੇ ਤੇਜ ਨਾਲ ਬੱਦਲ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਿ-
ਆਂ ਵੇਖਣਗੇ ॥੨੮॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ ਲੱਗਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਉਤਾਹਾਂ ਵੇਖੋ ਅਤੇ ਅ
ਪਣੇ ਸਿਰ ਚੁੱਕੋ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਹੈ॥ ॥੨੯
॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਹੰਜੀਰ ਦੇ ਬੂਟੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਰੁੱ-
ਖਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ॥੩੦॥ ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਤ ਨਿੱਕਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਕੇ ਆਪੇ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹੋ
ਜੋ ਹੁਣ ਗਰਮੀ ਦੀ ਰੁੱਤ ਨੇੜੇ ਹੈ॥ ੩੧॥ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਂ ਭਈ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰ-
ਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜਾਣੋ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਨੇੜੇ ਹੈ॥ ੩੨॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ
ਭਈ ਜਦ ਤੋੜੀ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਹੋ ਲੈਣ ਇਹ ਪੀਹੜੀ ਬੀਤ ਨਾ ਜਾਊਗੀ॥ ੩੩॥ ਅਕਾਸ
ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਟਲ ਜਾਣਗੇ ਪਰ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਕਦੇ ਨਾ ਟਲਣਗੇ॥ ॥੩੪॥ ਖ-
ਬਰਦਾਰ ਰਹੋ ਭਈ ਹੱਦੋਂ ਬਾਹਰ ਖਾਣ ਪੀਣ ਅਤੇ ਮਤਵਾਲੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਂ ਚਿੰਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਕਿਤੇ ਭਾਰੀ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਨ ਫਾਹੀ ਵਾਂਙੂ ਤੁਹਾਡੇ
ਉੱਤੇ ਅਚਾਣਕ ਆ ਪਵੇ॥੩੫॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦਿਆਂ ਸਭਨਾਂ ਰਹਿਣਵਾਲਿਆਂ
ਪੁਰ ਆਊਗਾ॥੩੬॥ ਪਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਿਆਂ ਹਰ ਵੇਲੇ ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ-
ਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਥੋਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਹੋਣਵਾਲੀਆਂ ਹਨ ਬਚ ਸੱਕੋਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ
ਹੋ ਸੱਕੋ॥ ॥੩੭॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਨ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ
ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਉਸ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜਾ ਜੈਤੂਨ ਦਾ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਟਿਕਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ॥੩੮॥ ਅ-
ਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਉਹ ਦੀ ਸੁਣਨ ਲਈ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਤੜਕੇ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਸਨ॥

੨੨ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਪਤੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਪਸਾਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨੇੜੇ ਆ ਪੁੱ-
ਜਿਆ॥੨॥ ਅਰ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗੇ
ਭਈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿੱਕੁਰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਿਯੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਲੋਕਾਂ ਥੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ॥ ॥੩॥ ਤ-
ਦ ਸਤਾਨ ਯਹੂਦਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ ਜਿਹੜਾ ਇਸਕਰਿਯੂਤੀ ਕਰਕੇ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉ-
ਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ॥੪॥ ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਜਾਕੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਸਰਦ-
ਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਕਿਸ ਬਿਧ ਫੜਵਾ ਦੇਵੇ॥੫॥ ਅਰ ਓ-
ਹ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹੋਏ ਅਤੇ ਰੁਪੱਯੇ ਦੇਣ ਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਕਰਾਰ ਕੀਤਾ॥੬॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਮੰਨ
ਲਿਆ ਅਰ ਦਾਉ ਲੱਭਦਾ ਸੀ ਭਈ ਉਹ ਨੂੰ ਭੀੜ ਦੇ ਨਾ ਹੁੰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਵਾਏ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਚ ਵੰਡ ਲਓ॥੧੮॥ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਏਦੋਂ ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਦਾਖਰਸ ਕਦੇ ਨਾ ਪੀਆ
ਗਾ ਜਦ ਤੀਕਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਨਾ ਆਵੇ॥੧੯॥ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਰੋਟੀ ਲਈ ਅਤੇ ਸੁਕਰ
ਕਰਕੇ ਤੋੜੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਬਦਲੇ ਦਿੱਤਾ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਯਾਦਗੀਰੀ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਕਰਿਆ ਕਰੋ॥੨੦॥ਅਤੇ ਖਾਣ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਇਸੇ ਤਰਾਂ
ਉਸ ਨੇ ਪਿਆਲਾ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਪਿਆਲਾ ਮੇਰੇ ਲਹੂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵਹਾਇ-
ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਹੈ॥੨੧॥ਪਰ ਵੇਖੋ ਮੇਰੇ ਫੜਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਜ
ਉੱਤੇ ਹੈ॥੨੨॥ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹਾ ਕੁ ਠਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਹਾਇ
ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਜਿਹ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਫੜਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥੨੩॥ਅਤੇ ਓਹ ਆਪੋ ਵਿੱਚ
ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗੇ ਭਈ ਅਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰੂ॥ ॥੨੪॥ਅ-
ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਕਰਾਰ ਬੀ ਹੋਇਆ ਭਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੌਣ ਵਡਾ ਕਰਕੇ ਮੰਨੀਦਾ ਹੈ॥੨੫
ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹ-
ਨ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਖਤਿਆਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਸੋ ਗਰੀਬਨਵਾਜ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ॥੨੬॥
ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਏਹੋ ਜੇਹੇ ਨਾ ਹੋਵੋ ਸਗੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਵਡਾ ਹੈ ਉਹ ਛੋਟੇ ਵਰਗਾ ਅਤੇ ਜਿਹ-
ੜਾ ਸਰਦਾਰ ਹੈ ਉਹ ਟਹਿਲੂਏ ਵਰਗਾ ਬਣੇ॥੨੭॥ਕਿਉਂ ਕਿ ਵਡਾ ਕੌਣ ਹੈ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਖਾਣ
ਨੂੰ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਅਕੇ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਟਹਿਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਲਾ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਖਾਣ ਨੂੰ ਬੈਠਦਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਟਹਿਲੂਏ ਵਰਗਾ ਹਾਂ॥ ੨੭॥ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹੋ ਹੀ ਹੋ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹੇ॥ ੨੮॥ ਅਰ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜ ਠਰਾਇਆ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਠਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ॥ ੩੦॥ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮੇਜ ਉੱਤੇ ਖਾਓ ਪੀਓ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿੰਘਾਸਣਾਂ ਪੁਰ ਬੈਠਕੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਗੋਤਾਂ ਦਨਿਆਉਂ ਕਰੋਗੇ॥ ੩੧॥ ਹੇ ਸਮਊਨ ਸਮਊਨ ਵੇਖ ਸਤਾਨ ਨੈ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਭਈ ਕਣਕ ਦੀ ਤਰਾਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਫਟਕੇ॥ ੩੨॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੀ ਨਿਹਚਾ ਜਾਂਦੀ ਨਾ ਰਹੇ ਅਰ ਜਾਂ ਤੂੰ ਮੁੜੇਂ ਤਾਂ ਆਪਣਿਆਂ ਭ੍ਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਤਕੜੇ ਕਰੀਂ॥ ੩੩॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਰਨ ਲਈ ਬੀ ਜਾਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹਾਂ॥ ੩੪॥ ਉਹ ਨੈ ਕਿਹਾ ਪਤਰਸ ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਕੁੱਕੜ ਬਾਂਗ ਨਾ ਦੇਊਗਾ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਤੂੰ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਮੁੱਕਰਕੇ ਨਾ ਕਹੇਂ ਭਈ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ॥ ॥ ੩੫॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਬਟੂਏ ਅਤੇ ਝੋਲੇ ਅਤੇ ਜੁੱਤੀ ਬਿਨਾ ਘੱਲਿਆ ਤਦ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਕਾਸੇ ਦੀ ਥੁੜ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਓਹ ਬੋਲੇ ਕਾਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ॥ ੩੬॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਪਰ ਹੁਣ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਬਟੂਆ ਹੋਵੇ ਸੋ ਲਵੇ ਅਰ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਝੋਲਾ ਬੀ ਅਤੇ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਤਲਵਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸੋ ਆਪਣਾ ਲੀੜਾ ਵੇਚਕੇ ਮੁੱਲ ਲਵੇ॥ ੩੭॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਈ ਉਹ ਬੁਰਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੋ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹ ਦਾ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੁਛ ਮੇਰੀ ਬਾਬਤ ਹੈ ਸੋ ਉਹ ਨੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ॥੩੮॥
ਓਹ ਬੋਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਵੇਖ ਐਥੇ ਦੋ ਤਲਵਾਰਾਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਬਥੇਰੀਆਂ ਹਨ॥
॥੩੯॥ ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਕੇ ਦਸਤੂਰ ਮੂਜਬ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਗਿਆ
ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਬੀ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਤੁਰੇ॥੪੦॥ ਅਰ ਉਸ ਬਾਉਂ ਅੱਪੜਕੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਪ੍ਰਾ-
ਰਥਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਵੋ॥੪੧॥ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਥੋਂ ਕੋਈ ਢੀਮ ਦੀ ਮਾਰ
ਪੁਰ ਅਲੱਗ ਜਾਕੇ ਗੋਡੇ ਨਿਵਾਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਆਖਿਆ॥੪੨॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੇ
ਤੈਨੂੰ ਭਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਪਿਆਲਾ ਮੈਥੋਂ ਹਟਾ ਦਿਹ ਪਰ ਮੇਰੀ ਮਰਜੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਤੇਰੀ ਹੋਵੇ॥੪੩॥
ਅਤੇ ਸੁਰਗੋਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਉਹ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦੇਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ॥੪੪॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ
ਮਹਾਂ ਕਸਟ ਵਿੱਚ ਪੈਕੇ ਮਨੋਂ ਤਨੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਰ ਉਹ ਦਾ ਮੁੜ੍ਹਕਾ ਲਹੂ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ਵ
ਕੂ ਭੁੰਏਂ ਡਿਗਦਾ ਸੀ॥੪੫॥ ਅਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਥੋਂ ਉੱਠਕੇ ਉਹ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਆਇਆ ਅਤੇ
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਗਮ ਦੇ ਮਾਰੇ ਸੁੱਤਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਡਿੱਠਾ॥੪੬॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਕਾਹਨੂੰ ਸੌਂ
ਦੇ ਹੋ। ਉੱਠਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਭਈ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਓ॥ ॥੪੭॥ ਉਹ ਅਜੇ ਬੋ-
ਲਦਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਵੇਖੋ ਇੱਕ ਭੀੜ ਨਜਰੀ ਪਈ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਣਾ ਜੋ ਯਹੂਦਾ
ਕਰਕੇ ਸੱਦੀਦਾ ਹੈ ਉਨਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਤੁਰਕੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਚੁੰਮੇ॥੪੮
ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਯਹੂਦਾ ਭਲਾ ਤੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਚੁੰਮੇ ਨਾਲ ਫੜਵਾਉਂਦਾ ਹੈਂ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੪੯॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿਆਂ ਨੈ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਕੀ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਮਾਰਿਯੇ ॥੫੦॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੈ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਚਾਕਰ ਨੂੰ ਮਾਰ-ਕੇ ਉਹ ਦਾ ਸੱਜਾ ਕੰਨ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ॥੫੧॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ ਐਥੋਂ ਤੀਕੁਰ ਛੱਡ ਦਿ-ਓ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਕੰਨ ਛੋਹਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ॥੫੨॥ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬੁਜੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਆਏ ਸਨ ਆਖਿਆ ਭ-ਈ ਜਾਣੀਦੇ ਤੁਸੀਂ ਧਾੜਵੀ ਉੱਤੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਡਾਂਗਾਂ ਫੜੀ ਨਿੱਕਲੇ ਹੋ ॥੫੩॥ ਜਾਂ ਮੈਂ ਰੋਜ ਤੁ-ਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਨਾ ਪਾਏ ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਘੜੀ ਅ-ਤੇ ਅਨੇਰੇ ਦਾ ਵੱਸ ਹੈ॥

॥੫੪॥ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਲੈ ਚੱਲੇ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਏ ਅਰ ਪਤਰਸ ਕੁਛ ਵਿੱਥ ਪੁਰ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਿਆ ਆਇਆ॥ ੫੫॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਓਹ ਵੇਹੜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੱਗ ਬਾਲ੍ਹਕੇ ਕੱਠੇ ਬੈਠੇ ਸਨ ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਬੈਠਾ ॥੫੬॥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੋੱਲੀ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀ ਲੋ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਧਿ-ਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਕੇ ਬੋਲੀ ਇਹ ਬੀ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ॥੫੭॥ ਪਰ ਉਹ ਮੁੱਕਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਤੀ ਮੀਏ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ॥੫੮॥ ਅਤੇ ਜਰਾਕੁ ਪਿੱਛੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਕਿ-ਹਾ ਤੂੰ ਬੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈਂ। ਪਰ ਪਤਰਸ ਨੈ ਆਖਿਆ ਮਨੁੱਖਾ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ॥੫੯॥ ਅਰ ਇੱਕ ਘੜੀਕੁ ਮਗਰੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੈ ਪੱਕ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੱਚੀ ਮੁੱਚੀ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹ ਗਲੀਲੀ ਹੈ॥੬੦॥ ਪਰ ਪਤਰਸ ਨੈ ਆਖਿਆ ਮਨੁੱਖਾ ਮੈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਭਈ ਤੂੰ ਕੀ ਆ-
ਖਦਾ ਹੈਂ। ਅਤੇ ਅਜੇ ਉਹ ਬੋਲਦਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਝੱਟ ਕੁੱਕੜ ਨੈ ਬਾਂਗ ਦਿੱਤੀ॥੬੧॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਮੁੜ-
ਕੇ ਪਤਰਸ ਵਲ ਨਿਗਾ ਕੀਤੀ। ਤਦੋਂ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਗੱਲ ਚੇਤੇ ਆਈ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕ-
ਹੀ ਸੀ ਭਈ ਅੱਜ ਕੁੱਕੜ ਦੇ ਬਾਂਗ ਦੇਣ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਂਗਾ॥੬੨॥
ਅਰ ਉਹ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭੁੱਬਾਂ ਮਾਰਕੇ ਰੋਇਆ॥ ॥੬੩॥ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮ-
ਨੁੱਖਾਂ ਨੈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸੋ ਉਹ ਨੂੰ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਰਨ ਲੱਗੇ॥੬੪॥ ਅ-
ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜੋ ਅਗੰਮ ਗਿ-
ਆਨ ਨਾਲ ਦੱਸ ਭਈ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹ ਨੈ ਮਾਰਿਆ॥੬੫॥ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਕੁਫਰ ਬਕਦਿਆਂ ਹੋਰ
ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਖੀਆਂ॥ ॥੬੬॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਦਿ-
ਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬੁਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਅਰਥਾਤ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਅਰ ਗ੍ਰੰਥੀ ਕੱ-
ਠੇ ਹੋਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਾ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਜੇ ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ॥
੬੭॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤੀਤ ਕਦੇ ਨਾ ਕਰੋਗੇ॥੬੮॥
ਅਰ ਜੇ ਮੈਂ ਕੁਛ ਪੁੱਛਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉੱਤਰ ਕਦੇ ਨਾ ਦੇਓਗੇ॥੬੯॥ ਪਰ ਏਦੋਂ ਅੱਗੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁ-
ੜ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਕਤਿ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਊਗਾ॥੭੦॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਆ-
ਖਿਆ ਭਲਾ ਫੇਰ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁੜ ਹੈਂ। ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋ ਮੈਂ ਉਹੋ ਹਾਂ॥੭੧॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਉਗਾਹੀ ਦੀ ਹੋਰ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸਾਂ ਆਪ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ॥

੨੩ਕਾਂਡ॥

ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਭਾ ਉੱਠਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪਿਲਾਤੁਸ ਦੇ ਕੋਲ ਲੈ ਗਈ॥੧॥ ਅਤੇ ਓਹ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੋਸ ਲਾਉਣ ਲੱਗੇ ਭਈ ਅਸਾਂ ਇਹ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਕੋਮ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਂਦਿਆਂ ਅਤੇ ਕੈਸਰ ਨੂੰ ਮਾਮਲਾ ਦੇਣ ਥੋਂ ਮਨੇ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਪਾਤਸਾਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਡਿੱਠਾ॥੨॥ ਅਰ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਭਲਾ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਤੂੰ ਹੈਂ। ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ॥੪॥ ਅਤੇ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਭੀੜ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋਸ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ॥੫॥ ਪਰ ਓਹ ਹੋਰ ਬੀ ਜੋਰ ਲਾਕੇ ਬੋਲੇ ਉਹ ਗਲੀਲ ਥੋਂ ਲੈਕੇ ਐਥੋਂ ਤੋੜੀ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ॥੬॥ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਭਈ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਗਲੀਲੀ ਹੈ॥੭॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੈ ਮਲੂਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਅਲਾਕੇ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਕੋਲ ਜਿਹੜਾ ਆਪ ਉਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਘੱਲਿਆ॥ ॥੮॥ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਵਡਾ ਅਨੰਦ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਚਿਰੋਕਣਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਓਨ ਉਸ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਸ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਕੋਈ ਕਰਾਮਾਤ ਵੇਖੇ॥੯॥ ਅਰ

ਉਸ ਨੈ ਉਸ ਥੋਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪੁੱਛੀਆਂ ਪਰ ਓਨ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਾ ਬੀ ਜੁਵਾਬ ਨਾ ਦਿੱਤਾ
॥੧੦॥ ਅਤੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਰੱਬੀਆਂ ਨੈ ਖਲੋਕੇ ਵਡੇ ਜੋਸ ਨਾਲ਼ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੋਸ ਲਾ-
ਇਆ ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨਾਲ਼ ਰਲ਼ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਬੇਪਤ ਕੀਤਾ ਅ-
ਤੇ ਠੱਠਾ ਮਾਰਿਆ ਅਰ ਭੜਕੀਲੀ ਪੁਸਾਕ ਪਹਿਨਾਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪਿਲਾਤੁਸ ਦੇ ਕੋਲ ਮੋੜ ਭੇਜਿਆ
॥੧੨॥ ਅਰ ਉੱਸੇ ਦਿਨ ਹੇਰੋਦੇਸ ਅਰ ਪਿਲਾਤੁਸ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਮਿਤ੍ਰ ਬਣ ਗਏ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੈਰ ਸੀ॥ ॥੧੩॥ ਅਰ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਸਰ-
ਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੱਠੇ ਬੁਲਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ॥੧੪॥ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ
ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲ਼ਾ ਠਰਾਕੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲਿਆਏ ਅਰ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੁੱਛ ਗਿੱਛ
ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਤੁਸਾਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਾਲਸ ਕਰੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਬਤ ਇਸ
ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋਸ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਨਾ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੈ ਕਿੰਉਕਿ ਓਨ ਉਸ ਨੂੰ
ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮੋੜ ਭੇਜਿਆ ਅਰ ਵੇਖੋ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਕਤਲ ਦੇ ਲਾਇਕ ਕੋਈ ਔਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੋ-
ਇਆ ॥੧੬॥ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਕੇ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ ॥੧੮॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ-
ਭਨਾਂ ਰਲ਼ਕੇ ਡੰਡ ਪਾਈ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮਾਰ ਦਿਹ ਇਸ ਨੂੰ ਅਰ ਬਰੱਬਾਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵ-
ਸਤੇ ਛੱਡ ਦਿਹ ॥੧੯॥ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪਸਾਦ ਦੇ ਸਬੱਬ ਜੋ ਸਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖੂ-
ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ ॥੨੦॥ ਤਾਂ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉ ਜੋ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ॥ ੨੧॥ ਪਰ ਓਹ ਹੋਰ ਬੀ ਸੰਘ ਪਾੜਕੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਉਹ
ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਚੜਾ ਦਿਹ ਸਲੀਬ ਚੜਾ ਦਿਹ॥ ੨੨॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਕਿਉਂ ਇਸ ਨੈ ਕੀ ਬੁਰਿਆਈ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਦੇ ਲਾਇਕ ਕੋਈ ਦੋਸ ਨਹੀਂ ਵੇ-
ਖਿਆ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਕੇ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ॥ ੨੩॥ ਪਰ ਓਹ ਉੱਚਾ ਰੌਲਾ
ਪਾਕੇ ਉਹ ਦੇ ਗਲ਼ ਪੈ ਗਏ ਅਤੇ ਇਹੋ ਮੰਗਦੇ ਰਹੇ ਜੋ ਉਹ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅ-
ਤੇ ਉਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਵਾਜਾਂ ਪਰਬਲ ਪੈ ਗਈਆਂ॥ ੨੪॥ ਅਰ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜੋ
ਉਨਾਂ ਦੀ ਅਰਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ॥ ੨੫॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਪਸਾਦ ਅਰ ਖੂਨ ਦੇ ਕਾਰ-
ਨ ਕੈਦ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਹ ਨੂੰ ਓਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਨਾਂ ਦੀ ਮਰਜੀ ਉੱਤੇ
ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ॥ ॥ ੨੬॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਸਮਊਨ ਇੱਕ ਕੁਰੇ-
ਨੀ ਮਨੁੱਖ ਪਿੰਡੋਂ ਆਉਂਦੇ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਲੀਬ ਧਰੀ ਭਈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਗਰ ਲੈ ਚੱਲੇ॥
॥ ੨੭॥ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵਡੀ ਭੀੜ ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਈ ਨਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ
ਤੀਮੀਆਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਪਿੱਟਦੀਆਂ ਅਤੇ ਰੋਂਦੀਆਂ ਸੀਆਂ॥ ੨੮॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਉ-
ਨਾਂ ਦੀ ਵਲ ਪਿੱਛਾਂ ਭੌਂਕੇ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਦੀਓ ਧੀਓ ਮੇ ਨੂੰ ਨਾ ਰੋਵੋ ਬਲਕ ਆਪ
ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਵੋ॥ ੨੯॥ ਕਿਉਂਕਿ ਵੇਖੋ ਓਹ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨਾਂ
ਵਿੱਚ ਆਖਣਗੇ ਭਈ ਧੰਨ ਹਨ ਬਾਂਝਾਂ ਅਤੇ ਓਹ ਕੁੱਖਾਂ ਜਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਜਣਿਆ ਅਤੇ ਓਹ ਮੁੰ-

ਮੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁੱਧ ਨਹੀਂ ਚੁੰਘਾਇਆ॥੩੦॥ ਤਦ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਣਗੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਡਿਗ ਪਓ ਅਤੇ ਟਿੱਬਿਆਂ ਨੂੰ ਭਈ ਸਾਨੂੰ ਲੁਕਾ ਲਓ॥੩੧॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂ ਹਰੇ ਰੁੱਖ ਨਾਲ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੁੱਕੇ ਨਾਲ ਕੀ ਨਾ ਹੋਊਗਾ॥ ॥੩੨॥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ਜੋ ਬੁ-ਰਿਆਰ ਸਨ ਉਹ ਦੇ ਸੰਗ ਮਾਰਨ ਨੂੰ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ॥ ॥੩੩॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਥਉਂ ਪਹੁੰਚੇ ਜੋ ਕਲਵਰੀ ਕਹਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਓਥੇ ਸਲੀਬ ਪੁਰ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁਰਿ-ਆਰਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ਇੱਕ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਦੂਆ ਖੱਬੇ॥੩੪॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾ-ਫ ਕਰ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਭਈ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਵੰਡ ਕੇ ਗੁਣੇ ਪਾ-ਏ॥੩੫॥ ਅਰ ਲੋਕ ਖਲੋਤੇ ਤੇ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਬੀ ਮਖੌਲ ਨਾਲ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਭਈ ਇਹ ਨੈ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇ-ਆ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਵੇ॥੩੬॥ ਅਰ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੈ ਬੀ ਉਸ ਨਾਲ ਠੱਠਾ ਕੀ-ਤਾ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਆਣ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਸਿਰਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ॥੩੭॥ ਜੇ ਤੂੰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲੈ॥੩੮॥ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਉਤਾਹਾਂ ਇਹ ਲਿਖਤ ਬੀ ਲਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਹੈ॥ ॥੩੯॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁਰਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਹੜ੍ਹੇ ਟੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ ਇੱਕ ਨੈ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਹਣਾ ਮਾਰਿਆ ਕਿ ਭਲਾ ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਨਹੀਂ ਹੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਬੀ ਬਚਾ॥੪੦॥ ਪਰ ਦੂਏ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਝਿੜਕ ਕੇ ਆ-

ਖਿਆ ਕੀ ਤੂੰ ਆਪ ਇਜੇ ਕਸਟ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦਾ॥੪੧॥
ਅਰ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਨਿਆਉਂ ਨਾਲ਼ ਕਿਉ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਰਨੀ ਦਾ ਫਲ ਭੋਗਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਉ-
ਹ ਨੈ ਕੋਈ ਔਗੁਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ॥੪੨॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੈ ਆਖਿਆ ਹੇ ਯਿਸੂ ਜਾਂ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾ-
ਜ ਵਿੱਚ ਆਵੇਂ ਤਾਂ ਮੈ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰੀਂ॥੪੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ
ਹਾਂ ਭਈ ਅੱਜ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਫਿਰਦੌਸ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਂਗਾ॥ ॥੪੪॥ ਅਤੇ ਹੁਣ ਦੋ ਕੁ
ਪਹਿਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਰ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤੀਏ ਪਹਿਰ ਤੀਕੁਰ ਅਨੇਰਾ ਰਿਹਾ॥੪੫॥ ਅ-
ਤੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਜੋਤ ਮੰਦ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪੜਦਾ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਪਾਟ ਗਿਆ॥੪੬॥ ਅ-
ਰ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ਼ ਚਿੱਲਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇ ਪਿਤਾ ਮੈਂ ਆਪਣਾ
ਆਤਮਾ ਤੇਰੇ ਹੱਥੀਂ ਸੌਂਪਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਸਾਹ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ॥੪੭॥ ਅਤੇ ਸੂਬੇਦਾਰ
ਨੈ ਇਹ ਵਿਥਿਆ ਵੇਖਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ ਸੱਚੀ ਮੁੱਚੀ ਇ-
ਹ ਧਰਮੀ ਪੁਰਖ ਸੀ॥੪੮॥ ਅਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਜੇਹੜੇ ਇਹ ਹਵਾਲ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਕੱਠੇ ਆਏ ਸਨ
ਇਹ ਸਾਰੀ ਵਾਰਤਾ ਵੇਖਕੇ ਹਿੱਕਾਂ ਪਿੱਟਦੇ ਮੁੜੇ॥੪੯॥ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਰਬੱਤ ਜਾਣੂ ਪਛਾਣੂ
ਅਤੇ ਓਹ ਤੀਮੀਆਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗਲੀਲ ਤੋਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਆਈਆਂ ਸੀਆਂ ਦੂਰੋਂ ਖਲੋਕੇ ਇ-
ਹ ਹਾਲ ਵੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ॥ ॥੫੦॥ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਯੂਸੁਫ ਨਾਉਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਜੋ
ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਰ ਭਲਾ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਲੋਕ ਸੀ॥੫੧॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਅਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਲਿਆ ਸੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਨਗਰ ਅਰਿਮਥੈਆ ਦਾ ਸੀ ਅਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰ
ਜ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਹੈਸੀ॥ ੫੨॥ ਉਹ ਨੈ ਪਿਲਾਤੁਸ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਜਾਕੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਲੋਥ ਮੰਗੀ॥
੫੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਤਾਰਿਆ ਅਤੇ ਮਹੀਨ ਕੱਪੜੇ ਵਿੱਚ ਵਲੇਟਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਬਰ ਦੇ
ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਜਿਹੜੀ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚ ਖੋਦੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਿਆ॥ ੫੪
॥ ਅਰ ਉਹ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬਤ ਦਾ ਦਿਨ ਨੇੜੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ॥ ੫੫॥ ਅ-
ਤੇ ਓਹ ਤੀਮੀਆਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗਲੀਲ ਥੋਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਆਈਆਂ ਸੀਆਂ ਉਨਾਂ ਬੀ ਮਗਰ
ਮਗਰ ਜਾਕੇ ਕਬਰ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਨਾਲ਼ੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਦੀ ਲੋਥ ਕਿੱਕੁਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ॥
੫੬॥ ਤਦ ਉਨੑਾਂ ਮੁੜਕੇ ਸੁਗੰਧਾਂ ਅਤੇ ਅਤਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ॥ ਅਤੇ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਨੑਾਂ ਨੈ ਹੁ-
ਕਮ ਮੂਜਬ ਅਰਾਮ ਕਰਿਆ॥

੨੪ ਕਾਂਡ॥ ਪਰ ਹਫਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਅਮਰਤ ਵੇਲੇ ਓਹ ਉਨਾਂ ਸੁਗੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੀ-
ਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀਆਂ ਲੈਕੇ ਕਬਰ ਪੁਰ ਆਈਆਂ॥ ੨॥ ਅਤੇ ਉ-
ਨਾਂ ਨੈ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਕਬਰੋਂ ਲਾਂਭੇ ਰਿੜ੍ਹਿਆ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਡਿੱਠਾ॥ ੩॥ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਭੁ
ਯਿਸੂ ਦੀ ਲੋਥ ਨਾ ਪਾਈ॥ ੪॥ ਅਰ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਓਹ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਬਧਾ ਵਿੱਚ
ਪਈਆਂ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਦੋ ਪੁਰਸ ਚਮਕੀਲੀ ਪੁਸਾਕ ਪਹਿਨੀ ਉਨੑਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆ ਖਲੋਤੇ॥ ੫॥ ਅਰ
ਜਾਂ ਓਹ ਡਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਜਮੀਨ ਦੀ ਵਲ ਝੁਕਾਉਂਦੀਆਂ ਸੀਆਂ ਤਾਂ ਉਨੑਾਂ ਤਿਨ੍ਹ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਨੂੰ ਮੋਇਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਭਾਲਦੀਆਂ ਹੋ ॥੬॥ ਉਹ ਐੱਥੇ ਹੈ
ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ। ਚੇਤੇ ਕਰੋ ਕਿ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਕਿੱਕੁਰ
ਕਿਹਾ ਸੀ ॥੭॥ ਭਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਫੜਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਸਲੀ-
ਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਰ ਤੀਏ ਦਿਨ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ ॥੮॥ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਆਈਆਂ ॥੯॥ ਅਤੇ ਕਬਰ ਥੋਂ ਮੁੜਕੇ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਿ-
ਆਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀਆਂ ॥੧੦॥ ਜੋ ਮਰਿਯਮ ਮਗਦਲੀਨੀ ਅਤੇ ਯੋਅੰ-
ਨਾ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਮਾਂ ਮਰਿਯਮ ਸੀਆਂ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਤੀਮੀਆਂ ਨੇ ਰਸੂ-
ਲਾਂ ਨੂੰ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਏਹ ਬਾਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਜੇਹੀਆਂ ਮਲੂਮ
ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹੀਂ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੱਤ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ॥੧੨॥ ਪਰ ਪਤਰਸ ਉੱਠਕੇ ਕਬਰ ਵੱ-
ਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਝੁਕਕੇ ਨਿਰੇ ਓਹ ਕੱਪੜੇ ਡਿੱਠੇ ਅਰ ਇਸ ਵਾਰਤਾ ਪੁਰ ਅਚਰਜ ਕਰਦਾ
ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ॥ ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਓਸੇ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਜਣੇ ਇੰਮਊਸ ਨਾਉਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਜਿਹੜਾ ਯਰੂਸਲੀਮ ਥੋਂ ਪੰਜ ਕੋਹ ਬ-
ਣ ਹੋਊ ॥੧੪॥ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਬਾਬਤ ਜੋ ਬੀਤੀਆਂ ਸੀਆਂ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਬਾ-
ਤ ਕਰਦੇ ਸਨ ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਓਹ ਗੱਲ ਬਾਤ ਅਰ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਸਨ
ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਆਪ ਨੇੜੇ ਆਣਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ ॥੧੬॥ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪੜਦਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪੈ ਗਿਆ ਭਈ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਆਣਨ ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤੁ-
ਰੇ ਜਾਂਦੇ ਏਹ ਕੀ ਗੱਲਾਂ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਓਹ ਉਦਾਸ ਹੋ ਖਲੋ ਗਏ ॥੧੮॥ ਤਦ
ਕਲਿਉਪਸ ਨਾਉਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਆ ਤੂੰਏਂ ਕੱਲਾ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਓ-
ਪਰਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਅੱਜ ਕੱਲ ਜੇਹੜੀਆਂ ਵਾਰਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬੀਤੀਆਂ ਹਨ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ॥
੧੯॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕੇਹੜੀਆਂ ਵਾਰਤਾਂ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਯਿਸੂ ਨ-
ਸਰੀ ਦੀ ਬਾਬਤ ਜਿਹੜਾ ਪਿਕੰਬਰ ਅਰ ਨਾਲੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਰ-
ਨੀ ਅਤੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ॥੨੦॥ ਅਰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ
ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦੇ ਲਈ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ
॥੨੧॥ ਪਰ ਸਾ ਨੂੰ ਇਹ ਆਸ ਸੀ ਭਈ ਇਹ ਉਹੋ ਹੈ ਜੋ ਇਸਰਾਈਲ ਦਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕਰੂ
। ਅਰ ਇਨ੍ਹਾ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਥੋਂ ਬਾਝ ਐਸ ਮਾਜਰੇ ਬੀਤੇ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੀਆ ਦਿਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ
॥੨੨॥ ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਤੀਮੀਆਂ ਨੈ ਬੀ ਸਾ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਕਿ ਓਹ
ਤੜਕੇ ਕਬਰ ਪੁਰ ਗਈਆਂ ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਦੀ ਲੋਥ ਨਾ ਪਾਈ ਤਾਂ ਇਹ ਆਖ-
ਦੀਆਂ ਆਈਆਂ ਜੋ ਸਾ ਨੂੰ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਦਰਸਣ ਬੀ ਹੋਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਭਈ ਉ-
ਹ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ॥੨੪॥ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਕੁ ਕਬਰ ਉੱਤੇ ਗਏ ਅਰ ਜਿ-
ਹੋ ਜਿਹਾ ਤੀਮੀਆਂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਤਿਹੋ ਜਿਹਾ ਪਾਇਆ ਪਰ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਡਿੱਠਾ ॥੨੫॥ ਅਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਬੇਸਮਝੋ ਅਰ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦਿਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਬਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰ-
ਤੀਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲਿਓ॥੨੬॥ ਕਿਆ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਨਾ ਸੀ ਜੋ ਏਹ ਕਸਟ ਭੋਗ-
ਕੇ ਆਪਣੇ ਤੇਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰੇ॥੨੭॥ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਅਰ ਸਭਨਾਂ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਥੋਂ ਲਾਕੇ
ਉਸ ਨੈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸਿਆ ਜੇਹੜੀਆਂ ਸਭਨਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ
ਉਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੀਆਂ॥੨੮॥ ਅਤੇ ਉਹ ਪਿੰਡ ਨੇੜੇ ਆਇਆ
ਜਿੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਨੂੰ ਕੀਤਾ॥੨੯॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਟਕ
ਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹੁ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸੰਝ ਪੈ ਗਈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਦਿਨ ਲਹਿ ਚੱਲਿਅ
ਹੈ। ਅਰ ਉਹ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਟਿਕਣ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਗਿਆ॥੩੦॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜ
ਉਹ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਣ ਨੂੰ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਰੋਟੀ ਲੈਕੇ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਤੋ-
ੜਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਫੜਾਈ॥੩੧॥ ਤਦ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰ ਖੁਲ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਆਣ
ਲਿਆ ਅਰ ਉਹ ਉਨਾਂ ਥੋਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ॥੩੨॥ ਅਤੇ ਓਹ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲੱ-
ਗੇ ਭਈ ਜਾਂ ਉਹ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਅ-
ਰਥ ਖੋਲਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕੀ ਸਾਡਾ ਦਿਲ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਪਦਾ॥੩੩॥ ਅਤੇ ਓਹ ਉੱਸੇ
ਘੜੀ ਉੱਠਕੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਮੁੜੇ ਅਤੇ ਗਿਆਰਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਅਰ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱ-
ਠੇ ਪਾਇਆ॥੩੪॥ ਜੇਹੜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੱਚੀ ਮੁੱਚੀ ਉੱਠਿਆ ਅਰ ਸਮਊਨ ਨੂੰ ਦਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖਾਈ ਦਿੱਤਾ॥੩੫॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਭਈ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੁਛ ਹੋਇਆ ਅ-
ਤੇ ਰੋਟੀ ਤੋੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿੱਕੁਰ ਸਿਆਤਾ॥ ॥੩੬॥ ਓਹ ਅਜੇ ਏਹ
ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੀ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆ ਖਲੋਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਮ॥੩੭॥ ਪਰ ਓਹ ਬਿਆਕੁਲ ਹੋਕੇ ਡਰ ਗਏ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝੇ ਭਈ ਅਸੀਂ
ਭੂਤ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ॥੩੮॥ ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਕਾਹ ਨੂੰ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅ-
ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾਂ ਕਿਉਂ ਉਪਜੀਆਂ ਹਨ॥੩੯॥ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਅਰ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਵੇਖੋ
ਜੋ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਟੋਹੋ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਕਿਉਂਕਿ ਭੂਤ ਦੇ ਮਾਸ ਅਰ ਹੱਡ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜੇਹੇ ਕੁ ਮੇਰੇ
ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹੋ॥੪੦॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪੈਰ ਵਿਖਾਲੇ॥੪੧॥ ਅ-
ਤੇ ਓਹ ਖੁਸੀ ਦੇ ਮਾਰੇ ਅਜੇ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਨੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਐਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਛ ਭੋਜਨ ਹੈ॥੪੨॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁੰਨੀ
ਮੱਛੀ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਦਿੱਤਾ॥੪੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਲੈਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖਾਲਿਆ॥

॥੪੪॥ ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਏਹ ਮੇਰੀਆਂ ਓਹੋ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ
ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖੀਆਂ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਜਰੂਰ
ਹੈ ਜੋ ਮੂਸਾ ਦੀ ਤੌਰੇਤ ਅਤੇ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੇ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਜਬੂਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਬਾਬਤ ਲਿ-
ਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ॥੪੫॥ ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਪੁਸਤਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਝਲੈਣ॥੪੬॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਐਉਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੁੱਖ ਝੱਲੂ
ਅਰ ਤੀਏ ਦਿਨ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਫੇਰ ਜੀਉੱਠੂ॥੪੭॥ ਅਤੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਥੋਂ ਲਾਕੇ ਸ
ਰੀਆਂ ਕੋਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਤੋਬਾ ਅਰ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫੀ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾ-
ਊ॥੪੮॥ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਸਾਖੀ ਹੋਂ॥੪੯॥ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਰ
ਰ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਘੱਲਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਤੁਸੀਂ ਉੱਪਰੋਂ ਸਕਤਿ ਨਾ ਪਾਓਂ ਸਹਿਰ ਵਿੱ-
ਚ ਰਹੋ॥ ॥੫੦॥ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਬੈਤਅਨੀਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ
ਲੈ ਗਿਆ ਅਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉਠਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ॥੫੧॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇ-
ਆ ਕਿ ਜਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋਇਆ ਅਰ ਅ-
ਕਾਸ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ॥੫੨॥ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਕੇ ਵਡੀ ਖੁਸੀ ਨਾ-
ਲ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਮੁੜੇ॥੫੩॥ ਅਰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਨਿੱਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ-
ਦੇ ਰਹੇ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਜੀਲ ਵਿੱਚੋਂ
ਯੂਹੱਨਾ ਦਾ ਉਚਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ST. JOHN.

(GURUMUKKI.)

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਯੂਹੱਨਾ ਦਾ

ਉਚਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਗਲਸਮਾਚਾਰ॥

੧ਕਾਂਡ॥ ਆਦ ਵਿੱਚ ਸਬਦ ਸੀ ਅਰ ਸਬਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬਦ ਪਰਮੇ-
ਸੁਰ ਸੀ॥੨॥ ਇਹੋ ਆਦ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੰਗ ਸੀ॥੩॥ ਸਭੋ ਕੁਛ ਉਸ ਥੋਂ ਰ-
ਚਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਸਤੁ ਬੀ ਉਸ ਥੋਂ ਬਿਨਾ ਨਹੀਂ ਰਚੀ ਗਈ॥੪॥ ਉਸ
ਵਿੱਚ ਜੀਉਣ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜੀਉਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਚਾਨਣ ਸੀ॥੫॥ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਨਣ ਅਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱ-
ਚ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਨ੍ਹੇਰੇ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਤਾ॥੬॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਲੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਮ-
ਨੁੱਖ ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ॥੭॥ ਇਹ ਸਾਖੀ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਭਈ ਚਾਨਣ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦੇਵੇ
ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਉਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ॥੮॥ ਆਪ ਉਹ ਚਾਨਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਚਾਨ-
ਣ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦੇਣ ਆਇਆ ਸੀ॥੯॥ ਸੱਚਾ ਚਾਨਣ ਜਿਹੜਾ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਜਾਲਾ ਕਰਦ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣਵਾਲਾ ਸੀ ॥੧੦॥ ਉਹ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਜਗਤ ਉਸਥੋਂ ਰਚਿ-
ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਗਤ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਪਛਾਤਾ ॥੧੧॥ ਉਹ ਆਪਣਿਆਂ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਰ
ਜੇਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਨ ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ॥੧੨॥ ਪਰ ਜਿਤਨਿਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਮੰਨ
ਲਿਆ ਉਸ ਨੈ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਕਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਅਰਥਾਤ ਓਹ ਜਿਨਾਂ
ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ॥੧੩॥ ਜੋ ਨਾ ਲਹੂ ਥੋਂ ਨਾ ਸਰੀਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਥੋਂ ਨਾ ਪੁਰਖ
ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਥੋਂ ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਥੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਸਬਦ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ
ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਕੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਉਹ ਦਾ ਤੇ-
ਜ ਪਿਤਾ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਦੇ ਤੇਜ ਵਰਗਾ ਡਿੱਠਾ ॥੧੫॥ ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪੁ-
ਕਾਰਕੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਇਹ ਉਹੋ ਹੈ ਜਿਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਗਰੋਂ ਆਉਣਵਾਲਾ ਹੈ ਸੋ
ਮੈਥੋਂ ਵਡਾ ਬਣਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ॥੧੬॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸ
ਸਭਨਾਂ ਨੈ ਪਾਇਆ ਸਗੋਂ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਿਰਪਾ ॥੧੭॥ ਕਿਉਂਕਿ ਤੌਰੇਤ ਮੂਸਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ
ਗਈ ਸੀ। ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਥੋਂ ਪਹੁੰਚੀ ॥੧੮॥ ਕਿਸੇ ਨੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਕਦੇ
ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜਿਹੜਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਸੇ ਨੈ ਦੱਸਿਆ ॥
॥੧੯॥ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਇਹ ਸਾਖੀ ਹੈ ਜਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਯਰੂਸਲੀਮ ਥੋਂ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਲੇ-
ਵੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਘੱਲਿਆ ਭਈ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛਣ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ॥੨੦॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਮੰਨ ਲਿਆ
ਅਤੇ ਮੁੱਕਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ॥੨੧॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱ-

ਛਿਆ ਫੇਰ ਕੀ ਤੂੰ ਇਲੀਆਸ ਹੈਂ। ਤਾਂ ਉਹ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਭਲਾ ਤੂੰ ਉਹ ਪਿਕੰਬਰ ਹੈਂ। ਤਾਂ ਉਹ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਨਹੀਂ॥ ੨੨॥ ਉਪਰੰਦ ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਫੇਰ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭੇਜਣਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇਇਯੇ। ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਬਤ ਕੀ ਆਖਨਾ ਹੈਂ॥ ੨੩॥ ਉਹ ਨੈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਸ ਪਰਕਾਰ ਯਸਾਯਾ ਪਿਕੰਬਰ ਨੈ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਕਾ ਦੇਣ-ਵਾਲ੍ਹੇ ਦੀ ਅਵਾਜ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਰਸਤਾ ਸਿੱਧਾ ਕਰੋ॥ ੨੪॥ ਅਤੇ ਓਹ ਫਰੀਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਸਨ॥ ੨੫॥ ਫੇਰ ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇ ਤੂੰ ਨਾ ਮਸੀਹ ਹੈਂ ਨਾ ਇਲੀਆਸ ਨਾ ਉਹ ਪਿਕੰਬਰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਤੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਕਾਹ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ॥ ੨੬॥ ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਲ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਖਲੋਤਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦੇ॥ ੨੭॥ ਉਹੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਗਰੋਂ ਆਉਣਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਹ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਦਾ ਤਸਮਾ ਮੈਂ ਖੋਲ੍ਹਣੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ॥ ੨੮॥ ਇਹ ਵਿਥਿਆ ਯਰਦਨ ਦੇ ਪਾਰ ਬੈਤਅਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਜਿੱਥੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ॥ ॥੨੯॥ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਲ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖ-ਕੇ ਉਸ ਨੈ ਆਖਿਆ ਵੇਖੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਲੇਲ੍ਹਾ ਜਿਹੜਾ ਜਗਤ ਦਾ ਪਾਪ ਚੁੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥੩੦॥ ਇਹ ਉਹੋ ਹੈ ਜਿਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਗਰੋਂ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈ ਥੋਂ ਵਡਾ ਬਣਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈ ਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ॥ ੩੧॥ ਅਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾ-ਣਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੈਂ ਜਲ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਇਸ ਲਈ ਦਿੰਦਾ ਆਇਆ ਭਈ ਉਹ ਇਸ-ਰਾਈਲ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਹੋਵੇ॥ ੩੨॥ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ ਇਹ ਸਾਖੀ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਾਨੂੰ ਕਬੂਤਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਅਕਾਸੋਂ ਉੱਤਰਦਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਪੁਰ ਠਹਿਰਿਆ॥੩੩
ਅਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜਿਹ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਜਲ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਲਈ ਘੱ-
ਲਿਆ ਉਸੇ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਪੁਰ ਠਹਿਰ-
ਦਾ ਵੇਖੇਂ ਇਹ ਉਹੋ ਹੈ ਜੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ॥੩੪॥ ਸੋ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਅ-
ਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਗਾ॥ ॥੩੫॥ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਯੂਹੱਨਾ ਫੇਰ
ਖੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਓਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਜਣੇ॥੩੬॥ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਤੁਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਵੇਖ-
ਕੇ ਕਿਹਾ ਵੇਖੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਲੇਲਾ॥੩੭॥ ਅਤੇ ਓਹ ਦੋਵੇਂ ਸਿੱਖ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਯਿਸੂ ਦੇ
ਮਗਰ ਤੁਰ ਪਏ॥੩੮॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਪਿਛਾਹਾਂ ਮੁੜਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਗਰ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਭਾਲਦੇ ਹੋਂ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰੱਬੀ (ਅਰਥਾਤ ਹੇ ਗੁਰੂ)
ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਟਿਕਦਾ ਹੈਂ॥੩੯॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਆਓ ਤਾਂ ਵੇਖੋਗੇ। ਸੋ ਓਹ ਗਏ ਅਰ ਜਿੱਥੇ
ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਉਹ ਦੇ ਸੰਗ ਰਹੇ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਵਾ ਤਿੰਨਕੁ ਪਹਿਰ ਦਿ-
ਨ ਗਿਆ ਸੀ॥੪੦॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਯੂਹੱਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਗਰ
ਹੋ ਤੁਰੇ ਇੱਕ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਦਾ ਭਾਈ ਅੰਦਰਿਯਾਸ ਸੀ॥੪੧॥ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਸਕੇ ਭਾਈ
ਸਮਊਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਲੱਭਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਾਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਖ੍ਰੀਸਟ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ
ਹੈ॥੪੨॥ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਲਿਆਇਆ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ
ਜੋ ਤੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਮਊਨ ਹੈਂ ਤੂੰ ਕੇਫਾਸ ਅਰਥਾਤ ਪਤਰਸ ਸਦਾਵੇਂਗਾ॥ ॥੪੩

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਯਿਸੂ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਜੋ ਉੱਥੋਂ ਨਿੱਕਲਕੇ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਫੈਲਬੂਸ ਨੂੰ ਲੱਭਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤੁਰ॥ ੪੪॥ ਅਤੇ ਫੈਲਬੂਸ ਬੈਤਸੈਦੇ ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅੰਦਰਿਯਾਸ ਅਰ ਪਤਰਸ ਦਾ ਨਗਰ ਹੈ॥ ੪੫॥ ਫੈਲਬੂਸ ਨੇ ਨਥਨਏਲ ਨੂੰ ਲੱਭਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਮੂਸਾ ਨੇ ਤੌਰੇਤ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਅਸਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਹੈ ਉਹ ਯੂਸੁਫ਼ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰਤ ਦਾ ਹੈ॥ ੪੬॥ ਤਾਂ ਨਥਨਏਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਨਾਸਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਉੱਤਮ ਵਸਤੁ ਨਿੱਕਲ ਸੱਕਦੀ ਹੈ। ਫੈਲਬੂਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਆ ਵੇਖ॥ ੪੭॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਨਥਨਏਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਲ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਕੇ ਉਹਦੀ ਬਾਬਤ ਆਖਿਆ ਵੇਖੋ ਸੱਚਾ ਇਸਰਾਈਲੀ ਜਿਹਦੇ ਵਿੱਚ ਛਲ ਨਹੀਂ ਹੈ॥ ੪੮॥ ਨਥਨਏਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਉਸ ਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਫੈਲਬੂਸ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਜਾਂ ਤੂੰ ਹੰਜੀਰ ਦੇ ਬਿਰਛ ਹੇਠ ਸੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਡਿੱਠਾ॥ ੪੯॥ ਨਥਨਏਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਤੂੰ ਇਸਰਾਈਲ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਹੈਂ॥ ੫੦॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਆ ਤੂੰ ਇਸ ਲਈ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੰਜੀਰ ਦੇ ਬਿਰਛ ਹੇਠ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਤੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖੇਂਗਾ॥ ੫੧॥ ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਅਕਾਸ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦੇ ਵੇਖੋਗੇ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੨ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਤੀਏ ਦਿਨ ਗਲੀਲ ਦੇ ਕਾਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਯਿਸੂ
ਦੀ ਮਾਂ ਉੱਥੇ ਸੀ॥੨॥ ਅਰ ਯਿਸੂ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਬੀ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਏ
ਗਏ॥੩॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਵੈਨ ਮੁੱਕ ਗਈ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨਾਂ ਕੋਲ ਵੈਨ ਨਾ
ਰਹੀ॥੪॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤ੍ਰੀਮਤ ਤੇਰਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਸਤਾ। ਮੇਰਾ
ਸਮਾ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ॥੫॥ ਉਹ ਦੀ ਮਾਂ ਨੈ ਟਹਿਲ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜੋ ਕੁ-
ਛ ਉਹ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਕਹੇ ਸੋ ਕਰੋ॥੬॥ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਰੀਤ ਅਨੁਸਾਰ ਪੱ-
ਥਰ ਦੇ ਛੇ ਮੱਟ ਉੱਥੇ ਧਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿਨ ਮਣ ਜਲ ਪੈਂਦਾ ਸੀ॥੭॥ ਯਿ-
ਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੱਟਾਂ ਵਿੱਚ ਜਲ ਭਰੋ। ਸੋ ਉਨਾਂ ਨੈ ਮੱਟ ਢੁਕਾ ਢੁਕ ਭਰ ਦਿੱਤੇ॥੮॥ ਫੇਰ
ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੁਣ ਕੱਢੋ ਅਤੇ ਸਭਾ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਓ। ਸੋ ਓਹ ਲੈ ਗ-
ਏ॥੯॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸਭਾ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਨੈ ਉਹ ਜਲ ਜਿਹੜਾ ਵੈਨ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਚੱਖਿਆ ਅ-
ਰ ਮਲੂਮ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਹੈ ਪਰ ਟਹਿਲੂਏ ਜਿਨਾਂ ਨੈ ਉਹ ਜਲ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਜਾਣਦੇ
ਸਨ ਤਾਂ ਸਭਾ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਨੈ ਲਾੜ੍ਹੇ ਨੂੰ ਸੱਦਕੇ॥੧੦॥ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਪ-
ਹਿਲਾਂ ਅੱਛੀ ਵੈਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਪੀ ਚੁੱਕੇ ਤਾਂ ਮਗਰੋਂ ਮਾੜ੍ਹੀ ਪਰ ਤੈਂ ਅੱਛੀ ਵੈਨ ਹੁਣ
ਤੀਕੁਰ ਰੱਖ ਛੱਡੀ ਹੈ॥੧੧॥ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਕਰਾਮਾਤ ਯਿਸੂ ਨੈ ਗਲੀਲ ਦੇ ਕਾਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿ-
ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਤੇਜ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀ-
ਤੀ॥ ॥੧੨॥ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਅਰ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਾਈ ਅਤੇ ਉਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੇ ਸਿੱਖ ਕਫਰਨਾਹੂਮ ਨੂੰ ਗਏ ਪਰ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਨਾ ਟਿਕੇ ॥ ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਯ-
ਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਸਾਹ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਨੇੜੇ ਸੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਗਿਆ ॥੧੪॥ ਅ-
ਰ ਉਸ ਨੈ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡੰਗਰਾਂ ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਕਬੂਤਰਾਂ ਦੇ ਵੇਚਣਵਾਲਿਆਂ ਅਰ ਸਰਾ-
ਫਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠੇ ਵੇਖਿਆ ॥੧੫॥ ਉਪਰੰਦ ਉਸ ਨੈ ਰੱਸੀ ਦਾ ਕੋਰੜਾ ਬਣਾਕੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਦਰੋਂ ਬਾ-
ਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਨਾਲੇ ਭੇਡਾਂ ਨਾਲੇ ਡੰਗਰ ਅਤੇ ਸਰਾਫਾਂ ਦੀ ਰੋਕੜ ਖਿੰਡਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਤਖਤ-
ਪੋਸ਼ ਉਲਟਾ ਸੁੱਟੇ॥੧੬॥ ਅਰ ਕਬੂਤਰ ਵੇਚਣਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜਾਂ ਨੂੰ ਐਥੋਂ ਲੈ
ਜਾਓ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਬੁਪਾਰ ਦੀ ਮੰਡੀ ਨਾ ਬਣਾਓ ॥੧੭॥ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚੇ-
ਤੇ ਆਇਆ ਜੋ ਇਉਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੇ ਘਰ ਦੀ ਗੈਰਤ ਮੈਨੂੰ ਖਾ ਜਾਊਗੀ ॥
੧੮॥ ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਕਿਹੜੀ ਨਿਸਾਨੀ ਅਸਾਨੂੰ ਵਿਖਾ-
ਲੁਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ॥੧੯॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਢਾਹ
ਸਿੱਟੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ॥੨੦॥ ਤਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਕਿਹ
ਛਿਤਾਹਲੀਆਂ ਵਰਿਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਦਰ ਬਣਿਆ ਸੀ ਫੇਰ ਕੀ ਤੂੰ ਇਹ ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱ-
ਚ ਖੜਾ ਕਰੇਂਗਾ ॥੨੧॥ ਪਰ ਉਹ ਨੈ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਸੀ ॥੨੨॥ ਸੋ
ਜਾਂ ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਆਇਆ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਇਹ
ਆਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਬਚਨ ਦੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਪਰਤੀਤ
ਕੀਤੀ ॥ ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਪਸਾਹ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਵੇਲੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੀਆਂ ਉਸ ਨੈ ਵਿਖਾਈਆਂ ਸੀਆਂ ਵੇਖਕੇ ਉਹ
ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਇ-
ਸਲਈ ਜੋ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ॥ ੨੫ ॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੀ
ਬਾਬਤ ਕੋਈ ਸਾਖੀ ਦੇਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਭਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਹੈ ॥

੩ ਕਾਂਡ ॥ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਨਾਉਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ
ਸਰਦਾਰ ਸੀ ॥ ੨ ॥ ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿ-
ਆ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂਗੇ ਜੋ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਹੋਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਲੋਂ ਆਇਆ ਹੈਂ ਕਿਉਂ-
ਕਿ ਏਹ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਤੂੰ ਵਿਖਾਲਦਾ ਹੈਂ ਕੋਈ ਬੀ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾ ਸੱਕਦਾ ਜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਹ
ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇ ॥ ੩ ॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਮ-
ਨੁੱਖ ਜੇਕਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਜਨਮ ਨਾ ਧਾਰੇ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸੱਕਦਾ ॥ ੪ ॥ ਨਿ-
ਕੁਦੇਮੁਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਬੁੱਢਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿਸ ਪਰਕਾਰ ਜਨਮ ਧਾਰ
ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਦੂਈ ਵਾਰ ਜਾਵੇ ਅਤੇ
ਜਨਮ ਧਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ
ਜੇਕਰ ਜਲ ਅਰ ਆਤਮਾ ਥੋਂ ਨਾ ਜਨਮੇ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੜ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ ॥
੬ ॥ ਜਿਹੜਾ ਸਰੀਰ ਥੋਂ ਜਨਮਿਆ ਉਹ ਸਰੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਆਤਮਾ ਥੋਂ ਜਨਮਿਆ ਉ-
ਹ ਆਤਮਾ ਹੈ ॥ ੭ ॥ ਅਚਰਜ ਨਾ ਮੰਨੀਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਜਨਮ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਧਾਰਨਾ ਜਰੂਰ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਪੌਣ ਜਿੱਧਰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਵਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਹਦੀ ਅਵਾਜ ਸੁਣ-
ਦਾ ਹੈਂ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਉਹ ਕਿੱਧਰੋਂ ਆਈ ਅਤੇ ਕਿੱਧਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਰਕੋਈ
ਜੋ ਆਤਮਾ ਥੋਂ ਜਨਮਿਆ ਸੋ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ॥ ੯ ॥ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਏ-
ਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿੱਕੁਰ ਹੋ ਸੱਕਦੀਆਂ ਹਨ ॥ ੧੦ ॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਆ ਤੂੰ ਇਸ-
ਰਾਈਲੀਆਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਹੋਕੇ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਨ
ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਸੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਅਸਾਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਉਸੇ
ਦੀ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਸਾਖੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ॥ ੧੨ ॥ ਜਦ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰੀ
ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਕੀਤੀ ਫੇਰ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੁਰਗੀ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ
ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਬਿਧ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋਗੇ ॥ ੧੩ ॥ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਪਰ ਉਹ ਜਿ-
ਹੜਾ ਸੁਰਗ ਥੋਂ ਉੱਤਰਿਆ ਅਰਥਾਤ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਅਤੇ ਜਿਸ
ਤਰਾਂ ਮੂਸਾ ਨੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਸੱਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਥੀ ਉੱ-
ਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ॥ ੧੫ ॥ ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਜੋ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਪ੍ਰਾਪ-
ਤ ਕਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣ
ਇਕਲੌਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦਾ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਸ-
ਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਪਾਵੇ ॥ ੧੭ ॥ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਇਸਲਈ ਨਹੀਂ
ਘੱਲਿਆ ਜੋ ਉਹ ਜਗਤ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਠਰਾਵੇ ਸਗੋਂ ਇਸਲਈ ਜੋ ਜਗਤ ਉਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕਤਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਾਵੇ ॥੧੮॥ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੋਸੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਦਾ ਪਰ ਜਿਹੜਾ
ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਉਹ ਦੋਸੀ ਠਹਿਰ ਚੁੱਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਪੁ-
ਤ੍ਰ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਦੋਸੀ ਠਹਿਰਨ ਦਾ ਇਹ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਚਾਨ-
ਣ ਜਗਤ ਵਿਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੈ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਨੇਰੇ ਨੂੰ ਚਾਨ-
ਣ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਕ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ॥੨੦॥ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਜੋ ਮੰਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਚਾਨਣ ਨਾਲ
ਵੈਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਨਣ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਕੰਮ ਬੁਰੇ ਸਾਬ-
ਤ ਹੋਣ ॥੨੧॥ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਸੱਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਚਾਨਣ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ
ਦੇ ਕੰਮ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਭਈ ਓਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ ॥ ॥੨੨॥ ਇਹ ਦੇ
ਪਿੱਛੋਂ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਯਹੂਦਿਯਾ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਰ ਉਹ ਉੱਥੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾ-
ਲ ਟਿਕਿਆ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ॥੨੩॥ ਅਰ ਯੂਹੰਨਾ ਬੀ ਸਲੀਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਐ-
ਨੋਨ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਜਲ ਬਹੁਤ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਬ-
ਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ॥੨੪॥ ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਅਜੇ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ॥
੨੫॥ ਤਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਯਹੂਦੀ ਨਾਲ ਸੁੱਧ ਅਸੁੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਖੇ ਵਾਦ ਹੋਇਆ
॥੨੬॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੈ ਯੂਹੰਨਾ ਕੋਲ ਆਣ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਜਿਹੜਾ ਯਰਦਨ ਦੇ
ਪਾਰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸੀ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਤੈਂ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਸੋ ਵੇਖ ਉਹ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ
ਲੋਕ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ॥੨੭॥ ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਜੇ ਉਹ ਨੂੰ ਸੁਰਗੋਂ

ਦਿੱਤਾ ਨਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸੱਕਦਾ॥੨੭॥ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਹਦੇ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ॥੨੮॥ ਜਿਹਦੀ ਵਹੁਟੀ ਹੈ ਉਹੋ ਲਾੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਲਾੜੇ ਦਾ ਮਿਤ੍ਰ ਜੋ ਖੜੋਕੇ ਉਹਦੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਲਾੜੇ ਦੇ ਸਬਦ ਨਾਲ ਵਡਾ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਇਹ ਅਨੰਦ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ॥੨੯॥ ਜਰੂਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਵਧੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਘਟਾਂ॥ ॥੩੦॥ ਜਿਹੜਾ ਉੱਪਰੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਥੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਧਰਤੀਓਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਧਰਤੀ ਹੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਥੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ॥੩੧॥ ਜੋ ਕੁਛ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਸਾਖੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ॥੩੨॥ ਜਿਸ ਨੈ ਉਹਦੀ ਸਾਖੀ ਮੰਨ ਲਈ ਉਹ ਨੈ ਮੁਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੱਤ ਹੈ॥੩੩॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਆਤਮਾ ਮਿਣਕੇ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ॥੩੪॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭੋ ਕੁਛ ਉਹਦੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ॥੩੫॥ ਜਿਹੜਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਉਸ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਸੋ ਜੀਉਣ ਨਾ ਵੇਖੇਗਾ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ॥

੪ ਕਾਂਡ॥ ਉਪਰੰਦ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਜਾਣਿਆ ਜੋ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਯੂਹੱਨਾ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤੇ ਸਿੱਖ ਬਣਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ॥੨॥ ਭਾਵੇਂ ਯਿਸੂ ਆਪੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ॥੩॥ ਤਦੋਂ ਉਹ ਯਹੂਦਿਯਾ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਫਿਰ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ॥੪॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਮਰਿਯਾ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣਾ ਪਿਆ॥੫॥ ਉਪਰੰਦ ਉਹ ਸੁਖਾਰ ਨਾਮੇ ਸਾਮਰਿਯਾ ਦੇ ਇੱਕ ਨਗਰ ਦੇ ਮੁੱਢ ਆਇ-ਆ ਜੋ ਉਸ ਜਿਮੀਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਯਾਕੂਬ ਨੈ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਯੂਸੁਫ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ॥੬॥ ਅਰ ਉੱ-ਥੇ ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਖੂਹ ਹੈਸੀ। ਸੋ ਯਿਸੂ ਪੈਂਡੇ ਤੋਂ ਥੱਕਕੇ ਉਸ ਖੂਹ ਪੁਰ ਐਵੇਂ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਉਹ ਦੁਪ-ਹਿਰ ਕੁ ਦਾ ਵੇਲਾ ਸੀ॥੭॥ ਤਦ ਸਾਮਰਿਯਾ ਦੀ ਇੱਕ ਤੀਮੀ ਜਲ ਭਰਨੇ ਆਈ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਨੂੰ ਜਲ ਪਿਆਉ॥੮॥ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਛ ਮੁੱਲ ਲਿਆਉਣ ਨੂੰ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਗਏ ਹੋਏ ਸਨ॥੯॥ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਮਰੀ ਤੀਮੀ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਤੂੰ ਯਹੂਦੀ ਹੋਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਜੋ ਸਾਮਰੀ ਤੀਮੀ ਹਾਂ ਪੀਣ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮੰਗਦਾ ਹੈਂ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਹੂਦੀ ਸਾਮ-ਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦੇ॥੧੦॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਾਤ ਨੂੰ ਜਾ-ਣਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਭਈ ਮੈਨੂੰ ਜਲ ਪਿਆਉ ਤਾਂ ਤੂੰ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਅਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਦਿੰਦਾ॥੧੧॥ ਤੀਮੀ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਡੋਲ ਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਖੂਹ ਬੀ ਡੂੰਘਾ ਹੈ ਫੇਰ ਅਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਤੈਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ॥੧੨॥ ਭਲਾ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਯਾਕੂਬ ਥੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈਂ ਜਿਹ ਨੈ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਖੂਹ ਦਿੱਤਾ ਅ-ਤੇ ਉਸ ਨੈ ਆਪ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਉਹ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪਸੂਆਂ ਨੈ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੀਤਾ॥੧੩॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਰੇਕ ਜੋ ਇਹ ਜਲ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਫੇਰ ਤਿਹਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੧੪॥ ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਜਲ ਪੀਊ ਸੋ ਸਦੀਵ ਕਾਲ ਤੀਕੁ ਕਦੇ ਤਿਹਾਇਆ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਸਗੋਂ ਉਹ ਜਲ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਆਂਗਾ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਲ ਦਾ ਇੱਕ ਸੋਮਾ ਬਣ ਜਾਊਗਾ ਜੋ ਅਨੰਤ ਜੀਉਣ ਤੀਕੁਰ ਉੱਛਲਦਾ ਰਹੂ॥੧੫॥ ਤੀਮੀ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਇਹ ਜਲ ਮੈ ਨੂੰ ਦਿਹ ਜੋ ਮੈਂ ਤਿਹਾਈ ਨਾ ਹੋਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਐਥੇ ਤਾਈਂ ਭਰਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਕਰਾਂ॥੧੬॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਾਹ ਆਪਣੇ ਭਰਤਾ ਨੂੰ ਐਥੇ ਸੱਦ ਲਿਆ॥੧੭॥ ਤੀਮੀ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਭਰਤਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੈਂ ਠੀਕ ਕਿਹਾ ਜੋ ਮੇਰਾ ਭਰਤਾ ਹੈ ਨਹੀਂ॥੧੮॥ ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਪੰਜ ਭਰਤੇ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਭਰਤਾ ਨਹੀਂ ਤੈਂ ਇਹ ਸੱਤ ਆਖਿਆ ਹੈ॥੧੯॥ ਤੀਮੀ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈ ਨੂੰ ਸੁੱਝਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਪਿਕੰਬਰ ਹੈਂ॥੨੦॥ ਸਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਨੈ ਇਸ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਉਹ ਅਸਥਾਨ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਭਗਤੀ ਕਰਨੀ ਜੋਗ ਹੈ॥੨੧॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤੀਮਤ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਤਾ ਇਸ ਪਰਬਤ ਪੁਰ ਅਤੇ ਨਾ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰੋਗੇ॥੨੨॥ ਤੁਸੀਂ ਜਿਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਉਹ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮੁਕਤਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਥੀਂ ਹੈ॥੨੩॥ ਪਰ ਉਹ ਸਮਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚੇ ਭਗਤ ਆਤਮਾ ਅਰ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਤਾ ਏਹੋ ਜੇਹੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ॥੨੪॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਤਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਰੂਰ ਹੈ ਜੋ ਓਹ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਭਗਤੀ ਕਰਨ॥੨੪॥ ਤੀਮੀ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆ-
ਖਿਆ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਖ੍ਰੀਸਟ ਕਰਕੇ ਸੱਦੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਉਹ ਆ-
ਊਗਾ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਭੋ ਕੁਛ ਦੱਸੂ॥੨੬॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ
ਸੋ ਉਹੋ ਹਾਂ॥ ॥੨੭॥ ਇੱਨੇ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਅਚਰਜ ਮੰਨਿਆ ਜੋ
ਉਹ ਤੀਮੀ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੀ ਕਿਨੇ ਨਾ ਕਿਹਾ ਭਈ ਤੂੰ ਕੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈਂ ਅਥਵਾ ਇਸ
ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈਂ॥੨੮॥ ਉਪਰੰਦ ਤੀਮੀ ਆਪਣਾ ਘੜਾ ਛੱਡਕੇ ਨਗਰ ਵਿੱਚ
ਗਈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਓਸ॥੨੯॥ ਚੱਲੋ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਜਿਹ ਨੈ ਜੋ ਕੁਛ ਮੈਂ ਕੀਤਾ
ਹੈ ਸਭੋ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਇਹ ਕਿਤੇ ਮਸੀਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ॥੩੦॥ ਅਤੇ ਓਹ ਨਗਰੋਂ ਨਿੱਕਲਕੇ
ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਲੱਗੇ॥੩੧॥ ਇੱਨੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਜ
ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਕੁਝ ਖਾਹ॥੩੨॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਖਾਣ ਵਾਸਤੇ ਮੇ-
ਰੇ ਕੋਲ ਭੋਜਨ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ॥੩੩॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਸਿੱਖ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਹਿ-
ਣ ਲੱਗੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ਇਹ ਦੇ ਖਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਲਿਆਇਆ ਹੈ॥੩੪॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ
ਆਖ[illegible] ਮੇਰਾ ਭੋਜਨ ਇਹੋ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਭੇਜਣਵਾਲੇ ਦੀ ਮਰਜੀ ਉੱਤੇ ਚੱਲਾਂ ਅਰ ਉਹ
ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਪੂਰਣ ਕਰਾਂ॥੩੫॥ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆਖਦੇ ਕਿ ਅਜੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਹਨ ਤਦ ਵਾ-
ਢੀ ਹੋਊਗੀ। ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁੱਕੋ ਅਤੇ ਪੈਲੀਆਂ ਨੂੰ
ਵੇਖੋ ਜੋ ਓਹ ਵਾਢੀ ਦੇ ਲਈ ਪੱਕਕੇ ਪੀਲੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ॥੩੬॥ ਜਿਹੜਾ ਵੱਢਦਾ ਹੈ ਉਹ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਜੂਰੀ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਵਾਸਤੇ ਫਲ ਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੀਜਣਵਾਲਾ ਅਤੇ ਵੱ-
ਢਣਵਾਲਾ ਦੋਵੇਂ ਅਨੰਦ ਹੋਣ॥੩੭॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਸ ਪੁਰ ਇਹ ਕਹਾਉਤ ਠੀਕ ਫਬਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੀਜੇ
ਕੋਈ ਅਤੇ ਵੱਢੇ ਕੋਈ॥ ੩੮॥ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸਾਂ ਮਿਹਨਤ ਨਾ ਕੀਤੀ ਉਹ ਦੇ ਵੱਢਣ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਘੱਲਿਆ। ਹੋਰਨਾਂ ਨੈ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਹੋਏ॥
॥੩੯॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨਗਰ ਦੇ ਸਾਮਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ ਉਸ ਤੀਮੀ ਦੇ ਕਹਿਣੇ ਕਰਕੇ ਉਸ
ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਨੈ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਭਈ ਜੋ ਕੁਛ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਨੈ ਸਭੋ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿ-
ਤਾ॥੪੦॥ ਸੋ ਉਨਾਂ ਸਾਮਰੀਆਂ ਨੇ ਜਾਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਆਏ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਾਡੇ
ਕੋਲ ਹੀ ਰਹੁ। ਫੇਰ ਉਹ ਦੋ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਰਿਹਾ॥੪੧॥ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੋਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ
ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ॥੪੨॥ ਅਤੇ ਉਸ ਤੀਮੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੁਣ ਜੋ ਅਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਸੋ ਤੇਰੇ ਕਹਿਣੇ
ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਾਂ ਆਪ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਹ ਠੀਕ ਜਗਤ ਦਾ ਤਾਰ-
ਨਹਾਰਾ ਹੈ॥ ॥੪੩॥ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦੁਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਗਲੀਲ ਨੂੰ ਚੱਲਿਆ
ਗਿਆ॥੪੪॥ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਪ ਹੀ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਪਿਕੰਬਰ ਦਾ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ
ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ॥੪੫॥ ਸੋ ਜਦ ਉਹ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਗਲੀਲੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਅੰ-
ਗੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਕੁਛ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਵੇਲੇ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਉਨਾਂ ਨੈ ਵੇਖਿਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਓਹ ਬੀ ਉਸ ਤਿਉਹਾਰ ਨੂੰ ਗਏ ਸਨ॥ ॥੪੬॥ ਸੋ ਉ-
ਹ ਗਲੀਲ ਦੇ ਕਾਨਾ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੈ ਪਾਣੀ ਦੀ ਵੈਨ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਅਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇੱਕ ਮੁਸਾਹਿਬ ਸੀ ਜਿਹ ਦਾ ਪੁੱਤ ਕਫਰਨਾਹੂਮ ਵਿੱਚ ਰੋਗੀ ਸੀ ॥੪੭॥ ਉਹ ਨੈ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਯਿ-
ਸੂ ਯਹੂਦਿਯਾ ਥੋਂ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਮਿੰਨਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਆਣਕੇ ਮੇ-
ਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਰਨਾਊ ਸੀ ॥੪੮॥ ਤਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਤੁ-
ਸੀਂ ਨਸਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਨਾ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਪਰਤੀਤ ਕਦੇ ਨਾ ਕਰੋਗੇ ॥੪੯॥ ਮੁਸਾਹਿਬ ਨੈ ਉਹ
ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨੀਂਗਰ ਦੇ ਮਰਨ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਹੀ ਚੱਲ ॥੫੦॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ
ਜਾਹ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੈ ਉਸ ਬਚਨ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ
ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ॥੫੧॥ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਚੱਲਿਆ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਦੇ
ਚਾਕਰ ਉਹ ਨੂੰ ਆ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਭਈ ਤੇਰਾ ਬਾਲਕ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ॥੫੨॥ ਸੋ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਥੋਂ ਪੁੱ-
ਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਵੇਲਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਬਿਹਤਾ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। ਸੋ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿ-
ਆ ਕਲ ਦੁਪਹਿਰ ਪੁਰ ਇੱਕ ਬਜੇ ਥੋਂ ਉਹ ਦਾ ਤਾਪ ਲਹਿ ਗਿਆ ॥੫੩॥ ਤਦ ਪਿਉ ਨੈ ਜਾਣਿਆ
ਕਿ ਇਹ ਉਹੋ ਘੜੀ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੈ ਮੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ
ਉਹ ਨੈ ਆਪ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਟੱਬਰ ਨੈ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ॥੫੪॥ ਇਹ ਦੂਜੀ ਕਰਾਮਾਤ ਸੀ ਜਿਹ-
ੜੀ ਯਿਸੂ ਨੈ ਯਹੂਦਿਯਾ ਥੋਂ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ ਵਿਖਾਲੀ ॥

੫ ਕਾਂਡ ॥

ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਉਹਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ
ਗਿਆ ॥ ॥੨॥ ਅਰ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਭੇਡਾਂ ਵਾਲੇ ਦਰਵੱਜੇ ਕੋਲ
ਇੱਕ ਤਾਲ ਹੈ ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਖਾ ਵਿੱਚ ਬੈਤਹਸਦਾ ਕਰਕੇ ਸਦਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਹ ਦੇ ਪੰਜ ਦਲਾ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਹਨ॥੩॥ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਗੀ ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਅਤੇ ਲੰਙੇ ਅਤੇ ਲੂਲ੍ਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਏ ਸਨ॥੫॥ ਅਰ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜੋ ਅਠੱਤੀਆਂ ਵਰਿਹਾਂ ਥੋਂ ਆਪਣੇ ਰੋਗ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ॥੬॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਕੇ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਹੋਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕੀ ਤੂੰ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ॥੭॥ ਉਸ ਰੋਗੀ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮ-ਹਾਰਾਜ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈ ਨੂੰ ਤਾਲ ਵਿੱਚ ਉਤਾ-ਰੇ ਪਰ ਜਦ ਤੀਕੁ ਮੈਂ ਆਪ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੈ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਉੱਤਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ॥੮॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਉੱਠ ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕਕੇ ਤੁਰ ਪਉ॥੯॥ ਅਤੇ ਓਵੇਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕਕੇ ਤੁਰਨ ਲੱਗਾ॥ ॥ ਅਰ ਉਹ ਸਬਤ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ॥੧੦॥ ਇਸ ਕਰਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਉਸ ਨਿਰੋਏ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਇਹ ਸਬਤ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕਣੀ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ॥੧੧॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿ-ਹਨੇ ਮੈ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਉਸੇ ਨੈ ਮੈ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਚੁੱਕਕੇ ਤੁਰ ਪਉ॥੧੨॥ ਉ-ਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਹ ਨੈ ਤੈ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਚੁੱਕਕੇ ਤੁਰ ਪ-ਉ॥੧੩॥ ਪਰ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਥਾ-ਉਂ ਭੀੜ ਦੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਯਿਸੂ ਉੱਥੋਂ ਟਲ ਗਿਆ ਸੀ॥੧੪॥ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਯਿਸੂ ਉਹ ਨੂੰ ਮੰਦ-ਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਵੇਖ ਹੁਣ ਤੂੰ ਚੰਗਾ ਹੋਗਿਆ ਹੈਂ ਫੇਰ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰੀਂ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਐਸ ਨਾਲੋਂ ਬੀ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਬਿਪਤਾ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਵੇ॥੧੫॥ ਉਸ ਮ-

ਨੁੱਖ ਨੈ ਜਾਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿਹਨੈ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਸੋ ਯਿਸੂ ਹੈ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਜੋ ਉਹ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ॥੧੭॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੁਣ ਤੀਕੁਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ॥੧੮॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਯਹੂਦੀ ਹੋਰ ਬੀ ਉਹ ਦੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਮਗਰ ਪਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਟਾਲਦਾ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਿਤਾ ਕਹਿਕੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਤੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ॥ ॥੧੯॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੁਤ੍ਰ ਆਪ ਥੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਪਰ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕੰਮ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪੁਤ੍ਰ ਬੀ ਓਵੇਂ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ॥੨੦॥ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੰਮ ਉਹ ਆਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਡੇ ਕੰਮ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਏਗਾ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਅਚਰਜ ਹੋਵੋ॥੨੧॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਪਰਕਾਰ ਪਿਤਾ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਲਦਾ ਅਤੇ ਜਿਵਾਲਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਪਰਕਾਰ ਪੁਤ੍ਰ ਬੀ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵਾਲਦਾ ਹੈ॥੨੨॥ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਤਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੈ ਸਾਰਾ ਨਿਆਉਂ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ॥੨੩॥ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਸਭੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਪਿਤਾ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਉਹ ਪਿਤਾ ਦਾ ਬੀ ਜਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਸੀ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ॥੨੪॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਸੁਣਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਿਆ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਉਹਦਾ ਹੈ ਅਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਜਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸਗੋਂ ਮੌਤ ਥੋਂ ਪਾਰ ਲੰਘਕੇ ਉਹ ਜੀਉਣ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ॥ ੨੫॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਬਲਕ ਹੁਣੇ ਹੈ ਕਿ ਮੁਰਦੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਅਵਾਜ ਸੁਣਨਗੇ ਅ-ਤੇ ਜੇਹੜੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਓਹ ਜੀਉਣਗੇ॥ ੨੬॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਆਪ ਵਿਚ ਜੀਉਣ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਉਸ ਨੈ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਬੀ ਬਖਸਿਆ ਜੋ ਆਪ ਵਿਚ ਜੀਉਣ ਰੱਖੇ॥ ੨੭॥ ਅਰ ਉਹ ਨੂੰ ਨਿਆ-ਉਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ॥ ੨੮॥ ਇਹ ਨੂੰ ਅਚਰ-ਜ ਨਾ ਜਾਣੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘੜੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹਦੇ ਵਿੱਚ ਓਹ ਸਭ ਜੇਹੜੇ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉ-ਹਦੀ ਅਵਾਜ ਸੁਣਨਗੇ ਅਤੇ ਨਿੱਕਲ਼ ਆਉਣਗੇ॥ ੨੯॥ ਜਿਨੀਂ ਨੈ ਭਲਿਆਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੋ ਜੀਉਣ ਲਈ ਅਰ ਜਿਨੀਂ ਨੈ ਬੁਰਿਆਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਓਹ ਨਿਆਉਂ ਦੇ ਲਈ ਜੀਉਠੱਣਗੇ॥

॥ ੩੦॥ ਮੈਂ ਆਪ ਥੋਂ ਆਪ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ। ਜਿਹਾ ਮੈਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ ਤਿਹਾ ਹੀ ਨਿਆਉਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਮੇਰਾ ਨਿਆਉਂ ਜਥਾਰਥ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜੀ ਨਹੀਂ ਭਾਲਦਾ ਬਲ-ਕ ਉਹ ਦੀ ਮਰਜੀ ਜਿਹ ਨੈ ਮੈ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ॥ ੩੧॥ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਆਪੇ ਸਾਖੀ ਦਿਆਂ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਾਖੀ ਸੱਤ ਨਹੀਂ॥ ੩੨॥ ਹੋਰ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਸਾਖੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸੱਤ ਹੈ॥ ੩੩॥ ਤੁਸਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਕੋਲੋਂ ਪੁਛਾ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੈ ਸੱਚ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ॥ ੩੪॥ ਪਰ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖ ਥੋਂ ਸਾਖੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤਿ ਪਾਓ॥ ੩੫॥ ਉਹ ਬਲਦਾ ਅਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਗਮਗਾਉਂਦਾ ਦੀਵਾ ਸੀ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਘੜੀ ਉਹ ਦੇ ਚਾਨਣ ਨਾਲ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਪਰ-
ਸਿੰਨ ਸਉ ॥੩੬॥ ਪਰ ਜਿਹੜੀ ਸਾਖੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ ਉਹ ਯੂਹੱਨਾ ਦੀ ਸਾਖੀ ਨਾਲੋਂ ਵਡੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ
ਕੰਮ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੰਪੂਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸੌਂਪੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਏਹੋ ਕੰਮ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਸੋਈ
ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਭਈ ਪਿਤਾ ਨੈ ਮੈ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਹੈ ॥੩੭॥ ਅਰ ਪਿਤਾ ਜਿਨ ਮੈ
ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਉਸੇ ਨੈ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਤੁਸਾਂ ਨਾ ਕਦੇ ਉਹ ਦੀ ਅਵਾਜ ਸੁਣੀ ਅਤੇ
ਨਾ ਉਹ ਦਾ ਰੂਪ ਡਿੱਠਾ ਹੈ ॥੩੮॥ ਅਰ ਉਹ ਦਾ ਬਚਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਟਿਕਦਾ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਿ-
ਸ ਨੂੰ ਉਨ ਭੇਜਿਆ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ॥੩੯॥ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਢੂੰਢੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁ-
ਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਭਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਾਖੀ
ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸੋ ਏਹੋ ਹਨ ॥੪੦॥ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੀਉਣ ਲਭਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ
ਹੋ ॥੪੧॥ ਮਨੁੱਖਾਂ ਥੋਂ ਮੈਂ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ॥੪੨॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦ
ਪ੍ਰੇਮ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ ॥੪੩॥ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈ
ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਪਣੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨ ਲਓਗੇ ॥੪੪॥ ਭਲਾ
ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਕੂੰ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਥੋਂ ਵਡਿਆਈ ਲੈਂਦੇ ਅਤੇ ਉਹ ਵਡਿਆਈ ਜੋ
ਅਦਵੈਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਥੋਂ ਹੈ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ॥੪੫॥ ਇਹ ਨਾ ਸਮਝੋ ਭਈ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ
ਜੁੰਮੇ ਦੋਸ ਲਾਵਾਂਗਾ। ਇੱਕ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਜੁੰਮੇ ਦੋਸ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਰਥਾਤ ਮੂਸਾ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਤੁ-
ਸੀਂ ਆਸ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ॥੪੬॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੂਸਾ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਬੀ ਪਰਤੀਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰਦੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ॥੪੭॥ ਪਰ ਜਾਂ ਤੁਸੀ ਉਂਹ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਕਿੱਕੂੰ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋਗੇ॥

੬ ਕਾਂਡ॥ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਯਿਸੂ ਗਲੀਲ ਦੇ ਅਰਥਾਤ ਤਿਬਿਰਿਯਾਸ ਦੇ ਦਰਿਆਓਂ ਪਾਰ ਚੱ-ਲਿਆ ਗਿਆ॥੨॥ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਓਹ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਡਿੱਠੀਆਂ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਰੋਗੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀਆਂ॥੩॥ ਫੇਰ ਯਿਸੂ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਿ-ਆ ਅਰ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਬੈਠ ਗਿਆ॥੪॥ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਸਾਹ ਨਾਮੇ ਤਿ-ਉਹਾਰ ਨੇੜੇ ਸੀ॥੫॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਜਾਂ ਅੱਖੀਆਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਆਪਣੀ ਵਲ ਅ-ਉਂਦੀ ਡਿੱਠੀ ਤਾਂ ਫ਼ਿਲਬੂਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਾਣ ਵਾਸਤੇ ਰੋਟੀਆਂ ਕਿੱਥੋਂ ਮੁੱਲ ਲ-ਇਯੇ॥੬॥ ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਪਰਤਾਵੇ ਲਈ ਇਹ ਆਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ॥੭॥ ਫ਼ਿਲਬੂਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੌ ਰੁਪੱਯੇ ਦੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਨਾਲ਼ ਬੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ ਜੋ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਬੀ ਮਿਲ਼ੇ॥੮॥ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱ-ਕ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਦੇ ਭਰਾਉ ਅੰਦ੍ਰਿਯਾਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ॥੯॥ ਐਥੇ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਜਵਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋ ਛੋਟੀਆਂ ਜੇਹੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਹਨ ਗੀਆਂ ਪਰ ਇ-ਤਨਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਵਾਸਤੇ ਏਹ ਕੀ ਹਨ॥੧੦॥ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਖਿਆ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਠਾਲ਼ ਦਿਓ। ਅ-ਤੇ ਉਸ ਥਾਉਂ ਬਹੁਤ ਘਾਹ ਸੀ। ਸੋ ਓਹ ਮਰਦ ਜੋ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜਕੁ ਹਜਾਰ ਸਨ ਬੈਠ ਗਏ॥੧੧॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਰੋਟੀਆਂ ਲੈ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੈਠਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਰ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਮੱਛੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੀ ਜਿਨੀਆਂ ਓਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ॥ ੧੨॥ ਅਤੇ ਜਾਂ
ਓਹ ਰੱਜ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਨੈ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਠੇ
ਕਰੋ ਭਈ ਕੁਝ ਅਕਾਰਥ ਨਾ ਜਾਵੇ॥ ੧੩॥ ਸੋ ਉਨਾਂ ਨੈ ਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਂ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਪੰਜਾਂ ਰੋਟੀਆਂ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਜੇਹੜੇ ਖਾਣਵਾਲਿਆਂ ਥੋਂ ਬਚ ਰਹੇ ਸਨ ਬਾਰਾਂ ਟੋਕਰੀ-
ਆਂ ਭਰ ਦਿੱਤੀਆਂ॥ ੧੪॥ ਉਪਰੰਦ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਇਹ ਕਰਾਮਾਤ ਜਿਹੜੀ ਉਸ ਨੈ ਵਿਖਾ-
ਲੀ ਸੀ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੱਚੀ ਮੁੱਚੀ ਇਹ ਉਹੋ ਪਿਕੰਬਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ-
ਵਾਲਾ ਸੀ॥ ॥੧੫॥ ਸੋ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੋਇਆ ਜੋ ਓਹ ਮੈਨੂੰ ਬਦੋ ਬਦੀ ਫੜ-
ਕੇ ਪਾਤਸਾਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਉਣ ਲੱਗੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪ ਇਕੱਲਾ ਫੇਰ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਚੱਲਿ-
ਆ ਗਿਆ॥ ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸੰਝ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਦਰਿਆਉ ਵੱਲ ਉੱਤ-
ਰ ਗਏ॥ ੧੭॥ ਅਤੇ ਬੇੜੀ ਪੁਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਪਾਰ ਕਫਰਨਾਹੂਮ ਵਲ ਚੱਲੇ। ਉਸ
ਵੇਲੇ ਅਨੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਇਆ॥ ੧੮॥ ਅ-
ਰ ਵਡੀ ਅਨ੍ਹੇਰੀ ਵਗਣ ਕਰਕੇ ਦਰਿਆਉ ਬਹੁਤ ਠਾਠਾਂ ਮਾਰਨ ਲੱਗਾ॥ ੧੯॥ ਫੇਰ ਜਦ ਓਹ
ਢਾਈ ਜਾਂ ਤਿਨ ਕੋਹ ਤੀਕੁਰ ਨਿੱਕਲ ਗਏ ਸਨ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਉੱਤੋਂ ਦੀ ਤੁਰਦਾ ਅ-
ਤੇ ਬੇੜੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਢੁਕਦਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਡਰ ਗਏ॥ ੨੦॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਹਾਂ
ਨਾ ਡਰੋ॥ ੨੧॥ ਉਪਰੰਦ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਲੈਣ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਹੋਏ। ਅਤੇ ਬੇੜੀ ਓ-
ਵੇਂ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਉਨਾਂ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਾ ਪੁੱਜੀ॥ ॥੨੨॥ ਦੂਏ ਦਿਨ ਉਸ ਭੀੜ ਨੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਉਸ ਪਾਰ ਖੜੀ ਸੀ ਇਹ ਡਿੱਠਾ ਜੋ ਐਥੇ ਇੱਕ ਬੇੜੀ ਥੋਂ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਨਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕੱਲੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਹੀ ਗਏ ਸਨ॥ ੨੩॥ ਪਰ ਹੋਰ ਬੇੜੀਆਂ ਤਿਬਿਰਿਯਾਸ ਵਲੋਂ ਆਈਆਂ ਉਸ ਥਾਉਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਸੁਕਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਰੋਟੀ ਖਾਧੀ ਸੀ॥ ੨੪॥ ਸੋ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਐਥੇ ਨਾ ਯਿਸੂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇੜੀਆਂ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਅਰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਕ-ਫਰਨਾਹੂਮ ਨੂੰ ਆਏ॥ ੨੫॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਪਾਰ ਲੱਭ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਤੂੰ ਐਥੇ ਕਦੋਂ ਆਇਆ॥ ੨੬॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭਾਲਦੇ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੋਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਕੇ ਰੱਜ ਗਏ॥ ੨੭॥ ਨਾਸ ਹੋਣਵਾਲੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਨ ਕਰੋ ਸਗੋਂ ਉਸ ਭੋਜਨ ਲਈ ਜੋ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਤੀਕੁਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁ-ਹਾ ਨੂੰ ਦੇਊ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਤਾ ਨੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈਗਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੁਹੁਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ॥ ੨੮॥ ਤਾਂ ਉ-ਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਿਯੇ॥ ੨੯॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਕੰਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਓਨ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਕ-ਰੋਂ॥ ੩੦॥ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਫੇਰ ਤੂੰ ਕਿਹੜੀ ਨਿਸਾਨੀ ਵਿਖਾਲਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਵੇਖਕੇ ਤੇਰੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਿਯੇ। ਤੂੰ ਕੀ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈਂ॥ ੩੧॥ ਸਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਨੈ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਮੰਨ ਖਾਧਾ ਜਿਹਾ ਕੁ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਕਾਸੋਂ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ॥ ੩੨

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਹ ਨੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਕਾਸੋਂ
ਰੋਟੀ ਦਿੱਤੀ ਉਹ ਮੂਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਰਗੋਂ ਸੱਚੀ ਰੋਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ॥ ੩੩॥ ਕਿ-
ਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਰੋਟੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸੁਰਗੋਂ ਉੱਤਰਦੀ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਜੀਉਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ॥ ੩੪॥
ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਨੂੰ ਸਦਾ ਇਹ ਰੋਟੀ ਦਿਹ॥ ੩੫॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆ-
ਖਿਆ ਜੀਉਣ ਦੀ ਰੋਟੀ ਮੈਂ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੂਲੋਂ ਭੁੱਖਾ ਨਾ ਹੋਊਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉੱ-
ਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕਦੇ ਬੀ ਤਿਹਾਇਆ ਨਾ ਹੋਊਗਾ॥ ੩੬॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ
ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਹੈ ਅਰ ਤਾਂ ਬੀ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ॥ ੩੭॥ ਸਭ ਕੁਛ ਜੋ ਪਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿੰਦਾ
ਹੈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਊ ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਬਿਧ ਉਹ ਨੂੰ ਕੱਢ ਨਾ ਦਿਆਂਗਾ॥ ੩੮
॥ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੁਰਗੋਂ ਉੱਤਰਿਆ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਰਜੀ ਸਗੋਂ ਉਹ ਦੀ ਮਰਜੀ
ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਾਂ ਜਿਹ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ॥ ੩੯॥ ਅਤੇ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਉਹ ਦੀ ਇਹ
ਮਰਜੀ ਹੈ ਭਈ ਸਭ ਕੁਛ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਕੁਛ ਨਾ ਗੁਆਵਾਂ ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ
ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨ ਫੇਰ ਉਠਾਵਾਂ॥ ੪੦॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇਹ ਮਰਜੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ
ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰੇ ਸੋ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਪਾਵੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨ
ਫੇਰ ਉਠਾਵਾਂਗਾ॥ ॥ ੪੧॥ ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਲੱਗੇ ਇਸ
ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਇਹ ਆਖਿਆ ਸੀ ਭਈ ਜਿਹੜੀ ਰੋਟੀ ਸੁਰਗੋਂ ਉੱਤਰੀ ਉਹ ਮੈਂ ਹਾਂ॥ ੪੨॥ ਅ-
ਤੇ ਓਹ ਬੋਲੇ ਭਲਾ ਇਹ ਯੂਸੁਫ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਯਿਸੂ ਨਹੀਂ ਜਿਹ ਦੇ ਮਾਂ ਪਿਉ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੁਣ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਰਗੋਂ ਉੱਤਰਿਆ ਹਾਂ ॥੪੩॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ
ਦਿੱਤਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬੁੜਬੁੜਾਓ ॥੪੪॥ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ ਜੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨ ਮੈ
ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਸੀ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਖਿੱਚੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਨੂੰ ਫੇਰ ਉਠਾਵਾਂਗਾ ॥੪੫॥ ਪਿਕੰਬਰਾਂ
ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਈ ਓਹ ਸਭੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਿਖਾਏ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ। ਹ-
ਰੇਕ ਜਿਸ ਨੈ ਪਿਤਾ ਥੋਂ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ॥੪੬॥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭ-
ਈ ਕਿਸੇ ਨੈ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਹੋਵੇ ਬਿਨਾ ਉਹ ਦੇ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਹੈ ਓਨ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਹੈ
॥੪੭॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਉਸੇ ਦਾ ਹੈ ॥੪੮॥
ਜੀਉਣ ਦੀ ਰੋਟੀ ਮੈਂ ਹਾਂ ॥੪੯॥ ਤੁਹਾਡਿਆਂ ਵਡਿਆਂ ਨੈ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਮੰਨ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਮਰ ਗਏ ॥੫੦॥
ਜਿਹੜੀ ਰੋਟੀ ਸੁਰਗੋਂ ਉੱਤਰਦੀ ਹੈ ਭਈ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਕੇ ਨਾ ਮਰੇ ਸੋ ਇਹੋ ਹੈ ॥੫੧॥ ਉਹ ਜੀਉਂ-
ਦੀ ਰੋਟੀ ਜੋ ਸੁਰਗੋਂ ਉੱਤਰੀ ਸੋ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਰੋਟੀਓਂ ਕੁਝ ਖਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਦਾ ਤੀਕੁ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੂ
ਅਤੇ ਜੋ ਰੋਟੀ ਮੈਂ ਦਿਆਂਗਾ ਸੋ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਜਗਤ ਦੇ ਜੀਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਦਿਆਂਗਾ॥
॥੫੨॥ ਇਸ ਲਈ ਯਹੂਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਬਹਿਸਣ ਲੱਗੇ ਜੋ ਇਹ ਆਪ-
ਣਾ ਸਰੀਰ ਕਿਸ ਪਰਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਦੇ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ॥੫੩॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਾ ਖਾਓ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਲਹੂ ਨਾ ਪੀ-
ਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜੀਉਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ॥੫੪॥ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਖਾਂਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਲਹੂ ਪੀਂਦਾ ਹੈ
ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਉਸੇ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਨੂੰ ਫੇਰ ਉਠਾਵਾਂਗਾ ॥੫੫॥ ਕਿੱਉਕਿ ਮੇਰਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਰੀਰ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਖਾਣ ਦੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਲਹੂ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਪੀਣ ਦੀ ਵਸਤੁ ਹੈ ॥੫੬॥ ਜੋ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਖਾਂ-
ਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਲਹੂ ਪੀਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ॥੫੭॥ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿ
ਜੀਉਂਦੇ ਪਿਤਾ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਜਿਹੜਾ ਮੈਨੂੰ ਖਾਂ-
ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਜੀਏਗਾ ॥੫੮॥ ਜੋ ਰੋਟੀ ਸੁਰਗੋਂ ਉੱਤਰੀ ਸੋ ਇਹੋ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਵਡਿਆਂ ਨੈ ਖਾਧੀ
ਅਤੇ ਮਰ ਗਏ ਸੋ ਨਹੀਂ ਪਰ ਜੋ ਇਹ ਰੋਟੀ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੂ ॥੫੯॥ ਉਹ ਨੈ ਕਫਰ-
ਨਹੂਮ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਉਪਦੇਸ ਦਿੰਦਿਆਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਆਖੀਆਂ ॥ ॥੬੦॥
ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ ਸੁਣ ਕੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਇਹ ਔਖੀ ਗੱਲ ਹੈ ਇਹ ਨੂੰ ਕੌਣ
ਸੁਣ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ॥੬੧॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਭਈ ਮੇਰੇ ਸਿੱਖ ਇਸ
ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਥੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਠੋਕਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ॥੬੨॥ ਫੇ-
ਰ ਕੀ ਹੋਊ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਉਤਾਹਾਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਵੇਖੋਗੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ॥੬੩॥
ਜੀਉਦਾਤਾ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੈ ਸਰੀਰ ਥੋਂ ਕੁਝ ਲਾਭ ਨਹੀਂ। ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖੀਆਂ ਹਨ
ਓਹ ਆਤਮਾ ਹਨ ਅਤੇ ਜੀਉਣ ਹਨ ॥੬੪॥ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰ-
ਦੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਮੁੱਢੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇਹੜੇ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ
ਮੈਨੂੰ ਫੜਵਾਏਗਾ ॥੬੫॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਆਖਿਆ ਜੋ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ
ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆ ਸੱਕਦਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਲੋਂ ਉਹ ਨੂੰ ਬਖਸਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ॥
॥੬੬॥ ਇਸ ਗੱਲ ਥੋਂ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਗਏ ਅਤੇ ਫੇਰ ਉਹ ਦੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਲ ਨ ਚੱਲੇ॥ ੬੭॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿਆ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਜਾਇਆ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ॥ ੬੮॥ ਸਮਉਨ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕਿਹ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇਏ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਹਨ॥ ੬੯॥ ਅਰ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਨ ਹੈਂ॥ ੭੦॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਣਾ ਸਤਾਨ ਹੈ॥ ੭੧॥ ਇਹ ਉਸ ਨੈ ਸਮਉਨ ਇਸਕਰਿਯੂਤੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਯਹੂਦਾ ਦੀ ਬਾਬਤ ਆਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੋ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਵਾਇਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ॥

੭ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਯਿਸੂ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਫਿਰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੈ ਯਹੂਦਿਯਾ ਵਿੱਚ ਫਿਰਨਾ ਨਾ ਚਾਹਿਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਯਹੂਦੀ ਉਹ ਦੇ ਮਾਰ ਸਿੱਟਣ ਦੇ ਮਗਰ ਪਏ ਸਨ॥ ੨॥ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਤੰਬੂ ਨਿਵਾਸ ਨਾਮੇ ਤਿਉਹਾਰ ਨੇੜੇ ਸੀ॥ ੩॥ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੇ ਭਾਈਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਐਥੋਂ ਤੁਰਕੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਵਿੱਚ ਜਾਹ ਭਈ ਤੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤੇਰੇ ਸਿੱਖ ਬੀ ਵੇਖਣ॥ ੪॥ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਕੁਛ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪ ਉਘਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਤੂੰ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਆਪ ਨੂੰ ਜਗਤ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕਰ॥ ੫॥ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੇ ਭਾਈ ਬੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦੇ॥ ੬॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਵੇਲਾ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਵੇਲਾ ਨਿੱਤ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ॥ ੭॥ ਜਗਤ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਉਹ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੇ ਕੰਮ ਬੁਰੇ ਹਨ॥੮॥ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਉੱਤੇ ਜਾਓ ਮੈਂ ਅਜੇ ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ
ਮੇਰਾ ਵੇਲਾ ਅਜੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ॥੯॥ ਅਤੇ ਉਹ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਕੇ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਰਿ-
ਹਾ॥ ॥੧੦॥ਪਰ ਜਾਂ ਉਹ ਦੇ ਭਾਈ ਤਿਉਹਾਰ ਉੱਤੇ ਚੱਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪ ਬੀ ਤੁਰ ਪਿਆ
ਪਰਗਟ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮਾਨੋ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ॥੧੧॥ ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀ ਉਹ ਨੂੰ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਕੰਠ ਵਿੱਚ ਢੂੰਢਦੇ
ਸਨ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ॥੧੨॥ ਅਰ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਬਹੁਤ ਚਰਚਾ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਕ-
ਈਕੁ ਆਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਭਲਾ ਲੋਕ ਹੈ ਪਰ ਹੋਰ ਆਹੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉ-
ਦਾ ਹੈਗਾ॥੧੩॥ ਪਰ ਤਾਂ ਬੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਕੋਈ ਉਹ ਦੀ ਗੱਲ ਖੋਲਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ
॥ ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਹੁਣ ਅੱਧੇ ਬੀਤ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਉ-
ਪਦੇਸ ਦੇਣ ਲੱਗਾ॥੧੫॥ ਤਾਂ ਯਹੂਦੀ ਅਚੰਭਾ ਕਰਕੇ ਬੋਲੇ ਜੋ ਬਿਨ ਪੜ੍ਹੇ ਇਹ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਕਿੱਥੋਂ ਆ-
ਇਆ ਹੈ॥੧੬॥ ਸੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹ
ਦੀ ਹੈ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ॥੧੭॥ ਜੇ ਕੋਈ ਉਹ ਦੀ ਮਰਜੀ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱ-
ਖਿਆ ਦੀ ਬਾਬਤ ਜਾਣ ਜਾਊਗਾ ਭਈ ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਥੋਂ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਲੋਂ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ॥੧੮
॥ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਵਲੋਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਆਪਣੀ ਹੀ ਵਡਿਆਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਭੇ-
ਜਣਵਾਲੇ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਗਾ ਉਹੋ ਸੱਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ॥੧੯॥
ਕਿਆ ਮੂਸਾ ਨੇ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸਰਾ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਸਰਾ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ। ਕਿਉਂ ਤੁਸੀਂ
ਮੇਰੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਮਗਰ ਪਏ ਹੋ॥੨੦॥ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਭੂਤ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ। ਕੌਣ ਤੇਰੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਮਗਰ ਪਿਆ ਹੈ ॥੨੧॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਇੱਕ
ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭੇ ਅਚੰਭਾ ਕਰਦੇ ਹੋਂ ॥੨੨॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱ-
ਨਤ ਦੀ ਰੀਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਹ ਮੂਸਾ ਥੋਂ ਹੈ ਬਲਕ ਵਡਿਆਂ ਥੋਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿ-
ਨ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋਂ ॥੨੩॥ ਜਾਂ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇ-
ਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸਰਾ ਟੁੱਟ ਨਾ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕਿਆ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਇਸ ਲਈ ਖੁਣਸਦੇ ਹੋ ਜੋ
ਮੈਂ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬਿੱਲਕੁਲ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ॥੨੪॥ ਵਿਖਾਵੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿ-
ਆਉਂ ਨਾ ਕਰੋ ਪਰੰਤੂ ਜਥਾਰਥ ਨਿਆਉਂ ਕਰੋ ॥ ॥੨੫॥ ਤਾਂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਦੇ ਲੋ-
ਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਕਿਆ ਇਹ ਉਹੋ ਨਹੀਂ ਜਿਹ ਦੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਮਗਰ ਪਏ ਹਨ
॥੨੬॥ ਅਰ ਵੇਖੋ ਉਹ ਤਾਂ ਖੁੱਲੇ ਬਚਨ ਪਿਆ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਆ-
ਖਦੇ। ਕਿਆ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੈ ਸੱਚ ਜਾਣ ਲਿਆ ਜੋ ਇਹੋ ਮਸੀਹ ਹੈ ॥੨੭॥ ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨੂੰ
ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿੱਥੋਂ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਾਂ ਮਸੀਹ ਆਊਗਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣੂ ਜੋ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਦਾ
ਹੈ ॥੨੮॥ ਇਸ ਕਰਕੇ ਯਿਸੂ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਉੱਚੀ ਬੋਲਿ-
ਆ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਾਲੇ ਇਹ ਬੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿੱਥੋਂ ਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆ-
ਪ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਪਰ ਜਿਹ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਸੋ ਸੱਚਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ॥੨੯
॥ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਹ ਦੀ ਵਲੋਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ॥੩੦॥ ਤਦ
ਓਹ ਉਸ ਦੇ ਫੜਨ ਦੇ ਮਗਰ ਪਏ ਅਤੇ ਕਿਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਨਾ ਪਾਇਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਾ ਵੇਲਾ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਇਆ ॥੩੧॥ ਪਰ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ
ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਜਾਂ ਮਸੀਹ ਆਊਗਾ ਤਾਂ ਭਲਾ ਉਹ ਉਨਾਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਇਸ ਨੈ
ਵਿਖਾਲੀਆਂ ਹਨ ਕੁਛ ਵੱਧ ਵਿਖਾਲੂ ॥੩੨॥ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਹ ਚਰਚਾ
ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਸਿਪਾਹੀ ਘੱਲੇ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਣ ॥੩੩॥ ਉਪ-
ਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਖਿਆ ਅਜੇ ਥੋੜਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਨ ਮੈਂ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ
ਚੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ॥੩੪॥ ਤੁਸੀਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਭਾਲੋਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭੋਗੇ ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ
ਆ ਸੱਕਦੇ ॥੩੫॥ ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾਊ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਹ
ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭਾਂਗੇ। ਭਲਾ ਉਹ ਉਨਾਂ ਕੋਲ ਜਾਊ ਜੇਹੜੇ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀਆਂ
ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕਰੂ ॥੩੬॥ ਇਹ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਆਖੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਭਾਲੋਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱ-
ਭੋਗੇ ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸੱਕਦੇ॥ ॥੩੭॥ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਜਿਹੜਾ ਤਿ-
ਉਹਾਰ ਦਾ ਵਡਾ ਦਿਨ ਸੀ ਯਿਸੂ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉੱਚੀ ਬੋਲਿਆ ਭਈ ਜੇ ਕੋਈ ਤਿਹਾ-
ਇਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਵੇ ਅਤੇ ਪੀਵੇ ॥੩੮॥ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਵਾਕ
ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਉਹ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਵਗਣ ਲੱਗੀਆਂ ॥੩੯॥ ਪਰ ਉਹ ਨੈ ਇਹ
ਗੱਲ ਆਤਮਾ ਦੀ ਬਾਬਤ ਆਖੀ ਜਿਹੜਾ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਨਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ
ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਅਜੇ ਦਿੱਤਾ ਨਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਦਾ ਤੇਜ ਅਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ-
ਇਆ ॥੪੦॥ ਤਾਂ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੈ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਆਖਿਆ ਸੱਚੀ ਮੁੱਚੀ ਇਹ ਉਹੋ ਪੈਗੰ-

ਥਰ ਹੈ॥੪੧॥ ਦੂਜਿਆਂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਇਹ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਪਰ ਕਈਆਂ ਨੈ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਮਸੀਹ ਗਲੀ-
ਲ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ॥੪੨॥ ਕਿਆ ਕਤੇਬ ਨੈ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦਾਊਦ ਦੀ ਅੰਸ ਵਿੱਚੋਂ
ਅਤੇ ਬੈਤਲਹਮ ਦੀ ਨਗਰੀ ਥੋਂ ਜਿੱਥੇ ਦਾਊਦ ਸੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ॥੪੩॥ ਸੋ ਉਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ
ਫੁੱਟ ਪੈ ਗਈ॥੪੪॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਭਈ ਇਹ ਨੂੰ ਫੜ ਲਇਯੇ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੈ ਉ-
ਸ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਨਾ ਪਾਏ॥ ॥੪੫॥ ਉਪਰੰਦ ਓਹ ਸਿਪਾਹੀ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਅ
ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਉਨੀਂ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਿਆਏ॥੪੬॥ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੈ ਉੱਤਰ
ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਹ ਦੇ ਤੁੱਲ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੈ ਬਚਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ॥੪੭॥ ਤਾਂ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱ-
ਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਆ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਭਰਮਾਏ ਗਏ॥੪੮॥ ਭਲਾ ਸਰਦਾਰਾਂ ਅਕੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਨੇ ਉ-
ਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ॥੪੯॥ ਪਰ ਧ੍ਰਿਗ ਹੈ ਇਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਜੇਹੜੇ ਸਰਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ॥੫੦
॥ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਨੈ ਜਿਹੜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਆ-
ਖਿਆ॥੫੧॥ ਕੀ ਸਾਡੀ ਸਰਾ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਈ ਉ-
ਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈਗਾ ਦੋਸੀ ਠਰਾਉਂਦੀ ਹੈ॥੫੨॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਲਾ ਤੂੰ ਬੀ ਗਲੀਲ ਥੋਂ
ਹੈਂ॥੫੩॥ ਭਾਲ ਅਤੇ ਵੇਖ ਜੋ ਗਲੀਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਪਿਕੰਬਰ ਨਹੀਂ ਉਪਜਦਾ॥

੮ ਕਾਂਡ॥ ਫੇਰ ਹਰੇਕ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰ ਗਿਆ ਪਰ ਯਿਸੂ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਸਿਧਾਰਿਆ
॥੨॥ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਉਹ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ
ਆਏ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਬੈਠ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ॥੩॥ ਤਾਂ ਰੱਬੀ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀ ਇੱਕ ਤੀਮੀ ਨੂੰ ਲਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਏ ਜਿਹੜੀ ਵਿਭਚਾਰ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜੀ ਕਰਕੇ॥ ੪॥ ਉਹ ਨੂੰ
ਕਿਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਤੀਮੀਂ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਦੀ ਸਿਰੋਂ ਫੜੀ ਗਈ ਹੈ॥ ੫॥ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੈ ਤੌਰੇਤ ਵਿੱਚ ਸ-
ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਏਹੋ ਜੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰ ਸੁੱਟੋ ਫੇਰ ਤੂੰ ਇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀ ਆਖਦਾ
ਹੈਂ॥ ੬॥ ਪਰ ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਪਰਤਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹੀ ਸੀ ਭਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਊਜ ਲਾਉਣ ਦਾ
ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਹਿਠਾਹਾਂ ਨੇਉਂਕੇ ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਲਿਖਣ ਲੱਗਾ॥ ੭॥ ਪਰ ਜਾਂ ਓ-
ਹ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛੀ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਨੈ ਸਿੱਧੇ ਹੋਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਰਦੋਖ ਹੋ-
ਵੇ ਉਹੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰੇ॥ ੮॥ ਅਤੇ ਫੇਰ ਹਿਠਾਹਾਂ ਨੇਉਂਕੇ ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਲਿਖ-
ਣ ਲੱਗਾ॥ ੯॥ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਓਹ ਵਡਿਆਂ ਥੋਂ ਲਾਕੇ ਛੋਟਿਆਂ ਤੀਕੁਰ ਇੱਕ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਨਿੱਕਲ ਗਏ
ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਕੱਲਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਤੀਮੀਂ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜੀ ਰਹੀ॥ ੧੦॥ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਸਿੱਧੇ ਹੋਕੇ
ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤੀਮਤ ਓਹ ਕਿੱਥੇ ਹਨ ਕਿਆ ਕਿਨੇ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਜਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਦਿੱਤਾ॥ ੧੧॥ ਉਹ
ਬੋਲੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕਿਨੇ ਬੀ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਬੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਾਹ ਏਦੋਂ ਅੱਗੇ ਫੇਰ ਪਾਪ ਨਾ
ਕਰੀਂ॥ ॥੧੨॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਫੇਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਣ ਮੈਂ ਹਾਂ ਜਿ-
ਹੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ ਅਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਾ ਚੱਲੂ ਸਗੋਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਜੀਉਣ ਦਾ ਚਾਨਣ ਹੋਊ॥
੧੩॥ ਇਸ ਲਈ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਆਪੇ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ ਤੇਰੀ ਸਾਖੀ ਸੱ-
ਚੀ ਨਹੀਂ॥ ੧੪॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਆਪੇ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਭੀ ਮੇ-
ਰੀ ਸਾਖੀ ਸੱਚੀ ਹੈ ਕਿਉਂਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਮੈਂ ਕਿੱਧਰੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿੱਧਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਪ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਭਈ ਮੈਂ ਕਿੱਧਰੋਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਕਿੱਧਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ॥੧੫॥ ਤੁਸੀਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁ-
ਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ॥੧੬॥ ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਬੀ ਮੇਰਾ
ਵਿਚਾਰ ਸੱਚਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮੈਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਹੈ ॥੧੭॥ ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਾ
ਵਿੱਚ ਬੀ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਹੁ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸਾਖੀ ਸੱਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ॥੧੮॥ ਇੱਕ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਾਂ ਜੋ ਆ-
ਪਣੇ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ॥੧੯॥ ਉ-
ਪਰੰਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ
ਨਾ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਬੀ ਜਾਣਦੇ ॥੨੦॥ ਉਹ ਨੈ ਮੰਦਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਪ-
ਦੇਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਭੰਡਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਖੀਆਂ ਅਰ ਕਿਸੇ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਫੜਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉ-
ਹ ਦਾ ਵੇਲਾ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਇਆ॥ ॥੨੧॥ ਉਪਰੰਦ ਉਸ ਨੈ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ
ਤਾਂ ਚੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਭਾਲੋਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਮਰੋਗੇ। ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹ
ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸੱਕਦੇ ॥੨੨॥ ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਕਿਆ ਉਹ ਆਪਣਾ ਘਾਤ ਕਰੂ। ਕਿ-
ਉਂ ਜੋ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਭਈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸੱਕਦੇ ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿ-
ਹਾ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠੋਂ ਹੋ ਮੈਂ ਉੱਤੋਂ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਜਗਤ ਥੀਂ ਹੋ ਮੈਂ ਇਸ ਜਗਤ ਥੀਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ॥੨੪॥ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰੋਗੇ ਕਿਉਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਕਰੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹੋ ਹ
ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰੋਗੇ ॥੨੫॥ ਉਪਰੰਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਹੈਂ ਕੌਣ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ਮੈਂ ਉਹੋ ਹਾਂ ਜੋ ਮੁੱਢੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਆਇਆ ॥੨੬॥ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਉਹ ਸੱਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਸੁਣੀਆਂ ਸੋਈ ਜਗਤ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ॥੨੭॥ ਓਹ ਨਾ ਸਮਝੇ ਜੋ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਾਬਤ ਆਖਦਾ ਹੈ ॥੨੮॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਜਾਣੋਗੇ ਭਈ ਮੈਂ ਉਹੋ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵੱਲੋਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਜਿਹਾ ਕੁ ਪਿਤਾ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾਲਿਆ ਹੈ ਤਿਹਾ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ॥੨੯॥ ਅਰ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸਦਾ ਓਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੇਹੜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦੇ ਹਨ ॥੩੦॥ ਉਹ ਦੇ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਆਖਦਿਆਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ॥ ॥੩੧॥ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਓਨਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨਾਂ ਉਹ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਆਖਿਆ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਪੁਰ ਖਲੋਤੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਠੀਕ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹੋ ॥੩੨॥ ਅਰ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਜਾਣੋਗੇ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਬੰਧ ਕਰੂ ॥੩੩॥ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੀ ਅੰਸ ਹਾਂਗੇ ਅਰ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਤੂੰ ਕਿੱਕੁਰ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਓਗੇ ॥੩੪॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪਾਪ ਦਾ ਦਾਸ ਹੈ ॥੩੫॥ ਅਤੇ ਦਾਸ ਸਦਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਪੁਤ੍ਰ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ॥੩੬॥ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਬੰਧ ਕਰੇ ਤਾਂ ਠੀਕ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਬੰਧ ਹੋਵੋਗੇ ॥੩੭॥ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੀ ਅੰਸ ਹੋ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਮਗਰ ਪਏ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਵ੍ਧਣਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ॥੩੮॥ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਛ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ੍ਹ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਸੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਫੇਰ

ਤੁਸਾਂ ਬੀ ਜੋ ਕੁਛ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਦੇ ਕੋਲ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਸੋ ਕਰਦੇ ਹੋ ॥੩੮॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤ
ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਇਬਰਾਹੀਮ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੀ ਉਲਾਦ ਹੁੰਦੇ ਤ
ਇਬਰਾਹੀਮ ਜੇਹੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ॥੪੦॥ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਮਗਰ ਪਏ ਹੋ ਜੋ ਇਹਾ ਜਿ-
ਹਾ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ ਜਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲੋਂ ਸੁਣੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਇ-
ਬਰਾਹੀਮ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ॥੪੧॥ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਜੇਹੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਅਸੀਂ ਹਰਾਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈ ॥੪੨॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇ ਪ-
ਰਮੇਸੁਰ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਥੋਂ ਨਿੱਕ-
ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪ ਥੋਂ ਆਪ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਪਰ ਉਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿ-
ਆ ॥੪੩॥ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਇਸੇ ਲਈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦੇ॥
੪੪॥ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਸ਼ਤਾਨ ਥੋਂ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨਾ
ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਮੁੱਢੋਂ ਲਾਕੇ ਮਨੁੱਖ ਘਾਤਕ ਸੀ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਉੱਤੇ ਟਿਕਿਆ ਨਾ ਰਿਹਾ ਕਿ-
ਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਚਿਆਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਜਦ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਗੱ-
ਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਝੂਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਝੂਠ ਦਾ ਪਿਉ ਹੈ ॥੪੫॥ ਪਰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਜੋ ਮੈਂ ਸੱਤ ਆ-
ਖਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ॥੪੬॥ ਕੌਣ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਗੁਨਾਹ ਸਾਬਤ
ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਮੇਰੀ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ॥੪੭॥ ਜੋ ਪਰਮੇ-
ਸੁਰ ਥੋਂ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਥੋਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਹੀਂ ਹੋ॥੪੮॥ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਓਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਆ ਅਸੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਜੋ ਤੂੰ ਸਾਮਰੀ
ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਭੂਤ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈਗਾ॥੪੯॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਨੂੰ ਭੂਤ ਨਹੀ
ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਮੇਰਾ ਨਿਆ-
ਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋ॥੫੦॥ ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀਂ ਭਾਲਦਾ। ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਭਾਲਦਾ ਅਤੇ ਨਿ-
ਆਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ॥੫੧॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕ-
ਰੇ ਤਾਂ ਓਹ ਮੂਲੋਂ ਕਦੇ ਮੌਤ ਨਾ ਵੇਖੂ॥੫੨॥ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ
ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਭੂਤ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਬਰਾਹੀਮ ਮਰ ਗਿਆ ਨਾਲੇ ਪਿਕੰਬਰ ਬੀ ਅ-
ਤੇ ਤੂੰ ਆਖਨਾ ਹੈਂ ਭਈ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਓਹ ਮੌਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਮੂਲੋਂ ਕਦੇ
ਨਾ ਚਖੂ॥੫੩॥ ਭਲਾ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਇਬਰਾਹੀਮ ਨਾਲੋਂ ਜੋ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਵਡਾ ਹੈਂ। ਨਾਲੇ ਪਿਕੰ-
ਬਰ ਬੀ ਮਰ ਗਏ। ਤੂੰ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈਂ॥੫੪॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵ-
ਡਿਆਈ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੋ ਮੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ
ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ॥੫੫॥ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਤਾ ਪਰ
ਮੈਂ ਓਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਜੇ ਮੈਂ ਆਖਾਂ ਭਈ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਙੂ ਝੂਠਾ ਹੋਵਾਂ-
ਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਓਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ॥੫੬॥ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ
ਇਬਰਾਹੀਮ ਮੇਰਾ ਦਿਨ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਅਨੰਦ ਸੀ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਪਰਸਿੰਨ ਹੋਇਆ॥
੫੭॥ ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੇਰੀ ਉਮਰ ਤਾਂ ਅਜੇ ਪੰਜਾਹਾਂ ਵਰਿਹਾਂ ਦੀ ਨ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੀਂ ਅਤੇ ਤੈਂ ਇਬਰਾਹੀਮ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ॥੫੮॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆ-
ਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੇ ਹੋਣ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਹਾਂ॥੫੯॥ ਉਪਰੰਦ ਉਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਾਰਨ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਚੁੱ-
ਕੇ ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਲੁਕੋਇਆ ਅਤੇ ਮੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ॥

੯ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਚੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹੜਾ ਜ-
ਮਾਂਦਰੂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ॥੨॥ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੁ-
ਆਮੀ ਜੀ ਕਿਹ ਨੈ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਇਸ ਨੈ ਜਾਂ ਇਹ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੈ ਜੋ ਇਹ ਅੰਨ੍ਹਾ ਜੰਮਿਆ ਹੈ॥੩॥
ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨੈ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਨਾ ਇਹ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੈ ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋ-
ਇਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ॥੪॥ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿਨ ਹੁੰ-
ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਉਹ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਿਯੇ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ। ਰਾਤ ਚੱਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕੰ-
ਮ ਕਰ ਸੱਕਦਾ॥੫॥ ਜਦ ਮੈਂ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਣ ਹਾਂ॥੬॥ ਉਸ ਨੈ ਏਹ ਗੱਲਾਂ
ਕਹਿਕੇ ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਥੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਥੁੱਕ ਨਾਲ ਮਿੱਟੀ ਗੋਈ ਅਰ ਉਹ ਮਿੱਟੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀ-
ਆਂ ਉੱਤੇ ਮਲੀ॥੭॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਹ ਸਿਲੋਆਮ ਦੇ ਕੁੰਡ ਵਿੱਚ ਜਿਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਭੇਜਿ-
ਆ ਹੋਇਆ ਧੋ ਸੁੱਟ। ਸੋ ਉਸ ਨੈ ਜਾਕੇ ਧੋਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਕੇ ਚਲਾ ਆਇਆ॥੮॥ ਇਸ
ਲਈ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੈ ਅਤੇ ਜਿਨਾਂ ਅੱਗੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਮੰਗਤਾ ਹੈ ਕਿਹਾ ਕੀ ਇਹ
ਉਹੋ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਬੈਠਾ ਭੀਖ ਮੰਗਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ॥੯॥ ਇੱਕਨਾਂ ਆਖਿਆ ਇਹ ਉਹੋ ਹੈ। ਇੱਕਨ
ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਸ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਓਸ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਉਹੋ ਹਾਂ॥੧੦॥ ਇਸ ਲਈ ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿਹਾ ਫੇਰ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਖੁਲ੍ਹ ਗਈਆਂ ॥੧੧॥ ਉਹ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਜਿਹ ਦਾ ਨਾਉਂ ਯਿਸੂ ਹੈ ਮਿੱਟੀ ਗੋਕੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਮਲੀ ਅਰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੋ ਸਿਲੋਆਮ ਵਿਚ ਜਾਕੇ ਧੋ ਸੁੱਟ ਸੋ ਮੈਂ ਜਾਕੇ ਧੋ ਸੁੱਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਗਿਆ ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ॥ ॥੧੩॥ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਅੱਗੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ ਫਰੀਸੀਆਂ ਕੋਲ੍ਹ ਲਿਆਏ ॥੧੪॥ ਅਰ ਜਿਹ ਦਿਨ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮਿੱਟੀ ਗੋਕੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਓਹ ਦਿਨ ਸਬਤ ਦਾ ਸੀ ॥੧੫॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਬੀ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਤੂੰ ਕਿੱਕੁਰ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਓਨ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪੁਰ ਗਿੱਲੀ ਮਿੱਟੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਧੋਤੀਆਂ ਅਰ ਹੁਣ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ॥੧੬॥ ਉਪਰੰਦ ਫਰੀਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਪਰ ਹੋਰਨਾਂ ਆਖਿਆ ਪਾਪੀ ਮਨੁੱਖ ਏਹੋ ਜੇਹੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਕਿੱਕੁਰ ਵਿਖਾਲ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪੈ ਗਈ ॥੧੭॥ ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਫੇਰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਤੂੰ ਉਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ। ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਉਹ ਪਿਕੰਬਰ ਹੈ ॥੧੮॥ ਪਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸੱਤ ਨਾ ਮੰਨੀ ਜੋ ਉਹ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਉਸ ਸੁਜਾਖੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸੱਦਿਆ ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਨਾ ਪੁੱਛਿਆ ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ ਭਈ ਉਹ ਅੰਨ੍ਹਾ ਜੰਮਿਆ ਸੀ ਫੇਰ ਹੁਣ ਉਹ ਕਿੱਕੁਰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ॥੨੦॥ ਉਹ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਾਡਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬੀ ਕਿ ਉਹ ਅੰਨ੍ਹਾ ਜੰਮਿਆ ਸੀ ॥੨੧॥ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਹ ਹੁਣ ਕਿੱਕਣ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬੀ ਨਹੀਂ ਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਭਈ ਕਿਹ ਨੈ ਉਹਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ। ਉਸੇ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛ ਲਓ ਉਹ ਸਿ-ਆਣਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਆਪੇ ਦੱਸੂ ॥੨੨॥ ਉਹਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਥੋਂ ਡਰਦੇ ਮਾਰੇ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਕਿਉ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਏਕਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਭਈ ਜੇ ਕੋਈ ਉਹਨੂੰ ਮਸੀਹ ਕਰਕੇ ਮੰਨ ਲਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਕਿਆ ਜਾਵੇ ॥੨੩॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਉਸੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛ ਲਓ ॥੨੪॥ ਉਪਰੰਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ ਦੂਈ ਵਾਰ ਸੱਦਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਪਾਪੀ ਹੈ ॥੨੫॥ ਉਪਰੰਦ ਉਸ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਉਹ ਪਾਪੀ ਹੈ ਕੇ ਨਹੀ ਸੋ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ ਹੁਣ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ॥੨੬॥ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਨ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ। ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀ-ਆਂ ॥੨੭॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੀ ਨਾ। ਕਿਉਂ ਫੇਰ ਸੁਣਿਆ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਭਲਾ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਉਹਦੇ ਸਿੱਖ ਹੋਏ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ॥੨੮॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਕੇ ਆਖਿਆ ਉਹਦਾ ਸਿੱਖ ਤੂੰਏਂ ਹੈਂ ਪਰ ਅਸੀਂ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸਿੱਖ ਹਾਂਗੇ ॥੨੯॥ ਅ-ਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਮੂਸਾ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਭਈ ਕਿੱਥੋਂ ਹੈ ॥੩੦॥ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਇਹੋ ਤਾਂ ਅਚਰਜ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਭਈ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੩੧॥ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਗੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪਾਪੀਆਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਪ-
ਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਭਗਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਮਰਜੀ ਉੱਤੇ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ॥ ੩੨॥ ਜ-
ਗਤ ਦੇ ਮੁੱਢੋਂ ਲਾਕੇ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿਨੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ
ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣ॥ ੩੩॥ ਜੇ ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਲੋਂ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ॥
੩੪॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤੂੰ ਤਾਂ ਨਿਰਾ ਪੂਰਾ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਜੰਮਿਆ ਹੈਂ ਫੇਰ ਸਾ ਨੂੰ
ਸਿਖਲ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈਂ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਛੇਕ ਦਿੱਤਾ॥ ॥੩੫॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਸੁਣਿਆ ਜੋ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਛੇਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਲੱਭਕੇ ਆਖਿਆ ਕੀ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਉੱਤੇ ਨਿ-
ਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ॥ ੩੬॥ ਉਹ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮਹਾਰਾਜ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ
ਕਰਾਂ॥ ੩੭॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਬੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਉਹ ਜੋ ਤੇ-
ਰੇ ਸੰਗ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਹੈ॥ ੩੮॥ ਤਾਂ ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮੈਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
। ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ॥ ੩੯॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਨਿਆਉਂ ਵਾਸਤੇ ਇਸ
ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਭਈ ਜੇਹੜੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਓਹ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਵੇਖਦੇ ਹ-
ਨ ਓਹ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਣ॥ ੪੦॥ ਫਰੀਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਸਨ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁ-
ਣੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਅਸੀਂ ਬੀ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹਾਂ॥ ੪੧॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇ
ਤੁਸੀਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਪ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਹੁਣ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ ਭਈ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ
ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਪ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੧੦ ਕਾਂਡ॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਬਾੜੇ ਵਿੱਚ ਬੂਹੇ ਬਾਣੀਂ
ਨਹੀਂ ਵੜਦਾ ਪਰ ਹੋਰ ਪਾਸਿਓਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਉਹ ਚੋਰ ਅਤੇ ਧਾੜਵੀ ਹੈ॥੨॥ ਪਰ
ਜਿਹੜਾ ਬੂਹੇ ਬਾਣੀਂ ਵੜਦਾ ਹੈ ਉਹ ਭੇਡਾਂ ਦਾ ਅਯਾਲੀ ਹੈ॥੩॥ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਦਰਬਾਨ ਖੋਲ੍ਹ
ਿਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਉਹ ਦਾ ਬੋਲ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਨਾਉਂ ਲੈ
ਲੈਕੇ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥੪॥ ਜਦ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ
ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਤੁਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਮ-
ਗਰ ਲੱਗੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਉਸ ਦਾ ਬੋਲ ਪਛਾਣਦੀਆਂ ਹਨ॥੫॥ ਓਹ ਪ-
ਰਾਏ ਦੇ ਮਗਰ ਕਦੇ ਨਾ ਜਾਣਗੀਆਂ ਸਗੋਂ ਉਸ ਥੋਂ ਨੱਸ ਜਾਣਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਾਇਆਂ
ਦਾ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦੀਆਂ॥੬॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪਰ ਓਹ
ਨਾ ਸਮਝੇ ਭਈ ਏਹ ਕੀ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੇਹੜੀਆਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ॥ ॥੭॥ ਇ-
ਸ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੈ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਭੇਡਾਂ ਦਾ ਬੂਹਾ ਮੈਂ
ਹਾਂ॥੮॥ ਸਭ ਜਿੰਨੇ ਮੈਥੋਂ ਅੱਗੇ ਆਏ ਸੋ ਚੋਰ ਅਤੇ ਧਾੜਵੀ ਹਨ ਪਰ ਭੇਡਾਂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾ ਸੁ-
ਣੀ॥੯॥ ਉਹ ਬੂਹਾ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਬਾਣੀਂ ਜੇ ਕੋਈ ਵੜੇ ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਕਤਿ ਪਾਊ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਬਾਹ-
ਰ ਆਇਆ ਜਾਇਆ ਕਰੂ ਅਤੇ ਚਰਾਂਦ ਪਾਊ॥੧੦॥ ਚੋਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ
ਚੁਰਾਵੇ ਅਰ ਵੱਢੇ ਅਤੇ ਨਾਸ ਕਰੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਆਇਆ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਉਣ ਮਿਲੇ ਸ-
ਗੋਂ ਢੇਰ ਸਾਰਾ ਮਿਲੇ॥੧੧॥ ਅੱਛਾ ਅਯਾਲੀ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ ਅਯਾਲੀ ਭੇਡਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪ੍ਰਾਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ॥੧੨॥ ਜੋ ਕੱਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਯਾਲ਼ੀ ਨਹੀਂ ਭੇਡਾਂ ਜਿਹਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨ-
ਹੀਂ ਹਨ ਸੋ ਬਘਿਆੜ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਕੇ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਅਤੇ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਬਘਿ-
ਆੜ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਖਿੰਡਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ॥੧੩॥ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਭੱਜਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕੱਮਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਕੁੱਹ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ॥੧੪॥ ਅੱਛਾ ਅਯਾਲ਼ੀ ਮੈਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ
ਨੂੰ ਸਿਆਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਸਿਆਣਦੀਆਂ ਹਨ॥੧੫॥ ਜਿਸ ਪ-
ਰਕਾਰ ਪਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਸਿਆਣਦਾ ਹੈ ਅਰ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਿਆਣਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ
ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਹੋਰ ਬੀ ਭੇਡਾਂ ਹਨ ਜੇਹੜੀਆਂ ਇਸ ਬਾੜੇ ਦੀ-
ਆਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ਲਿਆਵਾਂ ਅਰ ਓਹ ਮੇਰਾ ਬੋਲ ਸੁਣਨਗੀਆਂ ਅ-
ਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਜੜ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਅਯਾਲ਼ੀ ਹੋਊ॥੧੭॥ ਇਸ ਲਈ ਪਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨੂੰ ਫੇਰ ਲਵਾਂ॥੧੮॥ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਥੋਂ ਖੋਂਹਦਾ ਨ-
ਹੀਂ ਪਰ ਮੈਂ ਆਪੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਇਖਤਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਓਹਨੂੰ ਦੇਵਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇਖਤਿ-
ਆਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨੂੰ ਫੇਰ ਲਵਾਂ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲੋਂ ਪਾਇਆ ਹੈ॥
॥੧੯॥ ਇਨਾਂ ਬਚਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਫੁੱਟ ਪੈ ਗਈ॥੨੦॥ ਅਰ ਬਹੁਤੇ ਉਨ
ਵਿਚੋਂ ਬੋਲੇ ਭਈ ਉਹਨੂੰ ਭੂਤ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਮਲਾ ਹੈ ਕਾਹਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉਹ
ਦੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ॥੨੧॥ ਹੋਰਨਾਂ ਆਖਿਆ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਭੂਤ ਦੇ ਗ੍ਰਸੇ ਹੋਏ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭੂਤ ਭ-
ਲਾ ਅੰਨੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ ਸੱਕਦਾ ਹੈ॥ ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਪਰ-

ਤਿਸ ਠਾਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਆਇਆ। ਉਹ ਸਿਆਲ ਦੀ ਰੁੱਤ ਸੀ ॥ ੨੩॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮੰਦਰ ਵਿਖੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਦਲਾਨ ਵਿੱਚ ਫਿਰਦਾ ਸੀ॥ ੨੪॥ ਇਸ ਲਈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਕੱਠੇ ਹੋਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਕਦ ਤਕ ਤਾਈਂ ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਧਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਂਗਾ। ਜੇ ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈਂ ਤਾਂ ਖੋਲਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿਹ ॥ ੨੫॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤੀ-ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਜੇਹੜੇ ਕੰਮ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਉਂ ਪੁਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਓਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ॥ ੨੬॥ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ॥ ੨੭॥ ਮੇਰੀ-ਆਂ ਭੇਡਾਂ ਮੇਰਾ ਬੋਲ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਨ ਅਰ ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਆਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਓਹ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਮਗਰ ਲੱਗੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ॥ ੨੮॥ ਅਰ ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅ-ਰ ਉਨਾਂ ਦਾ ਸਦੀਵ ਕਾਲ ਤੀਕੁ ਕਦੇ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਖੋਹ ਲਵੇਗਾ ॥ ੨੯॥ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਜਿਹ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਓਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਸਭਨਾਂ ਥੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੱ-ਥੋਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ॥ ੩੦॥ ਮੈਂ ਅਰ ਪਿਤਾ ਇੱਕੋ ਹਾਂਗੇ ॥ ੩੧॥ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਫੇਰ ਪੱ-ਥਰ ਚੁੱਕੇ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਪਥਰਾਹ ਕਰਨ॥ ੩੨॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿ-ਤਾ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਅਨੇਕ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਵਿਖਾਏ। ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਥਰਾ-ਹ ਕਰਦੇ ਹੋ॥ ੩੩॥ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਪਿੱਛੇ ਪਥ-ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਕੁਫਰ ਪਿੱਛੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੂੰ ਮਨੁੱਖ ਹੋਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰ-ਮੇਸੁਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈਂ॥ ੩੪॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਈਸੁਰ ਹੋ ॥੩੫॥ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਈਸੁਰ ਆ-
ਖਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਾਣੀ ਆਈ ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਖੰਡਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸੱਕਦੀ ॥੩੬॥
ਤਾਂ ਜਿਹ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਘੱਲਿਆ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋ ਤ-
ਈ ਤੂੰ ਕੁਫਰ ਬਕਦਾ ਹੈਂ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ ॥੩੭॥ ਜੇ
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੇਹੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਕਰੋ ॥੩੮॥ ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਕਰਦ
ਹਾਂ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੀ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਕਰੋ ਤਦ ਬੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋਂ ਅਤੇ
ਸਮਝੋ ਜੋ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ॥੩੯॥ ਓਹ ਫੇਰ ਉਸ ਦੇ ਫੜਨ ਦੇ ਮ-
ਗਰ ਲੱਗੇ ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ ॥ ॥੪੦॥ ਅਤੇ ਉਹ ਫੇਰ ਯ-
ਰਦਨ ਦੇ ਪਾਰ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਹੱਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ
ਅਰ ਉੱਥੇ ਟਿਕਿਆ ॥੪੧॥ ਅਰ ਬਥੇਰੇ ਉਸ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਯੂਹੱਨਾ ਨੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕ-
ਰਾਮਾਤ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਈ ਪਰ ਜੋ ਜੋ ਯੂਹੱਨਾ ਨੈ ਇਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਆਖਿਆ ਸਭ ਸੱਤ ਸੀ ॥੪੨॥
ਅਰ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ॥

੧੧ ਕਾਂਡ ॥ ਅਤੇ ਮਰਿਯਮ ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਭੈਣ ਮਰਥਾ ਦੀ ਨਗਰੀ ਬੈਤਅਨੀਆ ਦਾ ਲਾ-
ਜ਼ਰ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਰੋਗੀ ਸੀ ॥੨॥ ਇਹ ਉਹੋ ਮਰਿਯਮ ਸੀ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ
ਅਤਰ ਮਲਿਆ ਅਰ ਆਪਣਿਆਂ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇ ਚਰਨ ਪੂੰਝੇ ਸਨ। ਉਸੇ ਦਾ ਭਰਾਉ ਲਾਜ਼-
ਰ ਰੋਗੀ ਸੀ ॥੩॥ ਇਸ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਭੈਣਾਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਵੇਖ ਜਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹ ਨੂੰ ਤੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਰੋਗੀ ਹੈ ॥੪॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਸੁਣਕੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਰੋਗ ਮੌਤ ਵਾਸਤੇ
ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਨਿਮਿੱਤ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਥੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਵਡਿਆ-
ਈ ਪਰਗਟ ਹੋਵੇ ॥੫॥ ਅਰ ਯਿਸੂ ਮਰਥਾ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਭੈਣ ਅਰ ਲਾਜਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕ-
ਰਦਾ ਸੀ ॥੬॥ ਸੋ ਜਾਂ ਉਸ ਨੈ ਸੁਣਿਆ ਭਈ ਉਹ ਰੋਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਸੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੋ ਦਿ-
ਨ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਿਹਾ ॥੭॥ ਤਦ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸ ਨੈ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਆਓ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਯਹੂਦਿਯ
ਨੂੰ ਚੱਲਿਯੇ ॥੮॥ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਯਹੂਦੀ ਤੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਪਥਰਾਹ ਕ-
ਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਤੂੰ ਫੇਰ ਉੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ ॥੯॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਆ ਦਿਨ ਭਰ ਦੇ
ਬਾਰਾਂ ਘੰਟੇ ਨਹੀਂ ਹਨ । ਜੇ ਕੋਈ ਦਿਨ ਨੂੰ ਤੁਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਠੋਕਰ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ
ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਣ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ॥੧੦॥ ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਰਾਤ ਨੂੰ ਤੁਰੇ ਤਾਂ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉ-
ਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਾਨਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ॥੧੧॥ ਉਸ ਨੈ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਆਖੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਉਨਾਂ
ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਮਿਤ੍ਰ ਲਾਜਰ ਸੌਂ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਉਹ ਨੂੰ ਜਗਾਵਾਂ ॥੧੨
॥ ਉਪਰੰਦ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਜੇ ਉਹ ਸੌਂ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਚ ਜਾਊ ॥੧੩॥
ਯਿਸੂ ਨੈ ਤਾਂ ਉਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਓਹ ਸਮਝੇ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਨੀਂਦ ਦੇ ਅਰਾਮ ਦੀ
ਗੱਲ ਆਖੀ ਹੈ ॥੧੪॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ ਕੇ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਲਾਜਰ ਮਰ ਗਿ-
ਆ ਹੈ ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਤਰ ਪਰਸਿੰਨ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਨ ਸੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋਂ
। ਪਰ ਆਓ ਉਸ ਪਾਸ ਚੱਲਿਯੇ ॥੧੬॥ ਉਪਰੰਦ ਥੋਮਾ ਨੈ ਜਿਹੜਾ ਦੀਦੁਮੁਸ ਕਰਕੇ ਸੱਦੀਦ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ ਆਪਣੇ ਗੁਰਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਆਓ ਅਸੀਂ ਬੀ ਚੱਲਿਯੇ ਭਈ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਮਰਿਯੇ॥
॥੧੭॥ ਫੇਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਣਕੇ ਮਲੂਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਪਏ ਚਾਰ ਦਿਨ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਬੈਤਅਨੀਆ ਯਰੂਸਲੀਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੋਹਕੁ ਵਾਟ ਸੀ॥੧੯॥ ਅਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀ ਮਰਥਾ ਅਤੇ ਮਰਿਯਮ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਉਨਾਂ ਦੇ ਭਰਾਉ ਦੀ ਬਾਬਤ ਉਨਾਂ ਦਾ ਮਨ ਧਰਾਵਾ ਕਰਨ॥੨੦॥ ਉਪਰੰਦ ਮਰਥਾ ਨੈ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਈ ਪਰ ਮਰਿਯਮ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਰਹੀ॥੨੧॥ ਤਦ ਮਰਥਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਐਥੇ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਭਰਾਉ ਨਾ ਮਰਦਾ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਬੀ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਭਈ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਥੋਂ ਮੰਗੇਂ ਸੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੈ ਨੂੰ ਦੇਊ॥੨੩॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੇਰਾ ਭਰਾਉ ਫੇਰ ਜੀ ਉੱਠੂ॥੨੪॥ ਮਰਥਾ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿਯਾਮਤ ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਫੇਰ ਜੀ ਉੱਠੂ॥੨੫॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿਯਾਮਤ ਅਤੇ ਜੀਉਣ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਜੋ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਰ ਜਾਏ ਤਾਂ ਬੀ ਜੀਊ॥੨੬॥ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਹੜਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਦੀਵਕਾਲ ਤੀਕੁਕ ਦੇ ਨ ਮਰੂ। ਕੀ ਤੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦੀ ਹੈਂ॥੨੭॥ ਉਨ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈਂ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਹੀ ਮਸੀਹ ਹੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜਿਹੜਾ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣਵਾਲਾ ਸੀ॥੨੮॥ ਅਰ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਓਹ ਚੱਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਮਰਿਯਮ ਨੂੰ ਚੁਪਕੀਤੀ ਸੱਦਕੇ ਬੋਲੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈ ਨੂੰ ਸੱਦਦਾ ਹੈ॥੨੯॥ ਜਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਸ ਨੈ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਝੱਟ ਉੱਠਕੇ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਗਈ॥ ੩੦॥ ਯਿਸੂ ਅਜੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ
ਸੀ ਆਇਆ ਬਲਕ ਉਸੇ ਥਾਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮਰਥਾ ਉਹਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ॥ ੩੧॥ ਉਪਰੰਦ ਓਹ ਯਹੂਦੀ
ਜੇਹੜੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਮਨ ਧਰਾਉਂਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਮਰਿਯਮ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ
ਜੋ ਉਹ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਉੱਠਕੇ ਬਾਹਰ ਨੂੰ ਚੱਲੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਕੇ ਭਈ ਉਹ ਕਬਰ ਉੱਤੇ ਰੋ-
ਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹਦੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰੇ॥ ੩੨॥ ਜੋ ਜਾਂ ਮਰਿਯਮ ਉਸ ਥਾਂ ਆਈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਸੀ ਤਾਂ
ਉਹਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਉਹਦੇ ਪੈਰੀਂ ਪਈ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਐਥੇ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਭਰਾ
ਉਨ ਮਰਦਾ॥ ੩੩॥ ਓਪਰੰਦ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਰੋਂਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੀ ਜੋ ਉਹਦੇ
ਨਾਲ ਆਏ ਸਨ ਰੋਂਦੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਥੋਂ ਹੌਕਾ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਘਬਰਾਇਆ॥ ੩੪॥ ਅ-
ਰ ਆਖਿਆ ਤੁਸਾਂ ਉਹਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਆ ਵੇਖ॥ ੩੫॥
ਯਿਸੂ ਰੋਇਆ॥ ੩੬॥ ਇਸ ਪੁਰ ਯਹੂਦੀ ਬੋਲੇ ਵੇਖੋ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਡਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ॥
੩੭॥ ਪਰ ਕਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੋਲੇ ਕੀ ਇਹ ਜਿਹ ਨੈ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲੀਆਂ ਐਨਾ ਬੀ ਨਾ
ਕਰ ਸੱਕਿਆ ਜੋ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਨਾ ਸਰਦਾ॥ ੩੮॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਜੀ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਹੌਕੇ ਭ-
ਰਦਾ ਕਬਰ ਪੁਰ ਆਇਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਗੁਫਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਧਰਿਆ ਹੋਇਆ
ਸੀ॥ ੩੯॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਇਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿਓ। ਉਸ ਮੁਰਦੇ ਦੀ ਭੈਣ ਮਰਥਾ ਨੈ ਉਹਨੂੰ
ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸੜ੍ਹਿਹਾਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉ ਜੋ ਉਹਨੂੰ ਚਾਰ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹ-
ਨ॥ ੪੦॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਭਈ ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਤੀਤ ਕਰੇਂ ਤਾਂ ਪਰ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖੇਂਗੀ॥੪੧॥ ਸੋ ਉਨਾਂ ਉਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਅੱਖਾਂ
ਉਤਾਹਾਂ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਸੁਕਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੈਂ ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ॥੪੨॥ ਅਤੇ ਮੈਂ
ਜਾਣਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸਦਾ ਸੁਣਦਾ ਹੈਂ ਪਰ ਇਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੇਹੜੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਖੜੇ
ਹਨ ਮੈਂ ਇਹ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਪਰਤੀਤ ਕਰਨ ਜੋ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ॥੪੩॥ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿ-
ਕੇ ਉੱਚੀ ਦੀ ਅਵਾਜ ਮਾਰੀ ਲਾਜਰ ਬਾਹਰ ਆ॥੪੪॥ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਮੋਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕ-
ਫਨ ਨਾਲ ਹੱਥ ਪੇਰ ਬੱਧੇ ਹੋਏ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਆਇਆ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਰੁਮਾਲ ਵਲੇ-
ਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਖੋਲੋ ਅਤੇ ਜਾਣ ਦਿਓ॥
॥੪੫॥ ਤਦੋਂ ਬਥੇਰਿਆਂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਹੜੇ ਮਰਿਯਮ ਪਾਸ ਆਏ ਸਨ ਇਹ ਜੋ
ਕੁਛ ਯਿਸੂ ਨੈ ਕੀਤਾ ਵੇਖਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ॥੪੬॥ ਪਰ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੈ ਫਰੀ-
ਸੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਓਹ ਕੰਮ ਜੇਹੜੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਕੀਤੇ ਸਨ ਦੱਸ ਦਿੱਤੇ॥ ॥੪੭॥ ਇ-
ਸ ਲਈ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਮਹਾਂ ਸਭਾ ਕੱਠੀ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ-
ਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ॥੪੮॥ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਐਵੇਂ
ਛੱਡ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਸਭ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਰੂਮੀ ਆ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਸਾਡੀ ਜ-
ਗਾ ਅਰ ਨਾਲੇ ਸਾਡੀ ਕੌਮ ਬੀ ਲੈ ਲੈਣਗੇ॥੪੯॥ ਅਰ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਯਾਫਾ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਨੈ
ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਸਾਲ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਸੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ॥੫੦॥
ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਭਈ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹੋ ਚੰਗਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮਰੇ ਨਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿ ਸਾਰੀ ਕੌਮ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ॥ ੫੧॥ ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੀ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਬਲਕ ਇਸ ਕਾ-
ਰਨ ਕਰਕੇ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਸਾਲ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਸੀ ਅਗੰਮ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਯਿ-
ਸੂ ਉਸ ਕੌਮ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮਰਨ ਨੂੰ ਸੀ॥ ੫੨॥ ਅਤੇ ਨਿਰਾ ਉਸੇ ਕੌਮ ਦੇ ਬਦਲੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਸ ਲ-
ਈ ਬੀ ਜੋ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਿਆਂ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ ਕੱਠਿਆਂ ਕਰਕੇ ਇੱਕੋ ਬਣਾਵੇ॥ ੫੩
॥ ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਸੇ ਦਿਨ ਥੋਂ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਭਈ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਨ॥ ॥੫੪॥ ਇ-
ਸ ਕਾਰਨ ਯਿਸੂ ਫੇਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁਲਮ ਖੁਲੀ ਨਾ ਫਿਰਿਆ ਪਰ ਉੱਥੋਂ ਜੰਗਲ ਦੇ ਲਾਗ
ਦੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਇਫ਼ਰਾਈਮ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਨਗਰ ਨੂੰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਸਣੇ ਉੱਥੇ ਰਿਹਾ॥ ੫੫॥
ਅਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਸਾਹ ਨਾਮੇ ਤਿਉਹਾਰ ਨੇੜੇ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਲੋਕ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ
ਲਈ ਤਿਉਹਾਰ ਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡੋਂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਗਏ॥ ੫੬॥ ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਯਿਸੂ ਦੀ ਭਾ-
ਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹੋਕੇ ਆਪੋ ਵਿੱਚੀਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ
ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਗਾ॥ ੫੭॥ ਅਤੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਰ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਹੁ-
ਕਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਦੱਸ ਦੇਵੇ ਭਈ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਣ॥

੧੨ ਕਾਂਡ॥ ਫੇਰ ਪਸਾਹ ਥੋਂ ਛੇ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਬੈਤਅਨੀਆ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ ਲਾ-
ਜਰ ਸੀ ਜਿਹ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਸੀ॥ ੨॥ ਸੋ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਰਥਾ ਟਹਿਲ ਕਰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਲਾਜਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ
ਇੱਕ ਸੀ ਜੇਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਣ ਬੈਠੇ ਸਨ॥ ੩॥ ਤਦ ਮਰਿਯਮ ਨੈ ਅਧ ਸੇਰ ਮਹਿੰਗ ਮੁੱਲ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਟਾਮਾਸੀ ਦਾ ਖਰਾ ਅਤਰ ਲੈਕੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਮਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਉ-
ਹ ਦੇ ਚਰਨ ਪੂੰਝੇ ਅਤੇ ਘਰ ਅਤਰ ਦੀ ਬਾਸਨਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ॥੪॥ ਪਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ
ਵਿੱਚੋਂ ਯਹੂਦਾ ਇਸਕਰਿਯੂਤੀ ਨੈ ਜਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਵਾਉਣਾ ਸੀ ਆਖਿਆ ॥੫॥ ਇਹ ਅ-
ਤਰ ਤੂਫ ਸੈ ਰੁਪੱਯੇ ਨੂੰ ਵੇਚਕੇ ਕੰਗਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ॥੬॥ ਪਰ ਉਹ ਨੈ ਇਹ ਗੱ-
ਲ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਆਖੀ ਜੋ ਕੰਗਾਲਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਬਲਕ ਇਸ ਕਾਰਨ ਜੋ ਉਹ ਚੋ-
ਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬਟੂਆ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਉਹ ਨੂੰ
ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ॥੭॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਕਫਨਾਉਣ ਦਫਨਾਉਣ
ਦੇ ਦਿਨ ਲਈ ਰੱਖਣ ਦਿਹ ॥੮॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕੰਗਾਲ ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਨ ਪਰ ਮੈਂ ਸਦਾ ਤੁ-
ਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ॥ ॥੯॥ ਤਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜਾਣ ਗਏ ਭ-
ਈ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਆਏ ਨਿਰਾ ਯਿਸੂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਇਸ ਲਈ ਬੀ ਜੋ ਲਾਜਰ
ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਜਿਹ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੁਆਲਿਆ ਸੀ ॥੧੦॥ ਪਰ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜ-
ਕਾਂ ਨੈ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਜੋ ਲਾਜਰ ਨੂੰ ਬੀ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰ ਦੇਇਯੇ ॥੧੧॥ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਯ-
ਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਲੇ ਲੋਕ ਚੱਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ॥ ॥
੧੨॥ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜੋ ਤਿਉਹਾਰ ਪੁਰ ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦ ਉਨਾਂ ਨੈ ਸੁਣਿਆ ਜੋ
ਯਿਸੂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ॥੧੩॥ ਖਜੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਲੈਕੇ ਉਹ ਦੇ ਮਿਲਣ
ਨੂੰ ਨਿੱਕਲੇ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਦੀ ਬੋਲਣ ਲੱਗੇ ਹੋਸੰਨਾ ਧੰਨ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ ਇਸਰਾਈਲ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਇੱਕ ਗਧੀ ਦਾ ਬੱਚਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਪੁਰ
ਸੁਆਰ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ॥੧੫॥ ਕਿ ਸੀਓਨ ਦੀ ਧੀਏ ਨਾ ਡਰ। ਵੇਖ ਤੇਰਾ ਪਾਤ-
ਸਾਹ ਗਧੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪੁਰ ਸੁਆਰ ਹੋਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ॥੧੬॥ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਪਹਿਲਾਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਨਾ
ਸਮਝੀਆਂ ਪਰ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਤੇਜ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਆਇਆ ਜੋ ਏਹ ਗੱਲਾਂ
ਉਸੇ ਵਿਖੇ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਏਹ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਸਨ॥੧੭॥ ਤਦ
ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਜੇਹੜੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ ਜਦ ਉਹ ਨੈ ਲਾਜਰ ਨੂੰ ਕਬਰੋਂ ਬਾਹਰ ਸੱਦਿਆ
ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੁਆਲਿਆ ਸੀ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ॥੧੮॥ ਇਸ ਕਰਕੇ ਬੀ ਲੋਕ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾ
ਮਿਲੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨਾਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਭਈ ਉਸ ਨੈ ਇਹ ਕਰਾਮਾਤ ਵਿਖਾਈ॥੧੯॥ ਤਾਂ ਫਰੀਸੀ-
ਆਂ ਨੈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਥੋਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਬਣਿ ਆਉਂਦਾ। ਵੇਖੋ ਜਗਤ
ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਤੁਰਿਆ॥ ॥੨੦॥ ਅਰ ਜੇਹੜੇ ਲੋਕ ਤਿਉਹਾਰ ਉੱਤੇ ਬੰਦਗੀ ਕ-
ਰਨ ਆਏ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸਨ॥੨੧॥ ਸੋ ਓਹ ਫੈਲਬੂਸ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਗਲੀਲ ਦੇ ਬੈ-
ਤਸੈਦੇ ਦਾ ਸੀ ਆਏ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਜ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਅਸਾਂ ਯਿਸੂ ਦਾ
ਦਰਸਣ ਕਰਨਾ ਹੈ॥੨੨॥ ਫੈਲਬੂਸ ਨੈ ਆਣਕੇ ਅੰਦਰਿਯਾਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੰਦਰਿ-
ਯਾਸ ਅਰ ਫੈਲਬੂਸ ਨੈ ਆਣਕੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ॥੨੩॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ
ਵੇਲਾ ਆ ਪੁੱਜਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਏ॥੨੪॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ
ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਣਕ ਦਾ ਦਾਣਾ ਜੇ ਜਮੀਨ ਵਿੱਚ ਪੈਕੇ ਨਾ ਮਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕੱਲਾ ਹੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਮਰੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਫਲ ਦਿੰਦਾ ॥੨੫॥ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਪਿਆਰ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਵੈਰ
ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਤਾਈਂ ਉਹ ਦੀ ਗੱਛਿਆ ਕਰੂ ॥੨੬॥ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ
ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤੁਰੇ ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਸੇਵਕ ਬੀ ਉੱਥੇ ਹੋਊ। ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪਿਤਾ
ਉਹ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੂ ॥੨੭॥ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਜੀ ਘਬਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੀ ਆਖਾਂ। ਹੇ ਪਿਤਾ ਮੈਨੂੰ ਇ-
ਸ ਘੜੀ ਥੋਂ ਬਚਾ। ਪਰ ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਘੜੀ ਤੀਕੁ ਆਇਆ ਹਾਂ ॥੨੮॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ
ਨਾਉਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕਰ। ਤਦੋਂ ਇਹ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਆਈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਹ ਦੀ ਵਡਿਆਈ
ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਬੀ ਪਰਗਟ ਕਰਾਂਗਾ ॥੨੯॥ ਤਦ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਜੇਹੜੇ ਕੋਲ ਖੜੋਤੇ
ਸਨ ਜਾਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਜੋ ਬੱਦਲ ਗਰਜਿਆ ਹੈ। ਹੋਰਨਾਂ ਆਖਿਆ ਭਈ
ਦੂਤ ਨੈ ਇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥੩੦॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਬਦ ਮੇਰੇ ਲਈ
ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ ॥੩੧॥ ਹੁਣ ਇਸ ਜਗਤ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁ-
ਣ ਇਸ ਜਗਤ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਊ ॥੩੨॥ ਅਰ ਮੈਂ ਜੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੋਂ ਉੱਚਾ
ਕੀਤਾ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਾਂਗਾ ॥੩੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਇਹ ਆਖਿਆ ਭ-
ਈ ਪਤਾ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਆਪ ਕਿਹੜੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਮਰਨਾ ਸੀ ॥੩੪॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਉ-
ਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਸਾਂ ਸਰਾ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਸਦਾ ਰਹੂ। ਫੇਰ ਤੂੰ ਕਿੱਕੁਰ ਆਖਦਾ
ਹੈਂ ਭਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕੌਣ ਹੈ ॥੩੫॥ ਉ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚਾਨਣ ਅਜੇ ਥੋੜਾ ਚਿਰ ਹੋਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਚਾ-
ਨਣ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ ਚੱਲੋ ਭਈ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਹਨੇਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆ ਘੇਰੇ। ਅਤੇ ਜੋ ਹਨੇਰੇ
ਵਿੱਚ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ॥ ੩੬॥ ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਚਾਨਣ ਤੁਹਾਡੇ
ਨਾਲ ਹੈ ਚਾਨਣ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਨਣ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਵੋ॥ ॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਏ-
ਹ ਗੱਲਾਂ ਆਖੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਕੇ ਉਨਾਂ ਥੋਂ ਲੁੱਕ ਗਿਆ॥ ੩੭॥ ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸਾ-
ਹਮਣੇ ਐੱਨੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਸੀਆਂ ਤਾਂ ਬੀ ਉਨਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀ-
ਤੀ॥ ੩੮॥ ਜਿਸ ਥੋਂ ਯਸਾਯਾ ਪੈਕੰਬਰ ਦਾ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹੇ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਡੇ ਸਨੇਹੇ ਦੀ ਕਿਨ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਬਾਂਹ ਕਿਸ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ॥
੩੯॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਓਹ ਨਿਹਚਾ ਨਾ ਕਰ ਸੱਕੇ ਕਿ ਯਸਾਯਾ ਨੇ ਫੇਰ ਆਖਿਆ॥ ੪੦॥ ਉਸ ਨੇ
ਉਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਨੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦਾ ਮਨ ਕਠੋਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਤੇ ਐਉਂ
ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਓਹ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਮਨ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਅਰ ਮੁੜਿ ਆਉਣ ਅਤੇ ਮੈਂ
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਾਂ॥ ੪੧॥ ਯਸਾਯਾ ਨੈ ਏਹ ਬਚਨ ਕੀਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਨ ਉਸ ਦਾ ਤੇਜ
ਵੇਖਿਆ ਅਰ ਉਸੇ ਦੇ ਵਿਖੇ ਬੋਲਿਆ॥ ੪੨॥ ਤਾਂ ਬੀ ਸਰਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ ਉ-
ਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਪਰ ਫਰੀਸੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨਾਂ ਨੈ ਜਬਾਨੀ ਨਾ ਮੰਨਿਆਂ ਭਈ ਐਉਂ
ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਕੇ ਜਾਯੇ॥ ੪੩॥ ਕਿਉਂਕਿ ਓਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ
ਨਾਲੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਭੁੱਖੇ ਸਨ॥ ॥੪੪॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਚੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਆਖਿਆ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਉ-
ਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ॥ ੪੫॥ ਅਰ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇ-
ਖਦਾ ਹੈ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ॥ ੪੬॥ ਮੈਂ ਜਗਤ ਵਿਚ ਚਾਨਣ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਮੇ-
ਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਅਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹੇ॥ ੪੭॥ ਅਰ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁ-
ਣੇ ਅਤੇ ਨਾ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਨਹੀਂ ਠਰਾਉਂਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਜਗਤ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਠਰਾਉਣ ਨਹੀਂ
ਬਲਕ ਜਗਤ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ॥ ੪੮॥ ਜਿਹੜਾ ਮੈਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ-
ਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਬੂਲਦਾ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਠਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਬਚਨ ਮੈਂ ਕਿਹਾ
ਓਹੀਓ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਠਰਾਊਗਾ॥ ੪੯॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪ ਥੋਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਪ-
ਰ ਪਿਤਾ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਉਸੇ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਮੈਂ ਕੀ ਬਚਨ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਕੀ
ਬੋਲਾਂ॥ ੫੦॥ ਅਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਜੋ
ਕੁਛ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ ਸੋ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ॥

੧੩ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਪਸਾਹ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਇਹ ਜਾਣਕੇ ਭਈ ਮੇਰੀ ਘ-
ੜੀ ਆ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਜਗਤ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਵਾਂ ਆਪਣੇ
ਨਿੱਜ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਸਨ ਪਿਆਰ ਕਰਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਤੋੜੀ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ
॥ ੨॥ ਅਰ ਖਾਣ ਦੇ ਵੇਲੇ ਜਦ ਸਤਾਨ ਸਮਊਨ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਯਹੂਦਾ ਇਸਕਰਿਯੂਤੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿ-
ਚ ਇਹ ਪਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਵਾ ਦੇਵੇ॥ ੩॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਇਹ ਜਾਣਕੇ ਭਈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਿਤਾ ਨੈ ਸਭੋ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅ-
ਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ॥੪॥ ਖਾਣੇ ਥੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਰ ਆਪਣੇ ਬਸਤ੍ਰ ਲਾਹ ਛੱਡੇ
ਅਤੇ ਪਰਨਾ ਲੈਕੇ ਆਪਣਾ ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ॥੫॥ ਫੇਰ ਬਾਟੀ ਵਿੱਚ ਜਲ ਪਾਕੇ ਉਹ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ
ਚਰਨ ਧੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਪਰਨੇ ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਬੱਧਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪੂੰਝਣ ਲੱਗਾ ॥੬॥ ਸੋ ਉ-
ਹ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਓਨ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਧੋਂਦਾ
ਹੈਂ॥੭॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਸੋ ਤੂੰ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਪਰ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱ-
ਛੋਂ ਸਮਝੇਂਗਾ ॥੮॥ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੈਂ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਦੇ ਨਾ ਧੋਣੇ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱ-
ਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੇ ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਨਾ ਧੋਵਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਹੋਊਗਾ ॥੯॥ ਸਮਊਨ ਪਤ-
ਰਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਨਿਰੇ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਤ੍ਰਿ ਹੱਥ ਅਰ ਸਿਰ ਬੀ ਧੋ ॥੧੦॥
ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਿਹੜਾ ਨ੍ਹਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਚਰਨ ਧੋਣ ਦੇ ਹੋਰ ਕੁਛ
ਲੋੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਰਾ ਸੁੱਧ ਹੈ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਧ ਹੋ ਪਰ ਸਭੇ ਨਹੀਂ ॥੧੧॥ ਕਿਉ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਆ-
ਪਣੇ ਫੜਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਹ ਨੈ ਆਖਿਆ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਸਭੇ
ਸੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ॥ ॥੧੨॥ ਉਪਰੰਦ ਜਾਂ ਉਹ ਉਨਾਂ ਦੇ ਚਰਨ ਧੋ ਹਟਿਆ ਅਤੇ ਆਪ-
ਣੇ ਬਸਤ੍ਰ ਲੈ ਲਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੈਠਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾ-
ਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ॥੧੩॥ ਤੁਸੀਂ ਮੈ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਕੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਰ ਠੀਕ ਆਖਦੇ ਹੋ
ਕਿਉ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਂ ॥੧੪॥ ਸੋ ਜਾਂ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਚਰਨ ਧੋਤੇ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੀਂ ਬੀ ਇੱਕ ਦੂਏ ਦੇ ਚਰਨ ਧੋਵੋਂ॥੧੫॥ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਦੇ ਛੱਡਿਆ ਹੈ
ਤਾਂ ਜਿਹਾ ਕੁ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਤਿਹਾ ਹੀ ਕਰੋਂ॥੧੬॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ
ਹਾਂ ਭਈ ਨੌਕਰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਥੋਂ ਵਡਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਭੇਜਣ ਵਾ-
ਲੇ ਥੋਂ॥੧੭॥ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਧੰਨ ਹੋ ਜੇ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰੋ ਬੀ॥੧੮॥ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਸ-
ਭਨਾਂ ਦੀ ਬਾਬਤ ਨਹੀਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚੁਣ ਲਿਆ ਹੈ। ਪ-
ਰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਲਿਖਤ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ਭਈ ਉਸ ਨੈ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੀ ਰੋਟੀ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਉੱ-
ਤੇ ਆਪਣੀ ਲੱਤ ਚੁੱਕੀ॥੧੯॥ ਏਦੋਂ ਅੱਗੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਹੋਣ ਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦੱਸਦ
ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਹੋ ਲਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋ ਜੋ ਮੈਂ ਉਹੋ ਹਾਂ॥੨੦॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ
ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘੱਲੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਕਬੂਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਕਬੂਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈ
ਨੂੰ ਕਬੂਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਘੱਲਣਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਬੂਲਦਾ ਹੈ॥ ॥੨੧॥ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕ-
ਹਿਕੇ ਯਿਸੂ ਮਨ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਉਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਸਾਖੀ ਦੇਕੇ ਬੋਲਿਆ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ
ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੈਨੂੰ ਫੜਵਾਊਗਾ॥੨੨॥ ਸਿੱਖ ਇਸ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਪੈਕੇ
ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਆਖੀ ਇੱਕ ਦੂਏ ਦੀ ਵਲ ਵੇਖਣ ਲੱਗੇ॥੨੩॥ ਉਹਦੇ
ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿਹ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਯਿਸੂ ਦੀ ਛਾਤੀ ਪੁਰ ਢਾਸਣਾ ਲਾਏ ਹੋਏ
ਸੀ॥੨੪॥ ਇਸ ਲਈ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਸੈਨਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਦੱਸ
ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ॥੨੫॥ ਉਪਰੰਦ ਉਸ ਨੈ ਯਿਸੂ ਦੀ ਛਾਤੀ ਪੁਰ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਢ-

ਸਣਾ ਲਾਇਆਂ ਹੋਇਆਂ ਉਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ॥੨੬॥ ਸੋ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤ-
ਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹ ਦੇ ਲਈ ਮੈਂ ਬੁਰਕੀ ਤਰ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿਆਂ ਉਹੋ ਹੈ। ਫੇਰ ਜਾਂ ਉਹ ਨੇ ਬੁਰ-
ਕੀ ਤਰ ਕਰ ਲਈ ਤਾਂ ਲੈਕੇ ਸਮਉਨ ਇਸਕਰਿਯੂਤੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਯਹੂਦਾ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ॥੨੭॥ ਅਤੇ
ਬੁਰਕੀ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਸਤਾਨ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ। ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੋ ਤੂੰ
ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਛੇਤੀ ਕਰ ॥੨੮॥ ਪਰ ਜੇਹੜੇ ਖਾਣ ਬੈਠੇ ਸਨ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਨੇ ਨਾ ਜਾਤਾ ਭਈ ਓਨ
ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਾਹ ਦੇ ਲਈ ਆਖਿਆ ॥੨੯॥ ਕਿਉਕਿ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਬਟੂਆ ਜੋ ਰਹਿੰਦਾ
ਸੀ ਕਈਆਂ ਨੈ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੈ ਭਈ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਕੁਛ
ਸਾਨੂੰ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੁੱਲ ਲਿਆ ਅਥਵਾ ਇਹ ਕਿ ਕੰਗਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਹ ॥੩੦॥ ਉਪਰੰਦ ਉਹ
ਬੁਰਕੀ ਲੈਕੇ ਝੱਟ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਤ ਦਾ ਵੇਲਾ ਸੀ ॥ ॥੩੧॥
ਫੇਰ ਜਾਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਖਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਵਡਿ-
ਆਈ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ॥੩੨॥
ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕਰੂ ਸਗੋਂ ਹੁਣੇ ਉਹ ਦੀ ਵਡਿਆ-
ਈ ਪਰਗਟ ਕਰੂ ॥੩੩॥ ਹੇ ਬੱਚਿਓ ਹੁਣ ਥੋੜਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਭਾਲੋਗੇ
ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮੈਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸੱਕਦੇ ਓਸੇ ਤ-
ਰਾਂ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਬੀ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ॥੩੪॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵਾਂ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਪਿ-
ਆਰ ਕਰੋ ਅਰਥਾਤ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਤਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੩੫॥ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖੋਂ ਤਾਂ ਇਸੇ ਥੋਂ ਸਭ ਜਾਣਨਗੇ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹੋ॥
॥੩੬॥ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ ਪਰ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਚੱਲੇਂਗਾ॥ ੩੭॥ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਮਗਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸੱਕਦਾ। ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦਿਆਂਗਾ॥ ੩੮॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਵੇਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾਂ ਚਿਰ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਤਿੰਨ ਵਰੀ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰ ਲਏਂ ਕੁੱਕੜ ਬਾਂਗ ਨਾ ਦੇਊ॥

੧੪ ਕਾਂਡ॥ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਨਾ ਘਬਰਾਵੇ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ ਅਰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਬੀ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ॥ ੨॥ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸ ਹਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਜਗਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ॥ ੩॥ ਅਰ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਜਗਾ ਤਿਆਰ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਆਣਕੇ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ ਭਈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਹੋਵੋ॥ ੪॥ ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦਾ ਰਾਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ॥ ੫॥ ਥੋਮਾ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਸਾ ਨੂੰ ਇਹੋ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ ਫੇਰ ਰਾਹ ਕਿੱਕੁਰ ਜਾਣਿਯੇ॥ ੬॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਰਾਹ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਅਤੇ ਜੀਉਣ ਮੈਂ ਹਾਂ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵਸੀਲੇ ਬਿਨਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ॥ ੭॥ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਬੀ ਜਾਣਦੇ। ਏਦੋਂ ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ॥ ੮॥ ਫੈਲਬੂਸ

ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਾ ਨੂੰ ਦਰਸਣ ਕਰਾ ਤਾਂ ਸਾ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਊ ॥ ੮ ॥ ਯਿ-
ਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਫੈਲਬੂਸ ਐਨੇ ਚਿਰ ਥੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਅਰ ਤੈਂ ਮੈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ।
ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਓਨ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਤੂੰ ਕਿੱਕੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਭਈ ਸਾ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦਾ ਦਰ-
ਸਣ ਕਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕੀ ਤੂੰ ਸੱਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਵਿੱਚ ਅਰ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਏਹ ਗੱ-
ਲਾਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਆਪ ਥੋਂ ਨਹੀਂ ਆਖਦਾ ਪਰ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਦਿ-
ਆਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਮੇਰੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਵਿੱਚ ਅਰ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱ-
ਚ ਹੈ ਅਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੰਮਾਂ ਹੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੇਰੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋ ॥ ੧੨ ॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ
ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਕੰਮ ਜੇਹੜੇ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਬੀ ਕਰੂ ਬਲਕਿ ਇ-
ਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਡੇ ਕੰਮ ਕਰੂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ॥ ੧੩ ॥ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਲੈਕੇ
ਜੋ ਕੁਛ ਮੰਗੋਗੇ ਮੈਂ ਸੋਈ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਹੋਵੇ ॥ ੧੪ ॥
ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਲੈਕੇ ਮੈਂ ਥੋਂ ਕੁਛ ਮੰਗੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹੋ ਕਰਾਂਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈ ਨੂੰ ਪਿਆਰ
ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋਗੇ ॥ ੧੬ ॥ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਥੋਂ ਮੰਗਾਂਗਾ ਅਰ
ਉਹ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦੂਆ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਖਸੂ ਭਈ ਉਹ ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਰਹੇ ॥ ੧੭ ॥ ਅ-
ਰਥਾਤ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਆਤਮਾ ਜਿਹ ਨੂੰ ਜਗਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸੱਕਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਓਸ ਨੂੰ ਵੇਖ-
ਦਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨਾ ਓਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਰਹਿ-
ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੋਊ ॥ ੧੮ ॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਅਨਾਥ ਨਾ ਛੱਡਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਂਦਾ ਹਾਂ॥੧੯॥ ਹੁਣ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਜਗਤ ਮੈਨੂੰ ਫੇਰ ਨਾ ਵੇਖੂ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਇ-
ਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਮੈਂ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਜੀਓਗੇ॥੨੦॥ ਉਹ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋਗੇ ਭਈ ਮੈਂ ਆਪ-
ਣੇ ਪਿਤਾ ਵਿੱਚ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ॥੨੧॥ ਜਿਹਦੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ
ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਮੈ
ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਊ ਅਰ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ
ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕਰਾਂਗਾ॥੨੨॥ ਯਹੂਦਾ ਨਾ ਇਸਕਰਿਯੂਤੀ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ
ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕਰੇਂਗਾ ਅਰ ਜ-
ਗਤ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ॥੨੩॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੇ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇ-
ਰੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਉਹ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ
ਆਵਾਂਗੇ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਸ ਕਰਾਂਗੇ॥੨੪॥ ਜਿਹੜਾ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਉਹ
ਮੇਰੇ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਬਚਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲ-
ਕਿ ਪਿਤਾ ਦਾ ਹੈ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ॥ ॥੨੫॥ ਮੈਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿ-
ਦਿਆਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖੀਆਂ ਹਨ॥੨੬॥ ਪਰ ਉਹ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਵਾਲਾ ਅਰਥਾਤ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਆਤਮਾ ਜਿਹ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਘੱਲੂ ਸੋ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸਭੋ ਕੁਛ ਸਿਖਾਲੂ ਅਤੇ ਸਭੋ ਕੁਛ
ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੈ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਾਊ॥੨੭॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸਾਂਤਿ ਦੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਪ-
ਣੀ ਸਾਂਤਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਉਸ ਤਰਾਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਨਾ ਘਬਰਾਵੇ ਅਤੇ ਨਾ ਓਦਰੇ॥੨੮॥ ਤੁਸਾਂ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆ-
ਖਿਆ ਸੀ ਭਈ ਮੈਂ ਚੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ
ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਐਸ ਥੋਂ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਿਤਾ ਮੈਥੋਂ ਵਡਾ ਹੈ॥੨੯॥ ਅ-
ਤੇ ਹੁਣ ਉਸ ਗੱਲ ਦੇ ਹੋਣ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਦ ਉਹ ਹੋ ਲਵੇ ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤੀ-
ਤ ਕਰੋ॥੩੦॥ ਮੈਂ ਫੇਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਕਰਾਂਗਾ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਜਗਤ ਦਾ ਸ-
ਰਦਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਾ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਹੈ॥੩੧॥ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਜਗਤ ਨੂੰ
ਮਲੂਮ ਹੋਵੇ ਭਈ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ
ਹੈ ਮੈਂ ਤਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉੱਠੋ ਐਥੋਂ ਚੱਲਿਯੇ॥

੧੫ਕਾਂਡ॥

ਮੈਂ ਸੱਚੀ ਦਾਖ ਦੀ ਬੇਲ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਬਾਗਵਾਨ ਹੈ॥੨॥ ਹਰੇਕ ਟਹਿ-
ਣੀ ਜੇਹੜੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਰ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਹ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਜੋ ਫਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹੋਰ ਬੀ ਫਲ ਦੇਵੇ॥੩॥ ਤੁਸੀਂ
ਤਾਂ ਉਸ ਬਚਨ ਕਰਕੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸਾਫ ਹੋ ਚੁੱਕੇ॥੪॥ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁ-
ਹਾਡੇ ਵਿੱਚ। ਜਿਸ ਪਰਕਾਰ ਟਹਿਣੀ ਜੇ ਉਹ ਦਾਖ ਦੀ ਬੇਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਫਲ
ਨਹੀਂ ਦੇ ਸੱਕਦੀ ਇਸੇ ਪਰਕਾਰ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹੋ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸੱਕਦੇ॥੫॥ ਦਾ-
ਖ ਦੀ ਬੇਲ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਹੋ। ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੋਈ ਬਹੁਤ
ਫਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਥੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੋਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ॥੬॥ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਹੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਲੈਕੇ ਜੋ ਕੁਛ ਪਿਤਾ ਥੋਂ ਮੰਗੋ ਸੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵੇ॥੧੭॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇ-
ਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਇਸ ਲਈ ਹੁਕਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ॥੧੮॥ ਜੇ ਜਗ-
ਤ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਤੁਹਾਥੋਂ ਅੱਗੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕੀਤਾ
ਹੈ॥੧੯॥ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਜਗਤ ਆਪਣਿਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਪਰ ਇਸ ਕਰ-
ਕੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣ ਲਿਆ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜਗਤ ਤੁ-
ਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਰਦਾ ਹੈ॥੨੦॥ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖੀ ਸੀ ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ ਭਈ ਦਾਸ ਆ-
ਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਵਡਾ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੀ ਸਤਾਉਣਗੇ। ਜੇ
ਓਨਾਂ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੀ ਬੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ॥੨੧॥ ਪਰ ਇਹ ਸ-
ਭੁ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਓਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ
ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ॥੨੨॥ ਜੇ ਮੈਂ ਨਾ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਚਨ ਨਾ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ
ਪਾਪ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਦਾ ਕੋਈ ਪੱਜ ਨਹੀਂ॥੨੩॥ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ
ਵੈਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਬੀ ਵੈਰ ਕਰਦਾ ਹੈ॥੨੪॥ ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਓਹ ਕੰਮ ਨਾ ਕ-
ਰਦਾ ਜੋ ਹੋਰ ਕਿਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਪ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾਲੇ
ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਬੀ ਕੀਤਾ ਹੈ॥੨੫॥ ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇ-
ਆ ਕਿ ਉਹ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅ-
ਕਾਰਥ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕੀਤਾ॥੨੬॥ ਪਰ ਜਾਂ ਉਹ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਵੇ ਜਿਹਨੂੰ ਮੈਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਲੋਂ ਘੱਲਾਂਗਾ ਅਰਥਾਤ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਆਤਮਾ ਜਿਹੜਾ ਪਿਤਾ ਵਲੋਂ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਖੀ ਦੇਊਗਾ ॥ ੨੭ ॥ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਸਾਖੀ ਦਿਓ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੁੱਢੋਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹੇ ਹੋ ॥

੧੬ ਕਾਂਡ ॥ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਆਖੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਠੋਕਰ ਨਾ ਖਾਓ ॥ ੨ ॥ ਓਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਕ ਦੇਣਗੇ। ਸਗੋਂ ਉਹ ਸਮਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇ ਸੋ ਇਹ ਸਮਝੂ ਭਈ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ॥ ੩ ॥ ਅਤੇ ਓਹ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ॥ ੪ ॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਲਈ ਆਖੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਾ ਆਵੇ ਤਦ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹੀਆਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੁੱਢੋਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ ਆਖੀਆਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂ ॥ ੫ ॥ ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਮੈਥੋਂ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦਾ ਭਈ ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ ॥ ੬ ॥ ਪਰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਗਮ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਹੈ ॥ ੭ ॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਮੇਰਾ ਜਾਣਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਨਾ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਾ ਆਊਗਾ ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਘੱਲ ਦਿਆਂਗਾ ॥ ੮ ॥ ਅਤੇ ਉਹ ਆਣ ਕੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਪਾਪ ਅਰ ਧਰਮ ਅਰ ਨਿਆਉਂ ਦੇ ਵਿਖੇ ਕਾਇਲ ਕਰੂ ॥ ੯ ॥ ਪਾਪ ਦੇ ਵਿਖੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਓਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥ ੧੦ ॥ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਖੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਕੋਲ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਫੇਰ ਨਹੀ ਵੇਖਦੇ ਹੋ॥੧੧॥ ਨਿਆਉਂ ਦੇ ਵਿਖੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਇਸ ਜ-
ਗਤ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ॥੧੨॥ ਅਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬੜੀਆਂ ਗੱਲ
ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਹੁਣੇ ਤੁਸੀਂ ਸਹਾਰ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦੇ॥੧੩॥ ਪਰ ਉਹ ਅਰਥਾਤ ਸਚਿਆਈ
ਦਾ ਆਤਮਾ ਜਦ ਆਵੇ ਤਦ ਉਹ ਸਾਰੀ ਸਚਿਆਈ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੂ ਕਿਉਂ ਜੋ
ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਲੋਂ ਨਾ ਕਹੇਗਾ ਪਰ ਜੋ ਕੁਛ ਸੁਣੇਗਾ ਸੋਈ ਆਖੂ ਅਤੇ ਉਹ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ
ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੂ॥੧੪॥ ਉਹ ਮੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕਰੂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ
ਵਿੱਚੋਂ ਲਏਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੂ॥੧੫॥ ਸਭੋ ਕੁਛ ਜੋ ਪਿਤਾ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ
ਆਖਿਆ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੈਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੂ॥੧੬॥ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ
ਫੇਰ ਨਾ ਵੇਖੋਗੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ॥੧੭॥ ਉਪਰੰਦ ਉਹ ਦੇ ਕਈ ਸਿੱ-
ਖ ਆਪੋ ਵਿੱਚੀਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਇਹ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਭਈ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਤੁ-
ਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖੋਗੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖੋਗੇ ਅਰ ਇਹ ਜੋ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਜਾਂ-
ਦਾ ਹਾਂ॥੧੮॥ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਇਹ ਥੋੜਾ ਚਿਰ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾ-
ਣਦੇ ਭਈ ਉਹ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ॥੧੯॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਮਲੂਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਓਹ ਮੈਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਚਾ-
ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪੋ ਵਿੱਚੀਂ ਉਹ ਦੀ ਪੁੱਛ ਗਿੱਛ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ
ਆਖਿਆ ਭਈ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖੋਗੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵੇਖੋਗੇ॥੨੦॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਰੋਵੋਗੇ ਅਤੇ ਸੋਗ ਕਰੋਗੇ ਪਰ ਜਗ-
ਤ ਅਨੰਦ ਹੋਊਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਦਾਸ ਹੋਵੋਗੇ ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਉਦਾਸੀ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਬਦਲ ਜਾਊ॥
੨੧॥ ਜਦ ਤੀਮੀ ਜਣਨ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਦਾਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਕਾਰਨ ਜੋ ਉਹਦੀ ਘੜੀ ਆਪੁੱ-
ਜੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਾਂ ਬਾਲਕ ਜਣ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਐਸ ਖੁਸੀ ਦੀ ਮਾਰੀ ਜੋ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਜਗਤ ਵਿੱ-
ਚ ਜੰਮਿਆ ਉਹ ਉਸ ਪੀੜ ਨੂੰ ਫੇਰ ਚੇਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ॥੨੨॥ ਸੋ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਦਾਸ ਹੋ ਪਰ ਮੈਂ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੇਰ ਵੇਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਅਨੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਤੁਹਾਡਾ ਅਨੰਦ ਤੁਹਾਥੋਂ ਕੋਈ
ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਥੋਂ ਕੋਈ ਅਰਜ ਨਾ ਕਰੋਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ
ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਿਤਾ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਮੰਗੋ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਊਗਾ॥
੨੪॥ ਅਜੇ ਤੀਕਰ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਲੈਕੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ। ਮੰਗੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲਓਗੇ ਭਈ
ਤੁਹਾਡਾ ਅਨੰਦ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ॥ ॥੨੫॥ ਮੈਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਾਉਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆ-
ਖੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਮਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੇਰ ਕਹਾਉਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕਹਾਂਗਾ ਬਲਕਿ ਖੋ-
ਲਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਖਬਰ ਦਿਆਂਗਾ॥੨੬॥ ਉਹ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਲੈਕੇ ਮੰਗੋਗੇ ਅ-
ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਖਦਾ ਭਈ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਅੱਗੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ॥੨੭॥ ਕਿਉ
ਜੋ ਪਿਤਾ ਆਪ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ
ਸੱਤ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਲੋਂ ਆਇਆ॥੨੮॥ ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਕੇ ਜਗਤ ਵਿੱਚ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਇਆ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਜਗਤ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ॥ ੨੯॥ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਕਿਹਾ ਵੇਖ ਹੁਣ ਤੂੰ ਖੋਲਕੇ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਹਾਉਤ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ॥ ੩੦॥ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਭਈ ਤੂੰ ਸਭੋ ਕੁਛ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਅਰ ਤੈ ਨੂੰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੈਥੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ। ਐਸ ਥੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲੋਂ ਆਇਆ ਹੈਂ॥ ੩੧॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹੋ॥ ੩੨॥ ਵੇਖੋ ਸਮਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਭੇ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਥਾਈਂ ਖਿੰਡ ਜਾਓਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓਗੇ ਅਰ ਤਾਂ ਬੀ ਮੈਂ ਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ॥ ੩੩॥ ਮੈਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਆਖੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਂਤਿ ਹੋਵੇ। ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਸਟ ਹੈ ਪਰ ਖਾਤਰ ਜਮਾ ਰੱਖੋ ਮੈਂ ਜਗਤ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਹੈ॥

੧੭ ਕਾਂਡ॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਆਖੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਕਾਸ ਵਲ ਚੁੱਕਕੇ ਕਿਹਾ ਹੇ ਪਿਤਾ ਘੜੀ ਆ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕਰ ਤਾਂ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕਰੇ॥ ੨॥ ਜਿਹਾ ਕੁ ਤੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰਾਂ ਉੱਤੇ ਇਖਤਿਆਰ ਬਖਸਿਆ ਭਈ ਉਹ ਉਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਤੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਦੇਵੇ॥ ੩॥ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਓਹ ਤੈ ਨੂੰ ਜੋ ਕੱਲਾ ਸੱਚਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੈਂ ਘੱਲਿਆ ਜਾਣਨ॥ ੪॥ ਜਿਹੜਾ ਕੰਮ ਤੈਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੀ ਉਹ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ॥ ੫॥ ਅਤੇ ਹੁਣ ਹੇ ਪਿ-
ਤਾ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸੰਗ ਉਸ ਵਡਿਆਈ ਨਾਲ ਜੋ ਮੈਂ ਜਗਤ ਦੇ ਹੋਣ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਰੱਖ-
ਦਾ ਸੀ ਮੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕਰ॥ ੬॥ ਜੇਹੜੇ ਮਨੁੱਖ ਤੈਂ ਜਗਤ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਉਨ੍ਹ
ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਓਹ ਤੇਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਤੈਂ ਓਹ ਮੈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਬਚ-
ਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ॥ ੭॥ ਹੁਣ ਉਨਾਂ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਭਈ ਜੋ ਕੁਛ ਤੈਂ ਮੈ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸੱਭੋ
ਤੇਰੀ ਵਲੋਂ ਹੈ॥ ੮॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੈਂ ਮੈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਓਹ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ-
ਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਮੰਨ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਸੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਵਲੋਂ ਆਇਆ
ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਤੈਂ ਮੈ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ॥ ੯॥ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।
ਮੈਂ ਜਗਤ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੈਂ ਮੈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ
ਤੇਰੇ ਹਨ॥ ੧੦॥ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੇਰੀਆਂ ਮੇਰੀਆਂ ਹਨ ਅਰ ਉ-
ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ॥ ੧੧॥ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਅਰ ਏਹ
ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਉਸ ਨਾਉਂ ਨਾਲ ਜਿ-
ਹੜਾ ਤੈਂ ਮੈ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਉਨਾਂ ਦੀ ਰੱਛਿਆ ਕਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਓਹ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗੁਰ ਇੱਕ ਹੋਣ॥ ੧੨॥
ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਉਸ ਨਾਉਂ ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਤੈਂ ਮੈ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਉਨਾਂ ਦੀ ਰੱਛਿ-
ਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਸ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਝ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਵਾਕ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ॥੧੩॥ ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਗਤ ਵਿਚ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਖੁਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ॥੧੪॥ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਰ ਜਗਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਜਗਤ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਜਗਤ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ॥੧੫॥ ਮੈਂ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿਚੋਂ ਚੁੱਕ ਲਵੇਂ ਪਰ ਇਹ ਜੋ ਤੂੰ ਦੁਸਟ ਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਛਿਆ ਕਰੇਂ ॥੧੬॥ ਓਹ ਜਗਤ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਜਗਤ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ॥੧੭॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰ। ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਸਚਿਆਈ ਹੈ ॥੧੮॥ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਘੱਲਿਆ ਮੈਂ ਬੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਗਤ ਵਿਚ ਘੱਲਿਆ ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਹ ਬੀ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਣ ॥੨੦॥ ਮੈਂ ਨਿਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬੀ ਜੇਹੜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥੨੧॥ ਜੋ ਓਹ ਸਭ ਇੱਕੋ ਹੋਣ ਜਿਹਾਕੁ ਹੇ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਜੋ ਓਹ ਬੀ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਹੋਣ ਤਾਂ ਜਗਤ ਸੱਤ ਮੰਨੇ ਭਈ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਸੀ ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਵਡਿਆਈ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਉਹ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਓਹ ਇੱਕੋ ਹੋਣ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕੋ ਹਾਂਗੇ ॥੨੩॥ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿ ਓਹ ਇੱਕੋ ਹੋਕੇ ਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਣ ਭਈ ਜਗਤ ਜਾਣ ਲਵੇ ਜੋ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿੱਕੁਰ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ॥੨੪॥ ਹੇ ਪਿਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੋ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸੋ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਓਹ ਬੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਤਾਂ ਓਹ ਮੇਰੀ ਵਡਿ-
ਆਈ ਜੋ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਵੇਖਣ ਕਿਉਂਕਿ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਉਂ ਧਰਨ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਹੀ ਪਿਆਰ
ਕੀਤਾ॥੨੪॥ ਹੇ ਧਰਮੀ ਪਿਤਾ ਜਗਤ ਨੈ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਪਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਅਤੇ ਇ-
ਨਾਂ ਨੈ ਜਾਣਿਆ ਭਈ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਸੀ॥੨੫॥ ਅਰ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਇਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕੀ-
ਤਾ ਅਤੇ ਪਰਗਟ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਅ-
ਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂ॥

੧੮ ਕਾਂਡ॥ ਯਿਸੂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਕੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਸਣੇ ਕਿਦਰੋਨ ਦੇ ਨਾਲੇ ਦੇ ਪਾਰ ਚੱ-
ਲਿਆ ਗਿਆ। ਓੱਥੇ ਇੱਕ ਬਾਗ ਸੀ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਜਾ
ਵੜੇ॥੨॥ ਅਰ ਯਹੂਦਾ ਬੀ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਦਾ ਫੜਵਾਉਣਵਾਲਾ ਹੈਸੀ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ
ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਆਪਣਿਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਓੱਥੇ ਬਹੁਤ ਵੇਰੀ ਜਾਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸਾ॥੩॥ ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦਾ
ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜਥਾ ਅਤੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਪਿਆਦੇ ਲੈਕੇ
ਦੀਵਿਆਂ ਅਰ ਮਸਾਲਾਂ ਅਰ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ ਓੱਥੇ ਆਇਆ॥੪॥ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਸਭ ਕੁਛ ਜੋ ਉਹ ਦੇ
ਉੱਤੇ ਬੀਤਣਾ ਸੀ ਜਾਣਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਹੋ
॥੫॥ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਨੂੰ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਉਹ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਅਤੇ
ਉਹ ਦਾ ਫੜਵਾਉਣਵਾਲਾ ਯਹੂਦਾ ਬੀ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜਾ ਸੀ॥੬॥ ਸੋ ਜਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖਿਆ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਹ ਪਿਛਾਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟ ਗਏ ਅਤੇ ਭੁਞੇਂ ਡਿਗ ਪਏ ॥੭॥ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੈ
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਪੁੱਛਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹ ਨੂੰ ਭਾਲ਼ਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਓਹ ਬੋਲੇ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਨੂੰ ॥੮॥ ਯਿਸੂ ਨੈ
ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ ਸੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈ ਨੂੰ ਭਾਲ਼ਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾ-
ਣ ਦਿਓ ॥੯॥ ਇਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੋਇਆ ਭਈ ਉਹ ਬਚਨ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜੇ-
ਹੜੇ ਤੈਂ ਮੈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ॥੧੦॥ ਉਪਰੰਦ ਸਮਊਨ ਪ-
ਤਰਸ ਨੈ ਤਲਵਾਰ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਸੀ ਧੂਈ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਚਾਕਰ ਪੁਰ ਚਲਾਈ ਅ-
ਰ ਉਹ ਦਾ ਸੱਜਾ ਕੰਨ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਚਾਕਰ ਦਾ ਨਾਉਂ ਸੀ ਮਲਖੁਸ ॥੧੧॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਪਤ-
ਰਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤਲਵਾਰ ਮਿਆਨ ਕਰ। ਜਿਹੜਾ ਪਿਆਲਾ ਪਿਤਾ ਨੈ ਮੈ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਕੀ ਮੈਂ ਉਹ
ਨਾ ਪੀਆਂ ॥ ॥੧੨॥ ਉਪਰੰਦ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੈ ਅਤੇ ਫੌਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ-
ਆਂ ਦੇ ਪਿਆਦਿਆਂ ਨੈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਬੰਨ ਲਿਆ ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਅੰਨਾਸ
ਕੋਲ਼ ਲੈ ਗਏ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਕਯਾਫਾ ਦਾ ਸੌਹਰਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਸਾਲ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਸੀ ॥
੧੪॥ ਅਤੇ ਕਯਾਫਾ ਉਹੋ ਹੈ ਜਿਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਭਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ
ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ॥ ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਗਰ ਹੋ
ਤੁਰਿਆ ਨਾਲੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਬੀ। ਉਹ ਸਿੱਖ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦਾ ਜਾਣੂ ਪਛਾਣੂ ਸੀ ਅਤੇ ਯਿ-
ਸੂ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਵੇਹੜੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ॥੧੬॥ ਪਰ ਪਤਰਸ ਬਾਹਰ ਬੂਹੇ ਕੋਲ਼ ਖ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲੋਤਾ ਰਿਹਾ । ਫੇਰ ਉਹ ਦੂਜਾ ਸਿੱਖ ਜਿਹੜਾ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦਾ ਜਾਣੂ ਪਛਾਣੂ ਸੀ ਬਾਹਰ ਨਿ-
ਕਲਿਆ ਅਤੇ ਦਰਬਾਨਣ ਨੂੰ ਕਹਿਕੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਇਆ ॥ ੧੭ ॥ ਉਪਰੰਦ ਉ-
ਸ ਗੋੱਲੀ ਨੇ ਜੋ ਦਰਬਾਨਣ ਸੀ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕੀ ਤੂੰ ਬੀ ਐਸ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ
ਹੈਂ । ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ॥ ੧੮ ॥ ਅਤੇ ਚਾਕਰ ਅਰ ਸਿਪਾਹੀ ਕੋਇਲਿਆਂ ਦੀ ਅੱਗ ਬ-
ਲਕੇ ਖੜੇ ਸੇਕ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਾਲਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਬੀ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜਾ ਸੇਕ
ਰਿਹਾ ਸੀ ॥ ॥ ੧੯ ॥ ਉਪਰੰਦ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਨੇ ਯਿਸੂ ਥੋਂ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ
ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਬਾਬਤ ਪੁੱਛਿਆ ॥ ੨੦ ॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜਗਤ ਨਾਲ ਖੋ-
ਲਕੇ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ । ਮੈਂ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਯਹੂਦੀ ਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸ-
ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਓਹਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ॥ ੨੧ ॥ ਤੂੰ ਮੈਥੋਂ ਕਿਉਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈਂ ।
ਜਿਨਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪੁਛ ਲੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਿਆ । ਵੇਖ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਛ ਆਖਿਆ
ਸੋ ਓਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ॥ ੨੨ ॥ ਅਰ ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਐਉਂ ਕਿਹਾ ਤਦ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਜਿ-
ਹੜਾ ਕੋਲ ਖਲੋਤਾ ਸੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਚਪੇੜ ਮਾਰਕੇ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਐਉਂ ਉੱਤਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈਂ
॥ ੨੩ ॥ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੇ ਮੈਂ ਬੁਰਾ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਬੁਰੇ ਦੀ ਉਗਾਹੀ ਦੇਹ ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਚੰ-
ਗਾ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਮਾਰਦਾ ਹੈਂ ॥ ੨੪ ॥ ਉਪਰੰਦ ਅੰਨਾਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਬੱਧਾ ਹੋਇਆ ਕਯਾਫਾ
ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਕੋਲ ਘੱਲਿਆ ॥ ॥ ੨੫ ॥ ਅਤੇ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਖੜਾ ਸੇਕ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਾਸੀ। ਸੋ ਉਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕੀ ਤੂੰ ਬੀ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈਂ। ਉਹ ਮੁੱਕਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੋਲਿ-
ਆ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ॥੨੬॥ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਚਾਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੈ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਾਕ ਸੀ
ਜਿਹ ਦਾ ਕੰਨ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉੜਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੇ-
ਖਿਆ॥੨੭॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਫੇਰ ਮੁੱਕਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਝੱਟ ਕੁੱਕੁੜ ਨੈ ਬਾਂਗ ਦਿੱਤੀ॥
॥੨੮॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਯਾਫਾ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਹਾਕਮ ਦੀ ਕਚਹਿਰੀ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਦਾ ਵੇਲਾ
ਸੀ। ਅਰ ਓਹ ਆਪ ਕਚਹਿਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਗਏ ਭਈ ਕਿਤੇ ਭ੍ਰਿਸਟ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ ਬਲਕ ਪਸਾ-
ਹ ਦਾ ਭੋਜਨ ਖਾ ਸੱਕਣ॥੨੯॥ ਉਪਰੰਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਬਾਹਰ ਆਣ ਕੇ ਕਿਹਾ ਤੁ-
ਸੀਂ ਐਸ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਜੁੰਮੇ ਕੀ ਦੋਸ ਲਾਉਂਦੇ ਹੋ॥੩੦॥ ਉਨਾਂ ਉੱਤਰ ਦੇਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੇ ਇਹ
ਬੁਰਿਆਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਓਹ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾ ਕਰਦੇ॥੩੧॥ ਤਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉਨਾਂ
ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਆਪੇ ਇਹ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਰਾ ਮੂਜਬ ਉਹ ਦਾ ਨਿਬੇੜਾ ਕਰੋ।
ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਵੱਸ ਨਹੀਂ॥੩੨॥ ਇਹ
ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦਾ ਉਹ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜਾ ਓਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਦੇ-
ਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਭਈ ਮੈਂ ਕਿਹੜੀ ਮੌਤ ਨਾਲ਼ ਮਰਨਾ ਹੈ॥ ॥੩੩॥ ਉਪਰੰਦ ਪਿਲਾ-
ਤੁਸ ਫੇਰ ਕਚਹਿਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸੱਦ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਭਲਾ ਯਹੂਦੀਆਂ
ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਤੂੰ ਵੇਂ ਹੈਂ॥੩੪॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕੀ ਤੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਆਪੇ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਅਕੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੋਰਨਾਂ ਮੇਰੀ ਬਾਬਤ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸੀ ਹੈ॥ ੩੫॥ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਭਲਾ ਮੈਂ ਯਹੂਦੀ ਹਾਂ। ਤੇ-
ਰੀ ਹੀ ਕੌਮ ਅਤੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਨੈ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਿਆ। ਤੈਂ ਕੀ ਕੀਤਾ॥ ੩੬॥ ਯਿਸੂ
ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਇਸ ਜਗਤ ਥੀਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਮੇਰੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਇਸ ਜਗਤ
ਥੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨੌਕਰ ਲੜਦੇ ਜੋ ਮੈਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਹੁਣ ਮੇ-
ਰੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਤਾਂ ਐਥੋਂ ਦੀ ਨਹੀਂ॥ ੩੭॥ ਉਪਰੰਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਤੂੰ ਪਾ-
ਤਸਾਹ ਹੈਂ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਂ ਪਾਤਸਾਹ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸੇ ਲਈ ਜਨਮ ਧਾ-
ਰਿਆ ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ ਭਈ ਸਚਿਆਈ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿਆਂ। ਹਰੇ-
ਕ ਜੋ ਸਚਿਆਈ ਥੀਂ ਹੈ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਸੁਣਦਾ ਹੈ॥ ੩੮॥ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸਚਿ-
ਆਈ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ॥ ॥ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਹ ਫੇਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਕੋਲ ਬਾਹਰ ਨਿ-
ਕਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਉਹਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ॥ ੩੯॥ ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ
ਇਹ ਰੀਤ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਸਾਹ ਦੇ ਸਮੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਆਂ। ਸੋ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ
ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਆਂ॥ ੪੦॥ ਉਪਰੰਦ ਉਨਾਂ ਫੇਰ ਡੰ-
ਡ ਪਾਕੇ ਆਖਿਆ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਬਰੱਬਾਸ ਨੂੰ। ਅਤੇ ਬਰੱਬਾਸ ਇੱਕ ਧਾੜਵੀ ਸੀ॥

੧੯ ਕਾਂਡ॥ ਸੋ ਤਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੇ॥ ੨॥ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ
ਨੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਤਾਜ ਗੁੰਦਕੇ ਉਹਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਧਰਿਆ ਅਰ ਉਹਨੂੰ ਬੈਂਗਣੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਸਤਰ ਪਹਿਨਾਏ ॥੩॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਆਣਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਹੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਪਾਤਸਾ-
ਹ ਸਲਾਮ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਚਪੇੜਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ॥੪॥ ਤਦ ਪਿਲਾਤੂਸ ਨੈ ਫੇਰ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਕੇ ਉਨਾਂ
ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋਂ ਭਈ ਮੈਂ ਉਹ ਦਾ
ਕੋਈ ਦੋਸ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ॥੫॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਤਾਜ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਬੈਂਗਣੀ ਬਸਤ-
ਰ ਪਹਿਨੀਂ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਿਆ। ਅਰ ਪਿਲਾਤੂਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਵੇਖੋ ਐਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ॥
੬॥ ਉਪਰੰਦ ਜਾਂ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਤਾਂ ਓਹ ਡੰਡ ਪਾਕੇ ਬੋਲੇ
ਉਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜਾ ਦਿਹ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜਾ ਦਿਹ। ਪਿਲਾਤੂਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਆ-
ਪੇ ਇਹ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜਾ ਦਿਓ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਹ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ॥੭॥
ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਰਾ ਮੂਜਬ ਇਹ ਮਰਨ
ਜੋਗ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਇਹ ਨੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬਣਾਇਆ ॥੮॥ ਉਪਰੰ-
ਦ ਜਦ ਪਿਲਾਤੂਸ ਨੈ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਤਦ ਹੋਰ ਬੀ ਡਰ ਗਿਆ ॥੯॥ ਅਤੇ ਕਚਹਿਰੀ ਦੇ ਅੰ-
ਦਰ ਫੇਰ ਜਾਕੇ ਯਿਸੂ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਤੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਦਾ ਹੈਂ। ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ॥੧੦॥
ਤਦ ਪਿਲਾਤੂਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ਼ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ। ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਇਹ
ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਆਂ ਭਾਵੇਂ ਤੈਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜਾਵਾਂ ॥੧੧॥ ਯਿਸੂ ਨੈ
ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਉੱਪਰੋਂ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਤੇਰਾ ਕੁਛ ਵੱਸ ਨਾ ਚੱਲਦਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਉਹਦਾ ਵੱਧ ਪਾਪ ਹੈ॥੧੨॥ ਇਸ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਪਿ-
ਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉਹਦੇ ਛੁੱਡਣ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਪਰ ਯਹੂਦੀ ਡੰਡ ਪਾਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਜੇ ਤੂੰ ਇਹਨੂੰ
ਛੱਡ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੈਸਰ ਦਾ ਮਿਤ੍ਰ ਨਹੀਂ। ਹਰੇਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਤਸਾਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਸੋ ਕੈਸਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਦਾ ਹੈ॥੧੩॥ ਤਦ ਪਿਲਾਤੁਸ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ
ਲਿਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਥਾਂ ਜਿਹੜਾ ਪੱਥਰ ਦਾ ਚਬੂਤਰਾ ਪਰ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਖਿਆ ਵਿੱਚ
ਗੱਬਥਾ ਕਰਕੇ ਆਖੀਦੀ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਬਹਿ ਗਿਆ॥੧੪॥ ਇਹ ਪਸਾਹ
ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਵੇਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਭਈ
ਵੇਖੋ ਔਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਤਸਾਹ॥੧੫॥ ਤਦ ਓਹ ਡੰਡ ਪਾ ਉੱਠੇ ਕਿ ਮਾਰ ਦਿਹ ਮਾਰ ਦਿਹ। ਉਹਨੂੰ
ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿਹ। ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਤਸਾਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ
ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿਆਂ। ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੈਸਰ ਬਿਨਾ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਪਾਤਸਾਹ
ਨਹੀਂ ਹੈ॥੧੬॥ ਸੋ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਹਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਉਹ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚ-
ੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਵੇ॥ ॥੧੭॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪੇ ਸ-
ਲੀਬ ਚੁੱਕੀ ਬਾਹਰ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆ ਜਿਹੜੀ ਖੋਪਰੀ ਦੀ ਕਹਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾ-
ਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉਹਨੂੰ ਗਲਗਥਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ॥੧੮॥ ਓੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਰ ਉਹਦੇ ਨਾਲ਼ ਹੋ-
ਰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਇੱਕ ਐਧਰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਉੱਧਰ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਵਿਚਾਲੇ॥੧੯॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਤੇ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੈ ਇੱਕ ਨਾਉਂਪੜੀ ਬੀ ਲਿਖਕੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਲਾਈ। ਅਤੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ-
ਆ ਸੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ॥੨੦॥ ਤਦ ਉਸ ਨਾਉਂਪੜੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤਿਆਂ
ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਵਾਚਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਸਹਿਰੋਂ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਅਰ ਉਹ ਇਬਰਾਨੀ ਅਤੇ ਰੂਮੀ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਖਿਆ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ-
ਆ ਸੀ ॥੨੧॥ ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਨੈ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਯਹੂਦੀ-
ਆਂ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਨਾ ਲਿਖ ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਨੈ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਹਾਂ ॥੨੨॥ ਪਿ-
ਲਾਤੁਸ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਮੈਂ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਲਿਖਿਆ ॥ ॥੨੩॥ ਉਪਰੰਦ ਸਿ-
ਪਾਹੀਆਂ ਨੈ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਬਸਤਰ ਲੈਕੇ ਚਾਰ ਹਿੱਸੇ ਕੀਤੇ
ਹਰੇਕ ਸਿਪਾਹੀ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਕੁੜਤਾ ਬੀ ਲੈ ਲਿਆ। ਅਰ ਉਹ ਕੁੜਤਾ ਸੀਤੇ
ਬਿਨਾ ਉੱਪਰੋਂ ਸਾਰਾ ਬੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ॥੨੪॥ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚੀਂ ਕਿਹਾ ਅਸੀਂ
ਇਹ ਨੂੰ ਨਾ ਪਾੜੀਏ ਪਰ ਇਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਗੁਣੇ ਪਾਈਏ ਜੋ ਇਹ ਕਿਹ ਨੂੰ ਲੱਭੇ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇ-
ਆ ਭਈ ਇਹ ਲਿਖਤ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਬਸਤਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚੀਂ ਵੰਡ ਲਏ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪੁਸ-
ਕ ਉੱਤੇ ਗੁਣੇ ਪਾਏ। ਸੋ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੈ ਇਹੋ ਕੀਤਾ ॥੨੫॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਲੀਬ ਦੇ ਮੁੱਢ ਉਹ ਦੀ
ਮਾਂ ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਮਾਸੀ ਕਲੋਪਾਸ ਦੀ ਤੀਮੀ ਮਰਿਯਮ ਅਤੇ ਮਰਿਯਮ ਮਗਦਲੀਨੀ ਖਲੋਤੀ-
ਆਂ ਸੀਆਂ ॥੨੬॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਪਿਆ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕੋਲ ਖਲੋਤੇ ਵੇਖਕੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤ੍ਰੀਮਤ ਔਹ ਵੇਖ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ॥
੨੭॥ ਫੇਰ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਔਹ ਵੇਖ ਤੇਰੀ ਮਾਂ। ਅਤੇ ਉਸੇ ਵੇਲਿਓਂ ਉਹ ਸਿੱਖ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ
ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ॥ ॥੨੮॥ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਇਹ ਜਾਣਕੇ ਭਈ ਹੁਣ ਸਭੋ ਕੁਛ
ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਣ ਲਈ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਤਿਹਾਇਆ ਹਾਂ॥ ੨੯॥ ਓਥੇ ਇੱ-
ਕ ਕੂੰਜਾ ਸਿਰਕੇ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਧਰਿਆ ਸੀ ਸੋ ਉਨਾਂ ਨੈ ਇੱਕ ਸਪੰਜ ਸਿਰਕੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ
ਹੋਇਆ ਜੂਫੇ ਦੀ ਛਿਟੀ ਪੁਰ ਬੰਨਕੇ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤਾਈਂ ਪੁਚਾਇਆ॥ ੩੦॥ ਸੋ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਸਿਰਕ
ਲਿਆ ਤਾਂ ਆਖਿਆ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਦ ਉਹ ਨੈ ਸਿਰ ਨਿਵਾਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦਿੱਤੇ॥ ॥
੩੧॥ ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ ਪਿਲਾਤੁਸ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ
ਕੀਤੀ ਭਈ ਓਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਤੋੜੀਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਓਹ ਉਤਾਰੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਲੋਥਾਂ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ
ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਨਾ ਰਹਿਣ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਸਬਤ ਦਾ ਦਿਨ ਇੱਕ ਵਡਾ ਦਿਨ ਸੀ॥ ੩੨॥ ਤਦ ਸਿਪਾਹੀ-
ਆਂ ਨੈ ਆਣਕੇ ਪਹਿਲੇ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਤੋੜੀਆਂ ਅਤੇ ਪਿੱਛੋਂ ਦੂਏ ਦੀਆਂ ਬੀ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਦੇ ਨਾ-
ਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ॥ ੩੩॥ ਪਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਜਾਂ ਉਨਾਂ ਵੇਖਿ-
ਆ ਜੋ ਉਹ ਮਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨਾ ਤੋੜੀਆਂ॥ ੩੪॥ ਪਰ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ
ਇੱਕ ਨੈ ਬਰਛੀ ਨਾਲ ਉਹ ਦੀ ਵੱਖੀ ਵਿੰਨੀ ਅਤੇ ਓਵੇਂ ਹੀ ਲਹੂ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨਿੱਕਲਿਆ॥
੩੫॥ ਅਰ ਜਿਹ ਨੈ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਨੈ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਸਾਖੀ ਸੱਤ ਹੈ ਅਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਭਈ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ ॥੩੬॥ ਕਿਉਂਕਿ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਇਸ ਲਈ ਹੋਈਆਂ ਜੋ ਇਹ ਲਿਖਤ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ਭਈ ਉਹ ਦੀ ਕੋਈ ਹੱਡੀ ਤੋੜੀ ਨਾ ਜਾਊਗੀ ॥੩੭॥ ਫੇਰ ਇਹ ਦੂਜੀ ਲਿਖਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਹੈ ਓਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰਨਗੇ ॥ ॥੩੮॥ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਅਰਿਮਥੈਆ ਦੇ ਯੂਸੁਫ ਨੈ ਜਿਹੜਾ ਯਹੂਦੀਆ ਦੇ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਗੁੱਝਾ ਗੁੱਝਾ ਯਿਸੂ ਦਾ ਸਿੱਖ ਸੀ ਪਿਲਾਤੁਸ ਕੋਲ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਲੋਥ ਲੈ ਜਾਵਾਂ। ਅਰ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਸੋ ਉਹ ਆਇਆ ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਲੋਥ ਲੈ ਗਿਆ ॥੩੯॥ ਅਤੇ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਬੀ ਜਿਹੜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ ਪੰਜਾਹਕੁ ਸੇਰ ਗੰਧਰਸ ਅਤੇ ਊਦ ਰਲੇ ਹੋਏ ਲਿਆਇਆ ॥੪੦॥ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਲੋਥ ਲੈਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਸੁਗੰਧਾਂ ਨਾਲ ਮਹੀਨ ਕੱਪੜੇ ਵਿੱਚ ਵਲੇਟਿਆ ਜਿਹਾਕੁ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਕਫਨਾਉਣ ਦਫਨਾਉਣ ਦੀ ਰੀਤ ਸੀ ॥੪੧॥ ਅਰ ਉਸ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਸੀ ਇੱਕ ਬਾਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਬਰ ਸੀ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ॥੪੨॥ ਸੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਕਬਰ ਨੇੜੇ ਸੀ ॥

੨੦ ਕਾਂਡ ॥

ਹਫਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਮਰਿਯਮ ਮਗਦਲੀਨੀ ਤੜਕੇ ਜਦੋਂ ਅਨ੍ਹੇਰਾ ਹੀ ਸੀ ਕਬਰ ਪੁਰ ਆਈ ਅਰ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਕਬਰ ਉੱਤੋਂ ਸਰਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆ॥੨॥ ਉਪਰੰਦ ਓਹ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੂਜੇ ਸਿੱਖ ਦੇ ਕੋਲ ਜਿਹ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਪਿਆ-
ਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਭੰਨੀ ਆਈ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ
ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਭਈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਿਆ॥੩॥ ਉਪਰੰਦ ਪਤਰਸ ਅਰ ਦੂਜਾ ਸਿੱਖ ਨਿੱਕ-
ਲੇ ਅਤੇ ਕਬਰ ਦੀ ਵਲ ਗਏ॥੪॥ ਅਰ ਓਹ ਦੋਵੇਂ ਕੱਠੇ ਭੱਜੇ ਪਰ ਦੂਆ ਸਿੱਖ ਪਤਰਸ ਨਾਲੋਂ
ਛੇਤੀ ਭੱਜ ਕੇ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਬਰ ਪੁਰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ॥੫॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਨੇ-
ਉਂਕੇ ਜਾਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਮਹੀਨ ਕੱਪੜੇ ਪਏ ਹੋਏ ਡਿੱਠੇ ਪਰ ਉਹ ਅੰਦਰ ਨਾ ਗਿਆ॥੬॥ ਤਦ
ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਬੀ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਆ ਪੁੱਜਿਆ ਅਤੇ ਕਬਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਮਹੀਨ ਕੱਪੜੇ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ॥੭॥ ਅਤੇ ਉਹ ਰੁਮਾਲ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਬੱਧਾ ਹੋਇ-
ਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹੀਨ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਨਹੀਂ ਪਰ ਵਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਥਾਂ ਵੱਖਰਾ
ਪਿਆ ਹੈ॥੮॥ ਜੋ ਤਦ ਉਹ ਦੂਆ ਸਿੱਖ ਬੀ ਜੋ ਕਬਰ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅੰਦਰ ਗਿ-
ਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਵੇਖ ਕੇ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ॥੯॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨਾਂ ਅਜੇ ਇਸ ਲਿਖਤ ਦਾ ਅਰਥ
ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਭਈ ਉਹ ਨੈ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਹੈ॥੧੦॥ ਉਪਰੰਦ ਓਹ ਸਿੱਖ
ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਫੇਰ ਮੁੜ ਗਏ॥ ॥੧੧॥ ਪਰ ਮਰਿਯਮ ਬਾਹਰ ਕਬਰ ਉੱਤੇ ਰੋਂਦੀ
ਖੜੀ ਰਹੀ। ਜੋ ਰੋਂਦੀ ਰੋਂਦੀ ਨੈ ਨੇਉਂਕੇ ਜਾਂ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀ॥੧੨॥ ਤਾਂ ਕੀ ਵੇਖਦੀ ਹੈ ਜੋ
ਦੋ ਦੂਤ ਚਿੱਟਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸਿਰਹਾਣੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪੁਆਂਦੀ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਲੋ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬ ਪਈ ਸੀ ਬੈਠੇ ਹਨ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਉਨੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤ੍ਰੀਮਤ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਂਦੀ ਹੈਂ। ਉਸ ਨੈ ਉਨੈਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਿਆ॥੧੪॥ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਖਲੋਤਾ ਵੇਖਿਆ ਅਰ ਨਾ ਜਿਆਤਾ ਭਈ ਇਹ ਯਿਸੂ ਹੈ॥੧੫॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਤ੍ਰੀਮਤ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਰੋਂਦੀ ਹੈਂ। ਕਿਹ ਨੂੰ ਭਾਲਦੀ ਹੈਂ। ਉਹ ਨੈ ਇਹ ਜਾਣਕੇ ਜੋ ਇਹ ਬਾਗਵਾਨ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਜੇ ਉਹ ਨੂੰ ਤੂੰ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਭਈ ਤੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੀ॥੧੬॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਮਰਿਯਮ। ਉਸ ਨੈ ਫਿਰਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੇ ਰੱਬੂਨੀ ਅਰਥਾਤ ਹੇ ਗੁਰੂ॥੧੭॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਨੂੰ ਨਾ ਛੋਹ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਅਜੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਕੋਲ ਜਾਹ ਅਤੇ ਉਨੈਂ ਨੂੰ ਆਖ ਭਈ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ॥੧੮॥ ਮਰਿਯਮ ਮਗਦਲੀਨੀ ਆਈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੋ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਓਨ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਬਚਨ ਕਹੇ॥ ॥੧੯॥ ਫੇਰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਜੋ ਹਫਤੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਸੀ ਜਾਂ ਸੰਝ ਹੋਈ ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਓਹ ਸਿੱਖ ਸਨ ਅਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਬੂਹੇ ਵੱਜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖਲੋਕੇ ਉਨੈਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਮ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਨ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਅਰ ਵੱਖੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲੀ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਪਰੰਦ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਅਨੰਦ ਹੋਏ ॥੨੧॥ ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਫੇਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਸਲਾਮ। ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਨੈ ਮੈ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਮੈਂ ਬੀ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਘੱਲਦਾ ਹਾਂ ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਉਸ
ਨੈ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਨਾਂ ਉੱਤੇ ਫੂਕ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਲਓ ॥੨੩॥ ਜਿਨਾਂ ਦੇ
ਪਾਪ ਤੁਸੀਂ ਮਾਫ ਕਰੋਂ ਓਹ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਰ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਕਾਇਮ ਰੱਖੋਂ ਉਨ
ਦੇ ਕਾਇਮ ਰਹੇ ਹਨ॥ ॥੨੪॥ ਪਰ ਉਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਥੁਮਾ ਜਿਹੜਾ ਦੀਦੁਮੁਸ ਕਰਕੇ
ਸੱਦੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਸੇ ॥੨੫॥ ਤਦ ਹੋਰਨਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਹ
ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਅਸਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਮੈਂ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥਾਂ
ਵਿੱਚ ਕਿੱਲਾਂ ਦਾ ਨਿਸਾਨ ਨਾ ਵੇਖਾਂ ਅਤੇ ਕਿੱਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਨਾ ਵਾੜਾਂ ਅ-
ਰ ਉਹ ਦੀ ਵੱਖੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਨਾ ਵਾੜਾਂ ਓਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੱਤ ਨਾ ਮੰਨਾਂਗਾ॥
॥੨੬॥ ਅਰ ਅੱਠਾਂ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਫੇਰ ਅੰਦਰ ਸਨ ਅਤੇ ਥੁਮਾ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਸੀ। ਬੂਹੀਂ ਵੱਜੀਂ ਹੋਈਂ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖਲੋਕੇ ਬੋਲਿਆ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ॥੨੭
॥ ਫੇਰ ਉਹ ਨੈ ਥੁਮਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਆਪਣੇ ਉਂਗਲ ਉਰੇ ਕਰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਅਰ ਆਪਣਾ ਹੱ-
ਥ ਉਰੇ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਵੱਖੀ ਵਿੱਚ ਵਾੜ ਅਤੇ ਬੇਪਰਤੀਤਾ ਨਾ ਹੋ ਸਗੋਂ ਪਰਤੀਤਮਾਨ ਹੋਵੋ ॥੨੮॥
ਥੁਮਾ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੨੯॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆ-
ਖਿਆ ਤੈਂ ਜੋ ਮੈ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਧੰਨ ਓਹ ਜਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਂ ਬੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ ॥੩੦॥ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਹੋਰ ਬੀ ਬਾਹਲੀਆਂ ਕਰਾਮ-
ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਖਾਈਆਂ ਜੋ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ॥੩੧॥
ਪਰ ਏਹ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਜਿਹੜਾ ਹੈ
ਉਹੋ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਪਰਤੀਤ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਥੋਂ ਜੀਉਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾ-
ਪਤ ਹੋਵੋ॥

੨੧ਕਾਂਡ॥ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਯਿਸੂ ਨੈ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਤਿਬਿਰਿਯਾਸ ਦੇ ਦਰਿਆਉ
ਪੁਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਐਉਂ ਵਿਖਾਲਿਆ॥੨॥ ਜੋ ਸਮ-
ਊਨ ਪਤਰਸ ਅਰ ਥੂਮਾ ਜਿਹੜਾ ਦੀਦੁਮੁਸ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਨਥਨਏਲ ਜੋ ਗਲੀਲ ਦੇ
ਕਾਨਾ ਦਾ ਸੀ ਅਰ ਜਬਦੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਰ ਦੋ ਕੱਠੇ ਸਨ॥੩॥ ਸਮਊ-
ਨ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਅ-
ਸੀਂ ਬੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ। ਓਹ ਨਿੱਕਲਕੇ ਬੇੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਤ ਕੁਛ ਨਾ ਫੜਿਆ
॥੪॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਆ ਖਲੋਤਾ ਪਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਨਾ ਸਿਆ-
ਤਾ ਜੋ ਉਹ ਯਿਸੂ ਹੈ॥੫॥ ਉਪਰੰਦ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੱਚਿਓ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਛ
ਖਾਣ ਨੂੰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਨਹੀਂ॥੬॥ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਬੇੜੀ ਦੇ ਸੱ-
ਜੇ ਪਾਸੇ ਜਾਲ ਪਾਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਲੱਭੂ। ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਮੱਛੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਹ ਨੂੰ ਫੇਰ ਖਿੱਚ ਨਾ ਸੱਕੇ॥੭॥ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪ-
ਤਰਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਇਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ। ਸੋ ਜਾਂ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਨੈ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਭੁ
ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਨੰਗਾ ਸੀ ਉਹ ਨੈ ਉੱਤੇ ਦਾ ਲੀੜਾ ਲੱਕ ਨਾਲ ਬਨ੍ਹਕੇ ਦਰਿਆਉ ਵਿੱਚ
ਛਾਲ ਮਾਰੀ॥੮॥ ਪਰ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਮੱਛੀਆਂ ਦਾ ਜਾਲ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ ਬੇੜੀ ਵਿੱਚੇ ਆਏ ਕਿਉਕਿ
ਓਹ ਜਮੀਨ ਥੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਦੋਕੁ ਸੌ ਹੱਥ ਦੀ ਵਿੱਥ ਪੁਰ ਸੀ॥ ੯॥ ਉਪਰੰਦ ਜਾਂ ਓਹ ਜਮੀਨ ਪੁ-
ਰ ਉੱਤਰੇ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੈ ਕੋਇਲਿਆਂ ਦੀ ਅੱਗ ਧਰੀ ਹੋਈ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਮੱਛੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਅਤੇ
ਰੋਟੀ ਵੇਖੀ॥੧੦॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਉਨਾਂ ਮੱਛੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆਓ ਜੇਹੜੀਆਂ ਤੁ-
ਸਾਂ ਹੁਣ ਫੜੀਆਂ ਹਨ॥੧੧॥ ਸੋ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਨੈ ਚੜ੍ਹਕੇ ਉਸ ਜਾਲ ਨੂੰ ਜਮੀ[ਨ] ਪੁਰ ਖਿੱ-
ਚਿਆ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੌ ਤਿਵੰਜਾ ਵਡੀਆਂ ਵਡੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈ[ਆਂ] ਸੀਆਂ
ਅਤੇ ਐਨੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਹੁੰਦਿਆਂ ਬੀ ਉਹ ਜਾਲ ਨਾ ਟੁੱਟਿਆ॥੧੨॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆ-
ਖਿਆ ਆਓ ਭੋਜਨ ਛੱਕੋ। ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੀਆ ਨਾ ਪਿਆ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਤੂੰ ਕੌ-
ਣ ਹੈਂ ਕਿਉਕਿ ਓਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਭਈ ਇਹ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ॥੧੩॥ ਯਿਸੂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਲੈਕੇ
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੱਛੀ ਬੀ॥੧੪॥ ਇਹ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੈ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ
ਉੱਠਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਰਸਣ ਦਿੱਤਾ॥ ॥੧੫॥ ਸੋ ਜਾਂ ਓਹ ਖਾ ਹਟੇ ਤਾਂ ਯਿਸੂ
ਨੈ ਸਮਊਨ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਸਮਊਨ ਯੂਹੱਨਾ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ

ਕਰਦਾ ਹੈਂ। ਓਨ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।
ਓਨ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੇਰੇ ਲੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਰ॥੧੬॥ ਉਸ ਨੈ ਫੇਰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਸਮਊ-
ਨ ਯੂਹੱਨਾ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ। ਓਨ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ
ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਰੱਛਿਆ ਕਰ॥੧੭
॥ ਉਸ ਨੈ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਸਮਊਨ ਯੂਹੱਨਾ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਕਰਦਾ ਹੈਂ
। ਪਤਰਸ ਉਦਾਸ ਹੋਇਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨੇ-
ਹ ਕਰਦਾ ਹੈਂ। ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਓਸ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਹੈਂ। ਤੈਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ
ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨੇਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ॥੧੮॥ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੱ-
ਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਂ ਤੂੰ ਜੁਆਨ ਸੀ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਲੱਕ ਬੰਨਕੇ ਜਿੱਥੇ ਤੇਰਾ ਜੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤੂੰ
ਓਥੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਜਾਂ ਤੂੰ ਬੁੱਢਾ ਹੋਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਲੰਮੇ ਕਰੇਂਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤੇਰਾ ਲੱਕ
ਬੰਨ੍ਹੂ ਅਰ ਜਿੱਥੇ ਤੇਰਾ ਜੀ ਨਾ ਕਰੇ ਓਥੇ ਤੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾਊ॥੧੯॥ ਉਹ ਨੈ ਇਹ ਗੱਲ ਇਸ ਲਈ ਆਖੀ
ਭਈ ਪਤਾ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕਰੂ। ਅਰ ਇਹ
ਕਹਿਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰ॥੨੦॥ ਪਤਰਸ ਨੈ ਫਿਰਕੇ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਮਗਰ
ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਹ ਨੈ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਵੇਲੇ ਉਹ
ਦੀ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਢਾਸਣਾ ਲਾਇਆਂ ਹੋਇਆਂ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਫੜ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਾਉਂਦਾ ਹੈ॥੨੧॥ ਸੋ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਪਤਰਸ ਨੈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਐਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਕੀ ਹੋਊ
॥੨੨॥ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇ ਮੈਂ ਚਾਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਤੀਕੁ ਠਹਿਰੇ ਤਾਂ ਤੈ ਨੂੰ ਕੀ। ਤੂੰ ਮੇਰੇ
ਮਗਰ ਹੋ ਤੁਰ॥੨੩॥ ਉਪਰੰਦ ਭਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਾਤ ਖਿੰਡ ਗਈ ਭਈ ਉਹ ਸਿੱਖ ਨਾ ਮਰੂ।
ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਸੀ ਭਈ ਉਹ ਨਾ ਮਰੂ ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਚਾਹਾਂ ਜੋ ਉਹ
ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਤੀਕੁ ਠਹਿਰੇ ਤਾਂ ਤੈ ਨੂੰ ਕੀ॥
॥੨੪॥ ਇਹ ਉਹੋ ਸਿੱਖ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਇਨਾਂ
ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜਿਨ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹਦੀ
ਸਾਖੀ ਸੱਚੀ ਹੈ॥
॥੨੫॥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੀ ਢੇਰ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਯਿਸੂ ਨੈ ਕੀਤੇ। ਜੇ
ਓਹ ਸੱਭੇ ਇੱਕ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜੇਹੜੇ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਓਹ
ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਬੀ ਨਾ ਸਮਾਉਂਦੇ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇੰਜੀਲ ਵਿੱਚੋਂ
ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

THE ACTS OF THE APOSTLES.

(GURUMUKKI.)

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ

੧ ਕਾਂਡ ॥ ਹੇ ਥਿਉਫਿਲੁਸ ਮੈਂ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਪੋਥੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਬਾਬਤ ਉ-
ਚਰੀ ਜੇਹੜੀਆਂ ਯਿਸੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿਖਾਉਣ ਲੱਗਾ ॥ ੨ ॥ ਉਸ ਦਿਨ ਤੀਕੁਰ
ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਉਸ ਨੇ ਚੁਣੇ ਸਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਉੱ-
ਪਰ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ॥ ੩ ॥ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਖ ਭੋਗਣ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ
ਬਹੁਤਿਆਂ ਪਰਮਾਣਾਂ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹਲੀਆਂ ਦਿਨਾਂ ਤੀਕੁ ਉਨ੍ਹ
ਨੂੰ ਦਰਸਣ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ॥ ੪ ॥ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਦੇ ਨਾਲ ਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਯਰੂਸਲੀਮ ਥੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਓ ਪਰ ਪਿ-
ਤਾ ਦੇ ਉਸ ਕਰਾਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਜਿਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਤੁਸਾਂ ਮੈਥੋਂ ਸੁਣਿਆ ॥ ੫ ॥ ਕਿਉਂ ਜੋ
ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਥੋੜੇ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਊ॥ ॥੬॥ ਉਪਰੰਦ ਜਾਂ ਓਹ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਊਨਾਂ ਉ-
ਸ ਥੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਕੀ ਤੂੰ ਐਸ ਵੇਲੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦਾ ਰਾਜ ਬਹਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈਂ॥੭॥
ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਭਈ ਉਨਾਂ ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਵੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣੋਂ
ਜੋ ਪਿਤਾ ਨੈ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਹਨ॥੮॥ ਪਰ ਜਾਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਆ-
ਊ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਕਤਿ ਪਾਓਗੇ ਅਤੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਅਰ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਅਤੇ ਸਾਮਰਿਯਾ
ਵਿੱਚ ਸਗੋਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਬੰਨੇ ਤੀਕੁਰ ਮੇਰੇ ਸਾਖੀ ਹੋਵੋਗੇ॥ ੯॥ ਅਰ ਜਾਂ ਉਹ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ
ਹਟਿਆ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਵੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਉਹ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੱਦਲੀ ਨੈ ਉ-
ਸ ਨੂੰ ਉਨਾਂ ਦੀ ਨਜਰੋਂ ਓਹਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ॥੧੦॥ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਜਾਂ ਓਹ
ਅਕਾਸ ਦੀ ਵਲ ਤੱਕ ਰਹੇ ਸਨ ਵੇਖੋ ਦੋ ਮਨੁੱਖ ਚਿੱਟਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨੀਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ
ਖਲੋਤੇ ਸਨ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਓਹ ਆਖਣ ਲੱਗੇ ਹੇ ਗਲੀਲੀ ਲੋਕੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਖੜੇ ਅਕਾ-
ਸ ਦੀ ਵਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਂ ਇਹ ਯਿਸੂ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਅਕਾਸ ਉੱਪਰ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿ-
ਆ ਓਸੇ ਤਰਾਂ ਆਊਗਾ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਤੁਸਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਅਕਾਸ ਉੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਵੇਖਿਆ॥
॥੧੨॥ ਤਦ ਓਹ ਉਸ ਪਹਾੜ ਥੋਂ ਜਿਹੜਾ ਜੈਤੂਨ ਦਾ ਸੱਦੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਦੇ
ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਵਾਟ ਹੈ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਮੁੜੇ॥੧੩॥ ਅਰ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉ-
ਸ ਚੁਬਾਰੇ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਓਹ ਟਿਕਦੇ ਸਨ ਅਰਥਾਤ ਪਤਰਸ ਅਰ ਯੂਹੱਨਾ ਅਰ ਯ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੂਬ ਅਰ ਅੰਦਰਿਯਾਸ ਅਰ ਫੈਲਬੂਸ ਅਰ ਥੂਮਾ ਅਰ ਬਰਤੁਲਮਾ ਅਰ ਮੱਤੀ ਅਰ ਹਲ-
ਫਾ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯਾਕੂਬ ਅਰ ਸਮਊਨ ਜੇਲੋਤੇਸ ਅਰ ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯਹੂਦਾ॥੧੪॥ ਏਹ ਸਭ
ਇੱਕ ਮਨ ਹੋਕੇ ਤੀਮੀਆਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਾਂ ਮਰਿਯਮ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਭਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲ-
ਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ॥ ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਪਤਰਸ ਭਾਈਆਂ
ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੇ ਸਾਰੇ ਮਿਲਕੇ ਕੋਈ ਇੱਕ ਸੌ ਵੀਹ ਕੁ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਖਲੋਕੇ ਬੋਲਿਆ॥੧੬
॥ਹੇ ਭਾਈਓ ਜਰੂਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲਿਖਤ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨੈ ਦਾਊਦ ਦੀ ਜਬ-
ਨੀ ਯਹੂਦਾ ਦੀ ਬਾਬਤ ਜਿਹੜਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਫੜਵਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਆਗੂ ਹੋਇਆ ਅਗੇ-
ਤੀ ਆਖੀ॥੧੭॥ ਕਿਉ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਅਰ ਉਹ ਨੈ ਇਸ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅ-
ਧਿਕਾਰ ਪਾਇਆ ਸੀ॥੧੮॥ ਸੋ ਉਸ ਨੈ ਕੁਧਰਮ ਦੀ ਮਜੂਰੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖੇਤ ਮੁੱਲ ਲਿਆ
ਅਰ ਮੂਹੁੰਦੇ ਮੂੰਹ ਡਿਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਪੇਟ ਫੱਟ ਗਿਆ ਅਰ ਉਹ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ
ਆਂਦਰਾਂ ਨਿੱਕਲ ਪਈਆਂ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ
ਉਜਾਗਰ ਹੋਇਆ ਐਥੋਂ ਤੀਕੁ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉਸ ਖੇਤ ਦਾ ਨਾਉਂ ਅਕਲਦ-
ਮਾ ਅਰਥਾਤ ਲਹੂ ਦਾ ਖੇਤ ਪੈ ਗਿਆ॥੨੦॥ ਕਿਉਂਕਿ ਜਬੂਰ ਦੇ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ
ਹੈ ਭਈ ਉਹ ਦਾ ਘਰ ਉੱਜੜ ਜਾਵੇ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਸਣ ਵਾਲਾ ਨਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇ-
ਹ ਕਿ ਉਹ ਦਾ ਹੁੱਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲਵੇ॥੨੧॥ ਪਰੰਤੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਹੜੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਸਾਡੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੰਗ ਰਹੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜਾਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ ॥ ੨੨ ॥ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਬਪ-ਤਿਸਮਾ ਥੋਂ ਲਾਕੇ ਉਸ ਦਿਨ ਤੀਕੁਰ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਸਾਖੀ ਹੋਵੇ ॥ ੨੩ ॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਦੋਹੁੰ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਯੂਸੁਫ ਜਿਹੜਾ ਬਰਸੱਬਾਸ ਕਹਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜਿਹ ਦਾ ਉਪਨਾਮ ਯੂਸਤੁਸ ਸੀ ਦੂਜਾ ਮੱਥਿਯਾਸ ॥ ੨੪ ॥ ਅਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਜੋ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਅੰ-ਤਰਜਾਮੀ ਹੈਂ ਵਿਖਾਲ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੈਂ ਕਿਹ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ॥ ੨੫ ॥ ਜੋ ਇਸ ਸੇਵਾ ਅ-ਤੇ ਰਸੂਲਪੁਣੇ ਦੀ ਉਹ ਜਾਗਾ ਲਵੇ ਜਿਸ ਥੋਂ ਯਹੂਦਾ ਡਿੱਗਿਆ ਭਈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਿਜ ਥਾਂ ਨੂੰ ਜਾਵੇ ॥ ੨੬ ॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਈ ਚਿੱਠੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਅਰ ਚਿੱਠੀ ਮੱਥਿਯਾਸ ਦੇ ਨਾਉਂ ਦੀ ਨਿੱਕਲੀ। ਤਦ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ॥

੨ ਕਾਂਡ ॥

ਅਤੇ ਜਾਂ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦਾ ਦਿਨ ਆਇਆ ਓਹ ਸਭ ਇੱਕ ਥਾਂ ਕੱਠੇ ਸਨ ॥ ੨ ॥ ਅ-ਰ ਅਚਾਣਕ ਅਕਾਸ ਥੋਂ ਇੱਕ ਗੂੰਜ ਆਈ ਜਿਹੀ ਵਡੀ ਭਾਰੀ ਅਨ੍ਹੇਰੀ ਦੇ ਵ-ਗਣ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਘਰ ਜਿੱਥੇ ਓਹ ਬੈਠੇ ਸਨ ਭਰ ਗਿਆ ॥ ੩ ॥ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਜੇਹੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਉੱਪਰ ਠਹਿਰੀ ॥ ੪ ॥ ਤਦ ਓਹ ਸਭੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪਏ ਜਿਹਾ ਕੁ ਆਤਮਾ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥੫॥ ਅਰ ਹਰੇਕ ਦੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਅਕਾਸ ਦੇ ਹੇਠ ਹੈ ਯਹੂਦੀ ਭਗਤ ਲੋਕ ਯਰੂਸ-
ਲੀਮ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਸਨ॥੬॥ ਸੋ ਜਾਂ ਇਹ ਅਵਾਜ ਆਈ ਤਾਂ ਭੀੜ ਲੱਗ ਗਈ ਅਤੇ ਲੋ-
ਕ ਹੱਕੇ ਬੱਕੇ ਰਹਿ ਗਏ ਕਿਉਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਿਆ
॥੭॥ ਅਤੇ ਸੱਭੇ ਅਚਰਜ ਰਹਿ ਗਏ ਅਰ ਅਚੰਭਾ ਕਰਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਵੇਖੋ ਏਹ ਸਭ ਜੇ-
ਹੜੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਕੀ ਗਲੀਲੀ ਨਹੀਂ॥ ੮॥ ਫੇਰ ਕਿੱਕੁਰ ਹਰੇਕ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪੋ ਆਪਣੀ
ਜਨਮ ਭੂਮ ਦੀ ਭਾਖਿਆ ਸੁਣਦਾ ਹੈ॥੯॥ ਅਸੀਂ ਜੇਹੜੇ ਪਾਰਥੀ ਅਰ ਮੇਦੀ ਅਰ ਇਲ
ਮੀ ਲੋਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਸੁਪੁਤਾਮਿਯਾ ਅਤੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਅਰ ਕੱਪਦੂਕਿਯਾ ਅਰ ਪੁੰਤੁਸ ਅਸਿ-
ਯਾ॥੧੦॥ ਫਰੁਗਿਯਾ ਅਰ ਪਮਫੂਲਿਯਾ ਅਰ ਮਿਸਰ ਅਰ ਲਿਬਿਯਾ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਰ-
ਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕੁਰੇਨੇ ਦੇ ਲਾਗੇ ਹੈ ਅਰ ਜੇਹੜੇ ਰੂਮੀ ਮੁਸਾਫਰ ਕਿਆ ਯਹੂਦੀ ਕਿਆ ਯ-
ਹੂਦੀ ਮੁਰੀਦ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਕਰੇਤੀ ਅਤੇ ਅਰਬੀ ਹਾਂਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਭਾ-
ਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਬਖਾਣ ਕਰਦਿਆਂ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ॥੧੨॥ ਅ-
ਤੇ ਸੱਭੇ ਅਚਰਜ ਰਹਿ ਗਏ ਅਤੇ ਦੁਬਧਾ ਵਿੱਚ ਪੈਕੇ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਇਹ
ਕੀ ਹੋਇਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ॥੧੩॥ ਹੋਰਨਾਂ ਮਖੌਲ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਭਈ ਏਹ ਨਵੀਂ ਸਰਾਬ ਦੇ ਨ-
ਸੇ ਵਿੱਚ ਹਨ॥ ॥੧੪॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜੇਕੇ ਉੱਚੀ
ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਆਖਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਹੇ ਯਹੂਦੀਓ ਅਤੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਦੇ ਸਭ ਰਹਿਣ ਵਾ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਿਤੇ ਇਹ ਜਾਣੋ ਅਤੇ ਕੰਨ ਲਾਕੇ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੋ ॥੧੫॥ ਕਿ ਏਹ ਜਿਹਾ ਕੁ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ-
ਦੇ ਹੋ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ॥੧੬॥ ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਯੋ-
ਏਲ ਪਿਕੰਬਰ ਦੀ ਜਬਾਨੀ ਕਹੀ ਗਈ ਸੀ ॥੧੭॥ ਭਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅੰਤ ਦਿ-
ਆਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਉਂ ਹੋਊਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪਾਵਾਂਗ
ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਅਗਮਵਾਕ ਕਰਨਗੀਆਂ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਜੁਆ-
ਨ ਦਰਸ਼ਣ ਵੇਖਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁੱਢੇ ਸੁਫਨੇ ਵੇਖਣਗੇ ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ
ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਾਸੀਆਂ ਉੱਤੇ ਉਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਵਾਂਗਾ ਅਰ ਉ-
ਹ ਅਗਮਵਾਕ ਕਰਨਗੇ ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਤਾਹਾਂ ਅਕਾਸ ਵਿੱਚ ਅਚੰਭੇ ਅਰ ਹਿਠਾਹਾਂ
ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਨਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਰਥਾਤ ਲਹੂ ਅਤੇ ਅਗਨ ਅਤੇ ਧੂਏਂ ਦੇ ਬੱਦਲ ਵਿਖਾਵਾਂਗ
॥੨੦॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਵਡੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਦਿਨ ਦੇ ਆਉਣ ਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਰਜ ਅਨ੍ਹੇਰਾ ਅਤੇ ਚੰਦ
ਲਹੂ ਹੋ ਜਾਊਗਾ ॥੨੧॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਊਗਾ ਕਿ ਹਰੇਕ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਨਾਉਂ ਲਵੇਗਾ ਮੁਕ-
ਤਿ ਪਾਊ ॥੨੨॥ ਹੇ ਇਸਰਾਈਲੀਓ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਹ
ਦੇ ਸੱਤ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਉਨਾਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਅਤੇ ਅਚੰਭਿਆਂ ਅਤੇ ਨਸ਼ਾਨੀ-
ਆਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਲੀਆਂ ਜਿ-
ਹਾ ਕੁ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ॥੨੩॥ ਉਸੇ ਨੂੰ ਜਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਠਰਾਈ ਹੋਈ ਮੱਤ ਅਤੇ ਅਗੰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੁਸਾਂ ਬੁਰਿਆਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਕਿੱਲਾਂ ਠੁਕਵ
ਕੇ ਮਰਵਾ ਦਿੱਤਾ॥ ੨੪॥ ਓਸੇ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਕਾਲ ਦੇ ਬੰਧਨ ਖੋਲਕੇ ਜੁਆਲਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ
ਇਹ ਅਣਹੋਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਰਹੇ॥ ੨੫॥ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਦਾਊਦ ਉਹ ਦੀ
ਬਾਬਤ ਆਖਦਾ ਹੈ ਭਈ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ
ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਿੱਲ ਨਾ ਜਾਵਾਂ॥ ੨੬॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੇਰਾ ਮਨ ਪਰਸਿੰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਨਿ-
ਹਾਲ ਹੋਈ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਬੀ ਆਸਾ ਵਿੱਚ ਵੱਸੇਗਾ॥ ੨੭॥ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾਲ਼
ਵਿੱਚ ਨਾ ਛੱਡੇਂਗਾ ਨਾ ਆਪਣੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਨ ਨੂੰ ਗਲਨ ਦੇਵੇਂਗਾ॥ ੨੮॥ ਤੈਂ ਮੈ ਨੂੰ ਜੀਉਣ ਦੇ
ਰਾਹ ਦੱਸੇ ਤੂੰ ਮੈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਰਸਣ ਥੋਂ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਵੇਂਗਾ॥ ੨੯॥ ਹੇ ਭਾਈਓ ਮੈਂ
ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਦਾਊਦ ਦੀ ਬਾਬਤ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਬੇਧੜਕ ਕਹਿ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਉਹ ਤਾਂ
ਮੋਇਆ ਅਤੇ ਦੱਬਿਆ ਬੀ ਗਿਆ ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਕਬਰ ਅੱਜ ਤੀਕੁਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ॥
੩੦॥ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਉਹ ਪਿਕੰਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਮੇਰੇ ਨਾ-
ਲ ਸੌਂਹ ਖਾਧੀ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੇ ਵੰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਬਹਾਲਾਂਗਾ॥ ੩੧॥ ਉਸ
ਨੈ ਇਹ ਅੱਗਿਓਂ ਵੇਖਕੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਾ ਉਹ ਪਤਾਲ਼ ਵਿੱ-
ਚ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਉਹ ਦਾ ਸਰੀਰ ਗਲਿਆ॥ ੩੨॥ ਓਸੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁ-
ਰ ਨੈ ਖੜਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਦੇ ਅਸੀਂ ਸੱਭੇ ਸਾਖੀ ਹਾਂਗੇ॥ ੩੩॥ ਸੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਓ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇ ਉੱਚ ਹੋਕੇ ਅਰ ਪਿਤਾ ਥੋਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕਰਾਰ ਪਾਕੇ ਉਸ ਨੈ ਇਹ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਅ-
ਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਪਾ ਦਿੱਤਾ॥੩੪॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਦਾਊਦ ਅਕਾਸ ਉੱਤੇ ਨਾ ਗਿਆ ਪਰ ਉਹ ਆਪੇ ਕ-
ਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਬੈਠ॥੩੫॥ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਮੈਂ ਤੇ-
ਰੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੌਂਕੀ ਨਾ ਕਰਾਂ॥੩੬॥ ਉਪਰੰਦ ਇਸਰਾਈਲ ਦਾ ਸ-
ਰਾ ਘਰਾਣਾ ਪੱਕ ਜਾਣੇ ਭਈ ਇਸੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚਾੜ੍ਹਿਆ ਪਰਮੇ-
ਸੁਰ ਨੈ ਓਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਬੀ ਕੀਤਾ॥ ॥੩੭॥ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਇਹ ਸੁ-
ਣਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੰਨ੍ਹੇ ਗਏ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਅਰ ਬਾਕੀ ਦੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇ
ਭਾਈਓ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਿਯੇ॥੩੮॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ
ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫੀ ਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਬਪਤਿ-
ਸਮਾ ਲਵੇ ਤਾਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਦਾਤ ਪਾਓਗੇ॥੩੯॥ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਰਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਰ ਤੁਹ
ਡੇ ਬਾਲਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲ ਜੇਹੜੇ ਦੂਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇ-
ਸੁਰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੁਲਾਵੇ॥੪੦॥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੀ ਬਹੁਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਨੈ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉ-
ਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਭਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਟੇਢੀ ਪੀਹੜੀ ਕੋਲੋਂ ਬਚਾਓ॥੪੧॥ ਸੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰ-
ਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉੱਸੇ ਦਿਨ ਤਿੰਨ ਕੁ ਹਜਾਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰਲ ਗਏ॥੪੨
॥ਅਤੇ ਓਹ ਲਗਾਤਾਰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਤੋੜਨ ਅਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹੇ॥ ॥੪੩॥ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਲੱਗਾ ਅਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ-ਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਪਰਗਟ ਹੋਈਆਂ॥੪੪॥ ਅਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਓਹ ਸਭ ਕੱਠੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਸਨ॥੪੫॥ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਿਲਖ ਅਰ ਮਾਲ ਵੇਚ ਕੇ ਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦਿੰਦੇ ਸਨ॥੪੬॥ ਅਰ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਇੱਕ ਮਨ ਹੋਕੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਘਰੀਂ ਰੋਟੀ ਤੋੜਦੇ ਓਹ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਮਨ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਛੱਕਦੇ ਸਨ॥੪੭॥ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸਤੁਤ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਰ ਸਾਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਮੁਕਤਿ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ ਓਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰਲਾਉਂਦਾ ਸੀ॥

੩ ਕਾਂਡ॥ ਉਪਰੰਦ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵੇਲੇ ਤੀਏ ਪਹਿਰ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਚੱਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ॥੨॥ ਅਤੇ ਲੋਕ ਇੱਕ ਜਮਾਂਦਰੂ ਲੰਙੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕੀ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਜਿਹ ਨੂੰ ਰੋਜ ਮੰਦਰ ਦੇ ਉਸ ਬੂਹੇ ਕੋਲ ਜਿਹੜਾ ਸੁਹਣਾ ਸੱਦੀਦਾ ਹੈ ਬਹਾਲ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਭਈ ਉਹ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਥੋਂ ਭਿੱਛਿਆ ਮੰਗੇ॥੩॥ ਜਾਂ ਉਸ ਨੈ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਭਿੱਛਿਆ ਮੰਗੀ॥੪॥ ਤਦੋਂ ਪਤਰਸ ਨੈ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਵਲ ਵੇਖ॥੫॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਕੁਛ ਲੱਭਣ ਦੀ ਆਸਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ॥੬॥ ਪਰ ਪਤਰਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੈ ਆਖਿਆ ਸੋਨਾ ਚਾਂਦੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਪਰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ ਸੋ ਤੈਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਯਿਸੂ ਮਸੀ-
ਹ ਨਾਸਰੀ ਦੇ ਨਾਉਂ ਕਰਕੇ ਤੁਰ॥੭॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਫੜਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉਠਾਲਿਆ
। ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਉਹ ਦੇ ਪੈਰ ਅਰ ਗਿੱਟੇ ਤਕੜੇ ਹੋ ਗਏ॥੮॥ ਅਤੇ ਉਹ ਕੁੱਦਕੇ ਉੱਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ
ਅਰ ਤੁਰਨ ਲੱਗਾ ਅਰ ਤੁਰਦਾ ਅਤੇ ਛਾਲਾਂ ਮਾਰਦਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਸਤੁਤ ਕਰਦ
ਹੋਇਆ ਉਨਾਂ ਨਾਲ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ॥੯॥ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਤੁਰਦਾ ਅ-
ਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਸਤੁਤ ਕਰਦਾ ਵੇਖਿਆ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਭਈ ਇਹ ਉ-
ਹੋ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸੁਹਣੇ ਬੂਹੇ ਪੁਰ ਭਿੱਛਿਆ ਮੰਗਣ ਨੂੰ ਬਹਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ
ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਓਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬੇਂ ਤਾਂਢੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਚੰਭਾ ਕੀਤਾ॥ ॥
੧੧॥ ਅਰ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਚਿਬੜਦਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ
ਦੰਗ ਹੋਏ ਹੋਏ ਉਸ ਦਲਾਨ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦਾ ਸੱਦੀਦਾ ਹੈ ਉਨਾਂ ਕੋਲ ਦੌੜੇ ਆਏ
॥੧੨॥ ਇਹ ਵੇਖਕੇ ਪਤਰਸ ਨੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਹੇ ਇਸਰਾਈਲੀਓ ਐਸ
ਮਨੁੱਖ ਪੁਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਅਚੰਭਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਵਲ ਐਉਂ ਕਾਹ ਨੂੰ ਤੱਕ ਰਹੇ ਹੋ ਭਈ ਜ
ਾਣੀਦਾ ਅਸਾਂ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਥਵਾ ਭਗਤਿ ਨਾਲ ਇਹ ਨੂੰ ਤੁਰਨ ਦੀ ਸਕਤਿ ਦਿੱਤੀ
॥੧੩॥ ਇਬਰਾਹੀਮ ਅਤੇ ਇਸਹਾਕ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਈਸੁਰ ਨੈ ਅਰ ਬਾਤ ਸਾਡੇ ਪਿਉ ਦ
ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਈਸੁਰ ਨੈ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਯਿਸੂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਿਲਾਤੁਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਥੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਿਆ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ॥੧੪॥ ਪਰ ਤੁਸਾਂ ਉਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਰ ਧਰਮੀ ਥੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਿਆ ਅਤੇ ਚਾਹਿਆ ਭਈ ਇੱਕ ਖੂਨੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ॥੧੫॥ ਪਰ ਜੀਉਣ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਜਿਹ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਐਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਾਖੀ ਹਾਂਗੇ॥੧੬॥ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਹੀ ਨੇ ਐਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਅਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਕੜਾ ਕੀਤਾ ਹਾਂ ਓੱਸੇ ਨਿਹਚਾ ਨੈ ਜਿਹੜੀ ਉਹ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਥੋਂ ਹੈ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਨਦੁਰੁਸਤੀ ਤੁਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਹੁਣ ਹੇ ਭਾਈਓ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਅਣਜਾਣਪੁਣੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਿਹਾ ਕੁ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੈ ਬੀ ਕੀਤਾ॥੧੮॥ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਸਭਨਾਂ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੀ ਜਬਾਨੀ ਅਗੇਤੀ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਭਈ ਮੇਰਾ ਮਸੀਹ ਦੁਖ ਝੱਲੂ ਸੋ ਉਸ ਨੈ ਐਉਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ॥੧੯॥ ਇਸ ਲਈ ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੁੜੋ ਭਈ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਮਿਟਾਏ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਦਰਗਾਹੋਂ ਸੁਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਉਣ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਉਹ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਠਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹਾਂ ਯਿਸੂ ਹੀ ਨੂੰ ਘੱਲ ਦੇਵੇ॥੨੧॥ ਜਰੂਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾ ਨਾ ਆਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਬਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਆਪਣੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਬਾਨੀ ਮੁੱਢੋਂ ਹੀ ਆਖਿਆ ਸੀ॥ ੨੨॥ ਮੂਸਾ ਨੈ ਤਾਂ ਆਖਿਆ ਭਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਤੁਹਾ-
ਡੇ ਭਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਜਿਹਾ ਇੱਕ ਪਿਕੰਬਰ ਖੜਾ ਕਰੂ। ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ
ਉਹ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਣੋ॥ ੨੩॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਊਗਾ ਕਿ ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਾ-
ਣੀ ਜੋ ਉਸ ਪਿਕੰਬਰ ਦੀ ਨਾ ਸੁਣੇ ਕੌਮ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਦਾ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਊ॥ ੨੪॥ ਅਤੇ ਸਾਰਿ-
ਆਂ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਨੈ ਸਮੂਏਲ ਥੋਂ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਥੋਂ ਲਾਕੇ ਜੇਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਹੋਏ ਜਿੰਨਿਆਂ
ਨੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਬੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ॥ ੨੫॥ ਤੁਸੀਂ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੇ
ਅਤੇ ਉਸ ਨੇਮ ਦੇ ਵੰਸ ਹੋ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਬਰਾਹੀਮ
ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੇਰੀ ਅੰਸ ਥੋਂ ਜਗਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘਰਾਣੇ ਬਰਕਤ ਪਾਉਣਗੇ॥ ੨੬॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ
ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਘੱਲਿਆ ਭਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉ-
ਹ ਦੀਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਥੋਂ ਹਟਾਉਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ॥

੪ ਕਾਂਡ॥ ਜਾਂ ਓਹ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਬਚਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜਾਜਕ ਅਰ ਮੰਦਰ ਦਾ ਸਰਦਾ-
ਰ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਆਏ॥ ੨॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਇਸ ਗੱਲ ਥੋਂ ਚਿ-
ੜ ਗਏ ਭਈ ਓਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਪਰਮਾਣ ਦੇਕੇ ਮੋਇਆਂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ
ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ ੩॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰ ਹੱਥ ਪਾਕੇ ਦੂਏ ਦਿਨ ਤੀਕੁਰ ਹਵਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਰੱ-
ਖਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਹੁਣ ਸੰਝ ਪੈ ਗਈ ਸੀ॥ ੪॥ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਚਨ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਬਹੁ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਿਆਂ ਨੈ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪੰਜਕੁ ਹਜਾਰ ਹੋ ਗਈ॥
॥੫॥ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਅਤੇ ਬੁਜੁਰਗ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰ-
ਥੀ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਕੱਠੇ ਹੋਏ॥੬॥ ਅਰ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਅੱਨਾਸ ਓਥੇ ਸੀ ਨਾਲੇ ਕਯਾ-
ਫਾ ਅਰ ਯੂਹੰਨਾ ਅਰ ਸਿਕੰਦਰ ਅਤੇ ਜਿੰਨੇ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਸਾਕ ਨਾਤੇ ਦੇ ਸਨ॥੭॥ ਅ-
ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਲੇ ਖੜਾ ਕਰਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਭਈ ਤੁਸਾਂ ਕਿਹੜੀ ਸਕਤਿ ਜਾਂ ਕਿਹੜੇ ਨਾਉਂ ਨਾਲ
ਇਹ ਕੀਤਾ॥੮॥ ਤਦੋਂ ਪਤਰਸ ਨੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰੋ ਅਤੇ ਬੁਜੁਰਗੋ॥੯॥ ਜੇ ਅੱਜ ਸਾਥੋਂ ਇਸ ਭਲੇ ਕੰਮ ਦੀ ਬਾਬਤ ਪੁੱਛੀ-
ਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਬਲਹੀਣ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਭਈ ਉਹ ਕਿੱਕੁਰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਹੈ॥੧੦॥ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦਿਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੋਵੇ
ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨਾਸਰੀ ਦੇ ਨਾਉਂ ਨਾਲ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਅਤੇ ਜਿਹ
ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਫੇਰ ਜਿਵਾਲਿਆ ਓਸੇ ਥੋਂ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ
ਭਲਾ ਚੰਗਾ ਖੜਾ ਹੈ॥੧੧॥ ਇਹ ਉਹ ਪੱਥਰ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਰਾਜਾਂ ਨੈ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ ਜਿ-
ਹੜਾ ਖੂੰਜੇ ਦਾ ਸਿਰਾ ਹੋਇਆ॥੧੨॥ ਅਰ ਕਿਸੇ ਦੂਏ ਥੋਂ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਕਾਸ ਦੇ
ਹੇਠਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਨਾਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਥੋਂ ਅਸਾਂ ਮੁਕਤਿ ਪਾਉਣੀ
ਹੈ॥ ॥੧੩॥ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਵੇਖੀ ਅਤੇ ਜਾ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਣਿਆ ਜੋ ਓਹ ਵਿੱਦਿਆਵਾਨ ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਆਮ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ ਤਾਂ ਅਚੰਭਾ ਕੀਤਾ। ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਭਈ ਏਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜਾ ਵੇਖਕੇ ਇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਛ ਨਾ ਕਹਿ ਸੱਕੇ॥੧੫॥ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭਾ ਥੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਰਕੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਤਾ ਪਕਾਉਣ ਲੱਗੇ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਭਈ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਿਯੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਇੱਕ ਪਰਸਿੱਧ ਕਰਾਮਾਤ ਹੋਈ ਯਰੂਸਲੀਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਥੋਂ ਮੁੱਕਰ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦੇ॥੧੭॥ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਾ ਖਿੰਡ ਜਾਏ ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਬਕਾਯੇ ਜੋ ਓਹ ਐਸ ਨਾਉਂ ਦਾ ਫੇਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਬਚਨ ਨਾ ਕਰਨ॥੧੮॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਕੇ ਤਗੀਦ ਕੀਤੀ ਭਈ ਕਦੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਦਾ ਦਮ ਨਾ ਮਾਰਨਾ ਅਤੇ ਨਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰਨਾ॥੧੯॥ ਪਰ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਜੋਗ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤੀ ਸੁਣਿਯੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ॥੨੦॥ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਥੋਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ ਕਿ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਸਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਣੀਆਂ ਓਹ ਨਾ ਆਖਿਯੇ॥੨੧॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦਬਕਾਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦੰਡ ਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਾਹ ਨਾ ਵੇਖਿਆ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜੋ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਭ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਈ ਕਰਦੇ ਸਨ ॥ ੨੨ ॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਹ ਦੇ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਥੋਂ ਇਹ ਕਰਾਮਾਤ ਪਰ-
ਗਟ ਹੋਈ ਚਾਹਲੀਆਂ ਵਰਿਹਾਂ ਥੋਂ ਉੱਪਰ ਦਾ ਸੀ ॥ ॥ ੨੩ ॥ ਤਦ ਓਹ ਛੁੱਟਕੇ ਅ-
ਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਕੋਲ ਆਏ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਬੁਜੁਰਗਾਂ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆ-
ਖਿਆ ਸੀ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਜਦ ਉਨਾਂ ਨੈ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਤਦ ਇੱਕ ਮਨ ਹੋਕੇ ਉੱਚੀ ਅਵ-
ਜ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਾਲਕ ਤੂੰਏਂ ਅਕਾਸ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅ-
ਤੇ ਸਭੋ ਕੁਛ ਜੋ ਉਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਰਚਿਆ ॥ ੨੫ ॥ ਤੈਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੇ ਵਡੇ-
ਰੇ ਆਪਣੇ ਬੰਦੇ ਦਾਊਦ ਦੀ ਜਬਾਨੀ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੈ ਕਿਉਂ ਅਭਿਮਾਨ
ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਵਿਰਥੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਸੋਚੀਆਂ ॥ ੨੬ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿ-
ਰੁੱਧ ਹੋਕੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ॥ ੨੭ ॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸੱਚੀ ਮੁੱਚੀ
ਇਸੇ ਸਹਿਰ ਵਿੱਚ ਤੇਰੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੇਵਕ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੈਂ ਮਸੀਹ ਕੀਤਾ ਹੇਰੋਦੇਸ
ਅਰ ਪੁੰਤਿਯੁਸ ਪਿਲਾਤੁਸ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਸਾਂ ਅਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਸਣੇ ਕੱਠੇ ਹੋਏ
॥ ੨੮ ॥ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜੋ ਕੁਛ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਮੱਤ ਨੈ ਅਗੇਤਾ ਠਰਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਭ-
ਈ ਹੋਵੇ ਸੋਈ ਕਰਨ ॥ ੨੯ ॥ ਅਤੇ ਹੁਣ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਉਨਾਂ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਅਰ ਅ-
ਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬਖਸ ਕਿ ਅੱਤ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਸੁਣਾਉਣ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਆਪ-
ਣਾ ਹੱਥ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰੇਂ ॥ ੩੦ ॥ ਅਤੇ ਇਹ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੇਵਕ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਥੋਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਸਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ॥੩੧॥ ਅਰ ਜਦ ਓਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਹਟੇ ਤਾਂ ਉਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਓਹ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਹਿੱਲ ਗਈ ਅਤੇ ਸੱਭੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਗਏ ਅਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਸੁਣਾਉਣ ਲੱਗੇ॥ ॥੩੨॥ ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਇੱਕ ਮਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਨ ਸੀ ਅਰ ਕਿਸੇ ਨੈ ਆਪ-ਣੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸ-ਤਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਸੀਆਂ॥੩੩॥ ਅਤੇ ਰਸੂਲ ਵਡੀ ਸਕਤਿ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਵਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ॥੩੪॥ ਕਿਉ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿ-ਸੇ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਨ ਸੋ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜੇਹੜੇ ਜਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ ਓਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਕੇ ਵਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਲਿਆਉਂਦੇ॥੩੫॥ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਧਰ-ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਲੋੜ੍ਹ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡ ਦਿੰਦੇ ਸਨ॥ ॥੩੬॥ ਅਤੇ ਯੂ-ਸੁਫ ਜਿਹ ਦਾ ਰਸੂਲਾਂ ਨੈ ਬਰਨਬਾਸ ਅਰਥਾਤ ਉਪਦੇਸ ਦਾ ਪੁੱਤ ਨਾਉਂ ਧਰਿਆ ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਲੇਵੀ ਅਤੇ ਜਨਮ ਦਾ ਕੁਪਰੁਸੀ ਸੀ॥੩੭॥ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਜਮੀਨ ਸੀ ਸੋ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਚਕੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਰੁਪੱਯਾ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਧਰਿਆ॥

੫ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਹਨਾਨਿਯਾਹ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੈ ਆਪਣੀ ਤੀਮੀਂ ਨਾਲ ਰਲਕੇ ਮਿਲ-ਖ ਵੇਚੀ॥੨॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਛ ਰੱਖ ਛੱਡਿਆ ਜੋ ਉਹ ਦੀ ਤੀਮੀਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬੀ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਅਰ ਕੁਛ ਲਿਆ ਕੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਧਰਿਆ ॥੩॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੈ
ਆਖਿਆ ਹਨਾਨਿਯਾਹ ਸਤਾਨ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਸਮਾਇਆ ਜੋ ਤੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾ-
ਲ ਝੂਠ ਬੋਲੇਂ ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਛ ਰੱਖ ਛੱਡੇਂ ॥੪॥ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਉਹ ਰਿਹਾ ਕੀ ਤੇ-
ਰਾ ਆਪਣਾ ਨਾ ਰਿਹਾ ਅਰ ਜਾਂ ਵਿਕ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਨਸੋ। ਤੈਂ ਕਿਉਂ ਇਹ ਗੱਲ ਆ-
ਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੋਚੀ। ਤੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ॥੫
॥ ਹਨਾਨਿਯਾਹ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦਿਆਂ ਸਾਰ ਡਿਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੈ ਪ੍ਰਾਣ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ। ਅ-
ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੁਣਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਵਡਾ ਡਰ ਲੱਗਾ ॥੬॥ ਅਤੇ ਜੁਆਨਾਂ ਨੈ ਉੱਠ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕ-
ਫਨਾਇਆ ਅਰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ ॥ ॥੭॥ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ
ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਦੀ ਤੀਮੀਂ ਇਹ ਵਿੱਥਿਆ ਨਾ ਜਾਣ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਈ ॥੮॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੈ
ਉਹ ਨੂੰ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੈ ਨੂੰ ਦੱਸ ਤੁਸਾਂ ਉਹ ਖੇਤ ਐਨੇ ਹੀ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ। ਉਹ ਬੋਲੀ ਔਹ
ਐਨੇ ਹੀ ਨੂੰ ॥੯॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿਉਂ ਤੁਸਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਰਤਾਉਣ ਲ-
ਈ ਏਕਾ ਕੀਤਾ। ਵੇਖ ਤੇਰੇ ਭਰਤਾ ਦੇ ਦੱਬਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਦਰ ਉੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਓਹ ਤੈ ਨੂੰ ਬ-
ਹਰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ॥੧੦॥ ਅਰ ਉਹ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਉਹ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਕੋਲ ਡਿਗ ਪਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਛੱਡ
ਦਿੱਤੇ। ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੁਆਨਾਂ ਨੈ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੋਈ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਉਹ
ਦੇ ਭਰਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਦੱਬ ਦਿੱਤਾ ॥੧੧॥ ਅਰ ਸਾਰੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਵਡਾ ਡਰ ਲੱਗਾ॥ ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾ-
ਰੀਆਂ ਨਸਾਨੀਆਂ ਅਰ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪਰਗਟ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਓਹ ਸਭੇ ਇੱਕ ਮ-
ਨ ਹੋਕੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਦਲਾਨ ਵਿੱਚ ਸਨ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੀਆ ਨਾ ਪਿਆ
ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰੇ ਪਰ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦੇ ਸਨ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿ-
ਹਚਾਵਾਨ ਬੀ ਨਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲੇ ਤੀਮੀਆਂ ਟੋਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਟੋਲੀਆਂ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਲ ਮਿ-
ਲਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ॥੧੫॥ ਐਥੋਂ ਤੋੜੀ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਬੀ ਬਾਹਰ ਚੌਕਾਂ ਵਿੱ-
ਚ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਟੋਲਿਆਂ ਅਤੇ ਮੰਜੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪਾਇਆ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਦ ਪ-
ਤਰਸ ਆਵੇ ਤਦ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹਦਾ ਪੜਛਾਵਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਪੈ ਜਾਵੇ॥੧੬
॥ ਅਤੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਨਗਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਰੋਗੀਆਂ ਨੂੰ
ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਭ੍ਰਿਸਟ ਆਤਮਿਆਂ ਦੇ ਦੁਖਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਲਿਆਕੇ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਓ-
ਹ ਸਭ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਗਏ॥ ॥੧੭॥ ਪਰ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਦੇ
ਸਭ ਜੋ ਸਦੂਕੀ ਪੰਥੀ ਸਨ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਉਹ ਖਾਰ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਉੱਤੇ
ਹੱਥ ਪਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਹਵਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ॥੧੯॥ ਪਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੈ
ਉਸ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਦੇ ਬੂਹੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਕੇ ਆਖਿਆ॥੨੦॥ ਕਿ ਜਾਓ ਮੰਦ-
ਰ ਵਿੱਚ ਖੜੋਕੇ ਐਸ ਜੀਉਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਓ॥੨੧॥ ਸੋ ਇਹ ਸੁਣ-

ਕੇ ਓਹ ਤੜਕੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਗਏ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣ ਲੱਗੇ। ਅਤੇ ਜਾਂ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਅਰ ਉ-
ਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਆਏ ਤਾਂ ਮਹਾਂ ਸਭਾ ਅਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਕੱਠਾ
ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਕਹਾ ਭੇਜਿਆ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉਣ ॥ ੨੨ ॥ ਪਰ ਜਾਂ
ਸਿਪਾਹੀ ਆਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਡਿੱਠਾ। ਜੋ ਓਹ ਮੁੜਿ ਆਏ ॥ ੨੩ ॥ ਅਤੇ ਖਬ-
ਰ ਦਿੱਤੀ ਭਈ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਕੈਦਖਾਨੇ ਨੂੰ ਵਡੀ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪਹਿ-
ਰੇਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੂਹਿਆਂ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਖਲੋਤੇ ਵੇਖਿਆ ਪਰ ਜਾਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ
ਨੂੰ ਨਾ ਡਿੱਠਾ ॥ ੨੪ ॥ ਜਾਂ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਅਤੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਨੈ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ
ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਦੁਬਧਾ ਵਿੱਚ ਪਏ ਭਈ ਕੀ ਜਾਣਿਯੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿੱਥੋਂ ਤੋੜੀ ਵਧੇ ॥ ੨੫ ॥
ਤਦ ਕਿਨੇ ਆਣਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵੇਖੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਪ-
ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਓਹ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥ ੨੬ ॥ ਤਦ ਉਹ ਸਰਦਾਰ ਸਿ-
ਪਾਹੀਆਂ ਨਾਲ ਜਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਇਆ ਪਰ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਲੋਕਾਂ ਥੋਂ
ਡਰਦੇ ਸਨ ਭਈ ਓਹ ਕਿਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਥਰਾਹ ਨਾ ਕਰਨ ॥ ੨੭ ॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਕੇ ਮ-
ਹਾਂ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਕੀਤਾ। ਤਦ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ॥ ੨੮
॥ ਭਈ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਗੀਦ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਨਾਉਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਨਾ ਕਰ-
ਨਾ। ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਤੁਸਾਂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਨਾਲੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਖੂਨ ਸਾਡੇ ਜੁੰਮੇ ਲਾਓ॥੨੮॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ
ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ॥੩੦॥ ਸਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਦੇ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਿਵਾਲਿਆ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਕਾਠ ਪੁਰ ਲਮਕਾਕੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ॥੩੧
॥ ਓਸੇ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਅੱਤ ਉੂੰਚ ਕਰਕੇ ਸਰਦਾਰ ਅਤੇ ਮੁਕਤਿਦਾਤ
ਠਰਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਰਾਈਲ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫੀ ਬਖਸ਼ੇ॥੩੨॥ ਅਤੇ ਅ-
ਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਸਾਖੀ ਹਾਂਗੇ ਅਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਬੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਆਪਣੇ ਮੰਨਣ-
ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਿਆ॥ ॥੩੩॥ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਓਹ ਜਲ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ॥੩੪॥ ਪਰ ਗਮਲੀਏਲ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਫਰੀਸੀ ਨੈ ਜੋ ਸ਼ਰ
ਦਾ ਪੜ੍ਹਾਉਣਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪਤਵੰਤਾ ਸੀ ਮਹਾਂ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਉੱਠਕੇ ਹੁਕਮ
ਕੀਤਾ ਭਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰਤੀਕੁ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿਓ॥੩੫॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਕਿ ਹੇ ਇਸਰਾਈਲੀ ਲੋਕੋ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ
॥੩੬॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਥੇਉਦਾਸ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਭਈ ਮੈਂ ਕੁਛ
ਹਾਂ ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰਕੁ ਸੌ ਆਦਮੀ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਰਲ ਗਏ। ਸੋ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅ-
ਰ ਸਭ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਖਿੰਡ ਖਿੰਡਾ ਗਏ ਅਤੇ ਬੇਠਿਕਾਣੇ ਹੋ ਗਏ॥੩੭॥ ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ
ਮਰਦਮਸੁਮਾਰੀ ਦੇ ਦਿਨੀਂ ਯਹੂਦਾ ਗਲੀਲੀ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਗਰ ਲਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਿਆ। ਉਹ ਦਾ ਬੀ ਨਾਸ ਹੋਇਆ ਅਰ ਜਿਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਸਭ ਛਿੰਨ ਭਿੰਨ ਹੋ ਗਏ
॥੩੮॥ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਥੋਂ ਲਾਂਭੇ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾ-
ਣ ਦਿਓ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਹ ਮੱਤ ਅਰ ਇਹ ਕੰਮ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਵਲੋਂ ਹੈ ਤਾਂ ਨਸਟ ਹੋ ਜਾਊ॥
੩੯॥ ਪਰ ਜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਲੋਂ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕੋਗੇ ਭਈ ਕਿਤੇ
ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਬੀ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਠਹਿਰੋ॥੪੦॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ
ਦੀ ਮੰਨ ਲਈ ਅਰ ਜਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲ ਸੱਦਿਆ ਤਾਂ ਮਾਰ ਕੁੱਟਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਗੀਦ ਕੀਤੀ
ਜੋ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਦਾ ਬਚਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ॥੪੧॥ ਸੋ ਓਹ ਇਸ ਗੱਲ
ਥੋਂ ਅਨੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਉਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੇਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਜੋਗ ਗਿਣੇ ਗਏ ਮਹਾਂਸ-
ਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣਿਓਂ ਚੱਲੇ ਗਏ॥੪੨॥ ਅਤੇ ਓਹ ਰੋਜ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਘਰੀਂ ਉਪਦੇਸ ਕਰ-
ਨ ਅਰ ਇਹ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਣ ਥੋਂ ਨਾ ਹਟੇ ਭਈ ਯਿਸੂ ਉਹੀ ਮਸੀਹ ਹੈ॥

੬ ਕਾਂਡ॥ ਉਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਜਾਂ ਸਿੱਖ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਯੂਨਾਨੀ ਯਹੂਦੀ ਇਬਰਾਨੀ-
ਆਂ ਉੱਤੇ ਬੁੜ ਬੁੜਾਉਣ ਲੱਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੀ ਟਹਿਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ-
ਆਂ ਵਿਧਵਾਂ ਦੀ ਸੁਧ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਸਨ॥੨॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਕੋਲ ਸੱ-
ਦ ਕੇ ਆਖਿਆ ਇਹ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਛੱਡਕੇ ਖਿਲਾਉਣ
ਪਿਲਾਉਣ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਿਯੇ॥੩॥ ਸੋ ਭਾਈਓ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਤ ਨੇਕਨਾਮ ਆਦਮੀ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣ ਚੁਣ ਲਓ ਭਈ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੰ-
ਮ ਉੱਤੇ ਠਰਾਯੇ ॥ ੪ ॥ ਪਰ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਅਰ ਬਚਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹਾਂਗੇ
॥ ੫ ॥ ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਇਸਤੀਫਨ ਨਾਮੇ ਇੱਕ
ਪੁਰਸ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਨਿਹਚਾ ਅਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸੀ ਅਰ ਫੈਲਬੂਸ ਅਰ ਪ੍ਰ-
ਖਰੁਸ ਅਰ ਨਿਕਾਨੋਰ ਅਰ ਤੀਮੋਨ ਅਰ ਪਰਮਨਾਸ ਅਰ ਨਿਕੂਲਾਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਅੰਤਾਕਿ-
ਯਾ ਦਾ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਮੁਰੀਦ ਸੀ ਚੁਣਿਆ ॥ ੬ ॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜਾ ਕੀਤ
ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ॥ ॥ ੭ ॥ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦ
ਬਚਨ ਫੈਲਦਾ ਗਿਆ ਅਰ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ
ਅਤੇ ਢੇਰ ਸਾਰੇ ਜਾਜਕ ਉਸ ਮਤ ਦੇ ਮੰਨਣਵਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ॥ ॥ ੮ ॥ ਅਤੇ ਇਸ-
ਤੀਫਨ ਕਿਰਪਾ ਅਰ ਸਕਤਿ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਕੇ ਵਡੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਲੋ-
ਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਸੀ ॥ ੯ ॥ ਪਰ ਉਸ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਲਿਬਰਤੀਨੀਆਂ ਦੀ ਕਹਾ-
ਉਂਦੀ ਹੈ ਅਰ ਕੁਰੇਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿਕੰਦਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਹੜੇ ਕਿਲਿਕਿਯਾ
ਅਤੇ ਅਸਿਯਾ ਥੋਂ ਆਏ ਸਨ ਕਈਕੁ ਆਦਮੀ ਉੱਠਕੇ ਇਸਤੀਫਨ ਨਾਲ ਬਾਦ ਕਰਨ ਲੱ-
ਗੇ ॥ ੧੦ ॥ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਬੁੱਧ ਅਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸਾ-
ਹਮਣਾ ਨਾ ਕਰ ਸੱਕੇ ॥ ੧੧ ॥ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗੱਠਿਆ ਜੇਹੜੇ ਬੋਲੇ ਭਈ ਅਸਾਂ ਇਹ

ਨੂੰ ਮੂਸਾ ਦੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਫ਼ਰ ਬਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ॥੧੨॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਬੁਜ਼ੁਰਗਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ ਅਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਆਏ ਅਤੇ ਖਿਚ ਖੜ੍ਹਕੇ ਮਹਾਂ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ॥੧੩॥ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਝੂਠੇ ਉਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤਾ ਜੋ ਬੋਲੇ ਭਈ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਣ ਥੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਦਾ ॥੧੪॥ ਕਿ ਅਸਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਭਈ ਇਹ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦੇਊਗਾ ਅਤੇ ਜੇਹੜੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਮੂਸਾ ਨੇ ਸਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਊਗਾ ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਜੇਹੜੇ ਮਹਾਂ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸਨ ਉਹ ਦੀ ਵਲ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਦਾ ਮੂੰਹ ਦੂਤ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਰਗਾ ਡਿੱਠਾ॥

੭ ਕਾਂਡ ॥

ਤਦ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਏਵੇਂ ਹੀ ਹਨ ॥੨॥ ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਭਾਈਓ ਅਤੇ ਹੇ ਪਿਤਰੋ ਸੁਣੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਇਬਰਾਹੀਮ ਨੂੰ ਹਾਰਾਨ ਵਿੱਚ ਵਸਣ ਥੋਂ ਅਗੇ ਜਦ ਉਹ ਮਸੁਪੁਤਾਮਿਯਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤੇਜ ਰੂਪ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ॥੩॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਕੇ ਉਸ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਤੈ ਨੂੰ ਵਿਖਾਵਾਂਗਾ ਚੱਲਿਆ ਆ ॥੪॥ ਤਦ ਉਹ ਕਲਦੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ ਥੋਂ ਨਿੱਕਲਕੇ ਹਾਰਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਬਸਿਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪਿਉ ਦੇ ਮਰਨ ਪਿੱਛੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਲਿਆਕੇ ਐਸ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਵਸਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਿਦੇ ਹੋ॥੫॥ ਅਰ ਇਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਛ ਅਧਿਕਾਰ ਸਗੋਂ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਥਾਂ ਬੀ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਇਹ ਧਰਤੀ ਤੈ ਨੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਿੱਛੋਂ ਤੇਰੀ ਅੰਸ ਨੂੰ ਦਿਆਂਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦਾ ਬਾਲਕ ਅਜੇ ਹੈ ਨਹੀਂ ਸੀ॥੬॥ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਐਉਂ ਆਖਿਆ ਭਈ ਤੇਰੀ ਅੰ-ਸ ਪਰਦੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੂਗੀ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਸ ਬਣਾਕੇ ਰੱਖਣਗੇ ਅਰ ਚਾਰ ਸੈ ਵ-ਰਿਹਾਂ ਤੀਕੁ ਦੁਖ ਦੇਣਗੇ॥੭॥ ਫੇਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਮ ਉੱਤੇ ਜਿਹ ਦੇ ਓਹ ਦਾਸ ਹੋਣਗੇ ਡੰਡ ਲਾਵਾਂਗਾ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਓਹ ਨਿੱਕਲ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸੇ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ॥੮॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁੰਨਤ ਦਾ ਨੇਮ ਕੀਤਾ। ਸੋ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਉਹ ਦੇ ਇਸਹਾਕ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਉਹ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਕੀਤੀ ਅ-ਤੇ ਇਸਹਾਕ ਦੇ ਯਾਕੂਬ ਅਰ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਘਰ ਬਾਰਾਂ ਗੋਤਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਜੰਮੇ॥੯॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੈ ਯੂਸੁਫ ਉੱਤੇ ਖੁਣਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ। ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਸਟਾਂ ਥੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹ ਫਿਰਊਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਰਪਾ ਅਰ ਬੁੱਧ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਘਰ ਦਾ ਪਰਧਾਨ ਬਣਾਇਆ॥੧੧॥ ਫੇ-ਰ ਸਾਰੇ ਮਿਸਰ ਅਤੇ ਕਨਾਨ ਵਿੱਚ ਕਾਲ ਪਿਆ ਅਰ ਵਡਾ ਕਸਟ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵ-ਡਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੱਭਦਾ॥੧੨॥ ਪਰ ਜਾਂ ਯਾਕੂਬ ਨੈ ਸੁਣਿਆ ਭਈ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਨਾਜ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਘੱਲਿਆ॥੧੩॥ਅਤੇ ਦੂਈ ਵਾਰ ਭਾਈਆਂ ਨੇ ਯੂਸੁ-
ਫ ਨੂੰ ਸਿਆਣ ਲਿਆ ਅਰ ਯੂਸੁਫ ਦਾ ਘਰਾਣਾ ਫਿਰਊਨ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ॥੧੪॥ ਤਦ ਯੂਸੁ-
ਫ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੋੜਮੇ ਨੂੰ ਜੋ ਪੰਝੱਤਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਨ ਮੰਗਾ ਲਿਆ
॥੧੫॥ ਸੋ ਯਾਕੂਬ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪ ਮਰ ਗਿਆ ਅਰ ਸਾਡੇ ਵਡੇ ਬੀ॥੧੬॥ ਅ-
ਤੇ ਓਹ ਸਿਖਮ ਵਿੱਚ ਪੁਚਾਏ ਗਏ ਅਰ ਉਸ ਕਬਰਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦੱਬੇ ਗਏ ਜਿਹੜਾ ਇਬਰਾਹੀ-
ਮ ਨੇ ਸਿਖਮ ਵਿੱਚ ਅਮੂਰ ਦੇ ਪੁੱਤਾਂ ਥੋਂ ਰੁਪੱਯੇ ਦੇਕੇ ਮੁੱਲ ਲਿਆ ਸੀ॥੧੭॥ ਪਰ ਜਾਂ ਉਸ ਕਰਾਰ ਦ
ਵੇਲਾ ਜਿਹ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਇਬਰਾਹੀਮ ਨਾਲ਼ ਨੇਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਲੋਕ ਮਿ-
ਸਰ ਵਿੱਚ ਵਧਣ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੋਣ ਲੱਗੇ॥੧੮॥ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੀਕੁਰ ਕਿ ਮਿਸਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਾਤ-
ਸ਼ਾਹ ਹੋਇਆ ਜਿਹੜਾ ਯੂਸੁਫ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ॥੧੯॥ ਉਹ ਨੇ ਸਾਡੀ ਕੌਮ ਨਾਲ਼ ਚਤਰਾਈ ਕ-
ਰਕੇ ਸਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਭਈ ਓਹ ਆਪਣਿਆਂ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦੇਣ ਕਿ ਜੀਉਂ-
ਦੇ ਨਾ ਰਹਿਣ॥੨੦॥ ਉਸ ਸਮੇ ਮੂਸਾ ਜੰਮਿਆ ਜੋ ਅੱਤ ਸੁਹਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੀ-
ਕੁਰ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਲ਼ਦਾ ਰਿਹਾ॥੨੧॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ
ਤਾਂ ਫਿਰਊਨ ਦੀ ਧੀ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉਠਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੁੱਤ ਕਰਕੇ ਪਾਲ਼ਿਆ॥੨੨
॥ ਅਰ ਮੂਸਾ ਨੇ ਮਿਸਰੀਆਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਵਿੱਦਿਆ ਸਿੱਖੀ ਅਤੇ ਆਪਣਿਆਂ ਬਚਨਾਂ ਅਤੇ ਕਰ-
ਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਸੀ॥੨੩॥ ਅਰ ਜਦ ਉਹ ਪੂਰਿਆਂ ਚਾਹਲ਼ੀਆਂ ਵਰਿਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣ ਲੱਗਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਦ ਉਹ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਭਈ ਮੈਂ ਜਾਕੇ ਆਪਣੇ ਭਾਈ ਇਸਰਾਈਲੀਆਂ ਦੀ ਖਬਰ ਲਵਾਂ॥੨੪॥ ਤਦ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਵੇਖਕੇ ਉਹ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮਿਸਰੀ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਿਆ ਅਰ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋਰਾਵਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਉਹ ਦਾ ਵੱਟਾ ਲਿਆ॥੨੫॥ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਸੋਚਿਆ ਭਈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਸਮਝਣਗੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੇਰੇ ਹੱਥੀਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਲੱਗਾ ਹੈ ਪਰ ਓਹ ਨਾ ਸਮਝੇ॥੨੬॥ ਫੇਰ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਜਾਂ ਓਹ ਲੜਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਲ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਹੇ ਪੁਰਖੋ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਹੋਂ ਕਿਉਂ ਇੱਕ ਦੂਏ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਾਧਾ ਕਰਦੇ ਹੋਂ॥੨੭॥ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਾਧਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇਕੇ ਆਖਿਆ ਭਈ ਤੈਨੂੰ ਕਿਨ ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਹਾਕਮ ਅਤੇ ਨਿਆਈਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ॥੨੮॥ ਭਲਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬੀ ਮਾਰਿਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਜਿਵੇਂ ਤੈਂ ਕਲ ਉਸ ਮਿਸਰੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ॥੨੯॥ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਮੂਸਾ ਭੱਜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਦਿਯਾਮ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਓਥੇ ਉਹ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤ ਜੰਮੇ॥੩੦॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਚਾਹਲੀ ਵਰਹੇ ਬੀਤ ਗਏ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਸੀਨਾ ਦੇ ਪਹਾੜ ਦੀ ਉਜਾੜ ਵਿਖੇ ਅੱਗ ਦੀ ਲੋ ਵਿੱਚ ਝਾੜੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ॥੩੧॥ ਮੂਸਾ ਨੈ ਵੇਖਕੇ ਉਸ ਦਰਸਣ ਥੋਂ ਅਚੰਭਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤੱਕਣ ਲਈ ਨੇੜੇ ਢੁੱਕਿਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਅਵਾਜ ਆਈ॥੩੨॥ ਭਈ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਾਂ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦਾ ਅਤੇ ਇਸਹਾਕ ਦਾ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ। ਤਦ ਮੂਸਾ ਕੰਬ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਤੱਕਣ ਦਾ ਹੀ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆ ਨਾ ਪਿਆ ॥ ੩੩ ॥ ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਆਪਣਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਲਾਹ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਤੂੰ ਖਲੋਤਾ ਹੈਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਧਰਤੀ ਹੈ ॥ ੩੪ ॥ ਮੈਂ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜੇਹੜੇ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਹਨ ਕਸਟ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੌਕੇ ਸੁਣਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਉੱਤਰਿਆ ਹਾਂ ਸੋ ਹੁਣ ਆ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਘੱਲਾਂਗਾ ॥ ੩੫ ॥ ਓਸੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਜਿਸ ਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹ ਨੈ ਹਾਕਮ ਅਤੇ ਨਿਆਈਂ ਬਣਾਇਆ ਓਸੇ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਝਾੜੀ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਹਾਕਮ ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣਵਾਲ ਕਰਕੇ ਘੱਲਿਆ ॥ ੩੬ ॥ ਇਹੋ ਮਨੁੱਖ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਚਾਹਲੀਆਂ ਵਰਿਹਾਂ ਤੀਕੁਰ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਵਿਖਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਲਿਆਇਆ ॥ ੩੭ ॥ ਇਹ ਉਹੋ ਮੂਸਾ ਹੈ ਜਿਨ ਇਸਰਾਈਲ ਦਿਆਂ ਪੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਭਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਜਿਹਾ ਇੱਕ ਪਿਕੰਬਰ ਖੜਾ ਕਰੂ ॥ ੩੮ ॥ ਇਹ ਉਹੋ ਹੈ ਜੋ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿਖੇ ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਗ ਜਿਹੜਾ ਸੀਨਾ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਦੇ ਸੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਜੀਉਂਦੇ ਬਚਨ ਪਾਏ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇ ॥ ੩੯ ॥ ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਨਾ ਚਹਿਆ ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਮਿਸਰ ਦੀ ਵਲ ਫਿਰਿਆ ॥ ੪੦ ॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਠਾਕੁਰ ਬਣਾ ਜੇਹੜੇ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲਣ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਮੂਸਾ ਜਿਹੜਾ ਸਾ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਲਿਆਇਆ ਸਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਭ-
ਈ ਉਹ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ॥੪੧॥ ਅਤੇ ਉਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਛਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ
ਮੂਰਤ ਨੂੰ ਬਲਿਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਖੁਸੀ ਮਨਾਈ॥੪੨॥ ਪ-
ਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਫਿਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਜਣ ਜਿਹਾ-
ਕੁ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਕੀ ਤੁ-
ਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਚਾਹਲੀ ਵਰਹੇ ਪਸੁਮੇਧ ਅਤੇ ਬਲਿਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾਏ॥੪੩॥ ਅਰ ਤੁਸ
ਮੋਲੂਖ ਦੇ ਤੰਬੂ ਅਤੇ ਰਿਫਾਨ ਦੇਉਤੇ ਦੇ ਤਾਰੇ ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕੀ ਫਿਰਦੇ ਸ-
ਓ ਜੇਹੜੀਆਂ ਤੁਸਾਂ ਪੂਜਣ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਅਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਢਕੇ ਬਾਬੁਲ ਥੋਂ ਪਰੇ ਲ-
ਜਾਕੇ ਵਸਾਵਾਂਗਾ॥੪੪॥ ਸਾਖੀ ਦਾ ਤੰਬੂ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸੀ ਜਿਹਾ ਉ-
ੱਸੇ ਨੈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ ਭਈ ਉਹ ਨੂੰ ਉਸ ਨਮੂਨੇ ਜਿਹਾ ਬਣਾ
ਜੋ ਤੈਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ॥੪੫॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਿਉ ਦਾਦੇ ਅਗਲਿਆਂ ਥੋਂ ਪਾਕੇ ਯਸੂਆ ਦੇ ਨਾ-
ਲ ਤਦ ਐੱਥੇ ਲਿਆਏ ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਮਿਲਖ ਪਾਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਸਾਡੇ ਪਿਉ
ਦਾਦਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗਿਓਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾਊਦ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੀਕੁ ਰਿਹਾ॥੪੬॥ ਉਹ ਨੈ ਪਰ-
ਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹੋਂ ਕਿਰਪਾ ਪਾਕੇ ਚਾਹਿਆ ਜੋ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸਥਾ-
ਨ ਬਣਾਵੇ॥੪੭॥ ਪਰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਘਰ ਬਣਾਇਆ॥੪੮॥ ਪਰ ਮਹਾਂਪ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਮੇਸੁਰ ਹੱਥਾਂ ਦਿਆਂ ਬਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਸਦਾ ਜਿਹਾ ਕੁ ਪਿਕੰਬਰ ਕਹਿ-
ਦਾ ਹੈ॥੪੮॥ ਭੁਈ ਅਕਾਸ ਮੇਰਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੌਕੀ ਹੈ। ਤੁ-
ਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਘਰ ਬਣਾਓਗੇ ਪ੍ਰਭੂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਹੜੀ ਜਗਾ ਮੇਰੇ ਅਰਾਮ ਦੀ
ਹੈ॥੫੦॥ ਕੀ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਨੈ ਏਹ ਸਭ ਵਸਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈਆਂ॥　　॥੫੧॥ ਹੇ ਹਠੀ
ਅਤੇ ਮਨ ਅਰ ਕੰਨ ਦੇ ਬੇਸੁੰਨਤੀ ਲੋਕੋ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ
। ਜਿਹਾ ਕੁ ਤੁਹਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਨੈ ਕੀਤਾ ਤਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਕਰਦੇ ਹੋ॥੫੨॥ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿ-
ਹ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਨੈ ਨਹੀਂ ਸਤਾਇਆ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਸ ਧਰਮੀ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਖਬ-
ਰ ਦੇਣਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਢ ਸੁੱਟਿਆ ਜਿਹ ਦੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫੜਵਾਉਣਵਾਲੇ ਅਤੇ ਖੂਨੀ ਹੋਏ॥
੫੩॥ ਤੁਸਾਂ ਸਰਾ ਨੂੰ ਜਿਹੀ ਕੁ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਠਰਾਈ ਗਈ ਸੀ ਪਾਇਆ ਪਰ ਉਹ ਦੀ ਪਾ-
ਲਣਾ ਨ ਕੀਤੀ॥　　॥੫੪॥ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਓਹ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜਲ ਗਏ ਅ-
ਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੰਦ ਪੀਹਣ ਲੱਗੇ॥੫੫॥ ਪਰ ਉਹ ਨੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਕੇ ਅ-
ਕਾਸ ਦੀ ਵਲ ਨਜਰ ਲਾਈ ਹੋਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਤੇਜ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱ-
ਥ ਖੜਾ ਵੇਖਿਆ॥੫੬॥ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਅਕਾਸ ਨੂੰ ਖੁੱਲਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਪਰ-
ਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਖੜਾ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ॥੫੭॥ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਰੌੜ ਪਾਕੇ ਆਪ-
ਣੇ ਕੰਨ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨ ਹੋਕੇ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਟੁੱਟ ਪਏ॥੫੮॥ ਅਤੇ ਸਹਿਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱ-

ਛਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪਥਰਾਹ ਕੀਤਾ। ਅਰ ਉਗਾਹਾਂ ਨੈ ਆਪਣੇ ਬਸਤ੍ਰ ਸੌਲੁਸ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਜੁਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾਂ
ਕੋਲ ਲਾਹਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ॥੫੮॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਇਸਤੀਫਨ ਨੂੰ ਪਥਰਾਹ ਕੀਤਾ ਜੋ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ
ਅਤੇ ਇਹ ਆਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲੈ ਲੈ॥੬੦॥ ਫੇਰ ਉਹ
ਗੋਡੇ ਟੇਕਕੇ ਉੱਚੀ ਦੀ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਇਹ ਪਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੁੰਮੇ ਨਾ ਲਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉ-
ਹ ਸੌਂ ਗਿਆ। ਅਰ ਸੌਲੁਸ ਉਹ ਦੇ ਮਾਰ ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਰਾਜੀ ਸੀ॥

੮ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਕਲੀਸਿਯਾ ਪੁਰ ਜੋ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਵਡਾ ਕਸਟ ਹੋ-
ਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਥੋਂ ਬਿਨਾ ਓਹ ਸਭ ਯਹੂਦਿਯਾ ਅਰ ਸਾਮਰਿਯਾ ਦੇ
ਦੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡ ਗਏ॥੨॥ ਅਤੇ ਭਗਤ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਇਸਤੀਫਨ ਨੂੰ ਦੱਬਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ
ਲਈ ਵਡਾ ਵਿਰਲਾਪ ਕੀਤਾ॥੩॥ ਪਰ ਸੌਲੁਸ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਘ-
ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੜ ਵੜਕੇ ਪੁਰਖਾਂ ਅਤੇ ਤੀਮੀਆਂ ਨੂੰ ਧੂਘਸੀਟਕੇ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਪੁਆਉਂਦਾ ਸੀ॥
॥੪॥ ਸੋ ਜੇਹੜੇ ਖਿੰਡ ਗਏ ਸਨ ਬਚਨ ਦਾ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਫਿਰੇ
॥੫॥ ਅਤੇ ਫੈਲਬੂਸ ਨੈ ਸਾਮਰਿਯਾ ਦੇ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਨਾਦੀ
ਕੀਤੀ॥੬॥ ਅਰ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਓਹ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ ਸੁਣੀਆਂ ਅਤੇ ਵੇਖੀਆ
ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਨ ਹੋਕੇ ਫੈਲਬੂਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਚਿੱਤ ਲਾਇਆ॥੭॥ ਕਿਉਂਕਿ ਭਰਿਸਟ ਆ
ਤਮੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਬੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦੇ ਨਿੱਕਲ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗਏ ਅਤੇ ਅਧਰੰਗੀ ਅਰ ਲੰਙੇ ਬਥੇਰੇ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਗਏ॥ ੮॥ ਅਰ ਉਸ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਵਡੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ॥ ॥੯॥ ਪਰ ਸਮਊਨ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਅੱਗੇ ਉਸ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਜਾਦੂ ਕਰਕੇ ਸਾਮਰਿਯਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਆਖਦਾ ਸੀ ਭਈ ਮੈਂ ਕੋਈ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹਾਂ॥ ੧੦॥ ਅਰ ਛੋਟੇ ਥੋਂ ਲੈ ਵਡੇ ਤਾਈਂ ਸਭ ਉਹਦੀ ਵਲ ਚਿੱਤ ਲਾਕੇ ਆਖਦੇ ਸਨ ਭਈ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਹ ਸਕਤਿ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਵਡੀ ਕਹਾਉਂਦੀ ਹੈ॥ ੧੧॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਹਦੀ ਵਲ ਇਸ ਕਰਕੇ ਚਿੱਤ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੈ ਬਹੁਤ ਚਿਰਾਂ ਥੋਂ ਜਾਦੂ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ॥ ੧੨॥ ਪਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਫੈਲਬੂਸ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਦਾ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਪੁਰਖ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਤੀਮੀਆਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲੱਗੇ॥ ੧੩॥ ਨਾਲੇ ਸਮਊਨ ਨੈ ਆਪ ਬੀ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਕੇ ਫੈਲਬੂਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਵਡੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਜੋ ਪਰਗਟ ਹੋਈਆਂ ਸੀਆਂ ਵੇਖਕੇ ਦੰਗ ਹੋਇਆ॥ ॥੧੪॥ ਅਰ ਜਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਨੈ ਜੇਹੜੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਸਨ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਭਈ ਸਾਮਰਿਯਾ ਨੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਘੱਲਿਆ॥ ੧੫॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਕੇ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਭਈ ਓਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਪਾਉਣ॥ ੧੬॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਅਜੇ ਤੀਕੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਪੁਰ ਨਾ ਉੱਤਰਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ॥੧੭॥ ਤਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਉ-
ਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਮਿਲਿਆ॥੧੮॥ ਸੋ ਜਾਂ ਸਮਊਨ ਨੈ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਹੱਥ
ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਰੁਪੱਯੇ ਲਿਆਇਆ॥
੧੯॥ ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਨੂੰ ਬੀ ਇਹ ਸਕਤਿ ਦਿਓ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਪੁਰ ਹੱਥ ਰੱਖਾਂ ਸੋ
ਉਹ ਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਮਿਲੇ॥੨੦॥ ਪਰੰਤੁ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੇਰੇ ਰੁਪੱਯੇ ਤੇਰੇ
ਨਾਲ ਨਾਸ ਹੋਣ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਾਤ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲੈਣ ਦਾ ਖਿਆਲ ਕੀਤਾ
॥੨੧॥ ਤੇਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਨਾ ਸਾਂਝ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੇਰਾ ਮਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੱ-
ਗੇ ਸਿੱਧਾ ਨਹੀਂ॥੨੨॥ ਸੋ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਇਸ ਬੁਰਿਆਈ ਥੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਅੱ-
ਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਤਾਂ ਕੀ ਜਾਣੀਯੇ ਜੋ ਤੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਸੋਚ ਮਾਫ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ॥੨੩॥ ਕਿਉਂ ਜੋ
ਮੈਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਤੂੰ ਪਿੱਤੇ ਦੀ ਕੁੜੱਤਣ ਅਤੇ ਬਦੀ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਹੈਂ॥੨੪॥ ਸਮਊ-
ਨ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ ਭਈ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੱ-
ਲਾਂ ਤੁਸਾਂ ਆਖੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਾ ਆ ਪਵੇ॥ ॥੨੫
॥ ਸੋ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਾਇਆ ਤਾਂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਮੁੜੇ
ਅਤੇ ਸਾਮਰੀਆਂ ਦਿਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਇ-
ਆ॥ ॥੨੬॥ ਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੈ ਫੈਲਬੂਸ ਨਾਲ ਬਚਨ ਕਰਕੇ ਆ

ਖਿਆ ਕਿ ਉੱਠ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਵਲ ਉਸ ਰਸਤੇ ਪੁਰ ਜਾਹ ਜੋ ਯਰੂਸਲੀਮ ਥੋਂ ਗਾਜ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਜਾੜ ਹੈ॥੨੭॥ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਠ ਕੇ ਤੁਰ ਪਿਆ ਅਰ ਵੇਖੋ ਕਿ ਹਬਸ ਦੇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਨਪੁੰਸਕ ਅਰ ਹਬਸ ਦੀ ਰਾਣੀ ਕੰਦਾਕੇ ਦਾ ਵਡਾ ਇਖਤਿਆਰ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਰ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ ॥੨੮॥ ਉਹ ਮੁੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਥ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਯਸਾਯਾ ਪਿਕੰਬਰ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥ ਵਾਚ ਰਿਹਾ ਸੀ॥੨੯॥ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੇ ਫੈਲਬੂਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਗਾਹਾਂ ਚੱਲ ਅਤੇ ਐਸ ਰਥ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਹ॥੩੦॥ ਤਾਂ ਫੈਲਬੂਸ ਨੇ ਉਸ ਵਲ ਦੌੜ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਯਸਾਯ ਪਿਕੰਬਰ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥ ਵਾਚਦੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਭਈ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਵਾਚਦਾ ਹੈਂ ਸਮਝਦਾ ਬੀ ਹੈਂ॥੩੧॥ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਦ ਤਾਈਂ ਕੋਈ ਮੈ ਨੂੰ ਰਾਹ ਨਾ ਦੱਸੇ ਇਹ ਮੈਥੋਂ ਕਿਕੂੰ ਹੋ ਸੱਕੇ। ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਫੈਲਬੂਸ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੂੰ ਚੜ੍ਹ ਬੈਠ॥੩੨॥ ਅਤੇ ਉਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਪਉੜੀ ਜੋ ਉਹ ਵਾਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਸੋ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਭੇਡ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਵੱਢੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਰ ਜਿਹਾ ਲੇਲਾ ਆਪਣੀ ਉੱਨ ਕਤਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚੁੱਪ ਚਾਪ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਿਹਾ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਖੋਲਦਾ॥੩੩॥ ਉਹ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਨਾ ਹੋਣੇ ਪਾਇਆ। ਉਹ ਦੀ ਪੀਹੜੀ ਦਾ ਕੌਣ ਬਿਆਨ ਕਰੂ ਕਿਉਂ ਕਿ ਉਹ ਦੀ ਜਾਨ ਧਰਤੀ ਉੱਤੋਂ ਚੁੱਕੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥੩੪॥ ਅਰ ਉਸ ਨਪੁੰਸਕ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਫੈਲਬੂਸ ਨੂੰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਅਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਪਿਕੰਬਰ ਕਿਹ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਆਪਣੀ ਅਥਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਣੇ ਦੀ॥ ੩੫॥ ਤਦ ਫੈਲਬੂਸ ਨੈ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋ- ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਲਿਖਤ ਥੋਂ ਸੁਰੂ ਕਰਕੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਮੰਗਲਸਮਾਚਾਰ ਉਹ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇ- ਆ॥ ੩੬॥ ਅਤੇ ਓਹ ਰਾਹ ਪੁਰ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇੱਕ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੋਲ ਅੱਪੜੇ। ਤਾਂ ਉਸ ਨਪੁੰਸ- ਕ ਨੈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੇਖ ਅਹ ਪਾਣੀ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਥੋਂ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ ਰੋਕ- ਦੀ ਹੈ॥ ੩੮॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਰਥ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫੈਲਬੂਸ ਅਤੇ ਨ- ਪੁੰਸਕ ਦੋਵੇਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ॥ ੩੯॥ ਅ- ਰ ਜਾਂ ਓਹ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਆਏ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਆਤਮਾ ਫੈਲਬੂਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈ ਗਿ- ਆ ਅਤੇ ਨਪੁੰਸਕ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਫੇਰ ਨਾ ਵੇਖਿਆ ਕਿਉ ਜੋ ਉਹ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ॥ ੪੦॥ ਪਰ ਫੈਲਬੂਸ ਅਜੋਤੂਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਅਰ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਕੈਸਰੀਆ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਇਆ ਉਹ ਲੰਘਦਾ ਹੋਇਆ ਸਭਨਾਂ ਨਗ- ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਗਲਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਗਿਆ॥

੯ ਕਾਂਡ॥

ਪਰ ਸੌਲੁਸ ਅਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਦਬਕਾਉਣ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਪੁਰ ਦਮ ਮਾਰਦਾ ਹੋਇਆ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਪਾਸ ਗਿਆ॥ ੨॥ ਅ- ਤੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਦਮਿਸਕ ਦਿਆਂ ਸਮਾਜਾਂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਮੰਗੀ-

ਆਂਭੁਈ ਜੇ ਕੋਈ ਮੈ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜੇਹੜੇ ਇਸ ਪੰਥ ਦੇ ਹੋਣ ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਖ ਭਾਵੇਂ ਤੀਮੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੱਧੇ ਹੋਏ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵਾਂ॥ ੩॥ ਅਰ ਜਾਂ ਉਹ ਚੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਹ ਦੀਮਿਸਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਢੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਅਚਾਣਕ ਅਕਾਸੋਂ ਇੱਕ ਜੋਤ ਉਹ ਦੇ ਚੁਫੇਰੇ ਚਮਕੀ॥੪॥ ਤਾਂ ਉਹ ਭੂਏਂ ਡਿਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਵਾਜ ਸੁਣੀ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ ਹੇ ਸੌਲੁਸ ਹੇ ਸੌਲੁਸ ਤੂੰ ਮੈ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਤਾਉਂਦਾ ਹੈਂ॥੫॥ ਉਹ ਨੈ ਆਖਿਆ ਮਰਾਰ ਜ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ। ਉਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਹਾਂ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੂੰ ਸਤਾਉਂਦਾ ਹੈਂ॥੬॥ ਪਰੰਤੂ ਉੱਠ ਅਤੇ ਸਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਹ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਤੈ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੈ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਊ॥੭॥ ਅ-ਤੇ ਜੇਹੜੇ ਪੁਰਖ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਂਡਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਓਹ ਚੁੱਪਚਾਪ ਖੜੇ ਰਹੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਵਾਜ ਤ ਸੁਣੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਨਾ॥੮॥ ਅਤੇ ਸੌਲੁਸ ਭੋਂ ਉੱਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਪਰ ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲੀਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾ ਦਿੱਸਿਆ ਅਰ ਉਹ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਕੇ ਦੀਮਿਸਕ ਵਿ-ਚ ਲਿਆਏ॥ ੯॥ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅੰਨ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕੁਛ ਖਾਧਾ ਨਾ ਪੀਤਾ ॥ ॥੧੦॥ ਅਰ ਦੀਮਿਸਕ ਵਿੱਚ ਹਨਾਨਿਯਾਹ ਨਾਉਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੈ ਦਰਸਣ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਹੇ ਹਨਾਨਿਯਾਹ। ਓਸ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਵੇਖ ਮੈਂ ਹਾਜਰ ਹਾਂ॥੧੧॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਉੱਠ ਅਤੇ ਉਸ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਿੱਧੀ ਕਹਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਹ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੌਲੁਸ ਨਾਮੇ ਤਰਸੁਸ ਦੇ ਰਹਿਣਵਾਲੇ ਦੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਈ ਪੁੱਛ ਕਿਉਂਕਿ ਵੇਖ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਹਨਾਨਿਯਾਹ ਨਾਮੇ
ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਿਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਦਿਆਂ ਡਿੱਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਫੇ-
ਰ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਵੇ॥੧੩॥ ਪਰ ਹਨਾਨਿਯਾਹ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਮੈਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਐ-
ਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਨੈ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਤੇਰੇ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਕੇਡੀ ਬੁਰਿਆਈ
ਕੀਤੀ ਹੈ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਦੀ ਵਲੋਂ ਐਸ ਗੱਲ ਦੀ ਮੁਖਤਿਆਰੀ ਪਾ-
ਈ ਹੈ ਭਈ ਐਥੇ ਬੀ ਤੇਰੇ ਨਾਉਂ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ ਲਵੇ॥੧੫॥ ਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ
ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਚੱਲਿਆ ਜਾਹ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਭਾਂਡਾ
ਹੈ ਭਈ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਅੰਸ ਅੱਗੇ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ
ਪੁਚਾਵੇ॥੧੬॥ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਵਿਖਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕੀ ਕੁਛ
ਝੱਲਣਾ ਪਊ॥੧੭॥ ਤਦ ਹਨਾਨਿਯਾਹ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵ-
ੜਿਆ ਅਰ ਉਸ ਪੁਰ ਹੱਥ ਰੱਖਕੇ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸੌਲੁਸ ਪ੍ਰਭੁ ਅਰਥਾਤ ਯਿਸੂ ਨੈ ਜੋ
ਤੈ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਥੋਂ ਤੂੰ ਆਇਆ ਸੀ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਮੈ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਹੈ ਭਈ ਤੂੰ
ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਵੇਂ ਅਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਂ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਓਵੇਂ ਉਹ ਦੀਆਂ ਅੱ-
ਖਾਂ ਥੋਂ ਛਿਲਕੇ ਜੇਹੇ ਡਿਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਠਕੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ
ਅਰ ਪਰਸਾਦ ਛੱਕਕੇ ਤਗੜਾ ਹੋ ਗਿਆ॥ ॥੧੯॥ ਫੇਰ ਉਹ ਕਈ ਦਿਨ ਦ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਿਸਕ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਹਾ॥ ੨੦॥ ਅਰ ਉਹ ਤੁਰਤ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਜੋ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ॥ ੨੧॥ ਅਤੇ ਸਭ ਸੁਣਨਵਾਲੇ ਅਚਰਜ ਹੋਕੇ ਬੋਲੇ ਕੀ ਇਹ ਉਹੋ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਉਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸੇ ਗੱਲ ਲਈ ਐਥੇ ਆਇਆ ਸੀ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੱਧੇ ਹੋਏ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਵੇ॥ ੨੨॥ ਪਰ ਸੌਲੁਸ ਹੋਰ ਬੀ ਤ-ਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਭਈ ਮਸੀਹ ਇਹੋ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯ-ਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਦੀਮਿਸਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਘਬਰਾ ਦਿੱਤਾ॥ ॥ ੨੩॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਏ ਤਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਮਾਰ ਘੱਤਣ ਦਾ ਮ-ਤਾ ਪਕਾਇਆ॥ ੨੪॥ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤਾ ਸੌਲੁਸ ਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾ-ਤ ਦਿਨ ਦਰਵੱਜਿਆਂ ਦੀ ਬੀ ਰਾਖੀ ਕੀਤੀ ਭਈ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ॥ ੨੫॥ ਪਰ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱ-ਖਾਂ ਨੇ ਰਾਤ ਦੇ ਵੇਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਟੋਕਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲਕੇ ਸਫੀਲ ਉੱਪਰੋਂ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤ॥ ॥ ੨੬॥ ਅਰ ਜਾਂ ਉਹ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਰ-ਲ ਜਾਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕੀਤਾ ਪਰ ਸਭ ਉਸ ਥੋਂ ਡਰਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸੱਤ ਨ ਮੰਨਿਆ॥ ੨੭॥ ਪਰ ਬਰਨਬਾਸ ਉਹ ਨੂੰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਭਈ ਉਹ ਨੇ ਕਿਸ ਪਰਕਾਰ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਦੀਮਸਕ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਬੇਧੜ-
ਕ ਬਚਨ ਕਰਦਾ ਸੀ॥ ੨੮॥ ਤਦ ਉਹ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਜਾਂਦਾ
ਰਿਹਾ॥ ੨੯॥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਨਾਉਂ ਪੁਰ ਬੇਧੜਕ ਬਚਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਯਹੂਦੀ-
ਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਾ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਨੂੰ ਲੱਕ ਬੱਧਾ
॥੩੦॥ ਜਾਂ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮਲੂਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਸਰੀਆ ਵਿੱਚ ਲਿਆਏ
ਅਤੇ ਤਰਸੁਸ ਦੀ ਵਲ ਤੋਰ ਦਿੱਤਾ॥ ॥੩੧॥ ਜੋ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਅਤੇ ਗ-
ਲੀਲ ਅਤੇ ਸਾਮਾਰੇਯਾ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਬਣਦੀ ਗਈ ਅਤੇ
ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਭੌ ਅਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ
ਸੀ॥ ॥੩੨॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਤਰਸ ਸਭਨੀਂ ਪਾਸੀਂ ਫਿਰਦਾ ਫਿ-
ਰਦਾ ਉਨਾਂ ਸੰਤਾਂ ਕੋਲ ਬੀ ਆਇਆ ਜੇਹੜੇ ਲੁੱਦਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ॥ ੩੩॥ ਅਰ ਓੱਥੇ
ਐਨਿਯਾਸ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਉਹ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਹੜਾ ਅੱਠਾਂ ਵਰਿਹਾਂ ਥੋਂ ਅਧਰੰਗ ਦੇ
ਮਾਰੇ ਮੰਜੇ ਉੱਤੇ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ॥ ੩੪॥ ਅਰ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਐਨਿਯ-
ਸ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੈ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉੱਠ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਿਛਾਉਣਾ ਸੁਧਾਰ। ਅਤੇ ਉਹ ਝੱ-
ਟ ਉੱਠਿਆ॥ ੩੫॥ ਤਾਂ ਲੁੱਦਾ ਅਤੇ ਸਰੋਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਾਸੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰ-
ਭੁ ਦੀ ਵਲ ਫਿਰੇ॥ ॥੩੬॥ ਅਤੇ ਯਾਫਾ ਵਿੱਚ ਤਬਿਥਾ ਕਰਕੇ ਜਿਹ ਦਾ ਅ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਥ ਹਰਨੀ ਹੈ ਇੱਕ ਸਿੱਖਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਤੀਮੀ ਸੁਭ ਕਰਮਾਂ ਅਤੇ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਨਾਲ ਜੋ ਉਹ ਕਰਦੀ
ਸੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ॥ ੩੭॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਬਿਮਾਰ ਹੋਕੇ ਉਹ ਮਰ ਗ-
ਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਲ੍ਹਾ ਧੁਲਾਕੇ ਇੱਕ ਚੁਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ॥ ੩੮॥ ਅਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ
ਲੁੱਦਾ ਯਾਫ਼ਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਜੋ ਪਤਰਸ ਓੱਥੇ ਹੀ ਹੈ ਦੋ ਮਨੁੱਖ ਭੇਜਕੇ ਉਹ
ਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕੀਤੀ ਭਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ਼ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਨਾ ਕਰ॥ ੩੯॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਉ-
ਠਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਤੁਰ ਪਿਆ ਅਰ ਜਾਂ ਓੱਥੇ ਪੁੱਜਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਚੁਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗ-
ਏ ਅਤੇ ਸਭ ਬਿਧਵਾਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਖੜੀਆਂ ਰੋਂਦੀਆਂ ਸੀਆਂ ਅਤੇ ਓਹ ਕੁੜਤੇ ਅਤੇ ਬਸਤ-
ਰ ਜੋ ਹਰਨੀ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਹੁੰਦਿਆਂ ਬਣਾਏ ਸਨ ਵਿਖਾਲਦੀਆਂ ਸੀਆਂ॥ ੪੦॥ ਪਰੰਤੂ
ਪਤਰਸ ਨੈ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਰ ਲੋਥ ਦੀ ਵ-
ਲ ਮੁੜਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇ ਤਬਿਥਾ ਉੱਠ। ਤਾਂ ਉਹ ਨੈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਪ-
ਤਰਸ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਉੱਠ ਬੈਠੀ॥ ੪੧॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਹੱਥ ਦੇਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉਠਾਲਿਆ ਅਤੇ ਸੰਤ
ਅਰ ਬਿਧਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜੀਉਂਦੀ ਹਾਜ਼ਰ ਕੀਤਾ॥ ੪੨॥ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾ-
ਰੇ ਯਾਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਹੋ ਗਈ ਅਰ ਬਥੇਰਿਆਂ ਨੈ ਪ੍ਰਭੁ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ॥ ੪੩॥ ਅਰ
ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਯਾਫ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਊਨ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਖਟੀਕ ਦੇ ਘਰ ਟਿਕਿਆ

੧੦ ਕਾਂਡ॥ ਕੈਸਰੀਆ ਵਿੱਚ ਕੁਰਨੇਲਿਯੁਸ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਇਤਾਲਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਯਾਨੀ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਪਲਟਣ ਦਾ ਸੂਬੇਦਾਰ ਸੀ॥੨॥ ਉਹ ਧਰਮੀ ਲੋਕ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਟੱਬਰ
ਸਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਭੌ ਕਰਨਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਾਨ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਨਿੱਤ ਪਰਮੇਸੁ-
ਰ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਸੀ॥੩॥ ਉਹ ਨੈ ਦਿਨ ਦੇ ਤੀਏਕੁ ਪਹਿਰ ਦਰਸਣ ਪਾਕੇ ਸਾਫ ਵੇਖਿ-
ਆ ਭਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਤ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਕੁਰਨੇਲਿਯੁਸ॥੪॥ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਦੀ ਵਲ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਡਰਕੇ ਕਿਹਾ
ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੇਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਯਾਦਗੀ-
ਰੀ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਪਹੁੰਚੇ॥੫॥ ਅਤੇ ਹੁਣ ਯਾਫਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਭੇਜਕੇ ਸ-
ਮਊਨ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਪਤਰਸ ਸੱਦੀਦਾ ਹੈ ਬੁਲਵਾ ਲੈ॥੬॥ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸਮਊਨ ਖਟੀਕ ਦੇ ਉ-
ਤਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਹ ਦਾ ਘਰ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਹੈ॥੭॥ ਅਰ ਜਾਂ ਉਹ ਦੂਤ ਜਿਹ ਨੈ
ਉਸ ਨਾਲ਼ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀਆਂ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਨੈ ਆਪਣੇ ਟਹਿਲਵਾਲਿ-
ਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਜਣੇ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਹੜੇ ਨਿੱਤ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਇੱਕ ਧਰਮੀ ਸਿ-
ਪਾਹੀ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ॥੮॥ ਅਤੇ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਕੇ ਯਾਫਾ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ॥
॥੯॥ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਓਹ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਚੱਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਗਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾ ਢੁੱਕੇ ਤਾਂ
ਪਤਰਸ ਦੁਪਹਿਰਕੁ ਵੇਲੇ ਕੋਠੇ ਪੁਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਗਿਆ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲੱ-
ਗੀ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਚਾਹਿਆ ਭਈ ਕੁਛ ਖਾਵੇ ਪਰ ਜਾਂ ਓਹ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਉਹ ਬੇਸੁਧ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੋ ਗਿਆ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਸ ਖੁਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੀਜ ਵਡੀ ਚਾਦਰ ਦੇ ਸ-
ਮਾਨ ਚੌਹੁ ਪੱਲਿਆਂ ਥੋਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਵਲ ਲਮਕਾਈ ਹੋਈ ਹੇਠਾਂ ਉੱਤਰਦੀ ਹੈ॥੧੨॥ ਉਸ ਵਿੱ-
ਚ ਸਭ ਤਰਾਂ ਦੇ ਚੁਪਾਏ ਅਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਿੜ੍ਹਨਵਾਲੇ ਜੀਉ ਜੰਤ ਅਤੇ ਅਕਾਸ ਦੇ ਪੰਛੀ ਸਨ
॥੧੩॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਵਾਜ ਆਈ ਕਿ ਹੇ ਪਤਰਸ ਉੱਠ ਅਤੇ ਜਿਬਾ ਕਰਕੇ ਖਾਹ॥੧੪॥
ਪਰ ਪਤਰਸ ਨੈ ਆਖਿਆ ਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਐਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਕਿਉ ਜੋ ਮੈਂ ਕੋਈ ਅਸੁੱਧ ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ-
ਟ ਚੀਜ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਖਾਧੀ॥੧੫॥ ਫੇਰ ਦੂਈ ਵਾਰ ਉਹ ਨੂੰ ਅਵਾਜ ਆਈ ਕਿ ਜੋ ਕੁਛ ਪਰਮੇਸੁ-
ਰ ਨੈ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਉਹ ਨੂੰ ਤੂੰ ਅਸੁੱਧ ਨਾ ਕਹੁ॥੧੬॥ ਇਹ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਹੋਇਆ ਅਰ ਝੱਟ ਉਹ ਚੀ-
ਜ ਅਕਾਸ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕੀ ਗਈ॥ ॥੧੭॥ ਜਾਂ ਪਤਰਸ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਚਿਤਾ ਕ-
ਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਭਈ ਇਹ ਦਰਸਣ ਜੇਹੜਾ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਕੀ ਹੋਊ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਓਹ ਮਨੁੱਖ ਜੇਹੜੇ
ਕੁਰਨੇਲਿਯੁਸ ਦੇ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਸਮਊਨ ਦਾ ਘਰ ਪੁੱਛਦੇ ਪੁੱਛਦੇ ਡੇਉਢੀ ਪੁਰ ਆਣ ਖਲੋਤੇ
॥੧੮॥ ਅਤੇ ਹਾਕ ਮਾਰਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਭਈ ਸਮਊਨ ਜਿਹ ਨੂੰ ਪਤਰਸ ਕਰਕੇ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਏਥੇ
ਹੀ ਉੱਤਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਪਤਰਸ ਉਸ ਦਰਸਣ ਦੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਹੋਇ-
ਆ ਸੀ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਵੇਖ ਤਿੰਨ ਮਨੁੱਖ ਤੈ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਹਨ॥੨੦॥ ਪਰ ਤੂੰ
ਉੱਠ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਜਾਹ ਅਰ ਨਿਸੰਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਰ ਪਉ ਕਿਉ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਭੇਜਿਆ ਹੈ॥
੨੧॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਕੋਲ ਉੱਤਰਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੇਖੋ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭਾਲਦੇ ਹੋ ਸੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਾਹ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹੋ॥੨੨॥ ਓਹ ਬੋਲੇ ਕੁਰਨੇਲਿਯੁਸ ਸੂਬੇਦਾਰ ਜੋ ਧਰ-
ਮੀ ਪੁਰਖ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਭੌ ਕਰਨਵਾਲਾ ਅਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕੌਮ ਵਿੱਚ ਨੇਕ-
ਨਾਮ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦੂਤ ਨੈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਤੈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬੁਲਾਵੇ ਅਤੇ ਤੇ-
ਰੇ ਕੋਲੋਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੇ॥੨੩॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਸੱਦਕੇ ਆਦਰ ਭਾਉ ਕੀਤਾ॥

॥ ਅਰ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਉਹ ਉੱਠਕੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਈ ਭਾਈ ਯਾਫਾ ਦੇ ਰ-
ਹਿਣਵਾਲੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਤੁਰੇ॥੨੪॥ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਓਹ ਕੈਸਰੀਆ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ
ਅਤੇ ਕੁਰਨੇਲਿਯੁਸ ਆਪਣੇ ਸਾਕਾਂ ਅਰ ਪਿਆਰੇ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਠੇ ਕਰਕੇ ਉਨਾਂ ਦਾ ਰਾਹ ਵੇਖ
ਰਿਹਾ ਸੀ॥੨੫॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਤਰਸ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਕੁਰਨੇਲਿ-
ਯੁਸ ਉਹ ਨੂੰ ਆ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਪੈਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ॥੨੬॥ ਪਰ ਪਤਰਸ ਨੈ
ਉਹ ਨੂੰ ਚੁੱਕਕੇ ਆਖਿਆ ਉੱਠ ਖਲੋ ਮੈਂ ਆਪ ਬੀ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹਾਂ॥੨੭॥ ਅਰ ਉਸ ਨਾਲ
ਗੱਲਾਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦਾ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਵੇਖੇ॥੨੮॥ ਤਾਂ ਉ-
ਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਯਹੂਦੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਰਾਈ ਕੌਮ-
ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਰੱਖਣਾ ਜਾਂ ਉਹ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਮਨੇ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਮੇਰੇ
ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਭਈ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਅਸੁੱਧ ਜਾਂ ਭਰਿਸਟ ਨਾ ਕਹਾਂ॥੨੯॥ ਇ-
ਸ ਲਈ ਮੈਂ ਜੋ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਛ ਨਾ ਕਹਿਕੇ ਚੱਲਿਆ ਆਇਆ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੋ ਮੈਂ ਇਹ ਪੁੱਛਨਾ ਹਾਂ ਭਈ ਤੁਸਾਂ ਮੈ ਨੂੰ ਕਾਹ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ॥੩੦॥ ਅਤੇ ਕੁਰਨੇ-
ਲਿਯੁਸ ਨੈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚਾਰ ਦਿਨ ਹੋਏ ਮੈਂ ਇਸੇ ਵੇਲੇ ਤੀਕੁਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਪਹਿ-
ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਇੱਕ ਪੁਰਖ ਭੜਕੀਲੇ ਬਸਤਰ
ਪਹਿਨੀਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ ॥੩੧॥ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੇ ਕੁਰਨੇਲਿਯੁਸ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਾਰਥ-
ਨਾ ਸੁਣੀ ਗਈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਯਾਦ ਹੋਏ ॥੩੨॥ ਇਸ ਲਈ
ਯਾਫਾ ਵਲ ਮਨੁੱਖ ਭੇਜ ਅਤੇ ਸਮਊਨ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਪਤਰਸ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਬੁਲਵਾ ਲੈ।
ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਸਮਊਨ ਖਟੀਕ ਦੇ ਘਰ ਉੱਤਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥੩੩॥ ਉਪਰੰਦ
ਮੈਂ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਮਨੁੱਖ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਘੱਲੇ ਅਤੇ ਤੈਂ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਏਥੇ ਆਇਆ। ਸੋ ਹੁਣ ਅ-
ਸੀਂ ਸਭੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹਾਜਰ ਹਾਂ ਭਈ ਜੋ ਕੁਛ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਤੈ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸੁਣਿ-
ਏ ॥ ॥੩੪॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੈ ਮੂੰਹ ਖੋਲ ਕੇ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਜਾਣ ਲਿ-
ਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ॥੩੫॥ ਸਗੋਂ ਹਰੇਕ ਕੌਮ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ
ਥੋਂ ਡਰਦਾ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਹ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦਾ ਹੈ ॥੩੬॥ ਜਿਹੜਾ ਬਚਨ ਉ-
ਸ ਨੈ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਵੰਸ ਦੇ ਕੋਲ ਘੱਲਿਆ ਜਦ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਥੋਂ ਜੋ ਸਭਨਾਂ
ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਸੁਲ੍ਹਾ ਦਾ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਇਆ ॥੩੭॥ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਜਾ-
ਣਦੇ ਹੋ ਜਿਹੜੀ ਉਸ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਜਿਹ ਦੀ ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ ਮਨਾਦੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਗਲੀ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਬੋਂ ਲਾਕੇ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ ਅਰਥਾਤ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ॥ ੩੭॥ ਭਈ ਪਰ-
ਮੇਸੁਰ ਨੈ ਕਿਸ ਬਿਧ ਨਾਲ ਉਹ ਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉ-
ਹ ਭਲਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸਤਾਨ ਦੇ ਕਾਬੂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਨ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਫਿਰਿਅ
ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ॥ ੩੮॥ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਸਾਖੀ ਹ
ਜੇਹੜੇ ਉਸ ਨੈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ ਅਤੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ। ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ
ਕਾਠ ਉੱਤੇ ਲਮਕਾਕੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ ॥ ੪੦॥ ਉਹ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਫੇਰ ਜਿਵਾ-
ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ॥ ੪੧॥ ਸਭਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਨਾਂ ਉ-
ਗਾਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੇਹੜੇ ਅਗਿਓਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਰਥਾਤ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਜਿਨਾਂ
ਉਸ ਦੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਧਾ ਪੀਤਾ ॥ ੪੨॥ ਅਤੇ ਉ-
ਸ ਨੈ ਸਾਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਭਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਨਾਦੀ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿਓ ਜੋ ਇ-
ਹ ਉਹੋ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਠਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਈ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਅਤੇ
ਮੋਇਆਂ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਕਰਨਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ॥ ੪੩॥ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਭ ਪਿਕੰਬਰ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦੇ ਹ-
ਨ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਪੁਰ ਨਿਹਚਾ ਕਰੇ ਸੋ ਉਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਕਰਕੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫੀ ਪਾਊ ॥

॥ ੪੪॥ ਪਤਰਸ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਬਚਨ ਦੇ ਸ-
ਭਨਾਂ ਸੁਣਨਵਾਲਿਆਂ ਪੁਰ ਉੱਤਰਿਆ ॥ ੪੫॥ ਅਰ ਸੁੰਨਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਨਿਹਚਾਵਾਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਿਨੇ ਪਤਰਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਸਨ ਸਭ ਦੰਗ ਹੋ ਗਏ ਜੋ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਬੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਦਾਤ ਢਾਲੀ ਗਈ॥ ੪੬॥ ਕਿਉ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋ-ਲਦੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ। ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੈ ਅਗੋਂ ਆਖਿ-ਆ॥ ੪੭॥ ਕੀ ਕੋਈ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਤਰਾਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ॥ ੪੮॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਉੱਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕੀਤੀ ਭਈ ਕੁਝ ਦਿਨ ਓੱਥੇ ਰਹੋ॥

੧੧ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਅਰ ਭਾਈਆਂ ਨੈ ਜੋ ਯਹੂਦਿਯਾ ਵਿੱਚ ਸਨ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ ॥੨॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਪਤਰਸ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਸੁੱਨਤ ਕੀਤਿ-ਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ॥ ੩॥ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਝਗੜਨ ਲੱਗੇ ਭਈ ਤੈਂ ਬੇਸੁੱ-ਨਤੀਆਂ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖਾਧਾ॥੪॥ ਤਦ ਪਤਰਸ ਸੁਰੂ ਕਰਕੇ ਜਿਵੇਂ ਹੋਇ-ਆ ਸੀ ਤਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਿਆਨ ਕਰਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ॥੫॥ ਕਿ ਮੈਂ ਯਾਫਾ ਦੇ ਨ-ਗਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਸੁਧੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਣ ਡਿੱਠਾ ਕਿ ਇੱਕ ਚੀਜ ਵ-ਡੀ ਚਾਦਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਚੌਹੁੰ ਪੱਲਿਆਂ ਥੋਂ ਅਕਾਸੋਂ ਲਮਕਾਈ ਹੋਈ ਉੱਤਰਦੀ ਮੇਰੇ ਤੀ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੁਰ ਆਈ॥੬॥ ਜਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਦੀ ਵਲ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਸੋਚਿਆ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚੁਪਾਏ ਅ-
ਤੇ ਜੰਗਲੀ ਜਨਾਉਰ ਅਤੇ ਰਿੜ੍ਹਨਵਾਲੇ ਜੀਉ ਜੰਤ ਅਤੇ ਅਕਾਸ ਦੇ ਪੰਛੀ ਵੇਖੇ॥੭॥
ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਵਾਜ ਬੀ ਸੁਣੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਖਦੀ ਹੈ ਹੇ ਪਤਰਸ ਉੱਠ ਅਤੇ ਜਿਬਾ ਕ-
ਰਕੇ ਖਾਹ॥੮॥ ਪਰ ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ ਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਐਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਕਿਉ ਜੋ ਕੋਈ ਅਸੁੱਧ
ਅਥਵਾ ਭ੍ਰਿਸਟ ਚੀਜ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਈ॥੯॥ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਅਵ-
ਜ ਨੈ ਅਕਾਸੋਂ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਜੋ ਕੁਛ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਤੂੰ ਅਸੁੱਧ
ਨਾ ਕਹੁ॥੧੦॥ ਇਹ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਛ ਫੇਰ ਅਕਾਸ ਵਲ ਖਿੱ-
ਚਿਆ ਗਿਆ॥੧੧॥ ਅਰ ਵੇਖੋ ਕਿ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਉਸ ਘਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸਾਂ ਤਿ-
ਨ ਮਨੁੱਖ ਆਣ ਖਲੋਤੇ ਜੇਹੜੇ ਕੈਸਰੀਆ ਥੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਘੱਲੇ ਹੋਏ ਸਨ॥੧੨॥ ਅ-
ਰ ਆਤਮਾ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਭਈ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਿਆ ਜਾਹ ਅਤੇ ਕੁਛ ਭਿੰਨ ਭੇਦ
ਨਾ ਰੱਖ ਅਤੇ ਏਹ ਛੇਓ ਭਾਈ ਬੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੁਰ ਪਏ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਘ-
ਰ ਜਾ ਵੜੇ॥੧੩॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਭਈ ਕਿੱਕੁਰ ਉਹ ਨੈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱ-
ਚ ਦੂਤ ਨੂੰ ਖੜੇ ਵੇਖਿਆ ਜਿਨ ਆਖਿਆ ਕਿ ਯਾਫਾ ਵਲ ਮਨੁੱਖ ਭੇਜ ਕੇ ਸਮਊਨ ਨੂੰ
ਜਿਹੜਾ ਪਤਰਸ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਬੁਲਵਾ॥੧੪॥ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਅਜੇਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾ-
ਊ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਤੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਘਰ ਮੁਕਤਿ ਪਾਵੇ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਮੈਂ ਗੱਲਾਂ ਕ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਨ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਓਨਾਂ ਪੁਰ ਉੱਤਰਿਆ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਉੱਤ-
ਰਿਆ ਸੀ ॥੧੬॥ ਤਦ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਬਚਨ ਚੇਤੇ ਆਇਆ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਓਨ ਆਖਿਆ ਸੀ
ਭਈ ਯੂਹੱਨਾ ਨੈ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬ-
ਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਊ ॥੧੭॥ ਇਸ ਲਈ ਜਦ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹੋ ਜਿਹੀ ਦਾਤ ਦਿੱ-
ਤੀ ਜਿਹੀਕੁ ਸਾਨੂੰ ਬੀ ਜਦ ਅਸਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੈਂ ਕੌਣ
ਸਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸੱਕਦਾ ॥੧੮॥ ਜਾਂ ਉਨਾਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਤਾਂ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਏ ਅ-
ਤੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਤਦ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋ-
ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ਜੀਉਣ ਲਈ ਤੋਬਾ ਬਖਸੀ ॥ ॥੧੯॥ ਉਪਰੰਦ ਓਹ ਲੋਕ ਜੇਹੜੇ ਉ-
ਸ ਬਿਪਤਾ ਥੋਂ ਜੋ ਇਸਤੀਫਨ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੋਈ ਸੀ ਛਿੰਨ ਭਿੰਨ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਓਹ ਫੈਨੀਕੇ ਅ-
ਤੇ ਕੁਪਰੁਸ ਅਤੇ ਅੰਤਾਕਿਯਾ ਤੀਕੁਰ ਫਿਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਥੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ
ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਚਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ॥੨੦॥ ਪਰ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਕੁ ਕੁਪਰੁਸ ਅਰ ਕੁ-
ਰੇਨੇ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਸਨ ਜਿਨਾਂ ਅੰਤਾਕਿਯਾ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿਸੂ ਦਾ ਮੰਗਲਸਮਾਚਾਰ
ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਨਾਲ ਬੀ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ॥੨੧॥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਹੱਥ ਉਨ-
ਦੇ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਹਲੇ ਲੋਕ ਨਿਹਚਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਵਲ ਫਿਰੇ ॥੨੨॥ ਅਰ ਉਨਾਂ
ਦੀ ਖਬਰ ਯਰੂਸਲੀਮ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੀਕੁ ਪਹੁੰਚੀ। ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੈ ਬਰਨਬਾਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੂੰ ਅੰਤਾਕਿਯਾ ਤਾਈਂ ਘੱਲਿਆ॥ ੨੩॥ ਸੋ ਜਾਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵੇਖੀ ਤਾਂ ਅਨੰਦ ਹੋਇਆ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਦਿਲ ਦੀ ਤਗੜਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਵੱਲ ਲੱਗੇ ਰਹੋ॥ ੨੪॥ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭਲਾ ਲੋਕ ਅਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸੀ। ਅਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਏ॥ ੨੫॥ ਤਾਂ ਉਹ ਸੌਲੁਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਤਰਸੁਸ ਨੂੰ ਗਿਆ॥ ੨੬॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਲੱਭ ਕੇ ਅੰਤਾਕਿਯਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ। ਅਰ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਓਹ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੱਠੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਤਾਕਿਯਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਲੋਕ ਮਸੀਹੀ ਕਹਾਏ॥ ॥੨੭॥ ਉਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਕਈ ਪਿਕੰਬਰ ਯਰੂਸਲੀਮ ਥੋਂ ਅੰਤਾਕਿਯਾ ਵਿੱਚ ਆਏ॥ ੨੮॥ ਇੱਕ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹ ਦਾ ਨਾਉਂ ਆਗਬੁਸ ਸੀ ਉੱਠ ਕੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਕਾਲ ਪਏਗਾ ਜਿਹੜਾ ਕਲੌਦਿਯੁਸ ਦੇ ਸਮੇ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ॥ ੨੯॥ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੈ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਈਆਂ ਦੀ ਮੱਦਤ ਲਈ ਜੇਹੜੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕੁਛ ਭੇਜਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ॥ ੩੦॥ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਏਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਰਨਬਾਸ ਅਰ ਸੌਲੁਸ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਬਜੁਰਗਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਘੱਲਿਆ॥

੧੨ ਕਾਂਡ॥ ਉਸ ਸਮੇ ਰਾਜਾ ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੈ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਣ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਈ ਹੱਥ ਚਲਾਇਆ ॥੨॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਯੂਹੱਨਾ ਦੇ ਭਰਾਉ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਤਲਵਾਰ ਨਾ-
ਲ ਵੱਢ ਸੁੱਟਿਆ ॥੩॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਵੇਖਿਆ ਭਈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕੰਮ ਚੰਗਾ ਲੱ-
ਗਿਆ ਤਾਂ ਹੋਰ ਬੀ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਬੀ ਫੜ ਲਿਆ। ਏਹ ਫਤੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦੇ
ਦਿਨ ਸੀ ॥੪॥ ਸੋ ਉਹ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਚੌਹੁ ਚੌਹੁ ਸਿਪਾਹੀਆਂ
ਦੇ ਚੌਹੁ ਪਹਿਰਿਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਭਈ ਉਹ ਦੀ ਚੌਕਸੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਾੱਯਾ ਕੀ-
ਤਾ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਪਸਾਹ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੱਢ ਲਿਆਵੇ ॥੫॥ ਸੋ ਕੈ-
ਦ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਦੀ ਰਾਖੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਕਲੀਸਿਯਾ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੱਗੇ
ਮਨ ਲਾਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ॥੬॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਹੇਰੋਦੇਸ ਉਹ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਣ ਨੂੰ
ਤਿਆਰ ਸੀ ਉਸ ਰਾਤ ਪਤਰਸ ਦੋਹੁ ਸੰਗਲਾਂ ਨਾਲ ਜਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਦੋ ਸਿਪਾਹੀਆਂ
ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ ਅਰ ਪਹਿਰੇ ਵਾਲੇ ਕੈਦਖਾਨੇ ਦੇ ਬੂਹੇ ਪੁਰ ਪਹਿਰਾ ਦੇ ਰਹੇ ਸ-
ਨ ॥੭॥ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਤ ਆਣ ਖਲੋਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਾਨਣਾ ਚਮ-
ਕਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਪਤਰਸ ਦੀ ਵੱਖੀ ਪੁਰ ਹੱਥ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਜਗਾਕੇ ਆਖਿ-
ਆ ਕਿ ਛੇਤੀ ਉੱਠ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸੰਗਲ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਥੋਂ ਡਿਗ ਪਏ ॥੮॥ ਅਰ ਦੂਤ ਨੇ ਉ-
ਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੁੱਤੀ ਪਾ। ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਕੀਤਾ। ਫੇਰ
ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਆਪਣੀ ਚਾਦਰ ਓੜ੍ਹਕੇ ਮੇਰੇ ਮਗਰ ਆ ॥੯॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿੱ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਲਕੇ ਉਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰ ਪਿਆ ਅਰ ਨਾ ਜਾਂਤਾ ਭਈ ਇਹ ਜੋ ਦੂਤ ਕੋਲੋਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸੋ ਸੱ-
ਚ ਹੈ ਬਲਕ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਰਸਣ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ॥੧੦॥ ਤਦ ਓਹ ਪਹਿਲੇ ਅ-
ਤੇ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਨਿੱਕਲਕੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਦਰਵੱਜੇ ਤੀਕੁ ਆਏ ਜਿਹੜਾ ਸਹਿਰ ਵਿੱਚ
ਪੁਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਉਹ ਆਪ ਥੋਂ ਆਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖੁਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਓਹ ਨਿੱਕਲਕੇ
ਇੱਕ ਗਲੀ ਦੇ ਰਾਹ ਤੁਰ ਪਏ ਤਾਂ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਦੂਤ ਉਹ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ॥੧੧॥
ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੈ ਸੋਝੀ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਮੈਂ ਠੀਕ ਜਾਣਿਆ ਭਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਅ-
ਪਣਾ ਦੂਤ ਘੱਲਿਆ ਅਤੇ ਮੈ ਨੂੰ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਅਰ ਯਹੂਦੀ ਕੋਮ ਦੀ ਸਾਰੀ ਆਸਾ
ਥੋਂ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ॥੧੨॥ ਫੇਰ ਸੋਚਕੇ ਯੂਹੱਨਾ ਜੋ ਮਰਕੁਸ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੀ ਮਾਂ ਮਰਿ-
ਯਮ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਕੱਠੇ ਹੋਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ॥੧੩॥ ਜਾਂ
ਉਹ ਨੈ ਡੇਉਢੀ ਦਾ ਬੂਹਾ ਖੜਕਾਇਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਰੁਦੇ ਨਾਮੇ ਸੁਣਨ ਆਈ॥੧੪
॥ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਦਾ ਬੋਲ ਪਛਾਣਕੇ ਖੁਸੀ ਦੀ ਮਾਰੀ ਬੂਹਾ ਨਾ ਖੋਲਿਆ ਪਰ ਅੰਦਰ ਨੂੰ
ਦੌੜਕੇ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਡੇਉਢੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਤਰਸ ਖੜਾ ਹੈ॥੧੫॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਤੂੰ ਤਾਂ ਕਮਲੀ ਹੈਂ ਪਰ ਉਹ ਵਡੇ ਹੱਠ ਨਾਲ ਬੋਲੀ ਭਈ ਗੱਲ ਏਵੇਂ ਹੀ ਹੈ। ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿ-
ਆ ਕਿ ਉਹ ਦਾ ਦੂਤ ਹੋਣਾ ਹੈ॥੧੬॥ ਪਰ ਪਤਰਸ ਬੂਹਾ ਖੜਕਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਬੂ-
ਹਾ ਖੋਲਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਅਚਰਜ ਰਹਿ ਗਏ॥੧੭॥ ਪਰੰਤੂ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਲ ਸੈਨਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਮੈ ਨੂੰ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿੱ-
ਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਖਬਰ ਦਿਓ
। ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ॥੧੭॥ ਜਾਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਸਿਪਾ-
ਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘਬਰਾਹਟ ਪੈ ਗਈ ਕਿ ਪਤਰਸ ਕਿਧਰ ਗਿਆ ॥੧੮॥ ਅਰ ਜਾਂ
ਹੇਰੋਦੇਸ ਨੈ ਉਹਦਾ ਖੋਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨਾ ਲੱਭਾ ਤਾਂ ਪਹਿਰੇਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਚ ਕ-
ਰਕੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਓਹ ਵੱਢੇ ਜਾਣ । ਅਰ ਉਹ ਯਹੂਦਿਯਾ ਥੋਂ ਨਿੱਕਲਕੇ ਕੈਸਰੀਆ
ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ॥ ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਉਹ ਸੂਰ ਅਤੇ ਸੈਦਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵ-
ਡਾ ਨਰਾਜ ਸੀ । ਤਦ ਓਹ ਇੱਕ ਮਨ ਹੋਕੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਅਰ ਬਲਾਸਤੁਸ ਨੂੰ ਜਿਹ-
ੜਾ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਹੱਲ ਦਾ ਨਾਜਰ ਸੀ ਫੁਸਲਾਕੇ ਸੁਲ੍ਹਾ ਲਈ ਅਰਜ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਦੇ ਦੇਸ ਦੀ ਪਿਰਤਪਾਲ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦੇਸ ਥੋਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ॥੨੧॥ ਅਤੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਇੱਕ ਮਿਥੇ ਹੋ-
ਏ ਦਿਨ ਨੂੰ ਰਾਜ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨਕੇ ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੋਲਣ ਲੱਗਾ
॥੨੨॥ ਅਤੇ ਲੋਕ ਉੱਚੀ ਦੀ ਬੋਲ ਉੱਠੇ ਭਈ ਇਹ ਤਾਂ ਦੇਉਤੇ ਦੀ ਅਵਾਜ ਹੈ ਮਨੁੱਖ
ਦੀ ਨਹੀਂ ॥੨੩॥ ਅਰ ਓਵੇਂ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ
ਨੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੀੜੇ ਪੈਕੇ ਮਰ ਗਿਆ ॥
॥੨੪॥ ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਫੈਲਦਾ ਗਿਆ ॥ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੨੫॥ ਅਤੇ ਬਰਨਬਾਸ ਅਤੇ ਸੌਲੁਸ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਕੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਮ-
ਰਕੁਸ ਕਰਕੇ ਸੱਦੀਦਾ ਹੈ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਥੋਂ ਮੁੜੇ॥

੧੩ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਅੰਤਾਕਿਯਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪਿਕੰਬਰ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ
ਕਰਨਵਾਲੇ ਸਨ ਅਰਥਾਤ ਬਰਨਬਾਸ ਅਰ ਸਮਊਨ ਜੋ ਨੀਗਰ ਕਹ-
ਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਲੂਕਿਯੁਸ ਕੁਰੇਨੇ ਦਾ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਮਨਏਨ ਜਿਹੜਾ ਰਾਜਾ ਹੇਰੋਦੇਸ
ਦੇ ਨਾਲ ਪਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੌਲੁਸ॥੨॥ ਜਾਂ ਏਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਵਰਤ ਰੱ-
ਖਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਰਨਬਾਸ ਅਤੇ ਸੌਲੁਸ ਨੂੰ ਉ-
ਸ ਕੰਮ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਅਲੱਗ ਕਰੋ ਜਿਹ ਦੇ ਲਈ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ॥੩॥ ਤਦ ਉ-
ਨ੍ਹਾਂ ਵਰਤ ਰੱਖਕੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਧਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕੀ-
ਤਾ॥ ॥੪॥ ਸੋ ਓਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਸਿਲੂਕਿਯਾ ਨੂੰ ਆਏ ਅਰ
ਓਥੋਂ ਜਹਾਜ ਪੁਰ ਚੜ੍ਹਕੇ ਕੁਪਰੁਸ ਨੂੰ ਗਏ॥੫॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਲਮੀਸ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਕੇ
ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਿਆਂ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਯੂਹੱ-
ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੇਵਕ ਸੀ॥੬॥ ਅਰ ਜਾਂ ਓਹ ਉਸ ਸਾਰੇ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਫਿਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਪਾਫੁਸ
ਤਾਈਂ ਆਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਯੇਸੂਸ ਨਾਉਂ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਮਿਲਿਆ ਜਿਹੜਾ ਜਾਦੂ-
ਗਰ ਝੂਠਾ ਪਿਕੰਬਰ ਅਤੇ ਕੌਮ ਦਾ ਯਹੂਦੀ ਸੀ॥੭॥ ਓਹ ਸਿਰਗਿਯੁਸ ਪੌਲੁਸ ਸੂਬੇ ਦੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਲ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਬੁਧਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਸੀ । ਇਸ ਨੈ ਬਰਨਬਾਸ ਅਤੇ ਸੌਲੁਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਸੱਦਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹਿਆ ॥ ੮॥ ਪਰ ਇਲੁਮਾਸ ਜਾਦੂਗਰ ਨੈ ੦ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਦਾ ਇਹੋ ਅਰਥ ਹੈ ੦ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਉਸ ਮਤ ਥੋਂ ਫੇਰਨ ਦਾ ਦਾੱਯਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ॥ ੯॥ ਪਰ ਸੌਲੁਸ ਨੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਬੀ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਕੇ ਉਹ ਦੀ ਵਲ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ॥ ੧੦॥ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਓਇ ਤੂੰ ਜੋ ਸਭ ਤਰਾਂ ਦੇ ਛਲ ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਈ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਸਤਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਦੇ ਵੈਰੀ ਕੀ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿੰਗੇ ਕਰਨੋਂ ਨਹੀਂ ਟਲੈਂਗਾ ॥ ੧੧॥ ਹੁਣ ਵੇਖ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਹੱਥ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਏਂਗਾ ਅਤੇ ਕੁਛ ਚਿਰ ਤੀਕੁਰ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖੇਂਗਾ । ਅਤੇ ਓਵੇਂ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਧੁੰਦ ਅਰ ਅਨ੍ਹੇਰਾ ਛਾ ਗਿਆ । ਤਾਂ ਉਹ ਟੋਲ੍ਹਦਾ ਫਿਰਿਆ ਭਈ ਕੋਈ ਹੱਥ ਫੜਕੇ ਮੈ ਨੂੰ ਲੈ ਚੱਲਣ ॥ ੧੨॥ ਤਦ ਸੂਬੇ ਨੈ ਜਾਂ ਇਹ ਵਾਰਤਾ ਵੇਖੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਥੋਂ ਅਚੰਭਾ ਕਰਕੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ॥ ॥ ੧੩॥ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਾਥੀ ਪਾਫੁਸ ਥੋਂ ਜਹਾਜ ਖੋਲਕੇ ਪਾਫੁਲਿਯਾ ਦੇ ਪਰਗਾ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਅੱਡ ਹੋਕੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਗਿਆ ॥ ੧੪॥ ਪਰ ਓਹ ਪਰਗਾ ਥੋਂ ਲੰਘਕੇ ਪਿਸਿਦਿਯਾ ਦੇ ਅੰਤਾਕੀਆ ਵਿੱਚ ਅੱਪੜੇ ਅਰ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾ ਬੈਠੇ ॥ ੧੫॥ ਅਤੇ ਤੌਰੇਤ ਅਰ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬ ਪੜ੍ਹਨੇ ਥੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਹੇ ਭਾਈਓ ਜੇ ਲੋ-
ਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਦੇਸ ਦਾ ਬਚਨ ਤੁਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੁਣਾਓ॥ ੧੬॥ ਤਦ ਪੌਲੁ-
ਸ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਸੈਨਤ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ॥ ॥ ਹੇ ਇਸਰਾਈ-
ਲੀਓ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਭੈ ਕਰਨਵਾਲਿਓ ਸੁਣੋ॥ ੧੭॥ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਇਸ ਕੋਮ
ਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਸਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਕੋਮ ਨੂੰ ਜਦ ਮਿਸਰ ਦੇਸ ਵਿੱ-
ਚ ਪਰਦੇਸੀ ਸੀ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਜਾ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਲਿਆ
ਦਾ॥ ੧੮॥ ਅਤੇ ਚਾਹਲੀਆਂਕੁ ਵਰਿਹਾਂ ਤੀਕੁਰ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਝਾਲ ਝੱਲੀ
॥ ੧੯॥ ਅਰ ਕਨਾਨ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਤਾਂ ਕੋਮਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਾ-
ਢੇ ਚਾਰ ਸੌਕੁ ਵਰਿਹਾਂ ਤੀਕੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰਸਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ॥ ੨੦॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮਗ-
ਰੋਂ ਉਸ ਨੈ ਸਮੂਏਲ ਪਿਕੰਬਰ ਤੀਕੁ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਕਮ ਦਿੱਤੇ॥ ੨੧॥ ਐਸ ਥੋਂ ਪਿੱਛੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ
ਰਾਜਾ ਮੰਗਿਆ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਬਿਨਯਮੀਨ ਦੀ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਸ ਦੇ ਪੁੜ
ਸਾਊਲ ਨੂੰ ਚਾਹਲੀਆਂ ਵਰਿਹਾਂ ਤੀਕੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ॥ ੨੨॥ ਫੇਰ ਉਹ ਨੂੰ ਹਟਾਕੇ ਦ
ਊਦ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਹੋਵੇ ਜਿਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੈ ਸਾਖੀ ਦੇਕੇ ਅ
ਖਿਆ ਭਈ ਮੈਂ ਯੱਸੀ ਦੇ ਪੁੜ ਦਾਊਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਭਾਉਂਦਾ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਲੱਭਿਆ
ਉਹੋ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਮਰਜੀ ਪੂਰੀ ਕਰੂ॥ ੨੩॥ ਓਸੇ ਦੀ ਅੰਸ ਥੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਆਪਣੇ ਕਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰ ਮੂਜਬ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਂਦਾ॥੨੪॥ ਜਿਹ ਦੇ ਆਉ-
ਣ ਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੈ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਸਰਬੱਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤੋਬਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮਾ
ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਕੀਤੀ॥੨੫॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣਾ ਦੌੜ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਨੈ ਆ
ਖਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈ ਨੂੰ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਪਰ ਵੇਖੋ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਆਉਂਦ
ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਮੈਂ ਖੋਲਣ ਦੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ॥੨੬॥ ਹੇ ਭਾਈਓ ਇਬਰਾਹੀਮ ਦੀ
ਅੰਸ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜੇਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਭੌ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਮੁਕਤਿ
ਦਾ ਬਚਨ ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ॥੨੭॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਰੂਸਲੀਮ ਦੇ ਰਹਿਣਵਾਲਿਆਂ ਅ-
ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਹਰ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ
ਹਨ ਨਾ ਜਾਣਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਦੰਡ ਦੇ ਜੋਗ ਠਰਾਉਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ॥੨੮॥ ਅਰ ਭਾ-
ਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਦੇ ਲਾਇਕ ਕੋਈ ਦੋਸ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਬੀ ਪਿਲਾਤੁਸ
ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ॥੨੯॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਸਭ ਕੁਛ ਜੋ ਉਹ
ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੋਂ ਲਾਹਕੇ ਕਬ-
ਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ॥੩੦॥ ਪਰੰਤੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ॥
੩੧॥ ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਤੀਕੁ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਜੇਹੜੇ ਗਲੀ-
ਲ ਥੋਂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੇਣਵਾਲੇ ਹਨ॥੩੨॥ ਅਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਉਸ ਬਚਨ ਦਾ ਮੰਗਲਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ
ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ॥੩੩॥ ਭਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ
ਉਠਾਲਕੇ ਸਾਡੀ ਉਲਾਦ ਦੇ ਲਈ ਓੱਸੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਹਾ ਕੁ ਦੂਜੇ ਜਬੂਰ
ਵਿੱਚ ਬੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਅੱਜ ਤੂੰ ਮੈਥੋਂ ਜੰਮਿਆ॥੩੪॥ ਅ-
ਰ ਇਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਠਾਲਿਆ ਭਈ ਉਹ ਫੇਰ ਸੜਨ
ਦੀ ਵਲ ਕਦੇ ਨਾ ਮੁੜੇ ਉਹ ਨੈ ਐਉਂ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਦਾਊਦ ਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਤੇ ਅਟੱਲ
ਪਦਾਰਥ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦਿਆਂਗਾ॥੩੫॥ ਕਿਉਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਬੂਰ ਵਿੱਚ ਬੀ ਆਖਦਾ
ਹੈ ਭਈ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਣੇ ਨੂੰ ਸੜਨ ਨਾ ਦੇਵੇਂਗਾ॥੩੬॥ ਕਿਉ ਜੋ ਦਾਊਦ ਤਾਂ ਆਪ-
ਣੇ ਸਮੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਰਜੀ ਪੂਰੀ ਕਰਕੇ ਸੌਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ
ਵਿੱਚ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਸੜ ਗਿਆ॥੩੭॥ ਪਰ ਇਹ ਜਿਹ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਜਿਵਾਲਿ-
ਆ ਨਾ ਸੜਿਆ॥੩੮॥ ਸੋ ਹੇ ਭਾਈਓ ਇਹ ਜਾਣੋ ਕਿ ਓੱਸੇ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਪਾਪ
ਦੀ ਮਾਫੀ ਦੀ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥੩੯॥ ਅਤੇ ਓਸੇ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਹਰੇਕ ਜਿਹੜਾ ਨਿਹਚਾ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਥੋਂ ਬੇਗੁਨਾਹ ਠਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੂਸਾ ਦੀ
ਸਰਾ ਨਾਲ ਬੇਗੁਨਾਹ ਨਾ ਠਹਿਰ ਸੱਕੇ॥੪੦॥ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਚੌਕਸ ਰਹੋ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ
ਉਹ ਜੋ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਵੇ॥੪੧॥ ਕਿ ਹੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੁੱਛ ਜਾਣਨਵਾਲਿਓ ਵੇਖੋ ਅਤੇ ਅਚੰਭਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਨਸਟ ਹੋ ਜਾਓ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿ-
ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਜ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ
ਕਦੇ ਉਹ ਨੂੰ ਸੱਤ ਨਾ ਮੰਨੋਗੇ॥ ॥੪੨॥ ਜਾਂ ਓਹ ਬਾਹਰ ਨਿੱਕਲਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਓ-
ਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਭਈ ਅਗਲੇ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਏਹੋ ਗੱਲਾਂ ਸਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈਆਂ
ਜਾਣ॥੪੩॥ ਜਾਂ ਸਭਾ ਉੱਠ ਗਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਭਗਤ ਯਹੂਦੀ ਮੁ-
ਰੀਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਬਰਨਬਾਸ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗ ਤੁਰੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱ-
ਲਾਂ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੋ॥
॥੪੪॥ ਅਗਲੇ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਸਾਰੇਕੁ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ
ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਕੱਠੇ ਹੋਏ॥੪੫॥ ਪਰ ਯਹੂਦੀ ਐਡੀ ਭੀੜ ਵੇਖਕੇ ਖਾਰ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ ਅ-
ਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਣ ਅਰ ਕੁਫਰ ਬਕਣ ਡੈਹ ਪਏ॥੪੬॥ ਤਦ
ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਬਰਨਬਾਸ ਬੇਧੜਕ ਹੋਕੇ ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਰੂਰ ਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁ-
ਰ ਦਾ ਬਚਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਅ-
ਪਣੇ ਕੋਲੋਂ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਦੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤਾਂ
ਵੇਖੋ ਅਸੀਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਵਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ॥੪੭॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਸਾ ਨੂੰ ਐਉਂ ਹੁਕ-
ਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈ ਨੂੰ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜੋਤ ਠਰਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬੰਨੇ ਤੀਕੁਰ ਮੁਕਤਿ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਂ ॥ ੪੮ ॥ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਏਹ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਅਨੰਦ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਜਿਨੇ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਲਈ ਠਰਾਏ ਗਏ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ॥ ੪੯ ॥ ਅਰ ਉਸ ਸਾ-ਰੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਬਚਨ ਖਿੰਡਦਾ ਗਿਆ ॥ ੫੦ ॥ ਪਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਭਗਤਣਾਂ ਪਤਵੰਤੀਆਂ ਤੀਮੀਆਂ ਅਤੇ ਨਗਰ ਦੇ ਵਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ ਅਰ ਪੌਲੁ-ਸ ਅਤੇ ਬਰਨਬਾਸ ਉੱਤੇ ਦੰਗਾ ਮਚਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੱਦੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱ-ਢ ਦਿੱਤਾ ॥ ੫੧ ॥ ਪਰੰਤੁ ਓਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਧੂੜ ਝਾੜਕੇ ਇਕੁਨਿਯੁ-ਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ॥ ੫੨ ॥ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਅਨੰਦ ਅਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ ॥

੧੪ ਕਾਂਡ ॥ ਅਤੇ ਇਕੁਨਿਯੁਨ ਵਿੱਚ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਓਹ ਇਕੱਠੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸ-ਮਾਜ ਵਿੱਚ ਗਏ ਅਰ ਅਜਿਹਾ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਯੂਨਾ-ਨੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ॥ ੨ ॥ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਜਿਨਾਂ ਨੰ ਮੰਨਿਆ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਕੇ ਭਾਈਆਂ ਦੀ ਵਲੋਂ ਬੁਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਓਹ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਓੱਥੇ ਠਹਿਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਆਸਰੇ ਬੇਧੜਕ ਉਪਦੇ-ਸ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਅਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਵਿਖਾਲਕੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ॥ ੪ ॥ ਪਰ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪੈ ਗਈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਤੇ ਕਈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਵਲ ਅਤੇ ਕਈ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਵਲ ਹੋਏ ॥ ੫ ॥ ਅਰ ਜਾਂ ਪਰਾਈ-
ਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਆਪਣੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਸਣੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਪਤ ਲਾਹੁ-
ਣ ਅਤੇ ਪਥਰਾਉ ਕਰਨ ਨੂੰ ਹੱਲਾ ਕੀਤਾ ॥ ੬ ॥ ਤਾਂ ਓਹ ਇਹ ਮਲੂਮ ਕਰਕੇ ਲੁਕਾਉਨਿਯ
ਦੇ ਨਗਰ ਲੁਸਤ੍ਰਾ ਅਰ ਦਰਬੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਂਭ ਛਾਂਭ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਏ ॥ ੭ ॥ ਅ-
ਰ ਉੱਥੇ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ॥ ॥ ੮ ॥ ਅਤੇ ਲੁਸਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ
ਮਨੁੱਖ ਪੈਰਾਂ ਥੋਂ ਨਿਰਬਲ ਬੈਠਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਜਮਾਂਦਰੂ ਲੰਙਾ ਸੀ ਅਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤੁਰਿ-
ਆ ॥ ੯ ॥ ਉਸ ਨੈ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੈ ਉਹ ਦੀ ਵਲ ਧਿਆ
ਨ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਵੇਖਿਆ ਭਈ ਇਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਤਾਂ ਉੱਚੀ ਦੇਕੇ
ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸਿੱਧਾ ਖੜਾ ਹੋ। ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਛਲਕੇ ਤੁਰਨ ਲੱਗ ਪਿ-
ਆ ॥ ੧੧ ॥ ਅਰ ਜਦ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਜੋ ਕੁਛ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਕੀਤਾ ਸੀ ਵੇਖਿਆ ਤਦ ਓਹ ਲੁਕਾਉਨਿ-
ਯਾ ਦੀ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਆਖਣ ਲੱਗੇ ਭਈ ਦੇਉਤੇ ਮਾਣਸ ਰੂਪ ਧਾਰ-
ਕੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉੱਤਰੇ ਹਨ ॥ ੧੨ ॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਬਰਨਬਾਸ ਦਾ ਨਾਉਂ ਦਿਔਸ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ
ਦਾ ਨਾਉਂ ਹਰਮੇਸ ਰੱਖਿਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਇਹ ਬਚਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਰਧਾਨ ਹੈਸੀ ॥ ੧੩
॥ ਅਤੇ ਦਿਔਸ ਜਿਹ ਦਾ ਮੰਦਰ ਨਗਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਉਹ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਬਲਦ ਅਤੇ ਫੁੱ-
ਲਾਂ ਦੇ ਹਾਰ ਦਰਵੱਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲਿਆਕੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਬਲਿਦਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨ ਕਰੇ॥੧੪॥ ਪਰ ਜਾਂ ਬਰਨਬਾਸ ਅਰ ਪੌਲੁਸ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਲੀੜੇ ਪਾੜੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨੂੰ ਦੌੜੇ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਇਹ ਪੁਕਾਰਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਹੇ ਪੁਰਖੋ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਾਹ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਙੂ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੋਗਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਇਨਾਂ ਵਿਰਥੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਥੋਂ ਲਾਂਭੇ ਹੋਕੇ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਲ ਮੁੜੋ ਜਿਹ ਨੇ ਅਕਾਸ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਸਭੋ ਕੁਛ ਜੋ ਉਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਤਪੱਤ ਕੀਤਾ॥੧੬॥ ਉਸ ਨੇ ਅਗਲਿਆਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣ ਦਿੱਤਾ॥੧੭॥ ਤਾਂ ਭੀ ਉਹ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਸਾਖੀ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਭਲਾ ਕੀਤਾ ਅਰ ਅਕਾਸ ਥੋਂ ਬਰਖਾ ਅਤੇ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੁੱਤਾਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਤੁਹਾਡਿਆਂ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਅਹਾਰ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਕੀਤਾ॥੧੮॥ ਅਰ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਕੇ ਉਨਾਂ ਨੇ ਮਸਾਂ ਮਸਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜੋ ਉਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਲਿਦਾਨ ਨਾ ਕਰਨ॥

॥੧੯॥ ਪਰੰਤੂ ਕਈ ਯਹੂਦੀ ਅੰਤਾਕੀਆ ਅਰ ਇਕੁਨਿਯੁਨ ਥੋਂ ਓੱਥੇ ਆਏ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਕੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਪਥਰਾਉ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਕੇ ਭਈ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਘਸੀਟਕੇ ਨਗਰੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਏ॥੨੦॥ ਪਰ ਜਾਂ ਸਿੱਖ ਉਹ ਦੇ ਚੁਫੇਰੇ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਠਕੇ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਬਰਨਬਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦਰਬੇ ਨੂੰ ਚੱਲਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗਿਆ॥ ੨੧॥ ਅਰ ਜਾਂ ਉਸ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਮੰਗਲਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾ ਚੁੱਕੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿ-
ਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਤਾਂ ਲੁਸਤ੍ਰਾ ਅਤੇ ਇਕੁਨਿਯੁਨ ਅਤੇ ਅੰਤਾਕੀਆ ਨੂੰ ਮੁੜੇ॥ ੨੨॥ ਅਰ
ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਤਗੜੇ ਕਰਦੇ ਇਹ ਉਪਦੇਸ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਕਿ-
ਹਾ ਭਈ ਅਸਾਂ ਬਹੁਤ ਬਿਪਤਾ ਸਹਿਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੜਨਾ ਹੈ॥ ੨੩॥ ਅਤੇ ਜ-
ਉਨਾਂ ਨੈ ਹਰੇਕ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਉਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬੁਜੁਰਗ ਠਰਾਏ ਅਤੇ ਵਰਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾ-
ਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਉਨਾਂ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ॥
੨੪॥ ਅਤੇ ਓਹ ਪਿਸਿਦਿਯਾ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਕੇ ਪੰਫੁਲਿਯਾ ਵਿੱਚ ਆਏ॥ ੨੫॥ ਅਤੇ ਪਰ-
ਗਾ ਵਿੱਚ ਬਚਨ ਸੁਣਾਕੇ ਅੱਤਲਯਾ ਨੂੰ ਜਾ ਉੱਤਰੇ॥ ੨੬॥ ਅਰ ਉੱਥੋਂ ਜਹਾਜ ਪੁਰ ਚੜ੍ਹਕੇ
ਅੰਤਾਕੀਆ ਨੂੰ ਚੱਲੇ ਜਿੱਥੋਂ ਓਹ ਉਸ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਉਨਾਂ ਨੈ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਉੱਤੇ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ॥ ੨੭॥ ਅਰ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਕੱਠੀ ਕਰਕੇ
ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਨੈ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌ-
ਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਨਿਹਚੇ ਦਾ ਦਰਵੱਜਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ॥ ੨੮॥ ਅਤੇ ਓਹ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਚਿ-
ਰ ਠਹਿਰੇ॥

੧੫ ਕਾਂਡ॥ ਅਰ ਕਈ ਆਦਮੀ ਯਹੂਦਿਯਾ ਥੋਂ ਆਣਕੇ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਲਣ ਲੱਗੇ
ਕਿ ਜੇ ਮੂਸਾ ਦੀ ਰੀਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਸੁੰਨਤ ਨਾ ਕਰਾਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਕ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਿ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸੱਕਦੀ ॥੨॥ ਸੋ ਜਾਂ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਬਰਨਬਾਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਅਤੇ ਬਾਦ ਬਹੁਤ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਠਹਿਰੀ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਬਰਨਬਾਸ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਮਨੁਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਹੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਰਸੂਲਾਂ ਅਤੇ ਬੁਜੁਰਗਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਜਾਣ ॥੩॥ ਉਪਰੰਦ ਜਾਂ ਓਹ ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਲੋਂ ਕੁਛ ਦੂਰ ਪੁਚਾਏ ਗਏ ਤਾਂ ਫੈਨੀਕੇ ਅਤੇ ਸਾਮਰਿਯਾ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਫਿਰਨ ਦੀ ਖਬਰ ਦਿੰਦੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਨੰਦ ਕੀਤਾ ॥੪॥ ਅਰ ਜਾਂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਅਤੇ ਬੁਜੁਰਗਾਂ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਭਾਉ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਜੋ ਕੁਝ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸੋ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ ॥੫॥ ਤਦ ਕਈਆਂ ਨੈ ਫਰੀਸੀਆਂ ਦੇ ਪੰਥ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਉੱਠਕੇ ਕਿਹਾ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸਰਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ॥ ॥੬॥ ਤਾਂ ਰਸੂਲ ਅਤੇ ਬੁਜੁਰਗ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਭਈ ਐਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੋਚਣ ॥੭॥ ਅਰ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਬਾਦ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਨੈ ਉੱਠਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ॥ ॥ ਹੇ ਭਾਈਓ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਹੋਇਆ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਜੋ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਮੇਰੀ ਜਬਾਨੀ ਮੰਗਲਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ॥੮॥ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਜੋ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਿਹਾ ਕੁ ਸਾਨੂੰ ਤਿਹਾ ਹੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਦੇਕੇ ਉਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ॥੮॥
ਅਤੇ ਨਿਹਚੇ ਨਾਲ ਉਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਸੁੱਧ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੁਛ ਭਿੰਨ ਭੇਤ ਨਾ
ਰੱਖਿਆ ॥੧੦॥ ਸੋ ਹੁਣ ਕਿਉ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਪਰਤਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਧੌਣ ਪੁਰ
ਜੂਲਾ ਰੱਖੋ ਜਿਹ ਨੂੰ ਨਾ ਸਾਡੇ ਵਡੇ ਅਤੇ ਨਾ ਅਸੀਂ ਚੁੱਕ ਸੱਕੇ ॥੧੧॥ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਹੈ
ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿਸੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਮੁਕਤਿ ਪਾਵਾਂਗੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿ ਓਹ ਬੀ ਪਾਉਣਗੇ
॥ ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਸਭਾ ਚੁੱਪ ਰਹੀ ਅਤੇ ਬਰਨਬਾਸ ਅਰ ਪੌਲੁਸ ਥੋਂ ਇ-
ਹ ਵਾਰਤਾ ਸੁਣਨ ਲੱਗੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਕੇਹੀਆਂ ਕੇਹੀਆਂ ਨਿਸਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਾਮਾਤ
ਉਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਲੀਆਂ ॥੧੩॥ ਅਰ ਜਾਂ ਓਹ ਚੁੱ-
ਪ ਹੋਏ ਤਾਂ ਯਾਕੂਬ ਅੱਗੋਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ॥ ॥ਹੇ ਭਾਈ[illegible] ਮੇਰੀ ਸੁਣੋ ॥੧੪॥
ਸਮਊਨ ਨੈ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਭਈ ਕਿਸ ਪਰਕਾਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਪਹਿਲੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ
ਪੁਰ ਨਿਗਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਡਲੀ ਆਪਣੇ ਨਾਉਂ ਦੇ ਲਈ ਚੁਣੇ ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਪੈ-
ਕੰਬਰਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਐਸ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਜਿਹਾ ਕੁ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ॥੧੬॥ ਕਿ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਮੈਂ
ਮੁੜਿ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਦੇ ਡਿਗੇ ਹੋਏ ਡੇਰੇ ਨੂੰ ਫੇਰ ਬਣਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਥੋਲੇ ਨੂੰ
ਫੇਰ ਬਣਾਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੜਾ ਕਰਾਂਗਾ ॥੧੭॥ ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਕੀ ਦੇ ਆਦਮੀ ਅਰਥਾਤ ਸਾਰੀ-
ਆਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਉਂ ਦੇ ਸਦਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ॥੧੮॥ ਕਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪ੍ਰਭੁ ਜਿਹੜਾ ਮੁੱਢੋਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ॥੧੮॥ ਸੋ ਮੇਰੀ ਸਲ
ਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਔਖਿਆਂ ਨਾ ਕਰਿਯੇ ॥੨੦॥ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖ ਭੇਜਿਯੇ ਭਈ ਮੂਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪਲੀ-
ਤਗੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਅਤੇ ਗਲ ਘੁੱਟੇ ਹੋਏ ਦੇ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਥੋਂ ਬਚੇ ਰਹਿਣ॥
੨੧॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਗਲੇ ਸਮਿਆਂ ਥੋਂ ਹਰ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਦੇ ਮਨਾਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ
ਆਏ ਅਤੇ ਹਰ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥

॥੨੨॥ ਤਦ ਰਸੂਲਾਂ ਅਤੇ ਬਜੁਰਗਾਂ ਨੈ ਸਾਰੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਸਣੇ ਚੰਗਾ ਜਾਣਿਆ
ਕਿ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮਨੁੱਖ ਚੁਣਕੇ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਬਰਨਬਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਤਾਕੀਆ ਨੂੰ ਘੱ-
ਲਣ ਅਰਥਾਤ ਯਹੂਦਾ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਬਰਸਬਾਸ ਕਹਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਸੀਲਾਸ ਨੂੰ ਜੋ ਭਾਈ-
ਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਧਾਨ ਸਨ॥੨੩॥ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਇਹ ਲਿਖ ਭੇਜਿਆ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾ-
ਈਆਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਕੇ ਅੰਤਾਕੀਆ ਅਤੇ ਸੁਰੀਆ ਅਤੇ ਕਿਲਿ-
ਕਿਯਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਸੂਲਾਂ ਅਤੇ ਬਜੁਰਗ ਭਾਈਆਂ ਦਾ ਸਲਾਮ ॥੨੪॥ ਜਾਂ ਅ-
ਸਾਂ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਕਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲੇ ਜਿਨਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਕੇ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਗੱਲ
ਨਾਲ ਘਬਰਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਅਸਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ॥੨੫॥ ਤਾਂ ਅਸਾਂ
ਇੱਕ ਮਨ ਹੋਕੇ ਚੰਗਾ ਜਾਣਿਆ ਜੋ ਕਈਕੁ ਪੁਰਸ ਚੁਣਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਬਰਨਬਾਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਨਾਲ॥ ੨੬॥ ॰ਜੋ ਅਜੇਹੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜੋਖੋਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ ॰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਘੱਲਿਯੇ॥ ੨੭॥ ਸੋ ਅਸਾਂ ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਸੀਲਾਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਜੋ ਆਪ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਜ਼ਬਾਨੀ ਭੀ ਦੱਸਨ-ਗੇ॥ ੨੮॥ ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਚੰਗਾ ਜਾਣਿਆ ਜੋ ਇਨਾਂ ਜਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਥੋਂ ਬਿਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਕੁਛ ਭਾਰ ਨਾ ਪਾਈਏ॥ ੨੯॥ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੂਰਤਾਂ ਦਿਆਂ ਝੜਾਵਿਆਂ ਅਤੇ ਲਹੂ ਅਤੇ ਗਲ ਘੁੱਟਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਮਾਸ ਅਤੇ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਥੋਂ ਬ-ਚੇ ਰਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਥੋਂ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਰੱਖੋਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਊ। ਤੁਹਾਡੀ ਕ-ਲਿਆਣ ਹੋਵੇ॥

॥ ੩੦॥ ਉਪਰੰਦ ਓਹ ਵਿਦਿਆ ਹੋਕੇ ਅੰਤਾਕੀਆ ਨੂੰ ਆਏ ਅਰ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਕੱਠੀ ਕਰਕੇ ਚਿੱਠੀ ਦਿੱਤੀ॥ ੩੧॥ ਓਹ ਪੜ੍ਹਕੇ ਐਸ ਤਸੱਲੀ ਦੀ ਗੱਲੋਂ ਬਹੁਤ ਅਨੰਦ ਹੋਏ॥ ੩੨॥ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਅਰ ਸੀਲਾਸ ਨੈ ਜੋ ਆਪ ਬੀ ਪਿਕੰਬਰ ਸਨ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਉਪਦੇਸ ਦੇਕੇ ਤਗੜੇ ਕੀਤਾ॥ ੩੩॥ ਅ-ਤੇ ਓਹ ਕਿੰਨਾਕੁ ਚਿਰ ਰਹਿਕੇ ਆਪਣੇ ਭੇਜਣਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਨੂੰ ਭਾਈਆਂ ਪਾ-ਸੋਂ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ॥ ੩੫॥ ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਬਰਨਬਾਸ ਅੰਤਾਕੀਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਕੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਬਚਨ ਸਿਖਾਲਦੇ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਮੰਗਲ-ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਨ॥

॥ ੩੬॥ ਅਰ ਕਈ ਦਿਨ ਪਿੱਛੇ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਬ-

ਰਨਬਾਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਆਓ ਹਰੇਕ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਸਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚ-
ਨ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਫੇਰ ਜਾਕੇ ਭਾਈਆਂ ਦੀ ਖਬਰ ਲਾਇਯੇ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ
ਹੈ॥ ੩੭॥ ਅਤੇ ਬਰਨਬਾਸ ਦੀ ਇਹ ਸਲਾਹ ਹੋਈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਬੀ ਜਿਹੜਾ ਮਰ-
ਕੁਸ ਸਦਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੰਗ ਲੈ ਚੱਲਿਯੇ॥ ੩੮॥ ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਚੰਗਾ ਨਾ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਉ-
ਹ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਚੱਲੇ ਜਿਹੜਾ ਪਮਫੂਲਿਯਾ ਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਅੱਡ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾ-
ਲ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਾ ਗਿਆ ਸੀ॥ ੩੯॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਐੱਨਾ ਬਿਗਾੜ ਹੋਇਆ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ
ਥੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਬਰਨਬਾਸ ਮਰਕੁਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਜਹਾਜ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਕੁ-
ਪਰੁਸ ਨੂੰ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ॥ ੪੦॥ ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸੀਲਾਸ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਜਾਂ ਭਾ-
ਈਆਂ ਕੋਲੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰ ਪਿਆ॥ ੪੧॥
ਅਰ ਸੂਰੀਆ ਅਤੇ ਕਿਲਿਕਿਯਾ ਵਿੱਚ ਫਿਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਉਸ ਨੇ ਕਲੀਸਿਯਾਂ ਨੂੰ
ਤਗੜੇ ਕੀਤਾ॥

੧੬ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਬੇ ਅਤੇ ਲੁਸਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਬੀ ਆਇਆ ਅਰ ਵੇਖੋ ਓੱਥੇ ਤਿ-
ਮਤਾਉਸ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਹੈਸੀ ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਨਿਹਚਾਵਾਨ ਯਹੂਦਣ ਦਾ
ਪੁੱਤ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਦਾ ਪਿਉ ਸੀ ਯੂਨਾਨੀ॥ ੨॥ ਉਹ ਲੁਸਤ੍ਰਾ ਅਤੇ ਇਕੁਨਿਯੁਨ ਦੇ ਰਹਿ-
ਣਵਾਲੇ ਭਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਨੇਕਨਾਮ ਸੀ॥ ੩॥ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਜੋ ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੱ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲੇ ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਬੱਬ ਜੇਹੜੇ ਉਸ ਗਿਰਦੇ ਦੇ ਸਨ ਉਹ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਉਹ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਕੀਤੀ ਕਿਉ ਜੋ ਓਹ ਸਭੇ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਭਈ ਉਹ ਦਾ ਪਿਉ ਯੂਨਾਨੀ ਸੀ॥੪॥ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਗਰ ਫਿਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਓਹ ਹੁਕਮ ਜੇਹੜੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿਚਲਿਆਂ ਰ- ਸੂਲਾਂ ਅਤੇ ਬੁਜੁਰਗਾਂ ਨੈ ਠਰਾਏ ਸਨ ਮੰਨਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ॥੫॥ ਸੋ ਕਲੀਸਿ- ਯਾਂ ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਤਗੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਵਧਦੀਆਂ ਗ- ਈਆਂ॥ ॥੬॥ ਅਤੇ ਓਹ ਫਰੁਗਿਯਾ ਅਰ ਗਲਾਤ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚਦੀ ਲੰਘ ਗਏ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਬਚਨ ਸੁਣਾਉਣ ਥੋਂ ਰੋਕਿਆ ਸੀ॥੭॥ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਮੁਸਿਯਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਕੇ ਬਿਥੁਨਿਯਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕੀ- ਤਾ ਪਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ॥੮॥ ਸੋ ਓਹ ਮੁਸਿਯਾ ਥੋਂ ਲੰਘਕੇ ਤ੍ਰੋ- ਆਸ ਵਿੱਚ ਆ ਉੱਤਰੇ॥੯॥ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਸਣ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮਕਦੂ- ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਖੜਾ ਉਹ ਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪਾਰ ਮਕਦੂਨ ਵਿੱਚ ਉ- ਤਰਕੇ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ॥੧੦॥ ਜਾਂ ਉਸ ਨੈ ਇਹ ਦਰਸਣ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਓੱਸੇ ਵੇਲੇ ਅ- ਸਾਂ ਮਕਦੂਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਚਾਹ ਕੀਤੀ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਅਸਾਂ ਪੱਕ ਜਾਣਿਆ ਭਈ ਪਰ- ਮੇਸੁਰ ਨੈ ਸਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਯੇ॥

॥੧੧॥ ਉਪਰੰਦ ਤ੍ਰੋਆਸ ਥੋਂ ਜਹਾਜ ਖੋਲਕੇ ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਸਮੁਤ੍ਰਾਕੇ ਨੂੰ ਆਏ ਅਤੇ ਅਗਲੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਭੁਲਕ ਨਿਯਾਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ॥੧੨॥ ਅਰ ਓੱਥੋਂ ਫ਼ਿਲਿੱਪੇ ਨੂੰ ਜੋ ਮਕਦੂਨ ਦੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਦਾ ਵਡਾ
ਸਹਿਰ ਅਤੇ ਰੂਮੀਆਂ ਦੀ ਬਸਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਈ ਦਿਨ ਓਸੇ ਸਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰਹੇ॥੧੩
ਅਰ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦਰਵੱਜੇ ਥੋਂ ਬਾਹਰ ਦਰਿਆਉ ਦੇ ਕੰਢੇ ਪੁਰ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਅਸਾਂ ਜਾ-
ਣਿਆ ਭਈ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਥਾਨ ਹੋਊ ਅਤੇ ਬੈਠਕੇ ਉਨਾਂ ਤੀਮੀਆਂ ਨ-
ਲ ਜੇਹੜੀਆਂ ਕੱਠੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗੇ॥੧੪॥ ਅਰ ਲੂਦਿਯ
ਨਾਮੇ ਥੂਆਤੀਰਾ ਨਗਰ ਦੀ ਇੱਕ ਤੀਮੀ ਕਿਰਮਚ ਬੇਚਣਵਾਲੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਭਗ-
ਤਣ ਸੁਣਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਦਾ ਮਨ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਖੋਲ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਚਿ-
ਤ ਲਾਵੇ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਟੱਬਰ ਸਣੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਤਾਂ ਮਿੰਨ-
ਤ ਕਰਕੇ ਬੋਲੀ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਨਿਹਚਾਵਾਨ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ
ਆਣਕੇ ਰਹੋ। ਅਤੇ ਸਾ ਨੂੰ ਮੱਲੋ ਮੱਲੀ ਲੈ ਗਈ॥ ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇ-
ਆ ਕਿ ਜਦ ਅਸੀਂ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਸਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਗੋਲੀ ਸਾ ਨੂੰ ਮਿ-
ਲੀ ਜਿਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਦੇਉ ਚਿੰਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਗੱ-
ਮ ਵਾਚਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਕਮਾ ਲਿਆਉਂਦੀ ਸੀ॥੧੭
॥ ਸੋ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮਗਰ ਆਣਕੇ ਹਾਕਾਂ ਮਾਰਦੀ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ ਜੋ ਏਹ ਲੋ-
ਕ ਮਹਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦਾਸ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਮੁਕਤਿ ਦਾ ਰਾਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ॥੧੮॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਤੀਕੁਰ ਇਹ ਕਰਦੀ ਰਹੀ। ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਅੱਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿ-
ਰਕੇ ਉਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਉਂ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ
ਇਹ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਜਾਹ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਘੜੀ ਨਿੱਕਲ ਗਿਆ॥ ॥੧੯
॥ ਪਰ ਜਾਂ ਉਹ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਸਾਡੀ ਕਮਾਈ ਦੀ ਆਸ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਤਾਂ ਪੌਲੁ-
ਸ ਅਤੇ ਸੀਲਾਸ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਬਜਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਕਮਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਖਿੱਚਕੇ ਲੈ ਚੱਲੇ॥ ੨੦ ॥ ਅ-
ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲਜਾਕੇ ਕਿਹਾ ਭਈ ਏਹ ਮਨੁੱਖ ਜੇਹੜੇ ਯਹੂਦੀ ਹਨ ਸਾਡੇ
ਸਹਿਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ ੨੧॥ ਅਤੇ ਸਾ ਨੂੰ ਅਜੇਹੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਰੂਮੀ ਹਾਂ ਜੋਗ ਨਹੀਂ॥ ੨੨॥ ਤਦ ਲੋਕ
ਮਿਲਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਰਦੇ ਦੇ ਲੀੜੇ ਪਾੜਕੇ ਬੈਂਤ
ਮਾਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ॥ ੨੩॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾਰਕੇ ਕੈਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੈਦ-
ਖਾਨੇ ਦੇ ਦਰੋਗੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਵਡੀ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਬਰਦਾਰੀ ਕਰ॥
੨੪॥ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰਲੇ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਕਾਠ ਠੋਕ ਦਿੱਤਾ॥ ੨੫॥ ਪਰ ਅੱਧੀ ਕੁ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਸੀਲਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ
ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਭਜਨ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ ਅਰ ਕੈਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਣਦੇ ਸਨ॥ ੨੬॥ ਤਾਂ
ਅਚਾਣਕ ਇੱਕ ਐਡਾ ਭੁਚਾਲ ਆਇਆ ਜੋ ਕੈਦਖਾਨੇ ਦੀਆਂ ਨੀਹਾਂ ਹਿੱਲ ਗਈਆਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਰ ਝੱਟ ਸਾਰੇ ਬੂਹੇ ਖੁਲ੍ਹ ਗਏ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇੜੀਆਂ ਖੁਲ੍ਹ ਗਈਆਂ॥ ੨੭॥ ਅ-
ਰ ਕੈਦਖਾਨੇ ਦਾ ਦਰੋਗਾ ਜਾਗ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਜਾਂ ਕੈਦਖਾਨੇ ਦੇ ਬੂਹੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸ-
ਮਝਕੇ ਭਈ ਕੈਦੀ ਭੱਜ ਗਏ ਹੋਣੇ ਤਲਵਾਰ ਧੂਈ ਅਤੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲੱਗਾ॥ ੨੮॥
ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਕੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਛ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ
ਪੁਚਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਏੱਥੇ ਹੀ ਹਾਂ॥ ੨੮॥ ਤਦ ਉਹ ਦੀਵੇ ਮੰਗਾਕੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਦੌੜਿਆ
ਅਤੇ ਕੰਬਦਾ ਕੰਬਦਾ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਸੀਲਾਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਡਿਗ ਪਿਆ॥ ੩੦॥ ਅਤੇ ਉਨ
ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲਿਆਕੇ ਕਿਹਾ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜਿਓ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਜਿਸ ਥੋਂ ਮੁਕਤਿ ਪਾਵਾਂ॥ ੩੧॥
ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰ ਤਾਂ ਤੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਟੱਬਰ ਮੁਕਤਿ ਪਾਊਗ
॥ ੩੨॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਨ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ
ਬਚਨ ਸੁਣਾਇਆ॥ ੩੩॥ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੀ ਓਸੇ ਘੜੀ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਾ-
ਉ ਧੋਤੇ ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘਰ ਦਿਆਂ ਨੈ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ॥ ੩੪
॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਣਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਭੋਜਨ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੈ ਪਰ-
ਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਟੱਬਰ ਸਣੇ ਡਾਢੀ ਖੁਸੀ ਮਨਾਈ॥
॥ ੩੫॥ ਜਾਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੈ ਪਿਆਦਿਆਂ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਕਹਾ ਭੇਜਿਆ ਭਈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ॥ ੩੬॥ ਤਦ ਦਰੋਗੇ ਨੈ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੈ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਹਾ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਸੋ ਹੁਣ ਨਿੱਕਲਕੇ ਸੁੱਖਸਾਂਦ ਨਾਲ ਚੱਲੇ ਜਾਓ॥ ੩੭॥ ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਉਨਾਂ ਨੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਰੂਮੀ ਹਾਂ ਦੋਸ ਸਾਬਤ ਕੀਤਿਆਂ ਬਿਨਾ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਂਤ ਮਾਰਕੇ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਭਲਾ ਓਹ ਸਾਨੂੰ ਚੁੱਪਕੀਤੇ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸਗੋਂ ਓਹ ਆਪੇ ਆਣਕੇ ਸਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਚੱਲਣ॥ ੩੮॥ ਤਦ ਪਿਆਦਿਆਂ ਨੈ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾ ਸੁਣਾਈਆਂ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਨਾਂ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਏਹ ਰੂਮੀ ਹਨ ਤਾਂ ਡਰ ਗਏ॥ ੩੯॥ ਅਤੇ ਆਣਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾਇਆ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਲਿਆਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਹਿਰੋਂ ਚੱਲੇ ਜਾਓ॥ ੪੦॥ ਤਦ ਓਹ ਕੈਦੋਂ ਛੁੱਟਕੇ ਲੁਦਿਯਾ ਦੇ ਗਏ ਅਰ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਤਸਲਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਤੁਰ ਪਏ॥

੧੭ ਕਾਂਡ॥ ਉਪਰੰਦ ਓਹ ਅਮਫਿਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਅੱਪੁਲੋਨਿਯਾ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਕੇ ਤੱਸਲਨੀਕ ਨੂੰ ਆਏ ਜਿੱਥੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਸੀ॥ ੨॥ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੇ ਦਸਤੂਰ ਮੂਜਬ ਉਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਅਰ ਤਿੰਨਾਂ ਸਬਤਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ॥ ੩॥ ਅਤੇ ਅਰਥ ਖੋਲਕੇ ਉਹ ਨੈ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਭਈ ਮਸੀਹ ਦਾ ਦੁਖ ਭੋਗਣਾ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਜਰੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਯਿਸੂ ਜਿਹ ਦੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਖਬਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹੋ ਮਸੀਹ ਹੈ॥ ੪॥ ਜੋ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਿਆਂ ਨੈ ਮੰਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਅਰ ਸੀਲਾਸ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਰਲ਼ ਗਏ ਅਰ ਇਸੇ ਤਰਾਂ
ਭਗਤ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਲੇ ਲੋਕ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਲਵੰਤੀਆਂ ਤੀਮੀਆਂ
ਬੀ॥੫॥ਪਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਖੁਣਸ ਕਰਕੇ ਬਜਾਰ ਦੇ ਲੁੱਚਿਆਂ ਲੰਡਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਪੁ-
ਰਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੰਗ ਰਲ਼ਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਭੀੜ ਲਾਕੇ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਰੌਲ਼ਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ
ਯਸੋਨ ਦੇ ਘਰ ਉੱਤੇ ਹੱਲਾ ਕਰਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ
॥੬॥ਪਰ ਜਾਂ ਓਹ ਨਾ ਲੱਭੇ ਤਾਂ ਯਸੋਨ ਅਤੇ ਕਈ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਗਰ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਅੱਗੇ
ਐਉਂ ਡੰਡ ਪਾਉਂਦੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆਏ ਭਈ ਏਹ ਲੋਕ ਜਿਨਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਐ-
ਥੇ ਬੀ ਆਏ ਹਨ॥੭॥ਅਰ ਯਸੋਨ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਸਭ ਕੈਸਰ ਦੇ ਹੁ-
ਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਤਸਾਹ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਯਿਸੂ॥੮॥ਸੋ ਉ-
ਨਾਂ ਨੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਗਰ ਦਿਆਂ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਕੇ ਘਬਰਾ ਦਿੱਤਾ॥੯॥
ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੈ ਯਸੋਨ ਅਰ ਦੂਜਿਆਂ ਥੋਂ ਮੁਚਲਕਾ ਲੈਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ॥
॥੧੦॥ਪਰ ਭਾਈਆਂ ਨੈ ਤਾਬੜਤੋੜ ਰਾਤ ਦੇ ਵੇਲੇ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਸੀਲਾਸ ਨੂੰ ਬਰੀਆ ਨੂੰ ਘੱ-
ਲ ਦਿੱਤਾ ਅਰ ਓਹ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਗਏ॥੧੧॥ਏੱਥੇ ਦੇ ਲੋਕ
ਤੱਸਲਨੀਕ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਸਨ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਇਨਾਂ ਨੈ ਦਿਲ ਦੀ ਵਡੀ ਚਾਹ
ਨਾਲ਼ ਬਚਨ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਰੋਜ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਲ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਜੋ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਇਸੇ ਤ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਾਂ ਹਨ ਕੇ ਨਹੀਂ॥੧੨॥ ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਪਤਵੰਤੀਆਂ ਤੀਮੀਆਂ
ਅਤੇ ਪੁਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੀ ਢੇਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੈ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ॥੧੩॥ ਪਰ ਜਾਂ ਤੱਸਲਨੀਕ ਦੇ ਯ-
ਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਜਾਣਿਆ ਭਈ ਪੌਲੁਸ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਬਰੀਆ ਵਿੱਚ ਬੀ ਸੁਣਾਉਂ-
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓੱਥੇ ਬੀ ਆਣਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਅਤੇ ਘਬਰਾ ਦੇਣ ਲੱਗੇ॥੧੪॥ ਤਦ ਭਾ-
ਈਆਂ ਨੈ ਝੱਟ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਮੁੰਦਰ ਤਾਈਂ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸੀਲਾਸ ਅਰ
ਤਿਮਤਾਊਸ ਓੱਥੇ ਹੀ ਰਹੇ॥੧੫॥ ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਪੁਚਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਅਥੇਨੈ
ਤਾਈਂ ਆਂਦਾ ਅਤੇ ਸੀਲਾਸ ਅਰ ਤਿਮਤਾਊਸ ਦੇ ਲਈ ਹੁਕਮ ਲੈਕੇ ਭਈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ
ਹੋ ਸੱਕੇ ਛੇਤੀ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਣ ਓਹ ਤੁਰ ਪਏ॥ ॥੧੬॥ ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ
ਅਥੇਨੈ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸਹਿਰ ਨੂੰ ਮੂਰਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ
ਵੇਖਕੇ ਉਹ ਦਾ ਜੀ ਜਲ ਗਿਆ॥੧੭॥ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅ-
ਤੇ ਭਗਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਰੋਜ ਬਜਾਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਸਨ ਗਿ-
ਆਨ ਗੋਸਟ ਕਰਦਾ ਸੀ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਅਪਿਕੂਰੀ ਅਰ ਸਤੋਇਕੀ ਪੰਡਿਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੀ
ਕਈ ਕੁ ਉਸ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਨੈ ਆਖਿਆ ਜੋ ਇਹ ਬਕਵਾਦੀ ਕੀ
ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਰ ਕਈ ਬੋਲੇ ਜੋ ਇਹ ਤਾਂ ਪਰਾਏ ਦੇਉਤਿਆਂ ਦਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ
ਮਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਅਰ ਕਿਯਾਮਤ ਦਾ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੀ ॥੧੯॥ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਅਰਿਯੁਪਗੁਸ ਉੱਤੇ ਲੈ ਗਏ ਅਰ ਬੋਲੇ ਕੀ ਅਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਉਹ ਨਵੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ ਕੀ ਹੈ ॥੨੦॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਕੰਨੀਂ ਅਨੋਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈਂ। ਸੋ ਅਸੀਂ ਉਨਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਜਾਣਿਆ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ॥੨੧॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਅਥੇਨੀ ਲੋਕ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਪਰਦੇਸੀ ਓੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਨਵੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਅਥਵਾ ਸੁਣਾਉਂਣ ਥੋਂ ਬਿਨਾ ਆਪਣਾ ਵੇਲਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੱਟਦੇ ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਅਰਿਯੁਪਗੁਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੋਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ॥

॥ ਹੇ ਅਥੇਨੀਓ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਉਤਿਆਂ ਦੇ ਵਡੇ ਪੂਜਣਵਾਲੇ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ॥੨੩॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਫਿਰਦੇ ਤੁਰਦੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸਟ ਦੇਵਾਂ ਪੁਰ ਨਜਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵੇਦੀ ਬੀ ਵੇਖੀ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਬੇਮਲੂਮ ਖੁਦਾ ਦੇ ਲਈ। ਉਪਰੰਦ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮਲੂਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾ ਪੂਜਦੇ ਹੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਓੱਸੇ ਦੀ ਖਬਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ॥੨੪॥ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜਿਹ ਨੈ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਰਚਿਆ ਉਹ ਅਕਾਸ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਕੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਬਣਾਇਆਂ ਹੋਇਆਂ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਸਦਾ ਹੈ ॥੨੫॥ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ ਥੋਂ ਥੁੜਕੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਉਣ ਅਤੇ ਸਵਾਸ ਅਤੇ ਸਭੋ ਕੁਛ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ॥੨੬॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹਰੇਕ ਕੋਮ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਵਸਣ ਲਈ ਇੱਕੋ ਥੋਂ ਰਚਿਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਥਾਪੇ ਹੋਏ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਮੇ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਠਰਾਈਆਂ ॥ ੨੭ ॥ ਭਈ ਓਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਕੀ ਜਾਣਿਏ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਟੋਹਕੇ ਲਭ ਲੈਣ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਥੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ॥ ੨੮ ॥ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਅਰ ਤੁਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਅਤੇ ਮਜੂਦ ਹਾਂਗੇ ਜਿਹਾ ਕੁ ਤੁਹਾਡੇ ਕਵੀਸਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੀ ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਭਈ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਦੀ ਅੰਸ ਬੀ ਹਾਂ ॥ ੨੯ ॥ ਜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਅੰਸ ਹੋਕੇ ਸਾ ਨੂੰ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਹ ਸਮਝਿਯੇ ਭਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਜਾਂ ਪੱਥਰ ਵਰਗਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹਥੋਟੀ ਅਤੇ ਕਾਰੀਗਰੀ ਨਾਲ ਉੱਕਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ੩੦ ॥ ਉਪਰੰਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਅਣਜਾਣਪੁਣੇ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਲੋਂ ਅੱਖੀਆਂ ਫੇਰ ਲਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਓਹ ਸਭ ਹਰੇਕ ਥਾਂ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ॥ ੩੧ ॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਠਰਾ ਛੱਡਿਆ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਕਰੂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਜਿਹ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਠਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਕੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥

॥ ੩੨ ॥ ਅਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਕਈ ਮਖੌਲ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਪਰ ਹੋਰਨਾਂ ਆਖਿਆ ਅਸੀਂ ਇਹ ਗੱਲ ਤੈ ਥੋਂ ਕਦੇ ਫੇਰ ਸੁਣਾਂਗੇ ॥ ੩੩ ॥ ਇਹ ਹਾਲ ਸੀ ਜਾਂ ਪੌਲੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ॥ ੩੪ ॥ ਪਰੰਤੁ ਕਈ ਪੁਰਖਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਰਲਕੇ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ। ਉਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਯਾਨੁਸਿਯੁਸ ਅਰਿਯੁਪਗੀ ਅਤੇ ਦਾਮਰਿਸ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਤੀਮੀ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ॥

੧੮ ਕਾਂਡ॥ ਇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਪੌਲੁਸ ਅਥੇਨੈ ਥੋਂ ਤੁਰਕੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿੱਚ ਆਇਆ॥ ੨॥ ਅ-ਰ ਓੱਥੇ ਅਕੂਲਾ ਨਾਉਂ ਦਾ ਕੋਈ ਯਹੂਦੀ ਉਹ ਨੂੰ ਮਿਲ੍ਯਾ ਜਿਹ ਦੀ ਜੰਮਣ ਭੂਮ ਪੁੰਤੁਸ ਸੀ ਅਤੇ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਦਾ ਆਪਣੀ ਤੀਮੀ ਪ੍ਰਿਸਕਿੱਲਾ ਸਣੇ ਇਤਾਲਿਯਾ ਥੋਂ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਉ ਜੋ ਕਲੌਦਿਯੁਸ ਨੈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਭਈ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀ ਰੂਮ ਥੋਂ ਨਿੱਕਲ ਜਾਣ। ਸੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ॥ ੩॥ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਓਹ ਇੱਕੋ ਕਿਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਓਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਕਿਉ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਤ ਤੰਬੂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੀ॥ ੪॥ ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਬਚਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਸੀ॥ ॥੫॥ ਪਰ ਜਦ ਸੀਲਾਸ ਅਤੇ ਤਿਮਤਾਊਸ ਮਕਦੂਨ ਥੋਂ ਆਏ ਤਦ ਪੌਲੁਸ ਬਚਨ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੋਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਖੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਉਹੋ ਮਸੀਹ ਹੈ॥ ੬॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਓਹ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਫਰ ਬਕਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਲੀੜੇ ਝਾੜਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੁਹਾਡਾ ਖੂਨ ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਗਰਦਨ ਉੱਤੇ। ਮੈਂ ਬੇਦੋਸ ਹਾਂ। ਏਦੋਂ ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਵਲ ਜਾਵਾਂਗਾ॥ ੭॥ ਅਰ ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਤੁਰਕੇ ਤੀਤੁਸ ਯੂਸਤੁਸ ਨਾਮੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਇੱਕ ਭਗਤ ਲੋਕ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਜਿਹ ਦਾ ਘਰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦਾ ਸੀ॥ ੮॥ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਕਰਿਸਪੁ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਟੱਬਰ ਸਣੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਢੇਰ ਸਾ-
ਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਸੁਣਕੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ॥੯॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਰਾਤ ਦੇ ਵੇਲੇ
ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਦਰਸਣ ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ ਨਾ ਡਰ ਸਗੋਂ ਬੋਲੀ ਜਾਹ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਨਾ ਰਹੁ ॥੧੦॥ ਇਸਲ-
ਈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਤੈਂ ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਣ ਲਈ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੱਲਾ ਨਾ ਕਰੂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਸ
ਸਹਿਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਹਨ ॥੧੧॥ ਸੋ ਉਹ ਡੂਢ ਬਰਸ ਓੱਥੇ ਰਹਿਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ-
ਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ॥ ॥੧੨॥ ਪਰ ਜਦ ਗਾੱਲੀਓ ਅਖਾ-
ਯਾ ਦਾ ਹਾਕਮ ਸੀ ਤਾਂ ਯਹੂਦੀ ਮਿਲਕੇ ਪੌਲੁਸ ਪੁਰ ਚੜ੍ਹ ਆਏ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ
ਵਿੱਚ ਲਜਾਕੇ ਬੋਲੇ ॥੧੩॥ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਰਾ ਥੋਂ ਉਲਟਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ
ਕਰਨ ਨੂੰ ਉਭਾਰਦਾ ਹੈ ॥੧੪॥ ਪਰ ਜਾਂ ਪੌਲੁਸ ਮੂੰਹ ਖੋਲਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਗਾੱਲੀਓ ਨੈ ਯਹੂਦੀ-
ਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਯਹੂਦੀਓ ਜੇ ਕੁਛ ਜੁਲਮ ਜਾਂ ਬੁਰਿਆਈ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਜੋਗ
ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਣਦਾ ॥੧੫॥ ਪਰ ਜੇ ਏਹ ਝਗੜੇ ਸਬਦਾਂ ਅਤੇ ਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਅ-
ਪਣੀ ਸਰਾ ਵਿਖੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣੋ । ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਮੁਨਸਬ ਹੋਵ
॥੧੬॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੈ ਸ-
ਮਾਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਸੋਸਥਨੇਸ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਗਾੱਲੀਓ
ਨੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਲ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ॥ ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਹੋਰ ਬੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਓੱਥੇ ਠਹਿਰਕੇ ਫੇਰ ਭਾਈਆਂ ਕੋਲੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕੰਖਰਿਯਾ ਵਿੱਚ
ਸਿਰ ਮੁਨਾਕੇ ॰ ਕਿਉ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਮੰਨਤ ਮੰਨੀ ਸੀ ॰ ਪ੍ਰਿਸਕਿੱਲਾ ਅਤੇ ਅਕੂਲਾ ਦੇ ਸੰਗ ਜਹ
ਜ ਪੁਰ ਸੂਰੀਆ ਦੀ ਵਲ ਨੂੰ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਅਫਸੁਸ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਕੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਓੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡਿਆ ਪਰ ਆਪ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਆ-
ਨਗੋਸਟ ਕੀਤੀ॥੨੦॥ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੁਛ ਦਿਨ ਹੋਰ ਰ-
ਹੇ ਪਰ ਉਹ ਨੈ ਨਾ ਮੰਨਿਆ॥੨੧॥ ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਭਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾ-
ਡੇ ਕੋਲ ਫੇਰ ਆਵਾਂਗਾ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜਹਾਜ ਖੋਲਕੇ ਅਫਸੁ-
ਸ ਥੋਂ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਉਹ ਕੈਸਰੀਆ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਿਆ ਅਰ ਜਾਂ ਉਸ ਨੈ
ਜਾਕੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਅੰਤਾਕਿਯਾ ਵਿੱਚ ਆਇਆ॥੨੩॥ ਅਰ ਓੱ-
ਥੇ ਕਿਨਾਕੁ ਚਿਰ ਰਹਿਕੇ ਉਹ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗਲਾਤ ਅਤੇ ਫਰੂਗਿਯਾ ਦੇ ਦੇਸ
ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸਿਓਂ ਲਾਕੇ ਫਿਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਗੜੇ ਕਰਦਾ ਗਿਆ
॥ ॥੨੪॥ ਅਤੇ ਅਪੁੱਲੋਸ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਜਿਹ ਦੀ ਜੰਮਣ ਭੂਮ ਸਿਕੰਦ-
ਰਿਯਾ ਸੀ ਅਰ ਵਿੱਦਿਆਵਾਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਡਾ ਪੱਕਾ ਸੀ ਅਫਸੁਸ ਵਿੱਚ ਆਇ-
ਆ॥੨੫॥ ਇਹ ਨੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਰਾਹ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਹੋਕੇ
ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਤਨ ਨਾਲ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਸਿਖਾਲਦਾ ਸੀ ਪਰ ਨਿਰਾ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਪਤਿਸਮਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ॥੨੬॥ ਉਹ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਬੇਧੜਕ ਬੋਲਣ ਲੱਗਾ ਪਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਿ-
ਸਕਿੱਲਾ ਅਤੇ ਅਕੂਲਾ ਨੈ ਉਹ ਦੀ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰਲਾਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪਰ-
ਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਹ ਹੋਰ ਬੀ ਠੀਕ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ॥੨੭॥ ਜਦ ਉਹ ਨੈ ਅਖਾਯਾ ਨੂੰ ਜਾ-
ਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ ਤਦ ਭਾਈਆਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖ ਭੇ-
ਜਿਆ ਭਈ ਉਹ ਦਾ ਆਦਰ ਭਾਉ ਕਰਨ। ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਓੱਥੇ ਪਹੁੰਚਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਡੀ ਸਹਾ-
ਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ॥੨੮॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਗ੍ਰੰਥਾਂ-
ਥੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਦੇਕੇ ਜੋ ਯਿਸੂ ਓਹੋ ਮਸੀਹ ਹੈ ਵਡੀ ਤਗੜਾਈ ਨਾਲ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਯ-
ਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ॥

੧੯ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਅਪੁੱਲੋਸ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਪੌਲੁਸ ਉੱ-
ਪਰਲੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਕੇ ਅਫਸੁਸ ਨੂੰ ਆਇਆ॥੨॥ ਅ-
ਤੇ ਕਈ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਾਂ ਤੁਸਾਂ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਪਵਿ-
ੜ ਆਤਮਾ ਮਿਲਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਬੀ ਨਹੀਂ ਭਈ ਪਵਿ-
ੜ ਆਤਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥੩॥ ਅਤੇ ਓਨ ਆਖਿਆ ਫੇਰ ਤੁਸਾਂ ਕਾਹ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ
ਲਿਆ। ਓਹ ਬੋਲੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ॥੪॥ ਉਪਰੰਦ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਕਿਹਾ ਯੂਹੰਨਾ ਤੋਬ-
ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦਾ ਸੀ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿੱ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਛੇ ਆਉਣਵਾਲਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ॥੫॥ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿ-
ਸੂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਪੁਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ॥੬॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਧਰੇ ਤਾਂ ਪ-
ਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰ ਉੱਤਰਿਆ ਅਰ ਓਹ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਅਗੰਮ ਵਾਕ
ਕਰਨ ਲੱਗੇ॥੭॥ ਓਹ ਸਭ ਬਾਰਾਂਕੁ ਪੁਰਖ ਸਨ॥ ॥੮॥ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਸ-
ਮਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਖੇ ਬਚਨ ਸੁਣਾਉਂਦਿਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ-
ਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਬੇਧੜਕ ਬੋਲਦਾ ਰਿਹਾ॥੮॥ ਪਰ ਜਾਂ ਕਿਨਿਆਂ ਨੇ ਕ-
ਠੋਰ ਹੋਕੇ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਸ ਪੰਥ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਅੱਡ ਹੋਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੁਰੰਨੁਸ ਦੀ ਪਾਠਸਾਲਾ ਵਿੱਚ ਰੋਜ
ਬਚਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਸੀ॥੧੦॥ ਅਰ ਇਹ ਦੋਹੁ ਵਰਿਹਾਂ ਤੀਕੁ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਐਥੋਂ ਤੋੜੀ ਜੋ ਅ-
ਸਿਯਾ ਦੇ ਵਾਸੀ ਕਿਆ ਯਹੂਦੀ ਕਿਆ ਯੂਨਾਨੀ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਿਆ॥
੧੧॥ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਅਨੋਖੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਵਿਖਾਲਦਾ ਸੀ॥੧੨॥
ਐਥੋਂ ਤੀਕੁ ਜੋ ਰੁਮਾਲ ਅਰ ਪਟਕੇ ਉਹ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਛੁਆਕੇ ਰੋਗੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪਾਉਂਦੇ ਸ-
ਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੋਗ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਅਰ ਦੁਸਟ ਆਤਮੇ ਨਿੱਕਲ ਜਾਂਦੇ ਸਨ॥੧੩॥ ਤਦੋਂ
ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਜੋ ਇਧਰ ਉਧਰ ਫਿਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਝਾੜ ਫੂ-
ਕ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਇਹ ਦਲੇਰੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਸਟ ਆਤਮੇ ਚਿੰਬੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿਸੂ ਦਾ ਨਾਉਂ ਲੈਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਭਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਦੀ ਸੌਂਹ ਦਿੰਦਾ ਹ ਜਿਹ ਦੀ ਪੌਲੁਸ ਮਨਾਦੀ ਕਰਦਾ ਹੈ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਸਕੇਵਾ ਨਾਮੇ ਕਿਸੇ ਯਹੂਦੀ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਦੇ ਸੱਤ ਪੁਤ੍ਰ ਸਨ ਜੇਹੜੇ ਇਹੋ ਕਰਦੇ ਸੀ॥੧੫॥ ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਿਆਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਹ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਚਿਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਟੁੱਟਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆਣ ਪਿਆ ਅਤੇ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰ ਐਡਾ ਪਰਬਲ ਹੋਇਆ ਜੋ ਓਹ ਨੰਗੇ ਅਤੇ ਘਾਇਲ ਹੋਕੇ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜ ਨਿੱਕਲੇ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਭ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਰ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਉੱਤੇ ਜੇਹੜੇ ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਉਜਾਗਰ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਓਹ ਸਭ ਡਰ ਗਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ॥੧੮॥ ਅਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਸਾਰਿਆਂ ਨੈ ਆਣਕੇ ਆਪਣਿਆਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ॥੧੯॥ ਅਰ ਬਹੁਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੀ ਜੇਹੜੇ ਜਾਦੂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਆਪਣੀਆਂ ਪੋਥੀਆਂ ਕੱਠੀਆਂ ਕਰਕੇ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੂਕ ਸੁੱਟੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਜੋੜ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਪੰਜਾਹ ਹਜਾਰ ਰੁਪੱਯਾ ਹੋਇਆ॥੨੦॥ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਬਚਨ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਪਰਬਲ ਹੋਇਆ॥

॥੨੧॥ ਜਾਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਤਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਮਨ ਵਿੱਚ ਦਾਯਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮਕਦੂਨ ਅਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਖਾਯਾ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਕੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਂ ਮੈਂ ਓੱਥੇ ਹੋਇ ਅ
ਵਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਰੂਮ ਬੀ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ॥੨੨॥ ਸੋ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਹੜੇ ਉਹ ਦੀ ਟਹਿਲ
ਕਰਦੇ ਸਨ ਦੋ ਜਣੇ ਅਰਥਾਤ ਤਿਮਤਾਊਸ ਅਤੇ ਇਰਸਤੁਸ ਨੂੰ ਮਕਦੂਨ ਵਿੱਚ ਭੇਜਕੇ
ਉਹ ਆਪ ਆਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਕੁਛ ਚਿਰ ਅਟਕਿਆ॥ ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਉਸ
ਸਮੇ ਇਸ ਪੰਥ ਦੀ ਬਾਬਤ ਵਡਾ ਪਸਾਦ ਉੱਠਿਆ॥੨੪॥ ਕਿਉ ਜੋ ਦੇਮੇਤ੍ਰਿਯੁਸ ਨਾਮੇ
ਇੱਕ ਸੁਨਿਆਰ ਅਰਤਿਮਿਸ ਦੇ ਰੁਪਹਿਲੇ ਮੰਦਰ ਬਣਵਾਕੇ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੰਮ
ਦੁਆਉਂਦਾ ਸੀ॥੨੫॥ ਉਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਕਿਰਤ ਦੇ ਹੋਰ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਠਿਆ
ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਹੇ ਮਨੁੱਖੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਂ ਭਈ ਇਸੇ ਕੰਮ ਥੋਂ ਸਾ ਨੂੰ ਧੰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥੨੬
॥ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਵੇਖਦੇ ਅਰ ਸੁਣਦੇ ਹੋਂ ਜੋ ਇਸ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਭਈ ਜੇਹੜੇ ਹੱਥ
ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ਓਹ ਈਸੁਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਨਿਰਾ ਅਫਸੁਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਸ
ਰੇਕੁ ਆਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਮਝੂਕੇ ਬਹਿਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ॥੨੭॥
ਸੋ ਨਿਰਾ ਇਹੋ ਸੰਸਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਕਿਰਤ ਮਾਤ ਪੈ ਜਾਵੇ ਬਲਕ ਇਹ ਬੀ ਕਿ ਮਹਾਂ ਦੇਵੀ
ਅਰਤਿਮਿਸ ਦਾ ਮੰਦਰ ਰੁਲ ਜਾਵੇ ਅਰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਸਰਬੱਤ ਆਸਿਯਾ ਸਗੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਪੂਜ-
ਦੀ ਹੈ ਉਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਜਾਂਦੀ ਰਹੇ॥੨੮॥ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਓਹ ਕਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ
ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਬੋਲੇ ਭਈ ਅਫਸੀਆਂ ਦੀ ਅਰਤਿਮਿਸ ਵਡੀ ਹੈ॥੨੯॥ ਉਪਰੰਦ ਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੁੱਲੜ ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਓਹ ਇੱਕ ਮਨ ਹੋਕੇ ਗਾਯੁਸ ਅਤੇ ਅਰਿਸਤਰਖੁ-
ਸ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਮਕਦੂਨ ਦੇ ਵਾਸੀ ਅਤੇ ਸਫਰ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਸਨ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਖਿੱ-
ਚਕੇ ਤਮਾਸੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਪਏ ॥ ੩੦ ॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ
ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ॥ ੩੧ ॥ ਅਰ ਅਸਿਯਾ ਦੇ ਸਰਦਾਰ
ਵਿੱਚੋਂ ਬੀ ਕਈਆਂ ਨੈ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਮਿਤ੍ਰ ਸਨ ਮਿੰਨਤ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਕਹਾ ਭੇਜਿਆ ਭਈ
ਤਮਾਸੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਵੜਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਉਪਰੰਦ ਡੰਡ ਪਾਕੇ ਕੋਈ ਕੁਛ ਆਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ
ਕੋਈ ਕੁਛ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਮਾਤ ਘਬਰਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗਾ ਭ-
ਈ ਅਸੀਂ ਕਾਹ ਦੇ ਲਈ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਾਂਗੇ ॥ ੩੩ ॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਸਿਕੰਦਰ ਨੂੰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ
ਅਗਾਹਾਂ ਧੱਕਦੇ ਸਨ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿਕੰਦਰ ਨੈ ਹੱਥ ਨਾਲ ਸੈਨ-
ਤ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਜਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ ॥ ੩੪ ॥ ਪਰ ਜਾਂ ਉਨਾਂ ਜਾਣਿਆ ਭਈ
ਇਹ ਯਹੂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੱਭੇ ਇੱਕ ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਦੋਕੁ ਘੰਟਿਆਂ ਤੀਕੁਰ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਬੋਲਦੇ ਰ-
ਹੇ ਭਈ ਅਫਸੀਆਂ ਦੀ ਅਰਤਿਮਿਸ ਵਡੀ ਹੈ ॥ ੩੫ ॥ ਅਤੇ ਸਹਿਰ ਦੇ ਮੁਹੱਰਰ ਨੈ ਭੀੜ
ਨੂੰ ਠੰਢੀ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਅਫਸੀ ਮਰਦੋ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਜੋ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਭ-
ਈ ਅਫਸੀਆਂ ਦਾ ਸਹਿਰ ਮਹਾਂ ਅਰਤਿਮਿਸ ਦਾ ਅਤੇ ਦਿਔਸ ਦੀ ਵਲੋਂ ਗਿਰੀ ਹੋਈ ਮੂ-
ਰਤ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੈ ॥ ੩੬ ॥ ਸੋ ਜਾਂ ਇਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਖੰਡਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਾ ਹੈ ਭਈ ਚੁੱਪ ਰਹੋ ਅਤੇ ਬਿਨ ਸੋਚੇ ਕੁਛ ਨਾ ਕਰੋ॥ ੩੭॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਐਥੇ ਲਿਆਏ ਹੋ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਮੰਦਰ ਦੇ ਚੋਰ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਸਾਡੀ ਦੇਵੀ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ॥ ੩੮॥ ਸੋ ਜੇ ਦੇਮੇਤ੍ਰਿਯੁਸ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਕੁਛ ਦਾਵਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਚਿਹਰੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਬੀ ਹਨ ਓਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਪੁਰ ਨਾਲਸ ਕਰਨ॥ ੩੯॥ ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੱਲ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਨੂਨੀ ਮਜਲਸ ਵਿੱਚ ਨਬੇੜਾ ਕੀਤਾ ਜਾਊ॥ ੪੦॥ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਪਸਾਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾ ਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਭਈ ਕਿਧਰੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਨਾਲਸ ਨਾ ਹੋਵੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਇਹ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੱਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਰ ਇਹ ਦੇ ਵਿਖੇ ਭੀੜ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਜਰ ਸਾਥੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਊ॥ ੪੧॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਐਉਂ ਕਹਿਕੇ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤਾ॥

੨੦ ਕਾਂਡ॥ ਜਾਂ ਰੌਲਾ ਹਟ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਕੇ ਉਪਦੇਸ ਦਿੱਤਾ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਕੇ ਮਕਦੂਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨੂੰ ਤੁਰ ਪਿਆ॥ ੨॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਦਾ ਹੋਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰਕੇ ਯੂਨਾਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ॥ ੩॥ ਅਰ ਓੱਥੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਕੱਟਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਹਾਜ ਉੱਤੇ ਸੁਰੀਆ ਵੱਲ ਜਾਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਤਦੋਂ ਯਹੂਦੀ ਉਹ ਦੀ ਘਾਤ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨੈ ਮਕਦੂਨ ਦੇ ਰਾਹ ਹੋਕੇ ਮੁੜਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ॥ ੪॥ ਅਤੇ ਪੁੱਰਸ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋਪਤਰੁਸ ਜਿਹੜਾ ਬਰੀਆ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੱਸਲਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਰਿਸਤਰਖੁਸ ਅਤੇ ਸਿਕੂੰਦੁਸ ਅਤੇ ਦ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਬੇ ਦਾ ਗਾਯੁਸ ਅਤੇ ਤਿਮਤਾਊਸ ਅਰ ਅਸਿਯਾ ਦੇ ਤੁਖਿਕੁਸ ਅਰ ਤ੍ਰੁਫਿਮੁਸ ਏਹ ਉਹ ਦੇ ਨਾ-
ਲ਼ ਅਸਿਯਾ ਤੀਕੁਰ ਗਏ॥੫॥ ਪਰ ਏਹ ਅਗਾਹਾਂ ਜਾਕੇ ਤ੍ਰੋਆਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਉਡੀਕਦੇ ਸਨ
॥੬॥ ਅਤੇ ਪਤੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਅਸੀਂ ਫਿਲਿੱਪੀ ਥੋਂ ਜਹਾਜ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ
ਦਿਨ ਤ੍ਰੋਆਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਪਹੁੰਚੇ ਅਰ ਸੱਤ ਦਿਨ ਓੱਥੇ ਟਿਕੇ॥ ॥੭॥ ਅਤੇ
ਹਫਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਰੋਟੀ ਤੋੜਨ ਲਈ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਜੋ ਅਗਲੇ ਭਲ-
ਕ ਤੁਰ ਜਾਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਨ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤਾਈਂ ਉਪਦੇ-
ਸ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ॥੮॥ ਅਰ ਚੁਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੀਵੇ ਬਲ਼ਦੇ
ਸਨ॥੯॥ ਅਤੇ ਯੂਤੁਖੁਸ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਜੁਆਨ ਤਾਕੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਗਾੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਨਾਲ਼ ਉਂਘਲਟਿ-
ਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਰ ਜਿਉਂ ਪੌਲੁਸ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਤੀਕੁਰ ਬਚਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਉਹ ਨੀਂਦਰ
ਦੇ ਮਾਰੇ ਉਂਘਲਟਿਆ ਹੋਇਆ ਤਿਮੰਜਲੇ ਥੋਂ ਹੇਠਾਂ ਡਿਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਮੋਏ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਓਨੇ॥
੧੦॥ ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਉੱਤਰਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਜੱਫੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਗਲ਼ ਨਾਲ਼ ਲਾਕੇ ਆਖਣ ਲੱਗ-
ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਰੌਲਾ ਨਾ ਪਾਓ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਦੀ ਜਾਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ॥੧੧॥ ਫੇਰ ਉਹ ਉੱਪਰ ਆਇਆ
ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਤੋੜਕੇ ਖਾਧੀ ਅਰ ਮਤੇਨਾ ਚਿਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜੋ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਤਦ ਉ-
ਹ ਤੁਰ ਪਿਆ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਓਹ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਲਿਆਏ ਅਰ ਬਹੁਤ ਸਾਂਤ ਹੋਏ॥
॥੧੩॥ ਪਰ ਅਸੀਂ ਅਗਾਹਾਂ ਤੁਰਕੇ ਜਹਾਜ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਅੱਸੁਸ ਦੀ ਵਲ ਚੱਲੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਿੱਥੇ ਅਸਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹਾ ਲੈਣਾ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪ ਪੈਦਲ ਜਾਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕ-
ਰਕੇ ਏਵੇਂ ਹੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਗਿਆ ਸੀ॥੧੪॥ ਜਾਂ ਉਹ ਅੱਸੁਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਆ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ
ਉਹ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਮਿਤੁਲੇਨੇ ਨੂੰ ਆਏ॥੧੫॥ ਅਰ ਉੱਥੋਂ ਜਹਾਜ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਖੀਉਸ ਦੇ ਬਰ
ਬਰ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੂਏ ਦਿਨ ਸਾਮੁਸ ਵਿੱਚ ਜਾ ਲੱਗੇ। ਫੇਰ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਮਿਲੇਤੁਸ
ਨੂੰ ਆਏ॥੧੬॥ ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਇਹ ਠਾਣਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਫਸੁਸ ਥੋਂ ਲੰਘ ਜਾਵਾਂ ਭਈ ਅ-
ਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕਿਤੇ ਚਿਰ ਨਾ ਲੱਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਛੇਤੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਹੋ ਸੱਕੇ ਤਾਂ ਪੰਤੇਕੁ-
ਸਤ ਦਾ ਦਿਨ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਕੱਟਾਂ॥ ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਮਿਲੇਤੁਸ ਥੋਂ ਅ-
ਫਸੁਸ ਦੀ ਵੱਲ ਸਨੇਹਾ ਭੇਜ ਕੇ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਬੁਜੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਦਵਾਇਆ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਜ
ਓਹ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ੍ਹ ਆਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ॥ ॥ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਪ-
ਹਿਲੇ ਦਿਨ ਥੋਂ ਜਾਂ ਅਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਨਿੱਤ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ਼ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਰਿਹਾ॥੧੯॥
ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਅਧੀਨਗੀ ਨਾਲ ਹੰਝੂ ਵਹਾ ਵਹਾ ਕੇ ਓਨ੍ਹਾਂ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ
ਘਾਤ ਲਾਉਣ ਥੋਂ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆਣ ਪਏ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਭ-
ਲੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਕੁਛ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਘਰ
ਘਰ ਉਪਦੇਸ ਦਿੱਤਾ॥੨੧॥ ਅਤੇ ਮੈਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਖੀ ਦਿੱ-
ਤੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਅਰ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ॥੨੨॥

ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬੱਧਾ ਹੋਇਆ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ-
ਦਾ ਜੋ ਉੱਥੇ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਕੀ ਬੀਤੂ॥੨੩॥ ਪਰ ਐੱਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਹਰੇਕ ਨ-
ਗਰ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੰਧਨ ਅਤੇ ਬਿਪਤਾਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ
॥੨੪॥ ਪਰੰਤੂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਪਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ
ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦੌੜ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਟਹਿਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਰਾਂ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ
ਦੇ ਮੰਗਲ ਸਮਾਚਾਰ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿਸੂ ਥੋਂ ਪਾਈ ਸੀ॥੨੫॥ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਮੈਂ
ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਰਾਜ ਦੀ ਮਨਾਦੀ ਕਰਦਾ ਫਿਰਿਆ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਕਦੇ
ਨਾ ਵੇਖੋਗੇ॥੨੬॥ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਮੈਂ ਸਭਨਾਂ
ਦੇ ਲਹੂ ਥੋਂ ਬੇਦੋਸ ਹਾਂ॥੨੭॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮੱਤ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫ-
ਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ॥੨੮॥ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਨਾਲੇ ਉਸ ਸਾਰੇ ਇੱਜੜ ਦੀ ਖਬਰਦਾਰੀ ਕਰੋ ਜਿਹਦੇ
ਉੱਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਗਾਬਾਨ ਠਰਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ
ਚਰਵਾਹੀ ਕਰੋ ਜਿਹਨੂੰ ਉਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਹੂ ਨਾਲ ਮੁੱਲ ਲਿਆ ਹੈ॥੨੯॥ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ
ਜੋ ਮੇਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਬੁਰੇ ਬੁਰੇ ਬਘਿਆੜ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਆ ਵੜਨਗੇ ਜੋ ਇੱਜੜ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱ-
ੜਣਗੇ॥੩੦॥ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਪੁਰਸ ਖੜੇ ਹੋਣਗੇ ਜੇਹੜੇ ਉਲਟੀਆਂ ਗੱ-
ਲਾਂ ਕਰਨਗੇ ਭਈ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਲ ਖਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ॥੩੧॥ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਰਿਹਾਂ ਤੀਕੁਰ ਰਾਤ ਦਿਨ ਰੋ ਰੋਕੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਚਿਤਾਉਣ ਥੋਂ ਨਹੀਂ ਟਲ਼ਿ-
ਆ॥੩੨॥ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਸੁਪੁਰਦ
ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਬਣਾ ਸੱਕਦਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸਰਬੱਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੀਤਿਆਂ
ਹੋਇਆਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੱਕਦਾ ਹੈ॥੩੩॥ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਚਾਂਦੀ ਜਾਂ ਸੋਨੇ ਜਾਂ ਬਸਤ੍ਰ ਦਾ
ਲੋਭ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ॥੩੪॥ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਈ ਮੇਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੱਥਾਂ ਨੈ ਮੇਰੀਆਂ ਅ-
ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ॥੩੫॥ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿ-
ਚ ਇਹ ਕਰ ਵਿਖਾਲਿਆ ਭਈ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਓੱਸੇ ਤਰਾਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਨਤਾਣਿ-
ਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਚਨ ਚੇਤੇ ਰੱਖੋਂ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਆਪ ਫਰਮਾਇਆ
ਸੀ ਭਈ ਲੈਣ ਨਾਲੋਂ ਦੇਣਾ ਹੀ ਮੁਬਾਰਖ ਹੈ॥ ॥੩੬॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਐਉਂ ਕਹਿ-
ਕੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕੇ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ॥੩੭॥ ਅਤੇ ਓਹ ਸੱਭੇ ਬਹੁਤ ਰੁੰ-
ਨੇ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਗਲ਼ ਮਿਲ਼ ਮਿਲ਼ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ॥੩੮॥ ਅਰ ਨਿੱਜ ਕਰਕੇ ਐਸ
ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੋਏ ਜਿਹੜੀ ਉਹ ਨੈ ਆਖੀ ਸੀ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਕਦੇ ਨਾ
ਵੇਖੋਗੇ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਹਾਜ ਤਾਈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਚਾ ਦਿੱਤਾ॥

੨੧ਕਾਂਡ॥

ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਅਸਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਕੇ ਜਹਾਜ ਖੋਲ੍ਹ
ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਸਿੱਧੇ ਰਾਹ ਕੋਸ ਨੂੰ ਆਏ ਅਰ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਰੁਦੁਸ ਨੂੰ ਅਰ ਉੱਥੋਂ ਪਾ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਰਾ ਨੂੰ ॥ ੨ ॥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਹਾਜ ਫੈਨੀਕੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਜਾਣਵਾਲਾ ਵੇਖਕੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੁਆਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਤੁਰ ਪਏ ॥ ੩ ॥ ਅਰ ਜਾਂ ਕੁਪਰੁਸ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਛੱਡਕੇ ਸੁਰੀਆ ਨੂੰ ਚੱਲੇ ਅਤੇ ਸੂਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਉੱਤਰੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉੱਥੇ ਜਹਾਜ ਦਾ ਮਾਲ ਉਤਾਰਨਾ ਸੀ ॥ ੪ ॥ ਅਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਲਭਕੇ ਅਸੀਂ ਸੱਤ ਦਿਨ ਓੱਥੇ ਠਹਿਰੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਹ ॥ ੫ ॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਤਾਂ ਨਿੱਕਲਕੇ ਤੁਰ ਪਏ ਅਤੇ ਓਹ ਸਾਰੇ ਤੀਮੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਲਕਾਂ ਸਣੇ ਨਗਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਤੀਕੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਆਏ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਪੁਰ ਗੋਡੇ ਟੇਕਕੇ ਅਸਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ॥ ੬ ॥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਥੋਂ ਵਿਦਆ ਹੋਕੇ ਅਸੀਂ ਜਹਾਜ ਉੱਤੇ ਸੁਆਰ ਹੋਏ ਪਰ ਓਹ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਗਏ ॥

॥ ੭ ॥ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸੂਰ ਥੋਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਸਫਰ ਮੁਕਾਕੇ ਤੁਲਿਮਾਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਪੜੇ ਅਰ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇ ॥ ੮ ॥ ਫੇਰ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਅਸੀਂ ਤੁਰਕੇ ਕੈਸਰੀਆ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਤੇ ਫੈਲਬੂਸ ਮੰਗਲਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਣਵਾਲੇ ਦੇ ਘਰ ਜਾਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ॥ ੯ ॥ ਉਹ ਦੇ ਚਾਰ ਕੰਨਿਆਂ ਸੀਆਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਅਗੰਮ ਵਾਕ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ॥ ੧੦ ॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਕਈ ਦਿਨ ਓੱਥੇ ਠਹਿਰੇ ਤਾਂ ਆਗਬੁਸ ਨਾਉਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪਿਕੰਬਰ ਯਹੂਦਿਯ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਥੋਂ ਉੱਤਰ ਆਇਆ॥੧੧॥ ਉਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਣਕੇ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਕਮਰਪਟਕਾ ਚੁੱਕ
ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਬੰਨਕੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਐਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ
ਭਈ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਿਹਦਾ ਇਹ ਪਟਕਾ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰ
ਬੰਨਣਗੇ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨਗੇ॥੧੨
॥ ਜਾਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਰਹਿਣਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਬੀ ਉਹ ਦੀ ਮਿੰ-
ਨਤ ਕੀਤੀ ਭਈ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਏ॥੧੩॥ ਤਦ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਇਹ ਤੁ-
ਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਰੋਂਦੇ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਤੋੜਦੇ ਹੋ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਦੇ
ਬਦਲੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾ ਬੰਨੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮਰਨ ਨੂੰ ਬੀ ਤਿਆਰ ਹ
॥੧੪॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਨੈ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਚੁੱਪ ਕਰ ਰਹੇ ਭਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ
ਮਰਜੀ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ॥ ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ
ਵਲੇਵਾ ਲੈਕੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਤੁਰ ਪਏ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਕੈਸਰੀਆ ਥੋਂ ਬੀ ਕਈ ਸਿੱਖ ਸਾ-
ਡੇ ਨਾਲ ਚੱਲੇ ਅਰ ਮਨਾਸੋਨ ਕੁਪਰੁਸੀ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਸਿੱਖ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਅਸਾਂ ਉੱਤਰਨ
ਸੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਏ॥ ॥੧੭॥ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਆ
ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਭਾਈਆਂ ਨੇ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਆਗਤ ਭਾਗਤ ਕੀਤੀ॥੧੮॥ ਅਰ ਦੂਜੇ
ਦਿਨ ਪੌਲੁਸ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬੁਜੁਰਗ ਓੱਥੇ ਹਾਜਰ ਸਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥੧੯॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰਕੇ ਜੋ ਜੋ ਕੰਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਵਿ-
ਚ ਉਹ ਦੀ ਟਹਿਲ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਸਨ ਇੱਕ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ॥੨੦॥ ਸੋ
ਉਨਾਂ ਸੁਣਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਵੇਖਦ
ਹੈਂ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇਕੁ ਹਜਾਰ ਨਿਹਚਾਵਾਨ ਹਨ ਅਰ ਸਭੇ ਸਰਾ ਦੇ ਗੈਰਤਵ
ਲੇ ਹਨ॥੨੧॥ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਤੇਰੀ ਇਹ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ
ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਸਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਿਖਾਲਦਾ ਹੈਂ ਭਈ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗੋ ਅਤੇ
ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਆਪਣਿਆਂ ਬਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਨਾ ਕਰਵਾਓ ਅਤੇ ਰੀਤਾਂ ਪੁਰ ਨਾ ਚੱ-
ਲੋ॥੨੨॥ ਸੋ ਹੁਣ ਕੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ। ਓਹ ਜਰੂਰ ਸੁਣ ਲੈਣਗੇ ਜੋ ਤੂੰ ਆਇਆ ਹੈਂ॥੨੩
॥ ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਐਉਂ ਕਰ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਚਾਰ ਪੁਰਖ ਹਨ
ਜਿਨਾਂ ਮੰਨਤ ਮੰਨੀ ਹੈ॥੨੪॥ ਤੂੰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁੱਧ ਕਰ
ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੁਛ ਖਰਚ ਕਰ ਜੋ ਓਹ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਮੁਨਾਉਣ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਜਾ-
ਣਨਗੇ ਭਈ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਅਸਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ ਸੋ ਕੁਛ ਨਹੀਂ
ਸਗੋਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਬੀ ਸਰਾ ਨੂੰ ਮੰਨਕੇ ਸਿੱਧੀ ਚਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ॥੨੫॥ ਪਰ
ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਿਨਾਂ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਸਾਂ ਇਹ ਠਰਾਕੇ ਲਿਖ ਭੇ-
ਜਿਆ ਸੀ ਭਈ ਓਹ ਮੂਰਤਾਂ ਦੇ ਚੜਾਵੇ ਅਤੇ ਲਹੂ ਅਤੇ ਗਲ ਘੁੱਟੇ ਹੋਏ ਦੇ ਮਾਸ ਅਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਥੋਂ ਆਪ ਨੂੰ ਬੱਚਾ ਰੱਖਣ ॥ ੨੬ ॥ ਤਦ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਉਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਉਨਾਂ ਸਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਕੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਰ ਸੁੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਦੀ ਖਬਰ ਦਿੰਦਾ ਗਿਆ ਜ਼ਦ ਤਾਈਂ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਲਈ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਈ ਨਾ ਗਈ ॥ ॥ ੨੭ ॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਓਹ ਸੱਤ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਜੇਹੜੇ ਆਸਿਯਾ ਦੇ ਸਨ ਉਹ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖਕੇ ਸਾਰੀ ਭੀੜ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ ॥ ੨੮ ॥ ਅਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਪਾਕੇ ਦੁਹਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗੇ ਜੋ ਹੇ ਇਸਰਾਈਲੀ ਮਰਦੋ ਬਾਹੁੜੋ ਇਹ ਉਹੋ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਹਰ ਜਗਾ ਸਾਡੀ ਕੌਮ ਅਤੇ ਸਰਾ ਅਤੇ ਐਸ ਥਾਉਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਉਸ ਨੈ ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬੀ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਥਾਉਂ ਨੂੰ ਭਰਿਸਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ੨੯ ॥ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਨਾਂ ਨੈ ਏਦੋਂ ਅੱਗੇ ਸਹਿਰ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰੁਫਿਮੁਸ ਅਫਸੀ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿੱਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਰਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਉਹ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਹੋਊ ॥ ੩੦ ॥ ਤਦ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰੌਲਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਲੋਕ ਦੌੜਕੇ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਫੜਕੇ ਮੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਖਿੱਚ ਖੜਿਆ ਅਰ ਝੱਟ ਦਰਵੱਜੇ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ॥ ੩੧ ॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਓਹ ਉਸ ਦੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਮਗਰ ਪਏ ਤਾਂ ਫੌਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਨੂੰ ਖਬਰ ਪਹੁੰਚੀ ਭਈ ਸਾਰੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਫਸਾਦ ਮਚ ਗਿਆ ॥ ੩੨ ॥ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਸੇ ਵੇਲੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਸੂਬੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦੌੜ ਪਿਆ ਅਤੇ ਓਹ ਲੋਕ ਸਰਦਾਰ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਾਰਨ ਥੋਂ ਹਟ ਗਏ॥ ੩੩॥ ਤਦ ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆਣਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਉਹ ਨੂੰ ਦੋ ਸੰਗਲਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਲਓ ਅਰ ਪੁੱਛਿਆ ਜੋ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ੩੪॥ ਤਦ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਕੁਛ ਪੁਕਾਰਨ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਕਈ ਕੁਛ ਅਰ ਜਾਂ ਉਸ ਰੌਲੇ ਦੇ ਸਬੱਬ ਹਕੀਕਤ ਮਲੂਮ ਨਾ ਕਰ ਸੱਕਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਇਹ ਨੂੰ ਕਿਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਓ॥ ੩੫॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਭੀੜ ਦੇ ਧੱਕੇ ਦੇ ਮਾਰੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ॥ ੩੬॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਇਹ ਡੰਡ ਪਾਉਂਦੀ ਮਗਰ ਚੱਲੀ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਭਈ ਇਹ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਹ॥ ॥੩੭॥ ਅਰ ਜਦ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਕਿਲੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਜਾਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੇ ਸਰਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੇ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਕੁਛ ਆਖਾਂ। ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਭਲਾ ਤੂੰ ਯੂਨਾਨੀ ਬੋਲੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ॥ ੩੮॥ ਫੇਰ ਤੂੰ ਉਹੋ ਮਿਸਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈਂ ਜਿਹੜਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਥੋਂ ਅੱਗੇ ਦੰਗਾ ਕਰਕੇ ਡਾਕੂਆਂ ਦੇ ਚਾਰ ਹਜਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ॥ ੩੯। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਮਨੁੱਖ ਕਿਲਿਕਿਯਾ ਦੇ ਤਰਸੁਸ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਸਹਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਦੀ ਪਰਵਾਨਗੀ ਦਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹ ॥ ੪੦ ॥ ਜਾਂ ਉਸ ਨੈ ਪਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਪੌੜੀਆਂ ਉੱਤੇ ਖੜੋਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਨਾਲ ਸੈਨਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਾਂ ਓਹ ਸਭ ਚੁੱਪਚਾਪ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ॥

੨੨ ਕਾਂਡ ॥

ਹੇ ਭਰਾਵੋ ਅਤੇ ਹੇ ਪਿਤਰੋ ਮੇਰਾ ਇਹ ਉਜਰ ਜੋ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਸੁਣੋ ॥ ॥ ੨ ॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਉਹ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਬੀ ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਗਏ । ਤਦ ਉਹ ਬੋਲਿਆ ॥ ॥ ੩ ॥ ਮੈਂ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਕਿਲਿਕਿਯਾ ਦੇ ਤਰਸੁਸ ਵਿੱਚ ਜੰਮਿਆ ਪਰ ਇਸੇ ਸਹਿਰ ਵਿਖੇ ਗਮਲੀਏਲ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਲਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸਰਾ ਦੀਆਂ ਬਰੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਦਿਆ ਸਿੱਖੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਗੈਰਤਵਾਲਾ ਸੀ ਜਿਹੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਅਰ ਮੈਂ ਪੁਰਖਾਂ ਅਤੇ ਤੀਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ ਬੰਨਕੇ ਅਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਪੁਆਕੇ ਇਸ ਪੰਥ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੀਕੁਰ ਸਤਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਜਿਹਾ ਕੁ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਅਤੇ ਬੁਜੁਰਗਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪੰਚਾਇਤ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਮੈਂ ਭਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਬੀ ਲੈਕੇ ਦੰਮਿਸਕ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ਜੇਹੜੇ ਉੱਥੇ ਸਨ ਸਜਾ ਦੇਣ ਲਈ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਬੱਧੇ ਹੋਏ ਲਿਆਵਾਂ ॥ ੬ ॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿ ਜਾਂ ਮੈਂ ਤੁਰਦੇ ਤੁਰਦੇ ਦੀਮਸਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਦੁਪਹਿਰ ਕੁ ਦੇ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਚੁਫੇਰੇ
ਅਚਾਣਕ ਅਕਾਸੋਂ ਵਡੀ ਜੋਤ ਚਮਕੀ ॥੭॥ ਅਰ ਮੈਂ ਜਮੀਨ ਉੱਤੇ ਡਿਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇ-
ਕ ਅਵਾਜ ਸੁਣੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਖਦੀ ਹੈ ਹੇ ਸੌਲੁਸ ਹੇ ਸੌਲੁਸ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਤਾਉਂਦਾ ਹੈਂ ॥
੮॥ ਤਦ ਮੈਂ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ। ਉਹ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨ-
ਸਰੀ ਹਾਂ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੂੰ ਸਤਾਉਂਦਾ ਹੈਂ ॥੯॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੀ ਜੋਤ ਤਾਂ ਵੇਖੀ
ਪਰ ਉਹ ਦਾ ਸਬਦ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਬੋਲਦਾ ਸੀ ਨਾ ਸੁਣਿਆ ॥੧੦॥ ਫੇਰ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੇ ਪ੍ਰ-
ਭੂ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਉੱਠਕੇ ਦੀਮਸਕ ਵਿੱਚ ਜਾਹ ਅਤੇ ਸਭ
ਬਾਤਾਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਠਰਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਸੋ ਓੱਥੇ ਹੀ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾਣਗੀ-
ਆਂ ॥੧੧॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਜੋਤ ਦੇ ਤੇਜ ਕਰਕੇ ਵੇਖ ਨਾ ਸੱਕਿਆ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ
ਦੇ ਹੱਥ ਫੜੀ ਦੀਮਸਕ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ॥੧੨॥ ਅਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਹਨਾਨਿਯਾਹ ਨਾ-
ਮੇ ਜੋ ਸਰਾ ਦੀ ਰੀਤ ਮੂਜਬ ਭਗਤ ਲੋਕ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋਹੜੇ ਓੱਥੇ ਰ-
ਹਿੰਦੇ ਸਨ ਨੇਕਨਾਮ ਸੀ ॥੧੩॥ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਕੋਲ ਖੜੇ ਹੋਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆ-
ਖਿਆ ਭਾਈ ਸੌਲੁਸ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਜਾਹ। ਅਰ ਓੱਸੇ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਨਜਰ ਕੀਤੀ ॥੧੪
॥ ਅਤੇ ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਸਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਤੈਨੂੰ ਠਰਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਉਹ ਦੀ
ਮਰਜੀ ਨੂੰ ਜਾਣੇਂ ਅਤੇ ਉਸ ਧਰਮੀ ਨੂੰ ਵੇਖੇਂ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦਾ ਸਬਦ ਸੁਣੇਂ ॥੧੫॥ ਕਿਉਂ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋ ਓਸੇ ਦੇ ਲਈ ਤੂੰ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਸਾਖੀ ਹੋਵੇਂਗਾ ਜੇਹੜੀਆਂ ਤੈਂ ਵੇ-
ਖੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਢਿੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਉੱਠ ਅਤੇ ਉਹਦਾ
ਨਾਉਂ ਲੈਂਦਾ ਹੋਇਆ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਧੋ ਸੁੱਟ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇ-
ਆ ਕਿ ਜਾਂ ਮੈਂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਮੁੜਿਆ ਤਾਂ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਬੇਸੁਧ ਹੋ-
ਗਿਆ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਛੇਤੀ ਕਰ ਅਤੇ ਯਰੂਸਲੀ-
ਮ ਥੋਂ ਸਤਾਬੀ ਨਿੱਕਲ ਜਾਹ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੇਰੀ ਸਾਖੀ ਨਾ ਮੰਨਣਗੇ॥੧੯॥
ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਓਹ ਆਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨਾਂ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ
ਕੀਤੀ ਕੈਦ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਰਦਾ ਸੀ॥੨੦॥ ਅਰ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਸ਼ਹੀਦ
ਇਸਤੀਫਾਨ ਦਾ ਖੂਨ ਵਹਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੀ ਕੋਲ ਖੜਾ ਅਤੇ ਰਾਜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉ-
ਹਦੇ ਖੂਨੀਆਂ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਸੀ॥੨੧॥ ਅਤੇ ਓਨ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ
ਤੁਰ ਜਾਹ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੂਰ ਵਾਟ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਘੱਲਾਂਗਾ॥
॥੨੨॥ ਓਹ ਐਸ ਗੱਲ ਤੀਕੁਰ ਉਹਦੀ ਸੁਣਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਆਖਣ
ਲੱਗੇ ਭਈ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਓ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਦਾ ਜੀਉਣਾ ਹੀ
ਜੋਗ ਨਹੀਂ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਓਹ ਧੁੰਮ ਮਚਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੀੜੇ ਸੁੱਟਕੇ ਖੇਹ ਉਡਾਉ-
ਣ ਲੱਗੇ॥੨੪॥ ਤਾਂ ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਅ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖਿਆ ਭਈ ਉਹ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਕੇ ਪਰਤਾਓ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੋਵੇ ਕਿ ਓਹ ਕਿਸ ਸਬੱਬ ਇਹ ਦੇ ਮਗਰ ਐਉਂ ਡੰਡ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ॥੨੫॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਸਮਿਆਂ ਨਾਲ ਜਕੜਿਆ ਤਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਸੂਬੇਦਾਰ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਕੋਲ ਖੜਾ ਸੀ ਆਖਿਆ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋਗ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਰੂਮੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੋਸ ਸਾਬਤ ਕੀਤਿਆਂ ਬਿਨਾ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੋ॥੨੬॥ ਜਾਂ ਸੂਬੇਦਾਰ ਨੈ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਸਰਦਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਇਹ ਕੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਹੈਂ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਰੂਮੀ ਹੈ॥੨੭॥ ਸਰਦਾਰ ਨੈ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਤੂੰ ਰੂਮੀ ਹੈਂ। ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਹਾਂ ਜੀ॥੨੮॥ ਤਾਂ ਸਰਦਾਰ ਨੈ ਅੱਗੋਂ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪੈਸਾ ਖਰਚਕੇ ਇਹ ਮਰਾਤਬਾ ਪਾਇਆ। ਪੌਲੁਸ ਬੋਲਿਆ ਪਰ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਜੰਮਿਆ॥੨੯॥ ਉਪਰੰਦ ਜੇਹੜੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪਰਤਾਉਣ ਲੱਗੇ ਸਨ ਓਹ ਝੱਟ ਉਹ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਹਟ ਗਏ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਬੀ ਇਹ ਜਾਣਕੇ ਭਈ ਉਹ ਰੂਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਡਰ ਗਿਆ॥

॥੩੦॥ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਉਸ ਨੈ ਇਸ ਅਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਹਕੀਕਤ ਮਲੂਮ ਕਰੇ ਭਈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਕਿਉਂ ਦੋਸ ਲਾਇਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਮਹਾਂ ਸਭਾ ਦੇ ਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ। ਫੇਰ ਉਹ ਨੈ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਉਤਾਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਕੀਤਾ॥

੨੩ ਕਾਂਡ॥ ਉਪਰੰਦ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਸਭਾ ਦੀ ਵਲ ਧਿਆਨ ਲਾਕੇ ਕਿਹਾ ਹੇ ਭਰਾਵੋ ਮੈਂ ਅੱਜ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੀਕੁ ਪੂਰੀ ਨੇਕਨੀਅਤੀ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ॥ ੨॥ ਤਾਂ ਹਨਾਨਿ-
ਯਾਹ ਨਾਮੇ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਨੈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਕੋਲ ਖਲੋਤੇ ਸਨ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਉਹ
ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਮਾਰੋ॥ ੩॥ ਤਦ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਕਲੀ ਫੇਰੀ ਹੋਈ ਕੰਧੇ ਪਰਮੇ-
ਸੁਰ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰੂਗਾ। ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਰਾ ਦੇ ਮੂਜਬ ਮੇਰਾ ਨਿਆਉਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਠਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਸਰਾ
ਦੇ ਉਲਟ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ॥ ੪॥ ਅਰ ਜੇਹੜੇ ਕੋਲ ਖੜੇ ਸਨ ਓਹ ਬੋ-
ਲੇ ਕੀ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹ ਕੱਢਦਾ ਹੈਂ॥ ੫॥ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਆ-
ਖਿਆ ਹੇ ਭਰਾਵੋ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਨਸੋ ਜੋ ਇਹ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਭ-
ਈ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਨਾ ਕਹੁ॥ ੬॥ ਪਰ ਜਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਮਲੂਮ ਕੀਤਾ
ਜੋ ਇਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸੇਦੂਕੀ ਅਤੇ ਕਈ ਫਰੀਸੀ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਬੋਲਿਆ ਹੇ
ਭਰਾਵੋ ਮੈਂ ਫਰੀਸੀ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਦਾ ਪੁੱਤ ਹਾਂ। ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਆਸ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠ-
ਣ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੇਰੇ ਜੁੰਮੇ ਦੋਸ ਲਾਈਦਾ ਹੈ॥ ੭॥ ਜਾਂ ਉਸ ਨੈ ਇਹ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਫਰੀਸੀਆਂ
ਅਤੇ ਸਦੂਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪੈ ਗਈ॥ ੮॥ ਕਿਉਂ
ਜੋ ਸਦੂਕੀ ਆਂਹਦੇ ਹਨ ਭਈ ਨਾ ਕੋਈ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਅਤੇ ਨਾ ਦੂਤ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਆਤ-
ਮਾ ਹੈ ਪਰ ਫਰੀਸੀ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ॥ ੯॥ ਤਦ ਵਡਾ ਰੌਲਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ
ਦੀ ਵਲ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਕੁ ਪੁਰਸ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਝਗੜਨ ਲੱਗੇ ਜੋ ਅ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਬੁਰਿਆਈ ਨਹੀਂ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦੀ ਪਰ ਜੇ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਜਾਂ ਦੂਤ
ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕੀ॥੧੦॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਵਡਾ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫੌਜ
ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਨੈ ਇਸ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਭਈ ਕਿਤੇ ਓਹ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਟੋਟੇ ਨਾ ਕਰ ਦੇਣ ਸਿਪਾਹੀਆ
ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉੱਤਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਦੋ ਬਦੀ ਕੱਢਕੇ ਕਿਲੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੈ ਜਾ-
ਓ॥ ॥੧੧॥ ਓਸੇ ਰਾਤ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜੋਕੇ ਕਿਹਾ ਖਾਤਰ ਜਮਾ ਰੱਖ ਕਿ-
ਉਂਕਿ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਤੈਂ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਓਸੇ ਤਰਾਂ ਤੈਨੂੰ
ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਬੀ ਸਾਖੀ ਦੇਣੀ ਪਊ॥ ॥੧੨॥ ਅਰ ਜਾਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਯਹੂਦੀ-
ਆਂ ਨੈ ਏਕਾ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਦ ਤੀਕੁਰ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਨਾ ਲਇਯੇ ਜੇ ਕੁਛ
ਖਾਇਯੇ ਪੀਇਯੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਧ੍ਰਿਗ ਹੋਵੇ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਰਲਕੇ ਇ-
ਹ ਸੌਂਹ ਖਾਧੀ ਸੀ ਓਹ ਚਾਹਲੀਆਂ ਥੋਂ ਵੱਧ ਸਨ॥੧੪॥ ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅ-
ਤੇ ਬੁਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਕੇ ਕਿਹਾ ਭਈ ਅਸਾਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਧ੍ਰਿਗ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਤੀਕੁ-
ਰ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਨਾ ਲਇਯੇ ਅਸੀ ਕੁਛ ਨਾ ਚੱਖਾਂਗੇ॥੧੫॥ ਸੋ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਭਾ ਦੇ ਨਾਲ
ਰਲਕੇ ਫੌਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਨੂੰ ਕਹੋ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਲੈ ਆਵੇ ਭਈ ਜਿੱਕੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉ-
ਹ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਹੋਰ ਬੀ ਠੀਕ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਮਲੂਮ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨੇੜੇ
ਆਉਣ ਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਦੇ ਮਾਰ ਘੱਤਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹਾਂਗੇ॥੧੬॥ ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਦ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਭਣੇਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਾਤ ਲਾਉਣ ਦਾ ਹਾਲ ਸੁਣਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਲੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਕੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ॥੧੭॥ ਤਦ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਸੂਬੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕੋਲ ਸੱਦਕੇ ਆਖਿਆ ਭਈ ਇਸ ਜੁਆਨ ਨੂੰ ਫੌਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਹ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਕੁਛ ਦੱਸਣਾ ਹੈ॥੧੮॥ ਜੋ ਉਸ ਨੈ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਸਰਦਾਰ ਕੋਲ ਆਂਦਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਕੈਦੀ ਨੈ ਮੈ ਨੂੰ ਕੋਲ ਸੱਦਕੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇਸ ਜੁਆਨ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਲਿਆਵਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ॥੧੯॥ ਉਪਰੰਦ ਸਰਦਾਰ ਨੈ ਉਹ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਲਾਂਭੇ ਲਜਾਕੇ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ ਉਹ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਤੈਂ ਮੈ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੈ॥੨੦॥ ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਏਕਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਅਰਜ ਕਰਨ ਜੋ ਤੂੰ ਭਲਕੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇਂ ਭਈ ਜਿੱਕੂੰ ਤੂੰ ਉਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਬੀ ਠੀਕ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ॥੨੧॥ ਜੋ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾ ਮੰਨੀਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਲੀਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਥੋਂ ਵੱਧ ਉਹ ਦੀ ਘਾਤ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਧਿਗ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਤਾਈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਮਾਰ ਨਾ ਲਇਯੇ ਅਸੀਂ ਨਾ ਖਾਵਾਂਗੇ ਨਾ ਪੀਆਂਗੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਓਹ ਤਿਆਰ ਹੋਕੇ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ॥੨੨॥ ਉਪਰੰਦ ਸਰਦਾਰ ਨੈ ਉਸ ਜੁਆਨ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇਕੇ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤਾ ਭਈ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਨਾ ਆਖੀਂ ਜੋ ਤੈਂ ਇਹ ਗੱਲ ਮੈ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਹੈ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਸੂਬੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋਹੁ ਜਣਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਕੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿਹਾ ਭਈ ਦੋ ਸੌ ਸਿਪਾਹੀ ਕੈਸਰੀਆ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਅਰ ਸੱਤਰ ਅਸਵਾਰ ਅਤੇ ਦੋ ਸੌ ਭਲੇਬਰਦਾਰ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਗਈ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰੱਖੋ॥ ੨੪॥ ਅਤੇ ਅਸਵਾਰੀ ਹਾਜਰ ਕਰੋ ਜੋ ਓਹ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਕੇ ਫੇਲਿਕਸ ਹਾਕਮ ਦੇ ਪਾਸ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਨਾਲ ਪੁਚਾ ਦੇਣ॥ ੨੫॥ ਫੇਰ ਉਹ ਨੈ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਖਤ ਲਿਖਿਆ॥ ॥ ੨੬॥ ਕਲੌਦਿਯੁਸ ਲੁਸਿਯਾਸ ਦਾ ਹਾਕਮ ਫੇਲਿਕਸ ਬਹਾਦੁਰ ਨੂੰ ਸਲਾਮ॥ ੨੭॥ ਇਸ ਮਰਦ ਨੂੰ ਜਾਂ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਨੈ ਫੜਕੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਉੱਤੇ ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਮਲੂਮ ਕਰਕੇ ਭਈ ਉਹ ਰੂਮੀ ਹੈ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਕੇ ਇਹ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਲਿਆਇਆ॥ ੨੮॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਮਲੂਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਉਨਾਂ ਕਿਸ ਸਬੱਬ ਕਰਕੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਾਲਸ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ॥ ੨੯॥ ਜੋ ਮੈ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਜੋ ਉਨਾਂ ਦੀ ਸਰਾ ਦੇ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿਖੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਾਲਸ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਕੋਈ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਦੀ ਕਤਲ ਜਾਂ ਕੈਦ ਦਾ ਸਬੱਬ ਹੋਵੇ॥ ੩੦॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਮੈ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਓਹ ਐਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਘਾਤ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤਾਬੜਤੋੜ ਇਹ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਘੱਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਬੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਨਾਲਸ ਕਰਨ॥ ॥ ੩੧॥ ਉਪਰੰਦ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੈ ਹੁਕਮ ਮੂਜਬ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਰਾਤੋ ਰਾਤ ਅੰਤਿਪਾੜ੍ਸ ਵਿੱਚ ਪੁਚਾਇਆ॥ ੩੨॥ ਪਰ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਅਸਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਈ ਛੱਡਕੇ ਉਹ ਆਪ ਕਿਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜੇ॥ ੩੩॥ ਸੋ ਉਨਾਂ ਨੈ ਕੈਸਰੀਆ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ
ਹਾਕਮ ਨੂੰ ਖਤ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਬੀ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹਾਜਰ ਕੀਤਾ॥ ੩੪॥ ਅਤੇ ਉ-
ਸ ਨੈ ਖਤ ਪੜ੍ਹਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਭਈ ਉਹ ਕੇਹੜੇ ਸੂਬੇ ਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜਦ ਮਲੂਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ
ਕਿਲਿਕਿਯਾ ਦਾ ਹੈ॥ ੩੫॥ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੇਰੇ ਮੁਦਈ ਬੀ ਆ ਲੈਣ ਤਦ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸੁਣਾਂ-
ਗਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਦਿਵਾਨਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੂੰ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਰੱਖੋ॥

੨੪ ਕਾਂਡ॥

ਪੰਜਾਂ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਹਨਾਨਿਯਾਹ ਸਰਦਾਰ ਜਾਜਕ ਕਈ ਬੁਜੁਰਗਾਂ ਸ-
ਣੇ ਤਰਤੁੱਲੁਸ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਨੇ
ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਕਮ ਦੇ ਕੰਨ ਭਰੇ॥ ੨॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਹ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤਰ-
ਤੁੱਲੁਸ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੋਸ ਲਾਉਣ ਲੱਗਾ ਜੋ ਹੇ ਫੇਲਿਕਸ ਬਹਾਦੁਰ ਇਸ ਲਈ
ਜੋ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਵਸੀਲੇ ਵਡਾ ਸੁਖ ਭੋਗਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਦੂਰਅਨਦੇਸੀ ਨਾਲ ਐਸ ਕੋਮ
ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਸੌਰਦੇ ਹਨ॥ ੩॥ ਅਸੀਂ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਭਨੀਂ ਬਾਈਂ ਇਹ ਗੱ-
ਲ ਵਡੇ ਸੁਕਰ ਨਾਲ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ॥ ੪॥ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਨਾ ਕਰਾਂ ਮੈਂ
ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀਆਂ ਥੋੜੀਆਂ ਜੇਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਲੈ
॥ ੫॥ ਕਿਉ ਜੋ ਅਸਾਂ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਲਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਯਹੂਦੀ-
ਆਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾਦ ਪਾਉਣਵਾਲਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਨਾਸਰੀਆਂ ਦੇ ਪੰਥ ਦਾ ਆਗੂ ਹੈ॥ ੬॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਰ ਇਸ ਨੈ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਬੀ ਭ੍ਰਿਸਟ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕੀਤਾ। ਸੋ ਅਸਾਂ ਇਹ ਨੂੰ ਫੜ ਬੀ ਲਿਆ ॥੮॥ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪ ਜਾਚ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਬਾਬਤ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇ ਜੁੰਮੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਥੋਂ ਮਲੂਮ ਕਰ ਸੱਕੇਂਗਾ ॥੯॥ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਬੀ ਏਕਾ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਇੱਸੇ ਤਰਾਂ ਹਨ॥ ॥੧੦॥ ਫੇਰ ਜਾਂ ਹਾਕਮ ਨੈ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸੈਨਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ॥ ॥ ਮੈਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਵਰਿਹਾਂ ਥੋਂ ਐਸ ਕੌਮ ਦਾ ਹਾਕਮ ਹੈਂ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਖਾਤਰਜਮਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਉਜਰ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ॥੧੧॥ ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਜਾਣ ਸੱਕਨਾ ਹੈਂ ਜੋ ਬਾਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਥੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਜੋ ਮੈਂ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਗਿਆ ਸੀ ॥੧੨॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਲਵਾ ਮਚਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਨਾ ਤਾਂ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਸਹਿਰ ਵਿੱਚ ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦੋਸ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸੱਕਦੇ ਹਨ ॥੧੪॥ ਪਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜਿਸ ਰਾਹ ਨੂੰ ਓਹ ਕੁਰਾਹ ਕਰਕੇ ਆਖਦੇ ਹਨ ਓਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਸਰਾ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਹੜੀਆਂ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਥੋਂ ਇਹ ਆਸ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹ ਦੀ ਏਹ ਆਪ ਬੀ ਉਡੀਕ ਕਰ-

ਦੇਹਨ ਕਿ ਕਿਆ ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਕਿਆ ਕੁਧਰਮੀ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਹੋਊ॥੧੬॥ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪ ਬੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਧਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਦੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਮੈ ਨੂੰ ਦੋਸੀ ਨਾ ਕਰੇ॥੧੭॥ ਅਰ ਕਈਆਂ ਵਰਿਹਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਦੇ ਲਈ ਦਾਨ ਪੁਚਾਉਣ ਅਤੇ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਆਇਆ॥੧੮॥ ਇਨਾਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨਾਂ ਨੈ ਮੈਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਧ ਹੋਏ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ ਨਾ ਤਾਂ ਭੀੜ ਅਤੇ ਨਾ ਰੌਲੇ ਨਾਲ॥੧੯॥ ਪਰ ਆਸਿਯਾ ਦੇ ਕਈ ਯਹੂ-ਦੀ ਸਨ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਹਾਜਰ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਜੇ ਉਨਾਂ ਦਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਦਵਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਨਾਲਸ ਕਰਦੇ॥੨੦॥ ਅਥਵਾ ਏਹੋ ਆਪ ਕਹਿ ਦੇਣ ਭਈ ਉਨਾਂ ਨੈ ਜਦ ਮੈਂ ਸਭ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜਾ ਸਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਬੁਰਿਆਈ ਵੇਖੀ॥੨੧॥ ਬਿਨਾ ਇਸ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੇ ਜਿ-ਹੜੀ ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਆਖੀ ਸੀ ਭਈ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਵਿਖੇ ਅੱ-ਜ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦੋਸ ਲਾਈਦਾ ਹੈ॥ ॥੨੨॥ ਪਰ ਫੇਲਿਕਸ ਨੈ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਪੰਥ ਦੀ-ਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਾਂ ਲੂਸਿਯਾਸ ਫੌਜ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਆਊ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਨਿਬੇੜਾ ਕਰਾਂਗਾ॥੨੩॥ ਫੇਰ ਉਹ ਨੈ ਸੂਬੇਦਾਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਨਜਰ ਬੰਦ ਰੱਖ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਚੈਨ ਕਰਨ ਦਿਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਹ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਥੋਂ ਨਾ ਰੋਕ॥ ॥੨੪॥ ਪਰ ਕਈਆਂ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਫੇਲਿਕਸ ਆਪਣੀ ਤੀਮੀਂ ਦਰੂਸਿੱਲਾ ਸਣੇ ਜਿਹੜੀ ਯਹੂਦਣ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਬੁਲਵਾਕੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਾਬਤ ਉਸ ਥੋਂ ਸੁਣਿਆ॥੨੫॥ ਅਰ ਜਾਂ ਉਹ ਧਰਮ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਹੋਣਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬਾਬਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਫੇਲਿਕਸ ਨੈ ਭੈ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਐਤਕੀ ਤੂੰ ਜਾਹ ਫੇਰ ਵਿਹੁਲ ਪਾਕੇ ਤੈਨੂੰ ਬੁਲਾਵਾਂਗਾ॥੨੬॥ ਨਾਲੇ ਇਹ ਬੀ ਆਸ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਭਈ ਪੌਲੁਸ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਰੋਕੜ ਦੇਊ। ਇੱਸੇ ਗੱਲੇ ਉਹ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਸਦਵਾਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਬਾਤ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ॥੨੭॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਦੋ ਵਰਹੇ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਪੁਰਕਿਯੁਸ ਫੇਸਤੁਸ ਫੇਲਿਕਸ ਦੇ ਥਾਉਂ ਹਾਕਮ ਹੋਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਫੇਲਿਕਸ ਜੋ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਭਈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਪ-ਰਸਿੰਨ ਕਰੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਕੈਦ ਹੀ ਛੱਡ ਗਿਆ॥

੨੫ ਕਾਂਡ॥ ਉਪਰੰਦ ਫੇਸਤੁਸ ਉਸ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਕੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਕੈਸਰੀ-ਆ ਥੋਂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਗਿਆ॥੨॥ ਤਾਂ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ-ਆਂ ਦੇ ਸਿਰਕਰਦਿਆਂ ਨੈ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹ ਦੇ ਕੰਨ ਭਰੇ॥੩॥ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮਿੰਨਤ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਹਨੀ ਰਿਆਇਤ ਚਾਹੀ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿਖੇ ਬੁਲਾਵੇ ਅਤੇ ਘਾਤ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਰ ਘੱਤਣ॥੪॥ ਉਪਰੰਦ ਫੇਸਤੁਸ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱ-ਤਾ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਕੈਸਰੀਆ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰ ਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪ ਓਥੇ ਛੇਤੀ ਜਾਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹਾਂ॥੫॥ ਫੇਰ ਬੋਲਿਆ ਜੇਹੜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਗੱਲਵਾਲੇ ਹੋਣ ਓਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਅਤੇ ਜੇ ਉ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਔਗੁਣ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਨਾਲਸ ਕਰਨ॥ ॥੬॥ ਅਤੇ ਉਹ ਉ-
ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੱਠ ਦਸ ਦਿਨ ਰਹਿਕੇ ਕੈਸਰੀਆ ਨੂੰ ਗਿਆ ਅਰ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਅਦਾ-
ਲਤ ਦੀ ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠਕੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ॥੭॥ ਜਾਂ ਉਹ ਹਾਜਰ ਹੋਇ-
ਆ ਤਾਂ ਯਹੂਦੀ ਜੇਹੜੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਥੋਂ ਆਏ ਸਨ ਉਹ ਦੇ ਉਦਾਲੇ ਖੜੇ ਹੋਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ-
ਸਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਭਾਰੀਆਂ ਤੁਹਮਤਾਂ ਲਾਉਣ ਲੱਗੇ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਾ ਕਰ ਸੱਕੇ॥੮॥ ਪਰ
ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਆਪਣੇ ਉਜਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਭਈ ਨਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਸਰਾ ਨਾ ਮੰਦਰ ਅਤੇ
ਨਾ ਕੈਸਰ ਦਾ ਕੁਛ ਵਿਗਾੜਿਆ ਹੈ॥੯॥ ਪਰ ਫੇਸਤੁਸ ਨੇ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਭਈ ਯਹੂਦੀਆਂ
ਨੂੰ ਪਰਸਿੰਨ ਕਰੇ ਅੱਗੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕੀ ਤੂੰ ਯਰੂਸਲੀਮ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਭਈ
ਓੱਥੇ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਇਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਖੇ ਤੇਰਾ ਨਿਆਉਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ॥੧੦॥ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਕੈ-
ਸਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗੱਦੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜਾ ਹਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਨਿਆਉਂ ਐਥੇ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਯ-
ਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਹਾ ਕਿ ਤੂੰ ਬੀ ਅੱਛੀ ਤਰਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ॥੧੧॥ ਸੋ
ਜੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਤਲ ਦੇ ਲਾਇਕ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਤਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ
ਉਜਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਕੁਛ ਅਸਲ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਏਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਦੋ-
ਸ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਜਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਨਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰੇ। ਮੈਂ ਕੈਸਰ ਦੀ ਦੁਹਾਈ
ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ॥੧੨॥ ਤਦ ਫੇਸਤੁਸ ਨੈ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਗਿਣਕੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਤੈਂ ਕੈ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸ਼ਰ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤੂੰ ਕੈਸਰ ਹੀ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਏਂਗਾ॥ ॥੧੩॥ ਅਤੇ ਕੁਛ ਦਿ-
ਨ ਬੀਤੇ ਰਾਜਾ ਅਗ੍ਰਿੱਪਾ ਅਤੇ ਬਰਨੀਕੇ ਕੈਸਰੀਆ ਵਿੱਚ ਫੇਸਤੂਸ ਦੇ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਆਏ॥
੧੪॥ ਅਰ ਜਾਂ ਓਹ ਓੱਥੇ ਕਈ ਦਿਨ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫੇਸਤੂਸ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਵਿਥਿਆ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾ
ਕੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਫੇਲਿਕਸ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਗਿਆ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਮੈਂ ਯ-
ਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਸਾਂ ਤਾਂ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦੀ ਬਾਬ-
ਤ ਮੇਰੇ ਕੰਨੀਂ ਗੱਲਾਂ ਪਾਈਆਂ ਅਤੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸ ਪੁਰ ਸਜਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ॥੧੬॥
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਹ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਰੂਮੀਆਂ ਦਾ ਕਨੂਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹਵਾਲੇ
ਕਰੇ ਜਿੰਨਾਂ ਚਿਰ ਮੁੱਦਾ ਆਲੇ ਆਪਣੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਰੋਬਰੋ ਹੋਕੇ ਦਾਵੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ
ਮੌਕਾ ਨਾ ਪਾਵੇ॥੧੭॥ ਸੋ ਜਾਂ ਓਹ ਐਥੇ ਆਣ ਕੱਠੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੁਛ ਢਿੱਲ ਨਾ ਕੀਤੀ ਸਗੋਂ
ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗੱਦੀ ਪੁਰ ਬੈਠਕੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ
ਕਰਨ॥੧੮॥ ਪਰ ਜਾਂ ਉਹ ਦੇ ਮੁਦਈ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਗੱਲ ਉਹ
ਦੇ ਜੁੰਮੇ ਨਾ ਲਾਈ ਜਿਹੀਕੁ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ॥੧੯॥ ਪਰ ਓਹ ਆਪਣੀ ਦੇਵਪੂਜਾ ਵਿਖੇ ਅਤੇ
ਕਿਸੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਬਾਬਤ ਜੋ ਮਰ ਚੁੱਕਿਆ ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਆਖਦਾ ਸੀ ਭਈ ਉਹ ਤਾਂ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਉ-
ਸ ਨਾਲ ਝੰਗੜਾ ਕਰਦੇ ਸਨ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਮੈਂ ਦੁਬਧਾ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਕਿ ਇਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਕਿੰ-
ਕੂਰ ਨਿਬੇੜਾ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਤੂੰ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਹੈਂ ਜੋ ਓੱਥੇ ਇਨਾਂ ਗੱਲਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੀ ਬਾਬਤ ਤੇਰਾ ਨਿਆਉਂ ਹੋਵੇ ॥੨੧॥ ਪਰ ਜਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਦੁਹਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਮੇਰਾ ਨਿਆਉਂ ਪਾਤਸਾਹ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਉੱਤੇ ਰਹਿਣ ਦਿਹ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਹ ਨਜਰ ਬੰਦ ਰਹੇ ਜਦ ਤਾਈਂ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕੈਸਰ ਕੋਲ ਨਾ ਭੇਜਾਂ ॥੨੨॥ ਉਪਰੰਦ ਅਗ੍ਰਿੱਪਾ ਨੈ ਫੇਸਤੁਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪ ਬੀ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੁਣਿਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸਾਂ। ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਤੂੰ ਭਲਕੇ ਉਹ ਦੀ ਸੁਣ ਲੈਣੀ॥ ॥੨੩॥ ਸੋ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਅਗ੍ਰਿੱਪਾ ਅਤੇ ਬਰਨੀਕੇ ਵਡੀ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਆਏ ਅਤੇ ਫੌਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਹਿਰ ਦੇ ਉੱਤਮ ਲੋਕਾਂ ਸਣੇ ਕਚਿਹਰੀ ਵਿੱਚ ਜ ਵੜੇ ਤਾਂ ਫੇਸਤੁਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਲਿਆਏ॥੨੪॥ ਤਦ ਫੇਸਤੁਸ ਨੈ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਗ੍ਰਿੱਪਾ ਅਤੇ ਸਭ ਲੋਕੋ ਜੇਹੜੇ ਐੱਥੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਜਰ ਹੋਂ ਤੁਸੀਂ ਐਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਂ ਜਿਹ ਦੇ ਸਬੱਬ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਅਰ ਐੱਥੇ ਬੀ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਪਏ ਅਤੇ ਇਹ ਡੰਡ ਪਾਉਂਦੇ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਦਾ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਜੋਗ ਨਹੀਂ॥ ੨੫॥ ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣ ਲਿਆ ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਕਤਲ ਦੇ ਲਾਇਕ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੈ ਆਪ ਪਾਤਸਾਹ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਦਿੱਤੀ ਤਦ ਮੈਂ ਠਾਣਿਆ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿਆਂ॥੨੬॥ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਠੀਕ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਲਿਖਾਂ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਨਿੱਜ ਕਰਕੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਗ੍ਰਿਪਾ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਹਾਜਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤਹਕੀਕਾਤ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਮੈਂ ਕੁਛ ਲਿਖ ਸੱਕਾਂ॥੨੭॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦੀ ਭ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਈ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਘੱਲਾਂ ਅਤੇ ਨਾਲ਼ ਹੀ ਨਾ ਦੱਸਾਂ ਜੋ ਕੀ ਕੀ ਦੋਸ ਉਹ ਦੇ ਜੁੰਮੇ ਲਾਏ ਹਨ॥

੨੬ ਕਾਂਡ॥ ਅਤੇ ਅਗ੍ਰਿੱਪਾ ਨੈ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਦੀ ਪ-
ਰਵਾਨਗੀ ਹੈ। ਤਦ ਪੌਲੁਸ ਹੱਥ ਪਸਾਰ ਕੇ ਇਹ ਉਜਰ ਕਰਨ ਲੱਗਾ॥

॥੨॥ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਗ੍ਰਿੱਪਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਭਾਗ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਾਲਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਅੱਜ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਉਜਰ ਕਰਾਂ॥੩॥ ਨਿੱਜ ਕਰਕੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੂੰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਦੀਨੀ ਝਗੜਿਆਂ ਥੋਂ ਅੱਛੀ ਤਰਾਂ ਮਹ-ਰਮ ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣ॥੪॥ ਜੁਆਨੀ ਥੋਂ ਲਾਕੇ ਮੇਰੀ ਚਾਲ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਮੁੱਢੋਂ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀ ਜਾਣ-ਦੇ ਹਨ॥੫॥ ਜੇ ਜੇ ਓਹ ਸਾਖੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਮੁੱਢੋਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਭਈ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦੇ ਸਭਨਾਂ ਥੋਂ ਖਰੇ ਪੰਥ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਫਰੀਸੀ ਦੀ ਚਾਲ ਚੱਲਿਆ॥੬॥ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਸ ਕਰਾਰ ਦੀ ਆਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੈ ਸਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਨਾਲ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੜਾ ਹਾਂ॥੭॥ ਓਸੇ ਕਰਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਸ ਉੱਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਗੋਤਾਂ ਦਿਨ ਰਾਤ ਵਡੇ ਜਤਨ ਨਾਲ ਪ-ਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੇ ਰਾਜਾ ਇਸੇ ਆਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਯਹੂਦੀ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਾਲਸ ਕਰ-ਦੇ ਹਨ॥੮॥ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਉਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲੇਖੇ ਬੇਇਤਬਾਰ ਗਿਣੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੁਆਲੇ॥੯॥ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਚਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਭਈ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਦੇ ਨਾਉਂ ਦੇ ਵਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੁੱਧ ਮੈਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ॥੧੦॥ ਜੋ ਇਹੋ ਮੈਂ ਯਰੂਸਲੀਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਬੀ ਅਤੇ
ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਇਖਤਿਆਰ ਪਾਕੇ ਬਹੁਤ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦਖਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ
ਜਾਂ ਓਹ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਮੀ ਭਰਦਾ ਸਾਂ॥੧੧॥ ਅਰ ਮੈਂ ਹਰੇਕ ਸਮਾਜ
ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਸਜਾ ਦੇਕੇ ਕੁਫਰ ਬਕਵਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਬਲਕਉ-
ਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਅੱਤ ਸੁਦਾਈ ਹੋਕੇ ਮੈਂ ਪਰਦੇਸ ਦੇ ਨਗਰਾਂ ਤੀਕੁ ਬੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦਾ ਸੀ॥
੧੨॥ ਜਾਂ ਮੈਂ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਥੋਂ ਇਖਤਿਆਰ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਪਾਕੇ ਐਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਦੰਮਿਸਕ
ਨੂੰ ਚੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ॥੧੩॥ ਤਾਂ ਹੇ ਰਾਜਾ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਅਕਾਸ ਥੋਂ ਇੱਕ ਜੋ-
ਤ ਸੂਰਜ ਨਾਲੋਂ ਬੀ ਬਹੁਤ ਉਜਲੀ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣਿਆਂ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਚੁਫੇਰੇ ਚਮਕਦੀ
ਵੇਖੀ॥੧੪॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਸਭੇ ਭੋਂ ਉੱਤੇ ਡਿਗ ਪਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਵਾਜ ਸੁਣੀ ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ
ਭਾਖਿਆ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਨੂੰ ਐਉਂ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇ ਸੌਲੁਸ ਹੇ ਸੌਲੁਸ ਤੂੰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਤਾਉਂਦਾ ਹੈਂ ਪਰ
ਇਣਾਂ ਪੁਰ ਲੱਤ ਮਾਰਨੀ ਤੇਰੇ ਲਈ ਔਖੀ ਹੈ॥੧੫॥ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ
। ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਲਿਆ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਹਾਂ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੂੰ ਸਤਾਉਂਦਾ ਹੈਂ॥੧੬॥ ਪਰੰਤੂ ਉੱਠ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ
ਉੱਤੇ ਖਲੋ ਜਾਹ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ
ਤੈਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦਿਆਂਗਾ ਤੈਨੂੰ ਸੇਵਕ ਅਤੇ ਸਾਖੀ ਠਰਾ-
ਵਾਂ॥੧੭॥ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਕੌਮ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਥੋਂ ਬਚਾਵਾਂਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਘੱਲ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਾ ਹਾਂ ॥੧੮॥ ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ ਦੇਵੇਂ ਭਈ ਓਹ ਅਨ੍ਹੇਰੇ ਥੋਂ ਚਾਨਣ ਦੀ ਵਲ
ਅਤੇ ਸਤਾਨ ਦੇ ਵੱਸ ਥੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਲ ਮੁੜਨ ਕਿ ਓਹ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ
ਜੋ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਥੋਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਏ ਹਨ ਵਿਰਸਾ ਪਾਉਣ ॥੧੯॥ ਜੋ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਗ੍ਰਿ-
ਪਾ ਮੈਂ ਉਸ ਸੁਰਗੀ ਦਰਸਣ ਥੋਂ ਬੇਮੁੱਖ ਨਾ ਹੋਇਆ ॥੨੦॥ ਬਲਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦਮਿਸਕ
ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪ-
ਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਭਈ ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਲ ਮੁੜੋ
ਅਤੇ ਤੋਬਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਕੰਮ ਕਰੋ ॥੨੧॥ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਮੈਨੂੰ
ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਏ ॥੨੨॥ ਸੋ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਦੀ ਮੱਦਤ ਪਾਕੇ ਮੈਂ ਅੱਜ ਤਾਈਂ ਖੜਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਵਡੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅ-
ਰ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਨੈ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੈ ਆਖਿਆ ਸੀ ਭਈ ਹੋਣਗੀਆਂ ਉਨ
ਥੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ॥੨੩॥ ਕਿ ਜਰੂਰ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੁਖ ਝੱਲੇ ਅਤੇ ਪ-
ਹਿਲਾਂ ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਜੀਉੱਠਣ ਥੋਂ ਐਸ ਕੋਮ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੂੰ ਬੀ ਚਾਨਣ ਦਾ
ਪਰਚਾਰ ਕਰੇ ॥ ॥੨੪॥ ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਇਹ ਉਜਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਫੇਸ-
ਤੁਸ ਨੈ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ ਨਾਲ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੌਲੁਸ ਤੂੰ ਕਮਲਾ ਹੈਂ ਬਹੁਤੀ ਵਿੱਦਿਆ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਕ-
ਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ॥੨੫॥ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਆਖਿਆ ਹੇ ਫੇਸਤੁਸ ਬਹਾਦੁਰ ਮੈਂ ਕਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਚਿਆਈ ਅਤੇ ਸੋਝੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ॥ ੨੬॥ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਾ ਜਿਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ
ਮੈਂ ਬੇਧੜਕ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਹੈ ਭਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿ-
ਚੋਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਉਸ ਥੋਂ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਇਹ ਵਾਰਤਾ ਕੁਛ ਖੂੰਜੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈ
॥ ੨੭॥ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਗ੍ਰਿੱਪਾ ਕੀ ਤੂੰ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ
ਤੂੰ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈਂ॥ ੨੮॥ ਅਤੇ ਅਗ੍ਰਿੱਪਾ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਤੈਨੂੰ ਆਸ ਹੋਊਗੀ
ਭਈ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਕੀਤੇ ਮਸੀਹੀ ਕਰ ਲੈਂ॥ ੨੯॥ ਪੌਲੁਸ ਬੋਲਿਆ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰੇ ਕਿ ਭਾ-
ਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਕੀਤੇ ਨਿਰਾ ਤੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਓਹ ਸਭ ਬੀ ਜੇਹੜੇ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਮੇਰੀ ਸੁ-
ਣਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੰਧਨਾਂ ਥੋਂ ਬਿਨਾ ਏਹੋ ਜੇਹੇ ਹੋ ਜਾਣ ਜਿਹੋ ਜਿਹਾ ਮੈਂ ਹਾਂ॥ ॥੩੦
॥ ਤਦੋਂ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਅਤੇ ਬਰਨੀਕੇ ਅਰ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਸਨ ਉੱਠ ਖ-
ੜੇ ਹੋਏ॥ ੩੧॥ ਅਤੇ ਅਲੱਗ ਜਾਕੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਜੋ ਇਹ ਮਨੁੱਖ
ਤਾਂ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਕੈਦ ਹੋਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ॥ ੩੨॥ ਉਪਰੰਦ ਅਗ੍ਰਿੱਪਾ ਨੈ ਫੇ-
ਸਤੁਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਕੈਸਰ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਨਾ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਛੁੱਟ ਸੱਕਦਾ॥

੨੭ ਕਾਂਡ॥

ਅਤੇ ਜਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਠਹਿਰੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਹਾਜ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਇਤਾਲਿਯਾ ਨੂੰ
ਜਾਇਯੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਯੂਲਿਉਸ ਨਾਮੇ ਪ-
ਤਸਾਹੀ ਪਲਟਣ ਦੇ ਇੱਕ ਸੂਬੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ॥ ੨॥ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਦ੍ਰਮੁਤਿਯੁਮ ਦੇ ਇੱਕ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਹਾਜ ਪੁਰ ਜਿਹੜਾ ਅਸਿਯਾ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਦੇ ਸਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਵਾਲਾ ਸੀ ਸੁਆਰ ਹੋਕੇ ਤੁਰਪ-
ਏ ਅਤੇ ਅਰਿਸਤਰਖੁਸ ਤੱਸਲਨੀਕ ਦਾ ਇੱਕ ਮਕਦੂਨੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸੀ॥ ੩॥ ਅਗਲੇ ਭ-
ਲਕ ਅਸੀ ਸੈਦਾ ਵਿੱਚ ਜਾ ਉੱਤਰੇ ਅਤੇ ਯੂਲਿਉਸ ਨੈ ਪੌਲੁਸ ਨਾਲ ਸਲੂਕ ਕਰਕੇ ਪਰਵਾਨ-
ਗੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਚੈਨ ਕਰੇ॥ ੪॥ ਅਰ ਉੱਥੋਂ ਜਹਾਜ ਖੋਲਕੇ ਅਸੀਂ ਕੁਪ-
ਰੁਸ ਦੇ ਓਹਲੇ ਜਾ ਨਿੱਕਲੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪੌਣ ਸਾਹਮਣੀ ਸੀ॥ ੫॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਲਿਕਿਯਾ ਅ-
ਰ ਪਮਫੁਲਿਯਾ ਦੇ ਲਾਗ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰੋਂ ਪਾਰ ਲੰਘੇ ਤਾਂ ਲੁਕਿਯਾ ਦੇ ਨਗਰ ਮੂਰਾ ਵਿੱਚ ਆ ਉੱਤਰੇ
॥ ੬॥ ਅਰ ਓਥੇ ਸੂਬੇਦਾਰ ਨੈ ਸਿਕੰਦਰਿਯਾ ਦਾ ਇੱਕ ਜਹਾਜ ਇਤਾਲਿਯਾ ਨੂੰ ਜਾਣਵਾਲਾ ਵੇ-
ਖਕੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਚਾ ਚੜ੍ਹਾਇਆ॥ ੭॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਤੀਕੁ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ
ਚੱਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਮਸਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕਨੀਦੁਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਪੌਣ ਸਾਨੂੰ ਅ-
ਗਾਹਾਂ ਵਧਣ ਨਾ ਸੀ ਦਿੰਦੀ ਅਸੀਂ ਕਰੇਤ ਦੇ ਓਹਲੇ ਸਲਮੋਨੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲੇ॥ ੮॥ ਅਰ
ਮਸਾਂ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਦੇ ਲਾਗੇ ਲਾਗੇ ਹੋਕੇ ਸੁੰਦਰਘਾਟ ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਥਾਂ ਪਹੁੰਚੇ। ਉੱਥੋਂ ਲਸਾਯਾ ਨਗਰ
ਨੇੜੇ ਹੀ ਸੀ॥ ॥ ੯॥ ਅਰ ਜਾਂ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਬੀਤ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਸ-
ਫਰ ਡਰਾਉਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਵਰਤ ਦੇ ਦਿਨ ਲੰਘ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਤਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਸਮਝਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਕਿ ਹੇ ਪੁਰਖੋ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਫਰ ਵਿੱਚ ਬੁਰ-
ਹਾਲ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘਾਟਾ ਹੋਣਵਾਲਾ ਹੈ ਨਿਰਾ ਮਾਲ ਅਤੇ ਜਹਾਜ ਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਣਾਂ ਦਾ ਬੀ॥੧੧॥ ਪਰ ਸੂਬੇਦਾਰ ਨੈ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਮਲਾਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਕਰਦੇ ਅਤੇ
ਜਹਾਜ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਮੰਨਿਆ॥੧੨॥ ਅਰ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਘਾਟ
ਸਿਆਲ਼ ਕੱਟਣ ਲਈ ਚੰਗਾ ਨ ਸੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੈ ਇਹ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਐਥੋਂ ਚੱਲੇ ਚਲਿ-
ਯੇ ਭਈ ਜੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸੱਕੇ ਤਾਂ ਫੈਨੀਕਸ ਤੋੜੀ ਪਹੁੰਚਕੇ ਸਿਆਲ਼ ਕੱਟਿਯੇ ਜੋ ਉਹ ਕਰੇਤ ਦਾ
ਇੱਕ ਘਾਟ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਅਰ ਦੱਖਣ ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਦੇ ਖੂੰਜੇ ਦੀ ਵਲ ਹੈ
॥੧੩॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਦੱਖਣ ਦੀ ਪੌਣ ਹੌਲੇ ਹੌਲੇ ਵਗਣ ਲੱਗੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਮਝਕੇ ਭਈ ਅ-
ਸੀਂ ਮੁਰਾਦ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੇ ਲੰਗਰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਰੇਤ ਦੇ ਲਾਗੇ ਲਾਗੇ ਹੋ ਤੁਰੇ॥੧੪॥ ਪਰ
ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਪਿੱਛੇ ਉਸ ਪਾਸਿਓਂ ਇੱਕ ਵਡੀ ਅਨ੍ਹੇਰੀ ਝੁੱਲ ਪਈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਯੂਰਕੂਲੋਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹ-
ਨ॥੧੫॥ ਅਰ ਜਾਂ ਜਹਾਜ ਪੌਣ ਦੇ ਵੱਸ ਪੈ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਠਹਿਰ ਨਾ ਸੱ-
ਕਿਆ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਕੋਈ ਵਾਹ ਨਾ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਰੁੜ੍ਹਦੇ ਚੱਲੇ ਗਏ॥੧੬॥ ਅਰ ਕੌਦਾ
ਨਾਮੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਟਾਪੂ ਦੇ ਹੇਠ ਹੇਠ ਜਾਕੇ ਅਸੀਂ ਮਸਾਂ ਕਿਵੇਂ ਡੋਂਗੀ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਏ॥
੧੭॥ ਸੋ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਤਾਂ ਸਹਾਰਾ ਦੇਕੇ ਜਹਾਜ ਨੂੰ ਥੱਲਿਓਂ ਕਸਿਆ ਅਤੇ ਇ-
ਸ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਭਈ ਕਿਤੇ ਬਰੇਤੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾ ਫਸਿਯੇ ਪਾਲ ਉਲ ਲਾਹ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਐਵੇਂ ਰੁ-
ੜ੍ਹਦੇ ਚੱਲੇ ਗਏ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਅਨ੍ਹੇਰੀ ਨੈ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਔਖਿਆਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਨੈ ਜਹਾਜ ਦਾ ਭਾਰ ਕੱਢਕੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ॥੧੯॥ ਅਰ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਜਹਾਜ ਦ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਸਬਾਬ ਬੀ ਉਤਾਰ ਸੁੱਟਿਆ॥੨੦॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਤਾਈਂ ਨਾ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਨਾ ਤ
ਰੇ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ ਅਰ ਵਡੀ ਅਨੇਰੀ ਚੱਲਦੀ ਰਹੀ ਤਾਂ ਓੜਕ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਬਚਣ ਦੀ ਸਾਰੀ ਆ
ਸ ਮੂਲੋਂ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ॥੨੧॥ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫਾਕਿਆਂ ਦੇ ਬਾਦ ਪੌਲੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹੇ
ਹੋਕੇ ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਹੇ ਪੁਰਖੋ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਮੰਨਕੇ ਕਰੇਤ ਥੋਂ ਜਹਾਜ ਨਾ ਖੋ-
ਲਦੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਅਤੇ ਘਾਟਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ॥੨੨॥ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹ
ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਖਾਤਰ ਜਮਾ ਰੱਖੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜਾਨ ਦਾ ਨੁਖਸਾਨ ਨਾ ਹੋਊਗਾ
ਪਰ ਛੜਾ ਜਹਾਜ ਦਾ॥੨੩॥ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜਿਹ ਦਾ ਮੈਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ
ਸੇਵਾ ਬੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਦਾ ਦੂਤ ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਣ ਖਲੋਤਾ॥੨੪॥ ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ
ਕਿ ਹੇ ਪੌਲੁਸ ਨਾ ਡਰ। ਜਰੂਰ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਕੈਸਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹਾਜਰ ਹੋਵੇਂ ਅਤੇ ਵੇਖ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸ-
ਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜਹਾਜ ਵਿਚ ਹਨ ਤੈਨੂੰ ਬਖਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ॥੨੫॥ ਉਪਰੰਦ ਹੇ ਪੁਰਖੋ ਖਾ-
ਤਰ ਜਮਾ ਰੱਖੋ ਕਿਉ ਜੋ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਜਿਹਾ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ
ਹੈ ਤਿਹਾ ਹੀ ਹੋਊਗਾ॥੨੬॥ ਪਰ ਕਿਸੇ ਟਾਪੂ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਜਰੂਰ ਜਾ ਪਵਾਂਗੇ॥
॥੨੭॥ ਜੋ ਜਾਂ ਚੌਧਵੀਂ ਰਾਤ ਆਈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਦਰਿਯਾ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਇਧਰ ਉਧਰ
ਰੁੜ੍ਹਦੇ ਸਾਂ ਤਾਂ ਅੱਧੀ ਕੁ ਰਾਤੀਂ ਮਲਾਹਾਂ ਨੇ ਅਟਕਲ ਨਾਲ ਜਾਚਿਆ ਭਈ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੇਸ
ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਢੁੱਕੇ ਹਾਂ॥੨੮॥ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਥਾਹ ਲਈ ਸੋ ਅੱਸੀ ਹੱਥ ਨਿੱਕਲਿਆ ਅਤੇ ਕੁਛ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅੱਗੇ ਵਧਕੇ ਫੇਰ ਥਾਹ ਲਈ ਤਾਂ ਸੱਠ ਹੱਥ ਨਿੱਕਲਿਆ ॥ ੨੮ ॥ ਅਤੇ ਐਸ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ
ਭਈ ਅਸੀਂ ਕਿਤੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਲੇ ਥਾਂ ਨਾ ਜਾ ਪਇਯੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਜਹਾਜ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਚਾਰ
ਲੰਗਰ ਸੁੱਟੇ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ॥ ੩੦ ॥ ਅਤੇ ਜਦ ਮਲਾਹਾਂ ਨੈ ਜਹਾਜ ਉੱਤੋਂ ਭ-
ਜਣਾ ਚਾਹਿਆ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਲੰਗਰ ਪਾਉਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਡੌਂਗੀ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ
ਵਿੱਚ ਉਤਾਰਿਆ ॥ ੩੧ ॥ ਤਦ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਸੂਬੇਦਾਰ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਏਹ
ਜਹਾਜ ਉੱਤੇ ਨਾ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸੱਕਦੇ ॥ ੩੨ ॥ ਤਦੋਂ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੈ ਡੌਂਗੀ ਦੇ
ਰੱਸੇ ਵੱਢਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਡੇਗ ਦਿੱਤਾ ॥ ੩੩ ॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਸਭਨਾਂ
ਦੀ ਮਿੰਨਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕੁਛ ਭੋਜਨ ਛੱਕੋ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਭਈ ਅੱਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਸਰਾ ਤੱਕ-
ਦਿਆਂ ਚੌਦਾਂ ਦਿਨ ਹੋਏ ਜੋ ਫਾਕਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਖਾਧਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਿੰਨਤ
ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਕੁਛ ਭੋਜਨ ਛੱਕੋ ਕਿਉ ਜੋ ਇਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਬਚਾਓ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁ-
ਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਲ ਬੀ ਵਿਗਾ ਨਾ ਹੋਊਗਾ ॥ ੩੫ ॥ ਇਹ ਕਹਿਕੇ ਉਹ ਨੈ ਰੋ-
ਟੀ ਲਈ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸੁਕਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭੰਨਕੇ ਖਾਣ ਲੱਗਾ
॥ ੩੬ ॥ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਜਮਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪ ਬੀ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਖਾਧਾ
॥ ੩੭ ॥ ਅਰ ਅਸੀਂ ਸਰਬੱਤ ਦੋ ਸੌ ਛਿਹੱਤਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਸ ਜਹਾਜ ਉੱਤੇ ਸੀਗੇ ॥ ੩੮ ॥ ਅਤੇ ਜ-
ਓਹ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਖਾਕੇ ਰੱਜ ਗਏ ਤਾਂ ਓਨ੍ਹਾਂ ਕਣਕ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਕੇ ਜਹਾਜ ਨੂੰ ਹੌਲਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰ ਲਿਆ॥ ੩੯॥ ਜਦ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਪਛਾਤਾ ਪਰ ਇੱਕ ਖਾੜੀ
ਡਿੱਠੀ ਜਿਹ ਦਾ ਕੰਢਾ ਪੱਧਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਓਹ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਭਈ ਅਸੀਂ ਜਹਾਜ ਨੂੰ ਧੱਕ-
ਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਸੱਕਦੇ ਹਾਂ ਕੇ ਨਹੀਂ॥ ੪੦॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੰਗਰ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡ
ਦਿੱਤੇ ਨਾਲੇ ਚੱਪਿਆਂ ਦੇ ਰੱਜੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਪੌਣ ਦੇ ਲੋਟ ਪੁਰ ਅਗਲੇ ਪਾਸੇ ਦਾ ਪਾਲ ਚੜ੍ਹਾਕੇ ਕੰ-
ਢੇ ਦੀ ਵਲ ਚੱਲੇ॥ ੪੧॥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਥਾਂ ਪਹੁੰਚਕੇ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਸਮੁੰਦਰ ਮਿਲੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਹਾ
ਜ ਨੂੰ ਨਿੱਕੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਅਗਲਾ ਪਾਸਾ ਖੁਭਕੇ ਅੜਿਆ ਹੀ ਰਿਹਾ ਪਰ ਪਿ-
ਛਲਾ ਪਾਸਾ ਠੱਠਾਂ ਦੇ ਜੋਰ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਗਿਆ॥ ੪੨॥ ਤਦ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਸਲਾਹ
ਹੋਈ ਜੋ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਯੇ ਭਈ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੋਈ ਤਰਕੇ ਨੱਠ ਜਾਵੇ॥
੪੩॥ ਪਰ ਸੂਬੇਦਾਰ ਨੇ ਜੋ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਬਚਾਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਾਦੇ ਥੋਂ
ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਸੋ ਛਾਲ ਮਾਰਕੇ ਪਹਿਲ
ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਜਾ ਨਿੱਕਲਨ॥ ੪੪॥ ਅਰ ਬਾਕੀ ਦੇ ਕਈ ਫੱਟਾਂ ਉੱਤੇ ਅਰ ਕਈ ਜਹਾਜ ਦੀਆਂ
ਹੋਰ ਚੀਜਾਂ ਉੱਤੇ। ਅਰ ਐੱਜੇ ਤਰਾਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਸਭੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬਚ ਨਿੱਕਲੇ॥

੨੮ ਕਾਂਡ॥ ਜਾਂ ਬਚ ਨਿੱਕਲੇ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਮਲੂਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਐਸ ਟਾਪੂ ਦਾ ਨਾਉਂ ਮਾਲਟ
ਹੈ॥ ੨॥ ਅਰ ਓੱਥੋਂ ਦੇ ਬਰਬਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਡਾ ਭਾਰਾ ਸਲੂਕ
ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੀਂਹ ਦੀ ਝੜੀ ਅਤੇ ਪਾਲੇ ਦੇ ਸਬੱਬ ਅੱਗ ਬਾਲਕੇ ਅਸਾਂ ਸਭਨਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੂੰ ਕੋਲ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ॥ ੩ ॥ ਅਤੇ ਜਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਲਕੜੀਆਂ ਕੱਠੀਆਂ ਕਰਕੇ ਅੱਗ ਉੱਤੇ ਪਾਈਆਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੱਪ ਸੇਕ ਨਾਲ ਨਿੱਕਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਚਿੰਬੜ ਗਿਆ ॥ ੪ ॥ ਤਾਂ ਓਹ ਬਰਬਰੀ ਲੋਕ ਉਸ ਕੀੜੇ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਮਕਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਕੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਭਈ ਠੀਕ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਖੂਨੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਮੁੰਦਰੋਂ ਬਚ ਨਿੱਕਲਿਆ ਪਰ ਨਿਆਉਂ ਇਹ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ॥ ੫ ॥ ਤਦ ਉਸ ਨੈ ਉਸ ਕੀੜੇ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਝਟਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੁਛ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋਇਆ ॥ ੬ ॥ ਪਰ ਓਹ ਉਡੀਕਦੇ ਰਹੇ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣੇ ਸੁੱਜ ਜਾਊ ਜਾਂ ਅਚਾਣਕ ਮਰਕੇ ਡਿਗ ਪਊ ਪਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਤਾਈਂ ਉਡੀਕ ਕਰਕੇ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਉਹ ਦਾ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਬਿਗੜਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੋਚ ਆਈ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਭਈ ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦੇਉਤਾ ਹੈ ॥ ॥ ੭ ॥ ਅਤੇ ਉਸ ਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪੁਬਲਿਯੁਸ ਨਾਮੇ ਉਸ ਟਾਪੂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਦੀ ਮਿਲਖ ਸੀ। ਜੋ ਉਹ ਨੈ ਸਾ ਨੂੰ ਘਰ ਲ ਜਾਕੇ ਵਡੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਤਿੰਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤਾਈਂ ਸਾਡਾ ਆਦਰ ਭਾਉ ਕੀਤਾ ॥ ੮ ॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਪੁਬਲਿਯੁਸ ਦਾ ਪਿਉ ਤਾਪ ਅਤੇ ਮਰੋੜਾਂ ਨਾਲ ਮਾਂਦਾ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਉਸ ਕੋਲ ਅੰਦਰ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ॥ ੯ ॥ ਐਸ ਗੱਲੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਲੋਕ ਬੀ ਜੇਹੜੇ ਉਸ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਰੋਗੀ ਸਨ ਆਏ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ॥ ੧੦ ॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਵਡਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਰਨ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਚੀਜ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੀ ਸਾ ਨੂੰ ਲੋੜ ਸੀ ਜਹਾਜ ਉੱਤੇ ਲੱਦ ਦਿੱਤੀਆਂ॥ ॥੧੧॥ ਤਿੰਨਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ
ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਅਸੀਂ ਸਿਕੰਦਰਿਯਾ ਦੇ ਇੱਕ ਜਹਾਜ ਪੁਰ ਚੜ੍ਹਕੇ ਤੁਰ ਪਏ ਜਿਹ ਦਾ ਪਤਾ ਦੇਉਸਕੂ-
ਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨੈ ਸਾਰਾ ਸਿਆਲ਼ ਇਸੇ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਕੱਟਿਆ ਸੀ॥੧੨॥ ਅਰ ਸੈਰਾਕੂਸ
ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਕੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਰਹੇ॥੧੩॥ ਫੇਰ ਓਥੋਂ ਚੱਕਰ ਖਾਕੇ ਰੇਗਿਯੁਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਿੱਛੋਂ ਜਾਂ ਦੱਖਣ ਦੀ ਪੌਣ ਵਗੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਪੁਤਿਯੁਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ॥
੧੪॥ ਓਥੇ ਸਾਨੂੰ ਭਾਈ ਮਿਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਮਿੰਨਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਤਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰਹੋ। ਅਤੇ ਇ-
ਸੇ ਤਰਾਂ ਅਸੀਂ ਰੂਮ ਨੂੰ ਆਏ॥੧੫॥ ਅਰ ਓਥੋਂ ਭਾਈ ਲੋਕ ਸਾਡੀ ਖਬਰ ਸੁਣਕੇ ਅੱਪੀ ਫੋ-
ਰੁਮ ਅਤੇ ਤ੍ਰੈਤਬਰਨੈ ਤੀਕੁਰ ਸਾਡੇ ਮਿਲਣ ਨੂੰ ਆਏ। ਤਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਦਾ ਸੁਕਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖਾਤਰਜਮਾ ਹੋਇਆ॥ ॥੧੬॥ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਰੂਮ ਵਿੱਚ
ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਿਪਾਹੀ ਨਾਲ਼ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਲੱਗ ਰਹਿ-
ਣ ਦੀ ਪਰਵਾਨਗੀ ਹੋਈ॥ ॥੧੭॥ ਅਤੇ ਐਉਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਤਿੰਨਾਂ ਦਿਨਾਂ
ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਨੈ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਵਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਠੇ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ਅਰ ਜਾਂ ਓਹ ਕੱਠੇ ਹੋਏ
ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਭਰਾਵੋ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੋਮ ਦੇ ਅਤੇ ਵਡਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਦੇ
ਉਲਟਾ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਤਾਂ ਬੀ ਕੈਦੀ ਹੋਕੇ ਯਰੂਸਲੀਮ ਥੋਂ ਰੂਮੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਹਵਾਲੇ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ॥੧੮॥ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਜਾਚ ਕਰਕੇ ਚਾਹਿਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਇਸ ਲਈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary   NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਦੇ ਲਾਇਕ ਕੋਈ ਦੋਸ ਨ ਸੋ॥੧੯॥ ਪਰ ਜਾਂ ਯਹੂਦੀ ਇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋ-
ਲਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਲਚਾਰ ਹੋਕੇ ਕੈਸਰ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪ-
ਣੀ ਕੌਮ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਦੋਸ ਲਾਉਣਾ ਸੀ॥੨੦॥ ਸੋ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਿੰਨਤ
ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੋ ਅਤੇ ਗੱਲ ਬਾਤ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਆਸ ਦੇ ਬਦਲੇ
ਐਸ ਸੰਗਲ ਨਾਲ ਜਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ॥੨੧॥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਨਾ ਸਾ
ਨੂੰ ਯਹੂਦਿਯਾ ਥੋਂ ਤੇਰੀ ਬਾਬਤ ਕੋਈ ਚਿੱਠੀ ਆਈ ਅਤੇ ਨਾ ਭਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਨੇ ਆਣ-
ਕੇ ਤੇਰੀ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਨਾ ਤੇਰੀ ਕੁਛ ਬਦੀ ਸੁਣਾਈ॥੨੨॥ ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹੋ ਚੰਗਾ ਜਾਣਦੇ
ਹਾਂ ਭਈ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਸੁਣਿਯੇ ਜੋ ਤੂੰ ਕੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਲੂਮ ਹੈ ਭਈ ਸਭਨੀਂ ਥ
ਈਂ ਐਸ ਪੰਥ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਆਖਦੇ ਹਨ॥ ॥੨੩॥ ਅਤੇ ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਹ ਦੇ ਲ-
ਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਠਰਾਇਆ ਤਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਹ ਦੇ ਡੇਰੇ ਪੁਰ ਉਸ ਕੋਲ ਆਏ ਅਤੇ ਉਹ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦੇਕੇ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸਰਾ ਅਤੇ ਪਿਕੰਬਰਾਂ ਦਿਆਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ
ਵਿੱਚੋਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਬਾਬਤ ਪਰਮਾਣ ਲਿਆਕੇ ਸਵੇਰ ਥੋਂ ਲੈ ਸੰਝ ਤਾਈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕ-
ਰਦਾ ਰਿਹਾ॥੨੪॥ ਤਾਂ ਕਈਆਂ ਨੈ ਓਹ ਗੱਲਾਂ ਮੰਨ ਲਈਆਂ ਜੇਹੜੀਆਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗ-
ਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਨੈ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਕੀਤੀ॥੨੫॥ ਜਾਂ ਓਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਬਾ-
ਨ ਨਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਇਹ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਓਹ ਚੱਲੇ ਗਏ ਕਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਤਮਾ ਨੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੁਹਾਡੇ ਵਡਿਆਂ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾ ਪਿਕੰਬਰ ਦੀ ਜਬਾਨੀ ਠੀਕ ਆਖਿਆ ਸੀ॥੨੬॥ ਭਈ ਇ-
ਸ ਕੋਮ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਹ ਅਤੇ ਕਹੁ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣੋਰੇ ਪਰ ਮੂਲੋਂ ਨਾ ਸਮਝੋਗੇ ਅਤੇ ਵੇ-
ਖਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖੋਗੇ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੂਲੋਂ ਨਹੀਂ ਆਊਗੀ॥੨੭॥ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ
ਮਨ ਮੋਟਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਉੱਚਾ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਨੈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱ-
ਖਾਂ ਮੀਟ ਲਈਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁ-
ਣਨ ਅਤੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਮੁੜ ਆਉਣ ਅਰ ਮੈਂ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਾਂ॥੨੮॥ ਜੋ
ਇਹ ਜਾਣੋ ਭਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇਹ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੋਮਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਘੱਲੀ ਗਈ ਹੈ ਅ-
ਤੇ ਓਹ ਸੁਣ ਬੀ ਲੈਣਗੀਆਂ॥ ॥੩੦॥ ਅਤੇ ਉਹ ਪੂਰੇ ਦੋ ਵਰਹੇ ਆਪਣੇ
ਭਾੜੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਆਦਰ ਭਾ-
ਉ ਕਰਦਾ॥੩੧॥ ਅਰ ਬਿਨਾ ਰੋਕ ਟੋਕ ਅੱਤ ਦਿਲੇਰੀ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਮਨ-
ਦੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਬਾਬਤ ਉਪਦੇਸ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com